

4° Th.L.

1

Æ

VIII

002

Acta Utriusque Processus
in Causa
Canonisationis
Beati JOANNIS
NEPOMUCENI
Martyris

Super

Fama Sanctitatis, Virtutum, & Miraculorum
Uti, &

Super Causa excepto, seu Cultu Publico, huic
Beato ab immemorabili Tempore ante Bullam Urba-
ni VIII. Pontif. Maximi exhibito;

Pragæ constructa, Romæ examinata, & secutâ
Beatificatione approbata;

In quibus

Vita hujus Thaumaturgi, ejusque gloriosum Martyrium, Cultus ei per
sæcula præstitus, ex probatis Authoribus, Juratis Testibus, & Mo-
numentis exhibentur;

In specie

Visitatio sacri sepulchri;

Et quomodo

Incorrupta sacra Lingua (quâ Sacramenti Sigillum frangere noluit) in quartum
sæculum prodigiose conservata inventa fuerit;

Quidquid denique inter Promotorem Fidei, & Procuratorem Causæ,
actum est reperitur.

Juxta Exemplar Romæ excusum.

VERONÆ M. DCC. XXV.

P R Æ F A T I O.

A semper fuit militantis Ecclesiæ sollicitudo, ut Sanctorum Cathalogo apostolicâ authoritate adscriberentur, & ad excitandam imitationem statis anni temporibus celebrarentur Christi fideles, qui pro fide, vel Justitia strenuè certantes Martyrii palmam invictâ patientiâ abriperunt, antequam ad Ecclesiam triumphantem evolarent emeriti, explosâ Sententiâ Tertulliani, Vigilantiâ, aliorumque Docentium, quod piorum hominum spiritus, qui & corpore soluti, & nullâ purgatione egent, ad fruendam beatitudinem ante mundi consumationem non admittantur, nec beati, nisi in spe, dici possint, receptâque Sanctorum Patrum, tam Græcorum, quàm Latinorum Doctrinâ, quod Sancti sint in honore, quies illorum in gloria, profectio hinc in perfectione, Sors in beatitudine, in mansionibus sanctis, tripudium cum Angelis, Diæta in Cælo, gloria in honore incomparabili & perpetuo; dum enim mors interfertur, immortalitas sequitur, occiso mundus eripitur, sed restituto paradisu exhibetur, vita temporalis extinguatur, sed æterna reparatur, clauduntur in momento oculi, quibus homines videbantur & mundus, & aperiuntur iidem statim, ut Deus videatur & Christus, ut primùm peracta est pugna, secuta succedit victoria. & laboriosâ peregrinatione transactâ felices regnant in patria induti stolâ gloriæ. Et hinc Ecclesia jubet, ut ab omnibus sancti dicantur, in Ecclesiæ precibus invocentur, templa & aræ eorum memoriæ dedicentur. Missa & Officium de iis habeantur, eorum imaginibus radii appingantur, illorumque reliquiæ venerationi publicæ exponantur.

§. Cum autem Sanctorum Canonisatio inter gravissimas, easque Ecclesiæ materias, quæ ad universale ejusdem regimen spectant, recenseatur, utque affectus omnis & abusus ab actu illo, quô inter Cæli-Cives quis adscribitur, exulent; Ideò Summi Pontifices Sanctorum Canonisationes sibi reservârunt, in specie autem sanct. memoriæ Urbanus VIII. pro debito pastoralis officii feria 5ta sub 13. Martii anno 1625. lege latâ sancivit, ne impostèrùm cultus aut veneratio præstetur ulli, antequam ab Apostolica Sede beatificationis, aut Canonisationis honore insignitus fuerit, nisi aut per communem Ecclesiæ consensum, vel immemorabilem temporis cursum, aut per Patrum virorumque Sanctorum Scripta, vel longissimâ temporis scientiâ & tolerantia præfatæ Sedis Apostolicæ, vel ordinarii celebretur.

§. Unde licet Processus Reverendissimorum & Illustrissimorum Dominorum Ordinariorum authoritate pro informatione Sanctæ Sedis construantur, attamen spes impetrandæ Beatificationis vel Canonisationis haberi nequit, nisi ex actis constiterit de non cultu, vel Cultu immemoriali, seu Casu excepto, paritumque esse Decretis Urbani VIII. Innocentii XI. aliorumque Romanorum Pontificum; & tunc demum ad instantiam Principum, Episcoporum &c. Apostolica Sedes annuere solet, ut interveniente Promotore fidei causæ materialia tractentur secundum ea, quæ latius describit Matta de Canonis. Sanct. part. 5. per tot.

§. Prudenti itaque circumspectione, priusquam manus fabricandis processibus apponatur,

probandi media per historicos testes, & monumenta conquiri, & ponderari debent, an nimirum ad probandum cultum immemoriam, seu centenarium [ita enim Urbanus VIII. per novam Bullam die 5. Julii 1634. immemoriam tempus declaravit & definivit] concludant & sufficiant? quæ, si non adsint, viâ non cultus progrediendum, & signa cultus saltem tantisper pro obedientia dictorum Decretorum amovenda, sin verò ex conquisitis Probis centenarius cultus ante bullam appareat, in casu excepto agendum est, quod pro Servo Dei eò gloriosius, quia & possessio venerationis continuatur, & signa cultus manent; & tunc duo instruendi sunt processus unus super fama sanctitatis virtutum & miraculorum Servi Dei, quem vocant *Introductionis Causæ*. Scil. an causa Venerabilis Servi Dei coram Apostolica Sede sit introducenda, & ventilanda. Alter super Casu excepto, seu Cultu immemorabili Servo DEI ante bullam Urbani VIII. exhibitò; etenim, si de alterutro non constat, nulla signatur à summo Pontifice Commissio, & causa deponitur tanquam vitiò laborans, non amplius, aut saltem non facillè reassumenda.

§. Ex generalibus hisce principiis fluit quòd in causa Beatificationis Venerabilis Servi Dei *Joannis Nepomuceni* alterutra via eligi debuerit, ut vel signa cultus amoveantur, vel probatio cultus publici Ei ab anno 1533. exhibiti suscipiatur, & quia primum citra populi offensionem & scandalum fieri non poterat, quia quotidie ad ejus tumulum summi & infimi in genua provoluti sacros venerantur cineres, & sine numero suspensa anathemata à piis Clientibus indies augentur; ideo secundum eò confidentiùs assumebatur, quòd Divi nostri gloria tot miraculis, tantâque vetustate stabilita, ut nedum tempus centenarium ante Bullam longè excedat, sed & cultus cum Ejus glorioso cæperit Martyrio.

§. Verum quidem est, quòd Illustre hoc Martyrium in ea ceciderit tempora, quibus Hussitarum furor per summam, quam sibi sumpserat, licentiam, etiam Dei amicis, & bonis artibus bellum indixit, quia, ut loquitur Florin. Ræmundus de ort. Prog. & Ruin. Hæres. lib. 4. cap. 4. Id sanè in Hussitis monstravit experientia, qui nullum omnino scelus intentatum reliquerant, tunc loca sacra profanata, Monasteria diruta, Ecclesiæ everse, & sacra ac profana omnia direpta fuerunt; videre tunc erat carceres & ergastula maleficis & flagitiosis destinata, bonorum virorum, qui furenti multitudini consentire nolebant, plena, vix reperiebantur, qui benè agere vellent, vel auderent, & denique tanta fuit rerum perturbatio, ut in antiquum chaos omnia reditura viderentur; Hæc pestis florentissimum Boemiæ Regnum, fulguris instar, pervasit, & per sæcula turbavit, quando Wenceslao, tanquam altero Sardapalo deliciis indormiente Cæcus vel Rasus furentem plebem non tam gubernabat, quàm ad quævis audenda impellebat, quando Sigismundo Cæso, Podiebradio usurpante &c. Sede Archi-Episcopali per 140. annos vacante misera inclyti Regni fuit facies, & præsertim plerâque Archiva & Bibliothecæ, furente plebe, in cineres abierunt; attamen disponente ita divinâ providentiâ plures salvati sunt Codices ab authoribus contemporaneis & vicinis de glorioso hoc Martyrio, de cultu huic Beato præstito, de gratiis eò intercedente impetratis conscripti, quorum fides elevatur per affixa anathemata & parietibus insculpta miracula, probantque cultum hunc monumenta posita, fundati ignes perpetui, Radii imaginibus ejus adpicti, firmat denique id, quod probandum, traditio Patrum nostrorum, aliorumque virorum Apostolicorum ad nos usque perducta, plurium gravissimorum Testium assertione Juratò depositâ firmatâ, & quia gratiæ, quas Deus per Intercessionem hujus Sancti Martyris liberaliter sparsit, indies multiplicabantur, crevit cultus, & per omnes mundi partes se se dilatavit.

§. Nec ideo tamen quis temerè culpet, moræque reos asserat Reverendissimos & Celsissimos Dominos Ordinarios Pragenses, quòd instruendis Processibus manum non apposuerint citius, laboraverintque, ut Cælitum honores, qui huic glorioso Martyri mox à perpeffo

Martyrio exhibiti, Apostolicæ Sedis oraculò firmarentur, & ad gradum publici cultûs sublimarentur, cum tamen magnum splendoris augmentum Statui Ecclesiastico per Beatificationem, vel Canonisationem Vni in causa tam sancta passi videbatur accedere, quòdque ejus apotheosis Martyrem Sacramenti pœnitentiæ pariat, quod exemplum adeò rarum est, ut in historia Ecclesiastica vix legatur illustrius.

§. Facile enim excusationem pro atefatis Dominis Ordinariis omnis is admittet, qui in historia Boemica hospes non est. Necdum enim oblitterata erat Hussitarum memoria, vixque redintegrata erat Archi-Episcopalis Sedes, & nova secuta est Regnicolarum divisio in illos, qui se sub una, & eos qui se sub utrâque vocabant; abiit hæc scissio in luctuosam, & nunquam satis pœnitendam tragædiam, cujus Epilogus prope Pragam in albo monte, cœlitus datâ victoriâ, exhibitus videbatur, sed sublecutum bellum Suecicum fructus supradictæ victoriæ colligere impedivit; quo per pacem Westphalicam terminatò & postea executò, Saturnia credebantur rediisse regna, nisi paulò post pestifera lues Inclytum Regnum gravissimè afflixisset, quam bella cum Turcis exceperunt, quorum ferocia in Austriam penetravit, Boemiam terruit.

§. Rupit tandem moram. & populorum expectationem implevit modernus Reverendissimus & Celsissimus Princeps ac Dominus D. Archi-Episcopus, qui vix confectâ Legatione Lusitanâ, possessionem Archi-Episcopalis Sedis adeptus / & de ardenti piòque Augustissimi Cæsaris, Clientumque desiderio informatus erat, & mox omnia in spem secuturæ Canonisationis gloriosi Martyris Joannis Nepomuceni conferre cœpit, causæque materialia magnâ curâ, & labore conquiri curavit, non solum ad ea, quæ pro Apotheosi facere: sed & ad hæc attentus, quæ contra opponi posse prævidebantur, ut & causa Sancta stabiliri, & fidei Promotoris argumenta dilui possent; non ignarus, quòd purpurati Patres, aliisque Apostolicæ Sedis Prælati non minori sedulitate respicere soleant ad Promotoris fidei Animadversiones, quàm ad Causæ Procuratoris pro Canonisando adducta fundamenta. Et licet in discutiendis Martyrum causis tantus rigor, ac in causis Confessorum haberi non soleat, eò quòd Martyrium consistat in perfectissima charitate, à qua reliquæ virtutes informantur, speciem, & essentiam accipiunt, quæ mortem Martyris pretiosam faciunt in conspectu Dei; attamen de vera Martyrii causa luculenter, imò & de miraculis constare debet; cum enim Deus nolit omnes Justos decorare honore Canonisationis, necesse est, ut ex signis & miraculis certa reddatur Ecclesia militans, quos Deus prædictò honore decorari velit.

§. Dum itaque conquistæ probæ sufficere credebantur, causa sancta ulterius tardanda non videbatur, & formatò Judiciò, qualificatisque ad illud constitutis Personis, libellus oblat, & per solitas citationes factum est processûs initium, qui timidiorum habuit progressum, quia circumspectâ prudentiâ opus erat, ne contra scrupulosam peccaretur formalitatem, nè Processus, si ad instructionem Romanam formatus non fuisset, tanquam vitiò laborans vel impugnaretur, vel rejiceretur. Primò super fama Sanctitatis, Virtutum & Miraculorum terminatò, assumebatur Secundus super casu excepto, seu cultu immemorabili ante Bullam Urbani VIII, Beato nostro exhibitò. Uterque Jurato Portitori Reverendissimo & Amplissimo Domino Joanni Ludovico à Steyer, Reverendissimi semperque fidelis Capituli Metropolitani Pragensis Prælati Archi-Diacono, Romam deportandus fuit concreditus, qui pro exiniò suò erga hunc gloriosum Martyrem Zelò, & pietate in cana ætate laboriosò hoc munere non tantum benè functus est, sed in Urbe usque ad secutam in causa sancta sententiam subsistendo, officium Sollicitatoris assumpsit, operamque suam fructuosè impendit.

§. Plurimum autem ad celeriolem, felicemque causæ terminationem contulit Austriaca pietas, quâ Sacratissimus Imperator tum per literas, tum per suum in urbe Ministrum Sedem Apostolicam pro canonisatione hujus Sancti Martyris interpellavit, cujus exemplum Augustissimæ Imperatrices

aliquæ Regiæ, & sublimes Personæ, ut ex Epistolis inter Acta registratis latius apparet, secutæ fuerunt; accedebat, quòd Reverendissimus & Eminentissimus Cardinalis ab Althan causæ Ponens fuerit nominatus, qui, ut devotionem erga sanctum suum Indigetem cum materno lacte hauserat, cultum eidem exhiberi solitum oculatus testis spectaverat, & ad ejus tumulum sæpiissimè ingenua provolutus sacros cineres veneratus, atque de flagrantissimo Clientum desiderio informatus erat; ita ab Eminentia sua nil aliud expectari poterat, quàm ut causam instructam sinè mora proponeret, dignumque officiò & Missâ suò pronunciaret votò, cujus sanctitatem Deus tam stupendò miraculò manifestaverat.

§. Ast, ut sunt fallaces hominum spes, moram injecit inopinata mors Clementis XI. Pont. Max. qui de causa ex integro informatus, congregationum terminos jam definiverat, in quibus de Causæ introductione, confirmatione sententiæ Pragenæ, de concedendis Missâ & Officiò discussio fieri debebat, jamque approbaverat Causæ introductionem, & pro Confirmatione sententiæ Archi-Episcopalis conclusum erat; sed, antequam ultima manus imponeretur, per mortem ejus Pontificatus vacare cepit. De tempore agebatur, sinè periculo causæ principalis, cujus justitiam Deus per innumera miracula [quæ per historias, monumenta, & Juratos testes probata cum tempore publicabuntur] speciatim per miraculosè à corruptione conservatam Sacram Linguam indubiam fecit; Quemadmodum & modernus Sanctissimus Pontifex Innocentius XIII. votum Congregationis 3tiæ die 7ma Junii habitæ benignè approbavit pro concessione Officii & Missæ de communi unius Martyris sub Ritu duplici pro Regno Boemiæ, & sub Ritu semiduplici, pro Germania & Statibus hæreditariis Augustissimæ Domûs Austriacæ, & quoad translationem corporis pro gratia ad effectum collocandi intra mensam Altaris ad Arbitrium Reverendissimi Archi-Episcopi Pragensis.

§. Vix allatum erat Nuncium desideratissimæ hujus sententiæ, & mox Dies quarta Julii, Sancto Procopio Sacra, denominabatur, pro primis solemniis glorioso Martyri exhibendis, quæ per præsentiam Augustissimæ Imperatricis ex thermis Carolinis Viennam remeantis, magnificabantur, dùmque tempestivè sacra ossa cum incorrupta lingua ex tumulo levata in Capella S. Wenceslai tantisper honorificè deposita essent, comparuit dictò die invitatus Regni Clerus, Regium Gubernium cum cæteris Dicasteriis, Universitas Pragensis, cum Magistratibus triurbis, confluit vix non integra Boema Nobilitas, & innumerus fuit populus præsens, ut & videretur prodigium, quod Deus cum conservata Sacra lingua operatus erat, & ut Sacra Ossa veneraretur; portavit in ordinata processione sæpius dictam Sacram linguam Reverendissimus & Celsissimus Ordinarius, sacrum Corpus autem humeris imposuerunt Sex Canonici Ecclesiæ Metropolitanæ usque ad Domum Præpositalem, ubi illud susceperunt Sex in Regno Prælati, quibus in designata statione sex alii, & his Universitatis Professores, his autem Leutomericensis & Reginæ Radecensis Ecclesiarum Canonici, & demum Curati Pragenses successerunt, donec ad introitum Metropolitanæ Ecclesiæ portandi honor ad Canonicos iterum redierit, qui illud ad mensam supra tumulum intra duo Altaria sancto nostro jam à pluribus annis constructa reposuerunt, in qua de factò publicæ venerationi expositum conspicitur, Sacra autem Lingua in Capella S. Wenceslao dicata religiosè custoditur; claudebatur sollemnitas Hymnò Ambrosianò, & Sacrificiò Missæ Deo in honorem Sancti Joannis oblatò; continuata fuit sollemnitas inexplicabili hominum confluxu per octiduum, sed & hoc lapsò non cessat devotus populus quotidie apud sacra ossa comparere, & patrocinium implorare, vel pro impetratis gratiis gratias referre; fruitur is nunc Martyris honore per auctoritatem Christi in terris Vicarii, qui ut ipsum formali Canonisatione ante diem Anniversariam Sanctorum Albo inserat, sperant, & rogant devoti Clientes, est ad hoc materia præparata, prodigia & miracula examinata, & per Juratos testes probata, & quid testibus opus est? cum Deus Sanctitatem viri per conservationem illius instru-

PRÆFATIO.

menti, quô Secretum Sacramenti custodire, & potius mori voluit, militanti Ecclesiæ manifestam reddat, nec enim hic naturalis ratio obtendi, nec oculus falli potest; qui de hoc dubitat, scrutetur Medicorum & Chyrurgorum examina, adeat Pragam, & magnalia Dei videbit, per quæ virtutem sui fidelis Servi coronavit.

§. Ut verò Clientes genuinam habeant notitiam, quomodo miraculosè conservata lingua in Visitatione Sepulchri cum sacro horrore inventa fuerit, placuit luce publicâ donare ea acta, quæ ex binis processibus Pragæ in causa hujus sancti Martyris fabricatis, Romæ in ulteriori discussione extracta, & exhibita fuere, in quibus simul plenior ejus vita cum cultu exhibito ex Jurato auditis testibus, antiquis monumentis, & probatis authoribus communicatur, reperitur & illud, quidquid inter Reverendissimum fidei Promotorem & Causæ Patronum contradictoriè actum est. Fruere iis Lector benevole, & si vel famæ periculum timeas, vel alia necessitas tempeat, confuge ad intercessionem hujus Thaumaturgi, qui famam servare, & necessitatem vertere, ac sublevare novit; si quis autem vel secundum Religionis suæ principia, vel ex aliis motivis hunc Sanctum venerari nolit, is saltem, ne eum vel verbis, vel factô dishonoret, caveat; ut enim honorantes se protegit, ita dishonorantes confundit, & præterea nec pium nec tutum est, cum Viris Sanctis bellum gerere, illorûmque honorem impetere, quos Deus per prodigia illustres reddidit.

*à Joanne Franchetucio, è Patronis Caus.
Sac. Palat. Apostol. revisa.*

*Joannes Zucchemicus, Sup - Promotor
Fidei.*

APOTHEOSIS
D. JOANNIS NEPOMUCENI,
R. Bojohem. Thaumaturgi.

Lucet in Occasu venerabile Sidus Olympi,
Et noctu è mediis Phosphorus exit Aquis;
Lucet & in luctu Sidus fatale Tyranno,
Et Candor tragicò fulget in Amne magis;
Arcanumque fubar Coelòque, salòque, solòque,
Innocuas signat Martyris esse Faces.
Wenceslaus enim, fatales raptus in iras,
Accendit sub Aquis Dedecus ipse suum.
Pernox Stella super Delubra ad summa Triumphum
Adparat, & funus Luce coronat Honor.
Pragha sacros Cineres, & perpetis Ossa Favillae,
Linguam incorruptam, Reliquiasque colit;
Integra quae nullum violavit Lingua Sigillum,
Condita vel Tumulis inviolata viget.
Lingua, Viri custos; nam pessima, & optima rerum,
Mercurii Genio ritè sacrata fuit.
Elinguis si fors Ciceronis Lingua fuisset,
Non foret ex Rostris, Roma, repòsta tuis.
Fama, sile! Populique sile vox! Roma loquuta est,
Et retulit Causam Patria freta suam.
Lingua, fave Linguis: Aris Decus addita nostris,
Custodi Linguas: aspera Verba veta:
Et tua Caesaream tueatur Adorea Laurum,
Ne venumque juva, NEPOMUCENE, tuum

J. C. Nevven, Colon.
Caes. Aul. Poët. Laur.
SACRA

SACRA RITUM
CONGREGATIONE

Eminentissimo, & Reverendissimo D. Card.

A L T H A N N

P O N E N T E

P R A G E N.

*Canonizationis, seu Declarationis
Martyrii*

B. J O A N N I S

Nepomuceni, Canonici
Ecclesiæ Metropol. Pragensis.

P O S I T I O

Super introductione Causæ, & Signatura Commissionis.
S E U

INFORMATIO SUPER DVBIO:

*An sit signanda Commissio Introductionis Causæ
in casu, &c.*

Eñe. & Rñe Dñe.

Uàm pretiosa coram oculis Domini sint certamina illorum, qui
pro Religionis testimonio, vel pro justitiæ assertionem animam su-
am ponunt, testatum id facit, quod sæpè sæpius eorum sepulchra
signis mirificis honorantur - ad monumenta Martyrum, ait S. Cyp-
rianus, siuè alius Auctor in Opusc. de duplici Mart. inter illius
Opera, pelluntur morbi, rugiant Demones, terrentur Monarchæ, coruscant

ant miracula, concidunt Idola - quapropter illorum cuique meritò quadrare potest encomiastica vox Isaiae cap. 11. v. 10. -- Et erit Sepulcrum ejus gloriosum.

Porro id præclare ostendit DEUS in servo suo IOANNE dicto Nepomuceno, olim Canonico Ecclesiae Metropolitanae Pragae; quicum mortem iussu Wenceslai Imperatoris, ac Regis Bohemiae pro facto recto servando Sacrae Confessionis sigillo anno aerae vulgaris 1383. constanter pertulisset, tot tantisque prodigiis ad ejus tumulum, ejusque praesidiò, spatio trium saeculorum, & ultra perpetratis, mirificatus est in conspectu Gentium, ut unò ore in Septentrionis Regionibus *Thaumaturgi* appellationem meruerit, simulque ab obitu Cultus, & veneratio ei exhibeatur.

Aucta hinc longè, lateque famâ Sanctitatis, Martyrii, & miraculorum, cum nuper Auctoritate Ordinaria in Curia Archiepiscopali Pragae compilati fuerint duo Processus, alter quidem super memorata fama, alter verò super Cultu à tempore immemorabili praestito eidem B. IOANNI, subindè iis praesentatis, apertis, ut moris est, apud hanc Sacram Congregationem; nec non exhibitis documentis plurium Instantiarum, quas magni Principes, aliaeque Personae, & Universitates insignes promovent super illius sacra apotheosi, proponitur modo praefertum Dubium respiciens signaturam Commissionis Introductionis Causae; quod, conspirantibus in unum validitate, & relevantia primò dicti Processus, videtur *Affirmativè* resolvendum, prout humiliter supplicatur.

De Validitate.

ET quidem *constructio ejusdem Processus* valida esse deprehenditur, ex quo Reverendissimus Archiepiscopus comparente Procuratore Capituli Metropolitanae Ecclesiae Postulatoris causae & instante, quòd fabricaretur Processus quoad recensitam famam, citationem prius decrevit contra Promotorem Fiscalem Curiae, ut assisteret eidem confectioni, deindè iuramentum praestitit secundum formam consuetam, ac successivè simile iuramentum eidem promotori, ac Notario deputato detulit, nec non elegit Nuncios, sive Cursores pro executione Citationum, & ipsi quoque iuramentum de more susceperunt; tandem verò pro actis judicialibus, ac praestatione iuramentorum, & examine Testium respectivè designavit loca locorum.

Quibus praemissis expleta fuerunt acta, citatò in eorum singulis per diem antè dicto Promotore, qui semper interfuit, congruasque locò, & tempore deduxit oppositiones, & examinati fuerunt quadraginta novem Testes, inter quos tres recensentur ex Officio, expressè in Catalogo relato *in Summario num. primo*, & quorum viginti unus comprobant famam Sanctitatis, Martyrii, & Miraculorum; reliqui verò deponunt de quibusdam Miraculis tantum; nec
non

non fuerunt ad amissim servata omnia, quæ præscribuntur in Decretis Generalibus, & novissimis san. mem. Innocentii XI., ut innuit Reverendissimus Archiepiscopus in Epistola informativa, *Summario num. 2. §. primo*, & distinctius evincitur ex Epistola transmissa ad eundem Archiepiscopum à tribus Judicibus Delegatis, *Summario num. 3.* ubi signanter habetur, quod inchoatâ coram dicto Archiepiscopo confectiōe Processûs ad tramites Instructionis ex Urbe illuc missæ, *ibidem §. primo*, ob illius absentiam secuta fuit delegatio in personam Reverendissimi Vicarii Generalis, ac duorum Adjutorum, *ibidem §. 2.*; qui postea examen Testium receperunt juxta Articulos pro parte Postulatoris productos, & interrogatoria per promotorem Fiscalem exhibita, *ibidem §. 3.*, quæ omnia ulterius plenissimè resultant ex *Summario Restrictivo* totius Processus dato in manibus Reverendissimi Promotoris.

Examen verò prædictorum Testium rituale, omnibus numeris absolutum esse constat, eò quòd eorum quilibet in loco Sacro jam designato, præviâ inductione, Citatione, ac Juramentò de veritate dicenda, & servando secreto, eoque in singulis Sessionibus reiterato deposuit primùm juxta Interrogatoria, & postea super articulis; quæ Interrogatoria cum depositionibus Testium fuerunt semper clausa, & cum sigillo Reverendissimi Archiepiscopi obsignata in fine cujuslibet sessionis, nec ea aperta, nisi in prosecutione examinis, & initio alterius sessionis, cæteraquè fuere expleta, quæ rituale examen constituunt, ut colligitur ex prænarrato *Summario Restrictivo*; ac denique in inductione eorundem Testium habitatio fuit, quod essent Personæ constitutæ in Dignitate Ecclesiastica, de statu Equestri, ac publica munia exercentes in regno Bohemiæ, omnique fide, & commendatione dignæ, ut apparet ex ipso Catalogo, *Summario num. primo*, ac refert Epistola Judicum Delegatorum scripta ad Reverendissimum Archiepiscopum, *Summar. num. 3. §. 12.*, aliæque directæ ad Sacram Congregationem, *Summario num. 4. §. primo*.

Quoniam verò in progressu actorum necesse fuit quoad Miracula quædam Servi DEI capere informationes in Dicecesi Viennensi, & Olomucensi, dicti Judices Delegati per literas consuetas requisiverunt Officiales Curiae Ecclesiasticæ earundem Civitatum, ut hoc in negotio sibi ipsis manum adjutricem ferrent, prout servatis servandis hi adimpleverunt, examinatis nonnullis Testibus adnotatis in Catalogo sub Titulo-Ex Processu Olomucensi, & Viennensi - *Summario num. primo propè finem*, deindeque ad prædictam Curiam Metropolitanam, transmissò Processu obsignato; de quibus omnibus compendiosa sit mentio in præfata Epistola Judicum Delegatorum, *Summ. num. 3. §. 4.*, & fusior suppetit relatio in *Summario Restrictivo*.

Ulterius Pragæ facta fuit *compulsatio Jurium*, quæ legitimè processit; exhibitis enim Libris tam manuscriptis, quàm impressis per Archivistas, & Bibliothecarios respectivè, nec non examinatis Peritis quoad legalitatem Archiviorum, & antiquitatem Codicum, fuerunt extracta documenta ad Causam faciendâ, eorûmque transumptum, & collationatum fuit per Notarium specialiter electum, & juratum unâ cum Notario Actuario deputato, Assistentibus Judicibus, & citatò Procuratore Fiscali in quolibet actu; quâ auscultatione, & collatione perfecta ambo Notarii testati sunt illius legalitatem, editò Transumptò in forma authentica, prout de his breviter agit præfata Epistola, *Summario num. 3. §. 5. 6. & 7.*, & uberius prænotatum *Summarium Restrictivum*.

Postremò publicatus fuit integer Processus, illiusque Transumptum servatis servandis collationatum, ut enarrat eadem Epistola, *Summario num. 3. §. 8.* electusque subindè extitit Portitor, *ibidem §. 9.*, qui juramentum præstitit de fideliter ferendo ad Urbem Transumpto *ibidem §. 10.*, atque ita clausum idem Transumptum, *ibidem §. 11.* & hæc pariter omnia latius promanant ex enunciatò *Summario Restrictivo*.

His autem positis cum concurrant singula requisita, quæ tam pro constructione Actorum, & examine Testium, quàm pro Jurium compulsatione præscribuntur in Decretis Generalibus, & novissimis sanctæ memoriæ Innocentii XI. firma, & immota stare videtur validitas prædicti Processus.

De Relevantia, ARTICULUS I.

Observantur nonnulla circa Relevantiam, & species probationum adhibitarum in Processu.

Quod spectat ad Relevantiam, observare operæ pretium est primò, quòd Causa hæc non tendit ad Canonizationem alicujus Confessoris, pro cujus complemento assumenda sit plena discussio de Virtutibus heroicis, sed finem constituit in declaratione Martyrii, ad quem effectum sufficit ostendere, quòd intervenierint illius constitutive, absque ulteriori Virtutum inquisitione; dum in Martyrio Sanctitas universa consistit, Hostien. in cap. primo num. 5. vers. Hic autem ordo de Reliq., & Vener. Sanctor., ibique Fagnan. num. 16. Gonzal num. 5. Pirring. in Jus Canon. lib. 3. tit. 44. num. 4. vers. Porro, Joan. Franc. Pavm. in Relat. Canoniz. S. Bonaventura part. 2. art. 2., & Ecclesia inquirere non solet, an Marty-

tyres fuerint in gratia, sed promiscuè venerationem exhibet iis, qui palmam adepti fuerunt. *Bellarmin. de Baptism. lib. 1. c. 6. vers Tertio Ecclesia.*

Secundò observandum, quòd in Instantia, quæ promoveretur pro signatura Commissionis, necessaria non est discussio negotii, quæ principaliter fiat, sed requiritur tantum cognitio summaria, ex qua resultet fama Sanctitatis, & Miraculorum, illiusque per crebescencia, juxta præscriptum Cæremonialis Leonis X. lib. primo, cap 6. & penès Mattam de Canoniz. Sanct. part. 5. cap. primo, & tradunt Hostien. in cap. prim-um 3. de Relig., & Venerat. Sanct. Zypaus Consult. Canonic. 2. num. 9. lib. 3. eodem tit. tom. primo, quo fit, ut præseni latis, superque sit summarim agere de gestis, Martyrio, & miraculis B. Joannis eò pacto, ut exindè constet de fama ejus Sanctitatis, & Miraculorum.

Quò verò ad species probationum, quæ in Processu admittæ fuerunt, prior earum desumitur ex depositione viginti unius Testium referentium gesta, Martyrium, Miracula, & famam circa hæc omnia, qui, cum fere omnes repellantur constituti in ætate excedente annos sexaginta, ut in Catalogo dato in Summario numero primo, testentur de auditu eorum Majorum, qui erant annis valde provecti; ac plerumque de secundo auditu ab aliis Majoribus; quòd nihil fuerit auditum in contrarium; & tandem, quòd de omnibus his semper viguerit fama publica, & communis traditio, ambigi nequit. famam remanere probatam, prout necesse est, in re antiquissima, Felin. in cap Veniens, primo num. 16. de Testibus, Pignatell. Consult. Can. 241, n. 1, & seqq. tom. 1., & Consult. 65. n. 3., & seq. tom. 4.

Altera species probationis consistit in pluribus monumentis historicis de Beato Ioanne agentibus, signanter in duplici manuscripto vetustissimo Codice, altero extracto ex archivio Ecclesiæ Pragensis, altero confecto à Magistro Pau- lo Zidek, quorum utrumque circa dimidium Sæculi XIV. conscriptum fuisse Periti a iudicibus delegatis electi pronunciarunt. *Process. fol. 401., & sequens.*

Sub sequuntur postea tres Scriptores Sæculi XVI., Wenceslaus, nimirum Hagecius, qui anno 1541. Regni Bohemiæ Chronicon edidit, de mandato glor. mem. Imperatoris Ferdinandi I. à tribus Viris primariis accuratè revisum, & approbatum, ut constat ex tenore Privilegii operi præfixi, & compulsati *Process. fol. 513., ibi.* - *Notificamus præsentem paginam Universis, quatenus Honorabilis Sacerdos Wenceslaus Hagek de Liboczan fidelis nobis dilectus ex multis Libris, & Chronologiis desumendo, unum Volumen de Rebus Bohemicis conscripserit &c.* Attamen priusquam idem Hagek hos Libros in primis curet, dignati sumus ad id illustrem Joannem Seniore. Topel de Lebkoviz, & Zbiroz supremum Feudorum Iudicem in Regno Bohemia, & vernatos Joannem Hede- govsky de Hodiegan Vice-Iudicem Regni Bohemia, ac Hermannum Sedlenz-

ky n Duba fideles nobis dilectos depurare, quatenus hanc Historiam cum diligenti-
tia perlustrarent, & quod in illa inordinati reperirent, illud cassarent, ac de-
lerent, & ubi ita id jam fuerit peractum, tunc prius idem Hagek poterit hanc
Historiam curare imprimi, & liberè divendere. In horum fidem minus nostrum
Regium Sigillum apprimi iussimus. Datum in Castro Pragensi feria tertia Pen-
tecostes anno 1539. &c - - Alter Scriptor est Joannes Dubravius Episcopus Olo-
mucensis Vir dignitate, ac literis notissimus, qui Regni Bohemiæ Historiam ty-
pis mandavit anno 1552. Tertium denique locum sibi vindicat Martinus
Boregk, qui ejusdem argumenti opus promulgavit impressum Wittembergæ
anno 1587.

Agmen denique claudunt quamplures gravissimi Scriptores Sæculi XVII.
quos inter eminet P. Bohuslaus Balbinus Societatis Jesu, qui anno 1670. Servi
DEI gesta felici adeo successu ex authenticis monumentis deprompsit, ut Con-
tinuatores Operis Bolandiani cæteris Sanctorum Actis opus accensuerint, ut
videre est tom. 3. mensis Maij die 16. ; ille autem sic ait in Prologo compulsato
in Process. fol 565. tergo. *Ac nihil Ego quidem dubitem tanti Martyris vitam*
pridem conscriptam in antiquitate fuisse ; at heresis, quæ Beati Joannis mor-
tem paulò post excepit, iisdem flammis, quibus Tempia, & Canobia omnia a-
pud nos conciderunt, consumpsisse videtur. Quæ igitur de B. Martyre adfere-
mus, in manuscriptis plurimis, ea ætate viventium Hominum [quorum mihi
suppetit Copia] tum in typo expressit Codicibus reperta, & in unum summa fide,
& religione collecta, non tam diligentia curvis meæ, quam felicitati, quod in-
venta sint, adscribantur.

Utraque verò hæc species probationis, sive loquamur de Testium deposi-
tionibus, sive de historicis documentis, maximi facienda est in casu ; cum
enim versemur in tractatione materiæ antiquissimæ, in dubium venire non po-
test, quod admittantur Testes de fama deponentes cum suis Requisitis, ut fusè
probat Pignatell. dicta Consult. 241. tom. primo, & consult. 65. tom. 4. per
tot. ; Contelor. de Canoniz. Sanct. cap. 14. n. 7. ; & quoad Historicos, eorum
Dicta fidem in antiquissimis mereri tradidi in peculiari Dissert. doctissimus olim
Promotor Fidei Petrus Franciscus de Rubeis penès Mart. Canonizat. Sanct.
part. 4. cap. 24. nu. 9. & seq. & Genzal. in cap. Cum Causam n. 4. de probat.

Præsertim, ex quo inter memoratos Scriptores duo recensentur Hetero-
doxi, Martinus videlicet Boregk, & Joannes Glavverius, qui cum enarrent
Servi DEI Martyrium, & causam, ut infra videbitur, controversi non potest,
quod indè veritas rei gestæ satis superque confirmata remaneat ; adversario-
rum quippè confessio potentissima dicitur probatio. Zypæus Consultat. Cano-
nic

nic. prima de probat. num. p. imo lib. 2. tom. primo ; & pro nota veritatis habetur, cum tanta sit istius vis, ut etiam Adversarios cogat interdum sibi testimonium dare, prout ad rem hisce inquit Bellarm. de Eccles. lib. 4. cap. 16 in princ.

De cætero concurrit stylus servatus in pluribus Canonizationibus Servorum DEI, in quibus cum ageretur de Virtutibus & Miraculis, semper admissa fuerunt Dicta Testium ex fama deponentium, ut evincitur ex Auditoribus Rotæ in Relatione de S. Philippo Benicio Tit. de Fama Sanct. & Tit. de Miracul. S. Dicimus, & in 6. Miraculo S. Et factum huiusmodi in fine, & de S. Thom. de Villanova apud Contel. de Canoniz. pag. 520. S. Iste actus. & de Heron. Emiliano tit. de virtut. Theol. S. Nam quantum. Eamdémque vim habuerunt relationes Historicorum juxta praxim Sacræ Congregationis servatam præcisè occasione Introductionis Causarum, & Signaturæ Commissionis, ut in Vratislaviæ, Beati Ceslai Odrovansii, & in altera Montis Politiani Beatæ Agnetis.

A R T I C U L U S II.

Ortus Servi DEI, ac eius gesta exponuntur.

Ioannes appellatus Nepomucenus ex piis & Catholicis Parentibus usuram Iuricis accepit in Oppido Nepomuk Regni Bohemiæ, sacræque undâ Baptismi ablutus est, ut colligitur ex Testibus, Summario n. 5. à 6. primo ad septimum, & confirmat laudatus Pater Bohuslaus Balbinus scriptor Historicus, tempus Nativitatis circa annum millesimum ter centesimum primum trigessimum designans, eodem num. 5. 6. 8.

Nativitatem ejus, primæque ætatis præludia cœlestibus Prodigis fuisse insignita constat; Parentes enim ætate provecti precibus, ac Beatissimæ Virginis ope à DEO prolem impetrarunt, ut refert idem Scriptor, eodem num. 5. 6. 9.; tempore item Nativitatis flammæ supra Domum, ubi nascebatur, repente coruscarunt, juxta depositionem Testium, eodem Num. & 6. primo ad 7., & consonat idem Scriptor, ibidem, 11. denique verò Infans adhuc, supradictæ Virginis intercessionem à parentibus piè quæsita, ex morbo gravissimo convaluit, prout idem Scriptor prosequitur §. 10.

Quænam futura esset Viri Sanctitas, Cœlum ipsum hisce signis præmonstravit: unde usurpare fas est illud Patris D. Ambrosii, à cujus ore, cum examen apum circa Infantis labia volitaret, admiratio hæc expressit: *Si vixerit Infantulus iste, aliquid magni erit, ut habetur ex Paulino Persbytero in illius vita.*

Adolescentiæ limen attingens statim opere comprobavit superna indicia; for-

formulà quippè Sacerdotibus in incruento Sacrificio ministrandi memoritèr apprehensà , conferre se quotidie ad proximum Monasterium Cisterciense Montis Viridis , ibique singulis Missam celebrantibus ministrum se præbere curabat ; sic recensent Testes *Summario* n. 6. §. primo ad 9. , & distinctè enarrat Scriptor Historicus dicto n. 9. §. 10.

His pietatis rudimentis Ingenii acumen jungens , summâ felicitate literarum elementa , levioresque hausit disciplinas , prout affirmant testes in *Summario* dicto n. 6. §. §. allegatis ; & simul prodit Historicus Scriptor , ibidem §. 11. cum quo concordat Pater Augustinus Sartorius in ejus *Cistercio Bistercio , sive Historia Elegiali Sacerrimi Ordinis Cisterciensis* compulsatus in *Process.* fol. 555. à tert. & sequent. ac relatus in *Sumario* dicto n. 6. in fin. post §. 21. inde verò Pragam commigrans , receptusque in celeberrima Universitate paulò antè ab Imperatore Carolo Quarto instituta , strenuam adèò gravioribus Studiis operam navavit , ut laureâ Doctoratûs , & Magisterii in Sacra Theologia , & Canonibus exornatus fuerit ; quæ omnia referunt Testes in *Summario* dicto num. 6. §. §. mox citatis , paritèrque P. Balbinus , *cod. num. 6. §. 12.* , eique se subscribit d. P. Sartorius , ubi supra.

Afflante postea , ut par est conjicere , Divinò Numine , venerandum Sacerdotii gradum ascensus , mensem integrum impendit , quò à rerum humanarum tumultu secedens , totum se corporis macerationibus , ac orationi devovit ; quibus præmissis , sacerdotali Ordine poritus est , dicto num. 6. §. 13. ; hinc zelò animarum accensus , semen Verbi DEI in Populo spargere exorsus , magnò id audientium bonò , & admiratione præstitit , adeo ut disertissimis Oratoribus , qui antecesserant , palmam præriperet . *codem num. 6. §. 14.* Subindè inter Canonicos Ecclesiæ Metropolitanæ Sancti Viti adscripto , prout affirmant Testes in *Summario* dicto n. 6. §. primo ad 9. & P. Balbinus , *ibidem §. 15.* munus ei , quamvis invito , concionandi coram Cæsare , qui tunc erat Wenceslaus Quartus Rex Bohemiæ , demandatur , dicto §. 15. , quod summa cum pietate exercuit , dum ipsi frequens concionum argumentum fuit Vitiorum extirpatio , & signanter licentiæ , ac ebrietatis in Aula tunc invalescentis ; nec non stimulus , & adhortatio ad poenitentiam , P. Balbinus ubi supra §. 16.

Eximiâ Charitate decoratus Joannes humilitatis quoque specimen edidit ; cum enim eò tempore Episcopatus Litomislîi in Bohemia vacasset , illum à Rege sibi oblatum , similique pactò Præposituram Ecclesiæ Wischeradensis pluribus prærogativis illustrem , ac redditibus opulentam generosè repudiavit , *eadem n. 6. §. 17.* ; Regii tamen Elemosynarii Dignitatem , nè superbus videretur , ultrò delatam acceptare non renuit , versatus in illa deinceps cum singulari Aulicorum commendatione ob misericordiam in pauperes , & prudentiam ab eo adhibitam d. n. 6. §. 18.

Cum autem virtutis opinione in Aula floreret, Ioanna Regina Uxor dicti Wenceslai Mulier ornatissima ei conscientiae propriae moderandae curam commisit, Testes eodem num. 6. à §. 1. ad .9., & recenset P. Balbinus *ibidem* §. 9., quod exemplum praecuntis Dominæ sequentes Sacrae Virgines in Parthenone apud Arcem ipsam Pragæ sito, spirituali Ioannis tyrocinio se se commendarunt, & mirum est, quantum ipsae in via Domini profecerint, ut recitat dictus scriptor, *eodem* n. 6. §. 20.; quinimò Servus DEI nec contentus animas internis tantum documentis erudire, cum in legum studio maximè peritus haberetur, sedulo in hoc pluries incubuisse traditur, ut litigia, quæ iudicum Sententiis finem accipere non poterant, tanquam Arbitrator à Partibus electus amicabili fœdere componeret, *ibidem* §. 21.

ARTICULUS III.

Peccata Reginae pandere Wenceslao Ioannes renuit ob idque carceribus mancipatur, torquetur, ac in Flumen Moldavam demergitur.

Postquam Perduelles Coronæ armis subegerat, labente anno 1383, cum Wenceslaus curis solutus desiderium vitam ageret, in omnem crudelitatis, ac libidinis licentiam prorupit. Testatur id P. Balbinus, *summario* n. 7 §. 1. & 2. mores illius perditum describuntur à pluribus Scriptoribus, signanter Aenæa Silvio postea Pio II. in *Histor. Bohem.* cap. 34. Wenceslao Hagecio in *eodem opere*, *summario* n. 8. litt. C., Joanne Dubravio Episcopo Olomacensi, *ibidem* litt. H., Bartholomæo Paprozky in opere de *successione Ducum, & Regum Bohemiae* *ibidem* litt. M. P. Simeone Eustachio Kapihorsky in *Historia Monasterii Sedlicensis*, *ibidem* litt. V.

Cupiens hinc Regina Conjugem ad meliorem frugem revocare, secretò studuit ei ostendere, quam detestabile esset vitæ institutum, & quam longè distaret à prænobili Virtutis idea, quam laudatissimus ejus Pater Imperator Carolus IV. effinxerat, prout evincitur ex Wenceslao Hagecio in *summario* n. 8. litt. C. Joanne Dubravio *ibidem* litt. H. Bartholomæo Paprozky, *ibidem* litt. M. P. Kapihorsky, *ibidem* litt. U., Gluverio Viro Acatholico, *ibidem* litt. Y., ille tamen placida ex monitione pejor consilium iniit amantissimam Uxorem perdendi, ut prosequuntur *eadem scriptores locis mox allegatis*, quinimò cum illius animum injustæ pariter suspitionis aculei urgerent, ipsa unicum in Domino ponens refugium, quò magis hoc in die tribulationis inveniret, frequentissime Sacram exomologesim apud Joannem assueverat obire, ut enarrat d. P. Balbinus in *summario* n. 7. §. 2.

Occasione autem inde arripiens Rex pravae machinationis exequendae, accersit Joanne tentavit primum illi insinuare, admodum decere, ut Vir quisque operum propriae Uxoris conscius esset, idque maxime in imperiali Domo; mox vero Paulatim ad scopum deflectens, hortatus fuit, ut maculas Conscientiae in **Sacro Tribunali** à muliere comunicatas revelaret, propositis opibus, honoribus, omnibusque aliis, quae Joannem prosperitate augerent **P. Balbin.**, **Sum.** **n. 7. §. 3- & 4.** Improvisae huic petitioni minimè arridens Sacerdos, illico respondit, se peccatorum non meminisse amplius, & etiam si in mentem redirent, ea fas non esse pervulgare. Caveret Rex ab hac perquisitione, quae iniqua esset. **P. Balbin.** ubi supra **n. 7. §. 5.** idque etiam innuit **Dubravius**, **Sum.** **n. 8. litt. D.**, **Paprozkius**, **ibid.** **litt. H. & O.**, quae audiens Rex compressa tunc iracundiâ, colloquium dimisit: ut prosequitur **P. Balbinus** *loc jam citato.*

At paulò post reintegrata est pugna. Fortè Cocus Regis levissimam offensionis causam incurrerat. Furens ille verubus transfixum igne cremari iusserat. Facinus hoc immane Aulici reprobantes, aliorum tamen gestorum experientiâ edocti, Regem remorari non audebant. Certior de hoc factus Ioannes casumque hominis innocentis commiserans, aditum sibi impetravit ad Regem. Leniter, ubi accessit, eum compellavit, quo pacto detestandae crudelitatis opus amoliretur; postquam verò vidit suavitate non flecti, gravitatem flagitii aperire non dubitavit. Sed salubrem monitionem non patiens **Wenceslaus**, optimum Sacerdotem detrudi in terribissimum Carcerem jubet, quemadmodum recitat **Balbinus** *dicto n. 7. §. 6.*; cumque inibi Ioannes aliquandiu detineretur, monitus à Custode libertatem sibi dari, si Principis Votis in revelatione exomologesis obsecundaret, elegit ipse maiorem contumeliam pati, quinimò ipsam mortem subire potius, quam Sacrum Arcanum violare, *ibidem* **§. 7.**

Novò subindè initò consiliò, Rex blanditiis Sacerdotis constantiam mulcere decrevit; quapropter eductum è vinculis, ad proprias epulas invitavit, *ibid.* **§. 8.** Hisce honorificè absolutis, sensit Joannes, quò **Wenceslai** artes tenderent, denuò enim promissa illi munerum largitio, minae intentatae, ac sacrilegia renovata instantia; quibus tamen cum responsum prioribus non dissimile opposuisset, *ibidem* **§. 9.**; Catastæ, quae tormenti genus, Regis jussu imponitur; ibi facibus etiam admotis diù cruciatus aliam non edidit vocem, quam ut veneranda nomina Servatoris, ejusque Matris invocaret, unde frustra fatigatis lictoribus è machina deponitur, *ibid.* **§. 10.**, quo tempore fertur ipse caelesti consolatione recreatus, *ibidem* **§. 11.**

Prudentèr inde se gerens invictus Athleta, quamvis liber dimissus fuisset, palàm nihilominus prodire destitit usque quò sanarentur vulnera; postea vel caelesti prænuntiatione, vel ex notitia Regiae indolis mortem auspicatus

imminere, ferventiori pietatis studiose dedere, & quodammodò proximè peregrinationi Viaticum parare videbatur, ibidem §. 12. Concio ei postrema fuit in Ecclesia Sancti Viti, ubi usurpatis verbis illis Evangelii Joannis cap. 16. v. 17. - *Modicum, & jam non videbitis me &c.* illisque non semel repetitis, apertè prædixit, se pro tuendis Christi, & Ecclesiæ legibus mortem passurum. Tunc verò Prophetiæ bonò illustratus calamitates, & excidia Regno Bohemiæ impendentia lacrymis mixtò sermone pandidit, feralèque heræum ad ostium puliare, quæ Sacra omnia subversura esset, ibidem §. 13. tandem à Collegis suis veniam petens verba ingenti luctu absolvit, ibidem §. 14. De his ejus mētem divinò lumine irradiatam nemo inficias ibit, cū paucis elapsis annis hæresis Hussitarum, aliorumque Monstrorum, nèc non exitialis Bellorum clades florentissimum Bohemiæ Regnum invalerit, undè Sacra omnia, & templa direpta sunt, prout latius constat ex *Ænæa Silvio in Histor. Bohem. cap. 55. & sequen.*

In arenam itaque jamjam descensurus Christi Miles Boleslaviam perrexit, ubi tunc temporis vetustissima Beatæ Virginis Mariæ Imago colebatur, cujus præsidio animam suam commendavit Balbinus. Sumario dicto n. 7. §. 15. Alacer hinc ad prælium factus sub vesperam Pragam rediit; cumque Wenceslaus Princeps ad fenestram tunc adesset, in remeantem Viatorem fortuitò coniectis luminibus, subitanèa laceffit cupidine rescindi tandem post tot experimenta Uxoris noxas, illum ad se duci imperat. Paucis tum furiam agens, statim ad Joannes ei sistitur, inquit. - *Audi Sacerdos, moriendum tibi est, nisi è vestigio jam hic Conjugis meæ Confessionem, & quidquid unquam illa confitens dixit. ordine exponas: actum est, periisti. Juro DEUM, aquam potabis.* His autem magis ad servandum DEI præceptum Joannes accensus, nedum voce sed totò corporis nisu grande crimen abhorrens, ei reluctatur. Quare statim à satellitibus comprehensus, ac in interiori cubiculo collocatus, donec nox adveniret, tunc manibus, & pedibus ligatis in Moldavam Flumen, quod utramque Urbem novam & veterem Pragam conjungit, projicitur, recurrente pervigiliò Dominicæ Ascensionis, ibidem §. 16.

Expositionem adeò luculentam rei gestæ comprobant plures Scriptores, præcipuè Compiler Chronici manuscripti existentis in Archivio Ecclesiæ Metropolitanæ, quod à Peritis judicatur exaratum antè annum 1471. Sum. n. 8. litt. A.

Paulus Zidek Magister, & Doctor in Chronico paritèr manuscripto, cujus Codex à Peritis creditur dicto annò 1471. conscriptus, eodem n. 8, litt. B.

Wenceslaus Hagecius Scriptor Imperiali auctoritate approbatus in Historia Bohemiae, qui opus edidit annò 1541. ibidem lit. E.

Joannes Dubravius Episcopus Olomucensis in eodem opere impresso annò 1552. ibid. litt. I.

Martinus Boregk *Heterodoxus*, qui Chronicon promulgavit annò 1587. ibid. litt. L.

Bartholomæus Paprozky in opere, cui titulus, *Successio Ducum, & Regum Bohemia*, impresso de consensu Archiepiscopi Pragensis, tamquam Supremi Correctoris annò 1602. ibid. litt. O & sequ.

Georgius Bartholomæus Pontanus in Bohemia Pia edita anno 1608. ibid. litt. S.

Auctor Postillæ diversarum Concionum publicatæ anno 1629. ibid. litt. T.

P. Simeon Eustachius Kapihorský in Historia Monasterii Sedlicensis anno 1630. ibid. litt. V.

Joannes Adlsreiter Annalibus Bogicæ Gentis impressis anno 1662. ibid. litt. X.

Joannes Gluverius *Acatholicus* in Historia totius Mundi edita eodem anno, ibid. litt. Y.

Thomas Joannes Pessina in Marte Moravico edito anno 1677. ibid. litt. Z.

His autem unanimes subscribunt decem, & septem alii classici Auctores indicati in Summ. n. 8. litt. AA. ! Undè, sicut ex concordia tot Historicorum enarratione dicendum est in hoc omnes, qui de B. Joanne agunt, convenire ita eis omnimodo fides habenda videtur; si enim cuncti Historici in rei gestæ relatione consentiunt, de veritate amplius non ambigitur, ut docet eruditissimus Melchior Canus de Locis Theolog. lib. 11. cap. 4. v. 3. *conclusio*.

Confirmant prætereà veritatem supradictæ relationis Testes in Processu examinato, de carceratione, Cruciatibus, & morte B. Joannis, ac de Causa observantiæ sigilli Confessionis ex fama deponentes Summario n. 9. à §. 1. ad 8. qui ulterius negativam præcisè coarctant, nullam aliam videlicet extitisse Causam tormentorum, & necis prædictæ, benè explicantes virtutem Constantiæ, quam Servus DEI ostendit in perferendis ærumnis, ac morte ipsa, eodem n. 9. §. 9. & 10. *per totum*.

Quibus documentis, cùm colophon additur Sententia Imperialis Dignitatis Wenceslao abrogatæ anno 1400. lata per Archiepiscopum Moguntinum; ibi enim inter cæteras causas depositionis ejusmodi expressa legitur cædes, & submersio Virorum Ecclesiasticorum, ac Spiritualium, Summario n. 14. litt. A, hæc autem Sententia cùm expressione Causæ aliundè probatæ, notoriam. &

manu-

manifestam reddit veritatem ejusdem Causæ , Gonzal. in cap. quæstum n. 3. de Cohabit. Cleric.

ARTICULUS IV.

Probatur verum Martyrium Beati Joannis.

FX præmissa gestorum serie clarissimè constat, intervenisse in casu omnia requisita necessaria ad constitutionem Martyrii inspectis Regulis in hac materia ex communi Theologorum, & Canonistarum Sententia, Praxi Ecclesiæ receptis.

Et quidem Martyrium propriè, ac specificè sumptum juxta Christi sensum in Actis Apostol. cap. 1. v. 8. - *& eritis mihi Testes in Jerusalem, & in omni Judæa & Samaria, usquè ad ultimum Terræ* - nil aliud in sua notione præsefert, quàm testimonium, quod quis edit in DEI honorem pro aliqua veritate Fidei, ardore Charitatis incensus, adversa quæque, & mortem ipsam forti animò sustinens, D. Thomas sec. sec. quæst. 124. artic. 4. Cardin. de Laurea in Tert. Sent. tom. 3. part. 2. disput. 20. artic. primo.

Excellentia Martyrii nobilior dari non potest, quam illa, quæ à Sancto Leone Magno initiò sermonis de Sancto Laurentio describitur - *Cum omnium, dilectissimi, summa Virtutum, & totius plenitudo Justitiæ de illo amore nascatur, quò DEUS, Proximusque diligitur, in nullis profectò hic amor sublimius excellere clariùsque fulgere, quàm in Sanctis Martyribus, invenitur, qui Domino Nostro Jesu Christo pro omnibus Hominibus mortuo tam propinqui sunt imitatione Charitatis, quàm similitudine passionis* - Eminentia enim Charitatis in DEUM in hoc potissimè consistit, quòd quis divitias, honorem, & vitam contemnens mortem alacri animò subeat, secundum verba Domini apud Joannem cap. 15. vers. - *Majorem hac dilectionem nemo habet, quam ut animam suam ponat pro Amicis suis* - quæ ponderans D. Bonaventura in opuscul. Apologia Pauperum Respons. 2. cap. 1. inquit : *Mortem itaque pro Christo desiderare, morti se pro Christo exponere, & in mortis agone gaudere, actus est Charitatis perfectæ* - quapropter D. Thomas præcit. quæst. 124. art. 2. in corp. maximum actum perfectionis in Martyrio comprehendit concludit.

Hoc itaque opus adeò excellens tria ad sui constitutionem requirit ex Doctrina Sylvestri in summa part. 2. verbo Martyrium in princip. Bordon. resolut. Mor. 113 num. 32. part. 3. tom. 4. Pignateli. Consult. Canon. 72. n. 2. tom. 4. primum videlicet, quod Martyr mortem subeat re ipsa, Secundum, ut eam volun-

voluntariè promptoque animò præferat. Tertium, ut causa mortis illatæ permanet ex confessione fidei, vel actu alterius virtutis DEUM respicientis, in qua Martyr usque ad consumationem perseveret.

Causa inquam, Martyrii non collocatur unicè in mortis tollerantia pro assertenda veritate fidei! sed comprehendit quòque implementum alicujus operis, quæ virtutem redoleat, ac in DEUM dirigatur; sicut enim opera, quæ ipse jubet, exteriorem fidei. quam internè credimus, protestationem continent, ita eadem opera, utpotè ad DEUM relata, Causam Martyrio præstant, dicente Domino - *Beati, qui persecutionem patiuntur propter justitiam. quoniam ipsorum est Regnum Cælorum. Matth. cap. 5. ve s. 10.*; justitiæ verò appellatione venire alias virtutes, habito respectu ad Martirium, explicat S. Thom. dicta quæst. 14. artic. 5. in corpore Bordon. Oper. Moral. dicta Resolut. 113. num. 32. & sequent.

Idipsum demonstrant exempla è Tabulis Ecclesiasticis petita, quibus docemur plures invictos Pugiles, nedùm pro assertione articuli fidei, sed pro alifequo etiam virtutis opere interfectos venerationem Martyri debitam fuisse concutos. Sanctus Stanislaus Episcopus Cracoviensis cùm Boleslaum Coloniae Regem libidine æstuantē anathemate percussisset, ab illo, vix dum Sacrum celebrârat, anno 1079. trucidatus, sacris aris ab Innocentio IV. admotus est, ex Joanne Longino in illius Vita cap. 7. & sequent., ac ex Baron. in Adnot. ad Martyrol. Rom. die 7. Maji litt. A. Hoc idem factum de Sancto Thoma Cantuariensi ab Alexandro III., postquam ex causa tuendæ Immunitatis Ecclesiasticæ ab Henrico II. Rege Angliæ quampluribus ærumnis vexatus, manu Scelestorum, illo ignaro, cæsus occubuit anno 1170., ut refert idem Baron. in Annale Eccl. ad Annum 1170., & 1173.; facem soli præferrem, si rem hanc magis illustrare pergerem. Alia exempla videlicet apud Cardin. Lauræam in lib. supracit. di. p. 20. art. 7. n. 108. & seq.

Quibus positis palàm est, concurrere hic omnia Martyrii requisita; primò etenim constat ex præmissis in antecedenti Articulo, B. Ioannem, post Carceris vincula, & tormentum Catastæ passum, pertulisse mortem per demersionem in Flumen jubente Principe.

Secundò liquet, ipsum lubentj animo acceptasse cruciatus, & mortem, eò quòd pluries rogatus à Rege, cujus sævitia latere non poterat, constanter respondit arcana Confessionis revelare non permitti; in carcere propositâ sibi libertate per Custodem, elegit potius longiores in eo moras. & mortem quàm Regi satisfacere; Catastæ adactus non querimonias jecit, sed tantùm nomina IESUS & Mariæ frequenter ingeminavit, denique coràm Principe quàm vehementer argente pro sigilli violatione, mortemque minitante, nil dubius hæsit, sed ore & opere sacrilegium averſatus est,

Ter-

Tertiò evincitur Causa Martirii ; quia tormenta , & mortem pati adstrictus Ioannes, ne Sacramentale sigillum frangeret, cuius quidem conservatio, licet directè non cadat sub Fidei objecto, adeò ut dici possit, illum propter fidem occubuisse, ut contigit in Christi Fidelibus in primitiva Ecclesia, nihilominus extrà controversiam videtur, quòd passio ipsius tribuenda sit operi virtutis ad DEUM relatae, quâ inspectâ Martyrii Coronam sibi comparavit.

Ratio autem ea est potissima ; quia cum DEUS tegat peccata clavibus per pœnitentiam subjecta in Sacerdote, ut se DEO conformet, omnimoda resistet obligatio eadem peccata celandi, & si umquam talem obligationem transgreditur, Sacrilegii reatum incurrit tamquam Divini Præcepti violator, ut docet, *S. Thomas in supplem. 3. part. quest. 11. art. 1. in respons. ad 1. & 2. aliique communiter Theologi*, cum quibus consonant *Landtmeter. in Tract. de Vetere Clerico lib. 2. cap. 94. Perring. in Jus Canonicum lib. 5. tit. 31. n. 17. vers. Notandum secundò Gonzalez in cap. Si Sacerdos n. 4. de Offic. Judic. Ordin. Fagnan. in cap. Omnis n. 27. & seqq. de Penit. & Remiss.* ; undè sicut confessorius arctissimè tenetur ad servandum sigillum, ità quotiès contingit, eum ex ejusmodi causa mortem sustinere, martyrii præmium adipisci non dubitatur, ut præclare tradit *Molfes. in summa Tract. de Pœnit cap. 23. n. 12. & n. 16. cujus verba sub n. 12. juvat affere, ibi - Confessorius tenetur audita in Confessione obsignata conservare in corde suo, ut nullòmodò, & ex quavis causa directè vel indirectè illa manifestet, potius mortem libenter sustinendo ; sic enimerit Martyr Christi pro defensione Sacramentorum ipsius, ut fides docet.*

ARTICULUS V.

*Prodigiosa inventio Cadaveris Beati Ioannis, ejusque sollemnis
dlatio ad Ecclesiam Metropolitanam Sancti Viti, & denique Vindicta
in Auctorem cædis.*

NOctu igitur perpetrata, ut jam expositum est, Joannes cæde, sibi Rex blanditus fuerat, flagitium in abdito mansurum ; sed qui vigilat super Servos suos, Dominus, & qui cogitationes impiorum dissipat, mirabilia operatus est. Ubi exanime Cadaver ex aquarum fluctibus emerfit, flammæ ignis visæ infidere, quæ reliquâ nocte flumen illustrârunt. Populus tunc in admirationem raptus est, ignarus quid fieret ; cum verò dies illuxit, rem actam planè cognovit. Inventum quoque in Arena est Cadaver Servi DEI aspectum placidè renuentis præseverens, undè arcanum Ignis aquæ innatantis revelatum. Cumulatè id describit *P. Balbinus, Summario n. 19. §. 1. ; summatim verò plures Scripores testantur, Hagecius præcipuè Summario n. 8, litt. F. ; Paprozkius ibidem litt.*

Pontanus, *ibidem* litt. S. Auctor Postillæ divinarum Concionum *ibid.* litt. T., P. Kapihorsky, *ibid.* litt. V. T. aliique relati sub eodem n. 8, litt. AA., & concludunt pariter Testes *Summar.* n. 11.

Flammæ aspectui ad litur ex relatione quorundam Scriptorum alterum prodigium, quod in nimirum alveo arefacto, ubi Cadaver steterat, quasi in reverentiæ signum unda Fluminis locum cesserit; sic refert Paul Zidek in *Chronico vetustissimo an.* 1471 *Summar.* n. 8. litt. B. Joannes Dubravius, *ibid.* litt. K., Martinus Boregk Acatholicus, *ibid.* litt. B. Joannes Adelsreiter in *Annal. Bogic. Gentis*, *ibid.* litt. X., & confirmant Testes relati in *Summ.* d. n. 11., quorum in ordine tertius deponit auditum quodque fuisse concentum.

Palam fecit hisce Dominus coronam gloriæ constantissimo Sacerdoti tributam. Simile enim quid legitur de aliis Martyribus. Ad Corpus S. Hermenegildi auditas Psalmodiæ voces, accensæque Lampades apparuisse meminisse D. Gregorius lib. 3. Dialog. cap. 31. Radii cœlestes Cadaver Sancti Stanislai Episcopi Cracoviensis adornarunt, prout narrat Joannes Long'n. in *ejus Vita* cap. 8. In loco passionis S. Petri ex Ordine Dominicano sequenti nocte Luminarium descensum, ac ascensum Religiosi Viri aspexerunt ex S. Antonino in *Chronic.* part. 3. tit. 23. cap. 7. § De S. Petro.

Mira hæc animadvertentes Canonici Metropolitanæ paratiquæ ultima, & consentanea exhibere Officia præstantissimo Collegæ, illius Corpus ad proximam Ecclesiam S. Crucis Religiosorum de Pœnitentia nuncupatorum asportarunt, ut Sepulcrum interea in Cathedrali concinnaretur; quâ occasione humo effossâ ingens repertus est thesaurus, cedens in præmium fortitudinis eorundem Canoniconum indignationem Regis non paventium, ut recenset sæpe laudatus scriptor d. n. 10. § 2.

Magnus in eadem Ecclesia concursus Populi venerantis, Martyrisque virtuti applaudentis adfuit, *ibid.* § 3. adeo ut Wenceslaus famâ perterritus Religiosis imperaverit, ut Sacrum Corpus in parte abdita recondere, *ibid.* § 4.; cautio tamen hæc ad celandam Martyris gloriam non profuit; impleto quippe mandato, statim odor manavit è Corpore, prodens ubinam lateret, *ibidem* § 5.

Instructa deinceps solempni pompa venerandæ exuviæ ad Metropolitanam delatæ, ibique reconditæ appposito deinde lapide cum honorifica Epigraphe exprimente factum, quam recitat P. Balbinus, *ibid.* § 6. & 7.; quibus peractis cum omnia ad noticiam Regina devenissent, ipsa mærore amissi optimi Patris percussa, diuturnum morbum contraxit, ex quo tandem obiit anno 1387, *ibid.*

8.

Prædictam solemnem Corporis translationem, & collocationem in Ecclesia Metropolitana, cui causam dederunt visa prodigia, clarè annotant alii scrip-

Scriptores, Hagecius nimirum in *Summ.* n. 8. litt. G. Paprozkius *ibidem* litt. Q. Pon-
tanus *ibid.* litt. S. Auctor Postillæ diversarum Concionum, *ibid.* litt. T., Pate-
Kapihorsky, *ibidem* litt. V., cæterique ferè omnes eodem n. 8. litt. AA. ; & com-
probant simul Testes in *Summ.* n. 21., qui Locum illius repositionis specificant
ajentes in præsens inibi adhuc degere absque ulla contradictione *Summario* n. 12,

Quæ autem Clero, & Populo Pragenſi ſtuporem ingeſſerant, eò paò.
ut Joannem venerati fuerint, hæc ipſa Wenceslao fuerunt horro-
enim lumina flumen percurentia per Reginam ſibi designata conſpexit, ab ho-
minum confortio ſe ſubducens, triduo in occulto manſit, ex P. Balbino in *Summ.*
num. 10. §. 1., majori deinde turbatione captus ad Arcem Ziebrokam ſe contru-
lit, ex teſtibus in *Summ.* n. 13.

Sed uſque adhuc Innocentis Viri cædem vidimus inultam, id tamen Di-
vini Numinis majeſtas, vindictæ tarditatem gravitate interdum compenſare
affueta, diutius non permittit. Præterquàm plura Wenceslao objecta crimina,
id ſingulatim enormiter factum conſtabat quòd Viros Eccleſiaſticos vitâ ſuſtulit-
ſet. Hæc imperii Septemviros impulerunt, ut ipſi Dignitas Imperialis abroga-
retur. Annò proinde 1400. eorundem Septemvirorum cætu coactò Archie-
piſcopus Moguntinus ſententiam de poſitionis tulit, expreſſâ præciſè cauſâ,
quòd Wenceslaus ferro tales Viros necuiſſet, *vel aquis ſubmerſiſſet*, ut patet ex te-
nore ejusdem ſententiæ in *Summario num.* 14. litt. A., & conveniunt Scriptores,
allati, *ibidem* litt. B., quare criminis vindicta fuit adeò certa, ut ex fama publica
poſt trium ſæculorum lapſum, & ultra Teſtes concludant abrogationi ſupremæ
Dignitatis in Wenceslao cauſam, dediſſe necem Joannis, *Sum. dicto.* n. 14. litt.
C. ; quæ fama volitat adhuc per ora Hæreticorum, *ibid.* §. 1., ac de ea opti-
mam rationem aſſignant Teſtes, præcipuè XIX. *ibid.* §. 2.

ARTICULUS I.

*De fama Sanctitatis, & Miraculorum Beati Joannis ab eius
obitu. Enumerantur aliquot Miracula ad ejus Tumbam, vel ejus
præſidiò patrata.*

INvicta Joannis conſtantia, quam pro Sacramenti defenſione offendit, cele-
berrimum ei Sanctitatis nomen conciliavit; nam, ut ait Divus Gregor. *lib.*
22. cap. 5. Moral., *ibi* - Fama à bono opere vires accipit, & favoris gratiam
quaſi claritatis lumen aſpergit. Quam latè autem fama hæc Hominum mentes
in Plagis præſertim Septentrionis occupaverit, plenè patet ex Teſtibus. I. eo-
rum in *Summ.* *num.* 15. §. 1. narrat, ſe de illa audiviſſe à Majoibus, qui erant

Viri graves, & senes, eandemque famam totum Bohemiae Regnum pervasisse, §. 2. id ipsum percepisse ex lectione Hagecii Auctoris Classici, & approbati à Regni Statibus, aliorumque Scriptorum fide dignorum, utpotè Catholicorum, VII. eodem n. 15. §. 3. parem auditum refert à Majoribus, subdens §. 4. famam ejusmodi cœpisse ab obitu B. Joannis, idque confirmat §. 5. ex lectione Hagecii, aliorumque Historicorum Catholicorum. X Testis consonat ferè in omnibus, *ibid.* §. 6. & XV. deponit famam prædictam inchoasse à tempore dejectionis è Ponte, semperque illam constanter mansisse, præcipue in Oppido Nepomuci, quamvis Incolæ antea actis temporibus Hæresis labe infecti fuerint, *ibid.* §. 8. & 9. XVI. XVII. XX. XXI. XXIII. *ibid.* à §. 10. ad 21. ejusmodi famæ initium adscribunt tempori obitus Beati Joannis, postea sine ulla contradictione perstitisse memorant, eamque confirmatam ab Hagecio, cæterisque Catholicis Scriptoribus; ac denique eandem famam fuisse auctam exprimunt. Testes in *Summ.* n. 16. à litt. A. ad E.

Sanctimonie famam comitatur illa Charismatum, & Miraculorum, quibus Altissimus Servum suum insignivit; cum enim ipse usque ad sanguinis effusionem famam Regine custodierit, singularem hanc sortitus est benedictionem à Domino, ut in famæ periculo versantibus subveniat, communique Gentium voce habeatur famâ periclitantium. Refert id Balbinus relatus in *Summ.* n. 17. descriptâ oratione, typis hac de re impressa, *ibidem* §. 1. & 2. variasque species gratiarum Servi DEI ope concessarum, adhibito etiam pulvere sepulcristi enumerat, *ibidem* §. 3.

Depositio Testium hæc omnia corroborat. I. eorum *Summario dicto* n. 17 §. 1. ad 3. inquit de dicto patrocinio audivisse, ac Beatum uti Parronum proprium agnovisse, pluribus ab eo beneficiis receptis; & disertè exprimunt II. VI. XVI. XVII. XIX. XX. XXI. & XXIII., *ibid.* à §. 4. ad 20. enarrantes ejus præsidium pluriès expertos fuisse in negotiis arduis §. 7. in bona valetudine filie §. 8., in liberatione à quadam persecutione §. 10. in gravi necessitate, mediante improvisâ pecuniarum inventione ad Tumulum Servi DEI §. 17., & in conservatione unius filii superstitis post alios quinque defunctos §. 19. & denique VI. ait §. 9. multa prædicari Beneficia per servum DEI collata, in quo concordant XX. §. 15. & XXIII. §. 20.

Miraculorum fama adeò insignis viger de Beato Joanne, ut ejus ope, ex antiquis monumentis habeatur, Cæco lumen fuisse restitutum; longioris vitæ cursum iis impertitum, qui propè mortis agonem stabant; ac liberationem à supplicio imminenti aliis concessam fuisse, taliter, ut ex his, aliisque miraculis Servus DEI inclytam *Thaumaturgi Bohemie* denominationem nactus fuerit, prout sæpè laudatus Pater Balbinus autumat *Summario* n. 18. §. 1., & concordat

des quoad miraculorum copiam sunt Testes relati, eodem nam. à 19. ad 5., ammirantes plura fuisse facta prodigia Beati Joannis intercessione, idque etiam percipisse ex majorum traditione.

Perenne præ aliis recensetur prodigium illud, divinâ sic elargiente bonitate, ut nemo inultus abeat, qui Sanctitatem Beati Joannis aliquô factô lædere, vel Sepulcrum violare præsumpserit. De his deponunt Testes dati in *Summ. n. 19. à §. 1. ad 12.*; & signanter III. *sub. §. 2.*, inquit de hujusmodi re famam constare etiam apud Heterodoxos; consentiunt verò Scriptores Historici, nimirum Pater Balbinus *ibidem §. 13.*, Joannes Thomas Pestina *ibid. §. 15.* Pater Joannes Tanner, *ibidem §. 16.* Bartholomæus Paprozkius, *ibidem §. 18.*, Joannes Jacobus Weingarten, *ibid. §. 19.*, hiique subsequuntur alii adnotati in *Elencho ibidem post §. 20.*

Quinimò præcipua occurrunt exempla animadversionis cælitus adhibitæ in eos, qui Tumulo vim intulerunt, ut videre est ex III. Test. *dicto n. 19. §. 4. IX. §. 6.* ubi de Hæretici Punitioe fit mentio, qui, licet suadentibus ejusdem farinae hominibus abstinere noluit à vituperando B. Joanne XIV. *§. 8.*, qui loquitur de propria experientia, XVI. *ibidem §. 10.* & XX. *§. 12.*, quorum uterque narrat, Hæreticum quemdam tempore occupationis Pragæ factæ à Friderico Palatino, cum per contemptum demoliri tentasset Beati Joannis Tumulum, in terram dejectum, & miserè habitum cum sociis, cujus deplorandi successus mentio etiam fit in quadam Epitome Litterarum contemporaneæ Pragæ scriptarum, *Summ. dicto, n. 19, §. 20.*

Hæc prodigiorum perpetratio in violentibus Tumulum Servi DEI effecit, ut modus fuerit excogitatus, quô facile obvius non staret. Factum enim est ab antiquissimo tempore, ut eo in loco appositæ fuerint crates accessum impediennes, usque modo inibi retentæ. Id evincitur ex Hagecio, qui scripsit anno 1541. *Summ. n. 8. lit. G.* Paprozki in *Summ. n. 19. §. 10.*, & Weingarten *ibid. §. 16.*; & eusmodi crates fuerunt diversis temporibus duplicatæ pro majori custodia, ex P. Balbino *Summario dicto n. 19. §. 14.* P. Tannero, *ibidem §. 17.* Comprobantque hæc omnia Testes in *Sum. n. 20. à §. 1. ad 6.* qui specificant, crates non esse tantum unius ordinis, sed duplicis, minores nempe, & majores, & de illarum existentia audivisse à majoribus longa ætate provectis, & nihil contra illarum retentionem fuisse actum, *Sum. n. 21.*

Observatione autem dignam occurrit quoad hanc sepulcri custodiam quod videlicet post vindictam supernè sumptam de Hæretico, qui disturbare contendit illius crates durante occupatione Friderici Palatini, curavit hic tabulis, allerlusque locum circumdari, ut modus omnis adimeretur accedendi ad Tumulum, ex Teste XX, *Summ. n. 19*, & confirmat supramemorata Epi-

Rome litterarum Pragâ scriptarum, eodem n. 19. §. 20. ; unde ex Hostium Catholicæ Religionis factò prodigium remansit comprobatum.

Consimilis Cœli protectio prædicatur de domo, ubi Beatus Joannes ortum habuit ; ea enim tractu temporis in Ecclesiam conversa, ut recitant Testes in *Summ. n. 22. §. 1. 2. 3. 4. 7. & 12.* mirabile hoc contigit, quòd usquequò Domus constituta mansit nemini quietam in ea ducere habitationem permissum est, *ibidem §. 1. 4. 8. 9. 12. 15.* Ulteriùs cum in muro extarent quædam Imagines, operâ, ut tradebatur, B. Joannis depictæ, *ibidem §. 5. 10 & 13.*, nunquam calce illini potuerunt, tincturâ semper in humum effusâ, *ibidem §. 14. & 17.*

Cæterum, ut argumentum hoc de copia Miraculorum Beati Joannis, sive ad tumbam, sive ex illius intercessione patratorum, prolixitate omisâ, absolvatur, catalogus annectitur in *Summario n. 23.* distinctè referens plura prodigia, & Miracula, quæ in processu fuerunt probata.

ARTICULUS VII.

Culeus Beati Joannis præstitus ab ejus obitu.

EXpositio signorum Cultûs hîc necessaria non est ; cum ea reservanda sit discussioni Dubii super casu excepto, DEO dante, in posterum explendæ ; at tamen, quia Sanctitatis manifestationi aliqua cognitio antiquissimæ venerationis conducere apta creditur, cum hæc dari non potuerit, nisi Martyriò præcedente, ut optimè inquit S. Gregorius in *lib. 3. Dialog. cap. 31.* agens de iis, quæ subsequuta fuerunt Martyrium S. Hermenegildi, ibi. *Qua in re considerandum nobis est, quia totum hoc agi nequaquam posset, si Hermenegildus Rex pro veritate mortuus non fuisset* - hinc iure merito ad prænotatum finem delibare par est nonnulla, quæ Cultum Beati ab ipsius obitu inchoatum demonstrant.

Porro jam actum est supra de cadaveris delatione ad Ecclesiam Patrum de Pœnitentia, solènnique illius translatione ad Metropolitanam. Disertissimè autem recensens P. Balbinus circumstantias, exprimit Populi concursum, deosculacionem Cadaveris, invocationem Beati, pullationem Campanarum, honorificam Inscriptionem, *Summ. num. 10. §. 3. 6. 7.* ; unde ab eo tempore Cultum cepisse auctorizat, *Summ. n. 24. §. 8.* ibi - *Neque honores isti nuper inventi, novique dici possunt, sed iam ab ipsa statim morte, & ab omni memoria hodie viventium hominum, & ab omnibus impensi* ; cui, paucis hæc enarrantes, consentiunt vetustiores Scriptores Hagecius nempe *Summ. num. 8. litt. G.* Paprozkius, *ibidem litt. Q. P.* Tannerus *Summ. n. 24. §. 22.* ; positò autem hoc initio plures inde species publici Cultus emanarunt

Et

Et sanè principem locum obtinet Titulus *Beati, & Martyris* illi adscriptus, cujus meminit Hagecius *Summ. n. 8. litt. G.*, & consonat P. Balbinus, *Summ. n. 24. §. 2. & 4.*, referens ad Tumulum Joannis pendere Cratationem cum titulo *Beati*, laminasque ferreas Cratium pro custodia positarum eodem titulo *Beati, & Martyris* exornatus, ac infra eodem *n. 24 §. 11 ad 13.* subdit ab antiquo Auctore antè sæculum, & ultrà fuisse editum Hymnum præseferentem ejusmodi titulum, ac talitè eum nominari à Scriptoribus; quod plenius confirmant Testes in *Summario n. 25. à §. 1. ad 14.* deponentes appellatione *Sancti, Beati & Martyris* condecorari Servum DEI à tempore immemorabili, nemine, vel ipsò Ordinario contradicente.

Altera species cultus versatur in eo, quòd Beatus Joannes adlectus reperitur inter Sanctos Patronos Regni Bohemiæ; id enim patet ex simultanea veneratione, quæ ipsi cum aliis Patronis defertur. P. Balbinus *Summar. n. 24. §. 1.* In Sacratio Ecclesiæ Metropolitanæ inter Imagines Patronorum depicta est ante duo sæcula Imago B. Joannis. *ibidem §. 9.* Hujusmodi Patroni prærogativam admittunt Testes, etiam de auditu à Majoribus in *Summario n. 26. §. 1. 3. 6. 8. 13.*; præfertim verò illa depromitur, eò quòd Sepulcro Servi DEI appositum jam fuerit Candelabrum ex munificentia olim Serenissimi Leopoldi Archiducis Austriæ elegantè elaboratum, continens tum ceteras Patronorum Imagines, tum illam Beati Joannis, P. Balbinus *dicto num. 24. §. 5.*, P. Tannerus, *ibidem, §. 25.* & resultat quoque ex Dicto Testium *Sum. n. 27. §. 1. 2. 3. 4. 6. 9. & 10.* cujus candelabri Basis traditur esse antiquissima, ex eodem P. Tannero loco mox citato, & testibus *dicto n. 27. §. 5. & 8.*

Desumitur tertia species, ex continuo Populi concursu ad prænotatum Tumulum, eò confluentibus personis cujuscunque Dignitatis, Ordinis, & Conditionis. P. Balbinus id refert, *Summar. dicto n. 24. §. 1.* Gloriosæ memoriæ Ferdinandus I. Imperator, qui anno 1564. obiit, cum Pragam accederet, procumbere ante Joannis Tumulum semper assueverat; habuitque post se Imitatores Ferdinandum II. & III., qui præcipuè in animum induxerat solemnem Servi DEI Canonizationem promovere. P. Balbinus *dicto num. 24. §. 6. & 7.* Et pium morem venerationis admiserunt pariter recentiores Cæsares, Leopoldus nimirum, & Josephus, ac denique Augustissimus Carolus VI.; prout deponit V. Testis in *Summ. n. 26. §. 9.*, qui ulterius concludit quosdam Optimates Regni Bohemiæ eundem Cultum præstare, signanter antequàm Tribunalia subeant. Concursus autem iste quoad Clerum, sive Sæcularem, sive Regularem, tolerante Ordinatio, à tempore immemorabili probatur ex Testibus *Summ. num. 28. §. 1. ad 7.*

Maximè verò ille eminet die anniversaria Martyrii B. Joannis I. Testis in

*summ. n. 26. §. 1. II. ibidem §. 4. V. ibid. §. 11. , ubi quod locus est angustus pro frequentia Populi XIV. ibid. §. 14. qui ait illum adventare copiosissimum , & majorem adhuc , quam in celebritate aliorum Sanctorum Patronorum ; adeò ut §. 15. optimam addat observationem, quòd fama nempe Sanctitatis sit fundata , utpotè conspirantibus in venerationem Servi DEI hominibus cujuscunque generis , conditionis , & ætatis. XV. Testis de auditu , ibidem §. 16. Idemque concursus succedit in Ecclesia constructa in loco Nativitatis Servi DEI, ubi præfata die magna solemnitas agitur à tempore immemorabili cum Oratione panegyrica de Virtutibus Servi DEI, & celebratione Missarum de Sanctissima Trinitate. P. Balbinus, *summ. n. 24. §. 17. & 18 , & confirmat XV. Testis summ. n. 26. §. 16.**

Quarta species Cultûs evincitur , eò quòd in Domo Nativitatis Servi DEI erectum fuerit Sacellum à tempore ejus obitûs. P. Balbinus hoc refert, *summ. n. 24. §. 14. ; & successu temporis ea conversa fuit in Ecclesiam , ibid. §. 15. , prout concludunt Testes , summ. n. 22. §. 1. §. 2. ubi quòd adsit magnus concursus , ibid. §. 7. 8. 9. 11. ; & huic Templi constructioni jungitur Altaris consecratio in Ecclesia Metropolitana ex P. Balbino summ. n. 24. §. 10.*

Succedit quinta species Cultûs promanans ex appensione Anathematum , & accensione Lampadum , & Cereorum ad Tumulum Beati Joannis Pragæ , & in Ecclesia Nepomuci. Testatur P. Balbinus, *summ. n. 24. §. 3. 4. , & 19 , P. Tannerus , ibid. §. 23. & 24. , ubi præcipuè fit mentio de Lampade perpetuum ignem fovente ex pietissima largitione Serenissimi Leopoldi Archiducis Austriæ ; & genericè de prædicta Anathematum appensione , & accensione Lampadum deponunt Testes in summ. n. 26. §. 2. , & 4. §. 7 , ubi refertur singularis oblatio Cerei , quæ fieri olim consuevit quotannis Tumulo Beati à Viro primariæ Dignitatis in Regno Bohemiæ , ibidem §. 11. , & de appensione Anathematum ac antiquissimo tempore ac nemine contradicente facta plenè differunt alii Testes , summ. n. 29. per tot.*

Sexta promanat species Cultûs, ex quo adsunt Imagines Beati Joannis cum radiis. P. Balbinus, *summ. n. 23. §. 3. 8. Antiquissima Imago cum palma , & radiis sita est in Sacrario Ecclesiæ Metropolitaneæ , ibid. §. 9. , altera cum radiis in Ecclesia Nepomuci apud majorem Aram , ibid. §. 15. Existentium earundem Imaginum , nec non Statuarum cum radiis , palmis cæterisque signis Sanctitatis , & Martyrii , tam in Ecclesiis , quàm aliis locis profanis de aditu Majoribus , & visu , affirmant Testes in summ. n. 30. per tot. ; precipuè verò .I Test. §. 1. & 2. ultra continuum visurum harum Imaginum dicit , se unam vidisse in Libello precatório ejus Parris. X. Testis narrat in Ecclesia Metropolitana Statuam antiquam extitisse , quæ renovata est occasione constructionis novæ Cappellæ*

pellæ cum scientia Ordinarii, *ibid.* §. 9. Altera inibi adest supra Portam occidentalem depicta à tempore Ferdinandi I., prout refert X. *Testis* §. 9. cum quo concordat XIII. §. 12. In Sacello Senatûs Vetero-Pragensis reperitur vetus Imago cum Inscriptione Martyrium denotante, ut deponit XIV. §. 15. 16. & 17. Universe autem Statuæ Beati Ioannis cum prærecensitis signis conspiciuntur in Regno Bohemiæ, & in aliis Provinciis, ut ait XVII. *Testis* §. 18., & in Regno Hungariæ vix una recensetur Ecclesia, in qua non adsit ejusmodi Statua, vel Imago, ut prosequitur idem *Testis* §. 21.

Denique Cultus demonstratio consurgit ex Hymno impresso cum aliis editis in honorem B. Virginis, & Sanctorum Patronorum Regni à Bartholdo Georgio Pontano anno 1602. & ex Ordine Triplici Idiomate, Bohemico nempe, Germanico, & Latino composita, cujus meminit P. Balbinus, referens eam affixam reperiri Sepulcro Beati, & recitari à confluentibus, *Sum. n. 24. §. 2.*, Hymni autem, & Orationis tenor datur in *Summar. n. 31.* Ioannis gesta continens cum ejus eximia laude, ac Titulo *Sancti, Beati, & Martyris.*

Quanti autem ponderis censendæ sint hæ species Cultûs, venire non potest in dubium, & satis in præsens videtur, quod passim illæ per Doctores admittantur ad effectum probationis Cultûs immemorabilibus, pater apud Zypæum *lib. 3. Consult. 2. n. 18. de Reliq., & Vener. Sanct. Tom. 1. Cardin. Bellarmin. de Sanctit. Beatit. lib. 1. cap. 3. Argumentum quintum, & de Reliq. Sanct. lib. 1. cap. 3. vers. 8. & 9, & Pignatelli. Consult. 244. per tot. Tom. 1.*

EPILOGVS.

Hucusque deducta palam ostendunt relevantiam Processûs, de quo agitur, & sic famam Sanctitatis, Martyrii, & Miraculorum B. Joannis, præ cuius ramen relevantiæ coronide omittendum non est præclarum testimonium editum à Reverendissimo Archiepiscopo in Epistola relativa data in *Summ. n. 2. §. 2 & 3.* ubi apertissime fidem facit de fama prædicta, & concursu Populi, ac horum omnium percrebescencia.

Unde, cum viceversa concurrant enixæ Instantiæ Sacræ Cæsareæ Majestatis CAROLI VI., & Augustissimæ Imperatricis ejus Uxoris, serenissimi Regis Poloniae, Eminentissimorum Cardinalium, Magnorum Principum, Archiepiscoporum, Episcoporum, Ordinum Religiosorum, & Universitatum Germaniæ pro Canonizatione Servi DEI, ut apparet ex *Summario n. 32.*, ideoque dubitari non contingat de interventu eorum, quæ requiruntur ad Introductionem huiusmodi Causarum juxta *Decret. Gener. pag. 28. & Theoricam Hostien. in cap. 1. n. 3. & 4. de Reliq. & Vener. Sanct., Zyp. d. lib 3, Consult. 2. num. 9, eodem tit. Tom. 1., Congel.*

telor. de Canoniz. Sanct. cap. 23. n. 1. ad 3. Joann. Franc. Pavin. in Relat. Canoniz. S. Ponavent. part. 2. art. 7. optimo jure videtur esse locus responso affirmativo pro Signatura Commissionis, ut humiliter supplicatur.

Quare &c.

Joannes Franchelluccius è Patronis Causarum S. Palatii Apostolici.

REVISA.

Joannes Zuccherinius Subpromotor Fidei.

SUMMARIUM

SUPER DUBIO:

An sit signanda Commissio Introductionis Causæ in casu, &c.

EX

PROCESSU PRAGENSI

I.

Illustrissimus, & Excelentissimus D. Franciscus Carolus Præchorowski Sacri Romani Imperii Comes de Quasiegowitz Sacræ Cæsareæ, Regiæque Majestatis intimus Consiliarius, Locum tenens & Supremus Regni Bohemiæ Judex, annorum 75. Proc. fol. 605. tergo.

Num. 1. Catalogus Testium examinatorum auctoritatis ordinaria in Civitatibus Praga Olomucii, & Vienna.

II.

Illustrissimus, & Excellensissimus D. Wenceslaus Norbertus Octavianus Kynsky, Sacri Romani Imperii Comes de Wchinitz, & Tettau, Aurei Velleris Eques, Sacræ, Aulæ Regiæque Majestatis intimus Consiliarius, & Bohemicae Præfectus annorum 74. Proces. fol. 664.

III.

Illustrissimus, & Excellensissimus D. Wenceslaus Ignatius Wra.

- Wratisslaw Sacri Romani Imperii Comes de Mitrowitz,
Sacrae Cæsareæ, Regiæque Majestatis intimus Consilia-
rius, & Regiæ Camerae Bohemicæ pariter Consiliarius an-
norum 70. Process. fol. 676.
- IV. D. Lucas Kali Woda annorum 90. Proc. fol. 689.
- V. Perillustris D. Petrus Nicolaus Straka de Nedabiltz Sacrae
Cæsareæ, Regiæque Majestatis Consiliarius, Regius Lo-
cumtenens, & Supremus Regni Bohemiæ Scriba annorum
80. Proc. fol. 701.
- VI. Perillustris D. Franciscus Nicolaus Alsterle de Aistfeldt an-
norum 64. Proc. fol. 714.
- VII. Prænobilis, & consultissimus D. Joannes Franciscus Cru-
sius Vir Consularis annorum 68. Process. fol. 727. tergo.
- VIII. Prænobilis D. Joannes Ignatius Fileczek annorum 68.
proc. fol. 741.
- IX. Reverendissimus D. Tobias Adalbertus Opitz Prælat, &
Archidiaconus Sanctæ Metropolitanæ Ecclesiæ ad Divum
Vitum in Castro Pragensi annorum 71. proc. fol. 751.
- X. Illustrissimus D. Joannes Ignatius Liber Baro de Putz, & Ad-
lersthurn Regiæ Camerae Bohemicæ Consiliarius annorum
69. proc. fol. 763.
- XI. Perillustris D. Joannes Franciscus Leo, vel Low ad Erls-
feldt annorum 68. proc. fol. 774.
- XII. Rever., ac Religiosus Pater Adalbertus Knia Societatis Je-
su annorum 63. proc. fol. 785.
- XIII. Reverendissimus D. Martinus Constantinus Beinlich Or-
dinis Crucigenorum cum Rubra Stella, Generalis Magis-
ter in Regno Bohemiæ, inter Regulares primus Prælat, annorum
61. proc. fol. 799., & fol. 912.
- XIV. Prænobilis, & Consultissimus D. Bohuslaus Ioannes Wor-
zikowsky à Kundratitz Sacrae Cæsareæ, Regiæque Maje-
statis Consiliarius annorum 59. process. fol. 811.
- XV. D. Paulus Ojenaschek annorum 80. proc. fol. 824. tergo.
- XVI. D. Martinus Hawlicjek annorum 70. process. fol. 836.
- XVII. Reverendissimus, Illustrissimus, ac Excellentissimus D.
Ferdinandus Leopoldus Dabsky liber Baro a Strebomis-
litz Sancti Joannis Hierosolymitani Ordinis Equitum Me-
litenium per Bohemiam, Hungariam, austriam, Mora-
viam, Stiriam, & Silesiam Magnus Prior, & Locumtenens
in Regno Bohemiæ annorum 67. proc. fol. 848. tergo.

XVIII. A Imodum Rever., & Religiosus Pater Franciscus Kus
Societatis JESU annorum 49. process. fol. 907. tergo.

XIX. Perillustis D. Wenceslaus Christophorus Hlofsech de
Schampach annorum 62. process. fol. 861.

*Testis ex Officio
inductus Proc.*

fol. 137. ter.

*Testis ex Officio
inductus Process.*

fol. 142.

*Testis ex Officio
inductus Proc.*

fol. 152.

XX. D. Joannes Benedictus Petzker ad Regias Tabul Feu-
dales Camerlingus annorum 78. process. fol. 873.

XXI. D. Severinus Proll. annorum 89. proces. fol. 884.

XXII. D. Magdalena Zahorzanskiana annorum 55. proces. fol.
915.

XXIII. D. Georgius Samuel Termannus de Ostrawa annorum
64. proces. fol. 891. tergo.

XXIV. Rev., ac Religiosus Pater Stephanus Teinirtzensis Ordini
s Minorum S. Francisci Cappucinatorum annor. 60. proc.
fol. 919. tergo.

XXV. D. Theresia Veronica Krebsin annor. 37. proc. fol. 922.
tergo.

XXVI. D. Fridericus Leopoldus Kittel annor. 47. proc. fol.
931. tergo.

XXVII. D. Joannes Godefridus Schaffhirt annor. 55. proc. fol.
934.

XXVIII. D. Ferdinandus Wilhelmus Krebs annor. 49. proces.
fol. 938.

XXIX. Mater Anna Eleonora à Sanctissima Trinitate Societatis
S. Ursulae Conventus ad Sanctam Annam annor. 70. pro.
fol. 940. tergo.

XXX. Mater Anna Joanna à vulnerato Corde JESU Societatis
S. Ursulae Conventus ad S. Annam annor. 46. proces.
fol. 945. tergo.

XXXI. D. Joannes Michaël Albrecht annor. 47. proc. fol. 949
tergo.

XXXII. D. Wenceslaus Buscheck annorum 30. proc. fol. 952.
tergo.

XXXIII. D. Anna Barbara Wangerin annor. 37. proc. fol. 955.

XXXIV. D. Joannes Caspar Marle annor. 53. proc. fol. 958.

XXXV. D. Joannes Christophorus Basler annor. 32. proc. fol.
962. tergo.

XXXVI. Pater Joannes Georgius Kikowsky annor. 50. proc.
fol. 964.

XXXVII.

- XXXVII. D. Catharina Bradawiziana annor. 31. proc. fol. 968.
 XXXVIII. pater Thomas Josephus Trum Sacerdos Ecclesiasticus Curatus Stankovienſis annor. 46. proces. fol. 971. ter.
 XXXIX. D. Georgius Hawliczek annor. 49. proc. fol. 675.
 XL. D. Catharina Fialowa annor. 25. proc. fol. 978. tergo
 LXI. Reverendiſſimus D. Joannes Ludovicus Steyer, S. Metropolitanæ Ecclesiæ pragenſis Canonicus, & prælatus Archidiaconus annorum 52. fol. 997. tergo.
 XLII. D. Sebastianus Fuchs philosophiæ, Chirurgiæ, & Medicinæ Doctor annorum 44. proc. fol. 1003.
 XLIII. D. Antonius Christianus Ehrling annorum 53. proc. fol. 1007.
 XLIV. D. Jacobus Hodanek annorum 64. Process. fol. 1018. tergo.
 XLV. D. Antonius Wesely annor. 25. Proc. fol. 1024.
 XLVI. D. Daniel Woraczek annor. 35. Process. fol. 1030.
 XLII. D. Joannes Kauterzky annor. 48. proce. fol. 1036. tergo.
 XLVIII. D. Wenceslaus Hodanek Capitaneus Oeconomicus Strakonienſis annorum 38. Proc. folio 1042.
 XLIX. D. Maria Clara Hodankiana annor. 38. Proces. f. 1049.
Ex Processu Olomucensi.

- I. **R**everendiſſimus D. Jacobus Felix Pachar Sacerdos Ecclesiasticus, & Curatus Mierzienſis annor. 44. Proc. fol. 1012.
 II. D. Matthias Przibil annor. 47. Proc. fol. 983. terg.
 III. D. Joannes Metelka annor. 38. proc. fol. 989.

Ex Processu Viennensi.

- I. **D** Joannes Josephus Sattler, Juris utriusque Doctor annorum 33. process. fol. 991.
 II. D. Barbara Koglerin annorum 62. proces. fol. 994.
 III. D. Catharina Schonweisin annor. 33. proc. fol. 938. ter.

Eminentissimi, ac Reverendiſſimi D.D., ac Patroni Colendiſſimi coram Reverendiſſimis Eminentissimis Vestris, ac tota Sacra Rituum Congregatione, humillimè relationando hiſce expono, qualiter in causa Processus informativi super fama Sanctitatis, Virtutum, Martyrii, & Miraculorū Venerabilis Servi DEI Joannis Nepomuceni Sacerdotis Sæcularis, & Martyris hujus Metro-

Num. 2
Epistola Illm. Rm. Archiepiscopi Pagenelativa Processus eius auct. et te confecti. scripta ad Sac. Rituum Congregationem Proc. fol. 1. & seqq.

§. 1.
*In confectio-
 huiusmodi Pro-
 cessus fuit ser-
 vata forma Dec-
 retorum gene-
 ralium aliorum-
 que Novissimo-
 rum.*

§. 2.
*Maxima fama
 Sanctitatis,
 Virtutum, Mar-
 tyrii & Miracu-
 lorum Servi Dei
 ejusque percre-
 bescentia.*

§. 3.
*Magnus Populi
 concursus ad Se-
 pulchrum Servi
 Dei ejusque per-
 crebescentia.*

politanae Ecclesiae ad Divum Vitum in Castro Pragensi quondam Canonici per Vicarium meum in Spiritualibus Generalem, & Officalem, Reverendissimum, ac Illustrissimum D. Daniele Josephum de Mayern Episcopum Tyberiadensem Suffraganeum meum, & dictae Ecclesiae Metropolitanae Pragensis Praepositum, quàm me constitutum Judicem delegatum cum Adjunctis eidem duobus Coniudicibus, altero eorum in Sac. Theologia, altero autem in utroq; Jure graduatis, ritè, & adimpletè in omnibus formà eorum, quæ præscribuntur in Decretis felicis recordationis Papæ Urbani Octavi, & in aliis recentioribus Sacrae Congregationis Rituum, etiamsi forsan aliter in aliquo ex Processu appareat, fabricari, me de completo, & ad finem perducto ejusmodi Processu præfatus Judex delegatus cum adjunctis eidem Coniudicibus per Literas certiores reddiderit.

Quas litteras ad me ab ipsis perscriptas quemadmodum ad Reverendissimas Eminentias Vestras, ac totam Sacram Rituum Congregationem hisce obsequentissimè remitto.

Ità interposità auctoritate meâ Archiepiscopali, per præsentem fidem facio, & attestor, maximam hujus Venerabilis Servi DEI Joannis Nepomuceni famam Sanctitatis, Virtutum, Martyrii, & Miraculorum nedùm esse continuam, universaliter divulgatam, & constantem, verùm etiam apud Summos, & infirmos magis, magisque in dies augeri, & Percrebescere, ob gratias, & miracula, quæ Altissimus ab ejus intercessione operari dignatur.

Côsequenter universaliter, & palam notum adeò frequentem esse Populi, ac Hominum utriusque sexûs concursum & devotionem ad supradicti Venerabilis Servi DEI Joannis Nepomuceni Sepulchrum, ut ejusmodi concursus, ac fervens devotio patentissimè crescat & de die in diem semper magis augeatur, ac percrebescat.

Quapropter omnibus, ita ut supra præfertur se se habentibus Reverendissimis Eminentis Vestris, ac toti Sacrae Congregationi hisce devotissimis precibus supplico, & instantissimè oro, quatenus, Reverendissimæ Eminentiae Vestrae, ac tota Sacra Rituum congregatio introductionem dictae Cause, & illius prosecutionem, usque ad ejusdem felicem terminationem, & complementum benignissimè admittere, ac promoveri facere non dedignentur.

Pro qua singularissima gratia, & favore, dum intimis meis, ac totius inclyti huius Regni Bohemiae votis, iterum, iterumque dimississimè insto, ita Reverendissimarum Eminentiarum Vestrarum manus devotissimè exosculando sum, & persevero, Reverendissimarum EE. VV., & totius Sac. Rituum Congregationis,

Datum Pragae &c. 29. Januarii 1720.

Obsequentissimus Servus

Ferdinandus Archiepiscopus Pragensis

Reverendissime, ac Celsissime Sacri Romani Imperii Princeps, Domine Domine Gratosissime.

T Enore praesentis nostrae Epistolae Reverendissimae Celsitudini Vestrae obsequentissimè notum facimus; quod posteaquam Reverendissima Celsitudo Vestra Judiciale Processum super Fama Sanctitatis; Virtutum, Martyrii, & Miraculorum, ac de continuatione, atque percrebescentia eorundem, Venerabilis Servi DEI Joannis Nepomuceni Sanctae Metropolitanæ Ecclesiae Pragensis ad Divum Vitum quondam Canonici, ad humiles preces, ac instantiam Reverendissimi, semperque fidelis Capituli Metropolitanani Pragensis, juxta Instructiones ab urbe transmissas praescriptum, in propria sua persona feliciter inchoasset, atque eundem Processum sic inchoatum, usque ad denominationem Testium, ac articulorum positionalium, seu probatoriarum à constituto Procuratore Causae Praenobili, Ac Clarissimo Domino Bernardo Henrico à Germeten Juris utriusque Doctore, & Universitate Carolo-Ferdinandea Pragensi Institutionum Imperialium Professore Regio, publico, & Ordinario, factam depositionem, eorundem admissionem, ac Promotori, seu Fiscali Curiae Archiepiscopalis Pragensis pariter Praenobili, ac Clarissimo Domino Joanni Francisco Blowsky, Juris utriusque Doctori, ad formanda desuper Interrogatoria communicationem, & usque ad inductionem testium supradictorum exclusivè (ut in actis dicti Processus plenius continetur) perduxisset, ex post autem [cùm Reverendissima Celsitudo Vestra ob sui Viennam Austriae, in causa urgentium negotiorum suae Metropolitanæ Pragensis Ecclesiae praefatae, ab Illustrissimo, & Reverendissimo D. Georgio Spinula suae Sanctitatis ad Aulam Caesaream à late-

*Num. 3.
Epistola Judicis Delegati, & Adjutorum ad supradictum Archiepiscopum relativa Actorum factorum occasione faciendi Processus de quo agitur post delegationem ejusdem Judicis, & Adjutorum.*

§. I.

Inchoatio Processus facta per eundem Archiepiscopum juxta Instructionem ab Urbe transmissam.

§. 2.
Delegatio Judi-
cis. & adjuncti-
rum facta per
Acbiepiscopum
ex causa absen-
tia ab Urbe Pra-
gensi.

§. 3.
Persecutio Acto-
rum & examen
testium coram de-
legato facta
seu cum Interro-
gatoriis datis à
Promotore Fisca-
li Curia Archie-
piscopalis.

§. 4.
Processus confe-
cti in Civitate
Vienna & Olo-
mucii.

§. 5.
Compulsatio
Jurium facta
servatis servan-
dis & citatio à
Promotore.

§. 6.
Examen Testium
super qualitate
Jurium & ho-
rum exemplatio
& colatio perfe-
cta servatis ser-
vandis.

re Nuntio] factam evocationem, mentionatum Processum su-
per Fama Sanctitatis Martyrii, Virtutum, & Miraculorum ho-
rum continuatione, & percrepescencia prænominati Venerabilis
Servi Dei Joannis Nepomuceni, ulterius prosequi nequiverit,
Judicem Delegatum, cum adjunctis eidem duobus Conjudici-
bus [ut in actus] gratiosissime constituisse.

Nos taliter Delegatus Judex cum Conjudicibus, tam ad
inductionem, & admissionem Testium à Domino procuratore
Causæ, ac aliorum trium à Domino Promotore Fiscali ex Offi-
cio inductorum, quam successive ad eorundem examen [obser-
vatis juxta prædictam Instructionem observandis] & illorum
auditionem tam super Interrogatoriis Domini Promotoris Fidei
suprà mentionati, quam super articulis positionalibus, seu pro-
batorialibus suprà recensiti Domini Procuratoris Causæ, proces-
simus: nec non in simili passu, quoad Testes, extra Regnum
Bohemiæ, nimirum in Diocesi Viennensi, & Olomucensi exi-
stentes, per constitutos ad id Dominos Judices remissoriales,
rite processum, atque in his omnibus observanda ad amussim
fuerunt observata.

Dumque examine absolutò omnium Testium ut suprà,
tam à Domino Procuratore causæ, quam ex officio inductorum,
& Notario Actuario deputato mandatum fuisset Interrogatoria
in Processu registrari. Instante Domino Procuratore Causæ, &
observatis [juxta sæpèdictam instructionem ab Urbe missam] ob-
servandis, deventum fuit ad compulsionem Jurium ad causam
facientium, quæ etià à Judice Delegato, & adjunctis eidem
Conjudicibus, in Authoribus, seu Libris, tam impressis, quam
manuscriptis à Domino Procuratore Causæ depositis adducta
fuerunt, promotore Fidei semper ad singula legitime citato, ac
præsente. Auditi deinde quatuor Testes, juratò supèr scriptu-
ris privatis manuscriptis à Domino procuratore Causæ productis;
exemplatio dictorum Jurium Notario Actuario demandata, illa-
que facta, ac absolutà, deputatus fuit alius Notarius adjunctus
Notario Actuario, qui præstitis præstandis, jussus interesse col-
lationi exemplationis, seu Transumpti Jurium à Notario Actua-
rio facti una cum Domino promotore Fidei in tot, quot necessa-
riæ fuerunt, sessionibus, sedulo intererat.

Et postquam pro absolvenda Colatione Exempli, seu
Tran-

Transumpti cum suis originalibus, omnes, quorum interest, unà cum Testibus in ultima sessione astitissent, & colatio ex integro absoluta fuisset, admissum fuit dictum Exemplum, seu Transumptum à Notario Actuário, & adjuncto cum Juribus originalibus productum, & factâ ejusmodi Transumpti legalitate, ab utròque Notario fuit facta declaratio à Nobis Judice delegato cum adjunctis Conjudicibus [ut in actis] dictum exemplum, seu Transumptum ritè, & rectè, fideliter, ac legitimè fuisse confectum, & colationatum, & in omnibus, & per omnia concordare cum suis originalibus, & plenam fidem mereri, non secus, ac si essent eadem originalia.

§. 7.
*Fides legalita-
tis Transumpti.*

Post quod demandata fuit publicatio Processus, & Notario Actuário injunctum, ut de toto Processu fabricato, cum reliquis fabricandis conficeret exemplum, seu Transumptum Romanam transmittendum. Qui ejusmodi Processum illicò publicavit, ac deinde confectio ejusmodi Transumpti totius Processus, factâque dicti Transumpti cum Processu originali, atque absoluta, observatis observandis (ut in actis) ejusdem collatione, electus fuit in Portitorem dicti Transumpti Reverendissimus, ac Amplissimus Dominus Joannes Ludovicus Steyer Metropolitanae Ecclesiae Pragensis Prælati Archidiaconus, qui munus hoc in cubiculo audientiarum ad acta publica, ac pro audientiis deputato personaliter constitutus acceptavit, juramentumque sibi delatum fideliter Transumptum præfatum Romanam portandi, & Sacrae Rituum Congregationi, seu ejus Secretario consignandi; quò Juramentò præstito, mandatum fuit, & ordinatum idem Transumptum una cum actis novissimæ Sessionis, & continuandis sub eodem Transumpto à Notario Actuário subscribi, ac intus meo, quâ Judicis delegati, & Adjunctorum Conjudicum sigillo muniri, & deinde claudi, & eisdem sigillis ab extra pluribus in locis muniri, & sic clausum, & sigillatum eidem Portitori consignari unà cum plico Litterarum Reverendissimæ Celsitudinis Vestrae, & de dicta clausura, & consignatione fieri Instrumentum publicum separatim includendum in dictis litteris Reverendissimæ Celsitudinis Vestrae, atque unà mandatum, acta Processus originalis cum iisdem subscriptionibus, & sigillis reponi in Archivio Archiepiscopali ibidem asservanda,

§. 8.
*Collatio integri
Processus facta
serv. servandis.*

§. 9.
*Electio Portito-
ris ejusdem Pro-
cessus ad Uroem*

§. 10.
*Juramentum
Portitoris de fi-
deliter ferendo
Transumpto
Processus.*

§. 11.
*Clausura ejus-
dem Transumpti.*

§. 12.
*Testes examinati
 partim sunt ex
 stituti in Eccle-
 siastica Dignitate
 & partim desti-
 ti in Equestri & Ci-
 vico i & vici-
 santur in Officio
 publicis Regni
 ac propterea om-
 ni exceptione
 majores plura
 que pde digni.*

Et hæc sunt, quæ in toto Processu super Fama Sanctitatis, Virtutum, Martyrii, & Miraculorum de continuatione, atque percrebescencia Venerabilis Servi DEI Joannis Nepomuceni fabricato hucusque gesta fuerunt. Cum autem Reverendissime, ac Celsissime Princeps, Domine, Domine Gratosissime, tum ex depositione juratorum Testium, quibus partim in Dignitate Ecclesiastica; partim de statu Dominorum, Equestri, atque etiam Civico, plerisque in Officiis publicis huius Regni, ac aliis constitu- tis, & characterizatis personis optimæ qualitatis, & famæ, con- sequenter omni exceptione majoribus plena, ac omnimoda fides est adhenda, quam etiam ex productis autoritatibus, seu Libris, tum impressis, tum manuscriptis dicti Venerabilis Servi DEI Joannis Nepomuceni fama Sanctitatis, Martyrii: Virtutum, & Miraculorum, horumque continuatio, & percrebescencia lucu- lentè pateat.

Idcirco Reverendissimæ Celsitudini Vestræ Judex Dele- gatus, & adjuncti ejusdem Coniudices, hiisce obsequentissime sup- plicant, quatenus Reverendissima Celsitudo Vestra preces suas apud Sacram Congregationem Rituum Pro Introductione hujus Causæ, ejusque felici progressu, & complemento interponere non dedignetur. Cujus nos principalibus grâtiis obsequen- tissimè commendantes, manemus.

Reverendissimæ Celsitudinis Vestræ.

Datum Pragæ in Palatio, seu Residentia Archiepiscopali in Cubiculo Audientiarum deputato die 25. Januarii anni 1719.

Humilissimi Capellani,

Daniel Josephus de Mayern Episcopus Tyberiad. Vicarius Generalis, & Officialis, qua Judex delegatus.

Maximilianus Wietrowski Societatis IESU, Sacrosanctæ Theologiæ Doctor, Adjunctus.

Franciscus Antonius Langer Juris utriusque Doctor, Judi- cii Adjunctus.

Loco ✠ signi.

Eminentissimi, & Reverendissimi, Domini
Gratiosissimi.

Uemadmodum procul dubio Reverendissimæ E.
V., & tota Rituum Sacra Congregatio ex Epistola
Illustrissimi, & Reverendissimi Domini, Domini
Ferdinandi, D E I, & Sanctæ Sedis Apostolicæ
gratiâ Archiepiscopi Pragensis gratiosissime
intelligere dignabuntur, qualiter Nos in Causa
& Processu super fama Sanctitatis, Virtutum, Mar-
tyrii, & Miraculorum Venerabilis Servi Dei Joannis Nepomu-
ceni Authoritate Ordinaria fabricato constitutus Judex delegatus,
& Judicii adjuncti, posteaquàm mentionatus informativus Pro-
cessus ad finem deductus fuisset, vi instructionis ab urbe trans-
missæ ad supramemoratum Illustrissimum, ac Reverendissimum
Dominum Archiepiscopum nostrum ex parte Litteras, seu Epi-
stolam scripserimus, certiore eundem reddendo de omnibus
gestis in ejusmodi Processu de fama Sanctitatis, Martyrii, &
Miraculorum, ejusque continuatione, & percrebescencia; non
minus, ac de fide habenda Testibus, tanquàm Personis optimæ
qualitatis, & famæ, omnique fide per dignis, cum annexa hu-
mili petitione, ut altè fatus Illustrissimus & Reverendissimus Do-
minus Archiepiscopus prò introductione hujus Causæ, ejusque
felici progressu, & complemento Sacræ Rituum Congregationi
supplicare, ac sollicitè pro his apud altissime fatam Sac. Ritu-
um Congregationem instare velit.

Num. 4.
Epistola Judicis
Delegati & Ad-
jectorum trans-
missæ ad S. Con-
greg. Proc. ff. fol.

S. I.
Qualitas eximia
Testium in Pro-
cessu examinato-
rum.

Ita adiacens Instrumentum publicum separatum super
clausura Transumpti totius Processus supranominati, & ejusdem
unà cum Præsenti nostra Epistola Domino Porritori [qui ad for-
mam Juramenti alias per ipsum præstiti fideliter adimplere mu-
nus sibi commissum appromisit] factâ actuali consignatione con-
fectum humillimè hisce accludimus, & de reliquo Reverendis-
simarum EE. VV. Sacram Purpuram exosculando manemus.

Reverendissimarum EE. VV., & totius Sacræ Rituum
Congregationis

ragæ 3. Januarii 1719.

Humillimi Capellani :

Daniel Josephus de Mayern Episcopus Tyberiad.
E Vica.

Vicarius Generalis, & Officialis; quâ Jud. del.
Maximilianus Wietrowski S. J. Sacrosanctæ Theologiæ
Doctor, Adjunctus.

Franciscus Antonius Langer Juris utriusque Doctor, Jud.
Adjunctus.

Sequitur Epistola informativa Reverendissimi Suffraganei
Olomucensis transmissa ad reverendissimum Suffraga-
neum Pragensem quoad Examen Testium Olomucii
Process. fol. 262. & fol. 263. Sequitur alia similis Epistola
Reverendissimi Præpositi Viennens. quoad Examen Te-
stium Viennæ Process. fol. 313. à terg. & fol. 314.

Ex Processu Pragensi.

Ad articulum Primum Interrogatorium primum Process. fol.
353 tergo, & 354.

Nun. 5.
Dicta testium,
& scriptor Histo-
rius quoad or-
tum B. Joannes
Nepomucenus.

Undè Testis scit publicam vocem, & famam communem,
ac inconcussam traditionem esse, fidelem Servum DEI Ioan-
nem, Nepomucenum, Nepomucii in Bohemia ex piis, &
Catholicis Parentibus natum, & baptizatum esse, nec non,
quòd insolita lux tempore Nativitatis de Cœlo descendens super
Domum, in qua nascebatur, cum admiratione Populi reful-
serit?

Interrogatorium secundum

Qui fuerant sui Majores, alii fide digni, qui Testi reve-
bant, id, quod supra dictum est, se à suis Majoribus audivisse?

Interrogatorium Tertium.

Cujus ætatis, & conditionis fuere hi sui Majores?

Testes.

Interrogatorium Quartum.

Undè sæpediti Majores sciverunt, iis, quæ in Articulo
primo continentur, nunquàm aliquid in contrarium auditum,
vel scriptum, vel locutum fuisse.

§. 1.

Ortus S. D. ex
piis, & Catholi-
cis Parentibus,
& aspectus flam-
marum super
Domum in qua
nascebatur.

I. Testis super dicto Articulo ad primum fol. 651. à terg.

Respondit: Hoc audiui sæpius, & legi in Libris impressis,
in quibus vita ejus describitur ab Authoribus, & Viris fide dig-
nis.

Ad secundum fol 651. tergo.

Re-

Respondit : Audiui hoc in primis à meis Dominis Parentibus, Patre Christophoro, & Matre Ludmilla, & etiam ab aliis Viris Magnæ Dignitatis, probis, piis, & fide dignis, Bernardo Comite à Martiniz Supremo quondam Regni Burggravio provectæ ætatis; item à piè defuncto Domino Archiepiscopo Pragensi Joannes Friderico nato, Comite à Waldstein, & denique à pluribus tam Viris Religiosis, quam sæcularibus.

Auditus à Personis fide dignis, & provectæ ætatis.

Ad Tertium.

Respondit : Meus Dominus parens erat ætatis sepruaginta septem annorum; Domina Mater autem mortua in Juventute triginta circiter annorum. De Reliquis, ut in priori responso.

Secundus anticus Majorum & de fama publica, & quod nihil fuerit auditum in contrarium.

Ad Quartum.

Respondit : Æque illi audiverunt à suis Antecessoribus, & per famam publicam, & in contrarium nihil umquam audiui, nec ipse, nec à meis Majoribus.

§. 2. Ortus S. D. ex piis, & Catholicis Parentibus & affectus famarum suarum per Domum, in qua nascebatur. Auditus à Personis fide dignis

II. Testis super primo articulo ad primum fol. 664. à tergo.

Respondit : Habeo hoc ex auditu, & Historiis, quas legi; quia eò tempore, quò hoc refertur contigisse, non fui in hoc Mundo.

Ad Secundum.

Respondit : A meis Parentibus, Cognatis, Fratre defuncto sub Leopoldo Primo, Supremo Regis Bohemiæ Concellario, Equite Aurei Velleris, & intimo actuali conferentiali Consiliario, & ab aliis fide dignissimis.

Ad Tertium.

Respondit : Parens meus Joannes Octavianus fuit sexaginta novem annorum ætatis suæ, Frater meus Franciscus Udalricus autem sexaginta trium annor.

Ætas dd. Personarum.

Ad Quartum fol. 665.

Respondit : Ex fama, de qua narrârunt, & continua veneratione à Regni totius incolis, & nunquam quidquam in contrarium.

Dicta Persona narrabant de fama publica, & quod mihi fuit auditum in contrarium.

VI. Testis super primo articulo ad primum fol. 714. & 715.

Respondit : Hoc audiui multifariè à Parentibus meis, & ipsemet mihi recensuerunt, quòd hoc etiam habuerint à suis Majoribus; meus autem Parens, quantum memini, fuit sexaginta sex, vel sexaginta septem annorum. Mater quasi ejusdem æta-

§. 3. Ortus Servi Dei de auditu à Asiribus & Personis fide

dignis, qua ab aliis se audivisse referebant. **tis.** Avi autem mei ætatis, genuinè non recordor. Hoc tamen me reflecto, erat grandævæ ætatis, in Bohemia Bubduicii natus, & in Officio Regio constitutus. Parens verò meus fuit Secretarius, & Referendarius apud Regium Gubernium Incltyti hujus Regni; familia autem mea ab annis quingentis fuit semper, DEO, Ecclesiæ, & etiam Regibus fidelis, & in Religione Romano-Catholica constans à quingentis Annis. An autem lux tempore Nativitatis Divi Joannis Nepomuceni super Domum paternam visa, & conspecta fuerit, de hoc notitiam non habeo.

Secundus auditor Majorum, & Seniorum; & quod nil fuerit auditum in contrarium.

§. 4.

Ortus Servi Dei, & aspectus flammarum, ut supra de auditu à Senioribus, & fide dignis.

Ad Quartum.
Respondit: Hoc jam etiam attigi, quod illi etiam recenfuerint, se hoc etiam habuisse à suis Majoribus, & antecessoribus, & nihil unquam in contrarium audivi.

VIII. Testis super primo Articulo ad primum, fol. 742. tergo.

Respondit: Hoc audivi à prima mea ætate ab Incolis Senibus Nepomucenis, nominatim ab Hawliczek, multò Seniore, quàm Ego sim. Item à Seniore Smrkowsky octogenariò majore. Et hic Pragæ à multis in Dignitate tam Ecclesiastica, quàm sæculari constitutis Dominis.

Ad Secundum.

Secundus auditor ad. Seniorum.

Respondit: Jam dixi; dicebant etiam se hæc habere à suis Majoribus.

Ad Tertium.

Secundus auditor cujusdam Mulieris longævæ ætatis.

Respondit: Jam etiam supradixi. Adest etiam hinc adhuc quædam Virgo Serviens, ætatis annorum plusquàm septuaginta nomine Dorothea, cognata Domini Smrkowsky, quæ omnia ita narrat, quomodo hæc à suis Majoribus audivit.

Nil auditum est in contrarium.

Ad Quartum.

Respondit: Nunquàm audivi aliquid his in contrarium.

XII. Testis super primo Articulo ad primum fol. 786. tergo.

§. 5.

Ortus Servi Dei & aspectus flammarum, ut supra, de auditu à Senioribus

Recenset longævam ætatem ad. Seniorum.

Respondit: Hoc ipsam audivi, potissimum à meis Parentibus, & Avo meo materno, passim ab aliis Oppidanis Senioribus, & ætate provectis utriusque sexus.

Ad Secundum.

Respondit: Avus meus maternus vocabatur Carolus Clemens, Judex Dominicalis Loci Nepomuk, & dum mihi parvulo supradicta referret, jam fuit annorum sexaginta septem, aut sexa-

Sexaginta octo, & dum mortuus esset, erat octuagenariò Major. Parens verò meus vocabatur Paulus Knia, & erat Officialis Oeconomicus annorum circiter sexaginta septem, aut sexaginta octo. Præterea à quodam N. Kragiczek Cive Nepomucensi, quem (prout ex pueritia recordor) benè credo fuisse propè nonaginta annorum. Item à cognato meo N. Sagittario Cive, & Senatore Nepomucensi ætatis suæ ferè septuagenario, & compluribus aliis grandævus senibus, quorum nomina mihi exciderunt.

Ad Quartum.

Respondit : Ego suppono, & credo, illos pariter à suis Senioribus, & Antecessoribus, hæc per famam continuam, & traditionem constantem, qualis fuit in mea Patria, habuisse, & absolute nunquam quidquam in contrarium ab iis auditum fuit.

XV. *Testis super primo Articulo ad primum fol. 825.*

Respondit : Indè scio, quia, hoc ab Antecessoribus meis semper audiui.

Ad Secundum.

Respondit : Parens meus fuit Joannes Oczenaslek Civis Nepomucenus, plusquam octogenarius obiit. Similiter Avia paterna Anna Oczenaslkiana etiam octogenaria major defuncta antè annos quadraginta. Præterea ab aliis fide dignis Senibus, mox à prima ætate id audiebam, nominatim ab Andrea Eberle etiam Viro Consulari octuagenariò majore. Item à Wenceslao Klaud pariter Viro Consulari plusquam septuagenario. Item à Carolo Rany etiam Viro Consulari majore octuagenariò, etiam à Carolo Clemens Primate Nepomuceno etiam ultra octoginta annos sene. Item à Georgio Sneidl Viro Consulari, ut opinor, ultra octoginta annos sene. Item à Georgio Fantida Consulari ultra septuaginta annos sene. Et etiam à Georgio Benetka pariter Consulari ultra septuaginta annos sene. Denique ab Erasmo Schlechta Cive Nepomuceno ætatis ultra octoginta annos. Et eadem planè fuit fama de hoc in Interrogatorio posita publica, & omnibus notoria.

Ad Quartum.

Respondit : Indè mei Antecessores hoc sciverunt, quia hoc à suis quoque Antecessoribus audiverunt, prout mihi narrabant, & nihil unquam auditum est in contrarium.

*Nil unquam
fuit auditum in
contrarium.*

§. 6.

*Ortus Servi
DEI, & aspe-
ctus flamma-
rum, ut supra*

*Exprimit longa-
vam ætatem se-
niorum à quibus
predicta omnia
audivit.*

*Servus audi-
tus majorum,
& quod nihil
auditum fuit in
contrarium.*

6. 7.

*Oratoris Servi
DEI, & aspectus
flammarum.*

*Qualitas Personarum à quibus
audivit.*

*Ætas eorum-
dem Personarum
valde provec-
ta.*

*Nihil fuit audie-
sum in contra-
rium.*

XXIII. *Testis super primo Articulo ad primum fol. 895.*

Respondit : Indè scio, quia ita semper narrari audivi à majoribus, & ætate provec-
tis, & etiam legi in diversis libris histori-
cis,

Ad Secundum.

Respondit : Fuit Avus meus nomine Paulus Daniel Termannus de Ostrowa, Parens autem Georgius Michaël Termannus de Ostrowa, pariter Matertera Soror Aviae meae Elisabetha Skutikiana de Palmberg, Mater mea Solomena Carolidesiana de Carlsberg, & alii Viri Consulares, nimirum : Daniel Kunstat de Kriegsberg, Samuel Zahorzanski de Worlik, Joannes Briccius de Leonina Porta : Itèm Wenceslaus Briccius Iuris utriusque Doctor, & Regni Advocatus,

Ad Tertium

Respondit : Avus meus Paulus Daniel Termannus de Ostrowa, fuit ætatis octuaginta quinque annorum, multorum annorum Vir Consularis, & tandem Primas in Magistratu, & Senatu Neopragensi ; Propugnator Fidei Catholicæ zelantissimus sub Ferdinando Secundo, prout id ipsum ex confirmativo diplomate Ferdinandi Tertii producto, & relato plenius patebat. Parens meus autem Georgius Michaël Termannus de Ostrowa ætatis suae annorum septuaginta novem per triginta aliquot annos Vir Consularis, & Senator, Matertera Elisabetha Skutikiana ætatis suae circa annum nonagesimum primum. Daniel Kunstat fuit octuagenario major Vir Consularis, & Senator, Samuel Zahorzansky ætatis suae nonaginta duorum annorum Vir pariter Consularis consumatus, Joannes Briccius ætatis circiter septuaginta octo, vel septuaginta novem annorum Senator Neopragensis, Wenceslaus Briccius ætatis suae propè sexagenarius, quantum memini. Omnes autem ferventissimi Catholici usque ad mortem.

Ad quartum.

Respondit : Aliud non credo, quàm etiam illos tanquam in Catholica Fide educatos à suis majoribus id accepisse, nec unquam contrarium quidquam audivisse.

Cum supradictis concordant alii plures Testes, nempe IV. Process. fol. 690 VII. fol. 728. tergo IX. fol. 753. X. fol. 763. tergo XI. fol. 775. XIII. fol.

fol. 799. tergo XIV. fol. 812. XVI. fol. 836. XVII. fol. 849. XIX. fol. 862. XX. fol. 873. tergo XXI. fol. 885. tergo.

Ex actis Sanctorum apud Godefridum Henschenium, & Daniele Papebrochium in continuatione Operis Bollandi Tom. 3. Mensis Maii die 16., ubi refertur Vita Servi DEI ex codicibus manuscriptis, aliisque Libris impressis descripta per Bohuslaum Balbinum Societatis Jesu compulsat, in Process. fol. 559. tergo, & fol. 565. terg. & seque.

Secundò Natus est Beatus Joannes Nepomucensis in Bohemiac Oppido Nepomuk, vel [ut Veteres appellant] Pomuk in Pilsnensi Regione, Pragâ distante, Bavariâ versus magnis decem miliaribus. Oppidum Nepomuk argenti fodinis quondam nobile, tum Religionis antiquæ vestigiis, nec minus Monte, qui Oppido incumbit, & viridis dicitur, celebratum est, &c. Quo anno Beatus Joannes in lucem editus sit, scire non possumus? ex ætate reliqua suspicamur inter annum millesimum tercentesimū vigesimū, & trigesimū ortum esse. Parentes Oppidani, & mediæ fortunæ fuerunt, pietate magis, quàm genere & opibus illustres, Pietatis hoc indicium est, quod ætate jam senecta, cum prole omni carerent, precibus, & votis fuis ad DEI Matrem [quæ in statua sua sub viridi Monte in Cænobio Cisterciensium, non ita procùl Nepomuko religiosè à Populo colebatur] impetrarint filium, cui, ut affectus erga Mariam DEI Matrem ipsò nomine admoneretur, Joannis imposuere nomen. At non beneficio uno contenta Virgo Mater, quæ nupèr ex utero sterili Joannem eduxerat, & propè creaverat, eadem recreavit: nam cum Puellus Joannes in gravissimum incidisset morbum voto, ad ejusdem Divæ Virginis simulacrum à Parentibus edito, & promissis in ætatem reliquam pro filio obsequiis, protinùs surrexit incolumis.

Tertiò. Sed ante id quoque Servi sui sanctimoniam, & celestem vitam cœlesti indicio comprobaverat DEUS. Nascen- te enim Nepomuci Joanne, serenissimæ quædam flammæ Cœlo visæ descendere, amabili, & innocenti luce, gratissimò Civitati spectaculò totam Domum, in qua Joannes nascebatur, circumfuderant &c.

Concordat P. Augustinus Sartorius in Cistercio Bistertio seu Historia Elogiali Sacerrimi Ordinis Cisterciensis compulsat. Process. fol. 555. & seq.

Scriptor Historicus.

§. 8.

Ortus Servi Dei in Oppido Nepomuc ex piis Parentibus circa annum Domini 1330.

§. 9.

Parentes senes filium à DEO impetrarunt ex intercessione B. V.

§. 10.

Preservatio Joannis adhuc Pueri à morbo gravissimo ex eadem intercessione.

§. 11.

Aspectus flammæ in nativitate, prout supra refertur Testes.

Ex

Ex Processu Pragensi.

Ad articulum Tertium Interrogatorium Decimum Process. fol. 355. & tergo.

Num. 6.
Dicta Testium,
& Scripior Hi-
storicus quoad
pueritiam Ser-
vi Dei religio-
se expletam, ejus-
que progressum
in scientiarum
studiis, alium-
que ejus gesta.

Recenseat Testis majores suos, & eorum Prædecessores, à quibus hæc omnia dicitur audivisse, quæ in Articulo Tertio continetur. Quod fidelis Servus DEI Joannes Nepomucenus, in Monasterio Cisterciensium ad Missas devotè ministrare consueverit, Zatecii humaniora studia absolverit; in Universitate Pragensi Magister creatus, Canonicus Metropolitani, & Reginae Joannæ Regis Wenceslai Conjugis Confessarius fuerit.

Interrogatorium Undecimum.

An hi majores à Prædecessoribus suis hæc omnia pro genuina veritate, & cum omnibus circumstantiis narrari audierint, & id ipsum sic, & non aliter Testi vicissim retulerint.

Interrogatorium Duodecimum

Etiamne Testis à maioribus suis, ii verò à prædecessoribus narratum habuerint. His omnibus, quæ supradicta sunt, neminem unquam contra dixisse; sed illis semper piè fidem datam fuisse.

§. I.
Servus Dei de-
vote inservire
solitus fuit Sa-
crificio Missæ,
strenuis opera-
tionibus, ac de-
indé latus fuit
Magister, Ca-
nonicus, & Re-
gina Confessa-
rius.

I. Testis super Tertio Articulo ad Decimum fol. 652. & tergo.

Respondit: Jam dixi sæpius, à quibus majoribus audivi, & ipsemet legi in Authoribus Vitam Sancti Joannis Nepomuceni describentibus.

Ad Undecimum.

Respondit: Illi majores mei, & ego ipse semper pro summa veritate habui, & habeo, quia cultus hujus Sancti de die in diem augebatur.

Ad Duodecimum.

Respondit: Nec ego, nec à meis Antecessoribus unquam, vel minimum quid de supradictis in contrarium dici, vel dictum fuisse audivi.

§. 2.
Servus Dei de-
vote inservire
consuevit Sacri-
ficio Missæ, &

III. Testis super tertio Articulo ad decimum fol. 678. tergo.

Respondit: Hæc me audivisse à meis Majoribus jam recensitis superius, & specificatis, dixi immò etiam tam à Decano Loci [cujus nominis non recordor,] quam ab inspectore, &

Ca-

Capitano simul Bonorum, & possessionum Comitum de Sternberg, inter quas Ditiones etiam Oppidum Nepomuk cum Arce viridis Montis numeratur, Cognomine Taborsky Viro benè octuagenariò; & præterea ab uno Venatore subdito meo, homine Catholico, optimæ famæ, & bonæ vitæ nomine Bartholomæo Lifoka *ætatis centum decem, & octo annorum*, qui senex pariter cum Processione Nepomukum procedere solebat ad devotionem suam ibidem peragendam.

Ad Undecimum.

Respondit : Sic est; hoc enim referebant ipsi Majores, se etiam à suis Prædecessoribus, & Majoribus ista audivisse.

Ad Duodecimum.

Respondit : Nunquam in contrarium, nec Ego nec ab illis, quos nominavi, aliquid narratum, quòd ipsi contrarium quidquam audivissent.

V. Testis super tertio Articulo ad Decimum fol. 703. & tergo.

Respondit : Hæc omnia Ego audiui passim hinc inde, quòd fuerit Confessarius, Elemosynarius, Reginae Conjugis Regis Wenceslai Pigri, & Canonicus Metropolitanus, & ob non violatum Sigillum Confessionis martyrizatus.

Ad Undecimum.

Respondit : Audiui hoc à meis Majoribus, & antecessoribus, ut jam supradixi, & p oculdubiò, & ipsi à suis Antecessoribus id etiam audiverunt, quia communis traditio est ista, & illorum nemo vixit tempore Sancti Joannis Nepomuceni, nec alii ante illos, cum jam sint plures, quàm tercenti anni.

Ad duodecimum.

Respondit : Non scio aliter, & in contrarium nihil omnino audiui, immò semper pro Veneratione audiui, & vidi.

VI. Testis super tertio Articulo ad decimum fol. 715. tergo, & 716.

Respondit. Majores, & Prædecessores meos jam suprà recensui, à quibus ratione Studiorum nullam quidem notitiam habeo, aut quæ Nepomuci, aut Zatecii acta sunt. Hoc autem à Majoribus meis constanter audiui, quòd fuerit Canonicus, & Reginae Confessarius.

Ad Undecimum.

Respondit: Audiverunt mei Antecessores à suis Antecessori-

*al a illius g-sta-
ut supra de au-
ditu à Viris et a-
is longeva, ac
fuit a g-stis, in-
ter u-s fuit u-
u. annorum 118.*

*De secund. au-
ditu Majorum*

*Nil fuit audi-
tum in contra-
rium.*

S. 3.

*S. D. fuit Eleme-
synarius, Con-
fessarius Reginae
& canonicus
Metropolitan.*

*Auditus à Ma-
joribus, & ho-
rum auditus ab
aliis Majoribus.*

*Nil in contrari-
um auditum
fuit.*

S. 4.

*Servus Dei fuit
Canonicus &
confessarius Re-
gina.*

*Auditus se una-
tus Majorum
ipsius Testis.*

*Audius secundum
duos Maiores
ipsius Testis.*

bus & hæc mihi vicissim retulerunt, nimirum, quæ nunc dixi, quod fuerit Canonicus, & Reginae Confessarius; quod ipsum etiam jam in Scholis inferioribus à meis Professoribus, & aliis passim prò genuina veritate narrari audivi.

Ad duodecesimum.

*Nil auditum
fuit in contra-
rium.*

§. 5.

*Servus Dei fuit
ad Lauream
Doctoratus &
Magisterii pro-
motus, nec non
electus Canoni-
cus Metropolita-
nae, Confessa-
rius, & Elemo-
synarius Regi-
nae.*

*De auditu à
Majoribus, qui
omnia se audivisse
ab aliis
Majoribus re-
ferebant.*

*Nil fuit au-
ditum in con-
trarium.*

§. 6.

*Servus Dei fuit
creatus Magi-
ster, & electus
Canonicus Con-
fessarius, & E-
lemosynarius
Reginae.*

*Nil fuit au-
ditum in con-
trarium.*

§. 7.

*Omnia conten-
ta in Interro-
gatori decimo
ait, se audivisse
se à Majoribus,*

Respondit : Ità est, nunquam audivi à meis Majoribus, & Prædecessoribus, neque illi à suis aliquid in contrarium, sed iis semper piè fidem datam fuisse.

VIII. Testis super tertio Articulo ad decimum fol. 742. & tergo.

Respondit : De adolescentia, & Studiis Zatecii Sancti Joannis Nepomuceni notitiam non habeo; quod autem Sanctus Joannes Nepomucenus fuerit Doctor, seu Magister in Academia Pragensi; Item Canonicus Ecclesiae Metropolitanae Sancti Viti, & confessarius, & Elemosynarius Reginae Joannae Conjugis Wenceslai Regis; ista & à Senioribus audivi, & in Libris legi.

Ad Undecimum.

Respondit : Majores recensebant, se omnia, quæ dixi, à suis Majoribus accepisse, & prò veris habere; nam quis attentaret aliquid non verò de his loqui?

Ad duodecesimum.

Respondit : Totà vità meà nihil in contrarium audivi à meis Majoribus.

XIII. Testis super tertio Articulo ad decimum fol. 801.

Respondit : Semper audivi hoc recenseri ex fama publica, quod fuerit Magister creatus, Canonicus Metropolitanus, Reginae Confessarius, & Elemosynarius, & sic etiam legi in Authoribus.

Ad Undecimum.

Respondit : Hæc omnia scio, & prò veritate semper relata fuerunt.

Ad duodecesimum.

Respondit : Ego nunquam audivi narrari aliquid motum fuisse, aut contradictum; adeoque credo iis semper piè fidem datam fuisse.

XVI. Testis super tertio Articulo ad decimum fol. 827. tergo 838.

Respondit : Hoc audivi ab Erasmo Schlehta Avo meo, & aliis meis Majoribus antè jam nominatis; nam illi hæc omnia

nia

nia narrabant, & quòd omnia ista à suis Majoribus paritèr audiverint, asserabant.

Ad Undecimum.

Respondit : Sine dubio, quia fuerunt homines probi, & bonæ conscientiae, & hoc prò veritate habuerunt.

Ad duodecimum.

Respondit : Ne minimum quidquam in contrarium referabant unquam, sed semper piè credebant ista cum magno illorum solatio.

XVII. Testis super tertio Articulo ad decimum fol. 850. & tergo.

Respondit : Quòd fuerit Sanctus Joannes Nepomucenus Canonicus in Metropolitana Ecclesia, & Elemosynarius, & Confessarius Reginae, audivi à meis Majoribus, quos suprà recensui. Reliqua verò, quæ in hoc articulo continentur, legi in Libellis de hoc Sancto editis.

Ad Undecimum.

Respondit : Audivi hoc à Majoribus, qui sine dubio paritèr ab aliis Senioribus, & Prædecessoribus suis sibi relata habuerunt.

Ad duodecimum.

Respondit : Nunquam.

XXIII. Testis super tertio Articulo ad decimum fol. 896. tergo. 897.

Respondit : Hoc memini me legisse in diversis Libellis, & Historiis; à Majoribus autem meis constantè audivi, in specie quòd Sanctus Joannes Nepomucenus fuit Concionator in Basilica Parochiali primaria Teynensi vetero-Pragæ, postmodum Canonicus in Metropolitana Sancti Viti in Castro Pragensi, item Confessarius Reginae Joannæ, ejusque Elemosynarius.

Ad undecimum.

Respondit : Ità, credo meos Majores à suis Majoribus paritèr hæc audivisse. Erant enim mei Majores, Avus, Proavus, & Abavus, omnes Catholici; quia fervente in primo suo flore hæresi hussicâ annò millesimò quadringentesimò sexagesimò quarto, unus ex meis Majoribus, Joannes Termannus erat Senator & Vir Consularis Neopragensis, & constantissimus in fide, & Religione Catholica.

Ad duodecimum.

qui ab aliis Majoribus audiverant.

Qualitas fide digna eorundem Majorum.

Nil unquam fuit auditum in contrarium.

§. 8.

Depositi de omnibus contentis in Interrogatorio de iure ex auditu à Majoribus, & lictione Librorum.

Majores ipsius Testis ab aliis Majoribus audiverunt.

Nil unquam auditum in contrarium.

§. 9.

Omnia contenta in Interrogatorio decimo refert legisse in historiis, & audivisse à Majoribus.

Majores audiverunt ab aliis Majoribus.

Respondit : Credo omninò , hanc famam fuisse derivatam ad meos Majores ab eorum Majoribus absque ulla contradictione ; mei enim Majores , Parens , & Avus hunc Sanctum semper specialitèr venerati fuerunt.

Concordant cum supradictis Testibus. II. Proces. fol. 665. tergo IV. fol. 691. VII fol. 709. tergo IX. fol. 752. tergo X. fol. 764. XI. fol. 775. XII. fol. 787. XIV. fol. 813. tergo. XV. fol. 827. XIX. fol. 862. XX. fol. 874. tergo. XXI. fol. 886.

Ex Actis Sanctorum apud continuatores Bollandi Compulsat. in Process. fol. 467. à tergo. & sequen.

Scriptor Historicus.

§. 10.

Religio Servi Dei adhuc Pueri ministrantis Sacrificio Missae.

Puer Joannes, ut primùm Scholis admotus est, formulam Divino Sacrificio ministrandi exactè perdidicit, eaque in usum deducta nullò postea impellente, quotidie cum prima aurora ex Oppido ad Cisterciense Cœnobium decurrere, omnibus ex ordine, quotquot Sacra facerent, Sacerdotibus ad aram ministrare, consuetudinem sibi fecit, tantà, tamque pertinaci pietate, ut jam velut domesticus, & Sacrificiorum stabilis administer inter Altaria versaretur, quò parvò quidem in speciem, sed non planè futili ad extremum argumentò, magnum aliqui, se jam dum in Puerò Joanne videre prudentes credebant.

§. 11.

Mittitur Zatecium, ut ibi Literis humanioribus incumbat.

Quartò Erat ei cum dulci, & rosea quadam ac pudibunda pietate, acre, vividum, & igneum quoddam ingenium : cui, ut Parentes crescendi darent copiam, Zatecium ad celebres eam tempestate Latinitatis Scholas miserunt. Hic prima latinæ Grammaticæ elementa, ac reliquas annis sequentibus humaniores disciplinas egregiò profectu, & rarâ ingenii commendatione percepit, &c. Dùm jam Zatecii (Urbs est Bohemiæ celebris) nihil restaret docendum, ad altiores scientias, neque linguam tantùm, sed pectus ipsum excolendum, Pragam Joannes contendit. Paulò ante tempora Universitatem Studiorum Pragæ excitârat Carolus Quartus Imperator, & Bohemiæ Rex, & conquiritis ex omnibus litteratis Urbibus Parisiis, Bononiâ, Paduâ, magistris omnis Doctrinæ divinæ, & humanæ Scholas aperuerat. Ad eos igitur se se Joannes noster applicavit, ac primùm Philosophiæ Magister inter primos, tum Theologiæ, ac Sacrorum Canonum, & Decretorum creatus est Doctor. Theologiam ad Ecclesiam Collegiatam Sancti Apollinaris in

§. 12.

Pragam dein de se confert ubi altioribus scientiis operam navans Magister in S. Theologia, & Jure Canonico creatur.

nova

nova Urbe Pragensi, ubi ea frequentissimè docebatur, (nam ex vicina Wischehradenſi Ecclesia Clerici omnes huc itabant) audiviſſe conſtat, ſub optimis magiſtris cæteras ſcientias, in quibus Collegiis perceperit, incertum eſt.

Quintò. Jam pridem, ex quo dare litteris operam cœperat Joannes, ad Sacerdotium, & animarum obſequia vocari ſenſerat ardentius, cùm jam propè metam eſſet, ad id etiam ferebatur; quamvis verò ſtudiis litterarum pietatem, & virtutem ſemper conjunxerit, tamen cùm exiſtimaret, quò quis magis ab animi cultu comparatus ad ſuſcipiendos Sacerdotum Ordines acceſſerit, eò Poſtea feliciter in animarum ſalutem verſari, integrum menſem ab omnibus profanis negotiis vacuum, Sacerdotio præmiſit, quem menſem totum in afflicando corpore repurgandâ conſcientiâ, impetrandis caeleſtibus ad tantum, tamque divinum munus auxiliis, piſque commendationibus, & Conſiliis in futurum traduxit. Ex hac ſolitudine egreſſus, & ſacris initiatus Ordinibus, cùm nullas ad populum phaleras, & multa dicta, ut ait Comicus, ſed Spiritu Divinò animata verba, & cœleſtia ſenſa, velut haſtas armatas, aut potiùs ipſos Currus falcatos in ſubjectam concionem ex alto immitteret, & regnaret in animis, & auditorum commendatione motu, lacrymis, & magis emendatione vitæ, magnam ſibi paravit auctoritatem, & brevi præſtantis Eccleſiaſtæ nomen apud Pragenſes eſt adeptus. Itaque approbatione omnium Joanni in Baſilica Beatiffimæ Virginis antè lætam Curiam (vulgò Týnam vocant) in antiqua Urbe Pragenſi primario Urbis loco concionandi munus imponitur. Difficile eſſe potuiſſet, Auditores jam pridem maximis, & diſertiffimis Viris aſſuetos tenere dicendo. Succedebatur Conrado de Stickna, quem unum ætatis ſuæ eloquentiſſimum Pragenſes fuiſſe crediderant, ſuccedebatur Joanni Milicio non ita pridem extincto, quò dicente, unâ omnes Metronæ Pragenſes veſtium luxum, Meretrices pœnitentes magnò numero Cœnobiis ſe ſe incluſerant, lupanaria Cives ipſi dejecerant. Tamen Joannes noſter omnem illam Populi exſpectationem implevit, & deſideria ſuperiorum Concionatorum extinxit, prudentiſſimâ modestiâ ſemper abſtinens à contentioſo dicendi genere &c.

Sextò. Jam Beati Joannis labor, doctrina, virtus, & parta tot meritis apud omnes auctoritas altiore merebantur gradum.

§. 13.

Singulari, ac pia præparatione adhibita Sacerdotio initiantur.

§. 13.

Verbi Dei prædicationi ſe dedit cum ingentium animarum Zelo, & Populi plauſu.

§. 15.

Eligitur Canonicus Eccleſiæ Metropolitanae

Pragensis, & Concionator Regis Bohemiae, qui tunc erat Imperator.

§. 16.

Argumentum ejus Concionum fuit morum emendatio, & stimulus ad poenitentiam.

Itaque Joannis Archiepiscopi commendatione, de comuni sententia in Canonorum Collegium Sanctae Metropolitanæ Ecclesie Pragensis adlegitur, simulque ei in eadem Sancti Viti Ecclesia ante Cæsarem concionandi deferitur Provincia. Primum illum honorē diū reculavit beatus Joannes, diūque cum Beati Viri modestiā pugnatū est. Cum verò se eō locō indignum diceret, omnium tamen vocibus superatus est clamantium, tantò meliorē & digniorem esse, qui, non ut cæteri, honores quæreretur; sed ab honoribus quæreretur. Compluribus igitur annis in Ecclesia S. Viti Bohemici Ecclesiastæ munus B. Joannes jam Canonicus obiit; Eumque non modo Rex, & Aula universa, sed iidem, qui olim in Tein concionantem audierant, sequebantur. Præcipuum Concionum argumentum poenitentia scelerum fuit, tum adversus licentiam Nobilium, & Aulæ, adversus ebrietatem, quæ tunc invaluerat, ad luxum, ac cæteros corruptissimi illius sæculi mores contentos, & pænarum cælitus infligendarum re-præsentatum, &c.

§. 17.

Repudiavit oblatum sibi Episcopatum Litomislis, ac Præposituram Ecclesie Wischebraden-sis valde insignem, & opulentam.

Septimò. Tradunt veteres memoriæ, cum fortè per id tempus Sedes Episcopalis Litomislis in Bohemia, vacaret, Joannem à Rege ad eam Cathedram antè omnes fuisse destinatum: at is multis in speciem probabilibus causis allatis, Cæsarem ab ea cogitatione dimovit. Præpositi exemptæ Ecclesiæ wischebraden-sis dignitas, eò tempore in Regno par erat Dignitatibus primis: Princeps Regni, & per Præposituram Cancellarius, primus post Archiepiscopum Regni Primatem, Præpositus Ecclesiæ illius [quæ in genua uni Romano Pontifici immediatè sub-jecta est] habebatur: adde opum ingentem vim, nam annui proventus ad octoginta florenorum Hungaricorum millia ascen-debant; summa profectò præstans, quæ nondum apertis navigatione Indiis alterum tantum hodiè conficeret. Hæc ipsa dignitas Præpositi à wenceslao Rege ac Cæsare Beato Joanni oblata est, sed, & hanc repudiavit, quàm abstrahi a lucris animarum, & à Sacris Concionibus, quibus inflamabat omnes, gravissimum duceret. Sed Elemosynarii munus [Dignitas est in Aulis Regum usitata, & gratiosa] à Rege, & Regina magnò honore, & comitate verborum oblatum; ne omnia alperuari videretur, & honorum contemptio in superbiam verteretur, accipit: eoque in munere ita se se probavit, ut ejus dexteritatem, & solertiam &

§. 18.

Renunciatur Elemosynarii munus Regina.

& integritatem Aulici : misericordiam pauperes , prudentiam,
& in distribuendo justitiam commendarent omnes.

Octavò. Crescebat in dies Viri Sancti auctoritas : itaque Imperatrix Joanna nomine, Alberti Bavariae Ducis , & Holandiae Comitissae filia , Matrona , candore animi , morum innocentia , pietate , ac cæteris Reginarum virtutibus spectatissima , quæ Beati Joannis sacra dictione mirum in modum tenebatur , & validissimè ad omnem virtutem incitari se sentiebat , hunc sibi conscientiae suae arbitrum , hunc vitae magistrum , hunc Patrem delegit. Valuit ad plures exemplum. Religiolæ virgines in Parthenone Sacro ad Divum Georgium in Arce Pragensi , & ipsæ , Beato Joanne ducente , & docente , ad summum Religiosæ perfectionis apicem , non tam passibus , quàm volatibus ferebantur. Veteres quædam memoriæ adducunt , Beatum Joannem Metropolitanæ Ecclesiæ Decanum electum esse hoc tempore ; cum inscriptio Sepulchri hoc titulo careat , & meliores Codices non subscribant , credibile est , errorem subesse , id certius in Beato Joanne Sanctam Pragensem Ecclesiam oraculum quoddam doctrinæ , atque , ut sic loquar ; Sententiarum magistrum habuisse. Tanta enim erat de Viri virtute , & sapientiâ apud omnes existimatio , ut quidquid Beatus Joannes consultus statuisset id partes , velut æquitatis plenum , probarent , ac sine contradictione sequerentur. Atque ejus rei veteres quidam Codices faciunt fidem , ubi in causis difficilissimis , quæ per Sententias Judicum diù finiri non poterant , Joannes Nepomucenus Senior (nam alter Joannes Pomuk Decretorum Doctor , Canonicus Wischehradenensis , & Archidiaeceseos Vicarius Generalis , Primus post Beati Joannis mortem florere cœpit , post annum millesimum tercentesium nonagesimum sextum] noster inquam Beatus Joannes Arbiter , atque , ut illi loquuntur , Laudator eligitur , idque Beatum Virum fiducia , doctrinæ , & pacis amore sæpius suscepisse , ac liberè pronuntiâsse , ex Sententiis ipsis , quæ recitantur , cognoscimus.

Concordat ferè in omnibus P. Augustinus Sartorius in Cistercio Bistertio , seu Historia Elogiali Sacerrimi Ordinis Cisterciensis Compulsat Process. fol. 555 à tergo , & seq. Ex actis Sanctorum apud Continuatores Operis Bollandi compulsat , in Process. fol. 573. à tergo , & seq.

§. 19.

*Ac Regina in propriis Con-
siliis eligi-
tur.*

§. 20.

*Sacras Virgi-
nes in studio
Christiana per-
fectionis erudit*

§. 21.

*Ex summa au-
toritate , &
virtutis opinio-
ne , quæ pollebat
DEI Servus ,
plurima com-
ponuntur liti-
gia.*

Num. 7.

*Scriptor Histo-
ricus de Mar-
tyrio , & causa
Martyris Servi
D. i.*

No.

§. 1.

*Abumbratio
marum perdi-
tor in Wences-
lai Imperato-
ri, & Regis
Bohemie.*

§. 2.

*Suspectio ab eo
concepta de Jo-
anna Regina
ejus Uxore.*

§. 3.

*Curiositas Regis
rescindi Regi-
ne peccata à Jo-
anne illius Con-
fessorio.*

§. 4.

*Instantia Regis
facta Joanni, ut
Regina peccata
revelaret, ad
ea largitionum
promissione.*

Onò. Interea Wenceslaus Cæsar [ut lubrica omnis ne-
quitia est, & in descensum, & casum præceps] quotidie se
ipso evadebat deterior. Reginam Joannam, quã præsentẽ oderat,
& ferre non poterat, eandẽ absentẽ miserẽ deperibat. Pravũ de se,
& præpostera educatione corruptum Wenceslai ingenium [ut
fert multorũ opinio] philtis quibusdã magicis efferaverant, &
prorsus insanum ex pravo fecerant administri. Non est locus
hic licentiosam illam, cruentamque & maculis fædẽ notatam
Regis vitam describendi; Annales eorum temporum consu-
lantur. Annus agebatur post Christum natum millesimus ter-
centesimus octuagesimus tertius, Regina Wenceslai quotidianis
sceleribus offensa, cum nullum amplius, ex rebus humanis so-
latium caperet, neque per Mariti suspiciosos oculos capere
posset, crudelitatem ejus perhorrescens, [maxime quod etiam
Menfam, Depesque Regias cædibus procerum, & sanguine re-
spargere, pro deliciis, & Bellariis habebat] quod tutissimum
videbatur, omnem Mundi abjicere amorem, unique se DEO
totam, [quantum vita conjugalıs sineret] donare constituit.
Nulla res ita animum divinõ amore semel occupatum DEO ad-
stringit, quã gravis, diuturna, & quam tuo capiti continen-
tẽ impendere videas, calamitas. Itaque Regina Sacrum Tri-
bunal adire, frequentius cum lacrymis, minimas quãque labe-
culas aperire, afflictare se se, egenorum curam suscipere, iis-
que, dum liceret, ministrare, DEUM assidue cogitare, precari,
ut meliorem Conjugi mentem daret, diũ, noctũque orare.

Decimò. Quod Wenceslaus, si saperet, placere debuerat,
id vertit in odium: incessit deinde libidinolum, & ex libidine
furiosum Regem cupido, si quò pacto rescire posset, quid Re-
gina ad Sacerdotem expiandum afferret; quas præcipue no-
xas haberet, quid de Marito unquam cogitaret, an quem alium
amaret, aliãque hujusmodi, quæ sibi stulta Tyrannis, amore
accensa, & suspicionibus cincta, potest, & solet confinere. Sed
hæc ab ipsa Regina interrogando exprimere frustraneum erat.
Vocat Beatum Joannem, quem unum omnibus Reginae con-
siliis intimum esse sciebat. Post multas verborum ambages,
quasi aliud ageret, mentione Reginae injectã, paulatim ad Con-
fessionem Sacram delabitur, Uxorẽ eam esse conditionem, &
subjectionem, ut earum omnia Maritis nota esse oporteat, ma-
ximè

ximè in familiis Regum, ac Cæsarum, opes deindè, honores, & quidquid felicitatis unquàm Joannes expectare posset, verbò Regiò pollicetur, si induceret in animum, vel pauca, quæ Joanni Regina in Sacro Pœnitentiæ Tribunali aliquando aperuisset, uni sibi concedere, id verò sibi pro omni in tot Regiis Cæsareisque curis, solatiò fore. Exhorruit ad sceleratas preces Vir Beatus, & gravi, liberâque oratione, quantum crimen posceret, ostendit, damnaret proinde curiositatem suam Rex, & quod fieri non posset, desiderare omitteret. Commovit objurgatio sancta sulphuratum, ut ita dicam, Principem: representamen se se, cùm cogitaret, sæpè qui in primo assultu, & hostium conatu fortes se se probarint, ad secundum, & tertium mollescere, ac vinci, primam hanc admotam esse machinam, quæ, si non processerit, fortiolem se esse admoturum, quæ etiam nolenti victoriam facilè extorqueat.

Undecimò. Nec dum absuit, quod ægrum animum exulceraret magis; fortè Coqus Regius Caponem malè assum ad mensam Regis miserat. Ea res improvisa in tantam egit rabiem Wenceslaum, ut naturæ humanæ, & omnis humanitatis oblitus, Coquum protinus alligatum verubus, flammis admoventi jussit. Perculsi barbarâ crudelitate Aulici, omnes horrebant, pallebant, se se mutuò intuebantur, videbant, si quid paululum titubassent, eadem sibi supplicia constituta, sed nemo erat, qui crudelitati Regiæ intercederet. Unus Beatus Joannes, qui tunc versabatur in Aula, & filere, & loqui in tempore doctus, postulatò, & impetratò ad Cæsarem auditu, verbis primùm mollibus negotium tractare, cùmque apud iratum, & impotentem Principem nihil valerent, gravioribus sententiis facti atrocitatem explicare cœpit; paucissima protulerat, confestim irritabilis, & crudelissimus Princeps Satellites inclamat, nullâque sacerdotalis Ordinis reverentiâ, nullò etiam ad se ipsum, & Majestatem Regiam respectu, Joannem rapi & in ultimos Carceres trudi juber. Ibi aliquot dies squalore, & horrore loci, tristissimis que tenebris, tum famè & siti propè enectus exegit, in Deo solo acquiescens, eoque lætus, quòd pro ejus honore & amore dignus esset habitus, & Carceres, & contumeliam pati. Non ignorabat Beatus Joannes, quòd Regis ira spectaret, nam etiam Carceris Custos monuerat, unam esse salutis viam, si Cæsari morem gereret, & ad ejus

§. 5.

Joannes Intrepide recusat Regi satisfacere.

§. 6.

Regis savitiam ob combustionem Coqui demandatum corripiens Joannes in duros Carceres conjicitur.

§. 7.

Proponitur dimissio à Carceribus, si velit Regina Confessionem pandere.

§. 8.

*Ex Carceribus
dimissus invi-
tatur ad Regis
mensam.*

§. 9.

*Altera instans
Regis minas,
& premiorum
spem misentis
pro habenda
revelatione Con-
fessionis, cui de-
nuò genosè
resistit Joannes.*

§. 10.

*Regis jussu in
Catasta, facibus
etiam admotis,
cruciatu Joan.
& tormentum
constanter tole-
rat.*

se voluntatem accommodaret. At Beatus Martyr cōtrā obfir-
mārat animum, & milliès discerpi, ac mori, quā verbum ex
Confessione sacra effere decreverat.

Duodecimò. Fauculi intercesserant dies, cum ecce honora-
tus Vir ex Aulicis à Rege missus apparet, nuntiat, Regem eorum
pœnitere, quæ in Joannem illiberaliùs admisisset; proindè Cæ-
sari petenti donaret injurias, obliſceretur, quæ gesta sint, ac li-
ber abiret, sed ut firmior esset receptus ad gratiam, cras ad me-
nsam Regis, nè gravaretur accedere. Venit Joannes, summā-
que honoris significatione mensæ Regis adhibetur. Remotis
mensis, & arbitris Cæsar iterum, cū ad se accersiri jusserit, a-
perit: quiescere se non posse, aperiat tandem, quæ Regina in
Sacra Exomologesi in aurem dixerit ex ordine omnia; miscet
blanditias, pollicetur silentium, modò dignitates, & præmia
offert, modò carnificinas omnes minatur, nolit prius iram expe-
riri, quā gratiā. Beatus Joānes excelsò animò honores perindè,
ac minas contemnere, Confessarii munus explicare, silentiū
sacrosanctam legem extolere, pœnas temporales, & sempiter-
nas iis, qui secretum non tenuerint, paratas exaggerare; deni-
que Regem monere, abstinere captandis, quæ uni DEO cog-
noscenda servantur, sine sacrilegio talia tentari non posse, in
cæteris omnibus Regis Imperium adorare, se unum hoc depre-
cari quòd, si mille mortes subeundæ essent, non faceret. Rex
iracundiā ardens sinè mora carnificem (quem semper habebat ad
manum, & patrum per delitias appellabat) cum sociis adesse
juber, à quibus in Carcerem tractus, crudelissimè in catasta jussu
Regis extenditur, & facibus admotis torquetur. Adfuisse sup-
plicio Cæsarem [& si id à nemine traditum legerim] cætera
ejus vita probabilem conjecturam facit, quòd ejusmodi specta-
culis oblectari, & oculos pascere solitum accepimus; tūc
etiam, quòd sinè dubio speraret in tormentis auditurum se tan-
dem, quæ nunquā antè Joannes in publicum efferre voluisset.
At Vir Beatus, & Christi Martyr abstractā, quantum licuit à sup-
pliciis præsentiibus, mente, sacra Jesu, & Mariæ nomina in-
geminans, nullum aliud verbum prolocutus, dolores omnes
suos, vitam, & mortem Domino commendabat. Nihil libi
diligentiæ ad sumam veritatem reliquum facere cruenti carnifi-
ces, præsertim Cæsaris urgente præsentia, omnis tamen illa
car-

carnificina infra Beati Joannis patientiam fuit. Denique, cum proficerent nihil, Cæsare ipso abeunte, fessi, & victi desistunt, ac de catasta depositum deferunt. Veteres Codices cælesti consolatione recreatum Joannem tradunt; at qualis ea consolatio fuerit, an interna quædam ad animum divinitus illapsa, an etiam externa ex Sanctorum Angelorum colloquio, aliove cælesti aspectu [ut sæpè aliis viris sanctis evenisse in eorum gestis legimus] non explicuerunt.

Decimo tertio. Post hæc Imperator sive né quâ res emanaret, veritus, sive Imperatrice agente, quæ fortassis Beatum Virum attinere inaudierat, quem ipsa Patris locò habebat, Joannem dimittit; Joannes quasi nihil injuriæ passus, omnes illos dolores, & cruciatus, silentiò excōxit, nemini suorum aperiens, & curatis, quæ tormenta fuerant, vulneribus, processit in publicum, tùm vetera sua munia majori, quàm unquam antè, spiritûs ardore cœpit repetere eò pactò sese comparans ad mortem, quam, vel cælesti admonitu, vel ex ipsa importunissima Wenceslai Regis natura, & humani cruoris avidissimâ iracundiâ, paulò post inferendam sibi dubitare non poterat. Ad stationem itaque suam reversus, cum ad Concionem in Ecclesia Sancti Viti diceret verba illa Christi: *Modicum videbitis, &c.* & jam non multa loquar vobiscum; identidem repetens vultu lætò, & facili, mortem sibi pro Christi, & Ecclesiæ legibus appetendam disertè prædixit; tùm cælestibus oraculis patefactâ semel viâ, spiritu prophetico plenus, lacrymis ubertim fluentibus, futurum Bohemiæ statum, & venturas brevi calamitates cœpit describere; hæresim ab inferis suscitandam, cui sacra, & prophana perindè essent, nullumque faceret discrimen: Ecclesias omnes, & Cœnobia per Bohemiam arsurâ; quædam etiâ deicienda manibus: Sacros, & religiosos Viros omnibus tormentis excruiatos perituros, denique exilium universæ Religionis instare. Penè incredibilis res vix, felice tùm eò tempore Ecclesiæ Bohemicæ statum & opibus, & potentiâ sumâ florentem Religionem cogitantibus. Extremâ oratione vale omnibus dixit, ac præcipuè à Prælati, & canonicis Ecclesiæ Pragensis humillimis verbis veniam poscens, & se, vitamque suam, ac vitia multis accusans, finivit magnò luctu, & in re tam nova, & tot vaticiniis cum admiratione omnium Auditorum.

§. 11.

*Post cruciatus
Joannes cælesti
consolatione re-
creatur.*

§. 12.

*Prædientia Jo-
annis in celans
dis cruciatibus
quos passus fue-
ra eiusque fer-
vor in pietate.*

§. 13.

*Ultima Concio
in qua Joannes
mortem sibi im-
minere, nec non
futuras Bohæ-
mia calamita-
tes, & hæresim
prædixit.*

§. 14.

*In eadem Con-
cione valedi-
cens, veniam pos-
cit à Prælati,
& Canonicis
Ecclesiæ Pragensis
precatur.*

§. 15.

Imaginem Beatae Virginis, quae Boleslavia summa in veneratione habebatur, invisit, illius se patrocinio commendans.

§. 16.

Rediens Boleslavia gravibus minis, à Rege impetitur, ut Confessionem revelet, quibus constantissime Joanne reluctans in Moldavam demergitur, tum recurrente pervigilio Dominicae Ascensionis Anno 1334.

Decimoquarto. Paucis post diebus Beatus Joannes Boleslaviam ad antiquissimam totius Bohemiae Divae Matris effigiem à Sanctis Slavicae Gentis Apostolis Cyrillo, & Methodo Christianis traditam, & commendatam, quae eo loci religiosissime recolitur, iter suscipit. Hic quàm liquido pietatis, & amoris sensu Caeli Reginam [cui à prima aetate consecraverat se se, & in qua spes omnes suas habebat repositas] oravit, ut sibi paulò post morituro adesset, ut filium propitium redderet. Quisque ex Joannis in DEI Matrem veteri amore, ex periculi ingruentis magnitudine, ex vicinae mortis horrore, vel de se conjecturam facere posset. Pragae vespertinis horis revertentem Boleslavià Joannem Wenceslaus Caesar tùm fortè, ut erat otiosus Princeps, è fenestra prospectans observat; recurrunt extemplò furioso Principi omnes illae tristes de Regina Joanna Coniuge imagines, dolet acceptae toties à B. Joanne repulsae, neque jam animum tegere poterat. Ergò non hominem; sed malum Dæmonem spirans, mittit continuò, qui Joannem accersant, neque multis, ut in præcipiti ira verbis est usus: *Audi inquit, sacerdos, moriendum tibi est; nisi è vestigio, jam hic Coniugis meae Confessionem, & quidquid unquam illa tibi confitens dixit, ex ordine exponas: actum est, peristi.* Juro DEUM aquam potabis, mersionem in flumine eà voce Caesar volebat intelligi. Beatus Joannes indignum ratus cederè, toties obtundi, non verbis, sed totò capite, & severò vultu sacrilegium averſatus est. Vix signum dederat Imperator, jam Sanctissimum Virum validissimi Satellites circumſistunt, Rege vociferante, atque inter manus in aliud cubile sublimem deportant. Verusti Codices significant silentium supplicio quæsitum, & vitatum esse Populum, nè quis arbiter interveniret. Nocte igitur ad Pontem, qui Pragenſi Flumini Moldavae impositus, Urbes duas majorem, & minorem conjungit, deducitur; tùm manibus, & pedibus vinctis [quod differtè expressum legitur] in subiectum Flumen ex ponte dejicitur in pervigilio Ascensionis Domini Anno millesimo trecentesimo quatuagesimo tertio.

*Ex Libro M. S. antiquissimo existente in Archivio
Ecclesiae Metropolitanae Pragensis, qui à quatuor
Peritis judicatur conscriptus ante annum 1471
Process. fol. 401. a tergo, & sequ.*

Fol. 1. - 1383.

6. 8.
*Alia documenta
Historica de
Martyrio, &
causa Martyris
Servi DEI.*

Joannes de Pomuk submersus de Ponte Presbyter, Decretorum Doctor, &c. Process. fol. 507. tergo.

A

Ex Chronico M. S. Doctoris Magistri Pauli

*Zidek dicti; à peritis judicatur exaratum anno 1471. qui etiam in
principio Libri exprimitur. Processu folio 401. à tergo, & seq.
Fol. 4. ante finem Lib.*

Quartò, dùm haberet malam suspicionem de sua Domina, & illa fuisset confessa Magistro Johankoni Decano omnium Sanctorum, venit ad illum Rex, ut ipsi diceret, cum quo cohabitaret? & dùm Decanus nollet ipsi dicere, jussit illum submergi; postea exsicatus est fluvius, & dùm homines propter molas, panem non haberent, inceperunt contra Regem obloqui, & id fuit initium mali.

B

*Ex Historia Bohemiae Wenceslai Hageck de Liboczan
impressa an. 1541. compulsat. Process. fol. 509. & 513. à tergo.
fol. 353.*

Hoc anno Wenceslaus variis vitae illecebris, & lusibus, & saltibus deditus, vitam Rege indignam duxit. Conjux uti proba, & virtutibus ornatissima Regina saepe secreto tamen, illum corripbat, & Parentis Caroli vestigia representando, ut iis inhærere, vitamque in melius commutare vellet, amanter hortabatur, sed admonitionibus hujusmodi nihil aliud effecit, nisi quòd in se odium majus Regis provocaverit, qui omnibus modis, & studiis quærebat eam per occasionem vitam privare. Die post Festum Sancti Sigismundi vocaverat ad se Presbyterum Joannem Nepomucenum Universitatis Pragensis Magistrum, & ibidem in Ecclesia Pragensi Canonicum, & Reginae Confessarium, Virum timentem DEUM, & diligenter, & secreto ex eo suscitabatur, ut ipsi aperiret, quæ peccata coram ipso DEO confessa fuisset; ad quæ Sacerdos respondens ait: Do-

C

E

F

G

mine mi Rex, hæc meâ memoriâ amplius non teneo, & si tenerê, tamen mihi minimè conveniret ea revelare, neque decet etiam hæc interrogare. Rex irâ accensus in subterraneum Carcerem eum detrudi jussit, & cum ex eo nihil rescire posset, misit pro carnifice, quem suum compatrem vocabat, illum torturæ subiecit; quia verò nec hac viâ ab ipso extorquere quidpiâ potuit, mandavit illum nocturnò tempore deduci ad pontem Pragensem, & ligatum in aquam præcipitari. Quò factò super Corpus submersi eâdem nocte, & sequenti multa luminaria ardentia visa sunt, de quo miraculo Rex audiens Pragâ ad Arcem Zebrak discessit; Prælati autem Pragensis Ecclesiæ accipientes Corpus illud ex aqua apud Monasterium Sanctæ Crucis ad Arcem Pragensem solemniter deportârunt, magnâque cum Religione in Ecclesia Sancti Viti è Regione Altaris Virginis Mariæ in Cœlos Assumptæ sepeliverunt, & lapide contegi jusserunt. Post hoc ibi multa, & varia patrata sunt miracula, ita ut idcirco à multis *Martyr DEI, & Sanctus* esse diceretur. Ut verò à quopiam ejus Sanctitas impetita, & Crux in lapide ejus Sepulchrali incisa petulantè calcata fuit, is idem eâdem die opprobrium, & ignominiam passus est, idèdque Prælati Sepulchrum ejus cratibus ferreis circumdari fecerunt.

Ex Historia Regni Bohemiae Ioannis Dubravii

Episcopi Olomucensis impressa anno 1552. compulsæ.

Process. fol. 539.

Fol. 144.

H

Curâ externâ de animo positâ, quò securiorem se esse viderat, eò desidia, & inertia major, atque libido intemperantior ipsum (videlicet, Wenceslaum) invasit, sic ut nè à fedis quidem lustris, nedùm à thoris alienis abstineret, immò sæpius in lupanari, quam in adulterio deprehensus, adeò prostitutis amoribus delectatum ferunt. Ab hac turpitudine Joanna Uxor Maritum dehortari conata, offensionem tantam subiit, ut audiret minantem, se quòque in Lupanar ab illo transferendam esse, si hæc dehortatione non supersederet, ac paulò post irâ adhuc flagrante accersit Joannem Sacerdotem audire Reginam solitum, quoties delicta fidelibus auribus committeret. Quæ quidem delicta Rex ab eo, dum authoritate, minis, & carcere frustra

ex-

explorat, victus iracundiâ Joannem de Ponte Pragenſi dejici, ac ſubmergi jubet. Quam verò Sanctus, & innocens Sacerdos ille fuerit, ipſe fluvius oftendit, ita, de repente arefactus, ut Corpus nudaret ſubmerſi, in ſtatûque illo triduum permanens, donec ſubmerſus ad ſanctum Virum ſepeliretur, ubi in hunc diem quicûmque Sepulchro temere inſultaverit, immunis ab infamia non evadit. Mortuâ deindè Reginâ quoque ex mæſtitia, & dolore fuit, quem ex iniquiſſima Regis ſuſpicionē cum maximo animi cruciatu toleravit.

I
K

Ex Bohemica Historia Martini Boregk impress.

Wittenbergæ anno 1587. compulſat. Proceſſ. fol. 506.

Auctor hic fuit Sectæ Heterodoxæ. Proceſſ. fol. 427.

Wenceslaus Rex æternarum Curarum liber tractu temporis prolapsus &c. ; & adhuc irâ ardens, accerſivit Joannem Reginæ Confeſſarium, à quo ſibi aperiri vult ea, quæ ſua Conjux confeſſa fuiſſet. Dùm autem hæc, nec authoritate, nec minis, nec carceribus reſcire potuiſſet, juſſit Sacerdotem è Ponte Prageno in Moldavam Fluvium præcipitari, & ſubmergi. Scribitur, quòd aqua ipſa Sacerdotis innocentia Testis fuerit, dum ſubitò arefacta Corpus ſubmerſi per triduum nudaverit, uſquedùm Sacerdos exindè levatus in Sancti Viti Eccleſia ſepultus fuerit, & hodiè, dùm quicûmque, ejus Sepulchrum temerè calcat, an infamia immunis non evadit.

L

Ex Libro, cui Titulus - Successio Lucum, &

Regum Bohemiæ - Bartholomæi Pakroczi, -impreſſo de conſenſu

Reverendiſſimi Archiepiſcopi Pragenſis tanquam Supremi

Correctoris anno 1602. compulſat. Proceſſ.

fol. 543. tergo. 544.

Folio 337.

Poſt illud Bellum, quod Clerus peregerat; Rex wenceslaus dedit ſe magnæ diſſolutioni, & petulantia, quæ perſonam ipſius nullatenùs decebant. Correptus in hoc à ſua Coniuge, utpotè DEUM timente Dominâ, concepit adverſus illam magnum odium, & irâ accenſus, quærebat cauſas, quomodò illam poſſet de medio tollere. Accerſens ergò ad ſe Presbyterum Joannem Nepomucenum (qui fuit Magiſter Studii Pragentis, Canonicus ejuldem Eccleſiæ, & Reginæ Confeſſarius, Vir pius, & Domi-

M

N

O

P

Q

R

Dominum DEUM timens) occultè ex eo quæsit, qualia peccata Regina illi fuisset confessa. Respondit Sacerdos Joannes: mi Domine Rex, ego id certè memorià non teneo, & etiàsi tenerem, id facere mihi non competit, ut secretum Confessionis manifestare deberem, DEO tantùm id scire competit. Quare scito Rex, quòd de hoc inquirere non sit conveniens. Commovit sermo iste Regem, qui statim Joannem Sacerdotem ad duos mandavit detrudi Carceres, & mittens pro carnifice, iussit illum crudeliter torqueri. Non valens autem ex ipso, nec blandis verbis, nèque gravibus tormentis quidquam rescire, curavit illum tormentatum, & ligatum de nocte ad aquam ex Ponte, dejici, & submergi. Quod, dùm factum est, mòx hac nocte, & alterà, multa lumina in supra Corpus ejus in aqua jacentis visa fuerunt. De hoc cùm audisset Wenceslaus miraculo, perrexit ad Arcem Zebracensem, & Prælati Ecclesiæ Pragensis levantes Corpus ex aqua apud Monasterium Sanctæ Crucis ad Caltrum Pragensè illud deportârunt; & in Ecclesia Sancti Viti è Regione Altaris Beatæ Virginis in Cælos Assumptæ sepeliri, & lapidem superimponi curârunt. Hic multa facta sunt miracula, quorum intuitu pro DEI Martyre habitus fuit, & quicunque adversus hoc erat, ac frivole cùn contemptu super Crucem in lapide exsectam conscendit, hac die mundi infamiam non evasit, ex qua causa iusserunt Prælati hoc Sepulchrum ferreà cratere circumdari.

Ex Libro, cui Titulus-Bohemia Pia-Georgii Bartoldi

Pontani impress. anno 1608. compulsat. Process. fol. 546., & ter.

Fol. 48.

De sanctis Patronis

SANCTOS Patronos præcipuos ponimus, quorum habemus memorià celebrem, &c.

fol. 50.

S

SANCTUS Joannes Elemosynarius Martyr, qui ex Nepomuk hujus Terræ Oppido, oriundus, hujusque Sanctæ Metropolitanæ Ecclesiæ Canonicus cum Wenceslao Quarto Regi ad instantiam suam ante, & in tormentis Confessionem peccatorum Conjugis suæ sibi sacramentaliter factam [sic enim ille liberius in eandem Conjugem suam, piè cum transgressionum suarum

sa-

sæpius moventem, seuire voluit] nollet patefacere, de Ponte in Moldavam Fluvium præcipitatus est, & luminibus noctu supra aquã, ubi Corpus suũ latuit, coruscantibus, certissimis innocentia, Sanctitatisque suæ Testibus manifestatus in Ecclesiã Metropolitanam solemniter ab omni Clero, & Populo translatus, ubi etiam hodiè, qui Sepulchrum dehonestat, publicæ ignominiaë protinus subjicitur. Hic verò admirabile, & inauditum, perpetuumque inviolati Sanctæ Confessionis sigilli, & confessionis tam faciendæ, quàm audiendæ monumentum hoc ipsò reliquit.

Ex Postilla diversarum Concionum impressa per Sessum an. 1629. compulsat. Process. fol. 538. terg. & 539.

Ioannes Elemosynarius, & Martyr Nepomuci sub viridi Monte natus, Ecclesiæ Sancti Viti in Castro Pragensi Canonicus, nolens ad instantiam, & mandatum Wenceslai Quarti Regis Sigillum Confessionis Uxoris ipsius, nec tormentis cruciatus ulatenus violare, ex Ponte Pragensi in Fluvium Moldavam dejectus fuit, cujus & innocentia & probæ Vitæ Sanctit. e nocturna luminaria super illo visa, sunt contestata, ita ut & certò signò luminarium in aqua repertum, Clerus cum omni Populo ad Castrum Pragensè cum omni honore deportaverit, & in Ecclesiã Sancti Viti tumulaverit, cujus Sepulchrum, si quis dehonorat, mundi infamiam non evadet.

Ex Historia Monasterii Sedlicensis sacri Ordinis Cisterciensis edita per P. Simeonem Eustachium Kapihorsky Ordinis supradicti impress. apud Paulum Sessum Anno 1630. compulsat. Process. fol. 501. tergo, & sequent.

Pagina trigesima tertia.

ANno millesimo tercentesimo octuagesimo tertio, Rex Wenceslaus vitam dissolutam amplectens, variis disordinibus, & absurditatibus viam aperuit; ex quo, dum ejus Conjux illum corexisset, magnam aversionem erga ipsam concepit, & qualiter illam vitã privare posset, inquirebat. Atque idè crastinò mane post solemnitatem Sancti Sigismundi accersens ad se Sacerdotem Joannem Nepomucenum, qui fuit Canonicus Ec-

H

cle-

T

V

clesiæ Pragensis, & Reginae Confessarius, ex illo, qualia peccata ipsi Regina confessa fuerit, rescire voluit, sed is sui iuramenti, & Officii memor, confessionem nullatenus manifestare voluit. His Rex accensus, iussit illum ad carceres subterraneos imponi, & ibi ipsum crudeliter affligi; cumque illum nec hec modo ad manifestandam Confessionem perducere posset, misit, pro carnifice, & illum, torqueri mandavit. At, dum neque his quidquam efficere, & lucrari poterat, iussit eum nocturno tempore de Ponte in Moldavam præcipitari, & submergi. Quò factò hac & alterâ nocte magna luminaria super ipsius Corpore visa fuêr. Propterea Prælati Sancti Viti Corpus hoc in Fluvio apud Monasterium Sanctæ Crucis inventum cum debita reverentia ad Castrum Pragensè deportari, & ad latus maioris Altaris tumulari fecerunt. In hoc loco fiebant magna, & frequentia miracula, & quancumque aliquis irreverenter aut ex contemptu supra ejus Sepulchrum calcavit, nullus mundi, infamiam evitavit; ex qua causa Domini Prælati jusserunt ejus sepulchrum crate ferreâ cingi,

Ex Analibus Bogice Gentis Ioannis Adelsreiter impress.

Anno, 1662 compulsat. Process. fol. 536., & 537.

Libro sexto, folio centesimo decimo tertio.

X

Joanne Sacerdote, qui Reginae erat à sacris Confessionibus, iussu prode in violabilia Sacrosancti Tribunalis arcana, & palam facere, quid erratorum Joanna eius iudicio, auribusque secreto commiserit, Sacerdos Regis impietatem detestatus, negavit tam sibi fas esse, quicquam per Sacram Exomologesim cognitum edere, quàm Regi inquirere, se proinde leges Sacerdotis servaturum: hortari verò Regem, ne vanis suspicionibus & iniquâ quæstione innocentiam Uxoris, & ipsum adeò numen pergeret offendere. Ea responsi libertate Wenceslaus actus iracundiam, mox illum iussit de Ponte Pragensi præcipitatum profluentis aquæ necari. Sacerdotis virtutem, simulque Sacramenti Sanctitatem DEUS prodigiò asseruit. Nam undæ Moldavi locum celsere exanimato Corpori, triduòque detectum præbuere publico spectaculo, donec honestà elatum pompâ in Sancti Viti, fuit, Aede, tumulatum &c.

Ex

*Ex Historia totius Mundi Ioannis Glu-verii impress.
Anno 1662. compulsat Process. fol. 505.*

Hic Auctor fuit Sectæ Heterodoxæ Process. fol. 420

Wenceslaus ne à fædis quidem abstinuit lustris , à quibus cum dehortaretur eum Joanna Regina Alberti Hollandi filia , offensionem subiit tantam , ut Cæsar Sacerdotem , cui confiteri ipsa consueverat de more Christiano delicta , omnibus modis cogeret arcana effari , renuentemque Moldavâ demergeret.

Y

*Ex Libro, cui Titulus-Mars Moravicus, siue Bella
horrida &c. Thomæ Joannis Pessinæ impress. Anno 1677.
compulsat. Process. fol. 613.*

Anno millesimo tercentesimo octuagesimo tertio Beatum Joannem Nepomucenum (ita cognominatum à Nepomuco Oppido in Bohemiæ Loco Nativitatis suæ) Magistrum Universitatis Pragensis , & Decretorum Doctorem , Canonicum Metropolitanæ Pragensis Ecclesiæ , qui Joannæ Reginae erat à Sacris Confessionibus , & Elemosynis , eò quòd noller Confessionem Reginae (inviolabilia Sacrosancti Tribunalis arcana] revelare , professionis suæ sanctæ memor , post multa tormentorum genera , per quæ ea , quæ petebat , extorquere volebat , in Wltavam Flumen præcipitari , & demergi iussit , &c.

Z

Concordant cum his Scriptoris alii sequentes.

Laurentius Beyerlinck in Magno Theatro Vitæ humanæ tom. 4. lib. 10. pag. 173. Lit. L. compulsat. Process. fol. 504.

P. Abrahamus Bzovius Ordinis S. Dominici in continuatione Annalium Ecclesiast. Card Baron. to. 15. pag. 214. compulsat. Process. fol. 503. tergo , &c.

AA

Sigismundus de Birken in Speculo Gloriæ , seu Honorum Inclutissimæ Cæsareo - Regiæ Domûs Austriacæ antè centum annos comilato per Joannem Jacobum Fugger lib. 4. pag. 386. compulsat. Process. fol. 506. tergo , & seq.

Thomas Joannes Pessina de Czechorod Decanus Metropolitanæ Pragensis inscripto--Phosphorus Septicornis, Stella aliàs matutina , hoc est S. Metropolitanæ Divi Viti Ecclesiæ Pragensis

sis Majestas, & Gloria-pag. 389. compulsat. Proc. fol. 520. tergo.

Georgius Bartholdus Pontanus in Hymnis Sacris de Beatissima Virgine Maria, & Sanctis Patronis Regni Bohemiae sub fol. 203 refert Hymnum de S. Joanne Nepomuceno Canonico Pragensi enarrantem illius gesta, & Martyrium, compulsat. Process. fol. 544., & seq.

Joannes Tanner Societatis Jesu in vita P. Alberti Kanowsky sub fol. 15. compulsat. process. fol. 547. & seqq.

P. Odoicus Reinaldus Congregationis Oratorii Presbyter in continuatione Annalium Ecclesiastic. Cardin. Baronii tom 17. fol. 248. compulsat. Process fol. 551 ad 554.

P. Augustinus Sartorius Ordinis Cisterciensis in Cistercio Bisterrio, seu Historia Elogiali Sacerrimi Ordinis Cisterciensis compulsat. Process. 555. & seq.

Joannes Jacobus de Weingarten in Libro, cui Titulus-Speculum Principum in Monarchia Serenissime Domus Austriacae-fol. 221. compulsat. Proc. fol. 616. & seq.

Auctor Libri intitulati-Vita, Regimen, & Mors Ducum, & Regum in Bohemia fol. 539. compulsat- Process. fol. 618.

Auctor alterius Libri, cui Titulus-Neo-aperti Historialis Effigierum Theatri quarta Pars-sub fol. 28. Process. fol. 619. & tergo.

Auctor Libri sub nomine-Imperium Romano-Germanicum à Carolo Magno, &c. ab antiquissima, ac celeberrima Universitate Viennensi oblatum-folio 213. compulsat. proc. fol 622.

Joannes Fonstonus Doctor dictus Polyhistor parte quinta, fol. 426. compulsat. Proc fol. 623. & tergo.

Georgius Ferus è Societate Jesu in Libro, cui Titulus-Fama Posthuma Joannis Nepomuceni - compulsat. Process. fol. 624. & seq.

Georgius Crugerius è Societate Jesu in Libro intitulat - Majales Triumpho-pag. 8. compulsat. Process. fol. 638 à terg.

Julius Solimannus Societatis Jesu in Opere nuncupato - Elogia Ducum, Regum, &c. qui Bohemiis praefuerunt-fol. 47. compulsat Process. fol. 641. & tergo.

Christophorus Weigel in Libro intitulat.-Sculptura Historiarum, & temporum memoratrix - sub folio 189. compulsat. Process. fol. 641. tergo.

Ex Processu Pragensi.

Ad Articulum quartum Interrogatorium decimum tertium Process. fol. 355 tergo. 356.

ETiamne Testis à Majoribus suis hæc omnia ita recenseri audivit, prout in hoc præsentis Articulo scripta sunt; Et an hi Majores id ipsum sic, & non aliter factum fuisse à Majoribus suis intellexerint; Quod nimirum Wenceslaus Rex à Fideli Servo DEI Joanne Nepomuceno Confessionem Reginae rescire volens, Is verò Sigillum Confessionis revelare nolens, eundem primò exquisitis tormentis in Carcere affici, & is, cum nihil extorquere potuisset, illum in præterlabentem fluvium Moldavam præcipitari fecerit?

Interrogatorium Decimum quartum.

Nunquàm Testis à Majoribus suis audivit, quod Wenceslaus Quartus non propter non violatum Sigillum Confessionis, sed alia de causa, Fidelem Servum DEI Joannem Nepomucenum præcipitari fecerit?

Interrogatorium decimum quintum.

Fuit ne igitur semper fama publica, & inconcussa traditio, quòd sæpeditus Fidelis Servus DEI Joannes Nepomucenus ex nulla alia causa, nisi hac unica, quòd Sigillum Confessionis violare noluerit; ex mandato Wenceslai hujus nominis Quarti Regis, prius diversis tormentis afflictus, tandem ex Ponte in Moldavam Præcipitatus fuerit?

I. Testis. Super Articulo quarto ad 13. fol. 652. tergo.

Respondit. Hæc omnia, & adhuc plura à meis Majoribus, & ab aliis passim audivi, & meâ vitâ nunquam quidquam in contrarium.

Ad Decimum Quartum.

Respondit: Nunquàm aliam causam audivi, nisi quòd ob inviolatum secretum Confessionis Reginae observatum, jussu Wenceslai Regis dejectus fuerit ex Ponte in Moldavam.

Ad decimum quintum.

Respondit: Sic semper erat fama publica; cui in contrarium nihil ab ullo audivi.

II. Testis super quarto ad 13. fol. 665. tergo. 666.

Respondit: Sic est, sic audivi à Majoribus, & legi in Histo-

Num. 9.

Dicta Testium
de Martyrio,
de causâ Mar-
tyri Servi Dei

§. I.

Cruciatus, &
Martyrium,
quò Wencesla-
us Rex Servum
DEI affecit ob
servatum Con-
fessionis sigil-
lum.

Nunquam fuit
audita alia
causa ejusdem
Martyrii.

Fama publica
de supra actis

§. 2.

Cruciatus, &
Martyrium us

supra de auditu in pluribus Provinciis.

Nulla alia causa Martyrii fuit audita, quam conservatio Sacri Sigilli.

Fama publica, & inconcussa circa supra exposta.

§. 3.

Cruciatu, & Martyrium ut supra de auditu à Majoribus, qui ab aliis Majoribus audiverant.

Nulla alia de causa Martyrii affectus fuit Servus DEI, quam quod servaret Sac. Sigillum.

Fama publica de causa prædicti Martyrii.

§. 4.

Cruciatu & Martyrium ut supra de auditu à Majoribus cum secundo auditu, & nulla alia causa fuit Martyrii quam conservatio Sac. Sigilli. Fama publica:

riis, & ubique habet venerationem, non tantum in Bohemia, sed etiam in Austria, Moravia, Silesia, & alibi.

Ad decimum quartum.

Respondit: Non audiivi ullam aliam causam in contrarium, sed eandem ipsam causam ob non violatum Sigillum Confessionis, quod ex Ponte, ubi nunc Statua ejus stat, præcipitatus in Moldavam fuerit, &c.

Ad decimum quintum.

Respondit: Fuit semper talis fama publica, & in concussa traditio & sic etiam fert Historia, quam sæpius legi.

VI. Testis super quarto articulo ad 13. fol. 716. & tergo.

Respondit: Omnino, omnia hæc audiivi à Majoribus, & illi à suis Majoribus, qui sic, & non aliter factum fuisse & se audivisse pariter referebant.

Ad decimum quartum.

Respondit: Non audiivi à Majoribus meis aliam rationem huius præcipitationis in Fluvium Moldavam; nisi quod noluerit prodere Sigillum Confessionis Reginae.

Ad decimum quintum.

Respondit. Fuit semper talis fama publica, & in concussa traditio, quod sæpe dictus Servus DEI Joannes Nepomucenus ex nulla alia causa, nisi ex hac unica, quod sigillum Confessionis violare non voluerit. Et quidem in specie audiivi, quod Rex habuerit Reginam suspectam de Adulterio, adeoque rescire voluerit ex Confessario, an tale peccatum confessa fuerit. Item etiam aliundè audiivi, quod in Officio Burggraviatus, cui nunc præfideo, arrestatus federit, & tortus fuerit.

VII. Super quarto Articulo ad 13. fol. 729. terg. 730.

Respondit. Ità est, sic referebant Majores, & sibi pro veritate narrata fuisse à suis Majoribus referebant.

Ad decimum quartum.

Respondit: Non audiivi ullam causam, sed purè propter non violatum Sigillum Confessionis.

Ad decimum quintum.

Respondit: Fuit semper talis fama publica, & inconcussa traditio, prout in superiori Interrogatorio dixi.

XII. Testis super quarto Articulo ad 13. fol. 788.

Respondit : Ità audiui, & intellexi, Majores meos pariter à suis Majoribus hæc sibi relata habuisse.

Ad decimum quartum.

Respondit : Aliam causam nunquam audiui.

Ad decimum quintum.

Respondit : Hoc audiui, & etiam legi, neque ullam aliam causam.

XVI Testis super quarto Articulo ad 13. fol. 838.

Respondit : Certè audiui, & certum etiam est, quòd Majores mei hæc à suis Majoribus audiverint; nam hoc narrabant, nominatim Avia mea Rebecca, quod ità à sua Matre, & mea Proavia audiverit, quæ ultra centum annos ætatis habuit.

Ad decimum quartum.

Respondit : Nullam aliam causam audiui.

Ad decimum quintum.

Respondit : Fuit semper hæc constans fama.

XIX. Testis super quarto Articulo ad 13. fol. 863. & tergo.

Respondit : Sic semper, & non aliter constanter narrari audiui, & sic credo, quòd pariter, & meus Parens, & alii, qui mihi hoc recensuerunt, ab aliis Senioribus, & Majoribus suis per continuam traditionem, & famam publicam audiverunt.

ad decimum quartum.

Respondit : Ego semper constanter audiui hanc unicam causam, quòd nempè Rex Wenceslaus à Sancto Joanne Nepomuceno vitam, & Confessionem Sacramentalem Reginae, luæ Conjugis rescire, & extorquere voluerit, & ob non violatum Confessionis Sigillum in Moldavam illum præcipitari fecerit.

Ad decimum quintum.

Respondit : Nunquam aliter audiui.

XXII. Testis super quarto Articulo ad 13. fol. 897. & tergo.

Respondit : Ità est, & sic referebant mihi mei Majores, & absque dubio idem sibi relatum habuerunt à suis Catholicis Majoribus.

Ad decimum quartum.

Respondit : Nunquam aliam causam audiui, nisi hanc, quòd ob non violatum Sigillum Confessionis, Wenceslaus Rex S. Joannem Nepomucenum in Moldavam præcipitari curaverit.

Ad decimum quintum.

§. 5.

Cruciatu, & Martyrium ut supra de auditu à Majoribus cum secundo auditu.

Nulla alia causa Martyrii, quam conservatio Sac. Sigilli.

§. 6.

Cruciatu, & Martyrium ut supra de auditu à Majoribus, qui etiam dicebant hæc audivisse ab aliis Majoribus.

Nulla alia causa fuit Martyrii, quam prædicta.

§. 7.

Cruciatu, & Martyrium ut supra.

Nulla alia fuit causa Martyrii, quam studium conservandi Sac. Sigillum.

Nil aliud in contrarium.

§. 8.

Cruciatu, & Martyrium ut supra de auditu à Majoribus.

Nulla alia causa fuit Martyrii, quam conservatio Sac. Sigilli.

Re-

*Fama publica
de pradiis.*

Respondit : Omnino, hæc semper fuit publica vox, & inconcussa traditio.

Concordant cum supradictis Testibus III. Proc. fol. 679.

IV. fol. 691. V. fol. 703. tergo. VIII. fol. 743. IX. fol. 753. X. fol. 764., XI. fol. 776., XII. fol. 788., XIV. fol. 813. tergo, XV. fol. 827., XVII. fol. 850. tergo, XX. fol. 875. XXI. fol. 886. tergo.

§. 9.

*Interrogatoria
magis coarctan-
tia causam*

*Mart. in cr-
vi DEI in con-
stantia servan-
di Sacrum Si-
gillum.*

*Nunquam au-
ditum fuit ali-
quid contrari-
um virtuti*

Constantia.

*In quo præcisè
consistat virtus
Constantia.*

§. 10.

*Responsiones
Testium ad su-
pradieta Inter-
rogatoria re-
cte omnia expli-
cantes.*

Ex Processu Pragensi.

Ad Articulum quintum, Interrogatorium decimum sextum.

Process. fol. 356. tergo.

AN non alia causa hujus demerfionis in aquam esse potuerit, quàm sola constantia in non revelandis peccatis, quæ Regina illi confessa est Sacramentaliter?

Interrogatorium decimum septimum.

Nihil unquam Testis in contrarium, Huic virtuti Constantiæ locutum, vel scriptum fuisse à Majoribus suis audivit?

Interrogatorium decimum octavum.

Intelligitne Testis, quid sit virtus heroica Constantiæ, & quæ ad illam, ut perfecta esse dicatur, requirantur?

I. Testis super quinto Articulo ad 16 fol. 653.

Respondit : Non audivi unquam aliam causam, quàm hanc solam.

Ad decimum septimum.

Respondit : Nihil unquam.

Ad decimum octavum.

Respondit : Omnia tormenta, & ipsam mortem patienter sustinuit, in quo non poterat esse aliud, quàm summa virtus Constantiæ in tolerandis tormentis; & in ipsa morte, pro virtute Sacri Sigilli servandi.

II. Testis super quinto Articulo ad 16. fol. 666. & tergo.

Respondit : Nullam aliam causam audivi, & alia esse non potuit, quia omnes Historiæ sic dicunt, & sic est traditio universalis, & inconcussa.

Ad decimum septimum.

Respondit : Nunquam.

Ad decimum octavum.

Respondit : Intelligo , quid sit virtus Constantiæ , cum Sanctus tormentis , & morte ipsâ illam ostenderit , & comproba-
verit.

VI. Testis super quinto Articulo ad 16. fol. 717. terg. 718.

Respondit : Nullam aliam causam scio , neque audiui un-
quam , nisi prout dixi.

Ad decimum septimum.

Respondit : Planè nihil in contrarium audiui.

Ad decimum octavum.

Respondit : Intelligo , quid est virtus Constantiæ , nem-
pè non esse mutabilem in virtute , & veritate , etiam inter tor-
menta , & in ipsa morte.

VII. Testis super quinto Articulo ad 16. fol. 730.

Respondit : De nulla alia mihi constar , nec ullam aliam au-
divi.

Ad decimum septimum.

Respondit : Nunquam quidquam nec minimum.

Ad decimum octavum.

Respondit : Intelligo , nempe qualis apparuit in Sancto
Joanne Nepomuceno , qui nec blanditiis , nec minis , nec tormen-
tis , nec ipsâ morte induci potuit ad revelandum Sigillum , aut se-
cretum Confessionis , vel peccatorum à Regina confessorum.

XII. testis super quinto articulo ad 16. fol. 788.

Respondit : Sic per traditionem , & à Majoribus meis audiui ,
nullam aliam fuisse.

Ad decimum septimum.

Respondit : Nunquam.

Ad decimum octavum.

Respondit : Intelligo ; est perseverantia in bono , & vir-
tute , & ut animus non moveatur , nec per blandimenta , nec per
tormenta nec per ipsam mortem.

XVI. Testis super quinto articulo ad 16. fol. 838. tergo.

Respondit : Hoc nescio , immò si alia fuisset causa , fama illa
manifestasset , neque lateret.

Ad decimum septimum.

Respondit : Nunquam.

Ad decimum octavum.

Respondit : Intelligo ; Constantia est immobilis in virtute , & veritate animus : nec blandimenta curat, neque minas, neque tormenta, nec ipsam mortem.

XIX. Testis super quinto Articulo ad 16. fol. 863. tergo.

Respondit : Ego de nulla alia audiui.

Ad decimum septimum.

Respondit : Nihil unquam.

Ad decimum octavum.

Respondit : Intelligo , quid sit virtus Constantiæ : Constantia est, quando firmo animo inhæreo veritati , & virtuti, & nec tormentis , nec ipsâ morte moveor.

XXII. Testis super quinto articulo ad 16. fol. 897. tergo.

Respondit : Credo, quod nulla alia fuerit, neque de ulla alia unquam audiui.

Ad decimum septimum.

Respondit : Nihil unquam.

Ad decimum octavum.

Respondit : Intelligo ; est enim immobilitas animi in perferendis adversitatibus, tormentis, & ipsa morte pro virtute, religione, aut fide.

Concordant cum supradictis Testibus III. process. 679. tergo. IV. fol. 691. tergo. V. fol. 704. VIII. fol. 744. IX. fol. 753. ter. X. fol. 765. XI. fol. 776. XIII. fol. 801. tergo. XIV. fol. 814. XV. fol. 827. tergo. XVII. fol. 850. tergo. XX. fol. 875. tergo. XXI. fol. 886. tergo.

Num. 10.

Scriptor Historicus narrat prodigia, quæ evenerunt post demersionem Servi DEI, ac transportationem Cadaveris ad Ecclesiam Metropolitanam S. Viti.

§. I. Flammarum apparitio iudæi Cadaver &

Ex actis Sanctorum apud Continuatores Bullandi compulsa Process. fol. 579. & seq.

Decimo quinto. Mortem, quam occultissimam esse Cæsar voluerat, cælestia statim prodidère miracula. Ignes, & flammæ, quæ olim B. Joannem nascentem significaverant, mortuum cinxerunt ; totus continuò Moldava fluvius reluxit, videre erat innumera, & mirificandoris lumina innoxie toto fluvio innotare, commodum enim id temporis excreverat flumen, & latius, atque altius fluctus attollebantur. Corpus verò Beati Martyris, secundò flumine lentissimè descendens numerosiores, & exporrectæ magis comitabantur faces, indè aliæque sequebantur, quasi pompam funeris deducerent. Effusa ad spectaculum Pragensis Civitas, quid

quid factum esset, aut quid fieret, cogitabat; Reginam quoque *consecuta istius*
 Joannam ex Arce Regia despectantem, & omnis rei hactenus ig- *manifestatio.*
 naram, tam novum spectaculum attraxit. Cursu illa ad Cæsa-
 rem Maritum contendit, miracula luminum ostendit, & innocente
 simplicitate, quâ, istud sibi ostentum velit? interrogat. Percus-
 sit illico animum sceleris Conscientia, & visio cælesti mira-
 culò, velut fulgure ictus proripuit ex conspectu se se, ac seu ti-
 more, seu dolore verò, aut fictò triduum publico abstinuisse dici-
 tur, neminem nisi necessariò admittens. Totâ illâ nocte circum
 Corpus Beati Martyris luxerant flammæ, sed dies, quid factum,
 ostendit. Jacebat in arena Corpus exanime, suo in habitu,
 vultu placidò, ac renitenti decentissimè compositum; statim
 totâ Urbe spargitur rumor, neque diù cædis auctor latere pote-
 rat, cum plura ejus crudelitatis cædes edidisset exempla: ad hæc
 confusi Carnifices, Aulici, Satellites nesciebant tacere. Tandem
 ad Canonicos Metropolitanæ Pragensis Ecclesiæ atrocis rei fama
 pervenit; sic protinus adornatâ supplicatione, Sanctum Fratris
 sui Corpus ex flumine summò honore levantes, ad proximam Ecc-
 lesiam Sanctæ Crucis Religiosorum, quos vocant de Pænitentia,
 transper deposuerunt, dum gloriosum Sepulchrum in Ecclesia Me-
 tropolitana pararetur. Hæc Canoniorum pietas cum insigni
 animi fortitudine conjuncta (quis enim cruenti, & tam irritabilis
 Principis iram non pertimesceret, aut suspectam habere non pos-
 set?) sine præmio non fuit: cum enim loculum in Ecclesia San-
 cti Viti effodiunt, thesaurum divitem, & multa auri, argentique
 talenta, ac rerum cæterarum pretia defossa reperiunt, quasi san-
 ctus Vir pro tumulo, & Sepulchri honore hanc Ecclesiæ, & Ca-
 nonicis deputasset mercedem.

§. 2.

*Canonici Me-
 tropolitana Ca-
 da ver inventum
 deferunt ad Ec-
 cl-siam S. Crucis
 per modum depo-
 siti, usque sepul-
 crum adornare-
 tur in Ecclesia
 Metropolitana.*

Decimo sexto At inferiùs in Sanctæ Crucis Ecclesia in-
 numera hominum vis ad tantum Corpus videndum affluxit, pri-
 musque ille cultus Beati Martyris à populo fuit: constantiam de-
 prædicare, pedes, manusque certatim osculari, ejus se se preci-
 bus commendare, Sacrum Corpus reverenter contingere; nullum
 faciebant finem, præsertim quod ipsa Ascensionis Domini dies à
 laboribus vacua majus otium, & facultatem præberet. Non ita
 se in familiares tenebras abdiderat Imperator, ut, quæ circa Cor-
 pus fierent, ignoraret, itaque [ut sunt omnia, qui tyrannicos
 habent animos, suspiciosa, & violenta consilia] ad Religiosos il-

§. 3.

*Concursus, &
 veneratio Populi
 Sacrum Corpus
 inv. sentis.*

§. 4.

*Wenceslaus
 prohibet, ne Re-
 ligiosi S. Crucis
 venerationem
 Sac. Corporis
 permittant.*

*§. 5.
Cadaver ex
Sacro Corpore.*

*§. 6.
Solemnis trans-
latio ad Eccle-
siam Metropoli-
tanam.*

*§. 7.
Sepultura Sacri
Corporis, & enco-
mastica Inscr. po-
nita in Tumulo.*

*§. 8.
Ob mortem Ser-
vi Dei Regina
contristatur, &
post quadrienn-
ium ex hac
vita decedit.*

los Viros Sanctæ Crucis Satellites cum mandatis dimittit, novâ re abstinere. Tumultum non concitare, arcerent Turbam, & Joannis Nepomuceni Corpus procùl è conspectu in angulam aliquem abjicerent. Factum, quod Rex imperârat, sollicitè: sed majore Beati Joannis gloriâ: siquidem clausum Corpus tantam ex se se cælestis odoris fragrantiam effundebat, ut occultari non posset, magnòque iterùm hominum concursu locus celebraretur. Jam paratâ erant funeri ducendo omnia, Canonici, Clerusque universus, comitante innumerâ Populi multitudine, Campanis totâ Urbe personantibus, supplicationem instruunt, & Beati Viri Corpus ex Sanctæ Crucis Ecclesia [tantò intervallo] ad Arcem Sancti Wenceslai in Ecclesiam Metropolitānam deportant. Obsequendum Populo petenti fuit, rursusque aperta funerali Arcâ, ad venerationem ostensus est, ægros plurimos contactu Sacri Corporis curatos, vetera manuscripta testantur. Tandem, ut aliquando finis fieret, humatus est cum lacrymis. Pauperes præcipuè quorum erat Pater, planxerunt, grandis lapis superiectus, inscriptio seriùs apposita, quam hodièque legimus. Honorabilis Dominus Magister Joannes Nepomucenus, hujus Ecclesiæ Canonicus, Reginae Confessarius, qui Sacrosancti Confessionis Sigilli Custos usque ad mortem fuit, à Wenceslao Quarto Bohemæ Rege, Caroli Quarti Filio, tormentis tentatus, ex Ponte in Moldavia præcipitatus, miraculis clarus hic jacet sepultus Anno Domini millesimo tercentesimo octuagesimo tertio. hætenus inscriptio. At Regina Joanna, postquàm de morte Beati Joannis, quem habebat prò Patre, triste nuntium accepit, eamque mortem suâ causâ à crudeli Coniuge illatam animadvertit, cùm prætereâ nullam ex tot, & tantis malis evadendi, viam cerneret, in gravem animi ægritudinem lapsa carpi paulatim cœpit, & quarto ab hinc anno, nulla edita ex se prole, contabuit, mortua anno 1387. die primâ Januarii, &c.

Concordant cum hoc Scriptore quoad apparitionem Flammæ super Cadaver, illiusque transportationem ad Ecclesiam Metropolitānam omnes ferè alii supra relati in præsentii Summario n. 8. sub. tit. AA.

Ex Processu Pragensi.

Ad Articulum sextum Interrogatorium 19. Process. fol. 356. à tergo.

Num. II.

Recogitet bene Testis, an hæc in hoc Articulo scripta [quòd videlicet Corpus fidelis Servi D E I Joannis Nepomuceni, per apparitionem Stellarum indicatum fuerit, & Moldava Fluvius arefactus sit, donec per Prælatos Ecclesiæ Metropolitanæ, Corpus ejus ad eandem Ecclesiam translatum, & in Ecclesia Sancti Viti tumulatum fuisset] à Majoribus suis, ita & non aliter narrari audiverit, non minus, & an hi Majoris vicissim à suis Majoribus idem, idque sine omni contradictione cujuscunque demum audiverint, & aliis narraverint? Process. fol. 14. tergo

Di. Testis in quoad Prodigia, quoad ostende mihi, Corpus Servi Dei, ubi nã est? ost. in mense nem. & quoad illius transportat. in ad Ecclesiã Metropolitanam.

I. Testis Process. fol. 653. Respondit.

Hæc omnia à Majoribus audiui & in diversis fide dignis Authoribus ipse legi; & non dubito, quin etiam mei Majores habuerint hoc ex relatione suorum Antecessorum, & Virorum fide dignorum, & nunquam quid in contrarium audiui.

III. Testis. Process. fol. 679. tergo. Respondit.

De stellis, aut luminaribus audiui, immò etiam de contentis; de exsiccatione autem Fluvii non memini me audivisse. Et sic pariter Majores mei à suis Majoribus audiverunt, & nunquam quidquam in contrarium.

V. Testis. Process. fol. 704. & tergo respondit.

Semper sic audiui, illum ex eodem loco, ubi nunc Statua illius in Ponte collocata est, nocturnò tempore præcipitatum, ita ut nemo sciverit, quoniam Vir hic Sanctus deveniret, nisi postquam miraculosè per apparitionem luminum Corpus ejus fuisset manifestum, & levatum, ac portatum ad Templum Sanctæ Crucis Majoris Crucigerorum cum rubeo corde; inde autem transportatum ad Ecclesiam Sancti Viti ad eum locum clathris ferreis circumdatum, ubi in hodiernum diem quiescit. De exsiccatione autem Fluvii non recordor.

VI. Testis. Process. fol. 717. Respondit.

Sic audiui à Majoribus meis semper, nempe de apparitione luminum, & arefactione Fluvii, per quod Corpus ibidem jacens indicatum fuit, & sic audiui à meis Majoribus, quòd illi hanc traditionem etiam à suis Majoribus, & non aliter acceperunt.

XV. Testis. *Process. fol. 827. tergo Respondit.*

Sic audiui, & non aliter à meis Majoribus, & reverebant, se ista à suis Majoribus accepisse sine omni contradictione.

XVI. Testis. *Process. fol. 838. terg. respondit.*

Audiui, & supramemorati Majores narrabant, quòd hæc à suis Majoribus sine contradictione audiverint.

Concordant cum supradictis Testibus II. *Process. fol. 666 tergo. IV. fol. 691. tergo VII. fol. 737. terg. VIII. 744. IX. f. 753. terg. X. fol. 765. XI. fol. 776. tergo XII. fol. 788. tergo. XIII. fol. 801. terg. XIV. fol. 814. terg. XV. fol. 851. XVI. fol. 863. tergo XVII. fol. 875. terg. XVIII. fol. 887. terg. XIX. fol. 898.*

Ex Processu Pragensi.

Ad Articulum sextum, interrogatorium 21. Process. fol. 356. terg. & 357.

AN ne sui Majores constanter asseruerint, se à Majoribus suis audivisse, Corpus Fidelis Servi DEI Joannes Nepomuceni in Ecclesia Metropolitana Pragensi, in dextro latere versus Regiam Arcem tumulatum fuisse, & quidem in specie in illo, & non alio loco; quàm qui in hodiernum diem clathris ferreis cinctus est?

Interrogatorium 22. Process. fol. 357.

An non Testis ipse, vel à Majoribus suis audiverit contradictum fuisse, corpus Fidelis Servi DEI Joannis Nepomuceni, ad Ecclesiam Metropolitanam Pragensem translatum, & ubi asseritur, locatum fuisse?

I. Testis. *Ad 21. fol. 653.*

Respondit: Etiam hoc audiui à Majoribus, & legi, hunc esse locum, & non alium.

Ad 22.

Respondit: Nunquam audiui aliquid in contrarium.

III. Testis *Ad 21. fol. 679. terg.*

Respondit: Meâ vitâ non aliter audiui, quàm in eodem loco, nempe dextro latere à principaliori Porta, & facie Ecclesiæ, Ecclesiam ingredientibus,

Ad 22. Fol. 580.

Respondit : Nunquam.

V. Testis Ad 21 Process. fol. 704 tergo

Respondit : Ità est, sic semper audiui, & vidi, quia, quando primâ vice Pragam veni, jam sic cinctum erat Sepulcrum ejus.

Ad 22.

Respondit : Nunquam quidquam in contrarium audiui.

VI. Testis Ad 21. fol. 717. & tergo.

Respondit : Est verum, sic audiui, & mei Majores recensuerunt, se pariter à suis prædecessoribus sic accepisse; quòd nempe Corpus S. Joannis Nepomuceni ad Metropolitanam Ecclesiam in Arce Pragensi translatum, & in specie in illo, & non alio loco collocatum, & tumulatum fuerit, qui in hodiernum diem Clathris ferreis cinctus est.

Ad 22.

Respondit : Nunquam audiui aliquid in contrarium.

XV. Ad 21 fol. 827. tergo.

Respondit : Narrabant, quòd in hoc, & non in alio loco depositum sit Corpus Sancti Joannis Nepomuceni, qui nimirum Clathris ferreis circumdatus est.

Ad 22.

Respondit : Ah ! hoc non audiui.

XVI. Testis. Ad 21. fol. 838.

Respondit : Certa esse dicebant, & verum est.

Ad 22.

Respondit. : Non narrabant.

Concordant cum supradictis Testibus II. Process. fol. 666. tergo IV. fol. 691. tergo. VII. fol. 730. tergo. VIII. fol. 744. IX. fol. 754. X. fol. 765. XI. fol. 776. tergo. XII. fol. 788. tergo. XIII. fol. 802. XIV. fol. 814. tergo. XVII. fol. 851. XIX. f. 864. XX. f. 876. XXI. f. 887. XXIII. fol. 898.

Ex Processu Pragensi

Ad Articulum sextum Interrogatorium 23. Process. fol. 357.

AN Testis à Majoribus suis, illi verò, iterum à suis Majoribus, audiverint, quòd, postquam Corpus Fidelis Servi DEI Joann-

Joannis Nepomuceni luminibus illustratum, & tandem ad Metropolitana Ecclesiam translatum fuisset, tam copiosa prodigia facta fuerint, ut Rex Wenceslaus, ob confusionem, in Arcem Ziebrakam nuncupatam migrare debuerit.

I. Testis. Ad 23. fol. 653. tergo.

Respondit: Hæc audivi à Majoribus, & fide dignis Viris, & etiam legi.

XIII. Testis ad 24 fol. 802.

Respondit: De Prodigis per luminaria apparentia, & quod exsiccatum sit fluvius Moldava, constanter audivi, & legi, & haud dubiè exindè conturbatus Rex, & propter concursum Populi Ziebrakam in Arcem secessit.

XIV. Testis ad 23 fol. 814. tergo.

Respondit: De his audivi à Majoribus meis, & per consequens illi etiam à suis Majoribus traditum habuerunt.

XVI. Testis ad 23. fol. 838. te. 839.

Respondit: De his Miraculis, uti etiam de habitu præ pudore Regis Wenceslai Ziebrakam, Majores mei narrabant, addebantquè, hæc sibi à Majoribus narrata fuisse.

XIX. Testis ad 23 fol. 864.

Respondit: Hoc audivi, Regem Wenceslaum fuisse angustiatum ob prodigia tunc facta, & apparitionem luminum, & se Pragâ in Arcem Ziebrakam recepisse.

Concordant cum supradictis Testibus II. Proc. fol. 666. tergo, III. fol. 680. VI. fol. 717. tergo VII. 730. tergo VIII. fol. 744. IX. fol. 754. X. fol. 765. tergo. XI. fol. 776. tergo XII. fol. 802. XV. fol. 828. XVII. fol. 851. XX. fol. 876. XXI. fol. 887. tergo XXIII. fol. 898.

Ex discursibus Juris publici de novem Viris Joachini Ernesti Crugerii impress. anno 1696. Compulsat. Process. fol. 642. & tergo. Folio 417.

Refertur depositio Wenceslai ex sententia lata per Archiepiscopum Moguntinum, ubi signanter exprimitur inter causas depositionis interemptio Virorum Ecclesiasticorum per hæc verba.

A
Sententia dicta
depositionis lata
ab Archiepisco-
po Moguntino

NOs Joannes DEI gratiâ S. Moguntinensis Ecclesiæ Archiepiscopus, Sacri Romani Imperii per Germaniam Archicancellarius, notum facimus, &c. Demum: [quod horrendum, & immane dictu] cum propriâ tum aliorum facinorosorum, quos secum

secum habebat, manu Reverendos Sacrorum Antistites, Sacerdotes, & Spirituales personas, alios iterum plures honestæ notæ homines contra Juris normam, secus quam Romanorum Regem decebat, neci dedit, aquis submersit, igne cremavit miserabiliter, atque truculentè peremit. Quæ puidem memorata, aliâque multa gravia facinora, atque damna, adeò devulgata sunt, & palam nota, ut & excusari, vel celari nullatenus queant, &c.

Nos itaque Joannes Archiepiscopus, nomine prædictorum Dominorum Sacri Romani Imperii Co-Electorum, nostròque, tum commemoratis tum, turibus aliis insignibus defectibus causisque moti, hac nostrâ sententiâ, quam præsentî scrip. ô damus, atque ferimus, prædictum Dominum Wenceslaum, cœu inutilem, negligentem, dissipatorem, & indignum Sacri Romani Imperii Defensorem, eodem Romanò Imperiò, omni que ejus gradu, dignitate, ac ditione ad idem pertinente privamus, & submo-
vemus, &c.

Lata, &c. fuit sententia præmissa per Nos Joannem Archiepiscopum Moguntinum, nostrò, & Dominorum Co-Electorum nostrorum antememoratorum nomine sub castro Lonstein ad Rhenum Trevirensis Diæcesis, &c. DD. Collectoribus nostris ibidem Judicio adsidentibus Annò Dominicæ Incarnationis millesimò quadringentesimò Indictione octavâ, feriâ sextâ, die vigesimâ mensis Augusti, &c.

Concordat P. Odoricus Rainaldus in Annalibus Ecclesiasticis tom. 17. fol. 249. compulsat. Proc. f. 550 tergo.

Eandem depositionem, illiusque causas recenset Joannes Nauclerus Prepositus Tubingensis in Chronicâ, in process. compulsat f. 509.

Christophorus Lehmann in Chronica Civitatis Spirensis Compulsat. Proc. f. 517.

Henricus Spondan. in continuatione Annal. Cardinalis Baronii compulsat. Process. f. 519.

Ex Processu Pragensi.

Ad Articulum decimum nonum Interrogatorium sexagesimum sextum. Process. f. 362. terg.

Unde Testis scit, quòd Wenceslaus Quartus Piger dictus, ideo ex Imperiali Solio dejectus publicam infamiam, & pro-

B
Scriptoris Historici con-
gruam-
tes in causa ra-
dicta depositionis

C
Testes deponentes
de prædicta de-
positione, ejusque
causa.

stitutionem luerit, quia hunc fidelem Servum DEI in fluvium Moldavam præcipitare fecit?

Interrogatorium sexagesimum septimum.

An Testis ex relatione Majorum suorum, an verò ex aliquo libro Historico, id de Wencislao Pigro habeat? Quod, si ex relatione Majorum suorum dicat, an & ii Majores id ipsum à suis Majoribus sibi relatum habuerint? Si verò ex historia aliqua specificet, quis ille Historicorum sit, & quò annò hanc Historiam scripserit?

I. Testis Process. f. 659. terg. ad 66.

Respondit: Ex relatione Virorum fide dignorum, & fama publica hoc habeo.

Ad 67.

Respondit: Jam respondi ex relatione Majorum, & lectione librorum: nec dubito, quin Majores mei ex traditione, & relatione Majorum suorum habuerint: specificè autem historici, & quò annò hoc scripserint, non possum recordari.

III. Testis ad 66. fol. 685.

Respondit: Sic fert fama publica, & etiam Scriptores de hoc referunt.

Ad 27.

Respondit: de Majoribus jam dixi, & de fama publica etiam inter Acatholicos, sed in quibus Auctoribus, & Historicis id legerim, non recordor, & mihi non occurrit.

V. Testis ad 66. f. 709. terg.

Respondit: Non dubito, quin hæc causa fuerit, & plures aliæ mali sui regiminis.

Ad 67.

Respondit: Habeo hoc ab aliis, & à Majoribus, & etiam Historici de hoc scribunt, prout supra dixi.

VII. Testis ad 66. f. 736. à terg.

Respondit: Credo firmitè, quod hæc sint vera, quæ historici scribunt de Wenceslao ex Imperiali Solio dejecto, propterea quòd S. Joannem Nepomucenum in fluvium Moldavam præcipitari fecerit.

Ad 67.

Respondit: Legi hoc in Libris in specie autem non recordor, quis Auctorem hoc scribat.

9. I.
Deponit de fama
publica etiam
vigente apud
Hereticos.

XV. Testis ad 66. Process. fol. 844.

Respondit : Etiam hoc Majores mei narrabant.

Ad 67.

Respondit : Hoc ex narratione Majorum habeo.

XIX. Testis. ad 66. Process. fol. 868. & terg.

Respondit. Quod Wenceslaus Quartus, piger dictus, prostitutionem luerit, per depositionem ex Solio Imperiali, hoc frequentius audiui, & legi.

Ad 67.

Respondit : audiui à Majoribus meis, & aliis, nominatim à Patre, & instructore meo, qui sic senserunt, quòd Wenceslaus Rex per dejectionem ex Solio Imperiali videatur hanc infamiâ punitus fuisse, quòd fidelem Servum DEI Joannem Nepomucenum mergi fecerit.

§. 2.

Bene exprimit causam prædictæ depositionis.

XXIII. Testis ad 66. Process. f. 993.

Respondit : Hoc ex fama publica sæpius audiui.

Ad 67.

Respondit : Jam dixi in priori Interrogatorio, me habere id ex fama publica.

Ex Processu Pragensi.

Ad Articulum septimum Interrogatorium vigesimum quintum Process. fol. 357. & terg.

Nam 15.

Dicta Testium de Fama Sanctitatis Servi DEI.

Recenseat Testis pariter, qualiter à Majoribus suis de asserta opinione Sanctitatis narrari audiverit, & an hæc narratio veritati fuerit conformis ?

Interrogatorium vigesimum sextum.

An non audiverit, quòd huic opinioni Sanctitatis, se aliquis dictò, factò, aut scriptò opposuerit, & tantum unam famam fuisse asseruerit, an verò sæpè dicta opinio Sanctitatis semper inconcussa steterit ?

Ad Articulum octavum.

Interrogatorium vigesimum septimum Process. f. 357. terg. 358.

Indicet Testis, quinam ii senes, & gravissimi Testes sint, per quos supradicta opinio Sanctitatis [idque centum annis prius emanatâ Bullâ felicis recordationis Urbani Octavi] iam probata fuisse dicitur, scitne Testis, quod mox dicta Bulla Urbani Octavi annò millesimò sexcentesimo vigesimo quinto deci-

mâ tertiâ Martij, & annô millesimô sexcentésimô trigésimô quartô, secundâ Novembris emanaverit ?

Interrogatorium vigesimum octavum.

Testis specificet hos Authores de nomine, & cognomine, qui de hac fama, & opinione Sanctitatis fidelis servi DEI Joannis Nepomuceni pariter ante Bullam Urbani VIII. scripserint ?

Interrogatorium vigesimum nonum.

Potestne Testi tutâ conscientiâ dicere, omnes hos Authores & veræ, Orthodoxæ fidei, non minùs Classicos, & palàm approbatos fuisse ?

Interrogatorium trigésimum.

An non etiam Testi constet de aliquibus aliis Authoribus, qui contra hanc opinionem Sanctitatis fidelis Servi DEI Joannis Nepomuceni scripsissent ?

*§. 1.
Fama Sanctita-
tis de auditu à
Majoribus, quo-
rum meminit Te-
stis presenti Sum-
mar. num. 1. §. 1.
ad secundum.*

*Interrogatorium
Nemo unquam
contradixit.*

*Personas intelli-
git, de quibus fit
mentio presenti
Summar.
num. 1. §. 1.*

I. Testis ad vigesimum quintum Process. f. 653. tergo. 654.

Respondit : Jàm antè dixi, sic me audivisse à meis Majoribus, & de veritate horum non possum prudenter dubitare, nec unquam aliquid in contrarium audivi.

Ad vigesimum sextum.

Respondit : Non audivi, quòd aliquis dictò, factò, vel scripto huic opinioni se opposuisset, sed fama Sanctitatis hujus Viri semper inconcussa stetit, quamdiù vivo.

Ad vigesimum septimum f. 654. terg. 655.

Respondit : Testes illos graves, & senes, in nupero examine edixi, à quibus, dum ad studia venissem, ætatis circiter anno decimo, hanc famam publicam, & notitiam accepi, de fama totum Regnum Bohemiæ plenum. De Bulla Urbani Octavi quando illa emanavit, mihi non constat.

Ad vigesimum octavum.

Respondit : Legi hoc in Hagecio Authore Classico, & approbato ab omnibus Statibus hujus Regni Bohemiæ, & in aliis recentioribus fide dignis Authoribus.

Ad vigesimum nonum.

Respondit : Omninò, maximè Hagecius, qui fuit sacerdos, & prout dixi, approbatus à Statibus Regni Bohemiæ; reliqui Scriptores etiam fuerunt Viri Religiosi, & Orthodoxæ fidei, sicut in specie Persona fuit Prælati Regni, & Decanus Metropolitani Capituli hinc Pragæ ad S. Vitum.

*Famam supra-
dictam percipit
etiam ex scripti-
vibus fide dignis
& præcipue Ha-
gecio, qui est à
Statibus Regni
approbatus.
Qualitas dicto-
rum scriptorum
fide dignorum.*

Ad trigesimum.

Respondit : De nullo tali mihi constat absolute, & si quis fuisset, rejecissem, & nec legissem.

*Nemo scripsit
adv. r. us dictam
famam.*

VII. *Ad vigesimum quintum Process. fol. 731. & terg.*

Respondit : Sic majores passim narrabant, & Ego firmiter credo, quod illorum narratio fuerit veritati conformis, & illi pariter hoc pro veritate habuerint à suis Majoribus relatum.

§. 3.
*Fama Sanctita-
tis de auditu à
Majoribus.*

Ad vigesimum sextum.

Respondit : Ego nunquam quidquam relatum in contra-rium audivi.

*Nil auditum in
contrarium.*

Ad vigesimum septimum.

Respondit : De Bulla quidem Urbani Octavi Summi Pon-tificis notitiam non habeo, hoc tamen audivi à Majoribus, quod fama Sanctitatis Sancti Joannis Nepomuceni temper viguerit, à quo illum DEUS manifestavi per luminaria cælestia in Aquis, & ab illo tempore temper habitus est pro Viro Sancto.

§. 4.
*Fama Sanctita-
tis incepit ab
obitu B. Joan-
nis*

Ad vigesimum octavum.

Respondit : Legi in Hagecio Historico Classico Patriæ, & in recentioribus libellis, quos Prædecessores nostri composue-runt.

§. 5.
*Eadem Fama
ex lectura scri-
ptorum Histori-
corum.*

Ad vigesimum nonum.

Respondit : Sunt Classici, & Catholici Authores, & palam approbati, & ab omnibus tanquam vera scribes recepti.

*Dicti Authores
sunt Classici, &
Catholici.*

Ad trigesimum.

Respondit : Nullum vidi, nec legi, nec audivi in contra-rium.

*N. in contra-
rium*

X. *Testis ad vigesimum quintum Fol. 765. tergo 766.*

Respondit : Sicut jam antea, & læpius dixi, me sic audi-visse, & legisse, & hanc narationem pro veritate habeo.

§. 6.
*Fama Sanctita-
tis de auditu,
& ex lectura.*

Ad vigesimum sextum.

Respondit : Non memini, me unquam audivisse aliquid in contrarium, & hanc vanam famam fuisse; sed opinio Sancti-tatis semper inconcussa stetit.

*Nil auditum in
contrarium.*

Ad vigesimum septimum.

Respondit : Scio emanasse hanc Bullam Urbani Octavi ta-li anno, & habetur in libris hæc Bulla; legi autem de hac opinione Sanctitatis in Hagecio, & Dubravio, qui ante emana-tam hanc Bullam scripserunt, & credo, talem famam jam fuisse

§. 7.
*Fama Sanctita-
tis ex lectura H-
storicorum, qui
scripserunt lon-
ge ante Bullam.*

San me. Urbani antè emanatam hanc Bullam , & antè omnes hos scriptores.

VIII.

Historici prædicti fuerunt Catholici.

Nemo scripsit contra dictam famam.

§. 8.

Fama Sanctitatis capta ab obitu Servi D. i de auditu Majoribus.

Dicta fama perseveravit semper

Specificatio Majorum , à quibus Testis audivit , refertur in hoc Summar. num. 5 §. 6. ad 2. Interrogatorium.

§. 9.

Constans fama Sanctitatis ab antiquo tempore apud Cives Nepomuci.

§. 10.

Fama Sanctitatis capta ab obitu ut supra.

Nil in contrarium fuit auditum.

§. 11.

Fama prædicta viguit longè , plusquam centum annis ante Bullam San. me. Urbani, VIII.

Ad vigesimum octavum.

Respondit : Credo illos fuisse Catholicos , dubravimus enim erat Episcopus , & habentur prò classicis Authoribus.

Ad trigesimum.

Respondit : Non mihi constat.

XV. Ad vigesimum quintum Process. fol. 828. & tergo.

Respondit : A Majoribus audivi , quòd mox à tempore dejectionis à Ponte , & translationis ad Ecclesiam Metropolitanam Sancti Viti , constans fama Sanctitatis duraverit ; quæ fama semper pro verâ habebatur.

Ad vigesimum sextum.

Respondit : Ah ! hoc non , sed fama ista semper absquè diminutione stetit.

Ad vigesimum septimum.

Respondit : Senes illos , & graves Testes jam suprâ nominavi ; quamvis nesciam , quando suæ Sanctitatis Urbani Octavi Bulla emanavit , fuit nihilominus in Patria mea Nepomuci apud omnes Antecessores constans notitia , & fama , quòd Venerabilis Joannes Nepomucenus sit Sanctus , & cum Domino regnet in Cælis. Quod feruentè tenuerunt , licet , sicut Parens meus , ità cæteri Cives , infaustis illis temporibus , sub utràque specie communicaverint , ad huc tamen fiduciam habuerunt , ut tempore Belli Suecici [dum vicina loca à Suecis expilata , & homines afflicti fuerunt] Oppido Nepomuco nil adversi acciderit.

XVI. Testis ad vigesimum quintum Process. fol. 839. & tergo.

Respondit : Narrabant Majores , quòd mox ab illo tempore fama Sanctitatis inchoata fuerit , & ille prò Sancto fuerit habitus.

Ad vigesimum sextum.

Respondit : Meâ vitâ nihil in contrarium audivi.

Ad vigesimum septimum.

Respondit : De Bulla Papæ Urbani Octavi quidem nescio ; non dubito autem , quin plusquam centum annis antè hanc Bullam hæc fama duraverit ; nam superius dixi , Majores meos , qui adeò Senes erant , ut illorum memoria , & mea ultra dicen-

tos

ros annos ascendat ; nam Proavia mea habebat ultra centum annos, Avia mea ultra octuaginta, Ego verò septuaginta unum habeo.

Ad trigesimum.

Respondit : Nullam habeo notitiam, nec audiivi aliquid contra hanc famam Sanctitatis ab aliquo scriptum fuisse.

XVII. Testis ad vigesimum quintum Process. fol. 851. terg.

Respondit : A Juventute mea audiivi, quòd à tempore Martyrii sui in opinione Sanctitatis palam fuerit.

Ad vigesimum sextum.

Respondit ! Nunquam audiivi aliter, quàm quòd sit Sanctus.

Ad vigesimum septimum.

Respondit : De illa Bulla non scio, hoc tamen constanter audiivi, & etiam piissimè credo, centum, & pluribus annis antè editam Bullam Urbani Octavi opinionem Sanctitatis steterisse, & illam usque ad nostra tempora derivatam, & propagatam esse.

Ad vigesimum octavum.

Respondit : De Bulla, sicut dixi, non habeo notitiam, hoc autem scio, quod Hagecius, & Paprocus, quos legi, sint antiqui Authores, qui scripserunt de Sanctitate, & Martyrio hujus Sancti.

Ad trigesimum

Respondit : De nullo mihi constat, nec de ullo unquam audiivi.

XX. Testis ad vigesimum quintum Process. fol. 876.

Respondit : Hoc narrabant mei Majores, & alii, quòd à tempore sui Martyrii statim, & constanter pro Sancto habitus, & cultus fuerit.

Ad vigesimum sextum.

Respondit : Hoc Ego nunquam audiivi.

Ad vigesimum septimum.

Respondit : De Bulla Urbani Octavi non habeo notitiam. Testes autem, per quos hæc fama propagata est, fuerunt partim mei Majores ætate grandævi, & fide digni, qui absque dubio ab origine per continuam traditionem hanc opinionem Sanctitatis usque ad Nos propagarunt.

Nemo contra dixit, vel scripserit contra hanc famam.

§. 12.

Fama Sanctitatis de tempore obitus.

Nunquam aliquid auditum in contrarium.

§. 13.

Prædicta fama invaluit longe, plusquam centum annis antè supra relatam Bullam.

§. 14.

Hagecius, & Paprocus agentes de B. Joanne sunt antiqui.

Nil scriptum, vel auditum in contrarium.

§. 15.

Prædicta fama Sanctitatis ab obitu Servi Dei de auditu à Majoribus.

Nil auditum in contrarium.

§. 16.

Eadè fama, à qua, antè cedenti.

§. 17.

Fama predicta
ab obitu Servi
DEI.

Nihil fuit audi.
tum in contra-
rium.

XXI. Testis ad vigesimum quintum Proc. fol. 887. verso.

Respondit : A Majoribus meis audiui , quod statim ab illo tempore Sanctus Joannes Nepomucenus pro Sancto fuerit habitus.

Ad vigesimum sextum.

Respondit : Hoc nunquam audiui. Fama autem Sanctitatis duravit semper.

§. 18.

Fama predicta
de auditu à
Majoribus.
semper ab anti-
quo tempore.

Ad vigesimum septimum.

Respondit : De hac Bulla Urbani Octavi mihi constat, sed à Majoribus meis supra nominatis, ut etiam (quod benè recordor) à meis Magistris in scholis humanioribus, nominatim à Magistro Kirchmayer, qui tunc infimam Classem Grammaticæ hinc Pragæ docuit, audiui, quod Sanctus Joannes Nepomucenus semper ab antiquo fuerit pro sancto habitus.

§. 19.

Fama supra,
ab obitu R. Jo-
annis de auditu
à Majoribus.

XXIII. Ad vigesimum quintum Process. fol. 898. terg. 899.

Respondit : Audiui à Majoribus meis opinionem Sanctitatis huius *Vrstatim* à tempore Martyrij ipsius capiss, & fuisse usque ad nostra tempora propagatam.

Ad vigesimum sextum.

Respondit ; Fama Sanctitatis semper inconcussa stetit.

Ad vigesimum septimum.

§. 20.

Fama predicta
vigebat ante Bul-
lam supra rela-
tam.

Respondit : De Bulla Urbani Octavi quidem non audiui, sed credo firmissimè, cultum huius Sancti jam exstitisse ante Bullam hanc, cum iam meus Avus, ante hanc Bullam editam, fuerit in Officiis publicis Reipublicæ constitutus, & hunc Sanctum coluerit, & veneratus fuerit, haud dubiè à suis Majoribus, ut potè semper Catholicis, adhunc cultum præstandum instructus.

§. 21.

Ante a. Bullam
scripserunt He-
gecius, & Du-
bravius Aucto-
res Classici, &
approbati.

Ad vigesimum octavum.

Respondit : Ante hanc Bullam, ut iam intellexi, anno millesimo sexcentesimo vigesimo quinto editam scripsit Hagecius Canonicus, & præpositus Vetero-Boleslaviensis; itè Du-
bravius Episcopus Olomucensis.

Ad vigesimum nonum.

Respondit : Omnino Classici sunt, quia ab omnibus ac-
ceptati, & Catholici, quia Sacerdotes Ecclesiæ Romanæ fue-
runt.

Ad

Ad trigesimum.

Respondit : Nec de uno scio , vel audivi.

Concordant cum supradictis Testibus, II. Process. fol. 667 terg. 668. III. fol. 680. & terg. IV. fol. 692 terg. V. fol. 705. & terg. VI. fol. 718. VIII. fol. 744 terg. & 745 IX. fol. 754 & terg. XI. fol. 776. terg. f. 777. XII. fol. 802. terg. 803. XIV. fol. 812. & tergo.

Ex Processu Pragensi.

Ad Articulum 15. Interrogatorium Quinquagesimum primum fol. 360. 361. & tergo.

UNdè Testis scit , opinionem Sanctitatis de Fideli Servo DEI Joanne Nepomuceno nunquam diminutam , nec interruptam fuisse , à quo tempore id ipsum Testis recordatur.

Interrogatorium quinquagesimum secundum.

An id ipsum etiam à Majoribus suis narrari audiverit.

I. *Testis ad quinquagesimum primum fol. 657 terg. & 658.*

Respondit : Voce Populi , & ex fama publica hoc scio , & recordor hoc à pueritia mea.

Ad quinquagesimum secundum.

Respondit : Jam dixi , non tantum à Majoribus , sed pluribus aliis.

II. *Testis ad quinquagesimum primum fol. 670.*

Respondit : Recordor , à quo habeo usum rationis , nunquam esse diminutam venerationem , sed semper magis auctam , sicut in pluribus articulis dixi.

Ad quinquagesimum secundum.

Respondit : Jam dixi , quod sic.

VII. *Testis ad quinquagesimum primum. fol. 734. terg.*

Respondit : Maximè ab anno duodecimo ætatis meæ recordor , opinionem hanc Sanctitatis non tantum non interruptam fuisse , sed semper magis auctam.

Ad quinquagesimum secundum.

Respondit : Etiam audivi à Majoribus meis non fuisse interruptam , nec quidquam in contrarium actum.

X. *Testis quinquagesimum primum fol. 768 terg. 769.*

Respondit : Recordor à mea pueritia , nec vidi diminutam , sed semper , & Valdè auctam.

Ad quinquagesimum secundum;

Num. 16.

Dicta eorumdem Testium super eo , quod prædicta fama nunquam interrupta fuerit , sed magis aucta.

A

Supradicta fama nedium interrupta , sed magis aucta.

B

Fama augmentum.

C

Fama augmentum.

L

Re-

Respondit : Audiui id à parentibus meis , & à Senioribus , ut jam dixi , nunquam interruptam fuisse.

XV. *Testis ad quinquagesimum primum fol. 830. & terg.*

Respondit : Non fuit interrupta , & hoc ego recordor à septuaginta annis.

Ad quinquagesimum secundum.

Respondit : Hoc audiui

XVI. *Testis ad quinquagesimum primum fol. 842.*

Respondit : De hac fama Sanctitatis Servi DEI Joannis Nepomuceni recordor ab infantia , & usu rationis.

Ad quinquagesimum secundum.

Respondit : A Majoribus meis jam supra nominatis , & ab aliis Conterraneis , & Vicinis , quocunque veni.

XX. *Testis ad quinquagesimum primum f. 879. terg.*

Respondit : Prout audiveram in juventute mea ab Avo meo , hæc Sanctitatis opinio semper stetit , & continuata est , magisque semper augetur usque in hodiernam diem , ut palam est.

Ad quinquagesimum secundum.

Respondit : Jam antè dixi , omnino.

XXI. *Testis ad quinquagesimum primum fol. 889. terg.*

Respondit : A juventute mea recordor , quòd hæc fama Sanctitatis nunquam fuerit imminuta , sed semper aucta.

Ad quinquagesimum secundum.

Respondit : Audiui.

Concordant cum supradictis Testibus III. *Process.* fol. 683. IV. fol. 695. V. fol. 707. & terg. VI. fol. 721. VIII. fol. 747. & terg. IX. fol. 757. XI. fol. 779. & terg. XII. fol. 792. XIII. fol. 805. terg. XIV. fol. 818. XVII. fol. 854. & tergo XIX. fol. 866. terg. 867. XXIII. fol. 901.

Num. 17.

Scriptor Historicus , & Dicitur Testium , qui referunt , Servum Dei se gerere pro Patrono illorum , qui famam periculantur , aliaque beneficia impertiri ejus auxilium ino-

Ex Actis Sanctorum apud Continuatores Bollandi compulsa. *Process.* fol. 568. & tergo.

Vigesimo octavo. Præcipuum Beatus Joannes Nepomucenus Patronus , & tutor eorum habetur , quibus infamiae periculum aliquod imminet , quique , ne admissum scelus , fatumque emanet in publicum , pertimescunt ; occurrit enim mirabiliter periculis , & factum abscondit. Exemplum in eam rem publica dare nec possumus , nec audeo , quia , ut filerem , atque etiam nescirem

ciorem, ipse Beatus Joannes, qui texit, effecit, sed res est inter omnes contestata, solentque eos, qui afflicti, quò se vertant, nesciunt, ad Beati Sepulchrum mittere, aut timores suos exponant, & accommodent. Hujus festinati, & toties prospecti auxilii argumento, edita typis pridem oratio est, quæ sub Beati Joannis effigie legitur, hinc verbis concepta: *Præsta quæsumus Omnipotens DEUS precibus nostris, quas in Beati Joannis Confessoris veneratione deferimus, pium benignus auditum: ut ejus meritis, ac intercessione suffulti ab infamia & confusione temporalia liberati ante mortem reatus nostros sincerâ confessione expiare, salutari pœnitentiâ delere, & portum æternæ salutis contingere feliciter valeamus, per Dominum nostrum JESUM Christum Filium tuum.* Iis quoque fert opem Beatus Joannes, qui exitiali verecundiâ crimina sua in Sacro Tribunali aperiri reformidant, nam ad ejus Tumulum supplicantes, audaciam quandam ad proferenda omnia addi sibi senserunt, idque apertè Sacerdotibus sunt testati, anathemata ad Beati Joannis Tumulum plurima olim pependisse meminerunt Senes. Hæresis Calviniana anno 1619. laceravit omnia, aut flammis corrupit. Nostrâ memoriâ Matres aliquot ad Partum gravissimè laborantes, alii hydrope, alii febribus diuturnis crudelissimè vexati, fufis ad Beatum Joannem precibus, convaluere, ut anathemata hodierna testantur. Quibusdam ipsa fides, & in Beatum Joannem amorem attulisse videtur; nam, cum alia deessent, pulverem ex ejus lapide Sepulchrali modicè abrasum, ad varios morbos valuisse senserunt.

Ex Processu Pragensi.

Ad Articulum decimum octavum Interrogatorium sexagesimum primum, fol. 362 & tergo.

UNdè Testis scit, sæpè memoratum fidelem Servum DEI Joannem Nepomucenum specialem famâ periclitantem Patronum esse; audivitne id ipsum à suis Majoribus? Recenseat veritatem.

Interrogatorium sexagesimum tertium.

An etiâ ipse Testis eundem Servum DEI pro Patrono coluerit, & aliquod ab ipso beneficiu n obtinuerit?

*plorantibus
Scriptor Historicus.*

*§. 1.
Patronus famâ
periclitantium.*

*§. 2.
Oratio Typis
impressa, quâ
Servi DEI auxilium à famâ
periclitantibus
imploratur.*

*§. 3.
Alia beneficia,
& gratias im-
peratur Servus
DEI ejus opem
implorantibus.*

Testes.

Ad articulum vigesimum primum

Interrogatorium septuagesimum quartum fol. 363. terg. 364.

Audivitne Testis multos gloriantes , & fidelem Servum DEI Joannem Nepomucenum laudantes , ac deprædicantes , quòd per ejus Intercessionem , & merita , multas à DEO gratias , ac beneficia , præsertim verò conservationem famæ , & boni nominis obtinuerint ?

Interrogatorium septuagesimum quintum

Testis recenseat hos , illosvè , qui beneficia obtinuerunt , & in hoc fideli Servo DEI gloriabuntur , an hi omnes sint viri honorati , & fide digni ?

§. I.

B. Joannes implo-
ratur Patro-
cium, etiam
a facto proprio
Testis.

I. Testis Process. fol. 659. & 660. & tergo.

Respondit : Omnino , non tantum à meis Majoribus , sed etiam ab aliis plurimis semper id audiui , & ipse ejus Patrocinium quæsiui , & quæro.

Ad 63.

Respondit : Semper colui pro speciali Patrono , & veneratus sum , & omnia mihi à meis Superioribus præstata bona , DEO , & ipsius precibus attribuo.

Ad 74.

Respondit : Est id palàm omnibus notum , & fama publica.

§. 2.

Fatetur benefi-
cia plura rece-
pisse.

Ad 75.

Respondit : A quibus audiui , sunt omnes Viri fide digni.

II. Testis , Ad 61. Process. fol. 671. & tergo. 672 tergo.

Respondit : A meis Majoribus , & toto Regno audiui , ipsum esse specialem Patronum famâ periclitantium.

Ad 63.

Respondit : Dixi ; quòd illum coluerim , & semper colam , & quâlibet die ad ipsum oro. E iam beneficium ab ipso accepi , quod ob respectum magnæ personæ , licet etiam mortuæ , publicare & manifestare non possum.

Ad 74.

Respondit : Ità est , plurimos audiui.

Ad 75.

Respondit : Sunt Viri fide digni , & honorati , quorum autem nunc ætate gravatus recordari nequeo ; Ipsemer au èm beneficia per ejus intercessionem expertus sum , ut supra dixi.

VI.

§. 4.

Concordat ut
supra.

§. 5.

Refert se otem
B. Joannis ex-
pertum fuisse.

VI. Testis Ad 61. Process. fol. 722. & tergo 748, terg. 749.

Respondit : Audivi à meis Majoribus Servum D E I Joannem Nepomucenum specialem famâ periclitantium Patronum esse , & ipse expertus sum ejus patrociniū in arduis negotiis Officii mei tam in Civilibus, quàm in Criminalibus, & dum in summa perplexitate hærebam, ita ut non scirem, quâ viâ negotium esset tractandum, ad ejusdem Patrociniū confugiens, semper felicem exitum obtinui.

Ad 63.

Respondit : Jam etiam dixi, & colo de facto ; beneficia etiam à me accepta recensui, & propterea compertum mihi est, quod filia mea Barbara annorum circiter trigintaquinque, vel sex in capitali, & gravissima infirmitate constituta, & à duobus Medicis peritis Pragensibus pro deposita habita, postquam me Patre consentiente, vorum, deportandi nigrum vestitum per integrum annum in honorem S. Joannis Nepomuceni, sibi (ut aiebat) per visum, binis vicibus comparentis, in eadem specie, & forma, prout in Metropolitana Ecclesia, ad sepulchrum ejusdem visitur, emisisset, incepit, de die in diem, de hora in horam melius valere, ac tandem assumptò illò nigrò habitu, sepulchrum ejus adhuc multum debilis accessisset, ibidem Sacram Confessione peractâ, ac Communione resectâ, plenæque Sanitati restituta, Domum mihi Parenti in summum solatium rediit.

Ad 74. Process. fol 748. terg.

Respondit : A multis hoc audivi, qui gloriati fuerint, se per intercessionem Sancti Joannis Nepomuceni à DEO præservatos fuisse ab Infamia.

Ad 75.

Respondit : A multis audivi, qui gloriabantur de obtentis beneficiis, & famæ delicatam sit, unusquisque reticeret.

XVI. Testis ad 61. Process fol. 843. & tergo, & 845.

Respondit : Audivi hoc à meis Majoribus.

Ad 63.

Respondit : Colui, & colo adhuc, & dicere possum, quod per ejus Patrociniū obtinuerim beneficia, specialiter cum quindecim annis in Officio Primatis Nepomuceni essem constitutus, accusatus fui à tota Communitate, quasi malè administrarem Officiū meum, & cum detrimento Comunitatis.

§. 6.

Servus Dei Patronus est famâ periclitantium.

§. 7.

Aut se auxilium B. Joannis fuisse in arduis negotiis.

§. 8.

Recuset beneficium speciale receptum in bona valetudine sua filia.

§. 9.

Multis gloriatur de receptis beneficiis ex Intercessione Beati Joannis.

§. 10.

Fateretur se recepisse beneficia ex Intercessione, ut supra, & specialiter in gravi persecutione.

Post longam, & molestam in hac adversitate deliberationem cum magno fervore Pragam iter ingressus sum ad Sepulchrum Patroni mei Sancti Joannis Nepomuceni, & veniens mox, curavi Sacrificium Missæ legi apud ejus Sepulchrum, & ferventer DEUM oravi, ut per intercessionem Sancti Joannis Nepomuceni ex hac magna difficultate me liberaret. Absolutâ devotione mox levamen in corde sensi, veluti renatus, inde cum solatio Domum reversus perrexì ad Dominum Comitem Wenceslaum de Sternberg hæreditarium Dominum, apud quem accusatus fueram, Horazdovicium, & quamvis antea longò tempore nihil obtinere potuerim, eum tamen tam bene dispositum reperi, ut mox tertio die ad Montem viridem supra Nepomucum venerit, & convocatò Magistratu, & Comunitate, expositâque meâ innocentia, me ab omni calumnia absolverit, & falsos delatores severè puniverit, & palinodiam in Senatu canendam coegerit.

§. II.

*Servus DEI
multa contulit
beneficia, ex au-
ditu à Majori-
bus.*

Ad 74.

Respondit : Hoc audiui tam à Majoribus meis, quàm ab aliis fide dignis hominibus.

Ad 75.

Respondit : Erant viri graves, & fidè digni, ut paulò antè dixi.

§. 12.

*Servus Dei spe-
cialis fama Pa-
tronus, aliæque
beneficia imper-
tuitur, etiam de
facto pr prio.
De auditu ab
innumeris Per-
sonis,
Qualitas d d.
personarum fide
d gnarum.*

XVII. Testis ad 61. Process. fol. 856. & 857. & tergo.

Respndit : Hoc audiui sæpius à Majoribus meis.

Ad 63.

Respondit : A mea juventute usque ad hodiernam diem co-
lui, & quantum Ego judico, & piè credo, in multis meis ne-
cessitatibus, & periculis ejus Patrociniò adjutus sum.

Ad 74.

Respondit : Ab innumerabilibus hominibus id ipsum audiui.

Ad 75.

Respondit : Erant Viri honorati, & fide digni, qui mihi narrarunt, & insuis periculis, & variis necessitatibus beneficia à Deo per intercessionem hujus Sancti se obtinuisse, piè crediderunt.

XIX. Testis. ad 61. Process. fol. 867. terg. 868.

Respondit : Omnino audiui.

Ad 63.

Respondit : Semper a juventute mea ergà hunc Sanctum habui

§. 13.

*Speciale fama
Patrociniū,
adjutorium in
aliis necessitati-
bus de propria*

habui singularem confidentiam, & in meis necessitatibus auxilium, & solacium sensi.

Ad 74.

Respondit: Hoc audiui infinities.

Ad 75.

Respondit: In tantâ copiâ specialis mihi quidem non occurrunt; audiui tamen à Viris honoratis, & fide dignis, qui speciales devotiones ad sanctum hunc instituerunt.

XX. Testis. ad 61. Process. fol. 880. terg. & 881.

Respondit: A Majoribus meis ita audiui, & ex fama publica.

Ad 63.

Respondit: Omnino colui, & de facto maxime colo, & etiam beneficia, & gratias per ejus Intercessionem obtinui.

Ad 74.

Respondit: Sine dubio audiui à primis studiis meis usque ad hodiernam diem.

Ad 75.

Respondit: Audiui plurimos gloriantes, & DEUM laudantes de beneficiis per Intercessionem hujus Sancti obtentis, qui erant Viri honorati, & fide digni, quamvis particulares gratias obtentas mihi non confiderint.

XXI. Testis. Ad 61. Process. fol. 890. terg. & 891.

Respondit: Scio, quia hoc audiui jam in mea juventute à meis Magistris, ut etiam a Parente meo.

Ad 63.

Respondit: Semper illum colui, & colo; & etiam pie credo, quod Dominus DEUS per ejus Patrocinium mihi sæpius beneficia præstiterit.

Ad 74.

Respondit: Hoc abunde audiui.

Ad 75.

Respondit: Hoc à multis, & palam narrari audiui, specialiter autem à quodam Scriba Domini Ewancziczky cognomine Ispleta jam in Domino defuncto, qui in magna constitutus necessitate, nec nummum habens recurrit ad sepulchrum Sancti Joannis Nepomuceni, ibique fufis devotè precibus pro subsidio, mox adhuc ad Sepulchrum flectens tres aureos solidos

experientia, &
auditu à viri-
bus fide dignis.

§. 14.

Speciale fama
Patrocinium,
& alia ut su-
pra.

§. 15.

Multi gloriati
sunt, se benefi-
cia recepisse à
Servo DEI.

§. 16.

Speciale fama
Patrocinium.
& alia ut su-
pra.

§. 17.

Adjutorius à
B. Joanne præ-
stitum curam
posito in gravi
necessitate me-
diante improvi-
sa pecuniarium

subministratio-
no. dos antè suos pedes invenit, cum tamen prius, dum genufle-

§. 18.

Patrocinium
fama ut supra.

XXIII. Testis Ad 61, process. fol. 902. & tergo, & 903.

Respondit: Audivi à Majoribus meis.

Ad 63.

§. 19.

Conservatio filii
unius Testis.

Respondit: Semper colui pro singulari Patrono, & multa beneficia per ejus intercessionem à DEO obtinui. Inter alia autem, posteaquam mihi quinque filii, unus post alterum, mortui fuissent, sextum obtuli sub Patrocinium hujus Sancti, eumque ad Sepulchrum hujus Sancti, Veste Clericali prius benedictâ, indui curavi, qui in hunc usque diem, annorum jam viginti duorum vivit, & incolumis sanatus est.

Ad 74.

Respondit: Omnino audiivi plurimos.

§. 20.

Plures gloriantur
de receptis
beneficiis.

Ad 75.

Respondit: Generatim de obtentis beneficiis gloriabantur, in specie verò, quia materia famæ, quam per Intercessionem Sancti hujus sibi conservatam dicebant, id fortè non partiebatur aliquid relatum, non recordor.

Concordant cum supradictis Testibus II. Process. fol. 671. & 672 tergo. III. f. 684. & 685. tergo. IV fol. 696 & 697. V. fol. 708. tergo. & 710. VII. fol. 735. tergo. & 737. tergo VIII. fol. 748 & tergo. IX. fol. 757. & 759. tergo. X. fol. 769. tergo. 771. XI. fol. 780. tergo. 782. tergo. XII. fol. 793. & 795. tergo. XIII. fol. 806. tergo. & 808 XIV. fol. 819. tergo. & 821. XV. fol. 831. & 832. tergo.

Num. 18.

Scriptor Historicus,
& dicta
Testium de fama
Miraculorum à Servo Dei
patratum.

Ex actis Sanctorum apud Continuatores Bollandi Compulsat. Process. f. 591. tergo.

Vigesimo secundo.

§. I.

Beatus Joannes
denominatur
Thaumaturgus
Bohemie.

Tot, à tanta Beati Joannis interventu beneficia cœlitus impetrata fuisse tradunt manuscriptæ memoriæ, ut ex iis justum librum Majores nostri confecerint, qui in Sacratio Pragensis Ecclesiæ servabatur. Citat eum librum Wolfgangus Chanowski de Longa Villa Ecclesiæ Metropolitanæ Canonicus, Vir illustris, qui anno 1583. moriens, ejus Beati amore non procul ab ejus Sacro Tumulo, ut conderetur, impetravit. Scribit is in illo miraculorum libro, Beatum Joannem Nepomucenum Thaumaturgum Bohemiæ appellari: Cœcum ad ejus Sepulchrum recepisse visum, alios præsentissimam opem sensitse, alios in vitæ,

vitæ, mortisque confinio stantes, quosdam etiam ad supplicia mortis Judicum Sententiis damnatos, Beati Viri, quem invocabant, auxiliò mirabiliter evasisse mortem. Addit plura, se non describere, quòd liber sit obvius, quem tamen unà mecum Ecclesiæ Ministri omnes invenire non possumus, & subtractum ex oculis ob heresim nuper regnantem dolemus.

Ex Processu Pragensi.

Ad Articulum septimum Interrogatorium vigesimum quartum Process. fol. 357. Testes.

Recenseat Testis circumstantialiter de prodigiis, quæ ad Tumulum ejusdem Servi DEI Joannis Nepomuceni dicuntur facta fuisse, & an id ipsum Testis tantum à Majoribus suis non habeat, hi verò iterum à Majoribus suis?

I. Testis super septimo Articulo ad 24. Process. fol. 653.

Respondit: Audivi, & legi, prodigia fuisse facta ad Tumulum, ejus, & in specie tempore Friderici Palatini, dum ab Hæreticis fuisset Sepulchrum violari cœptum, quòd unus repente corruerit, qui sacrum Sepulchrum violare intendebat.

II. Testis ad 24. Process. fol. 667.

Respondit: Audivi Prodigium illud suprà à me specificè recensitum de Hæreticis à DEO punitis, & in specie de suprema Aulæ Præfecta Friderici Palatini, dicti Regis Hiemalis, vel Hybernici, quòd illa despexerit locum Sepulturæ Sancti, & exiens ex Ecclesia à vento correpta, ei Toga in tantum elata, ut nec deprimi potuerit, sed denudata manserit cum magna sui prostitutione, & alia infinita talia prodigia narrantur.

VI. Testis ad 24. fol. 717. terg.

Respondit: Ego audivi à meis Majoribus, & hoc etiam Majores recensuerunt, se habuisse traditionem talem à suis Majoribus, multa miracula patrata fuisse, & quidem, qui ex contentu Sepulchrum ejus calcavit, ipsa die publicò pudore affectus fuerit, & ideò Sepulchrum ejus fuisse cinctum ferramentis aut Clathris ferreis ad evitandum similem contemptum.

VII. Testis Ad 24 Process. fol. 731.

Respondit. Audivi de Prodigis, quæ contigerunt circa ejus Corpus, in aqua nempe de apparitione luminum, & exsic-

§. I.

Recens. speciale prodigium.

§. 2.

Infinita dicit fuisse facta prodigia.

§. 3.

Miracula multa fuisse patrata per servum DEI refert ex antiqua traditione Majorum.

§. 4.

Recens. diversa prodigia.

catione Fluvii in specie, & audiivi etiam, quòd ideò Crates positæ fu rint, ne ullus præsumat pede tangere Tumulum hujus Beati, eò quòd, quicumque præsumpsit temerè locum calcare, fuerit à DEO punitus.

IX. Testis ad 24. Process. fol. 754.

Respondit: Hæc tam à parente meo, quàm passim ab aliis pro veritate audiivi, & etiam in diversis Authoribus legi.

X. Testis ad 24. Process. fol. 765. tergo.

Respondit: De prodigiis habeo ex lectione librorum, & sicuti historia habet.

XV. Testis ad 4. Process. fol. 828.

Respondit: Audiivi facta fuisse miracula, sed circumstan-
tias particulares non recordor.

XVII. Testis ad 24. Process. fol. 851. tergo.

Respondit: Audiivi in genere de factis prodigiis, non autem in specie.

XXI. Testis ad 24. Process. fol. 887. terg.

Respondit: De aliquibus particularibus miraculis non re-
cordor me audiivisse, quòd autem miracula eò tempore accide-
rint, audiivi à meis Majoribus.

XXIII. Testis ad 24. Process. fol. 898.

Respondit: Audiivi de Luminibus apparentibus, aliisque
prodigiis in genere, quæ tunc in, & post Corporis translatio-
nem contigisse Majores referebant, & Authores referunt.

6. 5.
Prod. g. a facta
ex auditu a Ma-
joribus.

Concordant cum supradictis Testibus III. Process. fol. 608.
IV. fol. 692. terg. VI. fol. 717. tergo, VIII. fol. 744. tergo XI. fol.
776. tergo, XII. fol. 789. XIII. folio 802. XIV. 815. XVI.
fol. 839. XIX. fol. 864. XX. fol. 876.

Ex Processu Pragensi.

Num. 19.
Dicta Testium,
& Scriptores
Historici, qui
referunt impu-
gnantes Sancti-
tatem, vel teme-
rè violantes Se-
pulchrum Servi
Dei, causis an-

Ad Articulum nonum Interrogatorium trigesimum primum Process. fol.
358. & terg.

V Erumne est, publicam vocem, & famam fuisse, quòd om-
nis, qui sæpediti fidelis Servi D E I Joannis Nepomuceni
Sanctitatem impugnare, aut de illa tantum dubitare, vel etiam
Sepulchro ejusdem pedem temerè inferre ausus fuit, infortu-
nium qualicunque modo, sive in corpore, sive in fama non evi-

taverit. Id ipsumne sic, & non aliter à Majoribus suis Testis narrari audiverit?

*nimadeve sionem
aliquam semper
passos fuisse.*

Interrogatorium trigesimum secundum.

Etiame hi Majores id ipsum à suis Majoribus sibi narra-
ri audiverunt?

Ad Articulum decimum nonum,

Interrogatorium sexagesimum quartum Process. fol. 362. tergo.

Unde Testis scit veritatem esse, quod, qui hunc Servum
DEI dishonorant, infortuniò sive in rebus, sive in Bonis affi-
ciantur? Audivitne hoc testis etiam à Majoribus suis?

Testes.

Interrogatorium sexagesimum quintum.

Etiame hi Majores aliqua exempla Testi recensuerunt
dishonorantium, & infortunium perpefforum?

I. Testis ad 31. Process. fol. 655. & tergo.

Respondit: Fama publica semper fuit talis, quæ non eget
Testibus, & ita etiam à Majoribus meis, & etiam à Patribus
Spiritualibus meis semper audivi.

*S. I.
Inhonorantes B.
Joannem, vel
eius Sepulchrum,
ignominiam sem-
per passi fuerunt,
ex fama publica*

Ad 32.

Respondit: De hoc non dubito, quia semper fuit hæc fa-
ma publica.

Ad 64. Process. fol. 659. & tergo.

Respondit: Ex fama publica hoc scio, & hoc ipsum audi-
vi à meis Majoribus.

*De auditu à
Majoribus.*

Ad 65.

Respondit: Non tantum audivi, sed etiam legi dishono-
rantes Sepulchrum, infortunia perpeffos fuisse.

III. Testis ad 31. Process. fol. 681.

Respondit: Omnino.

Ad 32.

Respondit: Sic etiam.

Ad 64. Process. fol. 684. terg. & 685.

Respondit: Omnino audivi a Majoribus, & est fama pub-
lica, non tantum inter Catholicos, sed etiam Acatholicos; mi-
hi enim Acatholici hoc ipsum, & quidem Viri graves sæpius
narrarunt.

*S. 2.
Inhonorantes
ut supra, igno-
mi ià affectu
sunt, de auditu
à Majoribus et-
iam secundo.*

*De auditu etiam
ab Hereticis.*

Ad 65.

Respondit: Narrarunt plura, quorum non recordor;
nisi prout de hac fæmina supra recensui.

§. 3.

*Inhonorantes ut
supra, ignomi-
ni affectu d.
auditi à Majo-
ribus.*

VI. Testis ad 31. Process. fol. 718. terg. & 719.

Respondit : Audivi hoc etiam, & sic, & non ali-
tèr à Majoribus meis narrari audivi, quòd nemo confusionem
publicam effugerit, qui ausus fuit Sanctum hunc contemnere,
aut sepulchro ejus pedem temerè inferre.

Ad 32.

*De secundo au-
ditu Majorum.*

§. 4.

*Exemplum de
qua tam famina
qua dedecus pas-
sa est ob temerè
contemptum Se-
pulchrum B. Jo-
annis.*

Respondit : Sic mihi retulerunt mei Majores, sic paritèr se
à suis Majoribus audivisse, & specialitèr etiam à pluribus aliis
audivi de certa fæmina, quæ ex contemptu pedem temerè ad Se-
pulchrum posuit, dicendo, quid mihi iste Phaphus nocebit ?
Desuper ipsissimâ die, ubi per Pontem Pragensem, aurâ tran-
quillâ transiens, publicam confusionem, & denudationem per
levationem Togæ, & vestimentorum passa fuerit.

Ad 64. Process. fol. 723.

Respondit : Hoc jam superius dixi.

Ad 65.

Respondit : jam dixi superius, me ab aliis audivisse illud
exemplum, quod de certa fæmina superius recensui; aliorum
non recordor in specie, passim tamen exempla referre audivi.

IX. Testis ad 31. Process. fol. 754. terg. 755.

§. 5.

*Inhonorantes
ut supra, igno-
minia affectu.*

Respondit : Hoc est verum, quòd semper audiverim,
& talis fama continua fuerit, & absque dubio alii Anecessores
pariter id à suis Majoribus habuerint, & sic narrari audiverint,
quis enim vellet mentiri in re tam gravi, & aggravare sibi con-
scientiam ?

Ad 64. Process. fol. 758. & terg.

Respondit : Absque dubio, sic semper à parente meo, &
aliis Prædecessoribus audivi.

Ad 65.

§. 6.

*Exemplum cu-
jusdam Hæreti-
ci, qui monitus
ab aliis Hæretici,
à contemnendo
Sepulchro non
ab, inens, subin-
de, unius fuit.*

Respondit : Parens meus mihi narraverat hæc prodigia con-
tigisse, quæ Sculptura è Regione Tumuli apposita exhibet.
Recordor etiam recentioris cujusdam casus, hominis Aatholi-
ci, & Mercatoris Dresdensis, qui curiositate ductus cum meis
Consanguineis Aatholicis Dresdensibus Ecclesiam Metropo-
litanam accessit, & ad Sepulchrum Divi Joannis Nepomuceni
quosdam sermones in contemptum Sancti protulit, & moni-
tus, ab eisdem Consanguineis Aatholicis, ut desisteret, non
desistit. De super mox descendens è gradibus arcensibus, sibi

frag-

fragmentum ligni profundè in manum intravit cum magno dolore, & copiosa sanguinis effusione. Quod ipsi Catholicici ejus comites, & prius monitores, tanquam punitionem DEI propter dishonoratum Sanctum ei inflictam interpretati sunt.

XIV. Testis ad 31. Process. fol. 815. terg.

Respondit: Hoc est verum, fuit semper talis fama & de facto durat.

Ad 32.

Respondit: Omnino.

Ad 64. Process. fol. 819. tergo 820.

Respondit: Audivi hoc à meis Majoribus, & etiam à multis aliis fide dignis.

Ad 65.

Respondit: Narrarunt plura, & mihi met ipsi contigit dum enim circiter ante viginti octo annos in florida ætate mea constitutus, in Ecclesia Sancti Wenceslai in Monte Prosluk prope Pragam Statuam hujus Sancti valde ruditer, & ad risum commovente figurâ elaboratam conspexissem, & ego viris honoratis mihi assidentibus, non sine risu illam ostendissem; sensi immediate remorsum conscientiae nè ob id aliquem pudorem illâ die incurrerem. Quod etiam eadem die mihi accidit; Nam post prandium dum Domum Pragam curru perrexissem, vidi post me pergentes eosdem viros honoratos, qui prius mecum in eadem Ecclesia erant, curavi meum currum sisti, usque dum ipsi appropinquarent. Volens ipsis loqui: descendi ex meo curru in via plana, non lutosa, nè ullò modò lubricâ; subito concidi in terram, & notabili tempore quasi manibus, pedibusque ligatus, nullatenus me erigere, & consurgere potui, donec dicti viri honorati cum maxima mei irrisione discessissent.

XVI. Testis ad 31. Process. fol. 839. terg.

Respondit: Sic à meis Majoribus narrari audivi.

Ad 32.

Respondit: Utrique narrarunt, quod hoc etiam à suis Majoribus audiverint.

Ad Process. fol. 843. tergo 844.

Respondit: Audivi tam à Majoribus meis, quàm etiam ex publica fama tum Pragæ, tum alibi.

Respondit: Narravit defuncta Avia mea, Avus, & alii Ma-

M 3

§. 7.

Inhonorantes ut supra. ignominia affecti sunt, de auditu à Majoribus etiam secundo.

§. 8.

Recuset Testis, quid sibi acciderit, ex quo Statuam Servi Dei contempserat.

§. 9.

Inhonorantes: ut supra, ignominia affecti sunt, de auditu à Majoribus etiam secundo, & ex fama universali.

§. 10.

Recuset animadversionem sumptam de

jores.

*Angelo Hæretico,
qui Sepulchrum
Servi Dei dem-
liri aggressus
fuerat.*

jores, mei, quod tempore Insultus Palatini quidam temerarii Hæretici inceperint decutere Clathros ferreos ad Sepulchrum Sancti Joannis Nepomuceni, & supra Sepulchrum cum contemptu saltitare, quorum unus à DEO punitus, & prostratus veluti mortuus ex Ecclesia fuit asportatus.

XX. Testis ad 31. Process. fol. 877:

*§. 11.
Sepulchrum Servi
Dei per contemp-
tum habentis,
divinitus puniti
sunt.*

Respondit: Hoc est certum, hoc mihi semper meus Avus narraverat, quod, quodcumque aliquis temerè locum Sepulchri hujus Sancti inhonorare attentavit, pæna DEI semper subsequuta fuerit.

Ad 32.

Respondit: Necessariò etiam Majores mei idipsum à suis Majoribus narrari audiverunt.

Ad 64. Process. fol. 881.

Respondit: Hoc meus Avus jam narraverat, quod, quicumque dishonorat hunc Sanctum, DEUS illum puniat.

§. 12.

*Refert successu,
de quo supra §.
10. & appositio-
nem tabula-
rum factam ab
Hæreticis, ne
amplius daretur
occafus violatio-
ni Sepulchri.*

Ad 65.

Respondit: Ità est, narrarunt mihi de illis Hæreticis, qui in invasione Palatini Sepulchrum hujus Sancti temerè violare attentarunt, à DEO tunc statim punitis; ita ut Rex Fridericus, ut supra dixi, curaverit locum asseribus claudi, ut amplius non daretur accessus, & dishonoratio evitaretur.

Concordant cum supradictis Testibus II. Process. fol. 668. & 671. tergo IV. fol. 693. & 696. tergo V. fol. 705. terg. 709. VII. fol. 731. tergo, 736. VIII. fol. 745. terg. & 748. X. fol. 766. & 770. XI. fol. 777. terg. & 781. XII. fol. 789. XIII. fol. 803. & 807. XV. fol. 829. & 831. XVII. fol. 852. & 856. XIX. fol. 864. terg. & 868. XXI. fol. 888. & 890. XXIII. fol. 899. & 902. tergo.

*Scriptores Hi-
storici.*

Ex actis Sanctorum apud Continuatores Bollandi compulsat. Process. fol. 592.

§. 13.

*Continentes
B. Joannis Se-
pulchrum infan-
tia semper affe-
cti.*

Vigesimo tertio. Illud permirum, neque minus certum, & privilegium: quicumque Beari Joannis Tumulum calcarint, præsertim si contempserint eos ipsa die infamiam incur-
re, & vitare non posse, id omnium Catholicorum Pragensium nostræ, & superioris ætatis consensu, atque exemplis plurimis constat.

Vigesimo septimò. Ob hanc igitur causam, & scœva in
 calcantes exempla edita, cum jam pridem ferrei Calthri ad
 unius ferè ulnæ altitudinem prærenti essent, Canonici novis
 aliis Cratibus Sepulchrum cinxerunt, qui Clatti facilè tres ul-
 nas altitudine æquant, ut nisi ægerimè vix esse cuiquam im-
 probo, & injurio liceat, &c.

§. 14.

*Pro custodia Se-
 pulchri duplices
 crates fuerunt
 appositæ.*

*Ex Joanne Thoma Pessina de Czechord in Phosphoro Septicorni pag. 503.
 compulsat. Proc. fol. 521. à tergo, & 523. terg.*

Id porro, quod ultionem divinam non evitent, qui locum
 Sepulturæ ejus temerè, & per contemptum calcant pluribus
 exemplis recentioribus juxta, ac vetustis, & quidem tot, ut
 facile justum volumen conficere possem; sed propositæ brevi-
 tatis memor, &c. describenda relinquo, &c. *Ampliora de hac
 materia idem Author inferius repetit, process. fol. 532. & terg.*

§. 15.

*Divina ultio in
 con-emmentes
 Sepulchrum.*

*Ex P. Joanne Tanner in vita P. Alberti Kaneyvski compulsat. Proc. fol.
 548. tergo.*

Quia tamen reperti sunt nonnulli, qui Cultum Sancti &
 Martyris Venerabili huic Viro denegarent, ejusque apud DEUM
 merita despicerent, adeoque locum Sepulturæ ejus per con-
 temptum auderent calcare, fiebat, ut mox divina in eos ultio
 subsecuta ostenderet, quò locò Martyr ille esset in Cælis; de-
 prehensum namque, & vulgò observatum est, eâ ipsâ adhuc
 die publicam aliquam homines illos pati solitos ignominiam,
 & gravissimò aliquò coram plebe affici à DEO contuevisse pu-
 dore, quæ res in causa fuit primum quidem, ut quibus ignominia,
 aut erubescentiæ periculum imminet eum sibi passim, hodièque
 apud DEUM implorent Patronum; deindè verò, ut autoritate pu-
 blicâ humus illa tota rudibus, & raris quibusdam Cratibus fer-
 reis cingeretur in signum Populo, ne sacrum locum incauti fa-
 cilè calcarent. Sed, quia adhuc perulantia patebat aditus, su-
 peradditæ sunt elegantiores, ac densiores ferreæ Crates alte-
 ræ, quæ ita nunc locum altè ambiunt, ut videantur omnem in-
 juriâ à monumento illo satis prohibere, &c.

§. 16.

*Rece- setur ea-
 dem cal- stis ultio.*

§. 17.

*Appositio Cra-
 tium pro custo-
 dia Sepulchri
 B. Joannis.*

*Ex Bartholomeo Patroczi in Libro, cui Titulus- Diadochos, sive successio
 Ducum, & Regum Bohemiæ-compulsat. Process. fol. 544.*

Hic multa facta sunt miracula, quorum intuitu pro DEI
 Martyre habitus fuit, & quicumque adversus hoc errat, ac
 frivo-

§. 18.

*R- feruntur
 omnia supradic-
 ta.*

frivolè cum contemptu super Crucem in lapide exsectam confendit, hac die mundi infamiam non evasit : ex qua causa iusserunt Prælati hoc sepulchrum ferreâ Crate circumdari.

Ex Joanne Jacobo de Weingarten in speculo Principum, seu Monarchia serenissimæ Domûs Austriacæ part 2. fol. 221. compulsat. process. f. 618.

§. 19.
Eadem repedit,
que supra.

Ac circa hunc locum Crates factæ sunt, nè ullus hunc locum dishonorare posset ; siquidem sæpius miracula contigerunt, atque etiam hoc, ut ille, qui datâ, operâ, seu studiô tantummodò unicum pedem super lapidem sepulchralem posuit, hanc diem finè infamia consummare non potuerit.

Ex extractu Litterarum, quæ Pragæ scriptæ fuorant ad quendam notum amicum super devastatione Metropolitanæ Ecclesiæ, impress. anno 1620. compulsat. Proc. f. 620.

Pagina secunda.

§. 20.
Hæretici anno
1619 terræ ob
animadversio-
nem secutam in
eos, qui d. Se-
pulchrum viola-
verant, curant
illud tabulis
circumdari.

Feriâ secundâ Natalis Domini ex utraque parte penes Chorum, quâ ad sepulchrum Divi Confessoris Joannis, uti, & ex altera parte apud Sacristiam, quâ ad sanctum Vitum circumitur, omnia tabulis, & asseribus, ac clavis fuerunt obfirmata ; de causa hujus rei, rarus, & diversus est in communi discursus, totum celatur, & supprimitur, nonnulli dicunt, quòd quidam, qui temerè supra sepulchrum Divi Joannis ivit, sicut furiosus ceciderit, & rugiebat, alii dicunt, quòd præcipua quædam personâ apud sepulchrum Sancti Viti subitaneâ morte fuisset demortua, alii dicunt, quòd aliquid mirabilie circâ hæc loca apud hos sanctos contigerit.

Sequitur Elenchus aliorum Scriptorum, qui testantur, quòd violantes sepulchrum Servi DEI, semper infamiam incurrant.

Laurentius Beierlinck in Theatro Vitæ Humanæ tomo 4. lib. 10. pag. 173. litt. L. Compulsat. Process. fol. 503. terg.

Bzovius in Annalibus Ecclesiasticis Tomo 15. pag. 214. compulsat. Process. fol. 504. terg.

Martinus Boregk in Bohemica Historia part. 1. pag. 335 compulsat Process. fol. 406. Ita Auctor hic Heterodoxus Process. fol. 420.

Georgius Bartholdus Pontanus in Bohemia Pia lib. 4. fol. 50. compulsat. Process. f. 574.

P. Odoricus Raynaldus in Annalibus Ecclesiasticis Tomo 17. pag. 248. compulsat Process. fol. 554.

Joannes Thomas Pessina in Marte Moravico f. 437. compulsat. Process. f. 614.

P. Geor

P. Georgius Ferus in Fama posthuma Joannis Nepomuceni
compulsat. Proc. fol. 624. tergo, & de Cratibus.

Ex Processu Pragensi.

Ad Articulum decimum Interrogatorium trigesimum tertium
Fol. 358. tergo 359.

A Quo tempore Testis recordatur, Cratibus ferreis Sepulch-
rum multum memorati fidelis Servi DEI Joannis Nepomu-
ceni cinctum esse?

Interrogatorium trigesimum quartum.

An non verum, quod saepe dictum Sepulchrum primæ-
vò tempore, tantum parvis Cratibus (quæ in hodiernam us-
que diem videntur) cinctum fuerit; successu verò temporis,
secundæ Crates iisdem accesserint?

Interrogatorium trigesimum quintum.

Dicat igitur Testis circumstantialiter, quomodo de hac
cinctura à suis Majoribus referri audiverit, & an etiam illius Ma-
jores, ex relatione suorum Majorum de hac cinctura notitiam
acceperint?

Interrogatorium trigesimum sextum.

A quo tempore ipse Testis non tantum has parvas, sed et-
tiam majores Crates positas recordatur?

Interrogatorium trigesimum septimum.

An non Testis à Majoribus suis audiverit, quod huic cin-
cturæ Sepulchri aliquis, vel dicto, vel scripto, & facto contra-
dixerit. Et an semper Crates hæc citrà cujuscunque impetiti-
onem imperturbatè steterint?

I. Testis ad 33. fol. 655. & tergo.

Respondit: Ab Infantia, & totâ vitâ meâ recordor.

Ad 34.

Respondit: Ego semper vidi totâ vitâ meâ duplices Crates
minores & altiores.

Ad 35.

Respondit: Hoc millies audivi, quod Crates illæ positæ fue-
rint, ut hoc Sepulchrum non conculcetur, & non dehonoretur
ab aliquo.

Ad 36.

Respondit: Dixi jam superius, ab Infantia mea.

Num. 10.

D. ca Testium
deponentium
quod pro custo-
dia sepulchri S.
D. ab antiquis
si no tempore
fuerint posita
Crates ferrea.

S. I.

Appositio Cra-
tum pro custo-
dia sepulchri
B. Joannis.

Ad 37.

*Nil unquam au-
ditum fuit in
contrarium
prater insultum
admissum ab
Hæreticis cum
eorum animad-
versione.*

Respondit : Contra Crates positas à Prædecessoribus meis nihil unquam audiui totâ vitâ, nec quod aliquis in vita mea im-
petiisset; hoc bene audiui, & legi, quod tempore Friderici Re-
gis Comitæ Palatini Hæretici inceperint illas Crates disturbare,
sed (ut Historia dicit) errore perplexi, maximè unus ex illis,
ad terram prostratus fuit, & perterriti omnes ab hoc opere ces-
sarunt.

III. Testis ad 33. Process. fol. 681.

Respondit : Meâ Vitâ.

Ad 34.

Respondit : Omnino.

Ad 35.

Respondit : Hanc causam audiui à meis Majoribus, qui pa-
ritèr hanc à suis Majoribus habuerunt, ut temerè Sepulchrum
huius Sancti non calcaretur.

Ad 36.

Respondit : Quantum memini vitâ meâ.

Ad 37.

Respondit : Nunquam audiui quid in contrarium, sed sem-
per hæ Crates imperturbatè steterunt.

XV. Testis ad 33. Process. fol. 829.

Respondit : Recordor has Crates ab annis septuaginta
quandò primâ vice Pragam veni.

Ad 34.

Respondit : Est verum.

Ad 35.

Respondit : Alitèr non est, seniores narrabant, has Crates
positas esse, nè Sepulchrum inhoneretur.

Ad 36.

Respondit : Jàm suprà dixi.

Ad 37.

Respondit : Hoc non audiui.

XVII. Testis ad 33. Process. fol. 839. tergo, & fol. 840.

Respondit : Recordor ab annis quadraginta, quandò prima
vice Pragam veni.

Ad 34.

Respondit : Verum est, ità audiui.

Ad 35.

*§. 2.
Apposuit su-
pradictarum
Cratum ex
prænotata cau-
sa de auditu à
Majoribus eti-
am secundo.*

*Nunquam
conraditum
fuit retentioni
earum Cratum*

*§. 3.
Retentio Cra-
tium de visu*

*De auditu à
Majoribus &
de causa d. re-
tentionis.*

*Nil auditum
in contrarium.*

*§. 4.
Retentio dicta-
rum Cratum
de visu & au-
ditu.*

Respondit. Utrāque Avia mea narrabat, quòd à suis Majoribus audiverint, quòd quidam pedem impōtuerit super sepulchrum Sancti Joannis Nepomuceni, & à DEO punitus fuit; & ideò, ut hoc Sepulchrum in veneratione maneret, & calcari pedibus non posset, isti Clathri positi fuerunt.

Ad 36.

Respondit. Jam dixi à quadraginta annis.

Ad 37.

Respondit: Non audivi, imò sciò, & semper audivi, quòd Clathri isti semper quietè steterint.

XXI. Testis ad 43. fol. 888. tergo.

Respondit. Hoc à juventute mea recordor.

Ad 34.

Respondit. Verum est.

Ad 35.

Respondit. Majores narrabant, quòd hæc cinctura fuerit ideò facta, nè ullus inconsideratè calcare posset supra Sepulchrum S. Joannis Nepomuceni, ut Sepulchrum hac ratione in veneratione maneret.

Ad 36.

Respondit. A quo vivo recordor, quòd semper ambo Clathri steterint.

Ad 37.

Respondit: Hoc nunquam audivi.

Concordant cum supradictis Testibus II. Process. Fol. 668. IV. Fol. 693. terg. V. Fol. 705. terg. VI. Fol. 719. VII. Fol. 732. VIII. Folio 745. terg. IX. Fol. 755. X. Folio 766. terg. XI. Fol. 778. XII. Fol. 789. tergo XIII. Fol. 803. terg. XIV. Fol. 815. terg. XVII. Fol. 852. terg. XIX. Fol. 865. XX. Fol. 877. XXIII. Fol. 899.

Ex Processu Pragensi.

I. Testis ad 39. fol. 656. & terg.

Respondit. Audivi à pluribus provectæ ætatis hominibus, secundas altiores Crates fuisse appositas, nè tam facile quis posset temerè pede dehonorare hunc locum, seu Sepulchrum,

Ad 40.

Respondit. Jam superius dixi, quantæ ætatis fuerint mei

Num. 21.

D. t. Testium de retentio re-
di tarum Cra-
tium & alia-
rum subinde
positarum.

Pa. Etas longeva

Nunquam im-
pugnata fuit d.
retentio Cra-
tium.

S. 5.
Retentio Cra-
tium de visu à
Juventute Te-
stis.

S. 6.
Causa apposition-
is Cratium,
ne Sepulchrum
inhonoratur.

Nil contradi-
ctum.

*Maiores ex-
primitur in Pro-
cess. fol. 651
tergo.*

Parentes , de reliquis , quantæ ætatis positivè fuerint , nisi quòd fuerint , provectæ valdè ætatis , dicere non possum.

Ad 41.

Respondit. Nunquam audiui , quòd unquam in minimo huic contradicium fuerit.

Ad 42.

Respondit. Nunquam contradixit Ordinarius , imò promovit Joannes Fridericus Archiepiscopus Comes de Walditein tunc Ordinarius , & multum ad hoc opus contribuit , & hoc scio , quia intimus ipsi Ordinario fui.

III. Testis ad 39. Process. Fol. 681. & tergo , & 682.

Respondit. Audiui à meis Majoribus , Crates utràsque idè fuisse vocatas , ne quis pedem temerè in Tumulum inferat &c.

Ad 40.

Respondit. Jam ante dixi , illos fuisse magnæ ætatis , & etiam ultra centum annorum ; quantæ ætatis autem fuerint Majorum meorum Majores , mihi non constar , sed audiui , & illos magnæ , & provectæ ætatis fuisse.

Ad 41.

Respondit. Nunquam audiui quid in contrarium , nisi quòd tentatum fuit tempore invasionis Palatini per Hæreticos.

Ad 42.

Respondit. Non audiui , ut contradixisset.

VI. Testis ad 39. Process. fol. 719 tergo. 720.

Respondit. Ego semper vidi à Juventute mea duplices Crates. Quando autem majores , aut altiores illæ Crates appositæ fuerint , hoc non scio.

Ad 40.

Respondit. Jam antecederet dixi ætatem Majorum meorum.

Ad 41.

Respondit. Nihil audiui à Majoribus meis contradicium fuisse appositioni secundarum , vel altiorum Cratium.

Ad

*Ætas longæva
Maiores ex-
primitur in
Process. fol. 675.
& tergo.*

*Ætas longæva
Maiores ex-
primitur in
Process. fol. 714.
tergo. 715.*

Ad 42.

Respondit. Ego nihil audiui de contradictione Ordinari.

XV. Testis ad 39. Process. fol. 829. & terg.

Respondit. Parens mihi in Pueritia, antequam Pragam venissem, narrabat, quod Sepulchrum S. Joannes Nepomuceni Clathris duplicibus sit munitum.

Ad 40.

Respondit. Ad hoc jam respondi superius, quod fuerint ætatis valde provectæ, & de immemorabili tempore narrabunt.

Ad 41.

Respondit. Nihil horum audiui.

Ad 42.

Respondit. Ah! Hoc non audiui.

XVI. Testis ad 39. Process. fol. 840. & terg.

Ad 40.

Respondit. Ætatem meorum Majorum aliquoties jam notificavi, & dixi quod Majores mei à suis Majoribus hoc audiverint, quomodo enim potuissent hæc narrare, nisi ea à suis Majoribus audivissent?

Ad 41.

Respondit. Nihil simile audiui.

Ad 42.

Respondit. Etiam nihil audiui simile.

XXI. Testis ad 39. Process. fol. 888. terg. 889.

Respondit. Semper vidi stare utrosque Clathros minores, & majores densiores, qui ab antiquo debuerunt esse positi, cum Antecessores narraverint, eos fuisse positos pro custodia S. Joannes Nepomuceni.

Ad 40.

Respondit. Hoc jam supra dixi.

Ad 41.

Respondit. Nihil fuit auditum, nec aliquid simile Majores narrabant.

Ad 42.

Respondit. De hoc nihil scio nec audi

Ad 43.

Respondit. Totum hoc audiui à meis Majoribus, & primo, quod hanc famam à suis Majoribus acceperint. Con-

*Ætas longeva
Majorum ea.*

*Process. fol. 836.
tergo 837.*

*Ætas longeva
Majorum ex-
primatur in
Process. fol. 885.
tergo 886.*

Concordant cum supradictis Testibus II. folio 669. IV. folio 694. V. fol. 706. tergo VII. fol. 732. tergo VIII. fol. 746. & tergo IX. fol. 755. tergo X. fol. 767. XI. fol. 778. XII. fol. 790. XIII. fol. 804. XIV. fol. 840 XVII. fol. 853. XIX. fol. 865. tergo XX. fol. 877. tergo XXIII. fol. 900.

Ex Processu Pragensi.

Num. 22.

Dicta Testium *Ad Articulum secundum Interrogatorium quintum Process. fol. 354. & tergo.*

facta Domina-
tivitatis Servi

Dei, donec illa

in Ecclesiam

conversa est,

videlicet, quod

nemo quiete

inibi habitave-

rit, & quod Pi-

cturae, manu

Servi DEI ex-

pressa, de al-

bari nunquam

potuerint.

UNdè Testis novit publicam vocem, & famam communem, & inconcussam traditionem esse, in Domo Cunarum ejusdem fidelis Servi DEI Joannis Nepomuceni neminem quiete habitare potuisse, donec successu temporis in Ecclesiam verteretur. An Testis id ex propria habeat scientia, an verò pariter à Majoribus suis, qui similiter à Majoribus iterum suis audiverint?

Interrogatorium sextum.

Viditne Testis hanc effigiem Christi, Sancti Joannis Evangelistae, & Sancti Longini, qui in dextero Pariete intrinsecè ad ingressum Domus reperiiebatur, quæ secundum veterum traditionem manu fidelis Servi DEI Joannis Nepomuceni picta esse dicebatur, an non pariter à Majoribus suis id ipsum habeat?

Interrogatorium Septimum.

Det Testis rationem scientiæ, undè verum esse sciat, hanc Picturam à Possessoribus Domus in dealbando pariete nunquam ablui potuisse?

Interrogatorium Octavum.

A quo tempore de his omnibus vox publica, & fama communis, & in concussa traditio habetur?

Interrogatorium Nonum.

Nunquam Testis audivit, his omnibus in contrarium dictum, scriptum, vel aliò modò objectum fuisse? Reflectat se Testis bene.

§. 1.

Affirmat omnia
supra dicta
contenta in
quinto Inter-
rogatorio.

I. Testis ad quintum Process. fol. 652.

Respondit: Ex lectione Librorum, & relationibus, qui de hoc scribunt

Ad nonum.

Respondit: In contrarium nihil audivi.

III. Testis ad quintum. Process. fol. 678. tergo.

Respondit: Hoc scio, & audivi ex Domo, ubi natus est;

§. 2.

exstructam fuisse Ecclesiam, quam vidi, & in illa sæpius devotionem meam peregi in honorem hujus Sancti, ubi semper maximus Populi concursus fuit, ita, ut Ecclesia Populum nunquam capere potuerit, an verò in illa Domo, ubi nunc Ecclesia stat, nemo quietè habitare potuerit, de hoc me non informavi.

Ad Octavum.

Respondit : Audivi hoc à juventute mea, Domum illam conversam esse in Ecclesiam; de reliquis autem me non informavi.

Ad Nonum.

Respondit : Et huic, quod dixi, nunquam aliquid audivi in contrarium.

V. Testis ad Quintum fol. 702. terg. 703.

Respondit : Hoc audivi positivè, quòd ista fuerit Domus Nativitatis ipsius, ubi nunc stat Ecclesia, & cum essem Vice-Camerarius Regni multis annis visitando Civitates Regias, me informando, de memorandis in quolibet loco, semper, & passim audivi venerationem, & locum nativitatis ejus versum esse in Ecclesiam; An verò in eadem domo, nemo quietè habitare potuerit, super hoc specificè me non reflecto.

Ad Nonum.

Respondit : Nihil unquam in contrarium, sed semper venerationem, & Cultum hujus Sancti.

VII. Testis ad quintum Process. fol. 729.

Respondit : Hæc audivi ab Incolis Nepomucensibus, dum ibidem fuisset ante complures annos, qui mihi locum monstrârunt, & hæc ipsa narrârunt.

Ad sextum.

Respondit : Dum transirem Nepomucum, mihi Incolæ monstrabant in pariete Domûs, quæ nunc in Ecclesiam versa est, pictum Crucifixum, quem referebant, pictum esse manu S. Joannis Nepomuceni, & ab illo tempore adhuc extare; De reliquis Picturis, aut Imaginibus non recordor, ut aliquid dixissent.

Ad septimum.

Respondit. Ex fama, in Loco Nepomuci perseverante.

Ad Octavum.

Respondit : Referebant Incolæ Viri grâves, & annosi, semper percurrâsse hanc traditionem, & famam, de ætate in ætatem.

Domus supra dicta conversa fuit in Ecclesiam, ubi magnus Populi concursus.

§. 3.

Conversio Domûs, ut supra in Ecclesiam.

Nil fuit auditum in contrarium.

§. 4.

Deposit de Prodigis in Interrogatorio ut supra expressit, de auditu à civibus Nepomuci.

§. 5.

Existètia Crucifixi à Servo DEI picti in muro supradicta Domûs.

§. 6.

De fama communi, & traditione in eo, quòd n. fuerit auditum in contrarium.

Ad Nonum.

Respondit : Nihil unquam in contrarium.

§. 7:

Conversio Domus, ut supra, in Ecclesiam, ex fama publica, & quod nil tuerit auditum in contrarium.

XII. Testis ad quintum Fol. 787. & tergo.

Respondit. Audiui à meis Majoribus, & est constans ibi traditio, & inconcussa, Domum Cunarum, & Nativitatis hujus Sancti, in Ecclesiam esse versam, & ego in vicina nunc Ecclesiae Domo, ab infantia educatus fui: an verò nemo quietè in ea Domo, antequàm in Ecclesiam versa fuisset, habitare potuerit, hujus non recordor.

Ad Octavum.

Respondit : De versa Domò Nativitatis, in Ecclesiam, est publica, & constans traditio; de Picturis autem jam dixi, mihi non conitare.

Ad Nonum.

§. 8.

Affirmat neminem in domo supradicta habitare potuisse donec in Ecclesiam conversa fuit, idque percepisse ex fama publica, & lectione librorum signanter B. Bohuslao Balbini cuius verba praecisa refert, & sunt compulsata in Process. fol. 588. Nihil auditum est in contrarium.

Respondit. In contrarium autem nihil unquam quidquam audiui.

XIII. Testis. Ad quintum Fol. 800. & tergo 801.

Respondit: Hæc partim ex fama publica, partim autem ex lectione Librorum habeo, & in specie ex Bohuslao Balbino Societatis Jesu Historico, qui citat Patrem Georgium Ferum pariter Societatis Jesu Religiosum, & in his formalibus scribit: Pridem narraveram, Beatum Joannem Nepomuceni in Bohemia natum esse, ex ea Domo, in qua Joannes natus est, Oppidanorum pietas, Sacellum Beati Joannis honori, statim ab ejus morte excitavit, &c.

Ad Octavum.

Respondit. Ab eo tempore notitiam habeo eorum, quæ dixi (exceptis Picturis) ex quo Balbinum legi, & ex fama publica.

Ad Nonum.

Respondit. His omnibus autem etiam nihil in contrarium audiui.

§. 9.

Omnia contenta in interrogatorio dicit audivisse à Majoribus

XV. Testis. Ad quintum fol. 826. & 827.

Respondit. Hæc omnia audiui à meis Antecessoribus, & aliis supra relatis.

Ad Sextum.

Respondit. Meis oculis vidi has Imagines antè annos circiter septuaginta pictas in Murio illius Domus in ingressu ad partem dextram, priusquàm converteretur in Ecclesiam; & recorder quando ista Domus diruta fuit, quod illi Muri, in quibus

§. 10.

Existentiæ Imaginum pictarum in muro, quas vidit Testis.

bus erant pictæ Imagines illæ, aliquot annis steterint expositi pluviis, & injuriis Aëris, sine omni corruptione picturæ, etiam benè recorder, quòd aliæ duæ Domus adjacentes Erasmi Schle-
sta, & Joannis Nykodem pariter dirutæ, & partim in Eccle-
siam, partim in Cæmiterium fuerint convertæ præter Domum
Nativitatis Sancti Joannis Nepomuceni, in qua postremò In-
quilini habitabant, nempe Joannes Gelinek figulus, &c. & vo-
cabatur Domus ad Joannem Nepomucenum. Et audiivi etiam
ut supra innui, quòd in hac Domo non fuerit quies, usque dum
converteretur in Ecclesiam; quam ædificare cepit bo. mem. D.
Comes de Sternberg ante annos septuaginta; postea verò tem-
poris Irruptionis Suecicæ in parvam partem Pragæ, in manu læ-
sus obiit ex vulnere. Ejus autem Domina Conjux Ludmilla
nata Kaurkiana Ecclesiam hanc cœptam absolvit. Benè etiam
recordor, quòd Homines ad Imagines illas in Muro pictas con-
veniebant, & genuflexi orabant, quia fama erat publica, quòd
Imagines illæ fuerint pictæ manu S. Joannis Nepomuceni.

Ad Septimum.

Respondit : Hoc semper audiivi, & meis oculis vidi particu-
las Calcis remanentes, & decidentes post præcedentem inalba-
tionem, & Imago Christi Crucifixi semper integra, & apparens
permanet, quantumvis circa hanc Imaginem ab inalbatione calx
firmiter adhæserit. Murus autem ille ultimatim pro commo-
ditate Cæmiterii dirutus est.

Ad Octavum.

Respondit : A pueritia mea, nempe ab annis septuaginta,

Ad Nonum.

Respondit : Nihil de hoc audiivi.

XVI. Testis. *Ad quintum* fol. 837. & tergo.

Respondit : A meis Majoribus hoc audiivi, & ipse scio,
quòd nemo in Domo illa quietè habitare potuerit, nominatim
figulus Joannes Gelinek, & Pistor, ambo Cives Nepomuceni,
qui ambo Domum illam incoluerunt, verum sine quiete, &
benedictione DEI.

Ad Sextum.

Respondit : Vidi oculis meis omnes illas Picturas in dex-
tera

§. 11.

Domus, con-
versa fuit in
Ecclesiam.

§. 12.

Nemo in hac Domo
quiete habitare
potuit donec in
Ecclesiam con-
versa est.

§. 13.

Fama erat pub-
lica, quòd pradi-
cta Imagines à
Servo Dei fue-
runt pictæ.

§. 14.

Cum aliquis
tentasset dictas
imagines de al-
bare, Testis au-
divit, id fieri
non potuisse
quoad Crucifi-
xum, ac subin-
de vidit calcem
decidisse.

§. 15.

Nemo in pradi-
cta Domo habi-
tare quietè po-
tuit, de auditu
à Majoribus.

§. 16.

Picturas in dextera

ro vidit Testis, tera parte in ingressu Domus in Muro factas ab ætate, quando easque audivit scholam frequentabam, & benè recordor, quod Sanctus Longinus longam lanceam ad latus Christi Domini direxerit, & à Majoribus de his Imaginibus non solum defuncta mea Avia Rebecca, tunc confectas fuisse de his Imaginibus non solum defuncta mea Avia Rebecca, tunc per Servum octuagenariâ major, verum etiam alij Cives senes nobis DEI. Juvenculis narrabant, quod pictæ fuerint à S. Joanne Nepomuceno.

Ad Septimum.

§. 17.
Imago Crucifixi
decalbari non
potuit.

Respondit : In veritate dicere possum, & ipse oculis vidi, quod, dum Uxor illius figuli Joannis Gelinek Ludmilla Crucifixum istum calce inalbasset, ut calx siccata fuit, iterum dedicit è solo Crucifixo, licet in alijs partibus ubique, etiam in reliquis picturis calx inhæserit, quod omnes mirabantur.

Ad octavum.

Respondit : Mox à juventute mea, & ante me.

Ad Nonum.

Respondit : Nunquam audivi aliquid in contrarium.

Cum his Testibus concordant III. *Process.* Fol. 678. VIII. Fol. 743. IX. Fol. 752. terg. XII. Fol. 787.

Ex Historicis & Processu Pragensi

Num. 23.

Catalogus plurimum Prodigiorum, & Miraculorum, quæ ad Sepulchrum

B. Joannis, vel ex ejus intercessione patratæ fuer. nt.

I. Christophorus Sluska Palatinus Vindensis in Polonia; cum pede Sepulchrum Servi DEI per contemptum pressisset, mente turbatus, ignominiam passus fuit. *Scriptor Historicus apud Continuatores Bollandi compulsat. Process. fol. 592.*

II. Wenceslaus Wilhelmus de Raupowa Baro Sectæ Calvinianæ Anno 1619. deridens Cultum Sanctorum vigentem apud Catholicos cum calcasset prædictum Sepulchrum, exindè egrediens à Templo ipso in limine certior factus est, filium unicum repente obivisse. *Scriptor Historicus apud Continuatores Bollandi Compulsat. Process. fol. 695. Joannes Thomas Pessina in Phosphoro Septicorni compulsat. Process. fol. 534. tergo.*

III. Angelus quidam Hæreticus Præfectus Epheborum Frideric

rici Palatini olim nuncupati Regis Bohemiæ Anno 1619. dum præfider intentatæ demolitioni Cratium ferrearum, quibus circumdatur prænotatum Sepulchrum, in terram prostratus, atroci dolore pedum, aliorumque membrorum correptus, paulò post ejulans, & blasphemans occubuit; duo verò Artifices in terram pariter projecti opere se se abstinuerunt. *Scriptor Historicus compulsat. Proc. fol. 595. & seq. Continuatores Bollandi in notis ad eundem Scriptorem litt. E. compulsat. Process. fol. 604. Carolus Caraffa olim Nuncius Apostolicus in Commentarijs de Germania Sacra restaurata compulsat. Process. fol. 516. & sequent, Joannes Thomas Pessina in Marte Moravico compulsat. Process. fol. 613. & in Phosphoro Septicorni ibidem fol. 524. & seq. Georgius Bartholdus Pontanus in Bohemia Pia compulsat. Process. fol. 578. tergo, Joannes Adlsreiter part. 3. Annalium Bogiæ Gentis lib. 5. pag. 80. Extractus quarundam litterarum impressus Anno 1620. compulsat. Process. Fol. 620. compulsat Process. Fol. 538. I. Testis Proc. Fol. 655. III. Fol. 681. tergo IV. Fol. 693. terg. VI. Fol. 719. tergo VII. Fol. 746. IX. Fol. 755. terg. X. Fol. 767. XIV. Fol. 816. XVI. Fol. 840. XX. Fol. 887. tergo XXI. Fol. 888. terg.*

IV. Nocte, quæ præcessit celebrem victoriam armis Catholicorum partam adversus Hæreticos ad Pragæ Mænia Anno 1620. Beatus Joannes visus est convenire in Ecclesia Metropolitana cum alijs Sanctis Patronis Regni Bohemiæ, ac si de republica omnes agerent Consilium. *Scriptor Historicus apud Continuatores Bollandi compulsat. Process. Fol. 597. Continuatores in notis ad eundem litt. F. compulsat. Process. fol. 608. tergo, Joannes Thomas Pessina in Phosphoro Septicorni compulsat. Process. Fol. 538.*

V. Magistra Aulæ Uxoris Friderici Palatini ausa contemnere Sepulchrum Servi DEI, in proviso turbine in ipsa Ecclesia

vexatur, magnòque cum dedecore Domum reverti cogitur. *Scriptor Historicus, ubi suprà compulsat. Process. fol. 539. & tergo. continuatores Bollandi in notis ad eundem litt. I. compulsat. proc. fol. 607. Joannes Thomas Pessina in Phosphoro Septicorni compulsat. proc. fol. 533. tergo. II. Testis process. fol. 667. V. fol. 705. VI. fol. 717. tergo VIII. folio 744. tergo, IX. fol. 754. X. fol. 765. tergo XIV. fol. 815.*

VI. Illustris Matrona indicans se dubitare, an legitime præstaretur Cultus Beato Joanni, invenit de repente in liberculo piarum precum, & Scriniolo illius Imaginem, quàm nunquàm viderat, undè ad ejus Altare accedens petit veniam; *Scriptor Historicus, ubi suprà compulsat. Process. fol. 599. & tergo.*

VII. Religiosus Vir imprudentèr Cultum Beati reprobans improvisâ ægritudine, artuumque tremore captus liber non evasit, nisi priùs votò emissò pœnitentiam egisset. *Scriptor ubi suprà compulsat. Process. fol. 600.*

VIII. Post acceptam Imaginem Beati Joannis Saxo quidam Sectæ Calvinianæ Martinus nomine fidem Catholicam amplectitur, ritèque mox sumptis Sacramentis ex hac vita decedit. *XVIII. Testis Proc. fol. 908. & seq.*

IX. Mulier quædam infirma desperans de sua æterna salute, Missâ celebratâ ad Sepulchrum Beati Joannis, ad meliorem frugem revocatur, & paulò post in Domino requiescit. *XXI. Testis Process. Fol. 913. & seq.*

X. Anna filia Magdalenæ Zahorzanskianæ Puella annorum trium cùm ex magnis tumoribus oculorum usum amisisset, & adhibitis spatiò sex mensium pluribus medicamentis illum recuperare non potuisset, tandèm appositò illius oculis pulvere Sepulchri Servi DEI cum aqua mixtò, elapsis quinque, vel sex horis sana remansit. *XXII. Testis Process. Fol. 916. & seq.*

XI. Faber Murarius, Natione Moravus, captus à Satellitibus ob lethale vulnus propriæ Uxori inflictum, cùm duceretur ad Carceres, opem Servi DEI implorans, facilè è manibus illorum dilabitur. *XXIV. Testis Process. Fol. 920. & seq.*

- XII.** Theresia Veronica Krebsin laborans in Brachio sinistro ferè incurabili Gangrenâ, nuncupatô Votô in honorem Servi DEI incolumitati restituitur. XXV. *Testis Process.* fol. 923. & seq. XXVI. fol. 932. & tergo, & seq. XXVII. fol. 935. & seq. XXVIII. folio 938. & seq. XXIX. fol. 941. & seq. XXX. fol. 946. & seq.
- XIII.** Joannes Michaël Ulbrecht capitali pænâ damnatus ob cædem Consanguinei, factô Votô in honorem Servi DEI, gratiam liberationis salvô honore, & famâ obtinet à Cæsarea Majestate. XXXI. *Testis Process.* fol. 950. & seq.
- XIV.** Wenceslaus Buschek noctu delapsus in profundum Puteum, per invocationem Beati Joannis ad partem superiorem evadit. XXXII. *Testis Proc.* fol. 953. & seq.
- XV.** Barbara Roagnerin Virgo nocturnô tempore pertransiens Vallum Civitatis impetita ab Homine eam volente opprimere, Servi DEI ope imploratâ, mirificè, à periculo præservatur. XXXIII. *Testis Process.* fol. 955. & seq.
- XVI.** Barbara Uxor Joannis Caspari Marle gravi oppressa morbo per triennium, & ultra, factô Votô unâ cum Viro in honorem Servi DEI incolumitatem recuperat, ac prætereâ idem Joannes implorans illius patrociniûm, liberatur à quibusdam Persecutionibus. XXXIV. *Testis Proc.* fol. 959. & seq.
- XVII.** Joannes Christophorus Basler morbo Epilepticô immunis reditur, postquàm Votum in honorem Servi DEI emisisset. XXXV. *Testis Process.* 962. & seq.
- XVIII.** Vir quidam morti proximus ex intercessione Servi DEI resumptis viribus accersiri sibi curat Confessarium, cui lethalem noxam in pluribus Confessionibus deliberatè omissam pandit, paucisque horis decursis, moritur. XXXVI. *Testis Process.* fol. 665. & seq.
- XIX.** Catharina Bradawiezna nuncupatô Votô impetrat liberationem Filiae Puellæ, quæ capite inverso fortuito ceciderat in vas profundum aquæ plenum XXXVII. *Testis* fol. 968. seq.
- XX.** Vir quidam in statu valde periculoso ob assiduam incontinentiam habens recursum ad intercessionem Servi DEI obtinet gratiam liberationis ab hujusmodi labe. XXXVIII. *Testis Proc.* folio 972. & seq.
- XXI.** Catharina Fialowa noctu decidens in Puteum, invocatô

- Patrociniò Beati Joannis , libera evadit. XXXIX. *Testis Process.* fol. 976. *tergo, & seq.* XL. folio & 980. & *seq.*
- XXII. Archidiaconus Joannes Ludovicus Steyer desperatâ salute ob infirmitatem attræbilis , edito Voto erigendi Statuam in honorem Servi DEI , convalescit. XLI. *Testis Process.* fol. 997. & *seq.* XLII. fol. 1003 & *seq.* XLIII. fol. 1007. & *seq.*
- XXIII. Rosalia Hodankiana puella sexennis cadens sub Rotam Molendini , ope Servi DEI illæsa præservatur. XLIV. *Process.* fol. 1009. *tergo, & seq.* XLV. fol. 1024. *tergo, & seq.* XLVI. fol. 1030. *tergo, & seq.* XLVII. fol. 1036. *tergo, & seq.* XLVIII. fol. 1042. *tergo, & seq.* XLIX. fol. 1049. *tergo, & seq.*
- XXIV. Sæviente Peste anno 1680. in locis proximis , Incolæ Oppidi Nepomuci electo Servo DEI in Patronum, omnimodam præservationem consequuntur. III. *Testis Process.* fol. 685. VII. fol. 748. *tergo, & seq.* XI. fol. 782. XII. fol. 794. XIII. fol. 807. XV. fol. 831. *tergo, & seq.* XVI. fol. 844. XVII. fol. 856. *tergo, & seq.* XIX. fol. 868. XXIII. fol. 903.

Ex Processu Olumucensi.

- XXV. Jacobus Felix Pacher laborans sacro Igne in pede , cum jam facienda esset amputatio , emissio Voto in honorem Beati Joannis erigendi Altare , illicò sanatur. I. *Testis Process.* fol. 1013. & *seq.*
- XXVI. Mulier quædam Bukiana intra quinque dies capite plectenda ex intercessione Servi DEI liberationem adipiscitur. *Idem Testis Process.* fol. 1014.
- XXVII. Bohemus quidam Hæreticus jaciens Blasphemias adversus Imaginem Servi DEI , caligine oculorum mulctatur ; sed Facti poenitens , Catholicæ Religionis veritatem agnoscit, ac Hæresim ejuras. *Idem Testis Process.* fol. 1016.
- XXVIII. Matthias Przibil graviter cruciatus oculorum dolore , ita ut visu arbutus fuerit , invocans Servi Dei auxilium convalescit. II. *Testis Process.* fol. 984. & *seq.*
- XXIX. Vir quidam triennio renitens in Sacra Exomologesi flagitiosam vivendirationem , quam ducebat Sacerdoti patefacere , implorato Servi Dei adiutorio , tandem confitetur cum animi sui tranquillitate. III. *Testis Process.* fol. 986. & *seq.*

Ex Processu Viennensi.

XXX. Jolephus Joannes Sattler post emissum Votum ab ejus Matre in honorem Beati Joannis, sanatur à morbo gravi ferè apopletico. I. Testis Process. 991. & seq. II. Testis fol. 994. & seq.

XXXI. Catharina Schonrwin verbis contumeliosis impetens effigiem Servi Dei, è vestigio balburiens reditur; postea verò animadversionem in se factam recogitans, Votum ei nuncupat, pristinâ receptâ loquendi facultate. III. Testis Process. fol. 989. & seq.

Ex actis Sanctorum apud Continuatores Bollandi compulsat. Process. fol. 585.

Sciendum in primis est; etsi Beati Joannis memoria nullo, neque Sacrificio, neque divino Officio honor, & mos in Templis, (quod sine S. Sedis auctoritate fieri non solet) relinqua-
men omnia, quibus Divorum nomina consecratur, ad Sacrum ejus Tumulum adhiberi; itaque, quoties ad salutandos Bohemiae Patronos, Vitum, Wenceslaum, Sigismundum, Adalbertum, eorumque Tumulos in Metropolitana Ecclesia honorandi Proceres, Nobiles, Sacerdotes, Prælati, Canonici, Religiosi, Matronæ, verbo - minimi, maximique conveniunt, Beati Joannis Tumulum nunquam omitti videas. Hic provoluti in genua supplicant, preces ad DEUM fundunt, ejus opem implorant. Suspena est ad Tumulum Tabella, Latino, Bohemico, & Germanico Idiomate, in qua Oratio majusculis litteris ad Beatum Joannem Nepomucenum descripta est; eam recitare Populus consuevit. Pendent hinc inde cerea lumina, & varia anathemata, tum Beati Joannis Imago radiata. Tumulus Cratibus ferreis duplici ordine præmunitur, laminis depictis, in quibus Beati Joannis nomen legitur, additur vox Martyris, & Beati, Lampas ab omni memoria tumulo imminet, ardētque, alias faces cereas ferè quotidiana piorum hominum devotio accendit; earum quædam humani Corporis magnitudinem æquant, his facibus consumptis, novæ aliæ liberaliter apponun-

Num. 24.

Scriptore H. Stori-
ci agentis de
cultu præstato B.
Joanni à tempo-
re antiquissimo
illisque variis
speciebus.

§. 1.

Concursus Per-
sonarum cujus-
cunque conditio-
nis ad Tumulum
Beati Joannis

§. 2.

Oratio affixa
eidem Sepulchro.

§. 3.

Lumina, Ana-
themata ibidem
appensa, & Im-
ago radiata.

§. 4.

Titulus Beati,
& Martyris,
& accensio
Lampadis, &
Cereorum.

tur ab iis præsertim, qui se ad Beati Joannis Tumulum cæleste aliquod beneficium accepisse latentur.

§. 5.
Effigie B. Joannis tanquam Patroni in Candelabro ex munificentia cernissimi Archiduci Leopoldi elaborato.

Serenissimus Leopoldus Austriæ Archidux Candelabrum perelegans (de quo postea sermo recurret) huic Divo statuit, & in eo Beati Joannis effigiem ceream cum cæteris Bohemiæ Patronis affabrè fieri fecit.

Reges, ac Principes nostri Beatum Joannem coluere semper. Ferdinandus Primus Imperator, quoties Pragensem adiret Ecclesiam, ante hunc Tumulum genua ponebat: idem actitasse pium Principem Ferdinandum Secundum, atque etiam Tertium multi meminerunt.

§. 6.
Veneratio exhibita Sepulchro Beati ab Augustissimis Imperatoribus.

Hic Postremus Cardinali Archiepiscopo Pragensi Ernesto Secundo in Consilium vocato, sæpius de publico Beati Joannis cultu, deque ejus ab Apostolica Sede petendo Canonismo (ut vocant) egisse narratur, sed piam optimi Cæsaris mentem primum Bella, deinde mors obrupit.

§. 7.
Ferdinandus Tertius statuit præmovere Canonizationem B. Joannis.

Decimo octavo. Jam verò imagines Beati Joannis ære incisæ habentur in manibus, in his, & Beati titulus Joanni apponitur, & capiti apex ardens cælesti lumine, ac circumfusus radiis spectatur. Neque honores isti nuper inventi, novique dici possunt, sed jam ab ipsa statim morte, & ab omni memoria hodiè viventium Hominum, & ab omnibus impensi.

§. 8.
Imagines Joannis cum titulo Beati, aliis, ut signis Cultu, quæ videntur ab illius obitu.

In Sacrario Ecclesiæ Metropolitanæ Pragensis Ara quædam est, super eam (ut fieri solet) depictæ in pariete antiquâ manu SS. Bohemiæ Patronorum videntur Imagines Viti, Wenceslai, Adalberti, ac cæterum, Pictura (quod apppositi indicant numeri annorum, & pingendi ipsa ratio Sæculis nostris ignota) centum, & octuaginta annos superat antiquitate.

§. 9.
Imago ab antiquissimo tempore depicta cum signis cultus, & titulo Sancti inter Bohemiæ Patronos in Sacrario Ecclesiæ Metropolitanæ.

Has ergò inter Imagines Divorum Joannes Nepomucenus palmum iustinet manibus, radiatò capite undique illustris. Neve dubitare possis, quem cogitavit artifex, & quem Canonici depingi jusserint, trabalibus litteris titulus legitur *Sanctus Joannes Nepomucenus*. Paucis passibus à Beati Joannis Tumulo in Ecclesiâ Metropolitana Pragensi Cappella, seu Sacrarium est pretiosis Imaginibus ab arte, & mausolæo Berkarum Baronum Bohemiæ antiquorum spectabile, in eo Sacrario sub marmore prophyretico altè educto conditus jacet Joannes Walscimus secundus ab Ernesto Primo Archiepiscopus Pragensis.

In Capellæ Altari venustissimo certis diebus Sacra faciunt Sacerdotes. Altaris titulus ma-

n i propria Calpari, Arsenij Sac. Theologiæ Doctoris, & Ecclesiæ Metropolitanæ Decani scriptus hæc habet. Anno millesimo sexcentesimo vigesimo primo 16. Julij per Illustrissimum, & Reverendissimum D. Joannem ejus nominis tertium Archiepiscopum Pragensem consecratum est Altare in Capella e regione Sepulchri Beati Joannis de Nepomuk Confessarij in honorem Visitationis Beatissimæ Virginis Mariæ, ac Sanctorum Virginum, & Martyrum Lucie, & Ottiliæ, nec non Sancti Clementis Papæ, & Martyris, & Beati Joannis Nepomuceni, in quo inclusæ sunt istæ Reliquiæ, &c. - hanc Tabellam Arsenij à se descriptam nuper mihi dedit in manum Reverendissimus D. Thomas Joannes de Czechorod Metropolitanæ ejusdem Ecclesiæ Decanus, Archidiaeceseos Pragensis Officialis, &c. Vir Officiò, libris editis, alijsque meritis clarus; eumque titulum in hanc historiam jussit imponi.

Decimo nonò. Jam, & Scriptorum nostrorum omnium in asserendo Beati Joannis Martyriò, & Sanctimoniâ consensit auctoritas. Videatur Dubravius Olomucensis Episcopus, Hagecius Ecclesiæ Collegiæ Boleslaviensis Præpositus, pluresque alij. Simon Fagellus Ecclesiæ Collegiæ Omnium Sanctorum in Castro Pragensi Decanus, qui antè centum, & quod excurrit, annos, de Sanctis Bohemiæ Patronis Hymnos scripsit, typisque vulgavit, Hymnum unum cum titulo ad Beatum Joannem Nepomucenum concinnavit, versu pro ætate illa non planè invenustò. Georgius Bartholdus Pontanus Metropolitanæ Ecclesiæ Pragensis Præpositus Joannem Nepomucenum Beatum Martyrem appellat. Eandem appellationem tribuunt cæteri superiorum ætatum atque etiam hujus nostræ Scriptores, ut Venerabilis Pater Albertus Chanowsky Vir Apostolicus, qualem vita ejus nuper ab amicissimo Viro Rev. P. Joanne Tanner edita satis ostendit, tum Georgius Ferus ejusdem Societatis, pluresque alij.

Vigesimò. Pridem narraveram, Beatum Joannem Nepomuci in Bohemia ortum esse. Ex ea igitur Domo, in qua Joannes primam vitæ lucem aspexit, Oppidanorum pietas Sacellum Beati Joannis honori statim ab ejus morte extruxit; traduntque veteres memoriæ, neminem in ea Domo nocturnam quietem capere potuisse, omnesque insomnijs fatigatos semper coactos abscedere, donec ea in Sacrarium versa fuisset. Nostrâ ætate Illustrissimus Baro Franciscus de Sternberg Nepomu-

§. 10.
Consecratio Altaris in honorem B. Joannis.

§. 11.
Consensus omnium Scriptorum, qui de rebus Bohemicis agunt, in asserendo Martyrio & Sanctitate B. Joannis.

§. 12.
Hymnus compositus ab antiquo Author cum titulo Beati.

§. 13.
Appellatio Beati communiter à Scriptoribus tributa.

§. 14.
Constructio Sacelli facta in Domo, ubi ortus est B. Joannes à tempore illius obitus.

§. 15.
*Eadem Domus
exinde in Ec-
clesiam con-
versa ibique
adeft Imago.*

§. 16.
*Libellus enco-
miasticus Vitæ
B. Ioannis.*

§. 17.
*Celebratio Festi
quodannis fieri
solita à tempore
immemorabili,
& concursus
populi.*

§. 18.
*Panegyrica ora-
tio habetur dictâ
die.*

§. 19.
*Anathemata
Altari appensa.*

§. 20.
*Beneficiorum im-
portatio ex inter-
cessione B. Jo-
annis.*

§. 21.
*Veneratio Se-
pulchri ab im-
memorabili tem-
pore.*

ci Dominus, Rev. P. Georgio Fero incitante, Sacellum hoc vetustate paulatim concidens, totum dirui iussit, novamque & formosam Ecclesiam Beati Joannis Nepomucensis honori magnis sumptibus extruxit. Benedici Ecclesiam illam Ernestus Archiepiscopus Pragensis, & Cardinalis per alios voluit, cum ipse mer per invaletudinem adesse, & consecrare non posset. In summa novi hujusce Templi Arâ Beati Joannis Imago radiata conspicitur, atque in veneratione habetur. Per hanc recens extructi Templi causam idem Rev. P. Georgius Ferus anno millesimo sexcentesimo quadragesimo primo libellum edidit, quem Famam posthumam Beati Joannis Nepomuceni inscripsit, in quo venustis Imaginibus summô Pictore Carolô Screta Bohemô operam commodante, vitam & mortem Beati Joannis brevissimis titulis triplici idiomate, Latinô, Germanicô & Bohemico comprehendit. Aditur Beati Joannis Ecclesia supplicationibus multis. Parochi à multis passuum millibus ad certam diem ab operibus vacuam, Dominicis inter Pascha & Pentecosten, populum adducunt, idque agitur à tempore immemorabili, Sacra de Beato Joanne non leguntur quidem, sed de Sanctissima Trinitate: concio tamen ad pòpulum de Beati Joannis virtutibus habetur. Appensa visuntur ad ejus Aram anathemata plurima, fatenturque diversi, ejus se meritis varia beneficia cœlitus impetrâsse. Pro comperto est, si campi siccitate laborent, supplicatione unâ, alterave ad hanc Ecclesiam publicè ductâ pluviam impetrari celeritèr. Cancio quædam perverusta de Beato Joanne per hanc Viciniam circumfertur, quam Plebs rustica modulatur, libenter Beato Ioanni pecudes suas, & Jumenta commendare solita, opemque sentire. In peste, quæ Bohemiam anno millesimo sexcentesimo quadragesimo nono pervagata gravissimè afflixit, omnes, qui se se Nepomuci Beato Ioanni commendârunt, periculo sunt erepti.

Vigesimo primò. Pragæ quoque Beati Joannis Tumulus ut antè dixeram, in summo habetur honore, & quamvis imperiti quidam, & in Religione nimium cauti, timidique ipsius Religionis prætextu in B. Ioannis veneratione obturbare aliquid tentârunt; populus tamen, cæterique omnes de constantia justæ pietatis dimoveri non potuit, rediitque semper sua Beato Ioanni gloria, quidquid unus, & alter timidi conarentur. De ejusmodi vetusta Religione, & Cultu Beatorum antiquo optimè di-

dixit Vir eruditissimus, & in Gestis Divorum describendis, & illustrandis diligentissimus, rerum istarum peritissimus Godefridus Henichenius: veneratione Divorum, inquit, à tempore memoriam unius Sæculi excedente Urbanus Octavus Pontifex Maximus nihil voluit derogatum, quò minùs perpetua deinceps esset, &c.

Ex Patre Tannero in Vita Patris Alberti Kanovsky compulsat. in Process. fol. 548.

Post enarratum Martyrium Beati Joannis refert hic Auctor inventionem illius sacri cadaveris, ita inquit.

QUÆsitum proinde mandato ejus est, quod illic sub aquis lateret, repertumque venerabile illud Corpus, & in Templo Sancti Viti sepultum miraculis etiam quibusdam ad Monumentum ejus conlectis; quare populi in eum veneratio ita crevit, ut tamen à Sancta Sede Apostolica (cujus solius est de vera Viri hujus Sanctitate sine periculo erroris decernere) nulla accesserit autoritas, tantaque ab hæresi per duo Sæcula intercurrerint in Bohemia tenebræ, pro Sancto tamen, & vero Martyre sit semper habitus cultu publico, & appensis ad ejus Sepulchrum anathematis; adeò ut ad illud etiam, non secus, quam ad reliquorum in ea Ecclesia sepultorum Sanctorum monumenta, lampas ignem ex pia Serenissimi Leopoldi Guilielmi Austriæ Archiducis munificentia foveat perpetuum, cujus pientissimi Principis etiam mandato Candelabrum æneum opere per quàm eleganter elaboratum ibidem super vetustissimi Artificis, & ex ipso Sacratissimo illo Salomonis Templo Hierosolymæ adhuc superstitem, hodiè a Mediolanensibus spoliis huc allatam, atque in Regum Bohemiæ Gazophylacio hætenùs conservatam Basim itidem æneam erectum, inter reliquorum Sanctorum Statuas etiam Beatum Joannem Nepomucenum supernè ostentat.

Eadem repetit Joannes Thomas Pessina in Phosphoro Septicorni compulsat. Process. fol. 531. tergo.

Ex Processu Pragensi.

Ad Articulum decimum tertium Interrogatorium quadragesimum tertium Process. Fol. 359. tergo 360.

REFlectat se benè Testis, an non tantum à Majoribus suis, verum etiam hi Majores iterum à suis Maioribus audiverint, fidelem Servum DEI Joannem Nepomucenum continuè, & sine quacunque interruptione, vel cujuscunque (præcipuè verò Or-

§. 22.

Veneratio à tempore Martyri præstite, & nunquam interrupta, quamvis in Bohemia Regnum Hæresis pervaserit.

§. 23.

Anathemata appensa ad Tumulum.

§. 24.

Lampas a censa ibidem ex munificentia Serenissimi Leopoldi Archiducis Austria.

§. 25.

Collocatio Imaginis inter Patrones Regni in Candelabro, de quo supra.

Num. 25.

Dicta Testium deponentium, quod Joannes à tempore immemorable appellatio Sancti, Beati, & Martyris, exornatus fuerit.

dinariorum) contradictione Sanctum, Beatum, & Martyrem nominatum fuisse?

Interrogatorium quadragesimum quartum.

An Testis id ipsum, non tantum à Majoribus suis, sed etiam ab alijs grandævæ ætatis Viris audiverit?

Interrogatorium quadragesimum quintum.

An etiam ipse Testis eundem fidelem DEI Servum, semper, & constanter pro Sancto, Beato, & Martyre habuerit, eundemque non aliter, quam Sanctum, Beatum, & Martyrem nominaverit?

I. Testis. Ad 23. fol. 656. tergo 657.

§. 1.
Ex fama publica, ut in Interrogatorio, recensetur, supradicta appellatio absque ulla contradictione Ordinariorum.

Respondit. Semper sic fuit Fama inconcussa, nec ullus Ordinariorum, quorum tamen à Cardinali Ernesto ab Harrach incipiendo usque ad modernum Ordinarium sex fuisse recordor, scilicet d. Cardinalem ab Harrach, (qui tamen circiter Annum 1622. jam Archiepiscopus fuit) Comitem Kolowrath, Mathæum Ferdinandum à Bilenberg, Joannem Fridericum Comitem à Waldstein, Joannem Josephum Comitem Breüner, & modernum Ferdinandum Comitem Kienburg) appellationi Sancti, Beati, & Martyris contradixit.

Ad 44.

Respondit: Jam dixi superius, & adhuc confirmo semper fuisse talem famam, & nunquam eidem fuisse contradictum.

Ad 45.

§. 2.
De facto proprio ipsius Testis.

Respondit. Habui semper pro Sancto, Beato, Martyre, & magno Viro DEI, & illum veneratus sum, & veneror pro singulari meo Patrono, eundemque non aliter, quam Sanctum, Beatum, ac Martyrem nominavi, & nomino.

II. Testis. Ad 23. fol. 669. tergo.

§. 3.
Appellatio prædicta ex fama.

Respondit. Sic semper fuit appellatus, & nominatus.

Ad 44.

Respondit. Ab omnibus in toto Regno.

Ad 45.

De facto proprio ipsius Testis, ut supra.

Respondit. Semper habui pro Beato, & Martyre, & omnī die invoco ejus Intercessionem, & assistentiam, & habeo ubique ipsius Statuas in meis Dominiis publicis erectas, ad quas luminaria accenduntur, & à meis Subditis ibidem Cultus exhibetur.

III. Testis. Ad 23. fol. 682. & tergo.

§. 4.
Appellatio prædicta etiam precise e secundo auditu Majorum.

Respondit: Ita semper à meis Majoribus audivi, & etiam illi asseriebant, se à suis Majoribus id audivisse.

Ad

Ad 45.

Respondit : Omnino, & ipsius auxilium sæpius expertus sum; quinimo filium meum juniorem, etiam in hujus Sancti nomine, ordine tertio baptizari curavi.

IV. Testis. Ad 43. fol. 694. & terg.

Respondit : Audivi hoc à Majoribus, quòd omnibus retro temporibus in Bohemia nostra Sanctus, Beatus, & Martyr appellatus fuerit, nullò Archiepiscoporum huic contradicente.

Ad 44.

Respondit : Audivi hoc à diversis Senibus, & gravibus Viris.

Ad 45.

Respondit : Semper illum pro tali habui, & habeo, eumque tanquam Sanctum, Beatum, & Martyrem semper habui, & appellavi.

V. Testis Ad 43. fol. 706. tergo.

Respondit : Hoc semper audivi, sic illum nominari Sanctum, Beatum, & Martyrem, & nunquam ab Ordinariis contradicentem.

Ad 45.

Respondit : Semper ipsum habui pro Viro DEI, & Martyre, & ipsum colo.

IX. Testis. Ad 43. fol. 756.

Respondit : Semper habebatur pro Sancto, Beato, & Martyre, nam prout supra dixi, Parens meus illum jam Sanctum, Beatum, & Martyrem nominavit, & hæc fama Sanctitatis fuit semper constans absque ullius, & etiam Ordinariis contradictione.

Ad 44.

Respondit : Nominavi superius jam præter meum Parentem, meos Professores, & in specie Patrem Christophorum Todtfeller Societatis Jesu, qui id haud dubie à suis Majoribus acceperunt.

Ad 45.

Respondit : Hoc est verissimum, & etiam in ejusdem honorem in atria mea Altare meis notabilibus expensis erigi curavi.

§. 5.

Defacto proprio ipsius Testis, ut supra.

§. 6.

Appellatio prædicta. b. omni anteaclò tempore sine ulla Ordinariis contradictione.

§. 7.

Appellatio prædicta defacto proprio.

§. 8.

Denominatus ut supra, nemine ex Ordinariis contradicente.

§. 9.

Defacto proprio ipsius Testis.

§. 10.

Denominatio prædicta nullo ex Ordinariis opponente.

§. II.

Def. cio proprio Testis, qui ait, se crexisse in sua atria Altare.

X. Te-

§. 12.

Denominatio
prædicta ut su-
prà, & ex au-
ditu à Viris e-
ximie Dignita-
tis.

X. Testis. Ad 43. fol. 767. tergo.

Respondit : Hoc credo , & sic semper audivi.

Ad. 44.

Respondit : Non tantum à Majoribus sed etiam à Viris
grandævæ ætatis , & indignitate constitutis audivi , prout erant
Bernardus Comes à Martinitz Supremus Burggravius , Comes
Wilhelmus à Kolowrat supremus Regni Præfectus , & ab alijs
Proceribus Regni , & alijs fide dignis Viris.

Ad 44.

§. 13.

De facto pro-
prio.

Respondit : Semper habui , & colui , & colo pro tali , &
dum circumeo in Metropolitana Ecclesia , & alios Sanctos Pa-
trones veneror , & genuflecto , parem devotionem , & cultum
adhibeo , & genuflecto ad Sepulchrum Divi Joannis Nepomuce-
ni , & illum pro Patrono colo.

XV. Testis. Ad 43. fol. 829. tergo.

Respondit : semper hoc audivi.

Ad 44.

§. 14.

Denominatio
prædicta ex
auditu etiam
secundo, & de
facto proprio.

Respondit : Senes antecessores hoc narrabant meis Majori-
bus , & isti mihi.

Ad 45.

Respondit : Ah Tenui semper , & tenebo usque ad mortem.

Concordant cum supradictis Testibus , VI. Process. Fol. 720.

VII. Fol. 733. VIII. Folio 746. terg. XI. Fol. 778. terg. XII. Fol. 791.
XIII. Fol. 804. terg. XIV. Fol. 817. XVI. Fol. 830. terg. XVII. fol. 853.
terg. XIX. fol. 866. XX. Fol. 878. XXI. Fol. 889. XXIII. fol. 900.

Ex Processu Pragensi.

Num. 26.

Dicta Testium
enarrantium ,
quod Beatus Jo-
annes adscri-
ptus sit ad Pa-
trones Regni
Bohemie, adsit
concursum Po-
puli die Mar-
tyrii anniver-
saria, & ap-
pendantur ana-

Ad Articulum decimum quintum Interrogatorium quinquage-
simum tertium , Process. fol. 360. & 361. tergo.

F Tiamne Testis à Majoribus suis audivit , quod fidelis Servus
DEI Joannes Nepomucenus , non minus , ac alii Sancti Pa-
troni Bohemie ab Hominibus cultus fuerit ?

Interrogatorium quinquagesimum quartum.

An etiam hi Majores eundem pro Patrono Bohemie colue-
rint ?

Interrogatorium quinquagesimum quintum.

An Testis concursum Populi in anniversaria die Martyrii
ad

ad ipsum Tumulum viderit, non minùs Anathemata, Lampades argenteas, Cereos maximos appensa, & affixa viderit?

Interrogatorium quinquagesimum sextum.

Undè Testis scit, quòd contra hunc confluxum Populi in die anniversaria Martyrii, sicut, & contra appensiones Anathematum, ac Lampadum, nullus Ordinariorum quidquam dixerit, & ut contra hunc Cultum aliquid oppositum fuisset, quòd Testis nèc à Majoribus suis quidquam audiverit sed sæpèdictum Cultum ab immemorabili tempore quietè toleratum fuisse?

I. Testis. *Ad 53. fol. 657. tergo 658. & tergo.*

Respondit : Jàm sæpiùs dixi, me de hoc audivisse, & famam talem fuisse.

Ad 54.

Respondit : Etiam.

Ad 55.

Respondit : Non tantùm vidi meis oculis die ipsâ concursum Populi ad Tumulum ejus, immò de die in diem Lampadum, Anathematum, Cereorum, & summum augmentum Cultûs.

Ad 56.

Respondit : Nihil unquam, vel minimum de contradictione audivi, imò ut antè dixi, per ipsos Ordinarios semper Cultum fuisse magis promotum.

II. Testis *ad 53. Process. fol. 670. & à tergo.*

Respondit : Audivi, & est notorium in toto Regno.

Ad 54.

Respondit : Non tantùm Majores mei, sed totum Regnum, & Ego ipse.

Ad 55.

Respondit : omnia vidi, & ipse interfui.

Ad 56.

Respondit : Nèc ab Ordinario, nèc ab ullo alio, nèc à Majoribus quidquam contrarium audivi, & sæpè dictus cultus ab immemorabili tempore semper quietè toleratus fuit, & à toto Regno auctus.

IV. Testis. *Ad 53. fol. 695.*

themata, & Lampades, Ordinariò non contradicente

§. 1.

Beatus Joanes habuit est pro uno ex Patronis Regni etià à Majoribus.

§. 2.

De visu testatur, de concursu, appensione Lampadum, & anathematum, & augmento Cultûs.

De consensu Ordinarii.

§. 3.

Patronus Regni de publico auditu etià à Majoribus, & toto Regno.

§. 4.

Concursus ut suprâ, etià de facto proprio.

§. 5.

Nemo contradixit venerationi ab immemorabili introducta, & aucta.

Re-

§.6.

Cultus B. Joa. Patroni Bohemiæ.

Respondit : Audivi, quòd semper in cultu fuerit sicut aliæ

tanquam Pa-
troni etiam de
auditu à Ma-
joribus.

Ad 45.

Respondit : A quo ergo recordor, semper eum coluerunt,
& de hoc etiam narrabatur, quòd Majores nostri eum ut Patro-
num Bohemiæ venerati fuerint.

§.6.

Appensio ana-
thematum &
signanter obla-
tio magni Cere-
rei, quotannis
fieri solita à
viro in magna
dignitate con-
stituto.

Ad 55.

Respondit : Hæc omnia posita vidi oculis meis, id autem
præcipue recordor, quod bon. mem. Dominus Comes Bernar-
dus de Martinitz, supremus in Regno Burggravius, & prima-
rius Locumtenens Reginus multis, & singulis annis magnum Cere-
um, pondus ejus singulis annis unâ librâ augendo, secundum
annos ætatis suæ solitus fuerit ponere intra Crates super Se-
pulchrum S. Joannis Nepomuceni.

Nemo unquam
contradixit.

Ad 56.

Respondit : Nemo unquam his, quæ in hoc Interrogato-
rio ponuntur, contradixit, nec à Majoribus, sive Senioribus
quidquam de hoc audivi.

§.8.

Patronus Regni
de auditu à Ma-
joribus etiam
eximia vota vi-
vis.

V. Testis ad 53. fol. 707. tergo 708.

Respondit : Audivi omnino à Majoribus.

Ad 54.

§.9.

Antequàm Mag-
nates pergant
ad Tribunalia,
Beatum vene-
rantur.

Respondit : Omnino jam dixi, omnes illos Magnates Mar-
tinitzianos, Kolovarianos, Sclavatianos, Wrbnianos, Stern-
bergianos, semper Sanctum hunc coluisse, & de facto ante-
quàm moderni Magnates ad sua Tribunalia vadunt, Sepulchrum
ejus genuflexi venerantur, immo, & ipsi Augustissimi Impera-
tores, Leopoldus, Josephus, & Carolus, dum Pragæ essent,
& sepulchra Sanctorum Patronorum visitarent, etiam sepulch-
rum Sancti Joannis Nepomuceni adgeniculati, & venerati
sunt.

§.10.

Veneratio præsti-
ta ab Augustissi-
mis Imperatori-
bus Leopoldo, Jo-
sepho, & Carolo.

Ad 55.

Respondit : Vidi venerationem publicam, & solemnem,
ita ut locus etiam angustus sit, & populum capere non possit.
Anathematha autem Lampades, & Cerei ab omnibus conspici-
untur, & conspici possunt.

§.11.
Publica venera-
tio, adeò ut locus
sit angustus, &
appensio ana-
thematum.

Ad

A. 65.

Respondit : Omnia hæc audiui , & vidi , & nihil in contrarium unquam , sed semper hic Cultus ab immemorabili tempore quietè toleratus fuit , & perseverat.

XIV. Testis ad 53. fol. 818. & tergo.

Respondit : Audiui cultum fuisse , & de facto collitur.

Ad 54.

Respondit : Etiam.

Ad 55.

Respondit : Vidi copiosissimè , & ferè majorem Cultum , atque affluxum populi , quàm in festo aliorum Sanctorum Bohemiarum Patronorum ; siquidem ad summa aurora hujus diei usque ad profundum meridiem , nec non per totam octavam Missæ sacrificia celebrantur , & frequentissimus Poenitentium , & Eucharistiam sumentium numerus cernitur. Et hinc credo , quòd illa fama Sanctitatis satis sit fundata , cum tot homines omnis generis , statûs , sicut , & ætatis eò confluant , & absque omni dubio notitiam hujus Sanctitatis à suis Antecessoribus , & Majoribus habeant.

Ad 56.

Respondit : Si quid contradictum fuisset concursui , aut appensione Anathematum ab Ordinarijs , fuisset factus immediate rumor in populo , & sic non solum Ego , qua primas Senatûs Urbici , sed etiam Populus de tali oppositione , vel contradictione Ordinariorum notitiam habuisset , quod autem nunquam factum esse scio.

XV. Testis ad 55. fol. 830. & tergo.

Respondit : Hòc die quidem Pragæ nunquam fui , audiui autem , quòd Pragæ illo die magna soleat esse solemnitas. Apud Nos etiam Nepomuci à tempore Ecclesiæ ædificatæ devotio de anno in annum crevit , & etiamnum crescit , ita ut illo die non solum domestici , sed etiam ex alijs vicinis , & remotis Locis tantus populus processionalitèr concurrat , ut neque in Ecclesia , neque in Cæmeterijs satis ei locus sufficiat , ibique Confessionem & Sacram Communionem peragunt. Et nunquam quis per Nepomucum transit , quin Sanctum in Ecclesia veneretur.

Ad 56.

Respondit : Hoc non audiui , nam hæc fama , & Cultus ab immemorabili tempore duravit , & semper augetur.

§. 12.

Nunquam contradictum fuit venerationi , quæ assidue perseverat.

§. 13.

Cultus B. Joannis uti Patroni Regni.

§. 14.

Populi concursus Major die anniversaria B. Joannis , quàm aliorum Patronorum Regni.

§. 15.

Ratio famæ Sancti atque bene fundata.

Nunquam Ordinarii contradixerunt.

§. 16.

Magnus Populi concursus ad Ecclesiam Nepomuci constructam cum continuo Cultûs augmento.

Nunquam fuit contradictum ab Ordinarijs.

Con-

Concordant cum supradictis Testibus III. *Process. Fol. 683. VI. Fol. 621. VII. Fol. 734. terg. VIII. Fol. 747. terg. IX. Fol. 557. X. 786. terg. XI. Fol. 779. terg. XII. Folio 792. XIII. Fol. 805. terg. XVI. Fol. 842. XVIII. Folio 854. terg. XIX. Fol. 867. XX. 879. terg. XXI. Folio 889. terg. XXIII. Fol. 901.*

Ex Processu Pragensi.

Ad Articulum decimum sextum Interrogatorium quinquagesimum septimum Process. fol. 361. terg.

Num. 27.

Retentio Candelabri insignis apud sepulchrum B. Joannis, ubi efformata sit inter alios Bohemia Patronos illius Imago.

Recordaturne Testis, quando, & à quò tempore sepulchro multum fati fidelis Servi DEI Joannis Nepomuceni Candelabrum ex aurichalco confectum cum parvis Statuis Sanctorum Patronorum, Bohemiæ, & inter illos, etiam fidelis Servi DEI Joannis Nepomuceni, cum palma, & libro appositum fuit?

Interrogatorium quinquagesimum Octavum.

Si Testis idipsum non recordatur, saltè dicat; an de hac appositione Candelabri à Majoribus suis audiverit, & an contra hanc appositionem nil unquam, præcipuè verò ab Ordinarij morum fuerit?

§. I.

Retentio supradicti Candelabri de visu.

Etiā d. auditu à Majoribus. Nemo contradixit.

II. Testis. *Ad 57. fol. 670. terg. 671.*

Respondit: A quo habeo usum rationis, semper vidi.

Ad 58.

Respondit. A Majoribus meis audivi positum fuisse, & ipse vidi hoc Candelabrum, nemine contradicente; nec Ordinario, nèc ullò aliò, sed omnes venerantes.

III. Testis. *Ad 57. fol. 683. terg. 684.*

Respondit: Recordor totà vità meà semper hoc Candelabrum supra sepulchrum Sancti stetisse, quando autem illud sepulchro impositum fuerit, mihi non constat.

Ad 58.

Respondit: Ego aliud non audivi, & aliud non scio, quàm quòd istud Candelabrum imperturbatè semper steterit super sepulchro Sancti Joannis Nepomuceni, & quòd huic appositioni nullus unquam contradixit, immo semper Candelas eò allatas, & ad illud positas fuisse à mea propria defuncta Coniuge.

IV. Testis. *Ad 57. fol. 695. terg. 696.*

§. 2.
Retentio supradicti Candelabri

§. 3.
Secundum stetit apud sepulchrum d. Candelabrum, nemine contradicente. Et in eo opposita fuerunt candelæ.

Respondit : Candelabrum illud jam antè meam memoriam stetit supra sepulchrum Sancti Joannis Nepomuceni, & hodiè dum stat cum figuris Sanctorum Patronorum Bohemiæ, inter quos est etiam Sanctus Joannes Nepomucenus cum Libro, & Palma.

Ad 58.

Respondit : Hoc audiui, quòd pars inferior, nimirum pes hujus Candelabri, allata fuerit Mediolanò, proveniens ex templo Salomonis Hierosolymis, & contra appositionem hujus Candelabri nullus Dominorum Archiepiscoporum quidquam opponebat.

V. Testis. Ad 57. fol. 708. & tergo.

Respondit : Candelabrum audiui appositum esse, & etiam vidi cum alijs signis.

Ad 58.

Respondit : Quis apposuerit illud Candelabrum, non recordor, nullus autem in contrarium quidquam opposuit.

VIII. Testis ad 57. fol. 747. tergo 748.

Respondit : Quando sit appositum hoc candelabrum, non recordor, sed à mea memoria semper stabat, prout in Interrogatorio habetur. Super quod candelabrum piè defunctus Dominus meus Excellentissimus D. Comes de Martinitz supremus Burggravius Bragensis per omnes annos, quibus ei servivi, septem Cereos, singulos dimidiæ libræ apponi curavit, & his consumptis, alios surrogavit, quod mihi per integros annos viginti notum est.

Ad 58.

Respondit. Audiui, quòd pes, seu pars inferior hujus candelabri ex Templo Hierosolymitano allata sit Mediolanum, indè Pragam, & supra sepulchrum Sancti Joannis Nepomuceni posita, & nemo, ne quidem è Dominis Archiepiscopis in hoc fuit contrarius. X. Testis Ad 57. fol. 769.

Respondit. Vidi, & video hoc candelabrum appositum esse, & recordor, me legisse, quòd dicatur pes illius candelabri esse allatus ex Templo Hierosolymitano, seu Salomonis. Reliquum verò candelabrum cum Statuis Sanctorum Patronorum appositis (inter quas etiam reperitur Statua Sancti Joannis Nepomuceni cum palma & libro, curatum fuisse ab Archiepiscopo Leopoldo.

Ad 58. *Respondit* : Nihil audiui, & nihil mihi de hoc est notum.

§. 4.

Existencia d. Candelabri ab antiquo tempore cum signis Patronorum Bohemiæ.

§. 5.

Basis aucti Candelabri allata dicitur ex Templo Hierosolymitano

Nemo contradixit illius retentioni.

§. 6.

Retentio Candelabri cum signis de visu & auditu.

Nemo unquam contradixit.

§. 7.

Appositio Candelarii per spatium plurimum annorum facta in dicto Candelabro ita jubente Viro primario Dignitatis.

§. 8.

Basis aucti Candelabri allata ex Templo Hierosolymitano ut sup. §. 4. De v. 16.

§. 9.

Existencia d. Candelabri, ut supra §. 4. & §. 6.

§. 10.

Effigie. B. Joannis in eo appositæ.

Concordant cum supradictis Testibus I. Process. fol. 668. terg. VI. fol. 721. terg. VII. fol. 735. IX. fol. 757. terg. XI. fol. 780. XII. fol. 792. terg. XIII. fol. 806. XIV. fol. 819. XV. fol. 830. terg. XVI. fol. 842. terg. XIX. fol. 867. XXI. fol. 890. XXIII. fol. 901. terg.

Ex Processu Pragensi.

Num. 28.

Concursus tam Cleri Sæcularis quam regularis ad Sepulchrum Servi DEI, etiam ex auditu à Majoribus, cum approbatione Ordinariorum.

Ad Articulum decimum septimum Interrogatorium quinquagesimum nonum Process. fol. 361. terg. 364.

A Quo tempore Testis recordatur, Clerum tam Sæcularem quam Regularem ad Tumulum ejusdem fidelis Servi DEI in genua procidere, & ejus opem, ac Patrocinium invocare?

Interrogatorium sexagesimum.

Audivitne Testis à Majoribus suis, quod jam etiam tempore illorum, Clerus tam Sæcularis, quam Regularis ad hunc fidelem Servum DEI patrocinium rogaturus confluxerit. Et verum nè est, quod omnes Ordinarii illud scientes toleraverint.

Ad Articulum decimum octavum Interrogatorium sexagesimum secundum.

Process. fol. 362.

Etiamne hi Majores Testi narraverunt, quod iam tempore illorum tam Sæcularis, quam Regularis clerus ad Tumulum fidelis Servi DEI Nepomuceni beneficia petiturus recurreret?

Ad 59. fol. 658. & 659.

I. Testis Respondit: Sicut dixi, jam antè à pueritia mea.

Ad 60. Respondit: Sic semper, & non aliter audiui, & non tantum audiui hunc cultum ab Ordinariis tolerari, sed approbari, & promoveri.

Ad 62. Respondit: Omnino hæc narrari audiui.

IV. Testis ad 59. Fol. 696.

Respondit: A tempore, quo Pragæ dego, id recordor.

Ad 60.

Respondit: Audiui hoc à Majoribus, quod jam temporibus ipsorum tam Ecclesiastici, quam Regulares ad Sepulchrum ipsius cum coluerint, tolerantibus id semper Archiepiscopis.

Ad 62.

Respondit: Hoc verum est.

XVI. Testis ad 59. fol. 842. terg. 843.

Respondit: Quod Clerus ad Sepulchrum Sancti Joannis Nepomuceni concurrat, ejusque patrocinium implorèt, ab infantia mea audiui à meis Majoribus, & alijs grandævis, & beneficis Civibus.

Ad 60.

Re.

§. I.

Concursus prædictus à pueritia Testis, & quoad tempus antecedens ab auditu à Majoribus, cum approbatione Ordinariorum

§. 2.

Concursus prædictus. De auditu à Majoribus Archiepiscopi semper tollerant.

§. 3.

Concursus prædictus de auditu à Majoribus & alijs grandævis

Respondit : Narrabant, quòd jam ipsorum ætate hinc Pragæ §. 4.
 magni Cleri, & Populi frequentia fuerit, nam Avus meus Eras- Idem cōcursus
 mus Schlehta decrepatus Senex, dum me Puero Pragæ Domum & accensio
 revertebatur, referebat, quòd ad Sepulchrum Sancti Joannis Cereorum,
 Nepomuceni magna fuerit celebrata solemnitas, & devotio; &
 circa Sepulchrum ejus magnos, & multos Cereos positos, &
 ardentes reperiri.

XXI. Testis ad 59. fol. 890.

Respondit : Hoc à juventute mea semper, & constanter Concurfus
 recorder. prædictus.

Ad 60.

Respondit : Non dubito, quin tempore Majorum meorum Initium d. con-
 concursus Cleri fuerit ad Sepulchrum Sancti Joannis Nepomu- cursus ab an-
 ceni, nùm hæc devotio tempore juventutis meæ non incœpit, tiquo tempore,
 sed prout palàm referebatur, fuit antiqua devotio, cui nullus qui nemo Ar-
 Dominorum Archiepiscoporum contrarius fuit. chiepiscoporum
 contradixit.

Ad 62.

Respondit : Publicè hoc narrabatur quòd ab antiquo Se- De voce
 pulchrum Servi DEI tam à Clero, quàm à Sæcularibus devotè publica.
 invisatur, & honoretur.

Concordant cum supradictis Testibus II. Process. Fol. 761.
 III. Fol. 084. V. Fol. 708. tergo, VI. Fol. 721. tergo 722. VII. Fol.
 735. terg VIII. Fol. 748. IX. Fol. 757. à terg. X. Fol. 769. terg.
 XI. Fol. 780. terg. XII. Fol. 793. XIII. Fol. 806. XIV. Fol. 719.
 XV. Fol. 831. XVI. Fol. 855. tergo XX. Fol. 880. XXIII. Fol.
 902.

Ex Processu Pragensi.

Ad Articulum vigesimum secundum Interrogatorium septuage-
 simum sextum. Process. fol. 364.

A Quo tempore Testis recordatur, ad Sepulchrum sæpius
 dicti servi DEI Joannis Nepomuceni pro contestatione, & antiquissimo
 gratiarum actione obtentorum beneficiorum plurima pendere tempore, non
 Anathemata? contradicente
 Ordinario.

Interrogatorium septuagesimum septimum.

An Testis à suis Majoribus audiverit, quòd etiam ab anti-
 quo ad sæpeditum Tumulum anathemata appensa fuerint?

Interrogatorium septuagesimum octavum.

An non aliquando Ordinarii Loci his appensionibus Anathematum contradixerint, eaque removeri jusserint?

§ 1.
Recordatur
appensionis
Anathematum
& de auditu à
Majoribus.

I. Testis ad 76. fol. 660. tergo.

Respondit : A pueritia mea.

Ad 77.

Respondit : Audivi, ut superius dixi.

Ad 78.

Respondit : Me sciente nunquam.

§. 2.
Appensio præ-
dicta d. visu
ab usu rationis
& de auditu à
tempore im-
memorabili.

II. Testis ad 76. fol. 672. tergo 673.

Respondit : Vidi, à quo usum rationis habeo.

Ad 77.

Respondit : Audivi, ab immemorabili tempore jam fuisse appensas Lampades, & Anathemata.

Ad 78.

Respondit : Nunquam.

§. 3.
Appensio præ-
dicta de visu,
& auditu à
Majoribus.

V. Testis ad 76. fol. 70. & tergo.

Respondit : Semper à quo veni Pragam ad studia, vidi venerationem, Cultum, & appensionem Anathematum.

Ad 77.

Respondit : Audivi hoc à Majoribus jam antè recensitis ; & est probabile, quòd Cultus ipsius, & veneratio, initium sumpserit immediatè post ipsius demersionem ; ratio enim id dictat, eò quòd Cælum tunc per apparentiam Luminum hujus Viri Sanctitatem approbaverit.

Ad 78.

Respondit : Nihil audivi in contrarium, sed semper laudes, honorem, & venerationem hujus Sancti.

§. 4.
Principium e-
jusdem appen-
sionis ab obitu
B. Joannis.

VI Testis ad 76 fol. 724.

Respondit : A quo judicium habeo, & à pueritia mea recordor, ibidem ad Sepulchrum pendere Anathemata, & signa obtentorum beneficiorum.

Ad 77.

Respondit : Audivi etiam hoc à Majoribus meis.

Ad 78.

Respondit : Nihil audivi hac de re.

IX. Testis ad 76. fol. 759. tergo.

Nemo con-
tradixit.

§. 5.
Appensio præ-
dicta de visu,
& de auditu à
Majoribus, ne-
mine contradi-
cente.

Respondit : Recordor à Pueritia mea fuisse ibidem appensa jam Anathemata , & signa obtentorum , quæ successu temporis in ingentem numerum excreverunt.

Ad 78.

Respondit : Nihil horum unquam contigit.

XV. Testis ad 76. Process. fol. 832. tergo.

Respondit : Hoc recordor à septuaginta annis , dum prima vice fuisset Pragæ , quod talia Anathemata fuerint appensa.

Ad 77.

Respondit. Hoc audiui.

Ad 78.

Respondit : Ah ! hoc non audiui.

XVI. Testis ad 76. Process. 845. & tergo.

Respondit. Proût antecederet dixi , recordor ab annis plusquam quadraginta à primo meo Pragæ adventu.

Ad 77.

Respondit. Audiui hoc à defuncto meo Avo Erasmo Schlehta , dum Pragæ fuisset sæpius , & narrabat , quod à memoria sua , tam Cerei Magni , quàm etiam Anathemata , & Lampades ad Sepulchrum Sancti Joannis Nepomuceni pependerint.

Ad 78.

Respondit. De hoc nihil penitus audiui.

XIX. Testis ad 76. Process. fol. 869. tergo.

Respondit. Ab ipsa juventute mea,

Ad 27.

Respondit. Hoc audiui , quod jam longò tempore ante ætatem nostram similia signa , & anathemata fuissent appensa.

Ad 78.

Respondit. Hoc nunquam audiui , nec vidi aliquid remotum fuisse.

Concordant cum supradictis Testibus III. Process. fol. 686. IV. fol. 697. tergo. fol. 738. VII. fol. 749. X. fol. 771. tergo. XI. fol. 783. XII. fol. 793. tergo. XIII. fol. 808. tergo. XIV. fol. 821. XVII. fol. 857. tergo. XX. fol. 882. XXI. fol. 891. XXII. fol. 904.

§. 6.

Appensio predicta Anathematum , illorumque ingens augmentum
Nemo contraxit,

§. 7.

Appensio predicta de visu per septuaginta annos, & de auditu à Maioribus, nec in contrarium aliquando auditum

§. 8.

Appensio predicta de visu, & auditu ab ejus Patre.

Nil auditum in contrarium

§. 9.

Predicta appensio Anathematum de visu, & auditu à diuturno tempore

Nil fuit auditum in contrarium.

Ex Processu Pragensi.

Num. 30. *Ad Articulum decimum quartum Interrogatorium quadragesimum sextum Process. fol. 360. & tergo.*
 Dicta Testium quoad Imagines B. Joannis depictas cum signis Sanctitatis, & Martyrii nec non illius Statuas.

Dicat Testis, an verum sit, quod Venerabilis hujus Servi DEI Imagines cum Radiis, Palmis, ac aliis respectivè Sanctitatis, & Martyrii signis, pingi solitæ fuerint; & an id ipsum sic, & non aliter à Majoribus suis sibi Testis recensire audiverit?

Interrogatorium quadragesimum septimum.

An non hi Majores specificaverint loca, & loca locorum, in quibus Imagines fidelis Servi DEI Joannis Nepomuceni cum similibus signis pictæ fuerint?

Interrogatorium quadragesimum octavum.

Dicat Testis, an à Majoribus suis audiverit, utrum hæc loca, in quibus Imagines hæ pictæ, & affixæ fuerunt, Sacra, id est Ecclesiæ, vel Sacella? an verò tantum Aedes profanæ, & domesticæ fuerint?

Interrogatorium quadragesimum nonum.

An non his Picturis aliquis contradixerit, & hæc appicta Sanctitatis, ac Martyrii signa in dubium tradiderit?

Interrogatorium quinquagesimum.

An aliquis contra has picturas impugnatore scripserit, vel loquutus fuerit?

I. Testis ad 46. fol. 657. & terg.

Respondit: Semper vidi cum talibus signis Sanctitatis, & nullum dubium est, quin etiam mei Majores illum cum his signis pariter viderint, cum (prout supra dixi) semper talem nominaverint.

Ad 47.

Respondit. Ipse meus Dominus Parens talem Imaginem cum similibus signis Sanctitatis in Domo sua habuit, & in libro precatorio ejusdem de facto reperitur talis Imago.

Ad 49.

Respondit. Nemo unquam; nisi forsan aliquis acatholicus fuisset, in mea præsentia autem nemo.

Ad 50.

Re-

§. I.
Imagines B. Joannis cum signis Sanctitatis, quas vidit Testis

§. 2.
Exprimit librum precatorium, in quo aderat Imago.

Nemo contra-dixit, vel scripsit.

Respondit. Nunquam absolute audiui.

II. Testis ad 46. fol. 669. tergo 670.

Respondit. Sic est, sic audiui, & vidi.

Ad 74.

Respondit. In Ecclesia Metropolitana hic Pragæ, & in pluribus alijs locis Sanctis, & profanis Aedibus.

Ad 49.

Respondit. Nemo, sed bene veneratus.

Ad 50.

Respondit: Non audiui, nec legi.

III. Testis ad 46. fol. 682. tergo 683.

Respondit. Omnino sic vidi, & sic audiui pictas, & sculptas Imagines fuisse cum Radiis, Palmis, & Crucifixò in manibus Sancti.

Ad 47.

Respondit: Sic semper fuit communis fama de tali Pictura, habitas fuisse sic pictas, aut sculptas, tam in diversis Ecclesijs, quam etiam in Domibus privatis.

Ad 48.

Respondit. Jam dixi, tam in Ecclesijs, quam in Aedibus privatis.

Ad 49.

Respondit. Nunquam quidquam in contrarium meam vitam.

Ad 50.

Respondit. Nihil de contradictione aliqua positivè scio.

IV. Testis ad 46. fol. 720. tergo 721.

Respondit. Sic audiui à Majoribus meis, & sic semper vidi pingi Imagines, & Statuas erigi cum similibus signis Sanctitatis.

Ad 47.

Respondit. Tales Imagines Majores mei mihi domi Puero exhibuerant, & pariter in scholis inferioribus mihi sæpius tales Imagines monstratæ, & mihi in præmium à Professoribus datæ fuerunt.

Ad 48.

Respondit. Non tantum in Aedibus profanis, sed etiam in ipsis Ecclesijs similes Imagines Sancti hujus mihi Præceptores mei indigitabant, & monstrabant, & etiam jam tempore Majorum meorum tales Imagines publicè positæ extiterunt.

R

§. 3.

Imagines ut supra de visu & auditu.

§. 4.

Reperiuntur & Imagines in Ecclesijs & in locis profanis. Nemo contraxit.

§. 5.

Prædictæ Imagines ut supra de visu, & auditu.

§. 6.

De fama Pictura ad. Imagines, tam in Ecclesijs, quam in profanis Aedibus. Nunquam contradietum fuit, vel scriptum in contrarium.

§. 6.

Imagines, & Statuas ut supra de visu & auditu à Majoribus.

§. 7.

In præmium data Puero & scholarum Magistris.

§. 8.

Positæ reperiuntur tempore antiquo in Ecclesijs & Aedibus profanis.

Ad

*Nil auditum in
contrarium.*

Ad 49.

Respondit. Nihil in dubium, aut in contrarium unquam au-
divi.

Ad 50.

Respondit. Nihil planè scio.

§. 9.

*Statua Servi
Dei olim collo-
cata in Medio
Ecclesiae Met-
ropolitanae
Pragensis, &
successu tem-
poris renovata.*

X. Testis ad 46. fol. 768. & tergo.

Respondit : Hoc verum est, & vidi, & inveni in Medio
Sanctae Metropolitanæ Ecclesiæ apud Altare Sanctæ Barbaræ è
regione Cathedræ circa annum 1624. erectum cum alijs Patro-
nis Regni stantem Statuam hujus Venerabilis Servi DEI Joannis
Nepomuceni, & dum annò 1687. hoc Altare Sanctæ Barbaræ,
cum s. ita Ordinarij Loci, & Metropolitanæ Capituli novum fie-
ri curavi, quatuor deinde Missæ sacrificijs fundatum, hic idem
Sanctus Joannes Nepomucenus, locò prioris Statuæ pictus per-
manet, & honoratur.

§. 10.

*Imagines, &
Statua B. Joan-
nis in multis lo-
cis sacris exi-
stentes, & sig-
nantes una de-
picta in Ecclesia
Metropolitana.
Nulla adfuit
contradictio.*

Ad 47.

Respondit. Non possum me reflectere. Ego autem vidi
multas Ecclesias, Capellas, Altaria, Imagines pictas, & sculp-
tas venerationi hujus Sancti extructas; & etiam picta Imago ex-
tat hujus Sancti inter reliquos Patronos Regni Bohemiæ in Me-
tropolitana Ecclesia super Portam Occidentalem, quæ picta
fuit à tempore Ferdinandi I.

Ad 49.

Respondit : Ah! Nullus.

§. 11.

*Imagines præ-
dicta.*

Ad 50.

Respondit. Non memini.

§. 12.

*In Ecclesia Me-
tropolitana.*

XIII. Testis ad 46. fol. 804. tergo 805.

Respondit : Et audivi, & vidi.

§. 13.

*Alia Imago in
Sacello Novitia-
rums Patrum Je-
suit.
Nulla adfuit
contradictio vel
impugnatio in
scriptis.*

Ad 47.

Respondit. Omnino loca locorum mihi exhibuerunt, &
vidi, nempe in Ecclesia Metropolitana suprà Portam Occiden-
talem pictus est Sanctus Joannes Nepomucenus inter cæteros
Sanctos Bohemiæ Patronos cum talibus signis Sanctitatis Pictu-
râ veteri. Item alia vetusta Imago hujus Sancti ostensa est mi-
hi, dum ad Novitatum venissem in nostro Sacello domestico,
quæ hodièdum extat.

Ad 49. Respondit. Nunquam audivi.

Ad 50.

Re-

Respondit. Etiam non, quia non fidunt etiam ipsi hæretici.
XIV. Testis ad 46. fol. 817. & tergo.

Respondit. Semper audiui à Majoribus meis, sic pictas
fuisse Sancti Imagines. Ad 47.

Respondit. In nostro Sacello Senatūs Vetero - Pragensis
mihi exhibita fuit, & de facto præstat Imago Sancti in pariete Sa-
celli picta; ad cuius dexteram est Sanctus Joannes Baptista de-
pictus, Inscriptio sub Imagine Sancti Joannis Nepomuceni pi-
cta cum radio est sequens.

*Sanctus Joannes Nepomucenus submersus Annō millesimō tercentesimō
octuagesimō tertio. Et ulterius scriptum stat.*

Renovatum millesimō sexcentesimo trigesimō secundō.

Unde ego infero; cum scriptum constet, has Imagines fuis-
se renovatas Annō millesimō sexcentesimo trigesimō secundō,
necessario debuisse jam multo tempore ab antè pictas fuisse,
ut successu temporis renovatione opus fuerit.

Ad 48.

Respondit. Hæc Capella est locus sacer, & habentur quo-
tidie ibidem Sacrificia Missæ tam pro Senatu, quam pro iis etiam,
qui in custodia detinentur, & habentur pro eadem Capella Sa-
cerdotes constitui ad persolvendas has Missas.

Ad 49. Respondit: Nullus. Ad 50. Resp. Nihil.

XVII. Testis ad 46. fol. 854. & tergo.

Respondit. Sic Ego semper cum talibus signis Sanctitatis
ejus Imagines, & statuas, non tantum in Regno Bohemiæ,
sed etiam in alijs Provincijs meis oculis conspexi.

Ad 47.

Respondit: Hæc particularia Majores meos mihi quidem
exhibuisse non recordor; ego tamen vidi à juventute mea similes
Imagines vetustissimas. Ad 48.

Respondit: Quæ ego loca vidi, erant sacra, & Ecclesiæ,
prout in Hungaria, vix una Ecclesia Catholica stat; in qua Sta-
tua, aut Imago hujus Sancti non extet? Et quidem in specie in
Ecclesia PP. Franciscanorum Discalceatorum Possonii in Hun-
garia Statuam vidi hujus Sancti, quam judico, centum annos
excedere. Ad 49. Respondit. Nullum audiui.

Ad 50.

Respondit. Etiam non audiui, nec legi.

Concordant cum supradictis Testibus IV. Process. fol. 694.

§. 14.

*Supra dicta
Imagines de altari
dum à Majoribus*

§. 15.

*Imago extat in
Sacello Senatūs
Vetero-Pragen-
sis cum Inscrip-
tione.*

§. 16.

*Dicta Imago
fuit antiqua
utpote renovata
Anno 1632.*

§. 17.

*Exprimitur
qualitas d. Sa-
celli.
Nulla contra-
dictio.*

§. 18.

*Imagines, &
Statua B. Joann-
is nedum in
Regno Bohemiæ,
sed etiam in
alijs Provinciis
de visu Testis.*

§. 19.

*Imagines vetus-
tissimas.*

§. 20.

*Reperiuntur in
locis sacris.*

§. 21.

*In Hungaria vix
una Ecclesia, ubi
non adsit Sta-
tua, vel Imago
B. Joannis.
Nemo contra
dixit.*

terg. V. fol. 707. VII. fol. 733. terg. 734. VIII. fol. 747. IX. fol. 756.
 terg. XI. fol. 779. XII. fol. 791. terg. XV. fol. 829. terg. XVI. folio
 840. terg. XIX. folio 886. XX. fol. 879. XXI. fol. 889. XXIII. folio
 900. terg.

Num. 31.
 Hymnus, &
 Oratio, quæ
 recitatur in
 honorem B.
 Joannis.

*Ex Libro Hymnorum Sacrorum de Beata Virgine, & Sanctis
 Patronis Regni Bohemiae apud Georgium Bartholdum Pon-
 tanum edito annò 1602. compulsat. Proc. fol. 544. à ter. & seq.
 De S. Joanne Nepomuceno Canonico Pragensi Martyre.*

H Y M N U S.

Hymnus.

INter tot celebres, Zechia quos colit,
 Patronos, minimus non celebraberis
 Votis Jæne Sacer, Presbyter optimè.
 Prognate è Nepomutio.
 Non vitam, studium, non cano cætera
 In te magnifica, & quòd fueris Pius
 Prælatas penès hanc Metropolim Sacram
 Ædem, & tam Venerabilis.
 Majus, quod memeror, quòdque Bohemia
 Mirè nostra colit, vix Regio extera
 Huic novit simile: huic novimus, ecquis
 Est Confessarius optimus.
 Wenceslaus iners luxurians nimis
 Indulgens varijs tantus ineptijs
 Rex à multibona Coniuge carpitur.
 Secretò tamen, & piè.
 Hostis Consilij iudicijque inops
 Execratur opus tam meritorium,
 Uxoremque suam, Presbyterum dein
 Te, Sanctissimum in omnibus;
 Vult dici sibimet crimina Conjugis,
 Quæ majora suæ, sic caperet necis
 Causam multiplicem, tolleret impiè
 Uxorem indè piissimam.
 Respondes misero, Presbyter optime,
 Non sunt nota mihi crimina Conjugis;
 Quòd, si nota quidem, non licitum mihi
 Hæc concredita prodere.
 Rex actus furiis, Carcere condier
 Torquerique jubet Presbyterum bonum;
 Verùm corde premit summa silentia.
 Confessarius optimus.
 Cùm nil profundum flumine mergier

Cæca nocte jubet, plurima protinus
Lux undis rutilat nuncia Corporis
Servati, & fidei suæ.

Agnoscit scelus hoc Rex reus omnium,
Disceditque aliò crimine turbidus;
Accurrit Populus, tollit in æthera
Hæc Miracula maxima.

Prælati roseum Corpus, ut auferunt,
Antè Aras Mariæ in Metropolim suam
Conduunt, & Tumulum marmore muniunt
Cum magna reverentia.

Discas Presbytero crimina credere,
Non ulli ista homini pandere, Presbyter.
Et tu disce, DEI, qui geris hinc vices:
Hæc Ecclesia præcipit.

Signis mirificis hæc DEUS approbat,
Qui lædit levitèr marmoreum locum,
Ridet Reliquas, sustinet hac die
Certum opprobrium ut impius.

O! fulgens superis Martyr honoribus
Hoc per Martyrium, per meritum tuum
Nos audi, petimus, respice Sydere
Da patrocinium tuum.

Ut, qui te colimus, simus ab omnibus
Securi opprobriis, nec nisi crimina
Confessi, has animas, fata ubi postulant,
Emittamus in æthera.

Sit laus summa Patri, gloria Filio,
Sancto Spiritui, gloria Numini
Trino, unique decus, gratiæ & actio
Sit Sæcula in omnia.

*In Actis Sanctorum apud Continuatores Bollandi extat sequens
Oratio, quam tribus Linguis, Bohemicâ, Germanicâ, &
Latinâ, Sepulchro Beati Joannis affixam Populus piè reci-
tare consuevit; compulsat. Iroc. fol. 601. terg.*

BEate Joannes Martyr, ac Patrone, Nepomuci in Regno Bo-
hemiae oriunde, Templi Sancti Viti in Arce regenti Cano-
nice, eò quòd ad instantiam Wenceslai Quarti Regis, ulcisci se
de Coniuge, læpè illum de vita corrigenda monente, volentis,
antè

Oratio.

antè, & post torturam, Confessionem Augustæ propalare recusasti, in flumen Moldavam ex Ponte præcipitatus, à luminibus noctu supra Flumen, ubi Corpus tuum jacuit, apparentibus certissimis tuæ Innocentiæ, & Sanctitatis Testibus ostensus, solemnitè ab Univerſo Clero, ac Populo ad Cathedrale Tempulum deportatus fuisti, usque hodie, qui tuum sepulchrum exhonorent, infamiam effugere non solent: Tū enim admirandam, inauditam, ac sempiternam memoriam Secreti Exomologeleos tuendi post Te reliquisti; per hæc tua merita, & dona divinitus Tibi concessa precamur suppliciter, ac fiducialiter, apud Omnipotentem DEUM eam impetra Nobis gratiam, ut ira ejus conquiescat; peccatorum pœnas, ut pestem, Bellum, famem, aliâque tam Corporis, quàm Animæ plagas clementer avertat, & ut Nos antè obitum confiteri, pro peccatis satisfacere, omne periculum, & Sæculi dedecus, hominumque scandalum effugere, DEO placere, & adhærere, vitam laudabiliter concludere, & ad vitam æternam pervenire possimus: per JESUM Christum Dominum, ac Salvatorem nostrum, Amen.

*Beatissime in Christo Pater Domine Domine
Reverendissime.*

NUM. 22.

*Instantiæ pro
Canonizatione
Beati Joannis,
que originaliter
servantur
penes Eminen-
tiss. Ponentem.
Epistola Augu-
sti si nil opera-
toris Caroli
VI.*

Superfluum foret Sanctitati Vestræ fusiùs exponere, quandoquidem id sibi porrò ab annis notum testatùmque haberet, quantopere Regionibus Orbis Christiani plurimæ, præsertim verò eæ, quas Divina Providentia Nostræ Cubernationi concedidit, in glorioso Christi Servo Joanne Nepomuceno magnalia DEI jam à Sæculis venerentur, atque omnium animi hodièdum in id defigantur, ut cultus Eidem publicus à Sacro Apostolicæ Sedis Oraculo quantociùs decerneretur. Quibus fidelium votis sicuti & Nos, insignem Viri pietatem, & merita suspicientes, jam dudum accessimus, ita, & Sanctitatem Vestram hisce nostris precibus obnixè interpellamus quatenus terminatis etiâmnum perquisitionum solemnitatibus præfati Joannis Nepomuceni relationem in numerum Divorum pro gloriæ divinæ incremento, ac Nostrò, Regnorumque Nostrorum solariò statui, & propalari facere velit, & admaturret; factura in hoc Sanctitas Vestra
opus

opus celebri suo pontificatu dignissimum ; cui de reliquo auspiciatissimam in seros annos incolumitatem ex animo vovemus , & apprecamur , Nosmet paterno ejusdem affectui commendantes. Dabantur in Civitate Nostra Viennæ die decimanona mensis Julii Anno Domini millesimò Septingentesimo vigesimo, Regnorum Nostrorum , Romani Nonò , Hispanicorum decimo septimò , Hungarici verò , & Bohemici decimò.
Ejusdem Sanctitatis Vestrae.

Obsequens Filius.
Carolus,

Epistola Sacrae Cæsareæ Catholicæ Majestatis Elisabethæ Imperatricis sub datum Viennæ die 6. Martij 1720.

Alia Sacrae Majestatis Augusti Regis Poloniæ sub datum Varsoviæ die 10. Aprilis 1720.

Alia Eminentissimi , & Reverendissimi D. Cardinalis Schrattenbach sub datum Neapolis 10. Maji 1720.

Alia ejusdem sub datum Neapolis 15. Octob. 1720.

Alia Eminentissimi , & Reverendissimi D. Cardinalis de Schönborn sub datum Spira die 16. Martij 1720.

Alia Eminentissimi , & Reverendissimi D. Cardinalis Zfachy sub datum Colocsa 17. Aprilis 1720.

Alia Eminentissimi , & Reverendissimi D. Cardinalis de Alsatia sub datum Mechliniæ 7. Maji 1720.

Alia Eminentissimi , & Reverendissimi D. Cardinalis ab Althann sub datum Viennæ die 8. Maji 1720.

Alia Serenissimi Magni Ducis Hetruriæ sub datum Florentiæ die 27. Junii 1719.

Alia Serenissimi Principis Lotharii Francisci Archi-Episcopi , & Electoris Moguntiae sub datum Moguntiae 27. Aprilis 1720.

Alia Serenissimi Principis Josephi Clementis , Archi-Episcopi , & Electoris Coloniae sub datum Bonnæ 3. Martii 1720.

Alia Serenissimi Principis Caroli Electoris Palatini sub datum Heidelbergæ 8. aprilis 1720.

Alia Serenissimi Principis Friderici Augusti Principis Electoralis Saxoniae sub datum Dreisdæ die 17 Maji 1720.

Alia Serenissimæ Mariæ Josephæ Principissæ Electoralis Saxoniae

niæ Archiducissæ Austriæ sub datum Dreldæ die 17. Maji 1720.

Alia Reverendissimi Archi-Episcopi Pragensis sub datum Pragæ 26. Februarii 1719.

Alia ejusdem sub datum Pragæ 26. Augusti 1719.

Alia Reverendissimi Archi-Episcopi Vratislaviensis sub datum Vratislaviæ 1720.

Alia Reverendissimi Episcopi Viennensis sub datum Viennæ 17. Martii 1720.

Alia Reverendissimi Episcopi Monasteriensis, & Paderbornensis sub datum Monasterii 5. aprilis 1720.

Alia Reverendissimi Episcopi Balileensis sub datum Bruntruti 27. Martii 1720.

Alia Reverendissimi Episcopi Frisingensis sub datum Frisingæ 3. Maji 1720.

Alia Reverendissimi Episcopi Eicstatti sub datum Eicstatti 13. Martii 1720.

Alia Reverendissimi Episcopi Reginae Hradecii sub datum Reginae Hradecii 15. Septembris 1720.

Alia Reverendissimi Episcopi Litomericensis sub datum Bonnæ 17. aprilis 1720.

Alia ejusdem sub datum Bonnæ 22. Junii 1720.

Alia ejusdem sub datum Bonnæ 30. augusti 1720.

Alia Reverendissimi Capituli Ecclesiæ Litomericensis sub datum Litomericii 14. Martii 1720.

Alia Reverendissimi Capituli, & Canonorum Reginae Hradecii sub datum Reginae Hradecii 15. Septembris 1720.

Alia Rm̃i Abbatis Canonorum Regularium Lateranensium in Carlshoff.

Alia Rm̃i Generalis Magistri, & aliorum Religiosorum Ordinis Crucigerorum cum rubra Stella.

Alia ejusdem.

Alia Rm̃i Patris Abbatis Langhe in Franconia Superioris Germaniæ sub datum Langhemii 12. Julii 1720.

Alia Congregationis Benedictinæ Regni Bohemiæ.

Alia Congregationis Cisterciensis in Germania.

Alia nomine totius Provinciæ Bohemiæ Ordinis Prædicatorum.

Alia Provincialis Bohemiæ, & aliorum Religiosorum Ordinis Minorum Conventualium S. Francisci.

Alia

Alia Prioris Provincialis per Germaniam Superiorem, Ungariam, & Bohemiam Ordinis Carmelitarum.

Alia Præpositi, & Clericorum Regularium Theatinorum Pragæ.

Alia Provincialis Societatis JESU, & aliorum sub datum Pragæ 24. Maij 1720.

Alia Ministri Provincialis Bohemiæ Ordinis Minorum Reformatorum S. Francisci.

Alia Prioris Ordinis Fratrum Heremitarum Discalceatorum S. Augustini Conventûs S. Wencesla Neo-Pragæ.

Alia Senatûs Vetero-Pragensis, Neo-Pragensis, & Micro-Pragensis sub datum Pragæ 21. Martij 1720.

Alia Magni Collegij Carolini Pragæ sub datum 3. Aprilis 1720.

Alia Universitatis Vratislaviæ sub datum Vratislaviæ 28. Martij 1720.

Alia ejûsdem sub datum 15. Octobris 1720.

Alia Universitatis Viennensis sub datum Viennæ Austriæ 20. Martij 1720.

Alia Rectoris, Cancellarij, & totius Magistratus Academici in Collegio Academico Societatis JESU Olomucij.

REVISA.

Joannes Zuccherinius Subpromotor Fidei.

S

ANI.

ANIMADVERSIONES

R. P. D. FIDEI PROMOTORIS

SUPER DUBIO:

*An sit signanda Commissio Introductionis Causæ
in casu, &c.*

Eme, & Rme Dñe.

TRia sunt necessaria in hoc Judicio introductionis Causæ ; instantiæ scilicet Regum , & Principum , quæ sint spontaneæ , & repetitæ , ut legitur in Cæremionali Romano sub Leone Decimo lib. 1. sect. 6. pag. 64. & Decretis Generalibus summi Pontificis Urbani Octavi pag. mihi 28. quod adsit fama Martyrij ; agitur enim hic , & nunc de Servo DEI , seu Beato , qui non in Confessorum , sed in Martyrum album dicitur adscribendus ; & quod nullum concurrat obstativum. In hoc quoque judicio introductionis Causæ mos inolevit , ut aliquid dicatur circa validitatem Processus ab Ordinario confecti , in cujus sequelam petitur introductio Causæ , ne videlicet causam introduci , & Commissionem signari contingat dependentè à processu , qui nullitate evidenti laboret ; sed quoad validitatem processuum in hac causa confectorum , & huic Sacræ Congregationi exhibitorum , occurrit tantum aliquid adnotare de processibus factis in Civitatibus Olomucensi , & Viennensi ; fuerunt etenim confecti à Judicibus Deputatis à Vicario Generali Pragensi. Judice Delegato ab Archi-Episcopo ejusdem Civitatis , in quo rerum statu videtur , quod nulliter processerint , tum quia Vicarius , utpotè ab Archi-Episcopo subdelegatus , non poterat alijs comittere constructionem processuum , Abbas in Capit. Bertholdus num 9. & seqq. de sent. & re judic. Shorz. de Officio Vicarij lib. 1. quest. 189. num. 2. tum quia quatenus potuisset alijs comittere constructionem processuum , id saltem extra Diocesim Pragensem facere non potuisset. Quoad reliqua deinde , sive respicientia processum Pragensem , sive hosce processus Olomucensem , & Viennensem , nullus mihi scrupulus occurrit ; recognosco etenim eosdem fuisse confectos ad tramites Decretorum hujusce Sacræ Congregationis , & ad normam instructionis à me de Ordine Sanctitatis Sux pluribus ab hinc annis transmissæ pro conficiendis hujusce Causæ processibus ad Eminentissimum , & Reverendissimum D. Cardinalem Albanum , dum uti Sedis Apostolicæ Minister in Aula Cæsaris morabatur.

Ad cætera ergò transeundo , nullòque factò verbò de Instantijs Regum ,
&

& principum , cū eadem mihi non fuerint exhibitæ , juxta etenim co-
suetudinem , & praxim exhibebuntur in manibus Eminentissimi Domini Cardi-
nalis Ponentis , & fortè indicabuntur in Summario causæ , tota vis mihi con-
stituenda videtur in examine , an reverà , & sicut oportet , adsit fama Marty-
rij.

Porrò adversus hanc Martyrij famam opponitur primò , quòd non ad-
sunt acta Martyrij , nec adsunt Scriptores contemporanei hoc Martyrium cum
suis qualitatibus referentes ; contigit siquidem Martyrium anno 1383. & vi-
tam , & mortem hujus Servi DEI , seū Beati Joannis Nepomuceni descripsit ,
& Typis edidit anno 1670. quidam Pater Bohuslaus Balbinus Bresbyter So-
cietatis JESU , uti bene adnotârunt Continuatores Bollandiani in Actis San-
ctorum mensis Maij Tom. 3. ad diem 16. Maij pag. mihi 667. num. 1. & 2. & li-
cèt memoratus Pater Balbinus in prologò vitæ hæc habeat , *Beati Joannis Nepo-
mucensis , vel Nepomuceni vitam , & mortem felicissimam brevi compendio
complectar , idque in Arcani Confessionis Sacramenti (cui ille vitam suam im-
pendit) honorem & gloriam. Ac nihil ego quidem dubitem , tanti Martyris
vitam pridem conscriptam in antiquitate fuisse , at hæresis , que Beati Joan-
nis mortem paulò post excepit , ejusdem flammis , quibus Templâ , & Cænobia
omnia apud nos conciderunt , corrupisse videtur ; quæ igitur de Beato Mar-
tyre adferemus , in manuscriptis plurimis eâ ætate viventium hominum
(quorum mihi suppetit copia) tū in Typo expressis Codicibus reperta , & in
unum summa fide & religione collecta , non tam diligentia , cui meæ , quàm
felicitati , quòd inventa sint , adscribantur. , cū tamen manuscripta viven-
tium hominum tempore mortis hujus Servi DEI non exhibeantur , & sic con-
sequenter ignoretur , cujus probitatis , & fidei , cujusque existimationis fue-
rint homines illi , qui ea manuscripta exarârunt , ex quibus Pater Balbinus su-
am vitam collegit , quæque impressa est inter citata acta Sanctorum mensis
Maij Tom. 3. pag. mihi 668. & seqq. hinc est , famam Martyrij non posse dici le-
gitimo modo , & sicut oportet , probatam ; inter requisita quippè famæ illud
præcipuum est , ut videâtur , an personæ , à quibus ea est exorta , essent per-
sonæ graves , & fide dignæ , vel potius leves , & ordinariæ , uti legitur in De-
cretis Generalibus Urbani VIII. pag. mihi 49.*

Pugnat secundò contra famam factum sequens : Carolus Quartus Roma-
norum Imperator Summo Pontifici Gregorio XI. supplicavit , ut in forma
consueta approbaret , ut confirmaret electionem , quam Imperij Electores in
Regem Romanorum fecerant de Persona Wenceslai Regis Bohemiæ Filij sui ,
ut legitur in prima Vita Gregorij XI. edita à Boschetto , quæque est inter Vi-
tas Paparum Avenionensium collectas à Stephano Ballutio Tom. 1. pag. mihi

239. Wenceslaus tunc erat in juniori ætate constitutus ; cùmque idcirco Gregorius tunc tantum concessisset , ut ab Archi-Episcopo Coloniensi , Regio Diademate Aquisgrani coronaretur , & ut reliqua deinde Romæ præstarentur , superventò pontificis obitu , res infecta permansit , & Clemens electus in Schismate adversus Urbanum Sextum , electionem deinde confirmavit , eumque declaravit Regem Romanorum , & habilem ad suscipiendam oportuno loco , & tempore Imperialis Dignitatis consecrationem , & coronationem , uti plenè refertur apud Spontanum in *Continuat. Annal. Cardinalis Baronij ad Annum Christi 1376. num. 5.*

Distulit Wenceslaus suum ad Italiam accessum , ut Imperiale Diadema de more reciperet ; cùmque ab Urbano Papa sexto Nuntijs specialibus invitatus fuisset , ut juxta majorum morem , Italiam peteret , nec ille unquam petere voluerit , & sceleribus , & virijs Princeps hic esset inquinatus , Imperij Electores , memores , quòd Apostolica Sedes Romanum Imperium à Græcis transtulit in Germanos , & quòd jus , & auctoritas examinandi personam electam in Regem , & promovendam ad Imperium , ad Summum Pontificem pertinet , uti habetur in *Cap. Venerabilem de electione , & in Clement. Unic. de jurejurando* , suffulti auctoritate Bonifacii Papæ Noni , Wenceslaum deposuerunt , & in ejus locum subrogârunt Robertum Comitem Palatinum Rheni Bavarix Ducem , uti plenè legitur in Bulla Bonifacii Noni impressa apud Rainaldum in *Annalibus Ecclesiasticis ad Annum Christi 1403. num. 2. & seqq. ibi - Et demum cùm ejus depositio ad nos dumtaxat spectaret , ad ipsius Wenceslai depositionem , seu amotionem à præfato Regno Romanorum auctoritate nostra suffulti concorditer processerunt , & deinde te charissimum filium Nostrum , tunc Comitem Palatinum Rheni Bavaria Ducem , eorumque Co-Electorem in Regem Romanorum in futurum Imperatorem postmodum promovendum concorditer elegerunt , &c.*

Wenceslaus hic fuit ille , qui mortem intulit Servo DEI , seu Beato Joanni , ex quo noluit DEI Servus ipsi aperire Sacramentalem Confessionem , quam Regina Wenceslai Uxor ipsi fecerat , Teste Dubravio , in *Historia Bohemica lib. 2.* Cùmque sententia depositionis à Regno Romanorum lata in Wenceslaum ab Archi-Episcopo Moguntinensi Sacri Romani Imperii per Germaniam Archi-Cancellario adhuc extet , & sit impressa apud Raynaldum in *Annalibus ad Annum Christi 1400. num. 13.* nec in ea ullum fiat verbû de morte Servo DEI illatâ , jex quo secretum Sacramentale noluit revelare , hinc est , quòd fama Martyrii non videtur , quòd sit , sicuti oportet , probata , inter cætera enim famæ requisita est , ut nihil contrà eam fuerit dictum , factum , vel auditum , uti habetur in *allegatis Decretis Generalibus pag. 49.*

Crescitque discursus, quia inter cætera delicta, quæ in dicta sententia leguntur, hæc quoque enumerantur, denique, quod horrendum, & immane dictum, cum propriâ tum aliorum facinorosorum, quos secum habet, manu, reverendos Sacrorum Antistites, Sacerdotes, & spirituales personas, alios interim plures honestæ notæ homines contra juris normam, secus quam Romanorum Regem decebat, neci dedit, aquis submersit, cremavit miserabiliter, atque truculenter peremit. In hoc autem rerum statu, difficile admodum videtur quod Wenceslaus nostrum DEI Servum præcipitare fecisset in Flumen, ex quo noluit ei revelare Sigillum Sacramentale, & quod delictum hoc non fuisset in Sententia narratum.

Pugnat tertio contra famam, quod si, Rex, Wenceslaus jussit DEI Servum in flumen præcipitari, non potuit id jubere, nisi quando ebrius erat, quando enim non erat ebrius, erat Princeps prudens, & discretus, Teste Emundo ejus Aulico in Chronica belgica ibi - *Quando ad lætitiâ, & sobriè bibit, tum fuit optimæ conversationis, prudens, & discretus, &c. quando verò Rex Wenceslaus bibit excessivè, & ad ebrietatem, incurrebat in furiam, & fuit tunc multum perversus, & periculosus.* Suppositâ autem ebrietate, sicuti impossibile est, quod mors DEI Servi eum Martyrem effecerit, sic impossibile est, ut vera, & legitima vigeat fama Martyrii nullâ cadente dubitatione, quod, suppositâ Wenceslai ebrietate, mors DEI Servi eum Martyrem efficere non potuerit. Cum ad rationem Martyrii, & ad ejus essentiam pertineat, quod mors à Tyranno inferatur in odium Fidei, seu in infectionem alicujus ob opus ex Christi doctrina necessarium, ut talè ostendit Theophilus Raynandus Oper. tom. 18. in tractatu de Martyrio per pestem part. 2. cap. 1. num. 11. pag. mihi 413. ubi num. 12. hæc habet - *nisi igitur persecutor aliquo ex positis Christi, aut Fidei odiis ad inferendam Martyrii mortem agatur, poterit quidem mors illata ad meriti, & virtutis segetem pertinere, non tamen sufficiet ad Martyrium.* Consensit Hurtadus resolut. 39. per totam de vero Martyrio; cumque homo in ebrietate positus, & vino immerfus, nesciat, quid agat, semper subsistit assumptum, quod suppositâ Wenceslai ebrietate mors illata nostro DEI Servo eum Martyrem efficere non potuit, licet ipse mortem, ne Secretum Sacramentale revelaret receperit, & sic propter Fidei protestationem in opere consistentem, quæ est ex parte Martyris causa sufficiens Martyrii, juxta doctrinam Divi Thomæ secunda secundæ q. 124. art. 5 per totam. Is enim, qui occiditur ab Ebrio, similis est illi, qui occiditur à Bellua; unde sicut ille, qui occiditur à Bellua, licet haberet intentionem moriendi pro Christo, non esset Martyr, sic Martyr esse non potest ille, qui occiditur ab Ebrio, licet habeat intentionem moriendi pro Christo; non attentâ replicatione, quod, si Wenceslaus ebrius erat, ebrii fortè non erant Executores. Ad effectum siquidem, de quo nunc agitur, attenditur causa principalis, & non causa instru-

mentalis obitûs , uti benè ponderat *Cardinalis de Lauræa in tom. 3. sentent. part. 2. disputat 20. artic. 8. num. 123.*

Pugnat quartò contrà famam , quòd refertur Fluvium Moldavam , in quem DEI Servus præcipitatus est , statim exsiccatum fuisse , & sic ejus Corpus mirabiliter fuisse repertum, uti habetur in *Summario num. 11.* fluminis autèm arefactio non contigit in obitu Servi Dei Joannis Nepomuceni, sed post decem annos ab ejus obitu , quando scilicèt imperiò ejusdem Wenceslai in eodem flumine fuit submersus Joannes suffraganeus Archi-Episcopi Pragensis , uti benè ostendunt continuatores Bollandiani *tom. 3. mensis Maii pag. mibi 673. litt. I.* quo circa , si fama fuit mendax in hac circumstantia , potuit esse & in aliis ad Martyrium pertinentibus ; ita ut à primo ad ultimum , si non constat de fama , locus esse non possit introductioni , Causæ , seu Signaturæ commissionis.

Hæc autèm dicta sint , ut muneri meo satisfaciam , & ut veritas eò magis elucescat , quam protestationem tacitè in omnibus causis hujus generis , in quibus scribo tanquàm Fidei Promotor , facio , & in causa præsentì expressè emitto , ex quo in *Summ. hujusce Causa num. 19.* Testes , & Scriptores video memoratos , qui dicunt infortunium aliquod sive in corpore , sive in fama non evitari ab eo , qui Sanctitatem Servi DEI Joannis impugnat , aut de illa dubitat.

Quarè , &c.

Prosper de Lambertinis S. Consistorii Advocatus , & Fidei Promotor.

Respon

Responsio ad Animadversiones
R.P.D. FIDEI PROMOTORIS,
 SUPER DUBIO :

*An sit signanda Commissio introductionis Causæ
 in casu, &c.*

Eme, & Rme Dñe.

Singula Requisita, quæ necessaria sunt pro introductione causæ Canonizationis, interveniunt in casu præsentis, ut patet ex deductis in Informatione; proptereaque non obstantibus iis, quæ doctè, & elaboratè de morè opponit Reverendissimus Promotor in ejus Animadversionibus, videtur præinserto Dubio super Signatura Commissionis respondendum-affirmativè-prout supplicatur.

Et sanè, quod attinet ad validitatem Processuum in causa hujusmodi confectorum, præmittere opus est, quòd, cum Processus, qui Autoritate Ordinariâ super fama Sanctitatis, & miraculorum alicujus Servi DEI fieri consueverunt, se habeant tanquam præparatoria ad totam causam, gerantque vicem Evangelicæ Denunciationis, quæ Summo Pontifici proponitur, undè negotii cognitionem demandet juxta præscriptum *Cæremonialis Romani* *sa. mem. Leonis X. penès Mattam de Canonizat. Sanct. part. 5. cap. 1. ac. Decretorum sa. mem. Urbani VIII. in Libell. pag. 28.* nullius momenti videtur oppositio, quæ respicere possit validitatem Processus, dum ad effectum introductionis causæ exuberat, quòd ex contentis in Processu resulter fama prædicta, absque ulteriori inquisitione validitates ad tramites notoriæ praxis Sacri hujus Confessûs pluries admissæ à Reverendissimo Promotore, & signantè occasione introductionis causæ *V. Servi DEI Antoni de Grassis*, in cujus Animadversionibus ille sic ingenuè se explicuit, ibi - *Licet Processus Autoritate Ordinariâ in ordine ad Signaturam Commissionis pro introductione Causæ non soleat rigorosè discuti quoad validitatem.*

Sed ulteriùs agendo magis strictè de validitate eorundem Processuum; nedum videtur dubitari de illa non posse verum potius creditur commendanda

da sedulitas , & diligentia in illorum confectioe adhibita , cum ex ore ipsius Reverendissimi Promotoris iudicium prodierit approbatorium ejusmodi validitatis , eo ipso , quod in Animadversionibus palam professus est , eam ritè , rectèque se habere, nullumque ejus menti scrupulum quoad hoc inhærere , utpotè quia in serie actorum observaverit accuratè omnia fuisse impleta , quæ olim in Instructione ad Partes transmissa fuerant insinuata , ut evincitur ex dictis Animadversionibus §. 1.

Quatenus verò ipse Reverendissimus promotor dubitationem peculiarem movet circa Processus compilatos Olomucij , & Viennæ Austriæ sub eo colore , quod in iisdem Civitatibus Judices processerint in vim Subdelegationis factæ à Vicario , aliisque Delegatis Curiae Archi-Episcopalis Pragæ , quod citrà nullitatis labem peragere non potuerint , ex quo Delegato subdelegare non permittitur, levi quidem brachio diluitur difficultas advertendo, quod, cum è Diœcesi Pragensi abessent aliqui Testes moram trahentes Olomucij, & Viennæ, optimè instructi de miraculis quibusdam Servi Dei præsidio patratis , dicti Judices rogârunt Vicarium Generalem cujuslibet Civitatis , ut manum adjutricem sibi præstare dignarentur in examine eorundem Testium per medium litterarum , quæ fuerant ità conceptæ , ut videre est ex ijs directis Vicario Generali Olomucii , ibi- *Quandoquidem nos , &c. Judex Delegatus cum adjunctis Conjudicibus , &c. Processum super fama Sanctitatis , Virtutum Martyrii , & Miraculorum V. Servi DEI Joannis Nepomuceni actu construimus , & constitutus ad Causam Procurator , &c. articulos Probatoriales , & inter hos aliquos porrexerit , super quibus , & interrogatoriis à constitutio Promotore Fidei , &c. aliqui Testis in Diœcesi Olomucensi subsistentes audiendi sunt , &c. idcirco , &c. hiscè officiosè requirimus , quatenus ipsa prò suo ergà V. Servum DEI affectu , &c. nominatos Testes , &c. primò super Interrogatoriis tam generalibus , quàm specialibus , & postea super articulis audire , & ipsorum attestationes , & depositiones , &c. transmitti curare non gravetur , &c. Process. fol. 256. à tergo , & sequen. cum quibus se conformant litteræ transmissæ ad Vicarium Generalem Viennæ Process. fol. 30.*

Hinc autem sequitur, quod , cum Judices Delegati usi fuerint formulâ substantialitèr importante requisitionem , ut apparet ex supra relatis verbis officiosè requirimus , &c. - omittâ illâ , quæ commissionem , vel communicationem facultatis procedendi poterat præseferre , quamve in delegatione apponi consuetum est , ut observare quis valet penès Pellegrin in Praxi Vicar. part. 2. Sect. 2. subsect. 3. num. 27. & part. 4. Sect. 1. num. 55. vers. Abbas inapplicabilis remaneat contraria exceptio carentiæ potestatis subdelegandi, cum processum

cessum non fuerit per modum subdelegationis, sed per viam requisitionis, quam Judici delegato facere non interdicitur ad *Text. in cap. Ut Officium §. compescendi de Heret. in 6. benè Cancer. var. resol. part. 2. cap. 15. n. 3.*

Eadèmq̃ue fermè ratione tollitur alia oppositio, quòd videlicet nullitate laborent prædicti duo processus, eò quòd Vicarij Generales acta compila- verint vigore subdelegationis factæ ab ipsis Delegatis Curiae Pragensis, qui- bus Jurisdictionem extrà proprium Territorium exercere non licebat; plana e- nim est responsio, quòd hic non agitur de subdelegatione, per quam Delegati Jurisdictionem Vicarijs dictarum Civitatum elargiti fuerint, ut procederent ad examen Testium, quòd in casu consurgere posset quæstio circa validitatem; sed versamur in hypothesi, in qua (ut mox dictum est) Delegati rem egerunt per litteras requisitorias, quod de Jure peragi posse nullatenus controversitur; Judex quippe necesse habens aliquid agere, vel devenire ad executionem in alieno Territorio, Officium alterius implorat, ut auxilium sibi præstet *cap. Ro- mana I. §. Contrahentes de for. compet. in 6. ibique Passerin. n. 69. Rebuff. in Com- ment. Reg. Constit. tom. 2. tit. de litter. Requis. seu Rogat. in Præs. n. 1. Cancer. var. resol. d. cap. 15. n. 1. & seq.*

Sublatâ ex his levissimâ dubitatione, quæ incidit circa validitatem pro- cessus Olomucensis, ac Viennensis, nullius ponderis dignoscitur oppositio promota adversus famam Martyrij B. Joannis in eo residens, quòd dici non possit, constare de supradicta fama, eò quòd non exhibeantur Acta Martyrij, nec afferantur scripta Authorum, qui fuerint contemporanei, de Martyrio di- stinctè agentes; Responderetur enim, ad probationem famæ de re antiquissima necessariam non esse exhibitionem Actorum, quæ rei gestæ seriem referant, multòque minùs præcisè requiri expositionem, quæ promanet ab Authoribus contemporaneis, sed satis esse, Historicos fide dignos, & Testes, qui matre- riam tractent cum suis requisitis; in ijs enim, quæ memoriam hominum ex- cedunt, & respectu quorum impossibilis habetur probatio directa resultans, ex Actis & Scriptoribus contemporaneis, sufficiens reputatur probatio præsump- tiva in Historicis posterioribus, & Testibus de fama deponentibus fundata, ut latè probat *Pignatell. consult. 42. num. 38. tom. 4.*

Nihilominùs in casu dubitari non potest de probatione, quæ actis ipsis æquipolleat. Primò enim adest Liber antiquissimus manuscriptus in Archi- vio Ecclesiæ Metropolitanae Pragæ asservatus, & cujus tenor datus est in *summ. num. 8. litt. A.* ubi per epitomen refertur Martyrium Servi DEI. Se- cundò hoc idem confirmatur ex relatione Pauli Zidek, qui Chronicon manu- scriptum edidit Anno 1471. dicto num. 8. litt. B. Tertiò consonat Historia Bohemæ Wenceslai Hagecij publici juris facta Anno 1541. dicto n. 8. litt. C.

ad G. quod opus, ut constat ex Privilegio glor. mem. Ferdinandi Primi Imperatoris inibi præfixo, & relato in Informatione sub Tit. de Relevantia Art. 1. §. *subsequuntur*, accuratè, antequam in publicum prodiret, de mandato ejusdem Supremi Principis fuit recognitum, & approbatum à tribus viris primarijs in Regno Bohemiæ. Quartò subsequitur opus ejusdem argumenti referens dictum Martyrium à Joanne Dubravio Episcopo Olomucensi anno 1552. typis traditum, dicto n. 8. litter. H. Quintò se offert Historica expositio gestorum Servi DEI, ejusque Martyrij per Bohuslaum Balbinum eruta è manuscriptis Authorum, qui tempore Beati Joannis vixerunt, ac è Libris auditis, & publicè emissa anno 1670. de cujus fide, & autoritate actum est in supradicta Informatione allegato §. *Agmen*.

Nec turbat replicatio, quòd, cum non exhibeantur documenta expressa in genere per dictum P. Balbinum, inquiri non possit, quænam fides ijs habenda sit, ac propterea nullatenus probetur fama ob Incertitudinem personarum, à quibus ea derivavit; nam præter quod ex præmissis in superiori §. *Nihilominus*. patet; ad famæ probationem plures proferri Authores, quorum operâ, vel scriptis tantum consignata fuerunt, vel typis postea edita, ex quibus dictus P. Bohuslaus Historiam collegisse verisimile est; ea quidem solida occurrit responsio, quòd veritas Martyrij Servi DEI unicè non desumitur ex relatione ejusdem Scriptoris, sed ex pluribus alijs monumentis Historicis, ac depositionibus Testium, & consequenter cum aliundè veritas narrationis Balbini remaneat corroborata, revocari nequit in dubium fides Authorum, à quibus ille dictam narrationem excerptit.

Quinimò reverà dignoscitur insubstans prænotata replicatio; de jure Equidem absolute non requiritur, quòd pro concilianda fide Historiæ specifica fiat nominatio Scriptorum, à quibus illa hauritur; id enim probat *Text. in leg. 1. ff. de Offic. Præf. Præt.* ubi cum Juris-Consultus enarret originem ejusmodi prænobilis Magistratus, illam è promptuario aliorum Scriptorum proferret, omittâ eorundem specificatione, ibi - à quibusdam Scriptoribus traditum est - Idque confirmatur etiam ex ijs, quæ doctissimus Melchior Can. in *Tract. de Loc. Theol. lib. 11. cap. 6.* edisserit circa leges veracis Historiæ, primam ex eis reprensens in probitate, & integritate Scriptoris; subindè verò explicans, qua in re virtus ejusmodi consistat, clarè subdit - *Quæ omninò res locum habet, cum, quæ narrant Historici, ea vel ipsi se vidisse testantur, vel ab his, qui viderunt, accepisse observando, quòd in casu relationis ex alieno visu prætermittitur specifica nominatio referentium personarum.*

Nilque officiant Decreta Sanct. mem. Urbani VIII. in *Libell. pag. 49.* per
Re.

Reverendissimum Promotorem allegata, unde elici prætenditur necessitas exprimendi personas, à quibus orta sit fama Sanctitatis; tum quia in calu præsentis ex suprà deductis constat, ejusmodi legem optimè fuisse impletam, quoties adsunt Authores tam manuscripti, quam typis editi, è quibus Historiam concinnavit P. Balbinus; tum etiam quia prædicta Decreta loquuntur de Testibus examini subjectis, cum quibus magis rigorosè proceditur, utpotè fallacibus opinionibus magis obnoxiijs, non autem de Historicis, in quibus militat præsumptio severitatis in veritate secernenda; tum demum, ex quo in iisdem Decretis agitur de Testium examine faciendo in vim Remissoriæ Autoritate Apostolicâ; unde non adaptatur illorum dispositio huic hypothese respicienti processum confectum Autoritate Ordinariâ.

Verum quia in præsens rota inspectio versatur circa probationem famæ, certum est, quod, siue res sit de asserto defectu Actorum Martyrij, siue alicujus Authoris contemporanei, siue mentionis Authorum, pro completa responsione id animadvertendum occurrit, quod ultra Historicos loquentes de Martyrio B. Joannis distinctèque suprà recensitos in §. *Et nihilominus* alij viginti quatuor classici, omniq; fide digni in ejusdem Martyrij expositione concordant, ut constat ex *Summ. n. 8. per tot*; quare sicut si communis Scriptorum consensus, dum rem quamlibet pertractant, plenam constituunt de illius veritate probationem, ut docet *Melchior can. in Opere supracit. lib. 11. cap. 4. vers. Tertia conclusio*; eo certius illorum dicta fidem sibi omnimodam vindicare poterunt in materia probationis solius famæ; præsertim in casu, in quo, prout hic quamplurimi adducuntur Testes plenè conformes.

Descendendo hinc ad alteram oppositionem, quod nempe in Sententiâ ex auctorisationis à Dignitate Imperiali lata in Wenceslaum ab Archi-Episopo Mogantino verbum quidem nullum adsit de B. Joannis demerfione, sique improbabilis videatur fama circa Martyrium, quando hæc requirit, quod nil è contra fuerit dictum, factum, vel auditum; Id planè obstare non videtur; cum enim ejusmodi Sententia non allegetur ad probationem totalem Martyrij, sed tantum pro illius adminiculo, utpotè quia inibi enunciatur enormitas morum Wenceslai fundata in Virorum Ecclesiasticorum interemptio-
ne, nulla inde consurgit dubitatio, quod omissa expressio Martyrij contrarietatem non importet, cujus ratione oriatur aliquid famæ repugnans in dicta Sententia; omittere quippe aliquid, non est contrarium facere, vel dicere; cum simplex sit negatio actûs, quæ tamen oppositi rationem non in-

cludit ; contraria verò supponant extrema invicem sese excludentia *cap. Ma-
jores 3. 6. Sed adhuc queritur de Baptismo l. Si inter 15. ff. de except. Rei Judic.*

Non subsistente, quòd, si deficiat specificatio demerfionis B. Joannis in
d. Sententia, hoc ipsum reddat inverisimile Factum ejusmodi, quando, si
verum extitisset, illud fuisset in Sententia expressum ; quoties enim hæc pe-
culiariter emanavit pro privatione Wenceslai tanquam inhabilis ad sustinen-
dam Excelsam Dignitatem, & hæc inhabilitas provenit ex pluribus causis,
ac signanter ex crudelitate in Sacros Altaris Ministros exercita per facti noto-
rietatem undique probata, *Summ. n. 14. l. ut. A.* sicut ad ejusmodi effectum sa-
tis erat allegatio prædictarum causarum absque ulteriori specificatione perso-
narum, quæ interemptæ fuerant, ita deficientia expressionis Martyrij Beati
Joannis in Sententia non operatur, quominus illud pro vero habendum sit,
quandò cæteròquin ex alijs documentis id summa perspicuitate probatur, &
tenor prædictæ Sententiæ adducitur tantum pro adminiculo.

Omnimodâ quòque laborat insubsistentiâ tertia oppositio Reverendissi-
mi Promotoris ex eo desumpta, quòd in Wenceslao, cum necem Beati Joan-
nis demandavit, supponenda sit ebrietas, ex quo, ut memoriæ tradidit Ed-
mundus ejus Aulicus in Chronico Belgico, quousque mero non indulgeret,
comiter, & benignè cum alijs versaretur ; è converso autem truculenter age-
ret, quando erat vinò madidus ; proindeque sicut supposita ebrietate in Prin-
cipe cædem imperante, pro vero Martyrio illa habenda non sit ex defectu vo-
luntatis in Persecutore, ita constare non possit de Martyrij fama.

Prior namq; responsio ea suppetit, quòd, licet dictus Author asserat,
Wenceslaum aliquando se poculis immergere consuevisse, adhuc tamen id
non probat tempore demandatæ necis tali ebrietate fuisse oppressum, cum
ex consuetudine aliquoties se inebriandi argumentum sit invalidum pro con-
tinue ebri-tatis omni tempore ; agere enim hominis non est continuum
l. servitutes 3. in princip. ff. de Servitut. leg. foramen ff. de Serv. Urb. Præd. & tamen
pro verificatione cædis imperatæ in ebrietate probanda esset in Wenceslao
ejusmodi qualitas ; incumbit enim onus probandi qualitatem, qui hanc alle-
gat *cap. 1. de homicid. in 6. ibique Jo. Andr. verb. Christianorum.*

Altera est responsio, quòd nedum non probatur circumstantia ebrietatis
in Wenceslao tempore Martyrij, sed potius illa omnimodè excluditur inspe-
ctâ serie totius rei gestæ. Ex fidei enim illius expositione factâ per P. Bal-
binum constat, quòd sacrilegus Rex volens peccata Uxoris à Joanne rescire,
primò eum placidè tentavit, ut genio annueret *Summ. num. 7. §. 4.*
mox Sacerdote ad Carceres ducto occasione correctionis factæ ob
mandatam adustionem Cocci, ibique per plures dies manente, pro
posita

posita ei fuit libertas in præmium, si Confessionis arcanum revelaret, *ibidem* §. 6. & 7.; deinde expertus Rex his modis non proficere, ad prandium eum invitavit, quod completum, cum Joannem adhuc reluctantem agnosceret, Castæ tormentum cruciari iussit, *ibidem* §. 8. & seq.

Ulterius evincitur in ipsa consumatione actus, quod, cum Wenceslaus fenestræ affideret, aspiciens Joannem à Boleslavia redeuntem, illum accersiri iussit, cumque Sacerdos coram eo stetisset, hisce illi mortem minatus est. *Audi, ait, Sacerdos, moriendum tibi est, nisi è vestigio jam hic Coniugis meæ Confessionem, & quidquid unquam illa tibi confitens dixit, ex ordine exponas, actum est, veristi. Juro DEUM, aquam potabis-quibus auditis, cum Joannes Regi parere constantè detractasset, illico in cubiculum interiùs deportatus, nocte postmodum, ut facinus in occulto maneret, expectatâ, in fluvium demersus est, ac habetur ex Summ. num. 7. §. 15. & 16. eâque peracta statim, ac flammâ fluvio innatantes Wenceslaus alpexit, contubatus ex Hominum contubernio se subduxit Summ. n. 10. §. 1.*

Ex his autem evidens redditur, tunc temporis Wenceslaum vinum madidum non extitisse, & iustum necis Servi DEI adscribendum illi non esse in ebrietate agenti; si enim sacrilegi operis executionem pluriès tentavit, interpolatis vicibus Sacerdotis constantiam aggressus, præmia proposuit, blandicias deinde, ac tormenta adhibuit, hisque omnibus non exiguo temporis spatio decurrente peractis, repulsam passus, experimentum non reassumpsit, nisi cum fortuito Sacerdotem intuitus, ipsum ad se duci curavit, illique pravam intentionem seriò verbisque satis exprimentibus rursus patefecit, ac denique Sacerdote renuente ensẽ in eum è vestigio non strinxit, sed ad necem noctu explendam reservavit, adhibitâ cautione hujusmodi, nè facinus in vulgus prodiret, ac denique cæde perpetratâ Joannis Sanctitatem per flammâ cælitus indicatam agnovit, nemo non videt facinoris consumationem non provenisse ex mente vinolentiâ obruta, sed ex deliberatione animi id præcisè peragendi, cum finem revelationis Sacri Sigilli Rex non assequeretur, hoc enim ostendit instantiæ diuturna reiteratio, usus plurium mediatorum, vocatio Sacerdotis, mortis comminatio cum aperta causæ specificatione, executio demandata, ipsa executionis consumatio post aliquod tempus, & mentis animadversio, ubi facinus completum fuerat, cum aliter, si sui compos non fuisset, ac vinolentiâ ductus Wenceslaus morti adegisset Beatum Joannem, hæc omnia ordinatè, & coherentè non pergisset, ebrietas quippè mentis exilium inducit, prout inquit Text. in cap. *crapula de Vit. & Honest. Cleric.* & ebrietatis effectus elegantè explicans S. Hilar. in Psalm 125. ad rem comprobat. *Quid vero infelicius ebrietatis dominatu, ventri ultra capacitatem infundere, sensui rationem adumere, non loqui,*

loqui , non meminisse , non stare , & mortem quandam naturæ incolumi imperare.

Proindè , si vel ebrietas in Wenceslao tempore Martyrij non probatur , vel penitus excluditur , quævis exulat dubitatio circa illius veritatem , ac per consequens undequaque subsistit probatio Famæ jam deductæ , sicque nullò pacto adaptatur discursus Reverendissimi Promotoris opponentis , defecisse causam veri Martyrij , cum plenissimè constet , cruciatum Catastæ , ac mortem Beati Joanni fuisse illatam in odium servati sacri arcani Confessionis.

Minus denique urget Animadversio illa , quòd Testium Dicta circa Martyrij famam non mereantur fidem , ex quò , cum deponant de prodigio arefactionis fluminis Moldavæ post demersionem Joannis ; adhuc tamen Continuatores Operis Bollandi illud autument evenisse post lapsum decem annorum occasione , videlicet , alterius demersionis demandatæ à sæpedito Wenceslao in Personam Joannis Suffraganei Archi-Episcopi Pragæ.

Quamvis enim eruditissimi Scriptores hóc pacto rem se habere asserant, nihilominus indè nulla oriri potest contradictio quoad Testes , cum iidem Scriptores directè non impugnent prodigium admissum fuisse in Martyrio Nepomuceni , qua de causa , cum perspicuè pateat bis illud evenire potuisse , possibilitas hæc multiplicationis actuum Testes ipsos præservat à contradictione cum assertionem prædictorum Scriptorum , eorúmque fides immota in omnibus remanet , dum explorati Juris est , quòd Testium Dicta sub actuum multiplici-
tate concilientur ad *Text. in cap. Cum de Testibus - Qu. à utrumque esse potuit - ibi-
démque Gonzal. num. 6.*

Quod eò vel maximè locum habet eo ipso , quòd prodigij arefactionis meminit Paulus Zidek, Author ferè, contemporaneus in Chronico annò 1471. conscripto *summ. n. 8. litt. B.* cum quo concordat Joannès Dubravius Episcopus Olomucensis , qui Regni Bohemiæ Historiam publici Juris fecit anno 1552. *eodem. n. 8. litt. K.* nec non Martinus Borek vir Heterodoxus in Opere ejusdem argumenti, relatus in *summ. eodem n. litt. L.* quapropter optimè confirmatur aliundè Testium depositio quoad enarrationem ejusmodi prodigij. De cætero autem exceptio ejusmodi levissimi videtur ponderis , cum apparens contradictio Testium in aliqua circumstantia fidem ipsius non abroget quoad rei substantiam , omnisque benigna sumatur interpretatio , ut reducantur ad concordiam.

Gloss. in cap. Dudum , verbò substantia de Convers. Conjug. Felin.

Felin. in cap. cum tu , n. 6. vers. quarta conclusio de Testibus , ibique Conzal. n. 3. & seq.

Cum igitur ex his omnibus constet , probatam esse famam Sanctitatis Martyrij , & Miraculorum Servi DEI , & doceatur de Instantijs etiam reiteratis Magnorum Principum pro illius sacra Apotheosi , ut videre est in *summ. num. 32.* rescribendum speratur pro Signatura Commissionis , ut denuò humiliter supplicatur.

Quare , &c.

*Joannes Franchelluccius è Patronis Causarum
Sac. Pal. Apost.*

REVISA.

*Joannes Zuccherinius subpromotor
Fidei.*

ALTER PROCESSUS SUPER CASU EXCEPTO,

SEU

INFORMATIO SUPER DUBIO :

An Sententia Reverendissimi Archi-Episcopi Pragensis lata super casu excepto à Decretis sa. mem. Urbani Papæ VIII. sive super Cultu publico ab immemorabili tempore dicto Beato præstito, sit confirmanda in casu, & ad effectum, de quo agitur.

EMINENTISSIMO, & REVERENDISSIMO

D. CARDINALE

ALTHANN

PONENTE.

Eme, & Rme Dñe.

Post signatam Commissionem à Sanctissimo Domino Nostro, feliciter Catholicam Ecclesiam gubernante, super introductione præsentis Causæ, quæ datur annexa in *Summario num. 1.* cum illa versetur in hypothesis per Decretis sa. me. Urbani VIII. præservata, Cultus nimirum publicè præstiti à tempore, cujus initij memoria non extat, aded ut in Curia Archi-Episcopali Pragæ examinatis Testibus recensitis in *Tabella Summ. n. 2.* nec non compulsatis pluribus Juribus, aliisque adimpletis, quæ ad optimum, legitimumque Causæ finem conducere, emanaverit jam pridem Sententia Reverendissimi Archi-Episcopi Canonizatoria ejusdem Cultus, *Summario num. 3.* subsequitur discussio præinserti Dubij respicientis confirmationem ejusdem Sententiæ; & concurrente illius validitate, ac relevantia, sive justitia, indubia spes viget, rescribendum esse *affirmative* prout humiliter supplicatur.

De

De Validitate.

ARTICULUS I.

Recensetur series Actorum, & rituale examen Testium.

1. **O**Rdiendo ab inspectione Validitatis, quod attinet ad seriem Actorum, perspicue patet ex Processu, quod die 1. Februarij anno 1719. instante Procuratore deputato per Capitulum Metropolitanae, Causae Postulatore, in vim Rescripti editi à Reverendissimo Archi-Episcopo in calce libelli supplicis, decreta fuit citatio contra Promotorem Fiscalem dictae Curiae ad dicendum contra idem Rescriptum, praestandum Juramentum, aliaque gerendum, quae necessaria essent in hujusmodi Causa, *Process. folio 9. ad 11.*; quae citatio executioni demandata, in actis reproducta extitit, simulque productum mandatum Procurae, facta per dictum Promotorem consueta generali oppositione, *Process. fol. 11. ad 24.* & patet ex Epistola informativa dicti Reverendissimi Archi-Episcopi, *summ. n. 4. §. 1.*

2. In executionem dictae citationis admissa fuerunt jura, & Reverendissimus Archi-Episcopus praestitit Juramentum de bene complendo ejus munere, ac servando secreto, *Process. fol. 13. & tergo.*; idque similiter peregit Promotor Fiscalis, *Process. fol. 13. à tergo, & fol. 14.*; deputatus quoque fuit Notarius Actuarius, qui, ut moris est, juravit, *Process. fol. 15.* electi fuerunt duo Curiores, qui debitum similiter jus-jurandum emiservunt, *Process. fol. 15. tergo, & fol. 16.*; ac denique actum complevit destinatio locorum pro Audientia, Juramento, & Examine quorumcunque Testium explendo, ac designatio temporis, *Process. fol. 16. & tergo.*

3. Successive commissa citatione pro admissione articulorum, & inductione Testium, *Process. fol. 16. tergo. & 17.* illaque executioni demandata, & reproducta, *Process. fol. 35. & 36.* die 7. Februarij producti fuerunt articuli, simulque institum ex parte Procuratoris pro illorum admissione, & inductione Testium, prout utrumque impletum fuit, *Process. fol. 36. tergo, & 37.* & subsequenter emanavit decretum pro citatione contra Testes ad videndum se induci, *Process. fol. 38.* nec non Procurator Causae juramentum calumniae praestitit. *Process. fol. 38. & 58. tergo.*

4. Post executionem praedictae citationis, die 10. dicti mensis Februarij ea fuit reproducta *Process. fol. 58. tergo, & 59.* subindeque peracta fuit inductio Testium; quorum singuli Juramentum susceperunt in forma consueta, *Process. fol. 60. 67. & tergo*; & Procurator Fiscalis produxit plicum continens Interrogatoria clausa, & sigillo munita, adhibitâ protestatione, illa non esse a-

perienda nisi juxta consuetum stylum, super quibus omnibus congruum prodijt decretum. *Process. fol. 68. & 69.*

5. His adimpletis deventum fuit ad examen Testium numero sexdecim, ex quibus tres inducti fuerunt ex Officio per Promotorem Fiscalem, ut videre est ex illorum Tabella, *summ. num. 2.* dictum verò examen ritè, rectèque habuit complementum, ut constat ex eadem Tabella, & ex præfata Epistola *summ. n. 4 §. 2.* reiterato per unumquemque ex Testibus Juramento in illius actu, assistente semper Promotore Fiscali, eòque consentaneas edente protestationes, apposita in fine subscriptione Judicis, Testium, Promotoris, nec non Notarij, apertisque in principio, ac respectivè in fine cujuslibet sessionis sigillo obsecratis dictis Interrogatorijs, *Process. fol. 69. à tergo ad 126,*

ARTICULUS II.

Exponitur legitima compulsatio, Jurium, series Actorum Visitationis Sepulchri, & Cadaveris B. Joannis, recognitionis Anathematum, Imaginum, aliorumque signorum publici Cultus.

6. **P**orrò quòd spectat ad compulsionem Jurium, ea sic se habuit: Præsentata in Actis notula Jurium compulsandorum, *Process. fol. 148. & 149.* die 30 Martij commissæ fuerunt citationes contra Promotorem Fiscalem, nec non Præfectum Sacrarij Ecclesiæ Metropolitanae, aliòsque Custodes Archiepiscopalis, Capituli Metropolitanae, ac Bibliothecæ Monasterij in Monte Sion, ad exhibendos Codices manuscriptos, & libros impressos in eisdem locis existentes, *process. fol. 54. tergo, & fol. 155.* dictæque citationes reproductæ, *Process. fol. 184. ad 185.*

7. Præmissâ hinc Instantiâ Procuratoris Causæ quoad admissionem attestationum edendarum per supradictos Præfectum, & Custodes, jura compulsanda esse concedita eorum Fidei in Sacrario, Archivij, & Bibliotheca respectivè, nec non super facultate extrahendi Partitas ad causam pertinentes, *Process. folio 155. tergo, & fol. 156.* factâque protestatione per dictum Promotorem, *Process. fol. 156. tergo & 157.* exhibiti fuerunt coram Judice unâ cum Tabella existente in dicto Sacrario nonnulli Codices manuscripti asservati in memoratis Archivij, librique editi spectantes ad dictam Bibliothecam, *Process. fol. 157. ad 161.*; subindè verò pro recognitione antiquitatis dictorum Manuscriptorum, & legalitate Archiviorum inducti, jurati, & examinati fuerunt Testes, quorum unus tanquam Societati JESU adscriptus licentiam exhibuit proprij Superioris, *Process. fol. 162. ad 170. terg.*

8. Factâ subindè recognitione formæ extrinsecæ eorundem Jurium tam per Reverendissimum Archi-Episcopum, quàm per Promotorem Fiscalem, qui

qui expresse declaravit, omnem abesse materiam opponendi, *Process. fol. 171. & tergo*, idem Judex per decretum approbavit legalitatem dictorum manuscriptorum, mandans describi partitas necessarias, *process. fol. 171. tergo*, quæ omnia summarim referuntur in dicta Epistola, *Summario n. 4. §. 3.*; atque hinc peractâ extractione, facta fuit citatio cum decreto pro collatione exemplationis cum originalibus, deputatò alterò Notariò pro ejusmodi effecta præviâ citatione contra Promotorem Fiscalem, *process. fol. 187. ad 189.* quæ collatio in diversis sessionibus citato semper Promotore fuit expleta, *Process. fol. 189. ad 197. tergo*, eamque approbârunt uterque Notarius per fidem exhibitam super legalitate ejusdem Transumpti, *process. fol. 198. tergo*, & resultat quoque ex dicta Epistola *Summario num. 4. §. 4.* & tandem manus suprema huic approbationi appolita fuit per Judicem, qui vigore decreti à se editi declaravit transumptum authenticè fuisse perfectum, *process. fol. 198. tergo*, & in Epistola ubi supra §. 5.

9. Absoluta Jurium compulsionatione, die 14. Aprilis præhabitâ citatione Promotoris Fiscalis inducti fuerunt aliquot Opifices, & Fabri, nec non tres Medicinæ Professores, ac duo Chirurghi pro explenda v. s. citatione Sepulchri B. Joannis, ac recognoscendo illius Cadavere, quorum primi, Opifices nimirum Juramentum de fideliter munere gerendo, ac servando secreto receperunt, & denique monitò eodem Promotore destinata fuit dies pro hisce omnibus explendis, *process. fol. 203. ad 209.*; sequenti autem die 15. Aprilis Reverendissimus Archi-Episcopus comitantibus omnibus Ministris accedens ad Ecclesiam Metropolitanam, stetit antè Sepulchrum, ubi examinatis duobus Testibus super illius identitate, recepròque Juramento à Prælatu latis Medicis, & Chirurgis, nec non duobus Antiquariis, ut supra dictum est de alijs intervenientibus, indictâque Excommunicationis poenâ contra surripientes aliquid etiam minimum è Sepulchro, vel apponentes, sublatò lapide super impositò, illud fuit apertum *process. fol. 209. ad 213.* ejectâque Terrâ, quæ inibi manebat, recognitum fuit Cadaver, & unaquæque ejus pars, *process. fol. 215.* ac Professores prædicti Judicium tulerunt circa illius statum, & formam, insimulque Artifices quoad antiquitatem Sepulchri, & annexorum, *process. fol. 216. ad fol. 226.* quibus expletis successit collocatio Cadaveris in urna stamnea inclusa in alia lignea, & ambæ repositæ fuerunt in pristino loco Sepulchri, *process. fol. 227.* & habetur ulterius ex recensita Epistola *Summario n. 4. §. 6. & 7.*

10. Exindè verò 20. Maij processit Judex ad visitationem, descriptionem, & recognitionem Anathematum, Imaginum, Lampadum, aliorumque Signorum præseferentium Cultum immemorabilem B. Joanni præstitum, & de quibus infra sermo habebitur, cùm de Justitia sententiæ res erit, assidue

interveniente Promotore cum Peritis electis, ac Testibus, *process. fol. 227. tergo ad fol. 238.*; quæ visitatio, & recognitio die 26. Junij subsequenter continuata fuit quoad Sepulchrum Reliquiarum existens in Altare B. Virginis Visitantis positi è conspectu Sepulchri B. Joannis, eique pariter dicati, aliasque illius Imagines, & reliqua signa Cultus cum prædicta assistentia *proc. fol. 238. ad 255.* & apparet ex supra relata Epistola dicto §. 7.

ARTICULUS III.

De valida pronuntiatione Sententiæ, copiâ, clausurâ, & transmissione Processus.

II. Hoc pacto adimpletis actis ordinarijs, & probatorijs, Judicij, facta fuit contra Promotorem Fiscalem citatio ad terminos substantiales, subindèque die 28. Novembris intervenit alia citatio pro reiteratione eorundem terminorum conclusione in causâ, & prolatione Sententiæ definitivæ super Cultu immemotabili præstito B. Joanni, & Casu excepto à Decretis san. mem. Urbani VIII. in cujus citationis termino Reverendissimus Archi-Episcopus Sententiam tulit, *process. fol. 255. tergo ad fol. 261.* & refertur in prædicta Epistola *Summario n. 4. à §. 8. ad 10.* quæ Sententia publicata extitit, *process. fol. 262.* & successivè Judex commisit citationem pro exemplatione totius Processus, & collatione faciendâ per Actuarium insimul cum alio Notario, in quo actu citatus fuit Promotor Fiscalis, *process. fol. 262. 263. tergo, & 264.*

12. Reproducâ postmodum citatione hujusmodi, editòque consentaneò Decretò, *process. fol. 264. & 265.* inchoata extitit collatio Transumpti cum Processu originali, eaque prosecutionem, & complementum accepit cum assistentia nunquam intermissa Promotoris Fiscalis, *process. fol. 265. & seq.* quorum actuum paucis meminit prælibata Epistola *Summario d. n. 4. §. 11.* factâque per utrùmque Notarium attestazione respectu concordantiæ prædictæ copię cum originali emanavit decretum circa legitimam confectiorem, & collationem Processus, citatò dicto Promotore, *process. fol. 269. tergo, & 270.*

13. Die tandem 9. Aprilis in termino citationis contra dictum Promotorem electus fuit Portitor dicti Transumpti ab Urbe, qui Juramentum præstitit de fideliter exercendo munere sibi commissò, *process. fol. 72. ad fol. 274.* & successivè Judex mandavit subscribi idem Transumptum, illudque claudi, & consignari Portitori, ac de omnibus confici publicum Instrumentum, prout servatum fuit, *process. fol. 275. usque ad fol. 277.*; & colligitur etiam ex memorata Epistola *Summario n. 4. §. 11. & 12.*; dicto autem Transumpto addita extitit Epistola informativa omnium gestorum directâ S. huic Congregationi, in qua

Re-

Reverendissimus Archi-Episcopus summatim referens Acta completa, exposuit signanter, Testes examinatos esse constitutos, vel in Dignitate Ecclesiastica, vel electos ex Ordine Equestri, & Civico, eaque propter omni habendos exceptione majores, *Process. fol. 1. ad fol. 9. & resultat ex Summario n. 4. ubi §. 13. & 14. fit mentio de egregia prædictorum Testium qualitate, ac de pondere documentorum, & Jurium compulsatorum, & probationum factarum.*

14. Hæc Actorum distincta enarratio clarissimè ostendit validitatem Sententiæ, de qua agitur. Nulla enim occurrit dubitatio quoad Judicis Jurisdictionem, cum cognitio Cultûs immemorabilis, illiusque approbatio in prima Instantia spectet ad Ordinarium, *Matta de Canoniz. Sanct. part. 5. cap. 5. sect. 2. num. 13.* Constat ulterius de legitimitate Personarum, Actoris videlicet, ac Regi; Procuratoris nempe Capituli Metropolitani, qui comparuit cum legitimo mandato Procuræ, Promotoris Fiscalis, qui vices gessit Fidei Subpromotoris; ejusque assiduâ citatione, & præsentia. Patet denique acta omnia ordinatè processisse, Instantiam videlicet pro approbatione Cultûs à tempore immemorabili, probationes necessarias ad hunc effectum admissas, Testes ritè, rectèque receptos, prout signanter evincitur ex Tabella *Summ. n. 2.* nec non servatas fuisse citationes pro expeditione singulorum actuum, aliasque solemnitates requisitas; ac propterea cum ad amussim intervenerint omnia substantia- lia Judicii, quæ in prærecensuris actibus consistunt *Cap. Forus, ibique Gloss. in Verb. Judicium de verb. signis. Cap. Quoniam contra §. Statuimus de Probation.*; & ad- fuerint singulæ solemnitates præscriptæ in Causis Canonizationum, tam vi- gore Decretorum Generalium san. mem. Urbani VIII. quàm novissimè edito- rum à sa. me. Innocentio XI. revocari nequit in dubium validitas præfatæ sententiæ.

De Iustitia Sententiæ.

ARTICULUS I.

Premissâ Brevisinopsi Martyrij B. Joannis, referuntur nonnulla miracula ab eo tempore patrata, nec non conservatio Linguae novissimè recognita occa- sione visitationis Cadaveris.

1. **I**nspectio Iustitiæ prælibatæ Sententiæ, quatenus tendit ad discussi- onem præsentis dubij, postulat, quòd paucis ad memoriam revocetur, B. Jo- annem Nepomucenum anno 1383. observatum arcanum Sacræ Confessionis passum fuisse tormenta, & mortem per demersionem in Flumen Moldavam jussu Wenceslai IV. Regis Bohemiæ, prout enarrant Scriptores Historici ad-

notati in *Summario* n. 5. Paulus nempe Zidek in Cronico manuscripto, *ibidem* litt. A. Wenceslaus Hagecius in Historia Bohemiae, *ibidem* litt. C. D. Joannes Dubravius in eodem opere, *ibidem* litt. I. Martinus Boregh Vir alienae Religionis in Chronico Bohemiae, *ibidem* litt. M. Bartholomaeus Paprozkius in successionem Ducum, & Regum Bohemiae, *ibidem* litt. P. Georgius Bartholdus Pontanus in Bohemia Pia, *ibidem* litt. T. Author Postillae diversarum Concionum, *ibidem* litt. X. P. Simeon Kapihorsky in Historia Monasterij Sedlicensis Sacri Ordinis Cisterciensis, *ibidem* litt. Z. P. Joannes Tannerus in Vita P. Alberti Kanowsky, *ibidem* litt. CC. Joannes Adlsreitter in Annalibus Bogicae Gentis, *ibidem* litt. LL. P. Bohuslaus in Vita Beati Joannis, *ibidem* litt. NN. cum quibus concordant Testes dati in *Summario* num. 6. à §. 1. ad 6. exprimentes percepisse notitiam Martyrij, ejusque causae ab eorum Majoribus optimae conditionis, & diuturnae aetatis etiam de secundo auditu, nec non ex lectione Historicorum, nilque contra audivisse; Idque melius confirmant deponentes de illius veritate, ac de heroico actu, quo B. Joannes necem pertulit *Summario* n. 7. à §. 1. ad 6.

2. Quoniam verò sacrilega demersio perpetrata fuerat in noctis caligine, ad revelandam Martyris gloriam, super illius Cadaver caelestes flammæ illuxerunt, quod memoriae prodiderunt aliqui ex supranotatis Scriptoribus, Hagecius nimirum *Summ. n. dicto n. 5. litt. D.* Paprozkius *ibidem* litt. Q. Pontanus, *ibid.* litt. T. Author Postillae diversarum Concionum, *ibid.* litt. Y. Kapihorskius, *ibid.* litt. Z. Tannerus, *ibidem* litt. BB. Balbinus *Summ. n. 8. §. 1.* adeò ut Wenceslaus, qui facinus imperaverat, aspectu flammarum tertius in Oppidum Ziebrakam secesserit, Balbinus *dicto num. 8. §. 1.* & innuit Hagecius *Summar. n. 5. litt. D.* cum quibus conveniunt Testes *Summar. dicto nu. 8. à §. 1. ad 6.* Quinimò aliqui Scriptores ferunt intervenisse prodigiosam Fluminis arefactionem eo loci, ubi Martyris gloriosae exuviae steterant. Paulus Zidek *Summario n. 5. litt. A.* Dubravius *ibidem* litt. K. Boregk, *ibidem* litt. N. Tannerus, *ibidem* litt. DD. Adelsreitter *ibidem* litt. MM. & confirmant Testes, in *Summario* n. 8. à §. 1. ad 6.

3. Expletâ postmodum solemni Sacri Cadaveris delatione ad Ecclesiam Metropolitanam, de qua paulò infra mentio fiet, ibique Sepulturae dato, ad ejusmodi Tumulum per spatium ferè trium saeculorum, & ultra mirabilia innumera contrigerunt, praesertim adversus eos, qui B. Joannis Sanctitati illudere, vel Tumbam quoquo modo violare ausi fuere, vel denique beneficio illorum, qui ejus opem implorârunt, ut ajunt Testes in *Summario* n. 9. à §. 1. ad 13. quorum VIII. praecipue autumat, Reum quendam ob crimen praevagationis mortis sententiam intercessione B. Joannis evasisse, muneris exercitio rabindè redintegratum, & consonat X. Testis *ibidem* §. 10. addens ejusdem Beati ope secutam recuperationem gemmarum *ibidem* §. 11. & praeterea caelestem animadversionem secutam in eos, qui pedibus datâ operâ Sepulch-

sum contempserint, prosequuntur Testis in *Summar. num. 10. à §. 1. ad 5.* & hæc omnia summam confirmant Historici, videlicet Hagecius *Summario n. 5. litt. F. G.* Dubravius, *ibidem litt. I.* Boregk, *ibidem litt. O.* Paprozkius, *ibidem litt. R.* Pontanus, *ibidem litt. V.* Author *Postillæ diversarum Concionum, ibidem litt. Y.* Kapihorskus, *ibidem litt. BB.* Tanner, *ibidem litt. II.* & optimè Balbinus in *Summario dicto n. 10. litt. A.* Joannis Thomas Pessina in *Phosphoro Septicorni, ibidem litt. B.* Joannes Jacobus Weingarten in *Speculo principum &c. ibidem litt. C.* & reliqui tandem Authores *ibidem adscripti sub litt. D.*

4. Memorandum proinde, ipsisque hostibus Catholicæ Religionis pavendum occurrit hæc in re monumentum, quo tristius, ut ait Balbinus mox recensendus, ad B. Joannis Tumulum accidi nullum. Tempore occupationis Regni Bohemiæ factæ per Fridericum Comitem Palatinum anno 1619. cum Hæretici Sepulchrum deturbare tentassent, binique Homines manum decussioni Cratium ferrearum illud circumdantium apposuerunt; sacrilego operi præcinente quodam Palatini Ephoborum Præfecto, divina ultio eos repente apprehendit; duobus enim in Terram prostratis alter operi præsidens tunc factus examinis, gravibusque cruciatibus correptus, paulò post miserè animam efflavit. *Summar. n. 11. litt. A.*

5. Consonant in idem Continuatores Bollandi in notis ad eundem Balbinum *ibidem litt. B.* alique classici Scriptores in dicari, *ibidem litt. C.* & innuit Scriptor anonymus in Epitome quadam litterarum Pragæ transmissarum, anno 1620 impressâ, *litter D.* & comprobant Testes videlicet III. in *Summario n. 9 §. 2. IV. ibidem §. 4. XII. ibidem §. 13. X.* Testis in *Summario n. 10. in responsione ad 41. XII. ibidem §. 4.* & confirmatur etiam ex Tabula anaglyptica posita è regione dicti Sepulchri de anno 1620. confectâ, prodigium hoc exprimente, cujus accurata descriptio habita fuit in *Visitacione Signorum Cultûs Summ. n. 12. §. 1. & 2.* & de qua deponunt Testes *Summ. num. 13.*

6. Porro ejusmodi manifestationis gloriæ B. Joannis novum nuperri-
mè emerit augmentum ob evidentissimum prodigium, quod hætenus in ab-
dito manserat, occasione aperitionis Sepulchri præmissâ recognitione identi-
tatis, ex depositione duorum Testium *Summario n. 14. §. 1. & 2.* ac ex inscrip-
tione nominis. Joannes de Pomuk-*ibidem §. 9.* cum assistentia trium peritorum
in Arte Medica, ac duorum in Chirurgica, *ibidem §. 3.* eò apertò, egestaque
humo, quâ locus oppletus erat, aspectui se obtulit Cadaver ejusdem B. Jo-
annis, *ibidem §. 10.* quod, licet carne exutum, nihilominus apparuit eâ formâ
collocatum, ut inspectò naturali ordine concinnius adaptari non potuisset jux-
tà judicium Medicorum, *ibidem §. 12. 16. §. 19. 23. & 26. 30.* & Chirurgorum
ibidem §. 33. 37. & 40. Ulterius costæ lateris sinistri succò plenæ, seu quodam
oleo

oleaginoso humore madidæ visæ sunt, ut referunt Medici, *ibidem* §. 13. 20. & 27. & concordant Chirurgi, *ibidem* §. 34. & 41.

7. At hinc prodigijs modum non statuit divinæ dispensationis dignatio. Totâ corporis mole, ut mox dictum, exesâ, eâque ossibus duntaxat hærente, Lingua reperta est corruptionis expers, manensque in substantia, figura, & colore, quibus pars hæc verè præditâ est. Sic affirmant periti omnes, *Summario dicto num.* 14. §. 14. 21. 28. 35. & 42. unâ voce, & consensu ejusmodi conservationem naturæ vires excedere concludentes, ex quo Lingua inter cætera hominis membra celeriori obnoxia sit consumptioni, & citra miraculum in decursu trium Sæculorum, & ultra, illam dari non potuisse, *ibidem* §. 16. 23. 29. 37. & 44.

8. Incorruptioni Linguae mirabile aliud in occipite accessit stigma. In parte siquidem illius sinistra observata est duplex macula rubro-fulci coloris, parvæ peripheriæ, quarum una aliquantum dura, altera verò mollis paulatim compressa in parvum desit foramen, *Summario n.* 14. §. 15. 22. 29. 36. & 43. quas maculas productas ex allisione Corporis aliquam Petram, cum B. Joannes in Moldavam Flumen dejectus fuit, vel ex in alia violenta percussione, cum scilicet cruciaretur, sententia fuit unanimis Peritorum, *ut in §§. Proximè citatis.*

9. Quid autem protenderit DEUS hisce omnipotentiae signis, humanæ imbecillitatis non est scrutari. Hoc unum tamen pro Sanctitatis Nepomuceni demonstratione reverenter edicere fas sit, quod, cum ille Divino obtemperans præcepto ea totâ linguæ posuerit, ne arcanum Sacramentale vulgaret, ea propter hæc pars in heroicæ virtutis præmium supernè clarificata fuerit. Notum est, quod de lingua S. Antonij vulgò patavini contigit; sex lustra pauloque plus ab ejus obitu effluxerant, quando in translatione corporis peracta annò 1263. lingua illius apparuit incorrupta; quò prodigiò percitus S. Bonaventura, tunc aditans in eas voces prorupit - *O lingua benedicta, quæ semper Dominum benedixisti, & alios benedicere fecisti, nunc manifestè apparet, quanti existis meriti apud DEUM* - sic habet in libro vetusto miraculorum S. Antonij cap. 7. n. 69. apud Continuatores Bollandi ad diem 23. Junij.

10. Nec dissimile est, quod de eodem S. Bonaventura in Oratione habita pro ejus Canonizatione retulit Advocatus Consistorialis Octavianus de Martinis; pro compendio siquidem illius Sanctimoniae palam fecit, quod in translatione Cadaveris centesimo & sexagesimo annò, postquam Sanctus vitâ decesserat, secuta, dum reliquum corporis erat consumptum, caput solidum

in cunctis partibus repertum fuerit , ut evincitur ex actis Canonizationis post
ejus opuscula tom. 2. Quare actum videtur, quòd, sicut Deus morem, ac Institutum
piè sanctorumque concionandi, ac loquendi, quòd uterque Confessor illum glorifica-
verant, prodigiola lingue, capitisque conservatione honoravit, ita pari pa-
cto per lingue incorruptionem Martyris fortitudinem, qui eum silentio con-
fessus est, modò exaltare dignoscatur.

ARTICULUS II.

*Solemnis translatio Cadaveris B. Joannis ad Ecclesiam Metropolitanam, ut
Sepultura traderetur.*

11. **M**iraculorum perpetratio causam præstare solet, quâ veneratio DEI
Servis post eorum obitum exhibeatur. Compertum hinc est, non
ex alia ratione cultum quorundam Sanctorum ab immemorabili tempore ex-
ordium sumplisse, nisi quia illorum præsidio prodigia evenerunt, ijs ad San-
ctos collendos Divinâ benignitate homines suaviter trahente. Quare proba-
tur Card. Bellarminus legitimam Cultûs, qui Sacris Reliquiis per Ca-
tholicos tribuitur, de Reliq. Sanct. lib. 2. cap. 3. hoc inter cætera profert argu-
mentum, ibi - - Quintò probatur ex miraculis, quæ sæpè in ipsis Sanctorum mortuis cor-
poribus cernuntur, per quæ DEUS apertissimè nos ad eorum venerationem quasi invitare
videtur.

12. Hoc autem signantè evenit in B. Joanne; ubi enim post flammarum
aspectum tempore nocturno, Corpus ejus mane adveniente in arena obvium
fuit, Populus rei successum cognovit, statimque Canonici Metropolitanæ ha-
bitâ notitiâ venerandum Corpus honorificè ad proximam Ecclesiam S. Crucis,
quæ dicebatur, Religiosorum de Pœnitentia, detulerunt. P. Balbinus in
Summ. n. 8. §. 3. & 4. Subindè hinc adornato Sepulchro, triumphali pompâ
Cadaver ad Ecclesiam prædictam à Canonicis, totòque Clero deductum est,
plaudente Populo, qui comitem Religionis Canonicorum se præbuit, ut latius
refert idem P. Balbinus, Summ. num. 15. litt. A. & consonat Joannes Thomas
Pellina in Phosphoro Septicorni relatus, ibidem litt. B.

13. Eandem solemnitatem in transportatione Cadaveris adhibitam esse
verusti Scriptores autumant, Hagecius nimirum in Historia Bohemiæ, edita
Anno 1541. ibi - - Prælati autem Pragensis Ecclesiæ accipientes Corpus illud ex aqua
apud Monasterium Sanctæ Crucis ad Arcem Pragensem solemniter deportârunt
magnâque cum Religione in Ecclesia S. Viti è regione Altaris Virginis Ma-
riæ in Cælos assumptæ sepeliverunt, & lapide contegi jusserunt - - Summ. n. 5.
litt. E.; cujus Scriptoris Dictum indubiam fidem sibi vindicat, eo quòd su-
prema glor. Imperatoris Ferdinandi I. autoritate fuit revivus, & correctus à

tribus Viris primarijs Regni Bohemiæ, ut constat ex tenore privilegij operi præfixi, *summ. d. n. 5. litt. H.*

14. Oratio in honorem B. Joannis impressa per Georgium Bartholdum Pontanum Anno 1599. hæc habet -- *propterea hoc (scilicet Corpus) ex Moldavia levatum per universum Clerum omnemque populum, magna cum reverentia, ac veneratione huc sepultum, -- Summario n. 31. litt. A.* Præterea Hymnus concinnatus in illius pariter venerationem, ac relatus inter alios de Sanctis patronis Regni Bohemiæ promulgatos ab eodem pontano in peculiari libro Anni 1602. hæc continet, *ut in dicto n. 31. litt. B. ibi --*

*Prælati roseum Corpus, ut auferunt,
Antè Aras Mariæ in Metropolim suam
Condunt, & Tumulum marmoreum muniunt
Cum magna reverentia.*

15. Confirmat hæc omnia idem Pontanus in Opere inscripto *Bohemia pia* impresso anno 1608. ibi -- *Certissimis innocentiae, Sanctitatisque suæ Testibus manifestatus, in Ecclesiam Sanctam Metropolitanam solemniter ab omni Clero, & populo translatus, -- Summario n. 5. litt. V. & consentit Simeon Kapihorskus in Historia Monasterij Sedlicensis edita anno 1630. ibi -- propterea Prælati S. Viti Corpus hoc in fluvio apud Monasterium Sanctæ Crucis inventum cum debita reverentia ad Castrum Pragense deportari, & ad latus majoris Altaris tumulari fecerunt, -- Summario dicto n. 5. litt. Z. ; Joannes Adelsreiter in Annalibus Bogicæ Gentis divulgatis anno 1662. paucis ait, ibi -- donec honestâ elatum pompâ in Sancti Viti fuit æde tumulatum, -- Sum. n. 5. litt. MM. ; denique solemnem pompam transportationis completæ in Cadaveris tumulatione comprobant concordēs Testes ex fama publica, & constanti, nec non ex auditu Majorum, qui ab alijs Majoribus re-tulerunt se id audivisse, solemnitatem tumulationis cum opinione Sanctitatis, & Martyrij, Summario dicto num. 15. à §. 1. ad 6.*

16. Quanti verò ponderis sit ejusmodi translatio pro afferendo cultu publico Beati Joanni exhibito, nemo inficias ibit ; cum solemnitas hæc alio pacto fieri non potuerit, nisi eâ mente, ut cultus tanquam triumphanti in Coelis exhiberetur ; præcipuus enim fuit in Ecclesia ritus, quod translationes ejusmodi peragerentur solum de reliquijs illorum, qui Martyrij palmam adepti fuere, vel cum opinione Sanctitatis obierunt. Argumentum hoc pluribus allatis exemplis illustrat Card. Bellarminus de Reliq. Sanctor. lib. 2. cap. 3. versic. septimo probatur, & firmat Zypæus consult. Canon. 2. num. 18. lib. 3.

ARTICULUS III.

Recensentur variae species Cultûs præstiti Beato Joanni à tempore immemorabili.

17. Solemnitas mox d. translationis concomitantiam exindè habuit Cultûs continuati, & summoperè aucti ad hæc usque tempora. Signa illa enumerans P. Balbinus ait -- *Neque honores isti nuper inventi, novique dici possunt, sed jam ab ipsa morte, & ab omni memoria hodie viventium, & ab omnibus impensi.* Summario num. 16. §. 8. & appositè fatentur Testes, post Cadaveris tumulationem, populum non curiositatis gratiâ, sed piæ devotionis studiô permotum Sepulchrum frequentare cæpisse, nec ullas pro Beato Joanne fuisse celebratas exequias Summario n. 17. præfati autem Cultûs plures hîc juvat species in medium proferre.

18. PRIMA earum deprehenditur, quòd Joannes ab ipso tempore demer-
sionis exornatus fuerit titulo, ac denominatione *Beati, Sancti & Martyris*, juxta depositionem Testium affirmantium talem appellationem percepisse per annos quinquaginta de proprio auditu, ac de auditu à Majoribus etiam secundo, & ex lectione Historicorum quoad tempus præteritum, Summario n. 18. à §. 1. ad 13.

19. Quam vetustissimam appellationem ei adscribit etiam Hagecius au-
thenticus Scriptor anni 1541. Summario num. 5. litt. F. statim ac enim recensuit Cadaveris tumulationem, subdit ibi -- *Post multa, & varia patrata sunt ibidem mi-
racula, idcirco multi eum Martyrem DEI, & Sanctum esse dicebant.* -- Joannes Dub-
ravius in Historia Bohemiæ conscripta Anno 1552. qui Joannem denominat
Sanctum, & Innocentem Sacerdotem ibidem litt. I. & K.

20. Ulteriùs Oratio impressa anno 1599. & Hymnus anno 1602. histo-
ricam narrationem gestorum B. Joannis complectens, appellat *Sanctum, Mar-
tyrem, Presbyterum Sanctissimum*, Summar. n. 31. litt. A. B. ; quibus consensit
Oratio affixa Tumulo B. Joannis, ubi Titulus *Beati, & Martyris* exprimitur,
ibidem litt. C. Bartholomæus Paprozkius in libro, cui titulus -- *Successio Ducum,
& Regum Bohemiæ* -- publici Juris factò anno 1602. de consensu Archi-Epilco-
pi Pragensis tanquam Supremi Correctoris, Summario dicto n. 5. litt. R. Geor-
gius Bartholdus Pontanus in Opere inscripto -- *Bohemia Pia* -- anni 1608. Jo-
annem honorat nuncupatione hac -- *Sanctus Joannes Elemosynarius* -- dicto num.
5. litt. T. in principio. Joannes Tannerus in vita P. Alberti Kanowsky an. 1660.
nominat *Beatum Joannem*, ajens semper habitum pro *Sancto, & vero Martyre* --
dicto num. 5. litt. CC. in principio, & litt. GG. Balbinus sæpè citatus, & qui vi-
tam conscripsit anno 1670. eum appellat *Beatum*, ibidem num. 5. lit. NN. in
principio, & infra num. 16. §. 2. 3. & 4.

21. Idèmq; Titulus *Beati, Sancti* colligitur ex vetustissima Imagine sita

in Ara Sacrarii Ecclesiæ Metropolitanæ, cujus meminit Balbin. *Sum. n. 16. §. 8.* Item ex alia Imagine depicta antè annum centesimum in antiquissima Capella Curiae Vetro-Pragensis *Summ. n. 40. à §. 11. ad 14.* Prout ex altera Effigie sculpta in magna Porta supradictæ Ecclesiæ anno 1630. *ibidem §. 4. & seq.* ex duplici Imagine magis recenti in Altari Beatissimæ Mariæ Virginis Visitantis, & S. Wenceslai Martyris *Summ. num. 39. §. 13. & 14.* & denique ex perantiqua Inscriptione sub Tabula anaglyptica, de qua supra §. 5. ubi nominatur *Beatus Sacerdos Summar. num. 12. . 3.* Hæc autem denominatio, & titulus maximum est Cultûs argumentum, ut probat *Castellin. de certit. Glor. Sanct. in secunda consider. ad cap. primum Elucidarii num. 18. & seq. Pignatell. consult. canon. 244. num. 11. tom. 1.*

22. SECUNDA species Cultûs promanat ex concursu, tam Cleri Sæcularis & Regularis, quàm Populi cujuscunque Dignitatis, & conditionis venerantis prædictum Sepulchrum, prout à tempore immemorabili, de auditu à Majoribus, & de visu proprio, nemine contradicente, affirmant Testes *sum. num. 19. §. 1. 2. 8. 9. 11. 12. 18. 19. 21.*; eundemque Cultum ab immemorabili exprimit Balbinus *summ. n. 16. §. 1. & 8.*

23. Præcipuè verò in hac specie Cultus eminet veneratio illa præstita à pientissimis Imperatoribus, qui genua flexerunt, ac flectunt ad Sepulchrum B. Joannis. Hoc siquidem servavit glo. me. Ferdinandus I. qui obiit Anno 1564. quoties Pragam accederet; illumque imitati sunt Ferdinandus II. & III. prout refert idem Balbinus *d. n. 16. §. 6. & de accessu Regem, & magnorum Principum ad Tumulum tempore antiquo ex auditu deponunt Testes summ. n. 19. §. 7. 15. 18. 21.* Idipsum recentiores egerunt Cæsares, nempe: Leopoldus & Josephus, ac denique Augustissimus Carolus VI.; quod affirmant Testes ferè omnes de visu *d. n. 19. §. 6. 13. 17. 20.*; quinimò pro eximio Religionis zelo, quò mox laudatus Carolus Imperator pollet ergà B. Joannis cultum, per suum Confessarium curavit, Rosarium, Crucem, & Imaginem membrana confectam supradicto Tumulo atteri, ut ait X. Testis *summ. dicto num. 19. §. 14.*

24. Testimonium cultus in veneratione Sepulchri præbuère pariter Administris Sedis Apostolicæ; cum inibi genua flexerint Eminentissimi, & Reverendissimi Domini Cardin. Davia, & Albanus, dum uterque in Germaniæ Regionibus versarentur, Testes id proferunt *in summ. n. 20.* concursum autem ejusmodi cultum indicare, non dubitatur; Sanctus enim Joannes Chrysostomus in Oratione de SS. Juventio, & Maximo ad venerationem Martyrum exhortans inquit - *Idcirco sæpiùs eos invisamus, Tumulos adoremus, magnæque fide Reliquias eorum contingamus, ut inde benedictionem aliquam assequamur* -- Idemque agit Prudentius in Hymno de S. Laurentio, & generaliter ponderat *Pignatell. consult. 244. num. 7. tom. 10.*

25. TERTIA species Cultûs versatur in magnificentia Sepulchri B. Joannis, quod longè diversimodè ornatum dignoscitur, ac Sepulchra aliorum Canonorum, & Episcoporum, qui tumulati fuère in Ecclesia Metropolitana; dum apposita illi fuit cinctura Cratium ferrearum, cum alijs ornamentis, quæ in his nullatenùs reperiuntur, Testes in *Summar.* n. 21.; & hæ Crates sub duplici ordine, majori videlicet, ac minori à tempore immemorabili retinentur, ut prosequuntur Testes *summario* n. 22. exprimentes, causâ venerationis fuisset appositas, idque scire ex auditu Majorum, & famâ publicâ *ibidem* à §. 1. ad 15.; talemque Cratium appositionem refert etiam Hagecius Scriptor anni 1541. *Sum.* n. 5. litt. G. Paprozkius Auctor anni 1602. *ibid.* litt. S. Kapihorskius *ibid.* litt. Y. Tannerus, *ibidem* litt. KK. easque esse admodum antiquas, primas nempe minores confectas ab anno tercentesimo, Majores autem circa biscentum annos, pronuntiârunt Periti in recognitione, *Summ.* n. 23. §. 4. n. 2. & 4.

26. Quæ Sepulchri magnificentia magis ponderanda est, cum præter dictas duplices Crates aliæ ad instar Mausolei additæ fuerint anno 1692. eleganter ex ferro, & marmore elaboratæ, juxta Testium depositionem *Summ.* n. 24. & recognitionem factam in actu visitationis earundem Cratium *Summ. dict.* n. 23. §. 1.; talis autem Cratium appositio, sive sermo sit de vetustissimis, sive de recentibus, in confesso est, quod Cultum præseferat, *Castellin. de Certit. Glor. Sanct. Consider.* 2. ad c. 1. num. 41. pag. 459. num. 13.; idque etiam probatur ex ijs, quæ de usu antiquo apponendi Cancellos ad Martyrum Sepulchra notat *Marc. Ant. Boldettus in suis erudit. Observationibus de Cameteris SS. Martyrum lib. 1. cap. 9. §. Le angustie.*

Quinimò augetur ejusmodi ponderatio, cum dictis Cratibus antiquis fuerit addita retentio Candelabri confecti ex Aurichalco, idque asserunt Testes *Summario* n. 25. §. 1. 4. & 8. cui Candelabro in parte superiori ex munificentia olim Serenissimi Archiducis Leopoldi affixa fuit Imago B. Joannis cum alijs Regni Patronis, ut tradit Tannerus, *Summario* n. 5. litt. HH.; illudque insigne esse fertur, utpotè olim spectans ad Templum Salomonis Hierosolymæ, ac sequioribus Sæculis Mediolanò advectum, ut prosequitur dictus P. Tannerus, *locò mox allegatò*; & evincitur ex recognitione Epigraphes appositæ in ejus lapidea Basi, præseferentis qualitatem Candelabri, locum asportationis, & epocham collocationis penes Sepulchrum, assignatam nempe anno 1395. *Summar.* num. 26. §. 1. 2. 4. quæ Epigraphe judicatur à peritis exarata caractere vetustissimo, *ibidem* §. 6. quandò autem Sepulchra Servorum DEI augustiori formâ exornantur, id habetur prò signo Cultûs *Pignatell. Consult. Canon.* 244. num. 3. tom. II. *Zypæus in citata Consultat. Canon. lib. 3. de Reliq. & Vener. Sanct. Consult.* 2. num. 18.

28. QUARTA species Cultûs B. Joanni exhibita in eo resider , quòd ex communi opinione habetur ab immemorabili prò eorum Patrono, qui versantes in periculo famæ & boni nominis , illius opem implorant. Testes id affirmant in *Summario n. 27. à §. I. ad 14.* Ulteriùs ipse adnumeratus est Sanctis Patronis Regni Bohemiæ. Testes deponunt in *Summario n. 28.* idque evenisse à tempore immemorabili solâ impellente Religione , non autem studiosâ affectione ; prout ijdem Testes confirmant in *Summ. n. 29.*

29. Prærogativa hæc Patroni Regni Bohemiæ ulteriùs comprobatur ; tum ex oratione impressa anno 1599. quæ incipit *Sancte Martyr patrone, Summ. n. 31. litt. A.* tum ex initio Hymni editi anno 1602. *ibidem litt. B.* tum ex alia Oratione Sepulchro affixa *ibidem litt. C.* tum ex opere Pontani , cui titulus *Bohemia pia* impresso anno 1608. ubi sub titulo patronorum Regni agitur de Beato Joanne *Summar. n. 5. litt. T.* ; ac rursûs ex collocazione Statuæ , ac Imaginis Beati Joannis factâ pluribus in ædibus Sacris inter Regni Patronos , ut de vetustissima Imagine testatur Balbinus *Summario n. 16. §. 8.* & de Statua existente in Ecclesia Patrum Præmonstratensium , aliisque Imaginibus habetur in recognitione Signorum Cultûs expleta in Ecclesia Metropolitana , quæve Statua , & Imagines ab anno saltem 1620. originem sumunt , & successivè per sequentem ætatem continuant juxtâ Peritorum Judicium *Summario n. 39. §. 14. 15. & 16. & Summario n. 40. §. 1. 2. & 10.* ; qualitas autem Patroni Cultum manifestè indicat , benè *Castellin. de Certit. Glor. Sanct. loco super à laudato pag. 458. num. 3.*

30. QUINTA species Cultûs depromitur ex solemnitate, quâ dies annuæ commemorationis B. Joannis celebratur in Ecclesia Metropolitana , prout de auditu ab eorum Majoribus , & ab immemorabili ; quodque fiat hoc ex pietatis studio , & absque ulla contradictione autumant Testes *Summario n. 30. à §. I. ad 10.* ; idque servari etiam in Ecclesia Nepomuci constructa , in qua B. Joannem olim fertur habuisse ortû. Balbin. in *Summar. n. 16. §. 14 & 15.* ubi, quòd dies agitur cum magnâ populi frequentia, & cum oratione panegyrica in laudem illius , solemnitatem autem , quæ fiat quotannis die commemorationis Servi DEI , in dubium est , Cultum præferre. *Castellin. de certit. Glor. Sanct. c. 2. punct. 55. Schacch. de sig. Sanct. sect. 10. cap. 2. pag. 769 pignatell. consult. 244. n. 10. tom. 1.*

31. SEXTA species Cultûs subsequitur profluens ex duplici oratione edita in honorem Beati Joannis , ubi de illius Sanctitate , Martyrio , & Miraculis honorifica est mentio , quarum prior impressa fuit per Georgium Bartholdum Pontanum annò 1599. *Summario n. 31. litt. A.* ; alia verò consimilis affixa reperitur Sepulchro B. Joannis triplici Idiomate , Bohemicò , nimirum Germanicò , Latino

vinò, quæve à confluentibus illuc piè recitari consuevit *summario dicto num. 31. litt. C.* ; cum quibus orationibus plenè concinit elegans Hymnus alijs accensitus à supradicto Pontano in libro Hymnorum Sacrorum de Beata Virgine, & Sanctis Patronis Regni Bohemiæ in lucem emissio anno 1602. *summario dicto n. 31. litt. B.* quem sanè hymnum legisse ajunt Testes, librúmque supranotatum fuisse editum de licentia Ordinarij *summario n. 32.* ; preces autem, & hymnos in alicujus Servi DEI honorem Cultum comprobare explorati Juris est, *Bellarmin. de Sanct. Beatit. lib. 1. cap. 7.*

32. SEPTIMA species Cultus consistit in erectione Altaris facta in honorem B. Joannis, quod quidem collocatum extat in Metropolitana è regione illius Sepulchri. Testes edicunt in *summario n. 33. §. 1. 2. 4. 10. 12. 14. 16. 18. & 20.* ; Signantèr autem VII. Testis *ibidem §. 7.* ait prædictum Altare constitutum fuisse à tempore, cujus initij memoria non extat ; addúntque iidem Testes occasione expulsionis Friderici Com. Patavini, reconciliata Ecclesia, quæ ab Hæreticis in usus profanos conversa fuerat, die 16. Julij anno 1620. rursus in honorem B. Joannis Altare fuisse dicatum, & tabellam designativam Consecrationis vidisse *summario dicto num. 33. §. 1. 3. 5. 8. 9. 11. 13. 15. 17. 19. & 21.* de qua tabella in præsentì docetur, cum ex Sacratio Metropolitanae fuerit extracta *summario n. 34.* Denique verò de consecratione dicti Altaris in honorem Beati Joannis constitit ex visitatione Sepulchri Reliquiarum inibi existentis, ubi inventa fuit duplex schedula, altera quidem dictæ consecrationis anni 1621. & altera posterioris consecrationis expletæ anno 1706. *Summ. n. 35. §. 1. & 2.* & habetur quoque ex Balbin. *Summ. n. 16. §. 10.*

33. Erectioni Altaris in Metropolitana accedit, quòd in ædibus Nativitatis B. Joannis ab ejus obitu constructum fuit in ejus honorem parvum Sacellum, prout refert Balbin. in *Summ. n. 16. §. 11.* ac deindè antè annum 1641. totum Ædificium conversum est in Ecclesiam, cujus benedictio à tunc temporis Archi-Episcopo ob adversam valetudinem impedito alteri delegata exitit, *ibidem §. 12.* ; & hinc à diuturno tempore auctò Cultu B. Joannis plures erectæ fuerunt Ecclesiæ, Capellæ, & Statuæ in illius honorem, quas innumeras extare, tolerantibus, & consentientibus Ordinarijs affirmant Testes *Summar. n. 36. §. 1. 4. 7. 9. 12. & 15.* ; erectiones autem Altarium, & Ecclesiarum plenissimè probant Cultum, cum in primitiva Ecclesia in honorem Martyrum talis mos inoleverit *Baron. in Praefat. ad Martyr. cap. 4. post. meâ. Bellarmin de Sanct. Beatit. lib. 1. cap. 7. vers. Tertio. Altaferr. in Decretal. lib. 3. tit. 45. cap. 2. Zypæus in sæpè allegata Consult. Canon. 2. de Reliq. & Vener. Sanct. n. 18. lib. 3.*

34. OCTAVA species Cultus confurgit ex retentione Imaginis B. Joannis radiò, & palmâ in Ecclesia Metropolitana, prout affirmant Testes *summ. n. 37. per totum*, ubi signantur §. 1. 2. & 3. specificant Imagines antiquissimas, quas etiam alibi viderunt; adduntque existentiam talium Imaginum nedum in ipsa Urbe Pragæ, sed passim in toto Regno etiam tempore Majorum, & Seniorum *summ. num. 38.*; aliquæ autem Imagines recognitæ fuerunt, ut infra.

Prior earum sita est super Altare Sacrarij Ecclesiæ Metropolitanæ, inter Patronos Regni Bohemiæ, depicta cum prædictis indicijs Martyrij, & Sanctitatis, cujus confectio affixa est anno centesimo octuagesimo, antequam anno 1670. opus vitæ B. Joannis elucubraret P. Bohuslaus Balbinus, & sic anno 1490. hoc enim pactò ipse ex epocha Picturæ inibi ad scripta colligi autumat *summ. n. 16. §. 9.*

Altera consimilis Imago reperitur in Altari dicato S. Barbaræ in præfata Ecclesia, quæ judicatur à Peritis depicta annò 1621. juxta ad notationem inibi appositam, ut evincitur ex judiciali recognitione *summario num. 39. §. 15.*

Tertia subsequitur Imago consonans quoad tempus cum proximè recensita, quæve depicta est cum radiò, & titulò Sanctitatis à sinistra alterius Imaginis S. Joannis Baptistæ in muro vetustissimæ Capellæ, in qua Senatores Urbis Sacris interesse consueverunt, ac in visitatione recognita fuit à Peritis *summario num. 40 §. 11. ad 14.*

Quarta se offert Imago B. Joannis exsculpta cum radio inter alios Regni Patronos in lignea Porta dictæ Ecclesiæ Metropolitanæ, habetque subtrus expressam dejectionem è Ponte in Moldavam, cujus Imaginis confectio à Peritis assignata fuit anno 1630. consonè ad æram inibi adnotatam *summ. n. 40, à §. 4. ad 7.*

Quinta succedit Imago palmâ ornata, parieti appicta suprâ Portam Ecclesiæ supradictæ, quam de anno 1631. fuisse efformatam pronuntiârunt Periti, dicto n. 39. §. 15. & 16.

Sexta occurrit Imago repræsentans B. Joannem dextrâ elemosynam Pauperibus porrigentem, & ex alia parte sacram Reginae Exhomologesim aure percipientem; quæ Imago publicæ venerationi prostat in Altari posito è conspectu Sepulchri Beati Joannis, eique confectionis epocha à Peritis tributa fuit anno 1653. inibi inscripto *summ. n. 39. §. 13.*

Denique adest alia Imago cum supradictis signis in Sacello, ubi reconditum jacet Corpus S. Wenceslai Martyris, quæ judicatur picta ab anno quinquagesimo, *summario num. 39. §. 14.*; & huic additur altera similis effigies existens in fornice Cappellæ S. Adalberti Martyris *summario num. 40. §. 10.*

35. His verò positis Imaginibus cum signis Sanctitatis tùm longè antiqui, tùm posterioris ævi, revocari non potest in dubium præstatio Cultûs expleta in honorem Beati Joannis; cùm usus Imaginum ex antiquissimo Ecclesiæ Instituto signum venerationis ergà DEI amicos denotare habeat, ut pluribus probat *Joann. Molan. de Histor. SS. Imagin. lib. 2. cap. 52.*; præsertim cùm eadem Imagines radiis adinstar coronæ, & palmâ in signum sanctitatis, & Martyrii condecorantur *Molan. eod. tract. lib. 4. c. 26. propè finem, Cardin. Bellarm. de Imagin. Sanct. lib. 2. c. 10. vers. Respondeo, & observat Zypæus Consult. 2. n. 18. tit. de Reliq. & Vener. Sanct. lib. 3.*

36. NONA species Cultûs profluit ex appensione Lampadum accensarum ad Tumulum B. Joannis Orinariorum non contradicente per ea, quæ deponunt Testes *Summariorum. 37. §. 1. 3. 4. & 5.*; & hæ Lampades omnes argenteæ cum assignatione dotis assidue, vel interpolatè ardentes, singillatim enumeratæ in visitatione ascendunt ad insignem quantitatem nonaginta trium, ut constat ex *Sum. n. 39. §. 1.*

37. Antiquitas dictarum Lampadum probatur, tùm ex relatione Peritorum, qui unanimiter edixerunt, unam Lampadem fuisse confectam saltem ante annos centum *Summariorum dicto n. 39. §. 4.* alias verò ab annis sexaginta, & infra, *ibidem §. 5.* & in idem collimat depositio Custodis Capellarum in Ecclesia Metropolitana, qui asseruit, se audivisse à Viris senioribus, præcipuè uno ætatis centum annorum, jam illorum tempore Lampadem *Viennensem* nuncupatam assidue arsisse, prout alias Lampades ex aurichalco, quibus postea fuerunt argenteæ subrogatæ ad Sepulchrum B. Joannis, *ibidem §. 7. & 8.* & ejusmodi Lampadum accensionem planum est denotare præstationem Cultûs juxtà illud *Exod. cap. 27. vers. 20.* ibi - *Præcipe filiis Israël, ut offerant oleum de arboribus purissimum, ut ardeat lucerna semper in Tabernaculo* - & probat *Molan. de Sac. Imag. lib. 2. cap. 41. Scacch. de sign. sanctit. section. 10. cap. 1. vers. Cultus externus.*

38. DECIMA species Cultûs eruitur ex oblatione, & retentione plurium Anathematum penes Sepulchrum B. Joannis, de quibus agunt Testes *Summariorum. 37. §. 1. 2. 3. & 5.* quæ in visitatione ejusdem Sepulchri distinctè exprimuntur, consistentia in varijs argenteis Tabellis, Imaginibus, Membris Sanitatis recuperationem significantibus, Cordibus, quorum novem sunt aurea, & alijs donarijs ejusmodi generis, quævè nimis longum esset recensere, & habentur in numero valdè conspicuo enumerata in *summario dicto n. 39. §. 2.* quibus adiicienda etiam est copiosa, & dives Supellex cum pluribus ornamentis pro usu Altaris, *ibidem §. 3.*; & hæc Anathemata, & donaria signum

religiosæ venerationis concludunt, prout ostendit *Molan. in supradicto Tract. lib. 2. cap. 50.*

39. Consimilis autem naturæ censendâ sunt reliqua signa, quæ consistunt in oblatione Tabellarum in tela pictarum, vel ex asseribus contextarum, ut patet ex visitatione *summario n. 39. §. 9.* in pluribus Cereis magni ponderis, *ibidem §. 10.* & in dedicatione Thesum facultatis tum Theologicæ, cum Philosophicæ. *ibidem §. 11.* in appensione piarum Orationum, quæ ad Tumulum recitari solent, *ibidem §. 12.*; quorum omnium Anathematum, & donariorum existentia nedum in Ecclesia Metropolitana, sed etiam in alijs luculentam perhibent probationem Testes de illis deponentes *summario n. 41.*

40. UNDECIMA species Cultûs probatur ex celebratione Missarum in honorem B. Joannis, quam in Metropolitana summâ copiâ frequentari ab antiquo tempore affirmant Testes, de visu quoad propriam ætatem, de auditu autem quoad Majores plenè deponentes *summario n. 42. §. 1. 2. 3. 5. & 8.* idque etiam servatum fuisse, ac servari in alijs Ecclesijs, *ibidem §. 6. 4. & 7.*; uberius autem de supradicta Missarum celebratione in Metropolitana patuit in actu visitationis signorum Cultûs, exhibitjs enim pluribus libris regestrum ejusmodi celebrationis continentibus, observatum fuit à longiori tempore quotannis eam ascendere ad multa milia, & præcisè singulis annis trienni mox elapsi excessisse quantitatem septem millium Missarum, *summario num. 40. §. 8. & 9.*; quam Sacrificij incruenti celebrationem, cum sit actus maximus Religionis, in dubium venire nequit, cultum publicum præferre. *Card. Bellarmin. Sanct. Beatit. lib. 1. cap. 7. vers. Quarto Pignatell. Consult. 244. n. 8. tom. 1. Zypæus Consult. 2. de Reliq. & Vener. Sanct. num. 18. lib. 3.*

41. Cæterum quia infinitus essem, si actus speciales Cultûs in honorem B. Joannis præstiti recensere ulterius pergerem; pro complemento probationis ejusdem cultûs exuberat paucis hic subnectere, quæ concordi sensu exponuntur à Testibus. Ipsi omnes constantissimè affirmant, invictum DEI Martyrem à tempore demersionis in Moldavam pacificâ potiri possessione famæ Martyrij, & cultûs, agentes, id propriâ ætate vidisse, ac ex Majoribus etiam de secundo auditu percepisse, eundemque cultum absque ulla interruptione, & contradictione semper continuatum *summario n. 43. à S. 1. ad 17.* nec non magnum extitisse Majorum suorum ætate *summar. n. 44. §. 1. 3. 5. 7. 9. & 11.* ac prætereà illum summoperè auctum tempore adhuc eorundem Majorum *summario n. 45. à §. 1. ad 6.*; & denique per plures totius Orbis Terrarum Regiones propagatum, tolerantibus Ordinarijs *summario dicto n. 44. §. 2. 4. 6. 8.*

10. & 11. & n. 46. à §. I. ad II. ; undè ex his omnibus jure meritòque respon-
dendum videtur pro confirmatione Sententiæ , de qua agitur.

Quarè , &c.

*Joannes Franchelluccius è Patronis Causarum
Sac. Pal. Apost.*

REVISA.

*Joannes Zuccherinius Subpromotor
Fidei.*

ANIMADVERSIONES

R. P. D. FIDEI PROMOTORIS,

SVPER DVBIO.

*An Sententia Reverendissimi Archi-Episcopi Pragensis lata su-
per casu excepto à Decretis fel. rec. Urbani Papæ VIII. sive super Cultu
publico ab immemorabili tempore dicto Beato præstito , sit confirmanda
in casu , & ad effectum , de quo agitur ?*

Eme , & Rme Dñe.

Præmittendum est primò , quod Cultus publicus , qui constituit casum
exceptum à Decretis Urbani Papæ Octavi , debet esse immemorabilis ,
hoc est , excedens metam centum annorum , uti declarando Decreta à
se edita die 13. Martij , & 2. Octobris 1625. statuit idem Pontifex Urbanus ,
uti videre est in Decretis Generalibus , seu in Brevi Decretorum confirmato-
rio , & explicatorio pag. 12. ibi - *in super longissimum tempus , illiusque im-
memorabilem cursum , de quo in prædicto Decreto , intelligi declaravimus esse
tempus centum annorum metam excedens.*

Præmittendum est secundò , quòd tempus hoc excedens metam centum

annorum completum esse debuit Anno 1634. quò editum fuit prædictum Breve memorati Urbani Octavi, licet aliquando à Fidei Promotoribus fuerit prætenſum, quòd centenaria debuiffet eſſe completa Anno 1625. quò Decreta edita fuerunt, ingenuè tamen loquendo, verior eſt, & recepta in hac Sacra Congregatione ſententia admittens complementum centenariæ in Anno 1634. quò editum fuit ab eodem Urbano VIII. Breve confirmatorium Decretorum, uti deſumitur ab approbatione Cultûs immemorabilis Beatæ Ludovicæ Albertoniæ, de quo in *Conſtitut. 27. Clementis X. Bulla tom. 6.* hæc etenim obierat die ultimâ Januarij 1533. cùmque Fidei Promotor oppoſuiſſet: centenariam Cultûs non eſſe probatam, ex quo ab anno 1625. quo edita fuerunt Decreta Urbani Octavi ad annum 1533. elapſa non eſſet centenaria; & Poſtulatōres reſpondiſſent: centenariam eſſe completam, ex quo anno 1533. quò Beata obiit, ad annum 1634. quò Breve confirmatorium Decretorum editum eſt, centenaria erat elapſa; Sacra hæc Congregatio Cultum immemorabilem Beatæ approbavit; & meritò, quia in Decretis editis Anno 1625. Urbanus VIII. excepit tempus immemorabile, & tempus longiſſimum, uti videre eſt in Decretis Generalibus pag. 4. Cùmque tantùm in Brevi confirmatorio edito Anno 1634. declaraverit, quòd prædictum tempus immemorabile excedere deberet metam centum annorum, ſequitur ex his, ſatis eſſe debere ad affectum, de quo agitur, quòd centenaria ſit completa Anno 1654.

Præmittendum eſt tertio, nullatenùs eſſe attendenda pro centenariæ complemento ea, quæ poſt annum 1634. contigerunt, ita ut viſ in Articulo præſenti ſtare debeat in centenaria completa Anno 1634. & alia, quæ hoc tempus ſubſequuntur, proſint tantummodò ad effectum demonſtrandi Cultûs continuationem, ſed nullatenùs computari debeant pro centenaria integranda, juxta reſolutionem hujus Sacræ Congregationis editam die 23. Martij 1652. & impreſſam apud *Mattham de Canoniz. Sanctior. part. 5. c. 3. pag. 470.* ibi - *Cùm multotiès dubitari contingat, an pro complenda hujusmodi centenaria ſint attendenda geſta poſt eadem Decreta, hoc articulo in Congregatione Sacrorum examinato EE. PP. cenſuerunt, non eſſe attendenda, die 23. Martij 1652.*; & cum hoc ſenſu ſemper proceſſerunt mei meritiffimi Prædeceſſores, Petrus videlicet Franciſcus de Rubeis, & Proſper Bottinius, quòdque notabiliùs eſt, non ſolùm tempore ipſorum, ſed etiam ab annis quindecim circiter, quibus fungor munere Fidei Promotoris, Sacra hæc Congregatio ſemper prædictam ſententiam in praxi retinuit.

Præmittendum est ultimò , quòd , quidquid sit in alijs materijs , in ea certè , de qua nunc agitur , Testes deponentes cum requisitis immemorabilis , & ad tramites *Glossæ in cap. 1. verbo immemorabilem de præscript. in 6.* profunt quidem pro comprobando Cultu per centum annos præstito ante Constitutionem Urbanam , sed in linea tantùm adminiculi , & non in linea veræ , & solidæ , & substantialis probationis , quæ solum constituenda est in Instrumentis , Monumentis , Factis permanentibus , & alijs rebus hujusce generis ; Testes etenim dictis modò deponentes probant Immemorabilem præsumptivè , & probatio , in casu , de quo nunc agitur , debet esse directà , & per se concludens , ut præter à me deducta in Animadversionibus factis super casu excepto in Causa Beati Ceslai Ordinis Prædicatorum , desumi potest ex binis sequuntur exemplis.

Alterum est in Causa Toletana B. Mariæ de Capite vulgò *de la Caveza* Uxoris Sancti Isidori Agricolæ , quæ fuit proposita in hac Sacra Congregatione , referente Sanctissimo D. Nostro tunc in Cardinalitia Dignitate constituto. Fuit in dicta Causa excitata à Fidei Promotore difficultas , an Cultus immemorabilis benè probatus dici posset , ex quo probatio constiruebatur , in Testibus deponentibus citatæ *Glossæ* requisitis , & die 13. *Junij.* 1697. dilata fuit resolutio , & demandatum est , ut strictè scriberetur super hoc articulo. Scriptum fuit hinciadè super articulo , die 3. *Augusti* 1697. responsum fuit pro Cultus approbatione , cum ordine tamen , ut Secretarius adnotaret in Regestris , non fuisse captam resolutionem ex Dictis tantummodò Testium , sed etiam ex cæteris alijs probationibus in eadem Causa deductis.

Alterum est in Causa Corduben. Beati Alvari Ordinis Sancti Dominici , In hac disputabatur , an sententia Episcopi Cordubensis lata super Cultu immemorabili esset confirmanda , cùmque ipse tanquam Fidei Promotor opposuerim , quòd allata pro Cultu monumenta non erant magni roboris , & momenti , & quòd vis major reponebatur in Testibus , qui juxta sententiam Sac. Congregationis non sufficiunt , referente Eminentissimo D. meo Cardinali Corradino , responsum est die 22. *Augusti* 1716. sententiam non esse confirmandam , sed præservandum esse jus Postulatoribus coadjuvandi probationes super casu excepto , in quo eodem sensu Sacra Congregatio permansit die 10. Decembris 1718.

His positis , si à me demonstrabitur , non adesse monumenta , quæ probent exhibitionem Cultus publici ab anno ad minùs 1533. ad annum 1634. non aliter proposito dubio responderi poterit , quàm negativè , hoc est , non constare de Cultu immemorabili , & Sententiam Archi-Episcopi Pragensis non esse confirmandam ; in nihilum urgentibus illis omnibus , quæ secuta sunt

post annum 1634. quandoquidem juxta ea, quæ in superioribus deducta sunt, pro complemento Cultûs immemorabilis, & centenarij, non attenduntur ea, quæ post dictum tempus contigerunt, quæ tantummodò deserviunt pro Cultûs continuatione, & parùm paritèr proficientibus Testibus, etsi deponerent cum requisitis Glossæ, & sic indirectè complecterentur metam centum annorum elapsam antè annum 1634. quia ex supra allegatis Testes isti adminiculum constituunt, & non probationem, & probant præsumptivè, & non directè.

Descendo itaque ad propositum assumptum, nè fallor, splendidiora Cultus monumenta constitui possunt in scriptis Hagecij antiqui, & authentici historici, in qualitate Sepulchri, in dedicatione Altaris, in Lampadibus, & in Imaginibus, & in denominationibus, & appellationibus Beati, & Sancti; cùmque monumenta hæc non probent exhibitionem publici Cultus ab anno 1533. ad annum 1634. nil clariùs afferri posse videtur ad demonstrandum deesse probationem exhibitionis publici Cultus tempore prædicto, quod est idem, ac dicere tempore omninò necessariò ad rem, & ad effectum, de quo agitur.

Quòd autem exhibitio publici Cultus, ad rem, de qua agitur, non probetur ex scriptis Hagecij, patet; primò, quia Hagecius scripsit anno 1541. & monumentum ostendens cultum deberet ad minùs esse de anno 1533. secundò, quia Hagecius nihil aliud in substantia refert, quàm quòd corpus fuit solemniter deportatum ad Monasterium Sanctæ Crucis, & magnà cum religione sepultum in Ecclesia Sancti Viti Arcis Pragensis; cùmque ageretur de Sacerdote, de Canonico Metropolitanæ Pragensis, de Confessario Reginae, de Viro, qui impavidè mortem sustinuit, nè Sigillum Sacramentalis Confessionis revelaret, quemadmodùm relata per Hagecium ex prædictis solis qualitatibus potuerunt suam causam habere, sic ex illis probaa dici nequit exhibitio publici Cultus; absque eo, quòd quidquam facit, quòd Hagecius subdit, patrata fuisse ad ejus Sepulchrum Miracula, & idcirco dictum à multis fuisse Martyrem, & Sanctum, quia simplex denominatio Martyris, & Sancti, quæ fiat ab aliquibus, paterfacit, quid ipsi sentirent, sed ea satis non est pro publico Cultu; dari enim potest casus & sæpiùs datur, quòd nonnulli existiment aliquem hominem esse Sanctum, & esse Martyrem, quòd illi publicus cultus non exhibeatur.

Quòd paritèr exhibitio publici cultus non demonstretur ex qualitate Sepulchri, ponitur in claris; tùm quia crates appositæ antiquissimæ quidem asseruntur, & excedere dicuntur, tempus ducentorum, & tercentorum annorum; sed, cùm desint Peritorum attestationses, inferitur qualitatem Sepulchri non

ri non prodesse ; parum urgente , quòd periti fuerunt examinati , & quòd de prædicta antiquitate deposuerunt cum juramento , quia id colligitur ex actis Visitationis expletæ ab Archi-Episcopo Pragensi anno 1719. occasione compilationis præsentis Processus ; sed , cum in prædicta Visitatione defint formales ipsæ Peritorum attestationses , & juramenta , ita ut ignoretur , quomodo , & qua ratione deposuerint , seu quam causæ rationem sui dicti attulerint , clarissima est consequentia , quòd exhibitio publici cultus non demonstratur , ex qualitate Sepulchri ; tum , quia ferreæ crases appositæ sunt ad avertenda dedecora , quæ à nonnullis fiebant erga Sepulchrum , teste Patre Tannero in *Summario* pag. 17. in quo rerum themate tantum abest , quòd appositio cratium profit ad effectum probandi Cultum , quòd illum potius evidenter excludit ; & tandem , quia in lapide ipsa sepulchrali insculpta fuerunt sequentia verba : *Joannes de Pomuk*. Verba hæc sunt , juxta relata per Postulatores , scripta caractere anni 1383. quod est idem , ac dicere , scripta sunt hæc verba anno ipso , quo DEI Servus mortuus est. In illis verbis nihil est , quod ad Cultum pertineat ; deest enim titulus Servi DEI , deest titulus Beati , deest titulus Martyris , deest palma , signum Martyrij , quibus omnibus , si superaddatur , Corpus fuisse sub humo , & non super humum sepultum ; hæc omnia simul juncta patefaciunt , Cultum nullatenus ex qualitate Sepulchri desumi posse.

Quod etiam ejusdem generis sit dedicatio Altaris , & quòd in eadem classe reponi debeant Lampades , & Imagines , non videtur dubitari posse ; in eo enim , quod attinet ad dedicationem Altaris , prætermisso , quòd ea facta est anno 1621. & sic paulò antè annum 1634. quo completa debuit esse centenaria , urget difficultas , quòd illud dicitur fuisse consecratum in honorem etiam Beati Joannis Confessarij , ut in *Summario* num. 3. Cumque Joannes , de quo nunc agitur , prò Martyre habeatur , incertum ad minus est , an Altare fuerit in ejus honorem consecratum ; & quamvis replicari possit Martyres sæpe fuisse insignitos , & designatos nomine Confessariorum , & Servum DEI , de quo nunc agitur ; fuisse Reginae Confessarium , hinc inferendum non posse de altero , quam de ipso Altaris dedicationem verificari , id tamèn non videtur in hypothesi præsentì attendendum ; in eadem enim Altaris consecratione Sanctus Julianus *Martyr* appellatur , S. Thecla *Martyr* paritèr appellatur ; signum autem evidentissimum hoc est non esse casui præsentì applicabile assertum , quòd Martyres aliquando etiam fuerint appellati nomine Confessariorum ; cumque ex officio Confessarij ab aliquo DEI Servo , dum viveret , exercito , hucusque nullum exemplum , quod sciam , adsit , ex quo demonstretur fuisse

fuisse Confessarij titulum, post ejus mortem, usurpatum, vel ad ejus patefaciendam Sanctitatem, vel ad eum, prout ab alijs ejusdem nominis contradiſtinguitur, indigitandum; ex his colligitur incertitudo consecrationis Altaris in honorem Servi DEI, de quo nunc agitur; in eoque, quod spectat ad Lampades, & ad Imagines, multæ Lampades confectæ fuerunt sexaginta ab hinc annis, & sic connumerandæ sunt inter ea, quæ contigerunt post ann. 1634. quæ pro integranda centenaria non computantur, quod idem dicendum a fortiori est de recentioribus; ad partes posito, quod extat etiam Lampas confecta antè annos centum, & quod adſunt Testes referentes, quod aliæ Lampades antè Sepulchrum per antiquissimum tempus arserunt, uti à suis Majoribus audiverunt; quandoquidem desunt Peritorum attestationses, desunt etiam Testium depositiones, cum totum hoc desumatur ex recognine Lampadum, de qua in *Summario* n. 39. in qua dicitur quidem Peritos, & Testes hoc, & hoc modo deposuisse, quod non sufficit; necessarium etenim est, ut Testium, & Peritorum formales ipsæ depositiones afferantur, ut Sacra ipsa Congregatio dignoscere possit, cujus fidei sint Testes, quibus verbis deposuerint, an simplicibus, vel affectatis, & quam causæ scientiam reddiderint; & post hæc sermonem transferendo ad Imagines, militat contra istas consimilis prorsus difficultas, cum aliquæ fuerint depictæ post annum 1634. nec ullæ afferantur depictæ antè annum 1533. nullæ fuerint à Peritis recognitæ eò modo saltè, quo recognosci debebant juxta praxim hujus Sacræ Congregationis, examinando videlicet, uti pluriès dictum est, Testes Peritos, & inserendo in Processu, formale eorum examen; cumque Imago maximopere valutanda esset illa, cujus meminit Pater Balbinus, quæ depicta dicitur circa annum 1490. de qua in *in Summario* n. 16 §. 8. in hac tamen fundamentum constitui non potest, cum desit recognitio Peritorum, & Pater Balbinus non esset pictor, sed Historicus, & argumentum numeri annorum, qui ad eam appositus dicitur, non concludat intentum; cum hoc anno 1721. possit Imago depingi, & in eadem apponi numerus anni 1490.

Demùm, quod exhibitio publici Cultûs non desumatur ex denominationibus Beati, & Sancti, ponitur in claris; in Chronico enim manuscripto anni 1471. Servus DEI, nec Beatus dicitur, nec Sanctus, nec Martyr, ut in *Summario* numero 5. Quoad Historiam Hagecij scriptam anno 1541. jam supra ostensum est eam non facere ad rem. Dubravius scripsit anno 1552. & Joannem appellat Sanctum, & innocentem Sacerdotem, quod utique refertur ad mores, & non ad Cultum; cætera, de quibus in *Informatione* Postulatorum

§. 10. & in *Summario* ibi allegato Cultum ostendunt, sed non profunt, cum plusquam sexaginta annis sint posteriora anno 1533. in quo vis reponi debet.

Absque eo, quod quidquam referat, quod ultra monumenta Cultus in Superioribus relata adsit etiam celebratio Missarum in honorem Beati Joannis, quia hoc esset quidem maximum publici Cultus iudicium; sed, cum Missæ inceperint celebrari post annum 1670. redit argumentum, quod pro integranda centenaria non attenduntur ea, quæ gesta sunt post annum 1634. nullâ cadente dubitatione, quoad initium Missarum post annum 1670. hoc etenim annô Pater Balbinus suam scripsit historiam, & in sua historia idem Pater hæc habet, ut in *Summario* num. 16. - *Sciendum in primis est, etsi Beati Joannis memoria nullo, neque Sacrificio, neque Divino Officio honor, & mos in Templis, quod sinè Sanctæ Sedis auctoritate fieri non solet, reliqua tamen omnia, quibus Divorum nomina consecrantur ad Sacrum ejus Tumulum adhiberi.*

Exclusis monumentis supersunt Testes; sed, cum illi nec deponant cum requisitis Glossæ, & quatenus deponerent, adminiculi non probationis vices suppleant, juxta ea, quæ supra demonstrata sunt, à primo ad ultimum Cultus immemorabilis caret directâ probatione, ita ut proposito dubio non alio modo responderi possit, quàm negativè.

Quoad validitatem Processus, verba non feci, cum nihil in ea invenire animadversione dignum.

Atque hæc dicta sint sub censura, salvo semper, &c.

*Prosper de Lampertinis Sac. Consistorij Advocatus,
& Fidei Promotor.*

Z

RE.

Responsio ad Animadversiones **R. P. D. FIDEI PROMOTORIS,** **SVPER DVBIO.**

*An Sententia Reverendissimi Archi-Episcopi Pragensis lata super casu excepto à Decretis san. mem. Urbani VIII. si vè super Cultu publico immemorabili tempore dicto Beato præstito sit confirmanda in casu ,
 & ad effectum , de quo agitur ?*

Em̃e , & R̃m̃e Dñe.

1. **O**ppositiones , quas Reverendissimus Promotor in sui muneris adimplementum occasione discussionis prænotati dubij excitat , nullatenus moram facere posse videntur , quominus rescribatur - Sententiam esse confirmandam - prout humillimè supplicatur.

2. Et sanè , cùm præmissò examine validitatis Processus , de qua nulla occurrit dubitatio ex ingenua confessione ipsius Reverendissimi Promotoris in §. *Finali Animadversionum* , summa totius impugnationis consistat in eo , quòd deficiat probatio Cultus per centum annos antè Decreta san. mem. Urbani VIII. publicata anno 1634. & sic plenè haud probetur exhibitio Cultus facta B. Joanni ab Anno 1534. congruum censetur , animadvertere hic nonnulla , quæ spatiò duorum Sæculorum , & ultrà , à principio nempe Sæculi decimi-quarti usque ad annum vigesimum suprà decimum sextum Sæculum quoad exercitium Orthodoxæ Religionis , ac præcisè circa Statum Ecclesiæ Cathedralis Pragæ acciderunt.

3. Constat apud omnes , adeò nequiter Wenceslaum IV. qui necem Beato Joanni intulit , Bohemiæ Regnum administrasse , ut innumera indè mala Regionem amplissimam inundaverint. Præ cæteris fuit Hæresis per Joannem Hus eo in vecta , cujus diuturna , & exitiabilis pernicies per Joannem Cochl. in *Historia Hussit. lib. I.* hilce adumbratur - In florentissimum Regnum illud acervatim irruerunt hæreses , schismata , blasphemie &c. rixæ , seditiones , cædes , bella , pugnae , direptiones , prædæ iniquæ , nefanda sacrilegia immanissimæ strages , & quid non ? & duraverunt ea mala in continuo fervore , & motu suprà quinquaginta annos , nempe ab anno Domini 1409. usque in annum 1460. in eo Regno - & infrà subdit - Antè ipsum (nimirum Hus) erat in Regno Bohemiæ unus in Christo Populus , id ipsum dicebant omnes , idem de fide , & Religione sapiebant omnes , in eodem sensu de Christo , &

Sanctis e ius consentiebant omnes ; idem erat per omnes ubique ritus , una fides , eadem ceremoniæ , eadem Sacramenta. Hus verò pulcherrimam illam unitatem ità scidit , ac dispersit , ut hodiernum usque diem miseranda permaneat in Bohemica Gente divisio.

4. Impius itaque Seducitor Sacrarum Imaginum Cultum acerrimè impugnans habuit Sectatores Hieronymum de Praga , & Joannem Zisca , Sacrilego hujusmodi errore inquinatos ; hi opinionis pravitati pejora addentes opera , incredibile est dictu , quàm indigna , & enormia patraverint. Ecclesiæ , ijs auctoribus , profanatae , & incensae , Imagines Sanctissimi Crucifixi , Beatissimæ Virginis , & Sanctorum modis turpissimis habitæ. Sacrae Reliquiæ dispersæ , & conculcatae. Non sine maximo horrore legi possunt , quæ de hoc argumento referuntur ab *Ænæa Sylvio* , postea *Pio II.* teste occulatò in *Historia Bohemiæ cap. 35. & sequen. & à Joanne Cochl. in allegata Histor. Hussit. ferè per tot. præcipuè libr. 4. 5. & 6. ; & habentur etiam penès Rainald. in Annal. ad anno 1416. num. 13. & sequen.*

5. Cladem hanc aliquandiù experta non est Ecclesia ipsa Pragæ Cathedralis S. Vito dicata , sed demùm , DEO permittente , flagitiosorum hominum irruptionem effugere non potuit. Eam ex Hagecio , Dubravio , alijsque monumentis authenticis refert Thom. Joannes Pessina in opere , cui Titulus - *Phosphorus Septicornis , hoc est , Sanctæ Metropolitanæ Divi Viti Ecclesiæ Pragensis Majestas & Gloria* - ubi sub Radio II. pag. 77 propè medium hæc edisserit - *Nihilominus à Seditiosis , Joanne Monacho , illo apud Scriptores Bohemicos Apostata famosissimo incentore , & duci , die 10. Junij annò , ut dixi , sequenti , qui erat 1421. expilatam . omnique penitus ornatu , & supellectili , quæ ad inveniri poterat , despolitatam ; imo , quod amplius , & excrabilius erat , eversis aris , & imaginibus Sanctorum , tum ipsius Salvatoris nostri DEI , illis , mutilatis , & confractis , sædè pollutam se , & deturpatam satis superque sensit.*

6. Profligata postmodùm armis execrabili Hussitarum Sectâ , pax Religioni ubique reddita ; nec non DEI , ac Sanctorum cultus restitutus , sed perpetuò res non stetit ; cum enim legitimo Austriacæ Domus imperiò excusso , Bohemi Anno 1619. in Regem alcivissent Fridericum Comitem Palatinum Rheni , Calvinianæ Sectæ Professore , hic Regiæ dignitatis administrationem Catholicæ Religionis expulsionè auspicatus est. Omnia , quæ sacrum cultum in Pragæ Civitate , ac signantèr in Cathedrali saperent , eve ti , ac aboleri curavit. Testis omni exceptione major est Carol. Cirassa , Episcopus Averfanus in Commentarijs de Germania Sacra restaurata Coloniae impressis Anno 1639. hæc luculentissimè habet pag. 86. - *Qualis fuerit Status Religionis*

Catholica Praga, & Regni Bohemiae, non dùm partâ victoriâ, sub dominatu Calvinistico, & Lutherano, quilibet poterit cogitare; nam Ecclesiastici honore, & opibus fuerant exuti, bona Ecclesiastica adempta, Tempia, Monasteria, Altaria profanata, Parochi Catholici ejeti, intrusi haeretici &c. Ecclesia Metropolitana mater Ecclesiarum Regni Bohemiae die Sancti Andreae anni millesimi sexcentissimi deciminoi omni culta Sacrarum Imaginum spoliata, & haeticorum turpitudine fuerat conspurcata, in ea nostri vindicis è Cruce penitentis imago religiosissima in partes dissecta, Sanctorum figurae foras ejetæ, confractæ, & igne combustæ, Sanctorum Reliquiae, Altaribus exersis, pedibus conculcatae; sursum deorsumque omnia sacra distracta fuerunt. Paucioribus hæc omnia confirmant Henric. Spontan. in Continuat. Annal. Eccles. ad annum 1619. num. 5. & supralaudatus Thomas Joannes Pessina in Phosphoro Septicorni Radio II. pag. 97. vers. Ex orto.

7. Hæc autem, quæ pro demonstratione Sanctus Religionis Catholicae in Regno Bohemiae adeò enormiter pluries labefacta allata sunt, nemini dubium est, summoperè conducere, ut in materia probationis singulorum, quæ Sacrum Cultum respiciunt, benigna quæque interpretatio sumi debeat, quoties è converso Cultus in substantia, & revera exhibitus appareat; idcirco eò magis in hypothese, in qua versamur, cessare debet quaecumque dubitatio, dùm ex deductis in Informatione, plenè constat de præstatione à tempore, cujus initij memoria non extat, Cultus B. Joannis.

8. Propiùs hinc accedendo ad contrarias oppositiones; prima earum, quòd nimirum Testes in Processu examinati super immemorabili, careant requisitis Gloss. in cap. primo; verbo memoria de Prescript. in 6.; nullatenus dignoscitur subsistere; illi quippè omnes constituti sunt in ætate excedente annos quinquaginta quatuor, & plerique annum sexagesimum jam evaserunt, ut patet ex Tabella Summar. num. 2.; nec non ferè de omnibus materijs sub examen cadentibus deponunt de visu ab eorum pubertate per quadraginta, quinquaginta, & plures annos; de auditu, ac ex fama publica, & constanti, & demùm quòd nil contra fuerit auditum, ut apparet ex ipso tenore depositionum per totum Summarium registrato, quibus stantibus, indubitatum est, concurrere hic Requisite prædictæ Glossæ, juxta communem Doctorum sententiam, ut apud Covarr. in Regul. Possessor, part. 2. §. 3. num 7.

9. Paris insubſistentiæ videtur ſubalterna oppoſitio, quòd, data probatione Cultûs immemorabilis per Teſtium depoſitionem, ea non ſufficiat ex ſtylo Sacræ Congregationis, ſed admittantur hi ſolummodò in linea adminiculi, allegatò proinde binò Reſcriptò, priori nimirum editò in Cauſa Toletana B. Mariæ de Capite, in qua, approbatò Cultu, injunctum fuit Secretario, ut in Regiſtris adnotaret, *non fuiſſe captam reſolutionem ex dictis tantummodò Teſtium, ſed ex cæteris aliis probationibus*, alterò verò editò in Cauſa Corduben. B. Alvari de Corduba, cujus reſpectu prodiit Reſcriptum negativum approbationis Cultûs, reſervato Cauſæ Poſtulatoribus jure coadiuvandi probationes.

10. Reſponderetur enim, quòd, ſi loquamur de Reſcripto in Cauſa Toletana, inibi, nullatenùs apparet, quòd Sacra Congregatio pro adminiculis tantummodò admiferit Dicta Teſtium, adnotatio enim ſupradicta clarè indicat Teſtes ad probandum cum aliis documentis.

11. Si autem res ſit de alio Reſcripto, quod emanavit in cauſa Corduben. id pariter eandem Teſtium, & documentorum mox notatam coæqualitatem in probando non tollit, cùm denegatà approbatione Cultûs, reſervata genericè fuerit facultas meliùs probandi abſque ulla diſtinctione, an defectus proveniret à depoſitione Teſtium, vel potiùs ab alijs documentis.

12. Et reverà pondus probationis, quæ deſumitur ex depoſitionibus Teſtium ſuper immemorabili, videtur incontrovertibile, ob eam rationem, quòd illà omnino ſit legalis, det titulum Juris, & de Jure, ac non admittat probationem in contrarium *Fagnan. in cap. cum Apoſtolica num. 6. de his, quæ ſunt à Prælat. Trobat. de effect. Immemor. quaſt. 13. pag. 202. num. 70.* Quod eſt adeò certum, ut cum, vigore *cap. cum Apoſtolica de his, quæ ſunt à Prælat. &c.* irritetur conſeſſio decimarum favore laicorum, niſi facta extiterit antè Concilium Lateranenſe, Doctores prævidentes caſum, quo elapſis quatuor, vel quinque Sæculis à celebrato Concilio in quæſtionem venire poſſit ſubſiſtentia conſeſſionis Decimarum, ita ut ſuppeterere non valeant Teſtes adeo grandævi, qui illam probare valeant antè Concilium, ſentiant communiter, ut ad hunc effectum ſufficiant Teſtes deponentes cum Requiſitis Immemorabilis, utpotè quæ ſua virtute ſe extendit in infinitum, & per conſequens quàm longiſſimè antè Concilium *Abb. in d. cap. cum Apoſtolica num. 12. & Felin. in cap. cauſam qua num. 4. de præſcript, & punctualiter tradit Rot. deciſ. 391. num. 5. & ſequen. part. 16. rec.*

13. Clariùs in materia, de qua agitur, quotiès enim per Decreta Gene-

neralia in *libell. pag. 4. & 9.* à communi cultus prohibitione præservatus reman-
sit casus , in quo per cursum temporis immemorabilis doceatur de cultu præ-
stito alicui DEI Servo , sicut modus probandi immemorabilem de Jure admit-
titur per examen Testium , ita praxis supposita rejiciendi probationem resul-
tantem ex Testibus de immemorabili deponentibus repugnat ipsimet legi præ-
servanti casum cultus immemorabilis , cum stare simul non possit , quod ad-
mittatur approbatio cultus ab immemorabili , rejiciatur autem simultaneè
forma ipsa probandi Immemorabilem de Jure admissa ; & consequenter dicta
probatio tanquam legalis , & in suo genere perfecta rejicienda non est.

14. Eo vel maxime , cum in terminis , in quibus actum fuerit de proban-
dis virtutibus , nunquam probatio Famæ per Testes rejecta fuerit , sed sem-
per admissa , prout Rotæ Auditores servârunt in *Relatione Sancti Philippi Be-
nitii tit. de Fam. Sanctit. & tit. de Miracul. §. Dicimus , in Relatione S. Joannis de Capi-
strano tit. de Ortu , &c. ;* undè si , dum res erat de probando aliquid cadens so-
lum sub operatione intellectus , qualis erat materia virtutum , proculdubio
hoc ipsum procedere debet in casu , quo probatio respiciat Factum aliquod
extrinsecum , & subsistens à parte rei prout cultus , qui Servis DEI præstatur ab
immemorabili.

15. At nihilominus cessat in præsentì quævis difficultas , eo quod pro-
batio immemorabilis non fundatur unicè in depositione Testium , verùm et-
iam in authenticis documentis , cultum , de quo res est , præ se ferentibus , &
sic animadversio contraria cum allegatis Rescriptis editis in *Causa Toletana , &
Corduben.* remanet omnino inapplicabilis.

16. Nullius pariter momenti est tertia Oppositio , quod , licet Wences-
laus Hagecius rerum Bohemicarum Scriptor sit antiquus , & authenticus ,
prout expressè agnoscit ipse Reverendissimus Promotor in suis Animadversio-
nibus §. *Descendendo itaque* , nihilominus cum Historiam vulgaverit anno 1541.
& sic intra cursum centenariæ antè Decreta san. mem. Urbani Octavi proba-
tionis gradum in casu non constituat.

17. Nam respondetur , quòd dictus Scriptor testatur de factis antiquiss-
mis , de Martyrio nempè Nepomuceni , de solemni Cadaveris delatione , de
Miraculis , ab eo patratis , de Sancti , & Martyris denominatione ipsi tribu-
ta , & denique de appositione Cratium , *Summario num. 5 à litt. B. ad G.* prop-
tera tam si ejus opus prodierit incognitò jam cursu centum annorum antè
præ-

prærecensita Decreta , nil præjudicatum fuit , quominus fidem non faciat ; antiquitas enim rerum gestarum ad finem dimetiendi centenariam , auctoritas ipsius Scriptoris , non tempus editi operis , inspicienda est ; præcipuè cum tale opus paulò post annum 1534. quo incepit centenaria , emanuerit.

18. Quod verò dicitur de idonea qualitate Hagecij , ut admittatur ad plene testimonium edendum de ijs , quæ longè acta sunt antè inchoationem cursûs centenariæ , quamvis intrà hunc scripsit , non dissimili ratione adaptatur alijs Auctoribus Hageciò posterioribus, intrà metam eandem centenariæ ; cum omnes testentur de gestis antiquissimis , quales sunt , Dubrarius , Georgius Bartholdus Pontanus in variis operibus , Bartholomæus Paprozkius , Simeon Kapihorskius , & alii relati in *Summario num. 5. & num. 31. litt. A. & B.* ; sicque Sacra hæc Congregatio servavit in memorata causa *Toletana B. Mariæ de Capite* , in qua Scriptor antiquior opus ediderat anno 1595.

19. Vindicatâ his qualitate probationum in genere , ac descendendo ad oppositiones singillatim promotas contrâ quamlibet probationē Cultûs ab immemorabili præstiti B. Joanni , venire nequit in dubium , earum quamlibet subsistere ; prout omissâ discussione illarum , quæ præcipuâ impugnatione haud impetuntur à Reverendissimo Promotore , de alijs tantum ab eo ad examen revocatis ratio hîc habenda est.

20. Primordialis itaque demonstratio Cultus exhibiti ab ipso tempore obitus versatur in translatione Cadaveris solemnitèr factâ ab Ecclesia S. Crucis Religiosorum de Pœnitentia ad Metropolitanam ; & solemnitas hujus translationis probatur tam ex Hagecio , in *Summario num. litt. E.* quàm ex alijs antiquis Scriptoribus , nec non documentis , & Testibus citatis in *Informat. Art. 2. §. 14. & seq.*

21. Nèc adversatur oppositio , quòd expressio illa translationis *solemnitèr* , & cum *magna religione* facta , prout loquitur laudatus Hagecius , referibilis sit ad causam honoris ex ritu Ecclesiastico , præstari assueti Viro defuncto , qui in communi estimatione conspicuus haberetur , prout erat Joannes Canonicus Metropolitanæ , & Reginae Confessarius , non autem intelligi debeat , de Cultu , & veneratione illi præstito tanquam triumphanti in Cœlis ; quoniam præsuppositò jam ex mente ipsius Reverendissimi Promotoris implemētō actûs translationis secutò cum aliqua pompa, quatenus difficultas reducitur ad interpretationem solemnitatis adhibitæ, ex sola notione ipsius termini *solemnitèr* grammaticalitèr sumpti res viderur in tuto, dum solemnizare aliquid

importeat idem, ac festivè agere, ut benè explicat *Ducang.* in *Glossar.* Latinitatis in verbo : *solemnizare* ; cum qua explicatione concordat etiam *Durand.* in *Rational.* *Divin. Offic.* lib. 7, cap. primo, ubi enucleans dictionem *solemnitas* in subjecto ritus Ecclesiastici exprimit significationem actus festivi, & religiosi.

22. Sed quid ? In re clara supervacaneum videretur, inhærere cortici grammaticalis interpretationis. Facti ipsius integra narratio plenè ostendit solemnitatem intercellisse, quæ Cultum denotaret Sancti, & Martyris. Hægecius completâ Martyrij expositione subdit - *Quò factò super Corpus submersi eadem nocte, & sequenti multa luminaria ardentia visa sunt, de quo miraculo Rex audiens Pragâ ad Arcem Ziebrak discessit ; Prælati autem Pragensis Ecclesiæ accipientes Corpus illud ex aqua apud Monasterium Sanctæ Crucis ad Arcem Pragensem solemniter deportarunt, magnâque cum religione in Ecclesiâ S. Viti è regione Altaris Virginis Mariæ in Cælis Assumptæ sepeliverunt, & lapide contegi jusserunt. Post multa, & varia patrata sunt eodem miracula, idcirco multi eum Martyrem DEI, & Sanctum esse dicebant. Summario num. 5, à litt. D. ad F.*

23. Indè verò fit evidens, quòd solemnitas translationis non steterit intra limites simplicis pompæ ostentantis dignitatem defuncti, & qualis decuisset Joannem præcisivè consideratum à Sanctitate Vitæ, sed ultra processit, qualitatem secum ferens actus festivi, & competentis Viro immortalitatis coronam ex causa Martyrij adepto ; id enim suadet præmissa narratio prodigiosæ apparitionis flammarum, quæ causam translationis solemnitati præbuit, & tumultatio ipsa subsequuta cum magna religione, quæ tamen adhuc sola prædicari potest de actu cultus, & venerationis præstitæ, uti Sancto, cum Religio aliud non sit, quàm virtus reddens debitam DEO reverentiam, ut definit *S. Thom. 2. 2. quest. 81. art. 1. ad 2. & 3.* ; & proprius ad rem dicatur Religio agere de cæremoniis, quæ divinam respiciunt naturam, juxta *S. Bonavent.* in *Centiloq. part. 3. sect. 74. vers. Religio*, & sic extensivè postmodum adaptetur actibus respicientibus creaturas, ut observat *S. Thom. d. artic. 1. ad 2.*

24. Hoc idem comprobatur ex aliis documentis ; in Oratione siquidem de B. Joanne Nepomuceno typis editâ annò 1599. enunciatur post prodigium flammarum translatio expleta *per universum Clerum, & Pòpulum magna cum reverentia, & veneratione* - *Summar. num. 31. lit. A* quod ferè ad amutsum repetitur in Hymno anni 1602. *ibidem litt. B*, cujus publica editio facta fuit approbante Ordi-

dinariò , ut deponunt Testes *Summ. n. 32. in respons. ad Interrog. 113. & confor-*
nat Pontanus in Bohemia P. a impressa anno 1608. *Summ. num. 5. litt. V.* Auctor
 Postillæ Concionum evulgar. annò 1629. *Summ. d. num. 5. litt. Y.* Kapihors-
 kius in Historia Monasterij Sedlicensis in lucem emissa Anno 1630. *Summ.*
num. 5. litt. Z.

25. Altera species Cultûs promanans ex appellatione , *Sancti & Martyris*,
 à tempore immemorabili quamvis probata sit per Testes in *Summ. num. 18. à*
§. 11. ad 13. ac per Hagecium , aliòsque Scriptores , & documenta plenè relata in
 Informatione *Art. 3. à §. 18. ad 21.* nihilominus Reverendissimus Promotor
 eam impugnat ; primò , ex quo Paulus Zidek in Chronico referens demersio-
 nem Joannis in flumen , nullum verbum facit de tali denominatione. Se-
 cundò , quòd , cùm Hagecius enarret , multos nuncupasse Joannem Sanctum,
 & Martyrem , id tamen satis non sit pro signo publici Cultûs , cùm solùm o-
 stendat opinionem , quam de illo nonnulli habebant. Tertiò , quòd appel-
 latio Sancti , & innocentis Sacerdotis tributa per Dubravium Scriptorem anni
 1552. intelligatur de moribus , non verò de cultu.

26. At hæc oppositio in omni sui parte facilè dissolvitur. Quòd enim
 Zidek omiserit appellationem Sancti , non excludit , quòd talem titulum ab
 alijs non habuerit eo ipso , quòd è conversò docetur B. Joanne millo potitum
 fuisse. Quod verò ad Hagecium , licet dicat , multos appellatione Sancti , &
 Martyris honorasse Joannem , id tamen , cùm provenierit ex miraculorum
 perpetratione post Sepulturam illi traditam cum magna religione , ut constat
 ex ipsius verbis recitatis in superiori §. *Sed quid ;* hoc ipsum indicium est publi-
 ci Cultûs , talis enim videtur indoles denominationis *Beati , Sancti , & Marty-*
ris , adhibitâ dictione illâ *multi* , quæ in materia morali denotat numerosum
 Populi consensum. Dubravius denique , nuncupando Joannem *Sanctum , &*
innocentem Sacerdotem , de Sanctitate , quæ ordinetur ad Cultum , intelligendus
 est , cùm ejusmodi nuncupationi causam adscribat fluminis prodigiosam arefa-
 ctionem in Joannis Martyrio , *Summ. num. 5. litt. K.* ; præter quod , etiamsi ta-
 lis denominatio descendat ex sola morum Sanctitate , hoc ipsum denotat cul-
 tum , qui in illa fundatur.

27. Præsertim , quia denominatio ejusmodi confirmatur à Testibus depo-
 nentibus eam fuisse publicè tributam à tempore demersionis in Moldavam ,
 ac ità constanter audivisse à Majoribus fuisse Joannem denominatum tempore
 anteacto , ipsòsque propriâ ætate percepisse talem denominationem per an-
 nos quinquaginta , & ultra , absque ulla contradictione , *Summar. num. 18. à*
§. 1. ad 13. nec non assequimur ex alijs Scriptoribus , & documentis plenâ
 manu relatis in *Informat. d. art. 3. à §. 18. ad 21.*

28. Agendo hinc de magnificentia Sepulchri B. Joannis, duo illi opponuntur. Primum, quod talis magnificentia plenè non probetur ex appositione Cratium ferrearum ab antiquissimo tempore, cum Periti ad recognoscendam illarum antiquitatem Juramentum consuetum non emisserint, minusque formalem relationem ediderint. Secundum, ex quo Cratium appositio non processerit ob magnificentiam, sed solum ad avertendas injurias, quæ Tumulo inferri possent.

29. Quod spectat igitur ad primam oppositionem, ea militat responsio, quod dubitari non valet de subsistentia relationis Peritorum, cum appareat de Juramento ab ipsis præstito antè visitationem Sepulchri. *Process. fol. 208. & 209. per tot.*; relatio insuper formalis adsit, cum tenor recognitionis emissæ à Peritis quoad prædictas Crates datus fuerit in *summ. num. 23. §. 4.* & quamvis eadem recognitio extensa non fuerit per verba directa ex ore peritorum procedentia, adhuc tamen sufficiens reputari debet, utpotè benè explicans rei, de qua quærebatur, substantiam, & expleta coram Judice, alijsque Ministris, qui intervenerunt Visitationi, *Process. fol. 245. & 248.* ac denique consona stylo Regionis; ijs enim concurrentibus actus optimè salvatur ex vulgatis.

30. Potissimè, cum antiquitas dictarum Cratium unicè non probetur ex relatione peritorum, sed illa innitatur etiam testimonio Hagecij, qui, tanquam de facto antiquo sermonem habens, inquit - *Quicunque vero ejus Sanctitati resistebat, & Crux in lapide ejus sepulchrali incisa petulantè calcata fuit, is idem eâ die opprobrium, & ignominiam passus est, ideòque Prælati Sepulchrum ejus Cratibus ferreis circumdari fecerunt* - *Summ. num. 5. lit. G.*; ita ut cum Auctor hic, ut verisatur extra quæstionem, opus ediderit anno 1541. & appositionem Cratium referat uti factum de præterito, clarè indigitasse videtur ipsam cratium veritatem; & concordat Paproskius in opere in lucem emissso anno 1602. *Summar. d. num. 5. litt. I.* quod in ipsomet limine dicitur impressum de consensu Reverendissimi Archi-Episcopi Pragensis tanquam supremi Correæoris, *Process. fol. 329. à tergo*, & consentit Kapihorskius Scriptor anni 1630. *ibidem litt. Y.* idèmq; tempus verustissimum appositionis Cratium ex auditu à Majoribus, & famâ publicâ autumant Testes, *Summ. n. 21. & 22. à §. 3. ad 15.*

31. Respectu verò ad objectam irrevelantiam appositionis Cratium, longè minoris ponderis videtur contraria animadversio; constat enim non ad removenda dedecora, ut supponit Reverendissimus Promotor, eas fuisse appositas, sed in signum venerationis, cum, si ad finem supradictum secuta fuisset appositio, utique Crates reperiri possent penès Sepulchra Episcoporum, & Canoniorum in Cathedrali, & tamen inibi eæ desiderantur, ut benè deponunt Testes in *Summar. n. 21.* & hujusmodi appositionem esse antiquissimam

& Crates constare duplici ordine, majori nempe , & minori, Testes edicunt in *Summ. n. 22.*

32. Quod magis confirmatur ex monumentis Scriptorum. Hagecius enim ait: ob Miracula patrata ad Tumulum appolitas fuisse Crates , *summ. n. 5. litt. G.* Hoc idem autmant Bartholomæus Paprozkius in opere evulgato anno 1602. *d. n. 5. lit. S.* Simeon Kapihorskus in Historia Monasterij Sedlicensis Ordinis Cisterciensis edita anno 1630. *Summ. d. n. 5. litt. BB.* & generaliter , quamvis non meminerint appositionis Cratium , referunt alij Scriptores , ad Tumbam B. Joannis ad nissa plura prodigia contra illam violantes, ac inhonorantes , prout Dubravius in Historia Bohemiæ co-scripta anno 1552. *Sum. d. n. 5. lit. L.* Martinus Boregk Heterodoxus in Chronico anno 1587. *ibidem litt. O.* Georgius Bartholdus Pontanus in *Bohemia Pia* impressa anno 1608. *ibidem litt. V.* Auctor Postillæ diversarum Concionum editus anno 1629. *ibidem litt. Y.* ; Quare , his omnibus simul sumptis perspicue patet , causam appositionis Cratium , reverà promanasse ex venerationis motivo , cum , vel expressè id fateantur Historici , vel tacitè inferatur ex eorum dictis.

33. Nil adversante Auctoritate P. Tanneri , quem Reverendissimus Promotor ex *Summar. pag. 17.* allegat in corroborationem prænotatæ appositionis ; satis est enim , hic proferre illius verba , quæ præclare ostendunt venerationem habitam B. Joanni , & Miracula causam præstitisse diætæ cratium appositioni ; sic autem ille habet ibi - *Quia tamen reperti sunt nonnulli, qui Cultum Sancti, & Martyris Venerabili huic Viro denegarent, ejusque apud Deum merita despicerent, adeoque locum Sepulture ejus per contemptum auderent calcare , fiebat, ut mox divina in eos ultio subsecuta ostenderet, quò locò Martyr ille esset in Cælis ; deprehensum namque, & vulgò observatum est, eà ipsà adhuc die publicam aliquam homines illos pati solutos ignominiam, & gravissimò aliquò coram plebe affici à DEO consuevissè pudore, quæ res in causa fuit &c. deinde verò, ut auctoritate publicà hujus illa tota rudibus, & raris quibusdam Cratibus cingeretur in signum Populo ne sacrum locum facile calcarent ; Sed quia adhuc petulantia patebat adus, supperadditæ sunt elegantiores, ac densiores ferreæ Crates altera, quæ ita nunc locum altè ambiunt, ut videantur omnem injuriam à monumento illo satis prohibere - *Summ. n. 5. litt. II.**

34. Quamobrem jure meritòque concludendum videtur , ipsam Cratium appositionem alià mente factam non fuisse , quam conciliandi venerationem Sepulchro; eoque magis, cum actus ejusmodi originem sumpsit ex antiquissimo ritu in Ecclesia servato, cancellis custodien- i Sanctorum Martyrum tumulos. Præter auctoritatem hac de re allegatam in Informatione *Art. III. §. 26.* mirificè hunc morem exprimit D. Augustinus *de Civit. Dei lib. 22. cap. 8.* ubi posteris mandans singulare prodigium in Ecclesia B. Stephani Civitatis Hipponensis admissum, inquit. *Venit & pascha, atque ipso die Dominico manè, cum iam frequens*

populus præsens esset, & loci Sancti Cancelli, ubi Martyrium erat, idem juvenis orans teneret, repente prostratus est & dormienti similis jacuit - & infra pergens ad aliud prodigium in muliere ad statum bonæ valetudinis revocatâ, subdit, ibi - Illa enim ubi de gradibus descendit, in quibus steterat, & ad Sanctum Martyrem orare perrexerat. Quæ mox, ut cancellos attigit, collapsa similiter velut ad somnum sana surrexit. S. Paulinus Nolæ Antistes ligatâ oratione in Natal. XIII. S. Felicis describens illius Sepulchrum, hæc habet:

*Nota loci facies cunctis manet, ut super ipsum
Martyris abstrusi solium claudent Sepulchri
Cancelli latus in medio, sit pagina quædam
Marmoris, &c.*

35. Quinimò quòd hæc appositio Cratium referenda sit ad signum venerationis, redditur evidentissimum, ex quo cum iisdem Cratibus concurrunt alia signa venerationem præferentia; cum enim à Sæculo XII. Vladislaus, tunc temporis Dux Bohemiæ, Mediolanò Pragam attulisset æneum Candelabrum, quod provenire ex Templo Salomonis fama est, ut tradit Æneas Sylvius in *Hist. Bohem. cap. 24.* anno decimo secundo post Martyrium B. Joannis, & sic anno 1395. collocatum extitit suprâ illius Sepulchrum, ut colligitur ex apposita Inscriptione *Summario n. 26. à §. 1. ad 4.* & relata; Cum eadem Inscriptione videtur consonare Chronica Martiniana, quæ manuscripta existit in Archivio Capituli Metropolitani *Summar. responsivo num. 1.* quæ sanè Candelabri collocatio suprâ Tumulum, cum facta fuerit non ab initio illius transportationis Pragæ securæ, sed longè post, ita ut ostendat animum præcipuum ornandi eundem Tumulum, & augustiorem reddendi hoc ipsum cl. indicat in causam Cultûs opus magnificentiæ cedere.

36. Ulteriùs in ipsis Cratibus duplex legitur Inscripção, altera ex parte illarum anteriori, altera ex interiori posita, quarum utrâque exprimit B. Joannem sub Wenceslao Rege Martyrij gloriam consecutum, miraculisque clarum esse, facta mentione, quòd Inscripção ejusmodi renovata fuerit an. 1679. *Summario num. 23. §. 2. & 3.* denique annò 1692. constat ipsis Cratibus adjunctum fuisse Mausoleum circumdans ipsum Sepulchrum ex marmore, & ferro affabrè elaboratum *Summario n. 23 §. 1. & num. 24.*; & sic indubitata est Sepulchri magnificentia ex causa venerationis, cum in ipsam collimet adeò insignè augmentum.

37. Nilque huic magnificentiæ derogat exceptio, quòd in lapide Sepulchrali deficiat Inscripção aliqua honorifica, desint signa denotantia Martyrium, & quòd denique Corpus B. Joannis elevatum non fuerit; nam, cum hæc omnia deducantur sub ratione argumenti negativi quoad signa particularia, exinde trahi non potest exclusio Cultûs in universum, cum stare simul possit, quòd præ-

prædictis signis non extantibus, adhuc quis Cultum consequatur ab immemorabili, quatenus videlicet alia signa concurrant illum præferentia; quod præcisè redditur evidens in casu præsentis, in quo, conspirantibus alijs pluribus signis, remanet probatus Cultus, licet supra recensita non interveniant.

38. Eò fortiùs, quoties adfuit causa, propter quam potuerit omitti usus aliorum signorum; cum enim B. Joannes Martyrium subierit mandante Wenceslao Rege anno 1383. & Princeps hic, qui humani quodammodo cruoris spargendi sitiens videbatur ob ejus enormem crudelitatem, ut patet ex monumentis Historicis, vivere non desierit, nisi annò decimononò supra millesimum quadringentesimum, ut testatur Chronica Martiniana, *Summario responsivo num. 1.* tempore videlicet, quò jam Regnum pestiferà Hussitarum lue laborabat, ut evincitur ex P. Odorico Rainaldo in *Annal. Eccles.* ad eundem annum; mirum non est, si Tumulo ipsi affixa non fuerit Inscriptio, vel signa Martyrium denotantia, vel Corporis elevatio non intervenerit; cautè enim in hoc agere voluerunt Canonici, ne hujusmodi signis Factò positivò ipsorum adhibendis, Regi viderentur criminis atrocitatem exprobare causamque insæviendi præbere.

39. Sermonem proindè ad alias Animadversiones convertendo; quòd spectat ad Altaris erectionem ab immemorabili tempore expletam de illa dubitari non posse videtur, cum VII. Testis dicat: ex fama publica hoc audivisse, ut in *Summ. num. 33. §. 7.*; ejusque Dictum coadjuvetur ab alijs, qui concorditer affirmant, reconciliatà Ecclesià post expulsionem Comitis Palatini, illud fuisse rursus dicatum in honorem B. Joannis, *Summario dicto numero 33. in respons. ad 87. Interrog.* ac postremò confirmetur à Thoma Joanne Pessina olim Metropolitanæ Decano in Opere, cui Titulus - *Mars Moravicus, &c.* compulsat. in *Process. fol. 34. & 35. ibi* - *Propè Sepulchrum idem Beatus Martyr habet in eadem Ecclesia Altare ac antiquò erectum, hæreseos tempore, ut jam narravit Caraffa, à Calvinistis dirrutum quidem, sed annò millesimò sexcentesimo vigesimo primò denuò à Dominis Capitularibus instauratum, & à Joanne Tertio Archi-Episcopo Pragensi die 6. Julij anno eodem consecratum, &c.*

40. Quatenus verò subindè Reverendissimus Promotor admittens novam Altaris consecrationem anno 1621. juxta schedulam repertam in eodem Altari, objicit incertitudinem, an consecratio ejusmodi referatur ad B. Joannem Nepomucenum ob titulum *Confessarii* in ea adhibitum cuicúmque Servo DEI applicabilem, prætermittà illà Martyris; plana est responsio, quòd titulus ille *Confessarii* apprimè designat Beatum Joannem, de quo agitur; nam, cum ipse actu excellenti tanquam Sacramenti Confessionis Minister legem in ejus mini-

stratione Jure tam Divinò quàm Ecclesiasticò indictam servaverit, ornandus profectò erat appellatione, quæ talem ostenderet in eo excellentiam, & quæ inter plures Martyres distingueret.

41. Quæ responsio summoperè stringit eo ipso, quòd usque hætenùs non videtur adesse alius Sacerdos, de quo palam constet, mortem subiisse observatum Sacrae Confessionis sigillum, & supradictam ob id appellationem illi tributam, ut ad rem advertit idem Reverendissimus Promotor. *Quod etiam vers. cumque ex Officio Confessarii*; unde unicè B. Joanni antonomastice titulus prædictus competere habet; eò maximè cum in Tabella continente consecrationis Altarium Ecclesiæ Metropolitanæ anno 1621. expletæ, post expressam consecrationem Altaris in honorem B. Joannis sequuntur hæc- *In Sacello, quod est è regione Sepulchri Sancti Joannis de Nepomuk Confessarii-Summ. num. 34. vers. In Sacello*, ubi additur illud *de Nepomuk* retentâ Confessarii appellatione, quo pacto clarè dignoscitur, quisnam sit Joannes Confessarius, in cujus honorem celebrata est consecratio.

52. Levissima quoque dignoscitur difficultas contra retentionem Lampadis, quæ à Peritis confecta judicatur antè annos centum, sub eo prætextu, quòd non adsit formalis illorum relatio, prout consimilis deficiat depositio Testium affirmantium de antiquissima Lampadum accensione; quamvis enim desideretur hîc relatio Peritorum, & Testium depositio verbis directis concepta, nihilominùs uterque actus, tam à Testibus, quam à Peritis expletus fuit coram Judice, alijsque Ministris necessariis, *Summario num. 39. §. 4. ad 8.* & sub eo stylo, qui servatur in illis Partibus, ac propterea firma, & immota stat eorundem Peritorum, ac Testium fides.

43. Eadèmq; responsione eliditur consimilis oppositio quoad antiquitatem Imaginum cum Signis Sanctitatis ab anno 1621. 1630. & 1631. & sequentibus distinctè recensitis in *Informatione Artic. III. num. 34. vers. Altera & seq.* fuerunt enim Judice assistente à Peritis, ut suprà, recognitæ, descriptis epochis confessionis earundem Imaginum inibi adnotatis; *summ. n. 39. §. 15. & 16. & num. 40. §. 4. 7. & 11. ad 14.*; sicque nullam admittunt dubitationem quoad actûs legitimitatem.

44. Subsistit pariter antiquitas Imaginis existentis apud Aram Sacrarîj Metropolitanæ, cujus meminit P. Balbinus in Vita B. Joannis confectæ anno 1490.; tametsi enim deficiat formalis recognitio, cum tamen illius mentio fiat per Historicum gravem, & approbatum, dùm ejus monumenta per Continuatores Operis Bollandi fuerunt admissa, hoc ipsum reddit authenticum ejus dictum.

45. Postremò debilis est oppositio circa antiquitatem celebrationis Mis-

farum ; nam de illa fidem faciunt Testes , *Summario n. 42.* quorum III. autumat se vidisse vetustissimum Regestrum Missarum, & audivisse à Majoribus, quod illorum tempore constans erat celebratio Missarum, *ibidem §. 3. & 4.* & consonat IV. *ibidem §. 5., & 6.* ; quibus etiam additur depositio aliorum Testium in *Summ. responsivo num. 2.* qui deponunt per quinquaginta, quin etiam septuaginta annos hujus celebrationis se meminisse, & signanter IX. *annorum 81. in respons. ad 74.* ait, se de illa audivisse à Matre, & Avo, qui erant octuagenarii. Proinde nil obstat, quòd Balbinus in Vita Beati exarata. anno 1670. asserat, nullo Sacrificio, neque Officio recoli memoriam B. Joannis, jdeoque celebratio Missarum in ejus honorem de recenti tempore coeperit; quoniam hæc assertio procedit quoad Missas, quæ dicerentur propriæ, & de Beato juxta Rubricas, non verò quæ possunt dici currentes, & de Sanctissima Trinitate, prout servatur quoad Servos DEI Cultu immemorabili pollentes, & in casu præsentis innuunt Testes, *Summar. num. 42. in respons. ad 107. Interrog.*

46. Sublatis hoc pacto Animadversionibus Rm̃i Promotoris, superest, ut pro majori comprobatione Signorum Cultus immemorabilis ante Decreta San. Mem. Urbani VIII. præstiti B. Joanni quædam ponderentur, ubi occurrat ipsa inconcussa continuatio ejusdem Cultus, postquam bis Catholica Religio in Regno Bohemiæ naufragium passa fuit. Hussitarum furor in fine Sæculi millesimi quadringentesimi, ut supra visum est §. 3. & 4. quicquid venerationis erat Sanctorum, everterat; succedentes exindè Calvinistæ anno 1619. impietatis palmam aliis in hac re non cessere, deletis, & abrogatis quibuscunque cultus Sanctorum vestigiis, præcipuè in Ecclesia Metropolitana, ut pariter expositum fuit §. 6.

47. Verùm semel atquè iterum depulsis Heterodoxorum turbis Cultus B. Joannis publicè vindicatus reperitur. Tempore, quod subsecutum est Hussitas, patuit jam in deducendis signis Cultus sterisse memoriam solemnem translationis Cadaveris; B. Joannem honoratum extitisse appellatione *Sancti & Martyris*; ad ejus Sepulchrum continuatam fuisse retentionem Candelabri, & Cratium in signum venerationis, Populum; pictam Imaginem anno 1490: accurrisse venerabundum ad Tumulum; editum in lucem Hymnum, & Orationem in Honorem Beati; ei adscriptam gloriosam prærogativam Patroni Regni, ut constat ex *Informatione Art. II. & III.* Quo verò ab expulsionem Calvinistarum dignoscitur statim continuatus idem Cultus, cum adsint Statua, & Imagines efformatæ cum signis Sanctitatis inter SS. Patronos Regni ab anno 1620. 1630. & persequentes in Metropolitana; retentio accensæ Lampadis ab anno 1620. consecratio novi Altaris eodem anno, ceteraque signa memorata in *Informatione.*

48. Quanti verò momenti, jac virtutis sit ejusmodi persistencia Cultus cum fama Sanctitatis, & Martyrij assidue immota, ad finem, de quo agitur, verbis non indiget, quibus exprimatur. Optimè id innuere videtur P. Tannerus in *Summario* num. 5. litt. FF. ibi - - *Quare populi veneratio in eum ita crevit, ut tametsi à Sancta Sede Apostolica (cujus solius est de vera Viri hujus Sanctitate finè periculo erroris decernere) nulla accesserit auctoritas, tantaque ab hæresi per duo sæcula intercurrerent in Bohemia tenebræ, pro Sancto tamen, & vero Martyre sit semper habitus Cultu publico, & appensis ad ejus Sepulchrum Anathematibus.*

49. Idque prænobili quidem exemplo luculentissimè illustratur. Ethnici Principes, qui in Christianæ Religionis exitium olim conspirarunt, notum est, quot, tantasque technas, & machinamenta moliti fuerint. Quamvis innumeræ Christianorum myriades igne, ferroque, alijsque tormentis interemptæ fuerint trium sæculorum spatiò, mansit tamen Religio Crux triumphavit. Quinimò hæc maxima suscepit incrementa, ac in ultimas mundi oras penetravit. Signum hoc fuit veritatis ejusdem Religionis ab humani Generis Redemptore institutæ, adeò ut Theodoretus in *Tract. de Curat. Græc. affect. Hom. 9.* id demonstrans, usus argumentò illius durationis adversus dictorum Principum persecutiones, hinc concludat - *illis namque (scilicet Apostolis) jam visâ perfunctis, ad Scythas, ad Persas, Barbarasque alias nationes ipse leges facile penetrarunt, omnibusque contra reluctantibus non solum Barbaris, sed Romanis rerum Dominis, illæ tamen in eodem semper robore permanserunt, omnemque funem (quod dici solet) commoventibus Romanis, ut Piscatorum memoriam, nostri que Sutoris extinguerent, illustriorem illam, clarioremque reddiderunt.*

50. Hoc autem, quod de Religione Christiana dicitur, perbellè adaptatur venerationi SS. & B. Jo. pluriès ab Hæreticis divexatæ, & quæ actus ejusdem Religionis est. Usquè ab ejus obitu Cultus inceperat probatus per solemnem Cadaveris delationem, subsequenter per Cratium appositionem, aliisque ornamenta Sepulchri, per denominationem Beati, per concursum Populi, & cætera signa recensita; superventis autem Hæreticorum novitatibus, Cultus quidem videbatur cessasse, sed illis abire jussis, illustrior, clariorque apparuit. Calvinistis ejectis mirum dictu est. quàm splendè; quàm latè se extenderit Cultus ejusmodi. Splendorem hunc, & propagauonem ostendit re-tentio nonaginta trium Lampadum argentearum, aliæque, vel interpolate ar-den-

ardentium ad Tumulum *Summario* n. 39. §. 1. appensio, & oblatio Anathe-
matum sine numero, ac ditissima suppellectilis pro tuo Altaris politici è reg o-
ne Tumuli, & Beato dicati, *ibidem* §. 2. & 3. celebratio Missarum in quan-
titate sex millium, & ultra quolibet anno *Summ. num.* 40. §. 8. & 9. ; in omni-
bus Ecclesijs nedum Pragæ, verum etiam totius Regni collocatae sunt Itaturæ
B. Joannis, cum signis Sanctitatis & Martyrii, ut probant Testes *Summario*
num. 38. ; eæque reperiuntur in quibuslibet Pragis. Oppidis, Vijs, & Pon-
tibus, ut exprimunt XII. & XIII. Testis *d. num.* 38. ; consimiles Imagines
prostant in quacunque Ecclesia *Summario num.* 41. ; & tandem complexivè lo-
quendo, Cultus B. Joannis diffusus modò est per universum ferè Orbem,
Bohemiam, Germaniam, Italiam, Poloniam, Austriam, Hungariam, Bel-
gium, Galliam, & Bavariam, ut enarrant Testes *Summario num.* 44. §. 2. 4. 6.
8. 10. & 12. adeò ut in fines Orbis Terræ illæ propemodum pervenerit.

§ 1. Quid ergo hæc omnia significare habeant, præstantissima Eminen-
tissimorum Patrum mens dijudicare poterit; pro Instantiæ tantum præsentis
complemento id persuasum esse debet, quòd adeò magnificus, adeò diffu-
sus Cultus B. Joannis post Hæreticorum procellas, non extitisset, nisi ab eius
obitu, & quidem super solido fundamento Martyrii, & miraculorum initium
sumpsisset, auctus postea usque ad hæc tempora. Quamobrem optimo Ju-
re inspectis probationibus ejusdem Cultus, quæ inter tot calamitates, & sub-
versiones florentissimi Regni superesse potuerunt, denuò humiliter supplica-
tur pro responso affirmativo confirmationis Sententiæ, de qua agitur.

Quare, &c.

Joannes Franchelluccius è Patronis Causarum

Sac. Pal. Apost.

REVISA.

Joannes Zuecherinius Subpromotor

Fidel.

SUMMARIUM RESPONSIVUM, SUPER DVBIO.

An Sententia Reverendissimi Archi-Episcopi Pragensis lata super casu excepto à Decretis san. mem. Urbani Octavi, sive super Cultu publico ab immemorabili tempore dicto Beato præstito, sit confirmanda in casu, & ad effectum, de quo agitur?

Ex Chronica Martiniana M. SS., quæ servatur in Archivio Capituli Metropolitani, & à Peritis judicatur confecta circa annum 1471. Process. fol. 165. 167. & 168. à tergo, & 170. compulsat. ibidem fol. 363. & tergo.

Wenceslaus Rex Bohemiæ, Caroli filius, obiit Anno Domini 1419. feriâ quartâ post festum Assumptionis, sepultus autem est per Sigismundum Ducem Lithuanie Anno Domini 1424. in die S. Jacobi, in Ecclesia Sancti Wenceslai Pragæ in Castro, in Sepulchro Patris sui, in qua Ecclesia adhuc stat unum Candelabrum de Templo Salomonis, habens Titulum istum -- *Istud Candelabrum est de Templo Salomonis vi armatâ receptum in Mediolano per Ducem, & Barones Bohemie anno Domini 1397. hic locatum.*

Num. 1.

Ad Articulum duodecimum Interrogatorium septuagesimum tertium Process. fol. 137. tergo 138.

Num. 2.

Recordatur nê Testis à tempore pubertatis suæ, quòd in sola Ecclesia Metropolitana ad Altaria fidelis Servi Dei Joannis Nepomuceni ultra sex millia Missarum votivarum per anni decursum legantur, & quòd plurimi homines pœnitentes ad eadem Altaria Sacrà Synaxi reficiantur?

Interrogatorium septuagesimum quartum Process. fol. 138.

An verum sit, quòd etiam in alijs Ecclesijs in Tri-Urbe Pragensi sitis ad Altaria huic fideli Servo Dei Joanni Nepomuceno in honorem erecta eadem devotio, & quidem sine omni contradictione Ordinariotum frequenterur, & an Testis à suis Majoribus habeat, quòd jam illorum tempore hæc devotio (licet non tam frequens, & copiose) fuerit?

Ad

Ad Articulum vigesimum primum Interrogatorium centesimum septimum Process. fol. 143.

A quo tempore Testis tot, tantæque Missæ Sacrificia (quavis solum de tempore, vel Festo occurrente, aut votiva de Sanctissima Trinitate) in honorem tamen Ven. Servi Dei Joannis Nepomuceni ad contrigua Tumulo ejus Altaria scit lecta esse quæ pij Clientes frequentissimè, & quidem per multa millia per annum legi procurârunt, undè Testis hanc genuinam scientiam habeat?

VIII. Testis ætatis annorum 69. ad 73. Process. fol. 500.

Respondit. Maximam copiam Missarum lectarum à sexginta annis recordor.

Ad 74.

Respondit. Hoc verum est.

IX. Testis ætatis annorum 81. Ad 73. Process. fol. 602. tergo.

Respondit. Has lectiones Missarum jam à septuaginta annis recordor, & plurimas in dies legi video.

Ad 47.

Respondit. Est verum, ubique illius devotio in alijs etiam Ecclesijs frequentatur, & etiam de hac devotione Avus, & Mater mea mihi retulerunt, & de contradictione nihil unquam audivi.

Ad 107. Process. fol. 606. tergo.

Respondit. A juventute meâ scio plurima Sacra in honorem illius lecta fuisse, & in dies legi.

XII. Testis ætatis annorum 71. ad 73. process. fol. 533.

Respondit. Ab annis 49, plurima Sacra legi recordor.

A 47.

Respondit. Est verum, quod devotio quasi in omnibus Ecclesijs per totam Tri-Urbem vigeat.

Ad 107. Process. fol. 537.

Respondit. A 49. annis recordor copiosissimas Missas in honorem illius legi, & de die in diem copiam Missarum augeri.

REVIS A.

Joannes Zuccherinius Subpromotor
Fidei.

Mater Testis
& Avus Ma-
ternas ætatis
annorum 80.
Proc. fol. 595.

COLLECTIO EPISTOLARUM
Ad Sanctissimum in Christo Patrem ,
ET DOMINUM
CLEMENTEM XI.

Pont. Optimum Max.
NEC NON
Ad Sac. Ritum Congregationem
PRO CAUSA

*Canonizationis , seu Declaratio-
nis Martyrii*

**B. JOANNIS
NEPOMUCENI**

Olum Canonici Metropolitanæ Pragæ ;
*In quarum plerisque exponitur Cultus immemorabilis præstitus
eidem Beato , illiusque propagatio.*

I.

Epistola Sacræ Cæsareæ Catholicæ Majestatis
Caroli VI. Imperatoris.

BEATISSIME IN CHRISTO PATER DOMINE DOMINE
REVERENDISSIME.

SUPERFLUUM foret Sanctitati Vestræ fusiùs exponere , quandoquidem
id sibi porro ab annis notum , testatumque haberet , quantoperè Regiones
Orbis Christiani plurimæ , præsertim verò eæ , quas Divina Providentia Nostræ Gu-
bernationi concredidit , in glorioso Christi Serve JOANNE NEPOMUCENO mag-
nalia Dei jam à sæculis venerentur , atque omnium animi hodièdum in id defig-
antur , ut cultus eidè publicus à Sacro Apostolicæ Sedis Oraculo quantociùs de-
cerne-

cerneretui Quibus fideiū votis sicuti, & Nos, in signem Viri pietatem, & merita
suspicientes, jam dudum accessimus, ita & Sanctitatem Vestram hisce nostris
precibus obnixè interpellamus, quatenus terminatis etiamnum perquisitionum
solemnitatibus præfati Joannis Nepomuceni relationem in numerum Divo-
rum pro gloriæ divinæ incremento, ac nostro, Regnorūque Nostrorum so-
lacio statui, & propalari facere velit, & admaturret; factura in hoc Sanctitas
Vestra opus celebri suo Pontificatu dignissimum; cui de reliquo auspiciissi-
mam in hos annos incolumitatem ex animo vovemus, & apprecamur, Nos-
met paterno ejusdem affectui commendantes. Dabantur in Civitate Nostra
Viennæ die 19. mensis Julii Anno Domini 1720. Regnorum, Nostrorum, Ro-
mani nono, Hispanicorum decimo septimo, Hungarici verò & Bohemici de-
cimo.

Ejusdem Sanctitatis Vestræ

Obsequens Filius
CAROLUS.

II.

Epistol a Sacræ Cæsareæ Catholicæ Majestatis Elisabethæ Imperatricis.

*BEATISSIME IN CHRISTO PATER,
DOMINE REVERENDISSIME.*

Post officiosam commendationem Filialis observantiæ continuum Incre-
mentum. Quemadmodum inter eminentiora ingentis à vivorum, mortuo-
rūque Judice Christo Dec, Vicarijs suis per Testamentum legata Potestatis attri-
buita gradū suum obtinet Apostolica illa à primis Ecclesiæ Romanæ temporibus
semper exercita facultas decernendi; quibusnam ex triumphantis Ecclesiæ Civia-
bus, qualivè Cultus in militante à mortalibus tribuendus est; ita ad infallibile Se-
dis Sacerdotis Oraculum nunquam non recurrunt Divinæ in Sanctis Gloriæ avidi,
devotionis non minus, quàm gratitudinis ardore flagrantēs Populi, & eorum
Principes, quoties in Sanctorum Album referri, Cultūque universalem statui
flagitant ijs, quorum opem, & tutelam in calamitatibus publicis, privatisque
adversitatibus promptam sæpius experti sunt. Habent, Sanctissime Pater, In-
clytum Bohemiæ, & adjacentia Austriaca Regna, & Provinciæ, illud præcipue, & Au-
gusta Domus, Insignem apud Deum Optimum Maximum Sanctitate, & Miraculis clarum

Deprecatorem JOANNE M NEPO MUCENUM, quem utpotè ab ipso fermè Martyrii momento Populi universi, proindeque Dei voce canonizatum à multis jam sæculis Divorum honoribus prosequuntur, glorioso huic Dei Amico tantum fiducie, devotionis, cultusque deferendo, ut, mirum credere fas sit, Sanctorum vix ullum majori aviditate, impetu, & æmulatione ibi, alibive hætenus unquam invocatum fuisse. Testantur hoc millies millena Simulacra per Altaria, & Tempia fermè omnia, Urbium Portas, Plateas, Atria, Loca publica Viæque, Pontes, & Domos erecta, peregrinationes innumerae, & processiones, confluentisque Plebis, & Populi ex omni ordine, & Tribu ad Tammulum Eiusdem continuò velut Apium examinagregatim convolantium, & præter alias ferventissimam etiam Thaumaturgorum Venerationem transcendentes Devotionis spicies stuporem Exterorum meritò excitat, quòd Viri Dei imagines, alij velut Ordinum Equestrium Insignia & Cimelia aureis, gemmeisque Monilibus inclusas, ex collo, & pectore pendentes, alij in annulis, alij aliter, & quidem utriusque sexus Principes, Personæ in Aula ipsa Imperiali, & ubique palàm circumferant, adeo ut peregrinum hoc pietatis studium Nos ipsæ non sinè singulari mentis in Deum elevate solatio publicè amplecti non erubescamus, miraculosum sanè hunc gentis ardorem Divinæ Providentiæ digito cordibus Eiusdem inscriptum esse nequaquam ambigentes. Et quis inficiabitur universalem hanc fiduciam mirabilis Dei opere excitatam, novisque semper beneficiis, inter cætera verò honoris, gloriæ, & famæ (cujus sollicitam curam heroicæ huic genti maximè congeniam esse experimur) eximia tutela per tot sæcula in hunc usque diem enutritam fuisse. Pro tanti itaque Sospitatoris fama, & honoribus per universam Sanctitatis Vestræ nutibus parentem Ecclesiam ampliandis Clerus, Populus, & omnes Inclyti Bohemiæ Regni Ordines, ipsorumque pii Regnantes jam pridem, & sæpius supplices exorârunt Romanam Divi Petri Cathedram, & ut Nobis refertur, prope diem denuò, & iterum Sanctitati Vestræ, ea, quæ supremum verè Credentium Pastorem decet veneratione preces suas eundem in finem exponant, in firmam spem erecti fore, ut Paternæ mentis præcordia tandem propitia reddant. Hisce tota Austriaca Prosapia suas, & Nos Nostras alacriter spontè adungere non supersedemus, in acerba illa tempora Nos incidisse contemplant, in quibus Romana Ecclesia, hinc indè titubans decor, & honor ne pereant, novò hoc præfidiò indigemus. Maeste igitur Beatissime Pater, facultate ad id Tibi traditâ utere, imminetia tot pericula ad animam revoca, deprecantes solare, fidem colentium firma, Ancipitum adhuc dubia solve, debitum Amico Dei, Nostroque apud eundem fido Intercessori Cultum universalem decerne. Luceat Lux hæc omnibus; dum Nos perennem Filialem Nostram observantiam Sanctitati Vestræ deferentes longævam incolumitatem

Ei impensè auguramur. Viennæ die 6. Martii Anno millesimo septingentesimo vigesimo.

Sanctitatis Vestrae

Obsequens Filia
ELISABETHA.

III.

Alia Ejusdem.

*BEATISSIME IN CHRISTO PATER
DOMINE REVERENDISSIME.*

Post officiosissimam commendationem Filialis observantiae continuum Incrementum. Inter cæteras, easque ardentissimas variorum Principum, & Populorum Apostolicæ Sedi, & Sanctitati Vestrae jam dudum, & sæpius repetitas preces, & Nos litteris die nuperrimi mensis Marti sexta datis Eandem enixè rogavimus, & Bohemiæ nostræ, universorumque Austriæ Regnorum, & Provinciarum Thaumaturgo B. JOANNI NEPOMUCENO Divorum honores decernantur; nec est, quod ambigamus, votis adeò justis, propriorumque viscerum pietate commovendam quandoque Sanctitatem Vestram; sed uti in ijs. quæ sine dedecore negligi nequeunt, & sacro quoque cum horrore expectantur, quævis mora præstolantibus gravis, ita novum Nobis incitamentum est, ut idem denuò, iterum, iterumque flagitemus. Patere igitur, Beatissime Pater, ut faventia Causæ huic priorum Litterarum Nostrarum momenta ad mentem Sanctitatis Vestrae revocemus, inter alia illud adhuc adjicientes argumentum: famam suffragiorum hujus Dei Amici, Germanorum Imperij limites jam dudum transiisse, ab eo maxime tempore, quo Exercitus Nostros Universi cura, & ratio trans Alpes, & Maria collocavit, quos uti rebus sub tanti Tutelaris Auspicijs sæpius feliciter gestis debitæ gratitudinis Simulacra, Altaria, & Sacella varijs in locis Sospitatori suo dicasse, ita Cultum Ejusdem diuitas etiam exterarum Nationes docuisse Nobis relatum habemus. In difficillima, Beatissime Pater, temporali incidimus: Orthodoxæ Ecclesiæ Adversariorum exercitum hactenus sub Apocalypsicæ Bestiæ, aliisque inferis nominibus Supremi Sacerdotii famam, & dignitatem improbum lacerandi studium, ad grassandum in ipsa viscera nunc conversum esse videtur. Idem nuper, & novò Beati Joannis Nepomuceni subsidio forte opus esse, plena cum fiducia scripsimus; idem iterum

iterum mente ad mirabilem Deum erectâ scribimus, Sanctitatem Vestram Filiali cum observantia monentes, & hortantes, ut fidem Columnam hîmet, & Ancipitum adhuc dubia solvat, debitum Amico Dei Cultum definire non differat, dum Nos perennem Filialem Nostram observantiam Sanctitati Vestrae confirmantes longævam incolumitatem auguramur. Datum Vienaë die undecimæ mensis Januarij Anno millesimo septingentesimo vigesimo primo.

Sanctitatis vestrae

Obsequens Filia.

ELISABETHA.

IV.

Epistola Sacrae Majestatis Augusti Regis Poloniae.

*SANCTISSIME ac BEATISSIME IN CHRISTO PATER,
DOMINE DOMINE CLEMENTISSIME.*

Post oscula Pedum Sanctitatis Vestrae Mei, Regnique, ac Dominiorum meorum humillimam commendationem. Cum intellexerim gloriosum Martyrium, Virtutes, & Miracula B. JOANNIS NEPOMUCENI, quondam Metropolitanæ Ecclesiæ Pragensis Canonici, quem unâ cum Christi fidelibus Regimini meo commissis vehementer colo, supremo, ac infallibili Sanctitatis Vestrae judicio quamprimum subjicienda esse, facere non possum quin ab Ea supplex petam, ut præclara merita, quibus illustris Dei Servus ab immemorabili, & indefinenter, imò cum percrebrescentia in Universa Ecclesia, ac præsertim in Regno meo resulget, quantocius expendi jubeat, quò per solemne Canonizationis Decretum à Sanctitate Vestra ferendum hujusmodi Christi Athletæ, qui gloriosus regnat in Cælo, meritum Cultum in toto Orbe obtineat; & ut Beatitudo Vestra in Mei, ac Fidelium omnium spirituale solatium, atque ad majorem gloriam DEI, qui in Eo mirabilis est, dignetur peculiare de illo Officium, & Missam approbare, atque Universæ Ecclesiæ benignè indulgere. Etenim, cum Sanctitas Vestra humillimæ supplicationi Meæ clementissimè annuere dignabitur, uberiolem à Deo benedictionem Mihi, Regnoque meo ejusdem Divi Joannis patrocinio profectò sperare licebit: Ego verò tantò beneficio auctus diuturnum, ac felix Christiani Orbis regimen Sanctitati Vestrae apprecari non prætermittam, ac interim Filiali cum observantia maneo. Dabatur Varlaviae die decima Aprilis 1720.

Sanctitatis Vestrae

Obedientissimus Filius

Augustus Rex Poloniae.

V.

Epistola Eminentiss. & Reverendissimi D. Cardinalis de Schrattenbach.

BEATISSIME PATER.

INter Sanctos, sive Martyres, sive Confessores præ cæteris de Christo, ejusque fide optimè meritos, quos æternum in Dei gloria victuros pia computat fidelium Turba, procul dubio eminet cum primis fortissimus Athleta Dei Joannes Nepomucenus Pragæ jam tum Canonicus Regularis; Hujus quippè Sanctitatis fama longè, latèque diffusa est, quandoquidem meritorum Ejus virtute fit, accedente fide, *ut cæci videant, surdi audiant, muti loquamur, ex valetudine decumbentes confirmentur, & quod prodigiorum summum est, in amissam semel gratiam restituti, plerique iterum reviviscant*; edita etiam ab ipso plura præclare gesta: fortitudinem, quâ, pro Christo mortem opperijt, omnes miramur: per Eum à Deo in dies prodigia experimur: addo, & Cultum sacrum, quo Eum multis ab hinc annis Germani fideles jugiter prosequuntur: quæ sanè omnia invictissimi Martyris merita, vitæque antea Sanctimoniam clarissimè pro dunt. Hæc, ut ingenuè fatear, Sanctissime Pater, eaque haud quaquam levia, mihi ob accepta etiam non sænel ab Illo gratiarum dona Ejus cultui addictissimo incessanter stimulum addidère, ut non solum propriò, sed totius Diocesis meæ nomine ad Sanctitatis Vestrae pedes humillimè provolutus suppliciter hoc votum deferrem, ut infallibilis Auctoritas, quâ polles, Eum in Sanctorum Album pronuntiet; & quoniam nos omnes minimè later, quantus à Beatitudine Vestra Clavum fidei cum summa omnium lætitia, tenente in Universam Ecclesiam doctrinæ, sapientiæ, modestiæ, & Sanctitatis fructus manarit (tantum enim est in una Beatitudine Vestra Religionis studium pari cum humanitate conjunctum) non desperem, fore, ut communibus hisce Ecclesiæ votis, Deique voluntati Ipsa sit obsecutura, præsertim ubi Bohemiæ Cives, Principes, Rex ipse, imò totus fermè Mundus Catholicus id enixè prætolantur, non sinè voluntatis Divinæ hac de re certissimo argumento; etsi nunc spe ista non recedamus, mirum quantum DEI ipsius amorem, & supplicum benevolentiam sibi reconciliabit Sanctitas Vestra; porro mihi haud immemori summæ Beneficiæ tuæ hoc ipsum ad coronidem erit, ac propterea Venerabilem hunc Joannem exorabo, & deprecabor, ut suis ad Deum meritis, ac precibus nobis impetret Sanctitatem Vestram diù incolumem vivere, cujus pedes humillimè exosculor, Ejusque Sanctam

Etiam Benedictionem suppliciter exposco. Neapoli 10. Maij 1720.
Sanctitatis Vestrae.

Humillimus, Devotissimus, Obedientissimus

Filius, & Creatura

Wolfgangus Cardinalis de Schrattenbach.

VI.

Alia ejusdem.

BEATISSIME PATER.

DElatis præterito mense Majo ad Sanctitatem Vestram meis, mearumque
Ovium supplicibus, ac enixis precibus, ut constantissimum Confessorem,
& fortissimum Martyrem JOANNEM à NEPOMUK Bohemia oriundum
Canonicum Pragensem, cui *Sanctitatis cognomen jam inde à pluribus Saeculis Ec-
clesiasticorum, & Laicorum consensus dedere*, Sanctorum fastis solemniter adscri-
bas, ad reiterandam eandem petitionem arctius me video obstrictum; si enim
cæteri longè distiti, famâ tantum de Venerabili hoc Servo Dei resonante, vel
lectione solum mirabilium suorum permoti publicam Ejusdem Canonizatio-
nem tam fervidè poscunt, quo obligationis vinculo non tenebor ego, qui
cum Diœcesi mea præfata Bohemiæ Regno incorporata Sacro Ejus Tumulo
non longè absens, beneficia, quæ per Ejus intercessionem obrenta habentur,
quotidiè prædicari audio, & vota, quæ in gratiarum actionem crebrò appen-
duntur, jugiter cerno? *Nulla etiam ferme penes nos est Ecclesia, nullum Sacellum, in
quo Excelsi hujus Servi Dei Imago aut picta, aut sculpta non reperitur: nulla ferme e-
tiam Sæcularium Domus, ubi Ejusdem figura cultui proposita non existit: quòdque
præcipuum est, & singulare, non solum in Templis, Sacrisque Aedibus, sed in
Viis etiam, ac Plateis, in Pontibus, & Maniis Simulacrum Viri Dei conspicitur tanquam
singulare præsidium, & contra omnia adversantia firmamentum.* Patere, igitur
Beatissime Pater, inter cæteros hujus piissimæ Causæ Oratores me denuò ad
Clementiam tuam precatorem accedere, & instanter postulare, ut remotis
tandem obstaculis quibuscunque, Sanctitatis famâ aliundè celeberrimo, &
pro Sancto vix non ubique proclamato Joanni Nepomuceno Sacrum Cultum
ab omnibus Christi fidelibus impendendum solemnî ritu decernas; Unigeni-
ti Filij Dei effatò Sanctum est, quo si duo consenserint super terram de omni-
re, quamcunque petierint, fiet illis à Patre, qui in Cœlis est. *Matth. 18. 19.*
Præsens, quod Vestrae Sanctitati submissimè defero vorum, non est meum
tantummodò, vel Ovium mearum: non unius solummodò, alteriusve Chri-
stianæ Reipublicæ Gentis, sed universæ ferme Catholici Orbis petitem una-
nime; Tu, qui in Terris Christi Domini non tantum Vicarius, sed & Imitator

rator censeris esse perfectissimus, tot vota in idem collimantia non fines esse irrita, nequè feres vacuas omnium nostrum à Te reverti postulationes. Quod dum summæ Clementiæ tuæ innixus indubitatum habet, Apostolicam simul Benedictionem Sanctitatis Vestræ, Ejusque Clementissimam Propensionem impensè mihi efflagito. Neapoli 15. Octobris 1720.

Sanctitatis Vestræ.

Humillimus, Devotissimus, Obedientissimus

Filius, & Creatura

Wolfgangus Cardinalis de Schrattenbach.

VII.

Epistola Emi, & Rmi D. Cardinalis de Schonborn.

BEATISSIME PATER.

Cum aureo ore D. Chrysostomi Martyrum, & Heroum cœlestis illius Hierarchici cætus gloriæ, & triumpho ad hoc Divinò consiliò à Dei Populis frequententur, ut & illis debitus honor dicetur, & nobis virtutis exempla monstrentur, quibus ipsi provocari virtute pari; devotione consimili, ac fide dimicemus; vincamus hostem, partaque victoriâ cum iisdem in Regnis cœlestibus triumphemus, hinc veræ Orthodoxæ Religionis est, Viros fidei constantiâ, ac pietate singularium, earumque heroicarum virtutum illustres, ad summum Sanctæ Sedis Solium deferre, ut infallibili Summi Pontificis, Christi in terris Vicarij judiciò, & Sanctissimò Elogiò probati, Cœlitum Fastis adscripti, & tanquam suprâ magnum Ecclesiæ Candelabrum positi præfulgeant, nosque in contentionem trahant, & sequelam. Eâ mente Sanctitati Vestræ supplices preces pro JOANNE NEPOMUCENO, Viro Apostolico, Bohemorum Thaumaturgo, & totius ferè Germaniæ nostræ Patrono devotissimè sisto, ut, cui in cœlesti Patria coronam justitiæ justus Judex retribuit, eidem immortalem gloriam, publicos Sanctitatis, & Venerationis in terra Viventium decernat honores, in quem præcipua à Patre luminum dona gratiarum à primis Nativitatis suæ cunabulis confluxerant, teste visibili coruscante luce sydereâ, quâ in Natali suo dignis fide historijs honoratus fuit. Fides in Deum firma, invicta in adversis fortitudo, omnis ambitionis expers humilitas, beneficentissima in pauperes misericordia, indefessa in expugnandis Hæreticis solertia, zelus animarum salutis avidissimus, Sacro-Sancta Sigilli Sacramentalis custodia, fortissima in perferendis, desuper tormentis patientia palmam Martyrij illi pepererunt, & publicum cultum Religionis, quo hunc Dei Servum, & ob Sacramentum poenitiæ invictum Martyrem credentium multitudo ex omni tribu, & linguâ & populo, & Natione Christianâ cujusvis statûs, & conditionis, ut verè dicam, Vox Dei, Vox populi, mactavit, tenerrimis incessantibus devotissimis, Supremo, uti firmiter cre-

dendum est, impulsâ longis retrò temporibus prosecuta est, & etiamnum hodiè unanimi voce, & exclamatione deprædicat. Neque solùm vastissimis inclyti Bohemiæ Regni circumscripta terminis Sanctitatis ejus fama contenta, ad nostras, & longinquiores oras percrebuit, & hodiedùm adhuc unò omnium ore recolitur; quàm mirabilis sit Deus in Sancto suo, testatum faciunt mirabilia opera ejus, & miraculis plena, quibus Servum suum Joannem Nepomucenum pugilem fortem Christianæ Fidei honorificavit, & in die glorificat, quæ & quanta sint; nemo est, qui mecum nesciat, vel qui præsens auxilium, ejus præsertim in periculo famæ pessimis calumniantium linguis laceffitæ, aut prolcindendæ non presentiscat, verùmque impendentis cujusvis infamiæ Patronum experiatur, vel jam olim expertus didicerit, devotò ejus Cultu, quem immemorabilem probe novimus; vivunt enim hæc gratiarum celestium munera per universam Germaniam in ære, spirant in marmore, scintillant in auro, fulgent in argento; formantur in effigies, exprimuntur in Icones, in Simulacra figurantur. Fama Sanctitatis ejus loquuntur Tempia, perorant Altaria, Statuæ in pontibus, & atrijs omnium oculis Fidelium, & pijs animis testantur. Pareat Sanctitas Vestra meis, totiùsque Gregis mei Spiriensis in hunc Martyrem Dei inclytum, singularem apud Deum famâ periclitantium Advocatam pijsimis affectibus, cujus merita, cujus exempla, virtutes, & miracula hæc nostrâ ætate mirati sumus, & adhuc miramur, quod vidimus, testamur, & scimus quia verax est testimonium nostrum; viget apud nos, & in cordibus nostris admiranda, inaudita, & sempiterna memoria, quam Secreti Exomologeseos Beatus Vir Joannes Nepomucenus nobis post se reliquit; spirant adhuc recens virtutum odor, & immarcescibiles propriò sanguine suffusæ Martyrij palmæ, quibus totam Bohemiam, & nostras penès totius Germaniæ plagas non tam perfudit, quàm coronavit; ejus vitæ, meritorum, & gloriæ constantes adhuc fructus percipimus, Sanctitati Vestræ, Nobis, & inclyto sæpèfatæ Bohemiæ Regno gratulaturi, si vota nostra clementissimis auribus excipiat, & solemnî Ecclesiæ Romano-Catholicæ ritu canonizaverit Sanctum in gloria: intercè autem ad laudes ejus decantandas Officium, & Missarum Solemnia Pontificia Supremâ Authoritate, & paternâ in Cælites pietate benignissimè indulgeat, pro quo demissimè oro, & ad pedes Sanctitatis Vestræ profundissimâ Filiali obedientiâ humillimè supplico. Spiræ die 16. Martij 1720.

Sanctitatis Vestræ.

Humillimus & Devotissimus Servus Obedientissimus Filius, & Creatura.

D. V. Cardinalis de Schonborn Episcopus Spirens.

VIII.

VIII.

Epistola Eminentissimi, & Reverendiss.
D. Cardinalis Csacky.

BEATISSIME PATER.

Cum Divi Joannis Nepomuceni, cui in tota Historia Ecclesiastica vix legitur illustrius, gloriosum Martyrium, ab immemorabili diversissimorum Populorum veneratione fulgeret, miraculisque potissimum in bona fama periclitantibus corresponderet manifestè, adeo ut, & pertinacissimi Hæretici miraculosè confusi, sint piissimè conversi; unde tribus ab hinc sæculis, per ultra voce Populi prò Sancto acclamatus, & innummerorum prodigiorum, uti præattatum est, manifestò periculò famæ, & honoris approbatus, inter Patronos Regni Bohemiæ publicâ universi populi veneratione connumerari meritus sit, eiusque Sanctimonia, & Dulciæ cultus ubiquè resplendat, adeo ut hæc vox Dei in populo suo hunc gloriosum Martyrem sufficienter canonizer quidem.

Indubiè tamen eveniet, quòd fidelium devotio majora capiet incrementa, & venerandum Pœnitentiæ Sigillum, quod Martirij causam tam eximiam dedit, prò confusione A catholicorum, & solatiò Pœnitentium, magis extolletur, si Cultus iste Apostolicò approbetur Oraculo, & de hoc Sancto Thaumaturgo interim Missa & Officium à Sanctitate Vestra, qua Dei in terris Vicario concedatur. Prò quo dum Ego quoque minima Sanctitatis Vestræ Creatura quàm demissimè supplicio, felix, & diuturnum gubernium per merita, & intercessionem Divi quoque Nepomuceni Deum Omnipotentem exorare non cesso, ut nobis eveniat.

Colocæ 17. Aprilis 1720.

Sanctitatis Vestræ.

Humillimus Devotissimus & Obligatissimus Servus,
& Creatura, obedientissimū (que Filius.
Cardinalis Csacky.

IX.

Epistola Eminentissimi, & Reverendiss.
D. Cardinalis de Alfatia.

BEATISSIME PATER.

INter postremorum sæculorum Viros virtutibus, & Miraculis Venerabiles, qui partes boreales Orbis Catholici illustrârunt, vix ullum reperire est, cuius Fama Sanctitatis, & Signorum gloria latus se diffuderit, aut maiorem fidelium animis fiduciam quodammodo impresserit, quàm insignis planè memoria celeberrimi Martyris Joannis, dicti à Patria *Nepomuceni*, Canonici Pragensis in Bohemia annò 1383. observatum in violabiliter Sacramenti Pœnitentiæ Secretum, è Ponte istius Urbis in Moldavam fluvium præcipitati, & ab immemorabili tempore, cõmuni omnis Ordinis voce, prò Sancto acclamati. Utar hîc apud Sanctitatem Vestram iisdem ipsis verbis, quæ valdè opportunè digesta reperi in Actis Sanctorum ad XVI. Maii ubi de Beato isto Joanne agitur, sic ibi lego: *Glorioso Martyrio, quo sanctus Stanislaus Cracoviensis Episcopus Anno MLXXIX. de Regis Boleslai crudelitate triumphavit, tria post sæcula haud valdè absimile vidit Bohemia sub Venceslai IV. cruento regimine. Causa quidem ac genus mortis utriusque dispar fuit; nam iste ob increpitam, prò Episcopali sua obligatione, Regis libidinem, ipsius manibus concisus obiit; Joannes ob servatum Confessionis pœnitentialis secretum, imperatoris jussu in flumen præcipitatus interit; similis tamen utriusque constantia fuit, multisque à Deo confirmata miraculis; quæ, si aquali felicitate fuissent conservata in scriptis, & pari assiduitate continuata, similis fortassis Joanni honor, qui Stanislao, ab universa deferretur Ecclesia, sed ingruentes mox Bohemiæ à furiosis Hæreticis calamitates, & Catholicæ rei subversio, quærum haud vanus Vates Joannes fuisse fertur, paulò ante mortem, huic Canonizationis solemnem gloriam, posteris miraculorum ad sepulchrum patratorum notitiam, continuationemque abstulerunt. Hucusque Actorum verba, ex quibus soluta est anceps hæc quæstio, seu dubitatio, quæ animum meum pridem subierat, aucta plurimum, dum Viennæ commoratus sum, cur nimirum tam Illustri Martyri necdum legitimâ auctoritate decreti essent Sanctorum honores, cum locis propè omnibus Cultus publici patentissima apparerent vestigia? cuius diuturnæ dilationis non tam facile cuivis erat veram rationem, in actis illis expressam, suggerere.* Nequẽ
tam

ram mirari defino, eximios Beati Cultores Bohemos potissimum, & Germanos tamdiu distulisse Processus necessarios, Universæ Ecclesiæ Capiti, & Oraculo porrigendos, ut ad solemnem Canonizationem Romæ procederetur, aut saltem ut interea facultatem impetrarent Missam, & Officium de æstimatissimo Patrono suo recitandi. Memini, me non semel de ipsa re cum popularibus sermones instituisse, qui an ipsos moverint, certò affirmare non aulam; id certè non sine summa mea voluptate non ita pridem intellexi, seriò tandem Pragenses ad Canonizationem promovendam animos adjecisse. Ne itaque mirum aut novum videatur Sanctitati Vestræ, si Ego inter tam Gloriosi Martyris Clientes me connumerem, si in hac Causa Precator accedam, si humillimè afflagitem, quod à tot annis executioni mandari me ardentissimè desiderasse profiteor. Dicitur non potest, Beatissime Pater, nec satis calamò explicari, quanta in his partibus apud Catholicos omnes sit Beati Nepomuceni constans, & perpetua veneratio, in nostrum usque Belgium propagata. In Templis passim exposita ejus Imago, in pontibus, in Compitiis, in Vitis sculptæ Effigies repræsentantur, Icones, Numismata, Reliquiaria per omnium manus distribuuntur. Audit Patronus eximius in periculo famæ, & honoris, atque in alijs item angustiis mirus prodigiorum, & miraculorum patrator: estque ea non unius Urbis, aut Regni peculiaris devotio, sed per totam latè Bohemiam, Germaniam, Regioneque finitimas, quin, & per Lusitaniam vulgatissima fama. Quæ omnia me, cum maximè compellunt, ut Sanctitatem Vestram enixissimè rogem, postulatam gratiam pientissimis populis, Beati Joannis clientibus, concedere non dedignetur in augmentum Cultus Sanctæ Matris Ecclesiæ, & meritam confusionem vicinorum A catholicorum, quibus unice imputandum est, quod lucerna tot radiis circumfusa sub modio hætenus latuerit, Sanctitatis Vestræ Zelò nunc demum accendenda, ad Alumnorum ejus omnium dñi experitam consolationem. Deum rogare non desinam, ut post longam adhuc prosperamque incolumitatem, & Beati ipsius, & Sanctorum omnium felicissimæ Societati, Beatitudinem Vestram æternam jungat, ad cujus interim pedes provolurus eos humillimè deosculor.

Mechliniæ 7 Maij 1720.

Sanctitatis Vestræ,

Humillimus, Devotissimus & Obedientissimus
 Servus, & Creatura,
 Thomas Cardinalis de Alsatia,

X.

Epistola Eminentissimi, & Reverendiss.
D. Cardinalis ab Althann.

BEATISSIME PATER.

Nullus omnino dubito, quin auribus Sanctitatis Vestrae indefessâ planè diligentia, pro Christianae Plebis salute, & Fidei unice salvificae propagatione excubantis, atque res in Ecclesia accidentes, olimque emerfas defixò penitus oculò à Summo Sanctae Sedis fastigio nunquam laudatò satis exemplò respicientis, quàm per longissimum annorum spatium, cum omnibus circumstantiis innotuit, notabile Martirium, quod ob Sacramentum Poenitentiae anno 1383. Pragae gloriose subiit B. Joannes Nepomucenus; ab illo statim tempore Sanctitatis ipsius fama, hacque de die in diem magis magisque percrebrescens Caelò quasi annuente, tot tamque insignibus miraculis semper illustrata, atque stabilita fuit, ut exinde inde in ore omnium ferè Christi fidelium, uti gloriosissimus Thaumaturgus existat, atque deprædicetur. Hinc memorabilis quoque ille Cultus, quò Divus iste Martyr non per Regnum Bohemiae ipsius Patriam, & Martyrii locum dumtaxat, sed in multis aliis etiam Regnis, ac Provinciis cum Sancti nuncupatione devotè honoratur, atque ab omnis Ordinis fidelibus religiosò Cultu, indubitali sanè cælitus demisso impulsu invocatur. Quibus ita se habentibus ardentissimò devotionis zelò, quò & ipse Ego erga Beatum hunc Martyrem à prima juventute feror, permotus, ac Processum super famâ ipsius Sanctitatis in Partibus confectum, & infallibili Beatitudinis Vestrae judiciò propè diem subjiendum inaudiens, faciem Sanctitatis Vestrae hisce præsentibus humillimè subire non erubesco, sed eandem supplex exorare prælumo, quatenus ex suprâ adductis motivis, ac prò summa consolatione, atque erectione tot, tantorumque Christi fidelium, Apotheosin Dignissimi hujus Dei Servi ferventissimo desiderio anhelantium, modofatùm Beatum Martyrem, Vigore Supremæ, quâ pollet in Ecclesia, Auctoritatis, Sanctorum Albo adscribere, eundemque publicis per universum Christianum Orbem Sacris, atque Aris donare, & ne dum Beati, verum etiam Sancti nuncupatione ab Universa Ecclesia vigore Canonizationis venerandum, ac religioso Cultu ubique honorandum decernere, necnon interim (usquè dum hæc fiant) Officium eo de recitandum, & Missam in honorem ipsius celebrandam concedere, atque indulgere haud dedignetur. Eximia Vestrae Sanctitatis

Sanctitatis Pietas infirmillimam me spem erigit, Eandem hancce humili-
mam supplicationem, & interventionem meam Paternò affectu exceptu-
ram, ac gratiosò oculò lustraturam, cui, dum longævum, felicissimum-
quique Ecclesiæ Christi Gubernium animitus apprecor, ad exolcationem
Sanctissimorum Pedum humillimè me prosternens maneo.

Viennæ die 8. Maij 1720.

Sanctitatis Vestræ.

Humillimus, Devotissimus & Obedientissimus

Servus, & Creatura Obligatissima.

Michael Fridericus Cardinalis ab Althann.

XI.

Epistola Serenissimi Magni Ducis Hetruriæ.

BEATISSIMO PADRE.

Mosso dalla somma Venerazione, che da lungo tempo viene da me pro-
fessata alle maravigliose Virtù, Santità, è Martirio del Beato Giovanni
Nepomuceno, mi presento con tutto l' ossequio maggiore al Trono di Vostra
Santità, per supplicare la sua incomparabile Clemenza a degnarsi di dar mo-
to al Processo della di lui Canonizatione tanto sospirata da me, e da vn gran
numero di Fedeli, che vivamente desiderano di veder' accresciuto il Culto à
questo gran Servo di Dio, e in esso amplificata la Gloria dell' Altissimo. Piac-
cia alla sua singolar benignità di esaudire queste mie riverentissime preci,
prodotte da vn forte impulso della mia diuozione; & assicurando la Santità
Vostra dello strettissimo debito, e del gran rispetto, con cui sarò per umiliar-
mi ad vna grazia così stimabile, m' in chino al bacio de' tuoi SSmi Piedi,
ed imploro la sua Apostolica Benedizione.

Firenze li 27. Giugno 1719.

Di Vostra Santità,

Umilissimo Figlio. e Servitore,

Il Gran Duca di Toscana.

XII.

Epistola Serenissimi Principis Lotharij Francisci Archi-Episcopi, & Electoris Moguntiae.

Post debitam Obedientiam, & devota Sanctorum Pedum oscula.

BEATISSIME PATER, DOMINE CLEMENTISSIME.

Fama Sanctitatis, quâ Venerabilis Dei Servus Joannes Nepomucenus, dum viveret, mirabiliter præfulsit, se per universam Germaniam à multis jam annis, & ultra hominum memoriam longè, latèque diffudit, ut passim intra, & extra Ecclesias conspiciantur Aræ, & Statuæ, Numini incisi, Libelli, Hymni, laudes, & preces ejus sacro nomini dedicate, multaque celebrentur miracula, ejus ope, ac patrocinio ab Omnipotente Deo perpetrata. Cum itaque Sancta Romana Ecclesia ab antiquissimis temporibus consueverit, hujusmodi præcellentibus Viris singularem Christianæ Reipublicæ cultum, ac Sancti nominis immortalem Memoriam per solemnem Canonizationis ritum decernere, propterea Sanctitatem Vestram etiam, arque etiam rogo, atque iteratò, & instantius supplico, dignetur Viscerum tam excelsum, & tam Illustre Germaniæ nostræ Sydus in Sanctorum numerum, servatis consuetis cæremoniis publicè referre, ut fidelis Germaniæ populus accendatur ad præsidium illius eò majore cum fiducia petendum, & ad ejus vestigia tanto majore cum studio sequenda. Spiritus Sanctus, qui Venerabilem Dei Servum omni benedictione cælesti implevit, ut esset Sanctus, & immaculatus coram Domino, & curreret in via mandatorum ejus, dilatato per eximiam charitatem corde, Sanctitati Vestræ citrà dubium afflueret, Illamque confortabit, ut faciat, quod Ego, & Univerſa Natio Alemanniæ calidis suspiriis percupimus. Deus Sanctitatem Vestram diù servet incolumem, sic optat, qui subscribitur.

Maguntiae 27. Aprilis 1720.

Sanctitatis Vestrae,

Devotissimus & Obedientissimus Filius.

Lotharius Franciscus Archi-Episcopus
Electo Maguntiae.

XIII.

Epistola Sereniss. Principis Josephi Clementis Archi-Episcopi, & Electoris Coloniae.

BEATISSIMO PADRE.

LA fama della Santità, & il Martirio generosamente sofferto dal Beato Giovanni Nepomuceno de, Canonici Regolari in Praga, & i miracoli, co' quali è piaciuto à Sua Divina Maestà di approvare, e confermare la Ver-

nerazione, & il Cultu, che da più secoli si è fino al giorno di oggi continuato verso questo gran Servo di Dio da tutti i Popoli Cattolici della Germania, sono per me stimoli assai forti per muovermi ad umiliare; come faccio, alla Santità Vostra le suppliche più rispettose, perche li compiacca di ascriverlo al numero de' Santi, à maggior gloria di Dio, e della Santa sua Chiesa. Altro particolar motivo m'obliga à far questo passo, & è quello della devozione mia speciale verso il medesimo Beato, per la fiducia, che hò nella di lui intercessione, e per gli effetti, che di questa hò sperimentata in diverse mie angustie spirituali. Si degni dunque la Santità Vostra di contentare in ciò la brama di tanti Popoli, e mia; mentre implorando per me stesso l' Apostolica sua benedizione, col dovuto filiale rispetto resto baciandole i Santissimi piedi,

Di Vostra Beatitudine,

Bonna 3. Marzo 1720.

Umilissimo Obedientissimo Figlio

Giuseppe Clemente Arcivescovo, & Elettore.

XIV.

Epistola Serenissimi Principis Caroli Electoris Palatini.

BEATISSIME PATER

SANCTITATI Vestræ luculentius exponere supervacaneum erit, cum Eandem, utpotè res universo Christiano Orbi dudum perspecta latere nequaquam valeat, quâ Sanctitatis famâ Metropolitanæ Ecclesiæ Pragensis Canonicus, ac Reginae Bohemiæ Joannæ quondam Confessarius Divus Joannes Nepomucenus Pragæ ex Ponte in Muldam ob debitè servatum Confessionis Sigillum dejectus diem clauserit, & quàm præclara Sanctimonix vestigia post se reliquerit, ità ut voce Populi pro Viro Sancto, ac Martyre Sacramenti penitentis à tempore ferè immemorabili passim habitus, atquè desuper Processus consuetus ab Ordinario loci institutus, ac eò perductus fuerit, ut Sanctitati Vestræ proximè exhibendus sit. Non dubito equidem, quin eadem habita hujusmodi de Sanctitatis fama, virtutibus, & miraculis, nec non super Cultu immemorabili, & casu excepto, legali, ac plenaria informatione, non minus in accelerando ulteriori processu, quàm in canonizando eodem Divo Joanne Nepomuceno, votis innumerorum Christicolarum ferventibus annuitura, atque ut Missa cum Officio de eo interea celebretur, concessura sit; cum tamen hoc, & Ego pro singulari, quo feror, in ipsum venerationis cultu, magno operè desiderem. Hinc eum in finem hæc preces meas, ad pedes Sanctitatis Vestræ humillime defero, &

dum gratiam hanc à solita benignitate, & perspecto Sanctitatis Vestrae, magis
magisque adaugendae Dei gloriae in Sanctis suis zelo, mihi praestolari non
rubesco, Apostolicam ejus benedictionem demississime expeto, & perma-
neo, qui sum,

Heidelbergae 8. Aprilis 1720.

Sanctissime Pater,

Sanctitatis Vestrae.

Humillimus & Obedientissimus Filius & Servus.

Carolus Elector Palatinus.

XV.

Epistola Serenissimi Principis Friderici Augusti Principis
Electoralis Saxoniae.

S ANCTISSIME, AC BEATISSIME IN CHRISTO PA-
TER DOMINE DOMINE CLEMENTISSIME.

Heroica virtus, & gloriosum Martyrium B. Joannis Nepomuceni, quondam
Metropolitanae Ecclesiae Pragensis Canonici, uti & late patens fama
miraculorum, quae Divina Bonitas ad manifestandam Fidelibus magni Ser-
vi sui gloriam operari dignatur, quemadmodum in sui admirationem, &
tenerae sensum pietatis me jam à primo agnitae Veritatis Orthodoxae ample-
xu abriperunt; Ita meritò ad procurandum Ejusdem promovendumque
Cultum devotionem meam, & studium excitant. Porro cum intelligam
praeclara merita gloriosi hujus Christi Athletae, quae per-continuatam, & un-
dequaque percrebrescentem famam, tot insignibus prodigijs illustrem,
Christianum per Orbem evulgata sunt, & universalem ab immemorabili tem-
pore Cultum Eidem attraxerunt, quam primum supremo, ac infallibili judicio
Sanctitatis Vestrae subijcienda esse, non possum non meas vöris communibus
preces adjungere, quibus Sanctitatem Vestram filiali cum submissione obte-
stor, ut per solemne Canonizationis Decretum tam illius tria Beati hujus
Martyris merita coronare, ac Universae Ecclesiae peculiarem de illo Missam,
atque Officium benignè indulgere dignetur. Urget me ad hoc tum privata,
quâ in Beatum hunc feror, devotio; tum spes emolumenti publici,
quod è plurimis caeli favoribus per piam illius intercessionem
à Divina Clementia in omnem Fidelium cætum derivatum iri confi-

dō. Quos inter, & mihi uberiores defursum benedictionem, & meis
tūm Orthodoxis ad ferventem pietatem stimulum, tūm errantibus etiam-
nūm à via veritatis cæleste lumen polliceor. His, ut accedat prò gratiarum
cumulo diuturnum Sanctitatis Vestrae regimen, Ego animum apprecor, &
provolurus in genua, Paternam ejusdem benedictionem mihi filiali, cum sub-
missione exoro

Sanctitatis Vestrae

Dresdæ 17. Maji 1720.

Submississimus & Obedientissimus Filius

Fridericus Augustus P. R. Pol. & E. S.

XVI.

Epistola Serenissimæ Mariæ Josephæ Principissæ
Electoralis Saxoniae Archiducissæ
Austriæ.

*SANCTISSIME AC BEATISSIME IN CHRISTO
PATER.*

Sanctitatis Vestrae pedes devotè exosculans, specialem meum erga Divum
Joannem Nepomucenum, quondam Metropolitanæ Ecclesiæ Pragensis Cano-
nicum, ob gloriosum suum Martyrium, & innumera, per totam Orbem Chri-
stianum, evulgata Miracula habentem zelum, & devotionem expo-
nere præsumo; Sanctitatem Vestram enixissimè rogans, horum in-
tuitu, & propter communia Christi fidelium vota, quibus etiam preces meas
humillimas hisce adjungo, Canonizationem præfati hujus Martyris promo-
vere, ac universæ Ecclesiæ peculiarem de illo Missam, atque Officium indul-
gere dignetur, quod, dum ad Ejus stabiliendam majorem gloriam obtentura
in spero, Beatitudini Vestrae longævum, ac prosperum Christiani Orbis regi-
men exopto, & omni cum filiali obsequio permaneo,

Sanctitatis Vestrae,

Dresdæ die 17. Maji 1720.

Humillima & Obedientissima Filia ac Serva

Maria Josephæ P. R. P. & Elect. Sax. Archid. Austriæ.

XVII.

Epistola Reverendiss. Archi - Episcopi Pragensis ad Sacr. Congregationem Rituum.

EMINENTISSIMI, ET REVERENDISSIMI DOMINI, DOMINI,
AC PATRONI COLENDISSIMI.

Perscripsi nuperrimè sub Dato Pragæ in Palatio solitæ Residentiæ meæ Archi-Episcopalis die 29. Januarij præsentis 1719. anni Reverendissimis Eminentiis Vestris, ac toti Sacræ Rituum Congregationi obsequentissimam Epistolam, in eadem litteras, à constituto à me in Causa Processus informativi super Fama Sanctitatis, Virtutum, Martyrij, & Miraculorum Venerabilis Servi Dei Joannis Nepomuceni, Judice Delegato cum adjunctis eidem Conjudicibus, ad me datas (in quibus me iidem de completo, & ad finem perducto ejusmodi Processu certiores reddiderunt) Reverendissimis Eminentiis Vestris totique Sacræ Rituum Congregationi devotissimè accludendo, cum annexa mea ex parte humili attestazione, quòd maxima hujus Venerabilis Servi Dei Joannis Nepomuceni *Fama Sanctitatis, Virtutum, Martyrij, & Miraculorum non tantum sit continua, universaliter divulgata, & constans, verum etiam apud omnes summos, & infimos Fidei Orthodoxæ Cultores magis, & magis crescat, in dies augeatur, & percrebescat*; devotissimè Vestris Reverendissimis Eminentiis, totique Sacræ Rituum Congregationi supplicando, quatenus Reverendissimæ Eminentiæ Vestræ, ac tota Sacra Rituum Congregatio Introductionem dictæ Causæ, & illius prosecutionem, & complementum benignissimè admittere, ac promoveri facere dignarentur, Cùm autem eadem fama Sanctitatis, Virtutum, Martyrij, & Miraculorum dicti fidelis Servi Dei Joannis Nepomuceni hodiedum (id quod interpositâ auctoritate meâ iteratò attestor) nullatenus minuat, imò in dies magis crescat, & notabiliter augeatur; idcirco apud Reverendissimas Eminencias Vestras, ac totam Sacram Rituum Congregationem nuperas preces meas devotissimè hisce renovo, ac prò inductione dictæ Causæ illiusque prosecutione iterum, iterumque humiliter supplico. Qui de reliquo Reverendissimarum Eminentiarum Vestrarum manus obsequentissimè exosculando indefinenter maneo,

Reverendissimarum, Eminentiarum Vestrarum, & totius Sacræ Rituum Congregationis,

Datum Pragæ in Palatio solitæ Residentiæ meæ in Cubiculo
Audientiarum deputato die 26. Februarii 1719.

Obsequentissimus Servus

Ferdinandus Archi-Episcopus Pragensis.

XVIII.

Alia ejusdem.

EMINENTISSIMI, AC REVERENDISSIMI DOMINI DOMINI AC
PATRONI COLENDISSIMI.

Instabam denuo in novissima Epistola mea apud Reverendissimas Eminen-
tias, & totam Sacram Rituum Congregationem praevis facta attestazione
de Fama Sanctitatis, Virtutum, Martyrii, & Miraculorum Venerabilis Ser-
vi Dei Joannis Nepomuceni, ejusque percrebescencia pro Causae hujusmodi In-
troductione, & ejusdem prosecutione usque ad felicem terminationem, &
complementum Reverendissimis Eminentis Vestris, totique Sacrae Rituum
Congregationi humiliter supplicando. Quia vero in comperto est famam
Ejusdem in hodiernam usque diem [id quod rursum cum interpositione auctori-
tatis meae palam attestari possum, & attesior] se magis, ac magis diffundere,
eandemque advertenter augeri, ac percrebescere, eapropter idipsum Reve-
rendissimis Eminentis Vestris, totique Sac. Congregationi Rituum ex parte
mea obsequentissimè hisce repraesentandum duxi, iteratis vicibus humiliter
supplicando, quatenus Reverendissimae Eminentiae Vestrae, ac tota Sacra Ri-
tuum Congregatio in adventu Portitoris ad Urbem, ubi is exemplum, seu
transumptum tam hujus super fama Sanctitatis, Virtutum, Martyrii, & Mi-
raculorum saepedicti Venerabilis Servi Dei Joannis Nepomuceni, quam de,
& super Cultu ejusdem immemorabili fabricati totius Processus altememora-
tae Sacrae Rituum Congregationi, aut ejusdem R. P. D. Secretario rite exhi-
buerit, atque deposuerit, Introductionem praenominatae Causae, & illius pro-
secutionem usque ad ejusdem felicem terminationem, & complementum be-
nignissimè admittere, ac promoveri facere dignentur. Hac spe fretus, quod
Reverendissimae Eminentiae Vestrae, ac tota Sacra Rituum Congregatio itera-
tis obsequentissimis precibus, ac intimis votis meis benignissimè aures prae-
bebant; qui de caetero manus Reverendissimarum Eminentiarum Vestrarum
devotissimè exortulando permaneo,

Reverendissimarum Eminentiarum Vestrarum, & totius S. Rituum Con-
gregationis,

Datum Pragae in Palatio solitae Residentiae meae Archi-Episcopalis in
Cubiculo Audientiarum deputato die 26. Augusti 1719.

Obsequentissimus Servus

Ferdinandus Archi-Episcopus Pragensis.

XIX.

Alia Ejusdem ad Sanctissimum D.N. Papam Clementem XI.

BEATISSIME PATER.

Quemadmodum jam de insigni Vitæ Sanctimonia, & rarissimis Virtutibus, quibus, Venerabilis Servus Dei *Joannes Nepomucenus* antè sæcula, dum inter mortales vitam ageret, luculenta extant librorum, & historiarum testimonia, necnon cælestibus Chriſmatis, eundem hætenùs condecorare Deo placuit, communis fama, ac tot populorum publica vox, non solum hinc in Bohemia, sed in universa Germania dilatata sit, excitatus ultiori desiderio, ut hic Sanctus Vir in commune Ecclesiæ solatium, Cleri decus, atque pietatis popularis incrementum, quem concordi Incolarum omnium suffragio etiam supremæ Sedis Authoritate Beati Cœlitis titulum post facta obtineat, præsumo huic tam æquo, tam utili, pióque negotio submississimas meas preces iteratq, & instantius adjungere, ut Sanctitas Vestra tanquam infallibile in Terris Oraculum voci non unius populi superaddere vocem Dei, & præfatum Magnum Virum, & Ecclesiæ Martyrem consueſtis Cœlitum honoribus quantocius impertiri, adornarèque dignaretur. Universum Regnum Bohemiæ unà cum cæteris incorporatis Terris Austriacis lætabitur, meque cum devotionis incremento gaudentem novâ, eaque singulari gratiâ Sanctitas Vestra specularitèr devinciet, quapropter Divinam Majestatem impensissimè precari non deſinam, ut longævum, necnon fortunatissimum regimen Sanctitati Vestræ concedat, cujus Apostolicam benedictionem pro hoc Regno Bohemiæ summa cum humilitate imploro, Sanctissimos pedes submississimò obsequio deosculans, maneo.

Sanctitatis Vestræ

Humillimus, & Obsequentiss. Servus, & Filius
Ferdinandus Archi-Episcopus, Pragensis.

XX.

Alia Ejusdem.

BEATISSIME PATER.

Prioribus binis juxta obligationem meam submississimè porrectis imploratoriis, ut Decretum Sanctificationis D. *Joannis Nepomuceni*, quod jam pri-

pridem à Sanctitate Vestra instantèr , & instantiùs expetij , superaddere minimè differre volui : adhuc semel , & quidem instantissimè postulans , ut difficultatibus omnibus communi Christiani Orbis consensui , ac desiderio post habitis quantocyus illud edere in lucem velit ; satis enim superque humano saltè judiciò videri potest debitis honoribus eum hominem tam diu carvisse , qui proprio sanguine tam præclarum testimonium reddidit veritati. Intelligit haud dubiè Sanctitas Vestra , quantum sæculari etiam Reipublicæ intersit recta facta , & fortia gesta præmijs donari , ut cæteris exemplo , ac stimulo sint ad similia , cùm foret occasio , suscipienda. Equidem si nihil aliud est , quod magis probet Eum verè Martyrem , magnorùmque meritorum fuisse , ac nunc æternâ illâ frui beatitudine , quibus ob constantiam Martyrij palma à Deo promissa est , & tot in dièsque post fata Miraculis undequaque præfulget , maximè ad se confugientes in periculo famæ , & honoris constitutos , quibus opitulari Numine concedente non derelinquit. Procumbit proindè mea nunc tertio , & instantissimè replicata petitio , quatenus Sanctitas Vestra Eundem Venerabilem Servum Dei numero Cœlitum per consuetam Canonizationem benignissimè accensere , & adscribere vellez. Quod Ego , & universa Natio Bohemica unicè in votis gerimus , cui de reliquo omnem incolumitatem , & felix regimen ad multos annos demississimo poplite peropto , & semper maneo.

Sanctitatis vestræ

Pragæ 1. Februarij 1721.

Humillimus, & Obsequentiss. Servus & Filius
Ferdinandus Archi-Episcopus Pragensis.

XXI.

Epistola Rm̃i Archi-Episcopi Vratislavienſis.

BEATISSIME PATER.

Notificavit mihi non ità pridem Archi-Episcopi Pragensis dilectio , quem admodum præviâ Sanctitatis Vestræ clementissimâ approbatione Processus inquisitorius in Vitam , Virtutes , & Miracula Venerabilis viri Joannis Nepomuceni Ecclesiæ Metropolitanæ Pragensis olim Canonici , non modò ritè institutus , & formatus , verum etiam fermè conclusus existat : & cùm nullus dubitem , exindè non modò sanctitatem vitæ , & excellentiam virtutum , sed & eximia Miracula , quibus Magnus hic Vir Dei tum in vita , tum post

E e

mortem

mortem claruit non minus probari, quàm voce Populi in hisce præsertim partibus, & per universam Germaniam celebrari, ac proinde cum omnibus Christi fidelibus nihil amplius in votis habeam, quàm ut Cultus eximij hujus Servi DEI ad maiorem ejusdem gloriam magis augeatur, & per universum mundum amplificetur; hinc est, quod Sanctitati Vestræ cum humillimo pedum osculo hisce instanter, instantius, & instantissimè supplicem, ut solemnem Canonizationis actum tandem clementissimè resolvere, & tam famosum Servum Dei Sylabo Sanctorum adscribere, interea verò benignissimè concedere non dedignetur, ut Sanctorum Missa, Officium, & Horæ Canonicae more in Ecclesia consuetò de eodem valeant piè recitari. Qui Sanctitati Vestræ perseveranti gratiæ me unicè recommendans, sum, & esse persevero.

Sanctitatis Vestræ

Vratislaviæ 16. Maij 1720.

Devotissimus, ac Humillimus Servus & Filius
Franciscus Ludovicus Archi-Episcopus, & Elector.

XXII.

Epistola Reverendissimi Episcopi Viennensis.

BEATISSIME PATER.

Nulla inter Curas meas Episcopales fatigat magis, quàm illa, qua in omnem partem intentus Sanctitati Vestræ præcipuè singula exponere, ac opportunè etiam eandem rogare soleo, quæ Deo honorem, Ecclesiæ decorem, atque animarum ad veram felicitatem promovendarum utilitatem spectant. Inter quæ, cum non minima sit, fama illa tam celebris, tantisque populorum nostrorum devotionibus frequentata de Servo Dei, & Martyre Joanne Nepomuceno, muneris mei esse duxi, Sanctitatem Vestram non solum de præfenti Cultûs statu certior reddere, sed insuper humillimè obtestari, ut inexplicabilibus adeò votis desideratam hujus Viri Canonizationem aliquando præparari curare dignetur.

Itaque Sanctissime Pater, in Diœcesi mea Viennensi vix est Ecclesia, vix Capella, aut vicus, in quibus præfati Viri Statua, & Imago non videatur, idque à tempore memoriam nostram excedente. Summi, Infimi, Imperator noster, totaque Augusta Domus Eum honoribus Divorum afficiunt. Quin Sodalitia ad Ejus promovendam devotionem instituta sunt, in quæ Augustæ quoque, & nuper pijsimè mortuæ Imperatricis Matris nomen legitur. Vota numerari nequeunt, quæ eidem fiunt. Miracula, quæ patrata feruntur, negari sinè impietatis nota à nemine possunt. Minima, quæ aspersa videri posset Ejus nomini labes, piaculo hîc ducitur. Exigebant ut etiam haud pridem ab omnibus Ecclesiarum Rectoribus

bus beneficia, & gratiæ, aliæque dignissima memorata, quæ impetraverit, aut quæ occasione Cultûs ejus gesta sunt, in magna copia afferabantur, Libelli, preces, cantiones; in omnibus Regionis nostræ linguis nil nisi ejus laudes resonant; ita ut nullus Sanctorum ab Ecclesia agnitorum, quod quidem enarrata attinet, majora indicia honoris accipiat. *Effigies ejus pendula à Nobilissimis quibusque Viris, ac Fœminis in specialem obsequij demonstrationem passim gestatur.* Denique Ecclesiarum nostrarum propensio, ac in alijs Sanctis nunquam visa, tam universalis, tam indelebilis Martyrij, pro Secreto Sacramenti pœnitentiæ tolerati, memoriam facit, ut frustra obniti censendi sint Ecclesiarum Præsules, quotiescunque eorum aliquid, vel aliqua, quæ exposui, in dubium revocari constiterit.

Quocircà Sanctitatem Vestram demississimis precibus exoro, ut consideratis cum Cultu immemorabili, tum Populi, Principum, Episcoporumque consensu benignissimè velit Terras nostras tam expetitò solatiò recreare, & consuetis in Ecclesia Dei vijs ad Canonizationem procedi curare, quo cum Ecclesiæ solemni Authoritate impofterum ea exhibeantur honorum insignia præfato Joanni Nepomuceno, quæ nunc torrente quodam, ac impetu omninò singulari eidem profunduntur. Prò qua Gratia inter Beatissimorum pedum oscula semper ero, is, quem me subscribo.

Sanctitatis Vestræ,
Datum Viennæ Austriæ die 17. Martij 1720.

Obedientiss. Humillimus Capellanus

Sigismundus Episcopus Viennensis.

XXIII.

Epistola Reverendissimi Episcopi Monasteriensis, & Paderbonensis.

BEATISSIME PATER.

N Usquam facilior ad concinnandas litteras calamus meus profilit; ac cum ejusmodi scriptionis argumento se destinendum prospicit; undè non modò ampliori fœnore gloriæ Divinæ succrescat seges; sed & Sanctitati Vestræ immortalis meritis à superis ineundi propullulet materies.

Minimè obscurum Sanctitati Vestræ observari poterit, quot jam continenter secula Gloriosi Christi Martyris Joannis Nepomuceni Sanctitatis fama pervagata sit, adeo ut nonnullis in locis Cultum, & communem cum Divis alijs venerationem à pervetusto jam ævo sibi conciliarit. Nequè eam populorum pietatem minus probasse; quin potius infallibili calculò suò firmasse visa est Divina Bonitas, quæ advocatò in Patrocinium Venerabili hoc Servo suo, prodigiosa tercenties ope suppli-

cibus adfuit : ut alijs repurgata ab infamiae fuligine fama , & in priorem asserta lucem , se quantocyus reddiderit. Alijs continuis ægritudinum molestijs durè , dirèque agitata sanitas , ad primam reducta temperiem sese ex templo restituerit ; Alijs denique alia Corporis , Animique beneficia plenò , ut loquimur , alveò defluerint. Quorum omnium memoriam , ut edaci dente non invaderet , consumeretque obliviosa temporum iniquitas : *Suspensis Sacrae Pœnitentiae Martyritabellis , erectis Eidem Statuis , propositis publico Cultui Imaginibus , memori illa posteritati avita pietas transcribere voluit , & commendare.* Nec pro augendis Patrono suo honoribus , *uniùs Pragæ , & Bohemiae studium desudavit ;* tacito enim cùm his fœdere etiam utraque conspiravit *Diœcesis mea : quarum Monasteriensis , vix unum in Metropoli sua Templum recenset : quod non suam sustinende Nepomucianæ Imagini Columnam dedicavit.* Paderbonensis verò novam in super amplificandæ illius venerationi Ecclesiam in loco ; qui accolis Hovelhoff dicitur , consecravit. Sed quorsum hæc ? Nempè , ut quem religiosi silentij ad supremum usque spiritum assertorem , famæ calumnia malè laborantis perpetuum vindicem , frequentem dejectæ Sanitatis Erectorem venerabundus celebrat fidelium consensus : Eundem Divorum honoribus auctum , Pontificium accessu suo oraculum Ecclesiæ Universæ reddat celebriorem. Id Nepomuciani sanguinis immolata æternæ veritati purpura ; Id coruscantia toto propè , quæ pater , Germano Orbe prodigia , id finitorum calentia exspectant , postulantque meis juncta Clientum suspiria.

Haud igitur patere , Beatissime Pater ; ut à Catholicorum d'utiùs Aris Apostolicæ Sedis vòro destitutus , admirabilis Dei Servus exulet. Quin potius benignam Sanctitatis Vestræ aurem humillimæ meæ , & plurium aliorum preces obtineant : ut , quem Superum pridem recepere in Cœlos palatia , Pontificia pariter Authoritas ad Sanctorum in Terris evehat subsellia. Ita Ecclesiam Orthodoxam novo præsidio , Te Ipsum , Beatissime Pater , multiplicatò Patrociniò , me verò , plurimòsque Magni Martyris , studiosos mirificò benignissimè solatiò cumulabis. Quod dùm optimæ plenus spei , ac fiduciæ exspecto : cùm reverendissimo Pedum osculo Beatorum ad Urnam usque , & Cineres permaneo , & subscribor.

Sanctitatis Vestræ ,

Monasterij Westphaliæ 5. Aprilis 1720.

Humillimus , & Obedientissimus Filius

**Clemens Augustus Electus Monasteriensis ,
& Paderbornensis.**

XXIV.

Epistola Reverendissimi Episcopi Basilenfis.

BEATISSIME PATER.

SI opera Dei revelare, & confiteri [Angelico eloquio Teste] honorificū est, gaudebit utique, & plurimum gratulabitur sibi Sanctitas Vestra, suoque glorioso Nomini, & mundo noto augendi Divini, Sanctorumque Cælitum honoris incomparabili zelo condignum censebit, quæ mira, mirabilis in Sanctis suis Deus, in Devoto, ac fideli Servo suo *Joanne Nepomuceno*, olim, dum in terris viveret, Cathedralis Archi-Episcopalis Ecclesiæ Pragensis in Bohemia Canonico, insigni, ac famoso Verbi Divini Prædicatore, & quondam piissimæ Regni Bohemiæ Reginae Joannæ à Sacris Confessionibus, [inviolabilisque Sigilli Sacramenti Pœnitentiæ] invicto servatore, & ea propter Glorioso Martyre, pro sua majori Gloria, & devotorum Christi fidelium summo solatio, & ædificatione operari dignatus est, revelari, ac pie eum in finem commemorari, audire, ut Sanctitas Vestra benignè attentis authenticis attestatis omni exceptione majoribus, solidissimisque & incontestabilibus argumentis, quæ Viri gravissimi, & summæ authoritatis, primæque Sphæræ Principes Christiani de, & super manifesta hujus magni Servi Dei vitæ sanctimonia, incomparabilibus meritis, heroicis, & Theologicis virtutibus innumeris miraculis etiam primæ classis coruscata multifariè Sanctitati Vestræ humiliter perhibere fatagent, instanter, instantius, instantissimèque supplicantes, ac rogantes, quatenus Sanctitas Vestra communia illorum vota, preces humillimas, ac pia desideria clementer exaudire dignetur eo devotè tendentia, ut tandem fidelis hic, & Venerabilis Christi Servus dignissimus, Beatorum Cælitum fastis calculo infallibili Supremæ Authoritatis Apostolicæ ritu solemniter adscribi mereatur, aut saltem ejusdem Canonizationis Processus consueti promoveantur, & interea Sanctitas Vestra sua Apostolica Authoritate clementissimè indulgere non dedignetur, ut ad interim ad honorem hujus tam Gloriosi Servi Dei Officium Divinum, & Sacrificium Missæ celebrari liceat, illèque pro vero Sacramenti Pœnitentiæ Martyre declaretur, quod utique in magnum incrementum Ejusdem pijs Cultus, & in primis ad majorem Dei Gloriam, & peculiari-ter ad augendam, & vindicandam majorem Venerationem ergà Sanctissimum Pœnitentiæ Sacramentum, maximè in his depravatis Germaniæ nostræ partibus tantoperè commendabilem, attento vel maximè, quod Sanctitatis odor, &

fama publica hujus Devoti Servi Dei non solum in tota Germania nostra, sed, & in universo Christiano Orbe in tantum jam à Sæculis invaluit, & in dies magis, inclarescat, ut Devoti Christi fideles illum passim, & palam prò vero, & indubitato Sancto Martyre, Thaumaturgo communi voce Populi deprædicent, & confiteantur, ac prò tali singulariter etiam hujus meæ Deceſis Devoti Subditi una mecum peculiari devotione venerentur, & colant, ex quo justo motivo mihi de summa Benignitate Sanctitatis Vestræ licitum præsumo præfatorum Devotorum supplicantium communibus piis votis, ac desiderijs subscribere, & particulare meum suffragium filiali cum respectu, & fiducia addere, qui cum devoto Sacrorum Pedum oculo me, totamque Diæcesim meam Paternæ, ac Clementissimæ Sanctitatis Vestræ Protectioni flexo poplite amplius, & humillimè recommendando sum, esseque ad cineres ulque pergo,

Bruntruti 27. Martij 1720.

Sanctitatis Vestræ.

*Humillimus, Devotissimus, & Obedientissimûsque
Servus, ac Filius.*

Joannes Conradus Episcopus Basilensis.

XXV.

Epistola Reverendissimi Episcopi Frisingensis.

BEATISSIME PATER.

Sicut ineffabilis Dei Clementia Ecclesiam toto Orbe dilatatam Sanctorum Virorum Syderibus semper exornat: ita illorum Sanctitatem non sub modio delitescere, sed suprâ Candelabrum positam toti mundo lucere, ac omnem terram illuminare disponit. Undè dum maturè considero, quæ de Ven. Servo Dei Joanne Nepomuceno, Metropolitanæ Ecclesiæ Pragensis quondam Canonico, & Reginae Joannæ Confessario ad meam etiam Diæcesim detulit fama, non infimum Sanctorum Virorum locum eundem tenere, ac tanquam novum sy-
dus ad fertilissimum Ecclesiæ Campum etiam nostris temporibus illuminandum, datum nobis esse invenio. Hic siquidem fidelissimus Sacramenti Pœnitentiæ Minister nec blanditijs, nec minis, aut tormentis ad violandum Confessionis Secretum, ad quo à Rege Wenceslao IV. modis omnibus urgebatur, adigi potuit, sed potius mortem subire, quam Sigillum infringere voluit, quâ generosâ, & pluiquam heroicâ resolutione factum, ut statim ac jussu præ-

præmemorati Regis è Ponte Pragensi in Fluvium Moldavam præcipitatus , & ibi submersus obiit , voce populi Sanctus proclamatus fuerit , hæc fama Sanctitatis , & prodigiorum longè latèque diffusa in fidelium mentibus summam venerationem excitavit , quæ à tempore mortis usquè ad præsens non solum in primo vigore permansit , sed majus in dies incrementum sumpsit , crescentibus prodigiis , & miraculis , quibus Deus Servi sui merita , & Sanctitatem manifestare , suosque fideles , qui prælaudatum Venerabilem Virum in varijs necessitatibus invocant , plurimis , eisque maximis beneficijs cumulare hucusque non destitit. Et idè Germania , & præsertim Bohemia a tempore Martyrii hunc Ven. Dei servum , ut sanctum venerata est , sapissimè præsens Eiusdem auxilium experta , & in mea Diocesi à longissimo tempore , ut Sanctus colitur , ac ob magna , miraque prodigia , & beneficia , ut Thaumaturgus celebratur , præsertim ab illis , qui in periculo fame perdenda constituti , invocato ejusdem nomine , manifestum auxilium experti sunt. Ob quæ , & alia plura , quæ in Processu luculentius apparebunt , nihil mihi reliquum videtur , quàm quòd inter Sanctorum numerum positus à tota Ecclesia piè coleretur. Idcirco Sanctitatem Vestram cum alijs Germaniæ , & præsertim Bohemiæ Archi-Episcopis , Episcopis , Principibus , & Proceribus , & Ego singulari devotione erga magnum hunc Dei Famulum motus supplex Orator accedo , instantissimè efflagitans , demandare dignetur , ut Processu desuper ritè completò dictus Venerabilis Dei Servus Joannes Nepomucenus numero , ac cæui Sanctorum Martyrum aggregetur , certò exinde meum intentum consecuturus , quale est augmentum honoris Dei , singularis æstimatio Sacramenti Pœnitentiæ , ut valida hujus Venerabilis Servi Dei apud Deum Intercessio non solum pro majori Christianitatis incremento ac hisce maximè calamitosis temporibus Religionis Catholicæ fortissimo propugnaculo , & scuto inexpugnabili , sed etiam pro incolumitate Sanctitatis Vestræ , quam ad plurimos annos pro majori Universalis Ecclesiæ incremento eidem ardentissimis votis apprecor , & Sanctissimos pedes humillimè exosculor ,

Frisingæ die 3. Maij 1720.

Sanctitatis Vestræ ,

Humillimus , & Obedientissimus Capellanus

Joannes Franciscus Episcopus.

XXVI.

Epistola Reverendissimi Episcopi
Eistatii.

*SANCTISSIME AC BEATISSIME
PATER.*

Post beatorum pedum oscula paratissimam subjectionem.

BEati Joannis Nepomuceni, increscens undiquè fama Sanctitatis, & largitas beneficiorum, in sibi devotos, præsertim Bohemos, & Germanos, devotionem taliter promovit, ut non tantum hunc ardentè ament, & venerentur, sed & honorem illius zelantes, Canonizationem publicam, & solemnem, summoperè desiderent. Qua de causa, ut lux hæc super Candelabrum Ecclesiæ ponatur, & lucere valeat, omnibus, qui in Domo sunt, pari devotione, quâ in dictum Sanctum feror, & motu proprio incitatus, Sanctitatem Vestram humillimè rogare volui, dignetur preces meas, atquè Fidelium vota, clementissimè suscipere, & exaudire, præfatique Beati Nomen Sanctorum Albo inferere; intereà autem, usquè dum Processus Canonizationis ritè fuerit confectus, benignissimè concedere, ut de præfato Beato, ad Ejus honorem, & Populi consolationem, Missa cum Officio celebrari valeat. Gratiâ hanc Beatus Joannes Nepomucenus apud Deum compensabit, & prò Incolumitate Sanctitatis Vestræ intercedet, prò qua, & Ego perenniter implorare non desinam, atquè supplex Sanctitatis Vestræ emorior.

Eistatii die 13. Martii 1720.

Sanctitatis Vestræ,

Obedientissimus Filius, & Servus intimus

Joannes Antonius Episcopus.

XXVII.

Epistola Reverendissimi Episcopi
Reginæ Hradecii.

BEATISSIME PATER.

HAbet ab antiquitate suffragium, quò non immeritò singulari gaudet prærogativâ; in perenni Sanctitatis fama fundatus religiosus Cultus, in cujus possessione à temporibus

ribus existit Fidelis DEI Servus Joannes Nepomucenus olim Metropolitanæ Ecclesiæ Pragensis Canonicus, qui cum Regina Joannæ, Wenceslao Bohemiæ Regi matrimonio junctæ, Confessionem Sacramentalem revelare constantissimè renueret, carceri mancipatus, variisque tormentis afflictus, tandem in flumen Moldavam demersus, tanquam fortissimus Christi Achler, & verus Sacramenti pœnitentiæ Martyr gloriôsè occubuit; Insignis perfectò victima, quam charitatis, ac justitiæ zelus præclarissimò fidelitatis exemplò, nec non salutari Universæ Ecclesiæ ædificationi immolavit, cujus agni, quia Sacrosancto silentio mutus erat, ad occisionem ducti Innocentiam, ac Sanctitatem luculento Prodigiorum testimonio abundè probatam Majestas Divina religiosè venerandam proposuit, & tanquam triumphantem agnum dignum esse declaravit aperire librum, in quo Sanctorum Martyrum numero adscriberetur, ad quem Cœlo recens natus Christi Imitatorem Dulci Cultu adorandum Stellæ, quæ post obitum ejus super locum, in quo Sacra illius Exuvie jacebant, portentôsè apparuerant, velut signa magnæ Sanctitatis, Regale Sacerdotium, Principes, Dynastas, & cujusvis statûs fideles perduxerunt; continuatò verò ad hanc usque diem temporis cursu, quamplurima miracula à Deo per ejus intercessionem patrata, & copiosæ gratiæ, ipso patrocinate, obtentæ, totum Bohemiæ Regnum, cunctas hæreditarias Augustissimæ Domûs Austriacæ Provincias, & non paucas aliorum Principum Regnantium Ditiones, non humanò, sed supernò impulsu motas ad inenarrabilem Ejusdem venerationem hodiè deducunt; unde cum prodigiosè restituta vitæ sanitate, pari, imò alacriori, ac frequentiori passu in periculo constituta, sed implorato Protectore Joanne Nepomuceno mirabiliter salvata Famæ Integritas, aliisque cumulata gratiis confugientium Populorum devotio appenso multiplici gratitudinis Anathemate, melius dixerim, affixo ad Sacra huius gloriosi Martyrij ipsa corde, suorum votorum compos lætabunda revertitur.

Cum itaque Beatissime Pater huius Viri Dei singularis, ac validissimi servandæ bonæ famæ Patroni ingens meritum eos sibi vendicer honores, quibus post Divinæ remunerationis ubertatem in Cœlis Majestas Dei mediante infallibili Vicarij sui Oraculo fideles servos, & in gratia in æternum firmatas amicos præmiare dignatur in terris.

Idcirco Sacris pedibus Sanctitatis vestræ, unà cum Crege Pastoralis curæ meæ commisso humillimè advolutus, devotissimas preces meas, & ardentissima mihi concediti Populi suspiria, ferventissimis totius Regni Bohemiæ, aliarumque Provinciarum votis enixè adijcio, ut quemadmodum ob Sacrosanctum prò Sigillo Sacramentalis Confessionis servando silentium, hunc fidelissimum Ecclesiæ Christi Ministrum universi populi acclamatio, & inde-

sinenter flagrantibus inexplicabili devotione cordibus deprompta , ac per Orbem diffusa vox , solemnī apotheosi dignissimum deprædicat, imò jam Sanctum in Cælesti gloria Triumphatorem ab immemorabili tempore nuncupat, ac Divinò (prout non dubitamus) instinctu , varijs religiosi Cultûs modis veneratur, ità in perfectam adimpletionem communis omnium desiderij , Altissima Sanctitatis Vestræ Potestas hanc ipsam venerationem haud dubiè divinitus hominum cordibus infusam clementissimè approbabit , ac ponderatâ prò more Viri Dei admirabili Sanctimoniâ eidem Cultum Sanctis debitum à cunctis Christi fidelibus jure merito exhibendum solemnīs Canonizationis vigore decernet ; interim verò (quod in præsenti ardentissimè postulatur) intuitu religiosi, & publici Cultûs, in Cujus possessione ipse ab immemorabili permanet , ac ob constantissimam Sanctimonæ famam per Christianum Orbem longè, latèque diffusam de eo tanquam de Martyre recitandum Officiū, & celebrandam Missam ad gerendum tantæ devotioni morem justâ beneficiâ indulgebit. Cui à Largitore Bonorum omnium longævus annos in Sanctæ Ecclesiæ felicitatem , & incrementum in omni prosperitate transigendos non minus sincero quàm specialibus gratus devincto animo incessanter exopto ,

Reginæ Hradecij 15. Septembris 1720.

Sanctitatis Vestræ ,

Humillimus , subjectissimus , & obedientissimus

Joannes Adamus Comes Wratislavv Episcopus Reginæ
Hradecensis in Regno Bohemiæ.

XXVIII.

Alia ejusdem.

BEATISSIME PATER.

Perorare non cessat coram Sanctitate Vestra Justitia Causæ Servi Dei Joannis Nepomuceni quondam Metropolitanæ Ecclesiæ Pragensis Canonici, quem ob servatum inviolatum Confessionis Sacramentalis Sigillum justu Regis Wenceslai Ignavi dicti, in Flumen Moldavam demersum , portentos è apparentibus super Sacras Ejus exuvias stellis, vel ut igneis linguis super Fluminis aquas delapsis, Dilectum Christi Imitatorem, in quo sibi Deus benè complacuit , Cælum ipsum tanquam invictum Sacramenti Pœnitentiæ Martyrem mirabiliter clarificavit , iisdem Syderibus , velut festivis ignibus triumphanti ejus fidelitati applausit, quasi in Ejus Encomium decantaret . Aquæ multæ non potuerunt extinguere Joannis Nepomuceni erga Pœnitentem Reginam Joannam charitatem , nec Flumina Ejusdem justitiam obruere valuerunt ; & illico

illico tam Cleri, quam aliorum cujusvis status hominum animos ad Religiosæ Venerationis Cultum, Coronâ redimito Christi Athletæ præstandum, supernò motu pertraxit; pro cuius honore nunc recensitum Sacrosanctum silentium loquitur, heroicè servata propugnataque Sigilli Confessionis integritas Sanctitatis Ejus firmat opinionem; ac velut signaculum super corda fidelium, tanquam bonæ famæ admirabilem Tutelarem positum, imò profundè impressum conservat; Virtutum illius in gradu heroico sublimitas altè clamans Cultu Dulciæ venerandum deprædicat; vox de Nube Testium omni exceptione majorem super ejus publico Cultu à tempore memoriam hominum superante nunquam interrupto, & super Sanctitatis fama ritè examinerum semper pro Sancto Martyre habitum commendat, prout & innumeræ gratiæ per Eius invocationem obtentæ, imò quamplurima miracula verissima Omnipotentia Divina de Sanctitate gloriosi hujus Martyris testimonia, ita Virum Numini charum, ac validum in quacunque necessitate Auxiliatorem dilaudant, ut Joannem Nepomucenum Magnum coram Domino, cum quo prodigiorum Patrix Dei manus est, resonante per Universum Christianum Orbem voce incessanter concelebrent. His Cæli, terræque acclamationibus Divum Joannem Nostrum solemnî apotheosi dignissimum depræcantibus, & voce Populi (quam in casu nostro vocem Dei esse minimè dubitamus) jam ab immemorabili Sanctum, gloriosum Martyrem, ac miraculis clarum salvandæ bonæ famæ Patronum nuncupante, denuò ad pedes Sanctitatis Vestræ, unâ cum Grege Pastoralî curæ meæ concredito venerabunda devorione prostratus, flagrantissimis totius Regni Bohemiæ, aliarumque Provinciarum votis humillimè expositis, iteratas preces enixè adijcere præsumo, ut Sanctitas Vestra, utpotè Supremus Pastor, cuius vocis Oraculo Deus loquitur, tam ardentè desideratâ consolationis ubertate totum Christi Ovile sibi commissum repleat, ac ponderato sæpèdicti Servi Dei admirabilis Sanctimonie merito, Eum tanquam innocentem agnum, quia Sacrosancto silentio mutus erat, ad occisionem ductum, simulque à charitatis, & justitiæ, nec non fidelitatis zelo immolatum in cælesti gloria triumphantem Sanctis debito Cultu Dulciæ honorandum esse, infallibili Canonizationis voce decernat; Interim verò secundum ardentissimum in præsentî Omnium votum, ut de Eo, qui ante plura secula meruit supremos laudis religiosæ honores, tanquam de Martyre Divinum Officium recitari, & Missa celebrari possit, clementissimè indulgere dignetur. Quam ut Deus ter Optimus Maximus Sanctæ Romanæ Ecclesiæ diutissimè, & felicissimè

regnantem conseruet, toto corde, ac humilis devotionis candore precor,
 Sanctitatis Vestrae,

Humillimus, subjectiss. Servus & Obedientiss. Filius
 Joannes Adamus Wradislavv Episcopus
 Reginae Hradecensis.

XXIX.

Epistola Reverendissimi Episcopi
 Litomericensis.

BEATISSIME PATER.

Iam inde ineunte ætate meâ, Pater Sanctissime, tametsi longinquus, alienigena, summô studiô optavi, ut Venerabilis Dei Servus, ac Martyr Joannes Nepomucenus, Bohemici Regni Gloria, & ornamentum, in Sanctorum numerum Vestrae Apostolicæ Sedis decretô referretur. Adscitus deinde, & quasi adoptatus in idem Regnum per Episcopalem Dignitatem, quâ ex benignissima concessione vestra decimô jam annô fruor, cum in ipsum locum venissem, fortissimi illius Athleræ sanguine consecratum, illustratûmque miraculis, quæ omnem vim dicendi, ac cogitandi tam numerô, tum admirabilitate supergrediuntur; eò ardentius idipsum exoptare cœpi, quò propius & locum, & genus mortis vidi, & audiui. Cùmque jam nimium diu rem illam protrahi viderem, Divinô consiliô nescio quo, tametsi Christianæ Reipublicæ tam utilem, ac honorificam, angebar animô mecum, tacitusque venerabar incomprehensibilia Judicia Dei, & investigabiles vias ejus. Sed cùm, divinâ favente gratiâ, ille dies aliquandò illuxerit, quæ nobis propè certâ spem facit, ut omnes, qui Christiani nomine censemur, brevi compotes fiamus voti per solemne Sanctitatis Vestrae prædicti Martyris Sanctificatione decretum. Ad Sanctissimos Pedes Vestros provolutus, illud instanter postulo, ad totius Curiaë triumphantis lætitiâ, nec non militantis solatium, quæ diutius glorificationem tam præclari Hominis differri ægrô jam animô patitur. Haber hic Sanctitas Vestra, quô Cœlum sibi, terramque devinciat, maximè verò immensam multitudinem hominum, qui ad id incredibili cupiditate aspirant, inter quos cum desiderio non infimus ego sum, nec devotione, humilitate, quâ possum maximâ iterum id precor, ac ad Sanctissimorum Pedum osculum provolutus remaneo.

Bonnæ 14. Aprilis 1720.
 Sanctitatis Vestrae

Humillimus, Obedientissimus, Obsequentissimus Filius,
ac Servus
 Hugo Franciscus Episcopus Litomericensis.

XXX. Alia Ejusdem.

BEATISSIME PATER.

SI quis Christi fidelium est Sanctissime Pater, qui summò studio optare debeat, ut Divinus ille Homo *Joannes Nepomucenus* Sanctorum numero adscribatur; Nos certè sumus, innumerabilis multitudo mortalium, omnium Nationum, omnium ætatum, ac ordinum, qui incredibili, ac singulari ipsius devotione afficimur, & patrocinium in adversis, ac difficillimis rebus experimur, in dies singulos. Si vestræ Sanctitati referre aggrediar coneursum, & effusionem Hominum ad ejus Tumulum, non quidem ex Urbe, & Regno tantum; sed ex omnibus, vel remotissimis Imperii Partibus, aliisque Regionibus, vel ut gratias petant, vel ut pro acceptis vota exsolvant, nimis prolixus sum, ac inutiliter importunus, cum ex amplissimis, ac approbatissimis documentis, quæ Sanctæ isti Apostolicæ Sedi super hac re sunt exhibita, luce ipsâ clariùs fiat nullum locum citrà montes esse sanctiorem, ac frequentiore monumentò, quod illius Reliquias, quolibet pretiosissimò thesaurò pretiosiores occludit. Quò quidem, si nihil aliud est, quod magis prober, Eum verè Martyrem magnorùmque meritorum fuisse, ac nunc æternâ illâ frui Beatitudine, quæ suis militibus strenuis, bonum certamen certantibus à Deo promissa est, tutò à Sanctitate Vestra instantiùs petere posse videor, ut quod totus Fidelium, cætus pro certò tenet, id Ipsa tolemni Decretò rarum habere, ac confirmare dignetur. Quod dum avidissimè expecto, in osculo Sanctissimorum Pedum remaneo.

Bonnæ 22. Junij 1720.

Sanctitatis Vestræ,

*Humillimus, Obedientissimus, & Obsequentissimus Filius
ac Servus.*

Hugo Franciscus Episcopus Litomericensis.

XXXI. Alia ejusdem.

BEATISSIME PATER.

SI quid se interjiciat, quò, pessimò, ut ajunt fatò fiat, ut Decretum Sanctificationis D. *Joannis Nepomuceni*, quod jam pridem à Sanctitate Vestra instantèr, ac instantiùs expeti, ulterius differri debeat, adhuc semel, & quidem

instantissime postulo, ut difficultatibus omnibus communi Christiani Orbis consensui, ac desiderio posthabitis, quantocyus illud edere in lucem velit, satis enim superque humano saltem iudicio videri potest, debitis honoribus Eum Hominem tamdiu caruisse, qui proprio sanguine tam præclarum testimonium reddidit veritati. Intelligit haud dubie Sanctitas Vestra, quanti Sæcularis etiam Reipublicæ interfit, rectè facta, ac fortia gesta publicis præmijs donari, ut cæteris exemplo, ac stimulo sint, ad similia. cum feret occasio, suscipienda. Atque inter Christi fideles eò plaris id referre credendum est, quò magis in dies charitas refrigescit, ac paucissimas nostris hiscè temporibus reperire esset, qui pro confessione fidei, quam profitentur externè, sanguinem suum dare parati forent. Quod quidem cum fecerit Venerabilis Joannes Nepomucenus neque minus strenuè, ac fortiter, quàm primævæ Ecclesiæ Martyres; ut ad publicam, privatamque utilitatem in Universi Orbis conspectu per Decretum Vestrum, Sanctissime Pater, vita, morsque ipsius gloriosissima ponatur, iterum, atque iterum deprecans, ac summa cum humilitate Apostolicam benedictionem implorans remaneo.

Bonnæ 30. Augusti 1720.

Sanctitatis Vestræ,

Humillimus, Obedientissimus & Obsequentiss. Filius ac Servus
Hugo Franciscus Episcopus Litomericensis,

XXXII.

Epistola Reverendissimi Episcopi, Brixinensis.

BEATISSIME PATER.

Immaculata Christi Sponsa Sancta Dei Ecclesia sicut in exordio Sacratissimi sui Connubij non alium, nisi Sponsum Sanguinis, qui eundem usque ad ultimam guttam profudit, invenit, sic quoque nonnisi Sanguine SS. Martyrum verò Christianorum semine propagata, & tanquàm lacte enutrita est, ita ut posterioribus his quoque temporibus nunquàm defuerint gloriosi Christi Athletæ, qui sanguineo suo semine eandem Divinam Sponsam novâ Prole identidem, nec quidquàm contrahentibus tum Paganorum apertis insultibus, cum Hæreticorum occultis insidijs fæcundârunt. Inter quos præcipuè in hæc nostra tempora Altissimo Divinæ Providentiæ Consilio reservatus videtur Venerabilis Christi Servus Joannes Nepomucenus, Metropolitanæ quondam Ecclesiæ Pragensis in Regno Bohemiæ Canonicus, & Reginae Joannæ à Sacris Confessionibus, qui impii Wenceslai Regis, Pigri nomine notati, & Mariti prælibatæ Regi-

Reginæ , nefario mandato, quòd Secreta in Sacro Tribunali sibi à Regina credita violationem Sacramentalis Sigilli revelare recusavit , equuleos , & alia crudelitatis instrumenta perpeffus , tandèm in præterfluentem Moldavam demersus est , cujusmodi quidèm gloriolo Martyrio modernorum præsertim Hæreticorum saluberrimum Pœnitentiæ Sacramentum , & ejus Ministros calumniantium licentia , & petulantia confunditur ; Orthodoxorum verò Fides firmiter roboratur. *Estque istorum jam à tempore felicissimi hujus Servi Dei obitus tam publica , universalis , nunquam interrupta de ejusdem Sanctitate , & Virtute Miraculorum opinio , ergaque Eum devotio , ut innumeras quodammodò sit ad Ejus in majori Ecclesia Pragensi asservatos Sacros Cineres , præsertim sinistra famâ periclitantium confluxus , quò devotio tota latè , qua patet , Catholica Germania adeò increbuit , ut nonnisi Sancti nomine à vulgo compelletur , sed ejus quoque honoribus ubique magnis etiam sumptibus erectæ Statuæ videantur : nihil proindè ejusdem Gloriæ deest , nisi ut Sanctitatis Vestræ quoque accedat irrefragabile hac in parte Oraculum , quò Servus hic Dei solemni ritu Sanctorum Martyrum tabulis inferatur , quod à Sanctitate Vestra Universus Episcoporum , & Sacerdotum Ordo , necnon omnis Catholica Plebs Germaniæ Sanctitati Vestræ apprimè devota expectat , ac demississimè supplicat , sperans , splendore novi hujus syderis nefandæ Hæreseos tenebras per se jam in Occasum inclinatas penitus dissipatum , lucem è contrâ veritatis oppressæ Patriæ ex integro restitutum iri. Quam gratiam , dùm à Sanctitate Vestra Ego quoque pro mea parte filiali confidentiâ & reverentiâ , ac omni , quâ possum efficaciâ efflagito , cum Sanctissimorum Pedum osculo Me , & Ecclesiam mihi licet indigno commissam Paternæ sollicitudini , & Altissimæ Protectioni submississimè commendo.*

Brixiniæ 8. Aprilis 1720.

Sanctitatis Vestræ

Humillimus , Devotissimus & Obsequentiss. Filius & Creatura
Caspar Ignatius Episcopus Brixinensis,

CATALOGUS

ALIARUM EPISTOLARUM.

*Pro Canonizatione Beati Ioannis Nepomuceni comprobantium
Cultum immemorabilem & longè, latèque diffusum.*

- XXXIII. Epistola Reverendis, Capituli Ecclesiæ Litomeritensis sub datum
Litomerisii 14. Martij 1720.
- XXXIV. Alia Ejusdem sub datum Litomeritij 2. Novemb. 1720.
- XXXV. Alia Ejusdem sub datum Litomeritij 3. Februa. 1721.
- XXXVI. Epistola Reverendissimi Capituli, & Canonorum Reginahrade-
cij sub datum Reginahradecij 15. Septemb. 1720.
- XXXVII. Alia Ejusdem.
- XXXVIII. Epistola Reverendis, Abbatis Canonorum Lateranensium in
Carlshoff.
- XXXIX. Epistola Reverendis, Abbatis Gregorij Orzenacshek Abbatis in
Carlshoff sub datum Pragæ in Canonica Carlovienfi Novembris 1720.
- XL. Alia Ejusdem sub datum Pragæ in Canonica Carlovienfi die 3. Febr. 1721.
- XLI. Epistola Reverendis, Generalis Magistri, & aliorum Religiosorum
Ordinis Crucigerorum cum rubra Stella.
- XLII. Alia Ejusdem sub datum Pragæ 28. Octobris 1720.
- XLIII. Alia Ejusdem sub datum Pragæ 24. Februarii 1721.
- XLIV. Epistola Reverendis, Patris Abbatis Langhe in Franconia Superioris
Germaniæ sub datum Langhemij 12. Julij 1720.
- XLV. Epistola Reverendis, Patris Ottmarizinck, Ord. S. Bened. Abbatis
Brzeunoviensis, & Braunensis, ejusdem Sacr. Ord. per Bohem. & Morav.
Visitatoris perpetui sub datum Braunæ in Bohemia prima Januarij 1721.
- XLVI. Alia ejusdem sub datum Braunæ in Bohemia prima Februarij 1721.
- XLVII. Epistola Abbatum Ord. S. Bened. in Bohemia.
- XLVIII. Epistola Congregationis Cisterciensis in Germania.
- XLIX. Epistola nomine totius Provinciæ Bohemiæ Ordinis Prædicatorum.
- L. Alia ejusdem sub datum Pragæ die 14. Septembris 1720.
- LI. Alia Ejusdem sub datum Pragæ die 7. Februarij 1721.
- LII. Epistola P. Provincialis Bohemiæ, & aliorum Religiosorum Ordinis
Minorum Conventualium S. Francisci.
- LIII.

- LIII. Alia Ejusdem sub datum Vratislaviæ die 2. Nov. 1720.
- LIV. Alia Ejusdem sub datum Vratislaviæ die 3. Februarij 1721.
- LV. Epistola P. Provincialis Ordinis Servorum B. M. V. Provinciæ Bohemiæ sub datum Pragæ 25. Septembris 1720.
- LVI. Epistola Religiosorum Ordinis S. Augustini sub datum Pragæ die 5. Novembris 1720.
- LVII. Alia Eorundem sub datum Pragæ die 4. Februarij 1721.
- LVIII. Epistola Prioris Provincialis per Germaniam Superiorem, Hungariam, & Bohemiam Ordinis Carmelitarum.
- LIX. Epistola Præpositi, & Clericorum Regularium Theatinorum Pragæ.
- LX. Epistola P. Provincialis Societatis Jesu, & aliorum sub datum Pragæ 24. Maij 1720.
- LXI. Epistola Ministri Provincialis Bohemiæ Ordinis Minorum Reformatorum S. Francisci.
- LXII. Alia Ejusdem sub datum Pragæ 15. Novembris 1720.
- LXIII. Alia Ejusdem sub datum Pragæ 5. Februarij 1720.
- LXIV. Epistola P. Provincialis, & Conventus Germano-Bohemici Fratrum Eremitarum Excalceatorum Ordinis S. Augustini sub datum Viennæ Austriæ die 9. Novembris 1720.
- LXV. Alia Prioris ejusdem Ordinis Conventus Sancti Wenceslai Neo-Pragæ.
- LXVI. Epistola Ministri Provincialis per Bohemia, Moraviam, & Silesiam, & aliorum Capucinorum sub datum Pragæ 5. Maij 1720.
- LXVII. Alia Ejusdem sub datum Pragæ 4. Novembris 1720.
- LXVIII. Alia Ejusdem sub datum Pragæ 3. Februarij 1721.
- LXIX. Epistola Senatûs Vetero-Pragensis, Neo-Pragensis, & Micro-Pragensis sub datum Pragæ 21. Martij 1720.
- LXX. Alia Ejusdem sub datum Pragæ 5. Novembris 1720.
- LXXI. Alia Ejusdem sub datum Pragæ 3. Februarij 1721.
- LXXII. Epistola Magni Collegij Carolini Pragæ sub datum Pragæ 3. Aprilis 1720.
- LXXIII. Alia Ejusdem sub datum Pragæ 4. Novembris 1720.
- LXXIV. Alia Ejusdem sub datum Pragæ 8. Februarij 1721.
- LXXV. Epistola Universitatis Viennensis sub datum Viennæ Austriæ 20. Martij 1720.
- LXXVI. Epistola Universitatis Vratislaviæ sub datum Vratislaviæ 28. Martij 1720.
- LXXVII. Alia Ejusdem sub datum Vratislaviæ 15. Octobris 1720.

LXXVIII. Epistola Reſtoris, Cancellarij, & totius Magistratûs Academici
in Collegio Academico Societatis Jeſu Olomucij.

R E V I S A.

Jo. Zucherinius Sub-Promotor Fidei.

SUMMARIUM

SVPER DVBIO

*An Sententia Reverendiſſimi Archi-Epiſcopi Pra-
genſis lata ſuper caſu exceptio à Decretis ſel. rec. Urbani Papæ
VIII. ſivè ſuper Cultu publico ab immemorabili tempore di-
ſto Beato præſtito ſit confirmanda in caſu, & ad ef-
fectum, de quo agitur?*

Beatiffime Pater.

Num.
Commiſſio In-
troductionis
cauſæ per ſan-
ctiſſimum ſig-
nata, cujus
originale da-
tur in mani-
bus Emi. Po-
tentis,

Observatum Sacræ Confeſſionis Sigi'llum Joannes dictus
Nepomucenus olim Canonicus Eccleſiæ Metropolitanæ
Pragæ in pervigilio Dominicæ Aſcenſionis Anno 1383.
Martyrij coronam adeptus per demerſionem in Moldavam flu-
men demandatam à Wenceslao IV. Rege Bohemiæ, tot, tan-
tiſque prodigijs, & miraculis ad ejus Tumulum exiſtente in
dicta Eccleſia, ſivè illius interceſſione patratis coruſcavit, ut
conceptâ in Regionibus Septentrionis erga eum devotione, in-
cœperit à plerisque in eorum neceſſitatibus invocari, ſactan-
quàm Martyr, & Beatus Cultum habere, continuatum poſteâ
ſpatiô trium ſæculorum, & ultra; proindè aucta fama ejus
Sanctitatis Martyrij, & Miraculorum, cùm ea indies in pluribus
Mundi partibus percrebrefcat, multorum etiam gravium Viro-
rum exiſtimatione Canonizationis, ſive declarationis Martyrij
honore dignus, accedente infallibili Sanctitatis Vestræ Judiciô,
communiter reputatur. Ex quibus moti, piâque intentione,
ac præcipuâ erga dictum Servum DEI veneratione ducti Caro-
lus VI. Imperator, & Eliſabetha ejus Uxor, nec non Rex Polo-
niæ, plures S.R.E. Cardinales, Magni Principes, ac Electores Im-
perij, Archi-Epiſcopi, Epiſcopi, Religioſi Ordines, & Univerſita-
tes

tes Germaniæ per suas litteras instantèr, & instantissimè petierunt S. V. ut ad ejusdem Ven. Servi Dei Joannis Nepomuceni Canonizationem, sive dictam declarationem Martyrij, procedere dignetur. Propterea cùm jam sint confecti processus Auctoritate Ordinariâ Archi-Episcopi Pragensis super Sanctitate Vitæ, Martyrio & Miraculis ejusdem Servi Dei, illique jam in actis Sac. Rituum Congregationis exhibiti, ac ser. ser. aperti, & de more in eadem Sacra Congregatione maturè discussi; pro parte devoti Sanctitatis Vestræ Oratoris Archidiaconi Joannis Ludovici à Steier nomine Capituli, & Canonorum dictæ Ecclesiæ Metropolitanæ causæ hujusmodi Postulatoris deputati, humiliter supplicatur, quatenus dignetur causam, & causas Canonizationis, & declarationis Martyrij, nec non cognitionis Sanctitatis & miraculorum, ac de his omnibus publicæ famæ, populorùmque erga ipsum devotionis, cum omnibus, & singulis suis incident., dependen., emergen., annexis, & connexis quibuscunque, confirmando, quatenus opus sit, in Ponentem Reverendissimum Cardinalem ab Althan jam à Sanctitate vestra deputatum, eidem Sacræ Congregationi committere, & mandare, cum facultate in primis, & ante omnia processum prædictâ Auctoritate Ordinariâ in partibus factum super cultu ab immemorabili tempore dicto Servo Dei exhibito, sive super casu excepto à Decretis san. me. Urbani VIII. eorùmque paritione, citato, & audito R. P. Fidei Promotore, discutiendi, & examinandi, & ex eadem, alijsque quomodolibet deducendis declarandi sufficienter paritum fuisse dictis Decretis, factâque, & sanctitati vestræ relatâ, ab eâque approbatâ hujusmodi declaratione, eidem congregationi pariter indulgere, & liberam facultatem concedere, ut absque alia processus Apostolici in genere confectioe committere valeat aliquibus Episcopis Regni Bohemiæ, vel alterius Provinciæ Germaniæ, ut veritatem super dicti Servi Dei Fama, Devotione populi, vitæ sanctitate, Martyrio, miraculis, & alijs à Sac. Canonibus requisitis exactè, fideliter, & prudenter secundum articulos, & interrogatoria in curia per R. P. Fidei Promotorem danda, & illis transmittenda in specie inquirent; & jura, & monumenta exhibenda coram ipsis recipiant, cum interventu Subpromotoris, per eundem R. P. Fidei promotorem in curia nominandi; & quidquid per hujusmodi specialem inquisitionem invenerint, suis sigillis inclusum, cautè ad eandem Sacram Congregationem transmittant; & deindè his omnibus maturè exami-

natis Congregatione coram Sanctitate Vestra habenda, decernatur; an talia sint, propter quæ ad Canonizationem, seu declarationem Martyrij dicti Servi Dei Joannis Nepomuceni juxta Sac. Canonum Decreta, & Sanctæ Ecclesiæ ritum deveniri possit, cum facultate super præmissis omnibus litteras remissoriales, & compulsoriales, citatō eodem R. P. Fidei promotore ad quascunque mundi partes decernen. & relaxan. atquē etiam in curia jura, & monumenta quæcunque recipien., & si opus fuerit, Testes per Reverendissimum Cardinalem Vicarium, seu Episcopos, & in loco ab eo deputan., præviâ citatione, & cum interventu dicti R. P. Fidei Promotoris, vel ejus Subpromotoris super iisdem articulis, sive alijs de novo dandis, vel addendis, & juxta Interrogatoria per eundem R. P. Fidei Promotorem danda, examinari facien. sub censuris, & pœnis, & cum omnibus alijs facultatibus desuper necessarijs, & opportunis; cæteraque omnia, & singula in præmissis, & circa ea quomodolibet faciendi, dicendi, gerendi, exercendi, & exequendi usque ad ultimum, & finale complementum prædictæ Canonizationis, sive Declarationis Martyrij, servata tamen in omnibus, & singulis formâ supradictorum Decretorum san. mem. Urbani Papæ VIII. & Innocentij Papæ XI. & non alias, &c. non obstantibus constitutionibus etiam in Universalibus, & Synodalibus Concilijs editis, atquē alijs ordinationibus Apostolicis, Regulis Cancellariæ, stylo Palatii, & curiæ, cæterisque contrarijs non obstantibus quibuscunque statum &c. tenores &c. pro plenè, & sufficienter expressis habent. &c.

Placet I. F.

Num. 2.
Tabella Testium Examinatorum.

I.

Nomen, Cognomen, Ætas.	Inductio.	Citatio.	Juramentum.	Examen.
Illustrissimus, & Excellentissimus D. Maximilianus Norbertus Krakowski Sacri Romani Imperij Comes de Kollowrath Dom. in Teinitz, Janowitz, Deschenitz, & Biesin, & S. C. Regiæque Majestatis Consiliarius intimus, Camerarius, Regius Locumtenens, Judicij Provincialis majoris Assessor, & Supremus Regni	Die 10. Februarij. 1719. process. fol. 59. tergo.	Die 10. Februarij. 1719. process. fol. 64. tergo.	Die 10. Februarij. 1719. process. fol. 67.	Die 14. Februarij. 1719. process. fol. 365 tergo ad 383. tergo.

	Nomen , Cognomen , Ætas.	Inductio.	Citatio.	Juramentū.	Examen
2.	Illustrissimus , & Excel- lentissimus D. Leopoldus Antonius Sacri Romani Imperij Comes Traut- mansdorff, & Weinsberg, Liber Baro de Gleichen- berg , Negau, Burgau, & Tatzenbach, Dominus in Wobrzist, Sac. Cæs. Re- giæque Majestatis Consi- liarius intimus, Camera- rius , & Regius Locum- tenens Regni Bohemiæ annor. 60. Process. fol. 384.	Die 10. Februa- rij 1719. Process. fol. 59. tergo.	Die 10. Februa- rij 1719. Process. fol. 64. tergo.	Die 10. Februa- rij 1719. Process. fol. 67.	Die 27. Februa- rij 1719. Process. fol. 384. ad 401.

3.	Perillustris D. Ludovicus Ignatius Bechine de La- zan, Dominus in Longa Lotta , Bistitz W. Hehra- litz, Sacræ Cæs. Regiæ- que Majestatis Consilia- rius , Regius Locumte- nens , Judicij Provincia- lis Majoris Assessor , & Burggravius Regiæ Hra- decensis, annor. 58. Pro- cess. fol. 401. tergo.	Die 10. Februa- rij 1719. Process. fol. 59. tergo.	Die 10. Februa- rij 1719. Process. fol. 64. tergo.	Die 10. Februa- rij 1719. Process. fol. 67.	Die 23. Februa- rij 1719. Process. fol. 401. tergo. ad 419.
----	---	--	--	--	--

	Nomen , Cognomen , Ætas.	Inductio.	Citatio.	Jura- mentū.	Exa- men.
4.	Reverendissimus, ac Am- plissimus , D. Martinus Zedlitz, Sacri Ordinis Be- nedictinorum, Sacræ Cæs.	Die 10. Februa- rij 1719.	Die 10. Februa- rij 1719.	Die 10. Februa- rij 1719.	Die 27. Februa- rij 1719. Re.

	Regiæque Majestatis — Capellanus perpetuus , Monseratensis Monaste- rij , & per Bohemiam Abbas , ac Visitator , an- nor. 60. Process. fol. 419. tergo.	Process. fol. 59. tergo.	Process. fol. 64. tergo.	Process. fol. 67.	Process. fol. 419. ad 436.
5.	Reverendissimus, ac Exi- mius Pater Don Joannes Maria Hlozek, S. Cajeta- ni Præpositus , & Reve- rendissimi Consistorij Ar- chi Episcopalis Pragensis Assessor, Seminarij Archi- Episcopalis Controver- siarum Professor, ac Suae Serenissimæ Eminentiae Christiani Augusti Saxo- niæ Ducis , & Cardinalis Consiliarius annor. 59. Process. fol. 436. tergo.	Die 10. Februa- rij 1719. Process. fol. 59. tergo.	Die 10. Februa- rij 1719. Process. fol. 64. tergo.	Die 10. Februa- rij 1719. Process. fol. 67.	Die pri- ma Mar- tij 1719. Process. fol. 436. ad 455. tergo.
	Nomen , Cognomen , Ætas.	Inductio	Citatio.	Jura- mentū.	Examen
6.	Perillustris Dominus Wenceslaus Christopho- rus Hlozek de Zambach, Sacrae Cæsareæ Regiæque Majestatis Consiliarius , Judicii Cameratici , & Feudalis Assessor, nec non Regni Bohemiæ Vice. Ca- merarius annor. 65. Pro- cess. fol. 456.	Die 10. Februa- rij 1719. Process. fol. 59. tergo.	Die 10. Februa- rij 1719. Process. fol. 64. tergo.	Die 10. Februa- rij 1719. Process. fol. 67.	Die 3. Martij 1719 Process. fol. 456. ad 473.

7.	Perillustris Dominus Franciscus Wetzker de Neidenstein, Regiarum Appellationum Confiliarius, & Regio-Germanicorum Feudorum Referendarius, Carolo-Ferdinandæ Universitatis Pragensis Superintendens annor. 58. Process. fol. 473. tergo.	Die 10. Februarii 1719. Process. fol. 59. tergo.	Die 10. Februarii 1719. Process. fol. 64. tergo.	Die 10. Februarii 1719. Process. fol. 67.	Die 6. Martii 1719. Process. fol. 473. tergo ad 490.
	Nomen, Cognomen, Aetas.	Inductio.	Citatio.	Juramentum.	Examen.
8.	Prænobilis D. Joannes Casparus Kupertz à Bilenberg, Regiarum Appellationum in Castro Pragensi Bohemicus Secretarius, & Confiliarius, annor. 69. Process. fol. 490.	Die 10. Februarii 1719. Process. fol. 59. tergo.	Die 10. Februarii 1719. Process. fol. 64. tergo.	Die 10. Februarii 1719. Process. fol. 67.	Die 8. Martii 1719. Process. fol. 490. tergo ad 507. tergo.
9. Testis ex Off. inductus.	D. Joannes Benedictus Petker apud Regias Tabulas Feudales Officiographus, seu Scriba Bohemicus, & Taxator, ann. 81. Process. fol. 594.	Die 6. Martii 1719. Pro. fol. 88. tergo.	Die 6. Martii 1719. Process. fol. 89.	Die 6. Martii 1719. Pro. fol. 88. tergo.	Die 10. Martii 1719. Pro. fol. 594. ad 610. ter.
10. Testis ex Off. inductus.	Dom. Georgius Samuel Termanus de Ostrawa annor. 66. Process. fol. 611.	Die 10. Martii 1719. process. fol. 94.	Die 10. Martii 1719. process. fol. 95.	Die 10. Martii 1719. process. fol. 94. tergo.	Die 14. Martii 1719. pro. fol. 611. ad 627. ter.

II.	Reverendiss. ac Ampli- mus D. Æmilianus Ko- terowski Sacri Ord. Be- nedictinorum Monasterii S. Joannis sub Rupe Ab- bas, ann. 54. process. fol. 508.	Die 14. Martii 1719. process. fol. 99.	Die 14. Martii 1719. process. fol. 102. tergo.	Die 14. Martii 1719. process. fol. 99. terg.	Die 16. Martii 159. process. fol. 508. ad 524.
	Nomen, Cognomen, Ætas.	Inductio	Citatio.	Jura- mentum.	Examen
12.	Prænobilis, ac Consultis- simus D. Joannes Franci- scus Crusius de Krausen- berg, Regiæ Urbis Neo- Pragenfis primator, an- nor. 71. process. fol. 524. terg.	Die 10. Februa. 1719. process. fol. 59. terg.	Die 10. Februa. 1719. process. fol. 64. terg.	Die 10. Februa. 1719. process. fol. 67.	Die 18. Martii 1719. process. fol. 524. ad 541. terg.
	Ornatissimus Dom. Joan- nes Ignatius Fileczek, ad Tabulas Regni Bohemiæ emeritus Camerlingus, annor. 71. process. fol. 628. terg.	Die 14. Martii 1719. process. fol. 97.	Die 14. Martii 1719. process. fol. 98.	Die 14. Martii 1719. process. fol. 97. terg.	Die 20. Martii 1719. process. fol. 628. ad 645.
13. Testis ex Off. indu- ctus.	Andreas Karasek, annor. 70. process. fol. 542.	Die 23. Martii 1719. process. fol. 113.	Die 23. Martii 1719. process. fol. 115. terg.	Die 23. Martii 1719. process. fol. 113. terg.	Die 24. Martii 1719. process. fol. 541. terg. ad 559. terg.

15.	Calparus Senwantzava, annor. 68. Process, fol. 560.	Die 23. Martii 1719. process. fol. 113	Die 23. Martii 1719. process. fo. 115. terg.	Die 23. Martii 1719. process. fo. 113. terg.	Die 27. Martii 1719. pro. fol. 559 ter: ad 576. terg.
	Nomen, Cognomen, Ætas.	Inductio.	Citatio.	Juramentū.	Examen.
16.	Illustrissimus D. Ferdinandus Franciscus, Dominus de Rzitzan in Bukovvan, & Dauffovva, Sac. Cæs. Regiæque Majestatis Consiliarius, Camerarius, Judicii Provincialis, majoris Assessor, & Regiæ Civitatis antiquæ Urbis Pragensis Capitanus annor. 54. Proc. fol. 577.	Die 27. Martii 1719. process. fo. 120	Die 27. Martii 1719. process. fo. 123. terg.	Die 27. Martii 1719. process. fo. 123. terg.	Die 28. Martii 1719. process. fo. 576. terg. ad 593. terg.

Christi nomine invocato. Pro Tribunali sedentes, & lo- Num. 3.
 lum DEUM præ oculis habentes, per hanc nostram definiti- Sententia per
 vam sententiam, quam de Jurisperitorum consilio in his scrip- Reverendissim
 tis ferimus in causa Canonizationis Beati Joannis Nepomuceni A chi-Episco-
 Sacerdotis Sæcularis, & Martyris, de, & super publico cultu pum lata su-
 à tempore immemorabili eidem præstito, & super casu excep- per casu ex-
 to à Decretis felicis Recordationis Urbani Octavi in Congre- cepto à De-
 gatione Sanctissimæ Inquisitionis editis, rebûsque alijs latius in cretis sa. me.
 processu deductis, inter Dominum Bernardum Henricum à Urbani VIII.
 Germeten Juris utriusque Doctorem, Procuratorem specialiter Proc. fol. 260
 deputatum à Reverendissimo, semperque fideli Capitulo nostro terg. 261.
 Metropolitano ad Divum Vitum in Castro Pragensi pro eadem
 Canonizatione Actorem ex una, & Dominum Joannem Fran-
 ciscum Blowsky Juris utriusque Doctorem, Promotorem Fi-
 H h scalem

scalem Curiae Archi-Episcopalis Reum, seu veriùs pro Fisco partes agentem, & Sanctae Fidei Promotorem, partibus ex altera; visis eisdem Decretis felicis recordationis Urbani Octavi, Testium depositionibus, Scripturis, & alijs Juribus productis & compulsatis, cæterisque omnibus in processu contentis, & visis videndis, & consideratis considerandis, Christi nomine re-petitò, dicimus, pronunciamus, decernimus, declaramus, & definitivè sententiamus, constare publicum cultum à tempore immemorabili centenariò, & ultra exhibitum, & præstitum fuisse, ac etiam in præsens præstari, & exhiberi eidem Beato Joanni, semper scientibus, & patientibus Ordinarijs pro tempore, & causam hujusmodi versari, & esse in casu excepto à dictis Decretis felicis recordationis Urbani Octavi, & propterea in dicta causa nullatenus contraventum fuisse, aut esse, sed sufficienter paritum iisdem Decretis. Et ita dicimus, pronunciamus, decernimus, declaramus, & definitive sententiamus, non solum præmissis, sed & omni aliò meliori modò, &c.

Ita pronunciavi Ego Ferdinandus Archi-Episcopus Pragensis.

Eminentissimi, ac Reverendissimi Domini, Domini ac Patroni Colendissimi.

Num. 4. *Epistola informativa Reverendiss. Archi-Episcopi Pragensis ad Sac. Congreg. Rit. transmissa proc. fol. 2. & seq.* **P**ER præsentem Epistolam Reverendissimas Eminentias Vestras, & totam Sacram Rituum Congregationem humillimè certiore reddo, quod postea quàm primus Processus informativus in causa Venerabilis Servi DEI Joannis Nepomuceni Sacerdotis Sæcularis, & Martyris Sanctae Metropolitanæ Ecclesiæ Pragensis ad Divum Vitum quondam Canonici, super fama Sanctitatis, Virtutum, Martyrij, & Miraculorum ejusdem fidelis Servi DEI, Authoritate Ordinaria per constitutum à me iudicem Delegatum cum Adjunctis ejusdem duobus conjudicibus ritè fabricatus, ac observatis omnibus juxta formam in Decretis felicis recordationis Papæ Urbani Octavi, & in alijs recentioribus Sacrae Congregationis Rituum præscriptam, ad finem deductus, & completus fuisset, & de his supramentionatus Ju-
dex

dex Delegatus cum Adjunctis eidem conjudicibus per litteras
 ad me perscriptas, & in alia Epistola mea inclusas, ac ad Reve-
 rendissimas Eminentias vestras, & totam Sacram Rituum Con-
 gregationem remissas, memet uberius informasset; illicò ad
 humiles preces, & instantiam Domini Bernardi Henrici à Ger-
 meten, Juris utriusque Doctoris, qua procuratoris causæ à Re-
 verendissimo, semperque fideli meo Metropolitano Capitulo
 Pragensi per speciale ad id obtentum mandatum legitime con-
 stituti, mihi scripto tenus factam, secundus judicialis processus
 Autoritate Ordinaria, ac præmissis iuxta Instructionis ab Ur-
 be transmissæ præscriptum, & formam præmittendis, super
 Cultu immemorabili supramemorati Venerabilis Servi DEI Jo-
 annis Nepomuceni institutus, atque in præsentia Promotoris
 Fiscalis curiæ Archi-Episcopalis Pragensis deputati Domini
 Joannis Francisci Blowsky Juris utriusque Doctoris, ritè in-
 choatus, prout acta ejusdem processus fusiùs demonstrant, at-
 que ubi à prætracto Domino procuratore causæ Bernardo
 Henrico à Germeten Articuli probatoriales, seu positionales,
 cum denominatione Testium judicialiter depositi, dicto Domino
 promotori Fiscali, seu fidei (ut suprà) deputato ad Interroga-
 toria intra præfixum eidem terminum desuper formanda com-
 municati fuissent, & idem Dominus promotor Fidei ejusmodi
 Interrogatoria disposuisset, deinde tam ad inductionem, & ad-
 missionem Testium à præfato Domino procuratore causæ in cal-
 ce Articulorum positionalium de nomine, & cognomine speci-
 ficatorum, ac aliorum trium à supra recensito D. promotore
 Fiscali ex officio inductorum, quàm successivè ad omnium ho-
 rum Testium examen, illorùmque auditionem (observatis cæ-
 teroquin omnibus juxta prædictam Instructionem observandis)
 tum super Interrogatorijs Domini promotoris Fidei præfati,
 tum postmodum super Articulis positionalibus, seu probato-
 rialibus ipsiusmet Domini procuratoris causæ supradicti, serva-
 to ordine, ac formâ fuerat processum.

§. 1.

Confectio pro-
 cessus super
 cultu imme-
 morabili cum
 assistentia pro-
 motoris Fisca-
 lis Curie Ar-
 chi-Episcopa-
 lis.

§. 2.

Productio Ar-
 ticulorum, &
 Interrogato-
 riorum; nec
 non examen
 Testium fa-
 ctum servatis
 servandis.

Dùmque post absolutum examen omnium Testium (ut
 suprà) tam à Domino procuratore causæ sæpius nominato,
 quàm ex officio inductorum, Notario Actuario deputato, In-
 terrogatoria in processu registrari demandatum, & processus
 publicatus fuisset, tunc instante Domino procuratore causæ
 Bernardo Henrico à Germeten, & præmissis, ac observatis (jux-
 ta sæpè memoratæ Instructionis ab urbe transmissæ præscrip-

§. 3.

*Compulsatio
Jurium expleta
coram Judice,
& cum assisten-
tia subdicti
Promotoris ser-
vatis servandis.*

§. 4.

*Collatio exem-
plationis Ju-
rium compul-
satorum facta
per Notarium
Adjunctum, &
Actuarium.*

§. 5.

*Fides legalita-
tis transumpti
ad Jurium
compulsatorum.*

§. 6.

*Visitatio sepul-
chri B. Joannis,
ejusque Corpo-
ris*

§. 7.

*Recognitio lapi-
dis sepulchralis,
Lampadum, I-
maginum, Ana-
thematum, alio-
rumque monu-
mentorum ad
causam facien-
tium, servatis
servandis exple-
ta.*

rum) præmittendis, & observandis, deventum fuit ad com-
pulsationem Jurium ad causam præsertim super cultu imme-
morabili initio dicti Venerabilis Servi Dei Joannis Nepomuce-
ni facientium, quæ coram me, quâ Judice in Authoribus, seu
Libris, tam impressis, quàm manuscriptis à D. Procuratore causæ
depositis, adducta fuerunt, Domino Promotore Fidei semper
ad singula legitimè citato, ac præsentem; auditi deinde sunt qua-
tuor Testes jurato super scripturis, & respectivè Libris manu-
scriptis à Domino Procuratore causæ productis; demandatæque
exemplatione dictorum Jurium Notario Actuaria, illaque ab eo
facta, & completâ deputatus fuit alius Notarius Adjunctus eidem
Notario Actuaria, qui præstis præstandis jussus interesse colla-
tioni exemplationis, seu Transumpti Jurium à Notario Actuaria
facti, una cum Domino Promotore Fidei in tot, quot necessariae
fuerunt, sessionibus, sedulo intererat, & postquam pro absolven-
da collatione exempli, seu Transumpti cum suis originalibus,
omnes, ad quos spectabat, una cum Testibus in sessione habita
(ut in actis) astitissent, & collatio coram me, quâ Judice, ex
integro absoluta fuisset, admissum fuit dictum exemplum, seu
Transumptum à Notario Actuaria, & Adjuncto cum Juribus o-
riginalibus productum; & factâ ejusdem Transumpti legalitate
ab utroque Notario, postea à me, quâ Judice, interposita, & facta
fuit [ut in actis] oralis declaratio, dictum exemplum, seu Tran-
sumptum ritè, & rectè fideliter, ac legitimè fuisse confectum, &
collationatum, ac in omnibus, & per omnia concordare cum suis
originalibus, & plenam fidem mereri non secus ac si essent ea-
dem originalia.

Quod quidem intelligendum est de collatione transumpti
facti totius Processus cum ipso processu originali, observatis cæ-
teroquin omnibus observandis (ut in actis videre est) ex integro
peracta, atque absoluta. Quibus præmissis, & absolutis, proces-
sum, fuit deindè ad visitationem Sepulchri, & Corporis, seu Re-
liquiarum dicti Venerabilis Servi DEI Joannis Nepomuceni; item
ad visitationem, & recognitionem Lapidis sepulchralis, Lampa-
dum, Votorum, Tabellarum, Imaginum, Statuarum, Altaris, Can-
delabri ex auricalco cratium, seu Clathrorum ferreorum, atque
aliorum monumentorum tam intra, quàm extra Ecclesiam Me-
tropolitanam existentium, pro qua visitatione depu-
tati fuerunt deputandi, delegatimque eis Juramen-
tum, quod ipsi etiam in manibus meis, quâ Judicis,
cor

corporaliter, ac genuflexi præsiterunt, & de reliquo in his omnibus, & quoad omnia, ac singula, juxta Instructionis ab Urbe transmissæ præscriptum, atque contenta, fuerat processum, & observanda observata, nec non Dominò Promotore fiscali Joanne Francisco Blowski, Juris utriusque Doctore semper citatò, & præsente. Factis itaque, & habitis probationibus antiquissimi Cultus sæpemenorati Venerabilis Servi DEI Joannis Nepomuceni, decreta fuit, & expedita Citatio contra Dominum Promotorem fiscalem præfatum, instante Dominò Bernardo Henricò à Germenten Juris utriusque Doctore Procuratore causæ Canonizationis Venerabilis Servi Dei Joannis Nepomuceni ad comparandum in loco pro audientijs, & actibus, publicis deputatò ad libellandum ad primam diem, &c. Et alia quæcunque fieri videndum pro terminis substantialibus necessaria, & opportuna ad eandem primam diem; quò postea dicta die comparente, & facta reproductione citationis à Nuntio deputato, admissòque à me, quà Judice, Domino Procuratore causæ ad servationem, & implementum dictorum terminorum substantialium, eisque pro servatis, & adimpletis habendis declaratis; deinde his expletis, decreta, & expedita fuit Citatio pro altera die contra Dominum Promotorem fiscalem ad comparandum, & videndum reiterari omnes, & singulos terminos substantiales &c. concludique videndum in causa, & ad audiendam Sententiam definitivam in forma ad eandem diem instante Dominò Bernardo Henricò à Germeten, Procuratore causæ Canonizationis &c. nomine &c. Postmodum in sessione die alterâ habitâ, dicta citatione (ut supra) per Nuntium reproductâ, ac per Procuratorem (ut in actis) repetitâ, illòque instante, admitti ad iterationem terminorum substantialium, & proferri Sententiam, prout in citatione, factâque desuper generali protestatione per promotorem fiscalem, postea admissò Procuratore causæ ad reiterationem omnium, & singulorum terminorum substantialium, eisque pro reiteratis haberi per me Archiepiscopum, quà Judicem, declaratis, deindè lata, & lecta, & pronunciata fuit per me Archiepiscopum, quà Judicem, ac per Notarium Actuarium deputatum promulgata petita Sententia, tenoris, ut in actis Processus plenius videre est, & appositâ copia authentica demonstrat.

§. 8.

Citatio ad terminos substantiales ad instantiam Procuratoris Causæ contra Promotorem.

§. 9.

Citatio ad Sententiam, ut supra.

§. 10.

Sententia lata per Reverendiss. Arch. Episcopum super Cultu ab immemorabili tempore præstitò Beato Joanni.

§. 11.
Exemplatio
& collatio totius
Processus cum
deputatione
Portitoris.

Posteà confectò per Notarium Actuarium exemplò , sive transumptò totius Processus, ejusque collatione , & aniculatione (ut in actis) peractà , atque absolutà deputatus fuit, observatis omnibus observandis, portitor dicti Transumpti, idem, qui in primo Processu , nimirum Reverendissimus D. Joannes Ludovicus Joseph à Steyer , Sanctæ Metropolitanæ Ecclesiæ Pragensis Archidiaconus cum juramento , & implemento omnium, quæ circa id in prima Instructione sunt adnotata.

§. 12.
Clausura transumpti facta
servatis serv.

Quibus expletis mandatum fuit , ac ordinatum Transumptum , una cum Actis tunc habitæ sessionis sub eodem Transumpto à Notario Actuario continuandis subscribi , ac in Actis meo Sigillo Archi-Episcopali muniri , & deinde eodem Sigillo ab extra pluribus in locis muniri , & sic clausum , & sigillatum eidem portitori consignari unà cum plico præsentium literarum mearum, & incluso Instrumento publico separato de dicta clausura , & consignatione confecto, ubi etiam penes ejusmodi consignationem Dominus Portitor ad formam Juramenti aliàs per ipsum præstiti promisit fideliter adimplere munus sibi commissum , atque una mandatum , acta Processus originalis , cum iisdem subscriptionibus , & sigillis reponi in Archivo Archi-Episcopali ibidem asservanda.

§. 13.
Qualitas eximia Testium
inductorum ,
quibus propterea fides habenda est.

Et hæc sunt , quæ in toto secundo Processu super Cultu immemorabili Venerabilis Servi DEI Joannis Nepomuceni, ac de ejusdem continuatione , Authoritate Ordinariâ fabricatò, gesta fuerant.

§. 14.
Relevantia
monumentorum
exhibitorum
in Processu
ad effectum
probationis
supradicti
Cultus, & per

Cùm autem tam ex depositione juratorum Testium (quibus partim in Dignitate Ecclesiastica , partim de statu Dominorum , Equestri, atque etiam Civico , plerisque in Officiis publicis hujus Inclyti Bohemiæ Regni ac aliàs constitutis , & characterizatis , consequenter omni exceptione majoribus , plena, atque omnimoda fides est adhibenda) quàm etiam ex productis Authoribus , seu Libris tum impressis , tum manuscriptis , non minus ac ex Visitatione, & recognitione Lampadum, Votorum, Imaginum , Statuarum, aliorumque hinc inde extantium monumentorum , ritè ac legaliter habita , & peracta probationes concludentes Cultum immemorabilem , continua devotio Populi cum notorietate augmenti , & percrebrescentia Famæ Sanctitatis,

tatis, Martyrii, & Miraculorum sæpediti Venerabilis Servi *crebrescentiæ*
 Dei Joannis Nepomuceni clarè elucescant. *Famæ Sancti-*

Idcirco Reverendissimis Eminentissimis Vestris, & toti Sacrae *tis, Martyrii,*
 Rituum Congregationi hisce obsequentiſſimè supplicando, in- *& Miraculo-*
 ſto, ac frequentissimis totius hujus Inclyti Bohemiæ Regni vo-
 tis devotiſſimè oro, quatenus Reverendiſſimæ Eminentissimæ Ve-
 stræ, ac tota Sacra Rituum Congregatio felicem progressum
 hujus Causæ sibi commendatum habere, omniâque necessaria
 ad Canonizationem hujus Beati benignissimè conferre dignentur,
 quâ spe fretus, ac manus Reverendiſſimarum Eminentiarum Ve-
 strarum humiliter exosculando, sum, & maneo,

*Reverendiſſimarum Eminentiarum Vestrarum, ac totius
 Sacra Rituum Congregationis.*

Datum Pragæ in Palatio solitæ Residentiæ meæ Archi-
 Episcopalis in Cubiculo Audientiarum deputato
 die 9. Aprilis, 1720.

Obsequentissimus Servus

Ferdinandus Archi-Episcopus Pragensis.

*Ex Chronico manuscripto Pauli Zidek, quod à Peritis judicâ-
 tur exaratum anno 1471. Process. fol. 164. ter. & seq. & cui
 titulus est.*

Num. 5.

Incipiunt Libri Georgij de Frawowa dicti, nam sunt compo- *Scriptores Hi-*
 ſiti ad instantiam, & regimen semper Venerabilis Princi- *storici agentes*
 pis, & Regis, Regis Georgij primi, & non tantum ad re- *de Martyrio B.*
 gimen ipsius, sed omnium futurorum Regnum Bohemiæ, *Joannis, & e-*
 compilati, & editi per Magistrum Paulum Doctorem, Ma- *jus causa.*
 gistrum Zidek dictum, anno DEI 1471. die novi anni com-
 pulsat, Proc. fol. 299. & tergo.

Fol. 4. antè finem libri.

Quartò, dum haberet malam suspicionem de sua Domina, &
 illa fuisset confessa Magistro Joanni Decano omnium San-
 ctorum, venit ad illum Rex, ut ipsi diceret, cum quo cohabi-
 tet? Et dum Decanus nollet ipsi quidquam dicere, iussit illum
 submergi; postea exsiccatus est fluvius, & dum homines propter A.
 mo.

molae panem non habebant, inceperunt contra Regem obloqui,
& id fuit initium mali,

*Ex Historia Bohemiae Venceslai Hageck de Liboczan im-
pressa anno 1541. compulsat. Process. fol. 305.
& tergo.*

Fol. 353.

- B.** **H**oc anno Wenceslaus varijs vitæ illecebris, lusibus, & sal-
tibus deditus vitam Rege indignam duxit, Conjux uti pro-
ba, & virtutibus ornatissima Regina sæpè, secretò tamen, il-
lum corriperebat, dicens, ut recordaretur sui boni Patris,
qui similia nunquam perpetrabat, & qui similia
præsumeret, illum averfabatur &; Parentis Caroli vestigia
repræsentando, ut iis inhæreret, vitamque in melius commuta-
re vellet, amanter hortabatur, sed admonitionibus hujusmodi
nihil aliud effecit, nisi quòd in se odium majus Regis provoca-
verit, qui omnibus modis, & studijs quærebat, eam per occa-
sionem vitâ privare. Die post Festum S. Sigismundi vocaverat
ad se Presbyterum Joannem Nepomucenum, Universitatis Pra-
gensis Magistrum, & ibidem in Ecclesia Pragensi Canonicum,
& Reginae Confessarium, Virum timentem DEum, & diligen-
ter, ac secretò ex eo sciscitabatur, ut sibi aperiret, quæ peccata co-
ram ipso DEO confessa fuisset, ad quæ Sacerdos respondens ait,
Domine mi Rex, hæc meâ memoriâ amplius non teneo, & si
tenerem, tamen mihi minimè conveniret, ea revelare, neque
vos decet hæc interrogare. Rex irâ accensus, in subterraneum
C. Carcerem eum detrudi jussit, & cum ex eo nihil rescire posset,
misso pro carnifice, quem suum Compatrem vocabat, illum
torturæ subjecit, quia verò nec hac viâ ab ipso quidpiam ex-
torquere potuit, mandavit illum nocturno tempore deduci ad
Pontem Pragensem, & ligatum in aquam præcipitari, quo fa-
cto super Corpus submersi eadem nocte, & sequenti multa lu-
minaria ardentia visa sunt, de quo miraculo Rex audiens Pragâ
D. ad Arcem Zebrack discessit. Prælati autem Pragensis Ecclesiæ
accipientes Corpus illud ex aqua apud Monasterium Sanctæ
E. Crucis ad Arcem Pragensem solenniter deportârunt, magnâ-
que cum religione in Ecclesia S. Viti è regione Altaris Virginis
Mariæ in Cœlos assumptæ sepeliverunt, & lapide contegi jussê-
F. runt. Post multa, & varia patrata sunt ibidem miracula, id-
cir-

circò multi eum Martyrem DEI, & Sanctum esse dicebant. Quicunque verò ejus Sanctitati resistebar, & à quo Crux in lapide ejus sepulchrali incisa petulanter calcata fuit, is idem eà die opprobrium, & ignominiam passus est, ideòque Prælati sepulchrum ejus Cratibus ferreis circumdari fecerunt.

G.

Sequitur tenor Privilegij gloriosæ memoriæ Ferdinandi Primi Imperatoris præfixi supradictæ Historiæ, in quo authenticatur fides Hagecij, compulsat, in Proc. fol. 304.

Notificamus præsentì paginâ Universis, qualiter Honôrabilis Sacerdos Wenceslaus Hageck de Liboczan fidelis nobis dilectus ex multis Libris, & Chronologijs desumendo, unum Volumen de Rebus Bohemicis conscripserit, &c. Attamen priusquàm idem Hageck hos Libros imprimi curet, dignati sumus ad id Illustrem Joannem seniore Popel de Lobkovitz, in Zbirow supremum Feudorum Judicem in Regno Bohemiæ, & ornatos Joannem Hodiegowsky de Hodieowg Vice-Judicem Regni Bohemiæ, ac Hermannum Sedleczy à Duba fideles Nobis dilectos deputare, quatenus hanc Historiam cum diligentia perlustrarent, & accuratè reviderent, & quod in illa inordinati reperirent, illud cassarent, ac delerent, & ubi ità id jam fuerit peractum, tunc primò idem Hageck poterit hanc Historiam curare imprimi, & liberè divendere. In horum fidem minus nostrum Regium Sigillum apprimi jussimus. Datum in Castro Prageni feriâ tertiâ Pentecostes Anno 1539. &c.

H.

Joannes senior Poppel de Lobkowitz, & in Zbirow supremus Feudorum Judex Regni Bohemiæ.

Joannes Hodiegowski de Hodieowg Vice-Judex Regni Bohemiæ.

Hermannus Sedieczky à Duba.

Ex Historia Regni Bohemiæ Joannis Dubravij Episcopi Olomucensis impressâ anno 1552. compulsat. process. fol. 328. tergo, & 329.

Fol. 144.

Cura externa de animo posita, quò securiorem se esse viderat, eò desidia, & inertia major, atque libido intemperantior ipsum invasit, sic ut nè à fædis quidem lustris, nedum

à Thoris alienis abstineret, imò sæpius in lupanari, quàm in adulterio deprehensus; adeò prostitutis amoribus delectatum fuerunt. Ab hac turpitudine Joanna Uxor Maritum dehortari conata, offensionem tantam subiit, ut audire minantem, se quoque in lupanar ab illo transferendam esse, si hac dehortatione non supersederet, ac paulò post, irâ adhuc flagrans, accersit Joannem Sacerdotem, audire Reginam solitum, quoties delicta fidelibus auribus committeret. Quæ quidem delicta Rex ab eo, dum autoritate, minis, carcere frustra explorat, victus iracundiâ Joannem de Ponte Pragensi deijci, ac submergi jubet; quàm verò Sanctus, & Innocens Sacerdos ille fuerit, ipse fluvius ostendit, ità de repente arefactus, ut Corpus nudaret submersi, in statuque illo triduum permanens donec submersus ad Sanctum Vitum sepeliretur, ubi in hunc diem, quicumque Sepulchro temerè insultaverit, immunis ab infamia non evadit. Mortua deinde Regina quoque ex mæstitia, & dolore fuit, quem ex antiquissima Regis suspitione, cum maximo animi cruciatu toleravit.

Auctor hic fuit
Aeatholicus
process. fol.
279. tergo.

Ex Chronica Bohemiæ Martini Boregk impress. VVittenbergæ anno 1787. compulsat. Process. fol. 297. & tergo.

Fol. 335.

M. **W**enceslaus Rex externarum curarum liber, tractu temporis prolapsus &c. & adhuc irâ ardens, accersivit Joannem Reginæ Confessarium, à quo sibi aperiri vult ea, quæ sua Conjux confessa fuisset. Dum autem hæc, nec autoritate, nec minis, nec carceribus rescire potuisset, iussit Sacerdotem è Ponte Prageno in Moldavam Fluvium præcipitari, & submergi; scribitur, quòd aqua ipsa Sacerdotis innocentiae Testis fuerit, dum subito arefacta Corpus submersi per triduum nudaverit, usque dum Sacerdos exinde levatus in Sancti Viri Ecclesia sepultus fuerit; & hodie dum quicumque ejus Sepulchrum temerè calcat, ab infamia immunis non evadit.

*Ex Libro, cui Titulus: Successio Ducum, & Regum Bohemiae
(Bartholomaei Paproczyki) impresso de consensu Reverendissimi
Archi-Episcopi Pragensis tanquam Supremi Correctoris
anno 1602. compulsat. Process. fol. 329.*

tergo 330, & tergo.

Fol. 337.

Post illud Bellum, quod Clerus peregerat, Rex Wenceslaus
dedit se magnæ dissolutioni, & petulantia, quæ perso- P.
nam ipsius nullatenus decebant. Correptus in hoc à sua Con-
juge, utpote DEUM timente Dominâ, concepit adversus eam
magnum odium, & irâ accensus, quærebat causas, quomodo
eam posset de Mundo tollere, vocavit ergo ad se presbyte-
rum Joannem Nepomucenum, qui fuit Magister studij Pragen-
sis, Canonicus ejusdem Ecclesiæ, & Reginae Confessarius, Vir
pius, & Dominum DEUM timens. Occultè ex eo quæsivit,
qualia peccata Regina illi fuisset confessa, respondit Sacerdos
Ioannes: Mi Domine Rex, Ego id certè memoriâ non teneo,
& etiamsi tenerem, id facere mihi non competit, ut Secretum
Confessionis manifestare deberem, DEO tantùm id scire com-
petit, quod mihi homo in Confessione dicit. Quarè scito Rex
quòd de hoc inquirere res non sit conveniens; commovit sermo
iste Regem, qui statim Sacerdotem Joannem ad duos manda-
vit detrudi Carceres, & mittens pro Carnifice, jussit illum cru-
deliter torqueri. Non valens autem ex ipso, nec blandis ver-
bis, neque gravibus tormentis quidquam rescire, curavit illum
tormentatum, & ligatum de nocte ad aquam ex Ponte deiici,
& submergi, quod dum factum est, mox hâc nocte, & alterâ
multa luminaria supra Corpus ejus in aqua jacens visa fuerunt,
de hoc cùm audivisset Wenceslaus miraculo, perrexit ad Ar- Q.
cem Zebracensem, & Prælati Ecclesiæ Pragensis levantes Corpus
ex aqua apud Monasterium Sanctissimæ Crucis ad Castrum Pra-
gense illud deportârunt, & in Ecclesia Sancti Viti è regione Al-
taris Beatæ Virginis in Cœlos Assumptæ sepeliri, & lapidem
super imponi curârunt. Hic multa facta sunt miracula, quo- R.
rum intuitu pro DEI Martyro habitus fuit, & quicunque adver- S.
sus hoc erat, ac frivole cum contemptu super Crucem in lapide
exsectam conscendit, hâc die Mundi infamiam non evasit, ex qua
causa jusserunt Prælati hoc Sepulchrum ferreâ crate circumdari.

*Ex libro, cui Titulus: Bohemia Pia Georgi Bartoldi
Pontani impress. anno 1608. compulsat pro-
cess. fol. 333. & tergo.*

Fol. 48.

DE SANCTIS PATRONIS.

Sanctos Patronos præcipuos ponimus, quorum habemus me-
moriam celebrem, &c.

Fol. 50.

T. Sanctus Ioannes Eleemosynarius, qui ex Nepomuk huius ter-
ræ Oppidò oriundus, huiusque Sanctæ Metropolitanæ Eccle-
siæ Canonicus, cum Wenceslao Quarto Regi ad instantiam suam
ante, & in tormentis Confessionem peccatorum conjugis suæ
sibi Sacramentaliter factam (sic enim ille liberius in eandem
Conjugem suam, piè eum transgressionum suarum sæpius mo-
nentem, sævire voluit) nollet patefacere, de Ponte in Molda-
vam Fluvium præcipitatus est, & luminibus noctu supra aquam,
ubi Corpus suum latuit, corruscantibus, certissimis innocentiae,
V. Sanctitatisque suæ Testibus manifestatus, in Ecclesiam sanctam
Metropolitanam solemniter ab omni Clero, & Populo translatus,
ubi etiam hodie, qui Sepulchrum temerè dehonestat, publicæ ig-
nominæ protinus subijcitur. Hic verò admirabile, & inaudi-
tum, perpetuumque inviolati Sanctæ Confessionis Sigilli, &
Confessionis tam faciendæ, quàm audiendæ monumentum hoc
ipsò reliquit.

*Ex Postilla diversarum Concionum, impressa per Sessum de àn-
no 1629. compulsat. Proc. fol. 308. tergo 309.*

X. Ioannes Eleemosynarius, & Martyr Nepomuci sub viridi
Monte natus, Ecclesiæ Sancti Viti in Castro Pragensi Cano-
nicus nolens ad instantiam, & mandatum Wenceslai Quarti
Regis Sigillum Confessionis Uxoris ipsiusmet tormentis crucia-
Y. tus ullatenus violare, ex Ponte Pragensi in Fluvium Molda-
vam dejectus fuit, cuius, & innocentiam, & probæ Vitæ San-
ctitatem nocturna luminaria super illo visa, sunt contestata,
itè ut Corpus ejus ex certo signo luminarium in aqua repertum,
Clerus cum omni Populo ad Castrum Pragense cum magno ho-
nore deportaverit, & in Ecclesia Sancti Viti tumulaverit, cuius
Sepulchrum si quis dehonorat, mundi infamiam non evadet ho-
diedum.

Ex

*Ex Historia Monasterii Sedlicensis Sacri Ordinis Cisterciensis
edita per P. Simeonem Kapihorsky Ordinis supradicti impress. apud
Paulum Sessium anno 1630. compulsat. Process. fol.
291. tergo 292. & tergo.*

pag. 33.

A Nno millesimo tercentesimo octuagesimo Tertio. Rex
Wenceslaus vitam dissolutam amplectens, variis disordini-
bus, & absurditatibus viam aperuit; ex quo dum ejus Conjux
illum correxisset, magnam aversionem ega ipsam concepit,
& qualiter illam vitam privare posset, causas inquirebat. Atque
ideo crastino mane post Solemnitatem Sancti Sigismundi accer-
sens ad se Sacerdotem Joannem Nepomucenum, qui fuit Canoni-
cus Ecclesie Pragensis, & Reginae Confessarius, ex illo qualia
peccata ipsa Regina confessa fuerit, rescire voluit, sed is sui Ju-
ramenti, & Officij memor, Confessionem nullatenus manifesta-
re voluit. His Rex accensus, jussit illum ad Carceres subterra-
neos imponi, & ibi ipsum crudeliter affligi; cumque illum nec
hoc modo, ad manifestandam Confessionem perducere potuerit,
misit pro Carnifice, & illum torqueri mandavit. Ast dum
neque his quidquam efficere, & lucrari poterat, jussit eum no-
cturno tempore de Ponte in Moldavam precipitari, & submer-
gi. Quo facto hac, & altera nocte magna luminaria super ip-
sus Corpore visa fuere. Propterea Praelati Sancti Viti Corpus
hoc in Fluvio apud Monasterium Sanctae Crucis inventum cum
debita reverentia ad Castrum Pragensis deportari, & ad latus
majoris Altaris tumulari fecerunt. In hoc loco fiebant magna,
& frequentia miracula, & quodcumque aliquis irreverenter,
aut ex contemptu supra ejus Sepulchrum calcavit, nullus
Mundi infamiam evitavit; ex qua causa Domini Praelati
jusserunt ejus Sepulchrum Grate fer-
reâ cingi.

Z.

AA.

BB.

*Ex Libro, cui Titulus : Vir Apostolicus, seu Vita, & Vir-
tutes Reverendi P. Alberti Chanovvsky è Societate Jesu,
Joannis Tanner impress. annò 1660. compulsat.
Process. fol. 334. ad 336.*

Fol. 14.

CC.

DD.

EE.

Est in Regiæ Pragenſis Arcis Templo Metropolitanò, olim ab ipſo Chriſto Domino favore ſingulari, & tam admirando primùm conſecrato, dein verò à Sancto Wolffgango Ratisbonenſium Antiftite juſſu ejusdem Salvatoris DEI, rogatu verò Sancti Wenceslai Martyris tunc Bohemiæ Principis honorifice dicato, humatus Beatus Joannes à Patria cognominatus Nepomucenus, ejusdem Eccleſiæ quondam Canonicus, & Joannæ Imperatrici Wenceslai Cæſaris, Regiſque Bohemiæ cognomento Pigri Conjugi à Confeſſionibus, & Eleemoſynis, qui dum ea, quæ pro ſacro Tribunali apud ipſum Regina pœnitens ſub Sigillo ſacramentali depoſuerat, nolle ſacrilego Cæſari ullo modo manifeſtare, noctu eſt latenter è Ponte Pragenſi in præter labentem Moldavam glorioſus Martyr præcipitatus. Sed pretioſam apud ſe mortem ejus DEus latere noluit, nam & Moldava Flumen (ut in manuſcripto ſuo Codice oculus testis Paulus Zidek Sacræ Theologiæ per quinque Accademias Doct̃or, & in communi Fidei Catholiçæ poſt Huſſit tempora per Bohemiã ruinã ipſe ad ſenectam ultimam mille inter incommoda, medios inter hæreticos, atque in ipſa Georgii Regis Schiſmatici Aula conſantiſſimus palam ſemper, & invictus Sanctæ Romanæ Eccleſiæ filius annotatum reliquit) Flumen inquam Moldava curſum ſtitit, adeò, ut ſiccis veſtigijs totus ejus alveus poſſet perambulari, & Imperatrix ad fenestram precibus intenta ternis noctibus continuis lumen eò loci, quo merſus fuerat, ſuper ſtagnantes aquæ reliquias aſpexit; quæſitum proinde mandato ejus eſt, quid illic ſub aquis lateret, repertumque illud Venerabile Corpus, & in Templo Sancti Viti ſepultum, miraculis etiam quibusdam ad monumentum ejus conſecutis. Quare Populi in eum Venera-
tio

FF.

tio ità crevit, ut tamen à Sancta Sede Apostolica (cujus solius
 est de vera Viri hujus Sanctitate finè periculo erroris decernere)
 nulla accesserit auctoritas, tantæque ab hæresi per duo sæcula
 intercurrerint in Bohemia tenebræ, pro Sancto tamen, & vero
 Martyre sit semper habitus cultu publico, & appensis ad ejus Se-
 pulchrum Anathematis, adeo ut ad illud etiam non secus, quàm
 ad reliquorum in ea Ecclesia sepultorum Sanctorum monumen-
 ta lampas ignem ex pia Serenissimi Leopoldi Guilielmi Austriæ
 Archiducis munificentia foveat perpetuum, cujus pientissimi
 Principis etiam mandato Candelabrum æneum, opere per quàm
 eleganti elaboratum ibidem super vetustissimi artificij, & ex ip-
 so sacratissimo illo Salomonis Templo Hierosolymæo adhuc
 superstes, olim è Mediolanensibus spolijs huc allatum, atque
 in Regni Bohemiæ Gazophylacio hætenus conservatam basim
 itidem æneam erectum, inter reliquorum Sanctorum Statuas, e-
 tiam Beatum Joannem Nepomucenum supernè ostentat. Quia
 tamen reperti sunt nonnulli, qui Cultum Sancti, & Martyris,
 Venerabili huic Virò denegarent, ejusque apud DEUM merita
 despicerent, adeoque locum Sepulturæ ejus per contemptum
 auderent calcare, fiebat, ut mox Divina in eos ultio subsecuta,
 ostenderet, quo loco Martyr ille esset in Cœlis; deprehensum
 namque, & vulgò observatum est, eâ ipsâ adhuc die publicam
 aliquam homines illos pati solitos ignominiam, & gravissimo
 aliquo coram plebe affici à DEO consuevisse pudore, quæ res in
 causa fuit primùm quidem, ut quibus ignominia aut erubescen-
 tiæ periculum imminet, eum sibi passim, hodièque apud DEUM
 implorent Patronum, deinde verò ut auctoritate publicâ humus
 illa tota rudibus, & raris quibusdam Cratibus ferreis cingeretur
 in lignum Populo, nè Sacrum locum incauti facile calcarent;
 sed quia adhuc petulantia patebat aditus, superadditæ sunt e-
 legantiores, ac densiores ferreæ Crates alteræ, quæ ità nunc
 locum altè ambiunt, ut videantur omnem injuriam à monumen-
 to illo satis prohibere. Non poterant tamen satis
 prohibere Calvinisticum furorem, qui cùm anno mil-
 lesimo sexcentesimo decimo nono Bohemiam miserrimè in-
 valisset, ausus est & Crates illas invadere, atque, ut prius ima-
 gines, faciæque omnia propè per summum scelus ex Metropo-
 litana illa Ecclesia prorubaverat, etiam hoc Catholicæ pietatis

GG.

HH.

II.

KK.

monumentum tentare demoliri, perfecissetque Turcicum, facinus, nisi DEUS vindex adfuisset in tempore, qui ex scelestissimis illis Iconoclastis nonnullos, dum Crates illas furiosi demoliantur, & lacerant, repentinò in Terram abiecit impetu semianimes, quos Socii jam propè, & ipsi exanimes ex Templo pro Cratibus extulerunt, &c.

*Ex Annalibus Bogicæ Gentis Joannis Adelsreiter impress.
annò 1662. compulsat. process. fol. 306.
tergo 307.*

Liber sextus fol. 113.

Ioanne Sacerdote, qui Reginae erat à Sacris Confessionibus, iussò prodere inviolabilia Sacrosancti Tribunalis arcana, & palam facere, quid erratorum Joanna ejus Judicio auribusque secretò commisisset, Sacerdos Regis impietatem detestatus, negavit tam sibi nefas esse, quicquam per Sacram Exomologesim cognitum, edere, quàm Regi inquirere, se proindè leges Sacerdotis servaturum, hortari verò Regem nè vanis suspicionibus, & iniquâ quæstione innocentiam uxoris, & ipsum adeò Numen pergeret offendere. Eâ responsi libertate Wenceslaus actus in rabiem, mox illum jussit de ponte Pragenfi præcipitatum profluentis Moldavæ aquâ necari. Sacerdotis virtutem, simulque Sacramenti Sanctitatem DEUS prodigiò asseruit; nam undæ Moldavi locum cessere exanimato Corpori, triduòque detectum præbuere publicò, spectaculò, donec honestâ elatum pompâ, in S. Viti fuit æde tumulatum, &c.

*Ex P. Bohuslao Balbino in Vita B. Joannis impressa anno
1670. apud Continuatores Operis Bollandi compulsat. in Pro-
cessu super fama Sanctitatis, fol. 578.
& tergo.*

Decimò quartò. Paucis post diebus Beatus Joannes Boleslaviam ad antiquissimam totius Bohemiæ Divæ Matris effigiem à Sanctis Slavicæ Gentis Apostolis Cyrillo, & Methudio Christianis traditam, & commendatam, quæ eò loci religiosissimè recolitur, iter suscipit. Hic quàm liquidò pietatis, et amoris sensu Cæli Regina (cui à prima ætate consecraverat se, &c.)

& in qua spes omnes suas habebat repositas) oravit, ut sibi paulò post morituro adesset, ut filium propitium redderet. Quisque ex Joannis in DEI Matrem veteri amore, ex periculi ingruentis magnitudine, ex vicinæ mortis horrere, vel de se conjecturam facere posset. Pragæ vespertinis horis reverentem Boleslaviâ Joannem, Wenceslaus Cæsarum fortè, ut erat otiosus Princeps, è fenestra prospectans observat; recurrunt exemplo furioso Principi omnes illæ tristes de Regina Joanna Coniuge imagines, dolet acceptæ toties à Beato Joanne repullæ, neque jam animum regere poterat. Ergo non hominem; sed malum Dæmonem spirans, mittit continuò, qui Joannem accersant, neque multis, ut in præcipiti ira, verbis est usus, *audi, inquit, Sacerdos, moriendum tibi est, nisi è vestigio, jam hic Coniugis mee Confessionem, & quidquid unquam illa tibi confitens dixit, ex ordine exponas: actum est, peristi. Juro DEUM aquam potabis, merionem in flumine eâ voce Cæsar volebat intelligi, Beatus Joannes indignum ratus cedere, toties obrundi; non verbis; sed totò capite, & severò vultu sacrilegium averfatus est.* Vix signum dederat Imperator, jam Sanctissimum Virum validissimi Satellites circumstant, Rege vociferante, atque inter manus in aliud cubile sublimem deportant. Vetusti Codices significant silentium supplicio quæsitum, & vitatum esse Populum, nè quis arbiter interveniret. Nocte igitur ad Pontem, qui Pragensi Flumini Moldavæ impositus, Urbes duas maiorem, & minorem conjungit, deducitur; tum manibus, & pedibus vinctis, (quod disertè expressum legitur) in subiectum Flumen ex Ponte deijcitur in pervigilio Ascensionis Domini annò 1383.

Ad Articulum primum, Interrogatorium secundum process. fol. 127. terg. 128.

UNde & illud scit, quod propter servatum Sigillum Confessionis, & quod Regi Wenceslao Pigro nuncupato peccata, quæ Regina ipsa sacramentaliter confessa fuit, prodere noluerit, jussu nominati Regis post toleratos Carceres, & perperam torturam de Ponte Pragensi in superfluentem Fluvium Moldavam annò 1383. noctu dejectus, & aquis submersus fuerit?

Interrogatorium tertium, Process. fol. 128.

Cùm Testis id totum, quod supra dictum fuit, de pro-

Num! 6.
*Dicta Testium
 deponentium
 de suprad.
 Martyrio B.
 Joannis, &
 eius causa.
 Interrogatoria*

pria scientia habere non possit (siquidem illud plus quàm ante tria sæcula contigisse dicitur) dicat igitur, unde hæc omnia toto tempore suæ vitæ, & quidem pro certa, & genuina veritate narrari audiverit?

Interrogatorium quartum, Process. fol. 128.

Quod si ita à Majoribus suis audivit, nominet, & specificet hos suos Majores, quinam illi, cujus, sexus ætatis, & conditionis fuerint?

Interrogatorium quintum, Process. fol. 128.

Potest nè Testis tutissimā conscientiam dicere, quòd hi sui Majores hæc omnia (quæ suprà recensentur) iterum à majoribus suis ita, & non aliter, & pariter pro genuina veritate narrari audiverit?

Interrogatorium sextum, Process. fol. 128. ter.

Recenseat igitur horum Majorum Majores, cujus conditionis, ætatis illi fuerint, & an sinè interruptione hi Majores Majorum hæc omnia ita narrari audiverint, & quòd hæc à Majoribus suis per genuinam traditionem habuerint, circumstantialiter recensuerint?

Interrogatorium septimum, Process. fol. 128. ter.

Si verò Testis præter auditum à Majoribus de his, quæ supra scripta sunt, ex Historicis, Scriptoribus, tam antiquis, quàm recentioribus notitiam habet, nominet hos Authores, cujus fidei, & an Classici, atque approbati sint?

Interrogatorium octavum, Process. fol. 128. ter.

Dicat Testis, an hi nominati Historici, & Scriptores de propria scientia scripserint, an verò sua scripta ex alijs Historicis excerpterint?

Interrogatorium nonum, process. fol. 128. ter.

An Testis nullum legerit Historicum, Scriptorem, qui de his omnibus in contrarium scripsisset?

Interrogatorium decimum, Process. fol. 128. ter, 129.

Unde Testis tutā conscientia asserere potest, quòd nunquam in contrarium quidquam dictum, factum, & auditum, sed de his omnibus prout recensentur, quòd semper publica vox & fama, communis reputatio, & inconcussa traditio fuerit?

I. Testis super dicto Articulo ad secundum process. fol. 367. & terg.

*Responsiones
Testium,*

§. I.

Martyrium B.

Joannis obser-

vatum sigillum

Sac. Confessionis

De auditu à

Re-

Respondit. Ex auditu, habeo, & in historicis id ipsum legi.

Ad tertium.

Respondit. Jam dixi, quod hoc habeam à Parentibus, qui id ipsum à suis Parentibus se audivisse dicebant, & prout audi-
vi avum meum paternum circa nonaginta sex annos ætatis suæ
habuisse.

Ad quartum.

Respondit. Jam dixi in præcedenti interrogatorio meos ma-
jores. Parens fuit octaginta octo annorum ætatis, & vocabat-
ur Guilielmus Albertus. Avus autem paternus nomine Ale-
xander (prout audiui) dicitur nonaginta sex annorum ætatis
suæ fuisse.

Ad quintum.

Respondit. Possum salvâ conscientia hoc dicere, & dico.

Ad sextum.

Respondit. Prout suprâ dixi, audiui à Parente meo, qui di-
cebat, vicissim à suo Parente se audivisse, finè interruptione.

Ad septimum.

Respondit. Legi in Hajecio, in Paprochio, Pessina, & alijs
Authoribus, omnibus fidei Catholicæ, & in hoc Regno Classicis.

Ad Octavum.

Respondit. Quantum scio, hi omnes authores, ab antiquio-
ribus Authoribus hoc excerptum habent.

Ad nonum.

Respondit. Nullum legi, nec de ullo audiui.

Ad decimum.

Respondit. Sic semper audiui, & nunquam aliud in contra-
rium. II. Testis super primo Articulo ad secundum Process. fol. 385.
& terg. 386.

Respondit. Ex auditu, & lectione Historicorum, prout sunt
Hagecius, Paprochius, Carolus à Grobendanck, Soc. JESU,
Natione Belga, & in Carolo-Ferdinandea Universitate Pragen-
si Sacrosanctæ Theologiæ Doctor, ac Professor publicus, quem
oprimè novi, & cum illo conversatus sum, sicut & Balbinus
etiam Societatis Jesu, qui se ad alios refert.

Ad tertium.

Respondit. Jam dixi supra à meis majoribus, & ex Le-
ctione Authorum mox nominatorum.

Ad quartum.

*majoribus, quod
ab alijs majori-
bus audierant*

Ætas majorum

*Confirmat se-
cundum audi-
tum, ut supra.
Specificatio ma-
jorum,*

*Specificatio Hi-
storicorum ex
quibus refertur
d. Martyrium.*

*Nullus Auctor
scripsit in con-
trarium.*

*Nil gestum.
vel auditum in
contrarium.*

§. 2.

*Martyrium, ut
supra ex auditu
a majoribus, &
lectione Histori-
corum expresso-
rum.*

Specificatio majorum, eorumque aetas, & dignitas.

Secundus auditus majorum.

Respondit. Dixi jam supra à meo Patre Adamo Matthia Comite à Trauttmansdorff, qui fuit Regius Locumtenens, supremus Regni Mareschalchus, & suæ Cæsareæ Majestatis intimus Consiliarius & Cubicularius, ætatis suæ sexaginta sex annorum. *Ad quintum.*

Respondit. Infallibiliter Pater meus id ipsum audivit à suis majoribus, nempe Patre suo, & meo respectivè Avo Paterno Maximiliano Comite à Trauttmansdorff, Ferdinandi Secundi, & Tertij Imperatorum gloriosissimæ memoriæ supremo Aulæ Præfecto, ad Pacem Monasteriensem Legato Plenipotentiaro, qui (prout memini me audivisse) fuerat ætatis sexaginta aliquot annorum.

Ad sextum.

Respondit. Majores meos jam recensui, & illi interruptim, & necessariò, quæ suprà interrogata sunt, unus ab altero per traditionem habebat; aliàs enim nec ad me nepotem hæc scientia pervenire potuisset.

Ad septimum.

Quinam fuerint Historici agentes de Mercurio & quomodo id expleverint.

Respondit. Jam suprà nominavi Authores, ex quibus hæc omnia habeo. *Ad octavum.*

Nullus Auctor in contrarium scripsit.

Respondit. Hi omnes Historici necessariò ex alijs Authoribus hæc scripta habere debuerunt, cum nullus illorum præsens esse potuerit.

Ad nonum.

Nil factum, vel auditum fuit in contrarium.

Respondit. Nullum Authorem in contrarium scripsisse legi, nec etiam in contrarium ipse audivi.

Ad decimum.

Nil factum, vel auditum fuit in contrarium.

Respondit. Quia nunquam meâ vitâ contrarium legi, vel audivi, nec etiam à majoribus, & me senioribus horum aliquid percepi, sed semper fuit publica vox, & fama, communis reputatio, & inconcussa traditio. IV. Testis super primo Articulo ad secundum process. fol. 457. & terg. 458.

§. 3. Ma tyrium u supra de auditu à majoribus, & ex lectione.

Respondit. Hoc semper audivi sic à juventute mea, & etiam legi. *Ad tertium.* *Respondit.* Sicut dixi à Patre meo, Præceptoribus, & Professoribus, à quibus etiam monitus fueram, ut hunc Sanctum venerarer. *Ad quartum.*

Specificatio majorum, illorumque aetas, & qualitas.

Respondit. Pater meus fuerat pariter in hoc Officio, in quo Ego nunc sum, ætatis ut supra propè sexaginta annorum, unus Præceptorum meorum vocabatur Samuel Tatirek vir devotissimus, & ultra septuaginta annos ætatis suæ a professore meo quartæ Scholæ humanioris Societatis Jesu Religioso Magistro Roolitio. In Philosophico Studio autem à Patre Georgio Weils Societatis

Ad quintum.

Respondit. Non dubio, quod, & ipsi id habuerint ex traditione suorum majorum, alias ad me transmittere non potuissent.

Ad sextum.

Respondit. Avi mei quidem non recordor, sed hoc scio, quia vocabatur Carolus Hlozek de Zambach, & erat officialis Reginae ad Tabulas Regni, ætatis suæ pariter circa sexaginta annos, & citra dubium ab illo habuit hanc traditionem de Sancto Joanne Nepomuceno, & iterum ad me Pater meus transmisit.

Ad septimum.

Respondit. Hagecium legi, qui est approbatus Author, & Classicus, sicut, & Paprocius, Fessinam, & alios, qui se referunt super vetustioribus Authoribus.

Ad octavum.

Respondit. Procul dubio ab alijs antiquis Scriptoribus hoc excerpserunt, cum tam senes non fuerint, ut ipsius actus potuissent recordari.

Ad nonum.

Respondit. Meâ vitâ nullum.

Ad decimum.

Respondit. Quia nec legi, nec audiui meâ vitâ aliquid in contrarium, sed semper vox publica, & fama, communis reputatio, & inconcussa traditio talis fuit.

IX. Testis super primo Articulo ad secundum Process. fol. 594. ter. 595. & ter.

Respondit. Hoc etiam à Parentibus meis in juventute mea audiui.

Ad tertium.

Respondit. Dixi jam à Parentibus meis, & etiam ex lectione Librorum.

Ad quartum.

Respondit. Parens meus vocabatur Jacobus Petker, & fuit Bohemus, Brodæ Cæsareus Judex, qui (prout audiui) plusquam sexagenarius erat, Mater mea vocabatur Anna octuaginta annorum, Avus autem meus maternus vocabatur Melchior Kalenda Civis, Vetero-Fragensis, ætatis penè octuagenarius,

*Specificatio
Scriptorum in
quibus Testis
legit enarra-
tionem suprad.
Martyrii.*

*Nemo ex Scri-
ptoribus con-
tradixit.*

*Nil actum fuit
vel auditum
in contrarium.*

§. 4.

*Martyrium ut
supra ex audi-
tu à Parenti-
bus, & lectio-
ne librorum.*

*Specificatio
majorum, &
quo modo ab
is audierit.*

si non ultra ; & ab illo , sicut , & à matre jam sene , hæc Ego Ju-
venis audiveram , quia narrabant hoc instar alicujus specialis
piæ Historiæ ad me incitandum ad Devotionem.

Ad quintum.

Respondit. Hoc firmiter credo , quòd , & ipsi habuerint id
totum à suis majoribus , aliàs non potuissent hæc recensere.

Ad sextum.

Respondit. Majorum Majores superiùs recensui , quinam ,
& cujus conditionis , & ætatis fuerint.

Ad septimum.

*Specificatio
Historicorum.*

Respondit. Ego legi Hagecium , & Paprociū , qui de his
scribunt , & prætereà etiam alios Libros , in quibus pariter de
Sanctitate illius multa leguntur.

Ad octavum.

Respondit. Procul dubio ab aliis Historicis , & documen-
tis publicis id habuerunt.

*Nemo scripsit
in contrarium.*

Ad nonum.

Respondit. Nullum , DEUS avertat.

*Nil auditum
fuit in contra-
rium.*

Ad decimum.

Respondit. Semper fuit publica vox , & fama , nec unquam
aliquid in contrarium audiui , vel legi.

X. Testis super primo Articulo ad secundum Process. fol. 611. terge

612. & ter.

§. 6.

*Martyrium, ut
supra , ex au-
ditu à majori-
bus, & lectio-
ne librorum.*

Respondit. Hoc etiam à Majoribus meis habeo , & ex le-
ctione Librorum.

Ad tertium.

Respondit. Jam sæpius dixi à majoribus meis , & ex lectio-
ne Librorum.

Ad quartum.

*Specificatio
majorum, eo-
rumque ætas,
& qualitas.*

Respondit. Pater meus Georgius Michael Terman erat æ-
tatis septuaginta novem annorum , qui fuit ultra triginta annos
Vir Consularis Neo-Pragensis , Avus Paulus Daniel Terman æ-
tatis suæ octuaginta quinque annorum , Primator ejusdem Civi-
tatis. Pro - Avus autem meus Joannes Termann fuit centum
unius anni , & omnes semper sincerè Fidei Catholicæ , quod ip-
sum Cæsareò Diplomate hic adjacente probo. Et quæcunque
suprà interrogata sunt , hæc à Patre , & Avō meo constanter au-
divi.

*Auditus ut
supra.*

Ad

Ad quintum.

Secundus au-

Respondit. Possum, & credo firmiter, quod hæc, & Avus ditus meus, à Patre suo respectivè Pro-Avo meo per traditionem habuerit.

Ad sextum.

Respondit. Jam suprâ respondi.

Ad septimum.

Respondit. Authores legi Martinum Borgek Acatholicum Wratilaxiensem, Hagek Præpositum Vetero-Boleslaviensem, Joannem Dubravium, Georgium Pontanum Præpositum Pragensem, Paulum Sessum, Hentschenium, Albertum Kanowskyum Societatis Jesu Pessinam, ac Balbinum, nec non Crugerium, qui omnes sunt Classici Authores, & approbati.

*Specificatio
Scriptorum, in
quibus Testis le-
git narratio-
nem Majoris.
Dicti Auctores
narrationem*

Ad octavum.

Respondit. Necessariò ex alijs Authoribus, & documentis,

*hauserunt ab
alijs.*

Ad nonum.

Respondit. Nullum legi.

*Nullus Scriptor
contradixit.*

Ad decimum.

Respondit. Sic semper audiivi, & nihil in contrarium.

*Nil auditum
fuit in contra-*

XIV. Testis super primo Articulo ad secundum. Process. fol. 532.

rer. 543. & tergo.

Respondit. Hoc etiam adhuc parvulus audiebam ab iisdem Parentibus, & Majoribus meis, dum Scholam frequentabam.

§. 6.

Ad tertium.

Respondit. Indè hoc scio, quia cum adhuc parvulus essem Scholam frequentans, & hodierna Ecclesia ex ipsius domo ex integro ædificata esset, omnes pueri, Scholares virgas accepimus in memoriam finitæ fabricæ istius Ecclesiæ, & unum Cruciferum, atque libunculum panis.

*Martyrium ut
supra de audi-
tu à Majoribus
Occasio spe-
cialis, unde Te-
stis scientiam
habuit de d.
Martyrio.*

Ad quartum.

Respondit. Pater meus vocabatur Blasius Karazek septuagenariò major, Senior Plebis Mater mea Regina Karaskiana, etiam propè septuagenaria, Avia Materna autem Maria Magdalena Schroanzaciana, octagenariâ major. Ab his omnibus majoribus meis hoc audiivi. Idque à pueritia.

*Specificatio
Majorum.*

Ad quintum.

Respondit. Dicere bonâ conscientia possum, quod à mo-

*Secundus au-
do ditus Majorum*

do nominatis meis Majoribus audiverim narrari, quod & ipsi hæc, & tali modò narrari audiverint à suis Majoribus.

Ad sextum.

Respondit. Avum meum non recordor, sed Aviam Maternam, de qua supra dixi, à qua audivi, quod talia ipsa à suis Majoribus audiverit.

Ad septimum.

*Specificatio
Scriptorum,
qui agunt de
suprad. Martyrio.*

Respondit. Ego quidem Historicos non legi, sed audivi legi de Sancto Joanne Nepomuceno ex Hagek, Paprochio. Et habeo etiam libellum, in quo scribitur de ipsius cruciatibus, & morte, qui Scriptores, seu Historici sunt Catholici, & approbati.

Ad octavum.

Respondit. Non aliter existimo, quàm quòd talia desumpserint ex antiquis Chronicis, & monumentis.

Ad nonum.

*Nullus Scrip-
tor contradi-
xit.*

Respondit. Non legi, nequè audivi.

Ad decimum.

*Nihil gestum,
vel auditum
fuit in contra-
rium.*

Respondit. Cum nihil totà vità in contrarium audiverim, nec legerim, imò à pueritia audivi, quòd pro Sancto, & Patrone divulgatus fuerit.

Cum supradictis Testibus concordant III. Process. fol. 402. tergo, 403. & tergo, IV. fol. 420. & tergo, V. fol. 437. tergo, 438. & tergo, VII. fol. 473. terg. ad 475. VIII. fol. 491. terg. 492. IX. fol. 509. & tergo. XII. fol. 525. & tergo, XIII. fol. 620. & terg. 630. XIV. fol. 542. tergo 543. & tergo, XV. fol. 560. ter. 561.

*Num. 7.
Dicta Testium
magis expri-
mentia verie-
tatem Cause
præd. Marty-
ri, ejusque he-
roicitatem.*

*Ad Articulum secundum Interrogatorium undecimum.
Process. fol. 129.*

Quomòdò Testis scire potest, quòd causa (propter quam Venerabilis Servus DEI Joannes Nepomucenus morte affectus fuit) absolutè, & indubitanter alia non fuerit, quàm quòd Regi Wenceslao Pigro peccata, quæ Coniux illius, & Regina sacramentaliter confessa fuit, revellare voluit;

Interrogatorium duodecimum Process. fol. 129.

Interrogatoria.

Di-

Dicat Testis, quàm importunè, aut severè sæpenominatus Wenceslaus piger Rex à fideli Servo DEI Joanne Nepomuceno confessa extorquere voluerit, & à quo de hac severa extorsione audiverit, aut in quo libro legerit?

Interrogatorium decimum tertium Process. fol. 129.

Dicat Testis, quàm heroicè huic petitioni fidelis Servus DEI Joannes Nepomucenus in contrarium iteterit, & à quo hujus heroici actus notitiam Testis habeat?

Interrogatorium decimum quartum, Proc. fol. 129. & tergo.

Intelligit nè Testis, quid sit actus heroicus, & quænam ad illum requirantur, ut perfectus esse dicatur.

Interrogatorium decimum quintum, Proc. fol. 129. tergo.

A quibus Majoribus de hoc actu heroico Testis notitiam habet, & an hi Majores iterum à Majoribus suis per veram traditionem hæc omnia habuerint, vel in quibus Authoribus, & an Classicis, vel fide dignis Testis id ipsum legerit, & an non aliquis contra hunc actum heroicum in contrarium locutus fuerit, vel etiam scripserit?

I. Testis super dicto Articulo ad 11. Proc. fol. 367. terg. 368.

Respondit. Ex fama communi, & auditu à Senioribus meis quos recensui, & ex Historicis.

Ad 12.

Respondit. Sicut antè dixi, legi idipsum in præfatis Authoribus, & constanter audivi à meis Majoribus.

Ad 13.

Respondit. Ab Historicis, & Majoribus, prout sæpius dixeram.

Ad 14. Respondit. Est constantia in virtute resistens periculo vitæ, & mortis.

Ad 15.

Respondit. Sicut frequentius dixi à Majoribus meis, & partim ex Historicis, & nunquam in contrarium aliquid audivi.

II. Testis ad 11. Proc. fol. 386. & tergo.

Respondit. Ex constanti auditu, & ex lectione librorum.

Ad 12.

Respondit. A Majoribus audivi, & in prænominatis Historicis legi. *Ad 13.*

Respondit. Æquè à Majoribus, & ex lectione librorum, ubi Authores enarrant heroicam constantiam in Carceribus, & tormentis usque ad dejectionem in Moldavam.

Ad 14.

L I

Re-

*Responsiones
Testium.*

§. 1.

*Veritas Cause
Martyrij ex
auditum Majorum
& lectione
Historicorum.*

*Quod heroicè
repugnaverit
Regis Instantia
B. Joannis.*

*Actus Heroicus
in quo consistat.
Nil contrarium
auditum est.*

§. 2.

*Veritas prædi-
cta causa Mar-
tyrij ex auditu
Majorum, &
lectione Histori-
corum.*

*Constantia He-
roica B. Joannis*

*Actus Heroicus
in quo consistat.*

*Specificatio Ma-
jorum, de qui-
bus in presenti
Summario nu-
mero superiori
§. 2. & Scripto-
rum.*

*Nil contra au-
ditum est.*

§. 3.

*Veritas prae-
dicta causa ex au-
ditu & lectione.
Heroica respo-
nsio B. Joannis
facta Regi in-
stanti pro reve-
latione Confes-
sionis.*

*Actus Heroicus.
in quo consistat.
Specificatio Ma-
jorum, de quibus
in presenti sum-
mario numero
superiori § 3.
Nil auditum
fuit in contra-
rium.*

§. 4.

*Veritas prae-
dicta causa Mar-
tyrij ex auditu
à Majoribus.*

*Heroica repug-
nantia B. Jo-
annis ut supra.*

*Actus Heroicus
in quo consistat.
Specificatio Ma-
jorum, & quod
nil in contra-
rium auditum
fuerit.*

§. 5.

*Veritas prae-
dicta causa ex*

*Respondit. Constans animus etiam in periculo vitae & mor-
tis.*

Ad 15.

*Respondit. Majores meos, & eorum Majores jam recensui,
à quibus hæc habeo. Authores autem in quibus legi, nomina-
vi, superius, & quod sint omnes Classici, nullum dubium est,
cum sint in Regno à Statibus admissi, & approbati. In con-
trarium autem huic actui heroico nihil audiui, nec legi.*

VI. Testis ad II. Process. fol. 458. & tergo.

Respondit. Quia semper sic audiui, & legi.

Ad 12.

*Respondit. A Majoribus meis audiui, & in Historijs legi,
quod tam per Carcerem, quam per torturas Sigillum Confes-
sionis extorqueri voluerit.*

Ad 13.

*Respondit. A Majoribus meis, & ex lectione librorum,
qui tradunt respondisse Regi interroganti, nec decet tibi Rex
hoc à me petere, nec me revelare.*

Ad 14.

*Respondit. Est perseverentia, & constantia contra minas,
non obstante quocunque respectu; nec ipsis tormentis.*

Ad 15.

*Respondit. Majores meos jam recensui, sicut & Historicos,
quos legi, & non dubito, quod & illi hoc habuerint à suis Ma-
joribus, nec unquam contra hunc actum heroicum in contra-
rium aliquid audiui, vel legi.*

IX. Testis ad II. process. fol. 595. & terg. 596.

*Resp. Ego nullam aliam causam à meis supra recensitis
Majoribus audiui, quam ob non revelatum Sigillum Confessio-
nis.*

Ad 12.

Resp. A Majoribus meis, & etiam ex lectione Historicorum.

Ad 13. Resp. Pariter à majoribus, & ex lectione librorum.

Ad 14.

*Respondit. Est perseverantia heroica in virtute, quam
nec tormenta, nec ipsa mors vincere potest.*

Ad 15.

*Resp. Jam dixi ab Avo, & Avia, & ex lectione librorum,
nec in contrarium unquam aliquid audiui, vel legi.*

X. Testis ad II. Process. fol. 612. terg. 613.

*Respondit. Sic ex auditu Majorum continuo, & ex Hi-
storicis habeo.*

Ad

Ad 12.

Respondit. A Majoribus meis, & ex libris suprà citatis.

Ad 13.

Respondit. Ex auditu Majorum, & ex lectione librorum.

Ad 14.

Respondit. Est perseverantia in virtute, contra quascun-
que minas, & usque ad ipsam mortem.

Ad 15.

Respondit. Jam dixi à Patre meo, & ab Avo meo, &
non dubito, quin Avus meus id ipsum à Patre suo, & respectivè
Pro-Avo habuerit. Historicos supra recensui, nec contra hunc
actum aliquid audiui, vel legi.

XIV. Testis ad 11. Process. fol. 543 ter. 544. & tergo.

Respondit. Ego à sæpeditis Majoribus meis, & illi ite-
rum à suis; nullam aliam causam audiui, quam istam unicam,
quod Sacram Confessionem Regi manifestare noluerit. Sic
legi etiam audiui, & in supradicto libello etiam ipse legi.

Ad 12.

Respondit. Audiui à Majoribus meis, quòd primò cum in
Ergastulum conijci, deinde torqueri, & cruciari mandaverit,
ut ita prodicionem Confessionis extorqueret; cùmque nihil ef-
fecisset, quòd eum in Moldavam deijci jussit.

Ad 13.

Respondit. Hoc & audiui, & etiam legi.

Ad 14.

Respondit. Hunc actum heroicum in Sancto Joanne Ne-
pomuceno invenio ex eo, quòd non solum tormenta, sed e-
tiam mortem ipsam maluerit sustinere, quàm à constantia se-
creti Sacramentalis servandi recedere.

Ad 15.

Respondit. Hoc jam supra dixi, quòd nimirum Majores
mei, à suis Majoribus, hoc audiverint. Etiam edixi Histori-
cos, quos de his audiui legi, & etiam ipse legi, quòd autem a-
liquis contra hanc aliquid scripserit, aut locutus fuisset, non
tantum ego, sed neque à Majoribus meis quidquam audiui, nec
legi.

Cum supradictis Testibus concordant. III. process. fol. 403. tergo
404. IV. fol. 421. & ter. V. fol. 439. & tergo VII. fol. 475. tergo VIII.
fol. 492. terg. 493. XI. fol. 509. terg. 510. XII. fol. 526. & tergo

auditum Majorum, & lectione
Historicorum.

Constantia heroica B. Joannis, ut supra.

Actus heroicus in quo consistat.

Specificatio Majorum

Nil auditum est in contrarium.

§. 6.

Veritas prædicta cause Martyris ex auditu Majorum, & lectione Scriptorum.

Constantia Heroica B. Joannis.

Actus heroicus in quo consistat.

Auditus Majorum etiam secundus.

Nil scriptum vel dictum est contra.

XIII. fol. 630. & tergo XV. fol. 561. terg. 562. XVI. fol. 578. t.

*Ex P. Bohuslao Balbino apud Continuatores Bollandi compul-
sat. in processu super fama Sanctitatis, fol. 579. & tergo 580.*

Num. 8.

*Scriptor Histo-
rius, & dicta
Tstium super
prodigiosa ma-
nifestatione Ca-
daveris B. Jo-
annis.*

§. 1.

*Apparatio flam-
marum super
d. Cadavere.*

§. 2.

*Wence laus ad
monium Regi-
ne asiciens
flammas con-
turbatur.*

§. 3.

*Inventio supra-
dicti Cadaveris.*

§. 4.

*Delatio Cada-
veris facta per
Canonicos M-
etropolitanam ad
Ecclesiam S.
Crucis.*

DEcimoquintò, Mortem, quam occultissimam esse Cæsar vo-
luerat, cælestia statim prodidère miracula. Ignēs & flam-
mæ, quæ olim Beatum Joannem nascentem significaverant,
mortuum cinxerunt; totus continuo Moldava Fluvius reluxit,
videre erat innumera, & miri candoris lumina innoxie toto flu-
vio innatare, commodum enim id temporis, excreverat flu-
men, & latius, atque altius fluctus attollebantur. Corpus ve-
rò Beati Martyris, secundò flumine lentissimè descendens nu-
merosi res, & ex porrectæ magis comitabantur faces, inde aliæ,
aliæque sequebantur, quasi pompam funeris deducerent. Ef-
fusa ad spectaculum Pragensis Civitas, quid factum esset, aut
quid fieret cogitabat; Reginam quoque Joannam ex Arce Re-
gia despectantem, & omnis rei hætenus ignaram, tam novum
spectaculum attraxit, cursu illa ad Cæsarem Maritum contem-
dit, miracula luminum ostendit, & innocenti simplicitate, qua
istud sibi ostensum velit, interrogat. Percussit illicò animum
sceleris conscientio, & visò cælesti miraculò, velut fulgure
ictus proripuit ex conspectu sese, ac seu timore, seu dolore ve-
rò aut fictò, triduum publicò abstinuisse dicitur, neminem nisi
necessariò admittens. Totà illà nocte circum Corpus Beati
Martyris luxerant flammæ, sed dies, quid factum, ostendit.
Jacebat in arena Corpus exanime, suo in habitu, velut placi-
do, ac renitenti decentissimè compositum; statim tota Urbe
spargitur rumor, neque diu cædis auctor latere poterat, cum
plura ejus crudelitatis edidisset exempla; ad hæc conscij Car-
nifices, Aulici, Satellites nesciebant tacere. Tandem ad
Canonicos Metropolitanæ Pragensis Ecclesiæ atrocis rei fama
pervenit; sic protinùs adornatà supplicatione, Sanctum Fra-
tris sui Corpus ex flumine summò honore levantes, ad proxi-
mam Ecclesiam Sanctæ Crucis Religiosorum, quos vocant de
Pœnitentia, tantisper deposuerunt, dum gloriosum Sepulchrum
in Ecclesia Metropolitana pararetur, &c.

*Ad Articulum Tertium Interrogatorium decimum sextum
Process. fol. 129. terg.*

Dicta Testium.

Recenseat Testis ex qua, & an fide digna relatione, vel traditione id ipsum habeat, quod DEUS hujus Servi sui Sanctitatem, atque adeptam cælestem gloriam per multa luminaria, quæ supra aquam apparuisse dicuntur, nec non per arefactionem Fluvii miraculosè manifestaverit?

Interrogatoria

Interrogatorium decimum septimum Process. fol. 129. terg.

Etiamnè Testis id ipsum in Historiis, vel quibusdam Chronicis legit, dicat in quibus?

Interrogatorium decimum octavum Process. fol. 129. terg. 130.

Unde hæc omnia (quæ in præsentī Articulo de levatione, & tumulatione Corporis fidelis Servi DEI Joannis Nepomuceni scripta sunt) Testis vera esse dicere potest, manifestet rationem scientiæ suæ?

*Responsiones
Testium.*

§. 1.

*Manifestatio
Sanctitatis secuta ex aspectu flammarum & arefactione fluminis de auditu, & ex lectione Historicorum, & fama publica.*

II. Testis ad 16. Process. fol. 386. terg. 387.

Respondit. Sic habeo ex auditu, & lectione Librorum.

Ad 17.

Respondit. Nominavi jam sæpius Hagecium, Paprotkium, Carolum à Grobandanck, & Balbinum, in quibus hæc legi.

Ad 18.

Respondit. Non possum aliter dicere, quàm ex constanti fama publica, & lectione Librorum.

IV. Testis ad 16. Process. fol. 421. terg.

Respondit. Ex auditu, fama publica, & Lectione Historicorum.

§. 2.

Supradicta manifestatio.

Ad 17.

Respondit. In Hagecio, Paprotkio, Pessina Balbino, & aliis.

Ad 18.

Respondit. Non possum aliud dicere, nisi ex relatione Seniorum me, à quibus semper ita audivi, & ex lectione Librorum.

X. Testis ad 16. Process. fol. 613. & terg.

Respondit. Hæc omnia à supra recensitis majoribus audivi, & in Historicis legi.

§. 3.

Supradicta manifestatio.

Ad 17.

Re-

Respondit. Jam suprà dixi.

Ad 18.

Respondit. Quia sic semper audiui, sic semper in Historicis legi, & de hoc semper fuit fama publica, communis reputatio, & inconcussa traditio.

§. 4.

*Supradicta
manifestatio.*

XI. Testis ad 16. Proc. fol. 510. & terg.

Respondit. Hæc etiam à majoribus audiui, & legi.

Ad 17.

Respondit. In supra citatis.

Ad 18.

Respondit. Quia sic passim à majoribus meis, & aliis audiui, & in supra recensitis Historicis legi.

§. 5.

*Supradicta
manifestatio.*

XII. Testis ad 16. Process. fol. 426. terg. & 527.

Respondit. Sic audiui, sic legi.

Ad 17.

Respondit Jam suprà Historicos nominavi, in quibus ista legi.

Ad 18.

Respondit. Quia sic constanter à Patruo meo, apud quem ab adolescentia moratus sum audiui, & etiam ab alijs Dominis Canonicis, & sic etiam legi.

§. 6.

*Supradicta
manifestatio.*

XIV. Testis ad 16. Process. fol. 544. tergo.

Respondit. De his omnibus à sæpeditis Majoribus, & Antecessoribus meis in infantia audiebam.

Ad 17.

Respondit. Jam suprà recensui, ex quibus Chronicis hæc legi audiui.

Ad 18.

Respondit. Hæc omnia à sæpememoratis meis majoribus narrari audiui, & ipse etiam legi.

Cum supradictis Testibus concordant I. Process. fol. 368. III. fol. 404. & terg. V. 439. terg. 440. VI. fol. 458. terg. VII. fol. 476. VIII. fol. 493. IX. fol. 596. terg. XI. fol. 510. & terg. XIII. fol. 631. XV. fol. 562. XVI. fol. 579. & terg.

*Ad Articulum quintum Interrogatorium vigesimum nonum
Process. fol. 131. terg.*

UNde Testis scit apud Tumulum fidelis Servi DEI Joannis Nepomuceni mox à tempore Martyrij multa prodigia, & miracula contigisse, & an id ipsum à suis majoribus, ii verò iterum à suis majoribus sic, & non aliter, atque pro genuina veritate narrari audiverint?

Interrogatorium vigesimum sextum process. fol. 131. terg.

A quo tempore Testis recordatur, & de propria scientia testificari potest, apud Sepulchrum multifati Servi DEI Joannis Nepomuceni multa miracula, vel prodigia contigisse, & quidem usque in tempus præsens?

Interrogatorium trigesimum, process. fol. 131. terg.

Recenseat Testis aliquas species horum prodigiorum, vel miraculorum, vel ipse aliquorum meminit, vel saltem de iisdem narrari audivit, vel ex Historiis legit.

Interrogatorium trigesimum, primum process. fol. 131. terg. 132.

An non aliquis his miraculis, vel prodigiis in contrarium locutus fuerit, vel scripserit, & vanas hominum imaginationes esse asseruerit, qui, & quando?

Interrogatorium trigesimum secundum process. fol. 132.

Potestne Testis genuinè asserere de his prodigiis, vel miraculis, nullatenus interruptam, sed semper constantem famam, & inconcussam traditionem fuisse?

III. Testis ad 28. process. fol. 405. terg. 40.

Respondit. A meis majoribus, & ex lectione Librorum, prout sæpius dixi, id ipsum, & quidem pro veritate habeo.

Ad 29.

Respondit. Ab annis propè quinquaginta, & etiam ab auditu majorum, & ex lectione Librorum.

Ad 30.

Respondit. Specialiter audiui, & legi, tempore Insultus Palatini, aliquem Acatholicum temerariè, & contemptibiliter ad Sepulchrum insulsi, morte subitanea correptum fuisse.

Ad 13.

Respondit. Nihil horum audiui, nec legi.

Num. 9.

*Dicta Testium
deponentium
de Miraculis
patris ad Tu-
mulum Beati
Joannis ab e-
jus obitu, vel
ex ejus inter-
cessione.*

Interrogatoria

§. I.

*Perpetratio
miraculorum
ut supra, de
auditu à ma-
joribus, & ex
lectione Histo-
ricorum.*

§. 2.

*Celestis ani-
madversio in
Hereticū vio-
lantem prædi-
ctum Tumulū
tempore pala-
tini.*

*Nil scriptum,
vel auditū est
in contrarium.*

Ad

Miraculorum
fama cum
augmento.

§. 3.

Perpetratio
miraculorum
ut supra de
auditu à ma-
joribus, & ex
fama publica.

§. 4.

Cælestis ani-
madversio in
Hæreticum ut
supra in §. 2.

Nil auditum
fuit in contra-
rium.

Fama constans
& inconcussa
traditio.

§. 5.

Perpetratio
miraculorum
ut supra de
auditu à ma-
joribus, & ex
lectione Histo-
ricorum.

Nil fuit con-
trà auditum.

Fama Constans
ut supra.

Ad 32.

Respondit. Possum dicere, non tantum constanter con-
tinuari, sed etiam augeri.

IV. Testis ad 28. process. fol. 422. terg. 423.

Respondit. Quia ne semper à Senioribus me constanter
audivi, & semper de hoc fuit vox, & fama publica, & judicio,
quod infallibiliter hi Seniores me à suis Senioribus de hoc audi-
verint.

Ad 29.

Respondit. A Juventute mea.

Ad 30.

Respondit. Audivi, & legi, quod tempore Insultus Pa-
latini, dum quidam A catholicus Sepulchrum S. Joannis Nepo-
muceni temerè tractasset, à DEO repentinà morte punitus fue-
rit.

Ad 31.

Respondit. Nihil audivi in contrarium, nec legi, sed
semper hæc omnia pro veritate habebantur.

Ad 32.

Respondit. A Juventute mea hanc famam semper con-
stantem, & inconcussam recorder.

VII. Testis ad 28. process. fol. 477. & terg.

Respondit. Sic à majoribus meis pro genuina veritate,
semper, & constanter audivi, & etiam in Authoribus legi, nec
dubito, quin etiam majorum majores hanc notitiam habuerint,
& suis tradiderint.

Ad 26.

Respondit. A Juventute mea, & à Parentibus meis, qui
frequenter ad Sepulchrum ejus suas Devotiones peragebant, &
me eò stimulabant, datà pro Missæ Sacrificiis pecuniâ, & pro ob-
latione Cereorum.

Ad 30.

Respondit. De plurimis audivi, & etiam in Historicis

Ad 31.

Respondit. Nunquam aliud audivi, nec legi.

Ad 32.

Respondit. Possum, & dico,

VIII. Testis ad 28. process. fol. 494. & terg. 495.

Re-

Respondit. Hoc audiui à majoribus, & non dubito, quin, & illi hanc notitiam à suis majoribus habuerint.

Ad 29.

Respondit. Recordor id ipsum à sexaginta annis me audivisse.

Ad 30.

Respondit. De multis miraculis à meis majoribus audiui, & in Historicis legi, de propria autem scientia mea recenseo unicum, quod nimirum quidam ante triginta annos, ob crimen prævaricationis, ad ensen in prima instantia condemnatus fuerit, & ab hac sententia ad Inclytum appellationum Tribunal provocans, gravaminibus suis, effigiem Sancti Joannis Nepomuceni (quam hinc in Originali produco, & allego) cum annexa scheda propriâ manu condemnati scriptâ (quam etiam depono) in formalibus; Sancte Joannes Nepomucene ne confundar, ora pro me, desuper evenit, quod idem condemnatus ad ensen, in secunda instantia ab hac poena mortis absolutus, & ad unius anni Arrestum condemnatus; inde verò ad suam Majestatem recurrens, non tantum ab hoc Arresto absolutus, sed etiam honori, famæ, & Officio Procuratoris restitutus fuerit. Item Annò millesimò septingentesimò octavò, dum quidam contra Statuam Sancti Joannis Nepomuceni in Ponte positam, malè locutus fuisset, & Truncum nominasset, intra breve tempus ob perpetratas rixas, ad unius anni opus publicum per sententiam condemnatus, tandem errorem suum agnovit, & contritò corde professionem fidei elicuit.

Ad 31.

Respondit. Nihil unquam de hoc audiui.

Ad 32.

Respondit. Possum.

X. Testis ad 28. Process. fol. 614. terg. 615.

Respondit. Sic audiui à Patre, & Avo meo; præterea me reflecto, quod piè defunctus Dominus Suffraganeus, & Præpositus Pragensis Joannes Dlauhowesky de Longa Villa, se in scriptis Antecessoris sui Præpositi Brosij ab Horsteia legisse dixerit, quod aliquot libri, in quibus miracula Ven. Servi DEI Joannis Nepomuceni annotata fuerunt, tempore Insultus Palatini, dum Canonici fugam dare debuerunt, amissi, & deperditi fuerint.

M m

Ad

§. 6.

Perpetratio Miraculorum, ut supra ex auditis à majoribus.

§. 7.

Liberatio condemnati ob crimen prævaricationis ex intercessione B. Joannis.

§. 8.

Punitio personæ quæ in Statuam B. Joannis contumelias jecerat.

Nil auditum in contrarium.

§. 9.

Perpetratio miraculorum ex auditu à majoribus.

Ad 29.

Respondit. A quo vivo sic semper audivi tam extra Pragam, quàm hic Pragæ.

§. 10.

*Libeatio con-
demnati ob cri-
men prævarica-
tionis, ut supra.
§. 7.*

§. 11.

*Recuperatio
amissarum
gemmarum ope
B. Joannis.*

*Nil fuit audi-
tum in contra-
rium.*

§. 12.

*Perpetratio
miraculorum
ut supra ex
auditu à ma-
joribus.*

§. 13.

*Prodigiosa pu-
nitio hæretici,
tempore Pala-
tini ut supra.*

§. 2.

*Nil fuit audi-
tum in contra-
rium, vel le-
gitimum.*

*Fama constans
de miraculis.*

Num. 10.

*Dicta Testium,
& Scriptores
Historici, qui
specifice agunt
de punitione*

Ad 30.

Respondit. Sunt quàm plurima, inter cætera duorum re-
cordor, unius in puncto prævaricationis ad enssem condemna-
ti, qui per intercessionem Sancti Joannis Nepomuceni, non
tantum à pæna mortis absolutus, sed etiam Officio restitutus
fuit. Item de quadam Domina, quæ certat gemmas amisit,
& dum Missam celebrari ad Sepulchrum Divi Joannis Nepo-
muceni curasset, gemmas perditas recepit, & deinde dolens
de stipendio dato pro Missa, illud ipsum in scrinio iterum in-
venit.

Ad 31

Respondit. Nullum audivi.

Ad 32.

Respondit. Omnino possum.

XII. Ad 28. Process. fol. 528. & terg.

Respondit. A Patruo meo, & multis alijs constanter audi-

vi. Ad 29.

Respondit. Ab annis quinquaginta novem, à quo hic Pragæ
moror, hoc constanter audivi.

Ad 30.

Respondit. Prodigiorum ego ipse non memini, sed audivi,
& legi specialiter, quæ tempore invasionis Palatini apud Se-
pulchrum Divi Joannis Nepomuceni contigerint.

Ad 31.

Respondit. Nunquam horum aliquid audivi, nec legi.

Ad 32. *Respondit.* Possum asserere, & assero.

*Cum supradictis Testibus concordant I. Process. fol. 369.
terg. 370. II. fol. 388. & terg. V. fol. 441. & terg. VI. fol. 460.
& terg. IX. fol. 597. terg. 598. XI. fol. 511. terg. XIII. fol.
632. & terg. XIV. fol. 546. & terg. XV. fol. 563. terg. 564.
XVI. fol. 580. & terg. 581.*

Ad Articulum Octavum Interrogatorium quadragesimum primum Process.
fol. 133. & tergo.

A Quo tempore Testis recordatur, quòd quicumque Sancti-
tatem multum memorati fidelis Servi DEI Joannis Nepo-

muceni negare, vel eius Tumulo in contemptum pedem intru- *contemnentiu*
dere præsumpsit, à DEO mox punitus fuerit, & temeritatis *Sanctitatem,*
pœnam luerit, recenseat aliqua exempla à Deo punitorum? *vel sepulchrū*

Interrogatorium quadragesimum secundum process. fol. 133.

B. Joannis.

Potestne bonâ conscientia dicere, quod à majoribus suis *Interrogatoria*
(qui referebant se audivisse ab eorum majoribus) audiverit,
quod mox post tumularionem sæpemenorati fidelis Servi DEI
Joannis Nepomuceni à Deo illi puniti fuerint, qui etiam eo, id
est antiquo, vel primævo tempore pedem temerè Sepulchro
ejus intruserunt?

Interrogatorium quadragesimum tertium, process. fol. 133. tergo.

In quibus Historicis Testis id ipsum legerat, aut legi audi-
vit, & an illi Historici de hac re veram, & genuinam habue-
rint informationem, cum experientia doceat, Historicos, &
Scriptores sæpè multa erronea scripsisse?

Interrogatorium quadragesimum quartum, process. fol. 133. tergo 134.

An non his omnibus contradictum, vel in contrarium
scriptum fuerit, adeò ut Testis positivè dicere possit, de his fuis-
se semper famam publicam, communem reputationem, & in-
concussam traditionem?

III. Testis ad 41. Process. fol. 407. terg.

*Responsiones
Testium.*

Respondit. A quinquaginta annis præter propter recordor
me idiplum semper audivisse. Exemplum puniti jam supra re-
censui. *Ad 42.*

§. 1.

*Punitio eorum,
qui Sanctita-
tem Servi Dei,
vel Tumulum
contempserunt
de auditu à
majoribus.*

Respondit. Possum id bonâ conscientia dicere, quod id à
majoribus meis, & Præceptoribus audiverim, qui vicissim id à
suis majoribus audire debuerunt.

Ad 43.

*A tempore
tumulationis.*

Respondit. Authores jam sæpius recensui, qui Classici. &
approbati sunt, & non dubito quin ab alijs Scriptoribus id ip-
sum authenticè habuerint.

Ad 44.

*Nihil contra fuit
auditum, sed
semper stetit
fama*

Respondit. In Contrarium nihil unquam audivi, nec legi,
sed quantum memini, & scio, semper fuit famam publicam,
communem reputationem, & inconcussam traditionem.

VII. Testis ad 41. Process. fol. 478. terg. 479.

§. 2.

*Supradicta pu-
nitio.
De auditu à
majoribus qui*

Respondit. Hoc audivi a quinquaginta annis, & legi in
supradictis Authoribus exempla Punitorum.

*referbant de
antiquo tem-
pore.*

Ad 42. Respondit. A majoribus meis audivi, quod jam ab
antiquo tempore qui pedem sepulchro ejus temerè intulit, pu-
nitus

*Ex lectione
Historicorum.*

*Nil unquam
fuit auditum
in contrarium,
sed semper
fuit fama con-
stans.*

*§. 3.
Punitio supra-
dicta de audi-
tu à majori-
bus, cum rela-
tione casus
specialis tem-
pore invasio-
nis Palatini.*

*Nil fuit contra-
dictum, sed se-
per fuit fama
inconcussa.*

*§. 4.
Punitio supra-
dicta cum rela-
tione casus spe-
cialis, ut in §. 3.
A tempore tumu-
lationis Servi
DEI.*

*Scivit ex lectione
Historicorum*

*Nil factum, vel
auditum fuit
contra.*

nitus fuerit, an autem mox post rumulationem, hoc asserere non possum. Ad 43.

Respondit. Historici, quos recensui, & id ipsum in illis legi, sunt omnes Classici, Fidei Catholicæ, præter Boregk, qui vix aliquid erroneum scripissent. Ad 44.

Respondit. Nihil unquam audiui in contrarium, sed semper constans fama publica, communis reputatio, & inconcussa traditio fuit. X. Testis ad 41. Process. fol. 616. & terg.

Respondit. Sic audiui à juventute mea, sic & Avus meus, qui tempore Insultûs Palatini vixit, & ob Fidem Catholicam eò tempore arrestatus fuit, recensuit, quòd postquam voluisset Scultetus superintendens Palatini etiam Sepulchrum Sancti Joannis Nepomuceni violare, & Crates ferreas jam in una parte perfringi curâset, quòd unus ex violatoribus repente corruerit, & se totum ardere exclamaverit, at paulò post animam efflaverit. Ad 42.

Respondit. Quæ ab avo meo audiui, jam mox recensui, & non dubito, quin, & ille à suo patre audiverit, quòd qui temerè Sepulchro pedem intulit, à Deo punitus fuerit.

Ad 43.

Respondit. Historicos jam suprâ recensui, ad quos etiam Pessina se refert.

Ad 44.

Respondit. Nihil fuit contradictum, nec in contrarium scriptum, sed semper fuit fama publica, communis reputatio, & inconcussa traditio.

XII. Testis ad 41. Process. fol. 529. terg. 530.

Respondit. A quinquaginta novem annis hoc semper audiui, sicut & de illo casu, qui tempore Insultûs Palatini contigit. Ad 42.

Respondit. Sic audiui constanter, & legi.

Ad 43.

Respondit. Historicos jam suprâ recensui, & cum omnes Classici, & approbati sint, credo, quòd nihil fabulosi, sed veritatem scripserint.

Ad 44.

Respondit. Nunquam quidquam audiui factum, vel dictum in contrarium, sed semper fama publica, communis reputatio, & inconcussa traditio talis fuit.

XIV. Testis ad 41. Process. fol. 547. ter. 548.

Respondit. Hoc ab infantia mea audiebam, sicut etiam, quæ tempore Palatini contemptoribus evenerint, superius dixi.

Ad 42.

Respondit. Hoc Ego à majoribus meis, & Avia mea à suis majoribus audivit, quòd quisquis inhonoravit Sepulchrum ejus, publicam confusionem non evaserit.

Ad 43.

R. spondit. Historicos, quos legi audivi, & ipse legi, nominavi superius, & quia ea, quæ mihi majores mei, & majores Aviae meae narrabant, sinè discrepantia scribunt, judico ea vera esse debere.

Ad 44.

Respondit. Ut quis huic in contrarium quid scripssisset, aut locutus fuisset, nunquam audivi, nec legi.

Cum supradictis Testibus concordant I. Process. fol. 371. & terg. II. fol. 389. terg. 390. IV. fol. 424. & terg. V. fol. 443. VI. fol. 461. terg. VIII. fol. 496. terg. IX. fol. 599. & terg. XI. fol. 513. XIII. fol. 633. terg. 634 XV. fol. 564. terg. XVI. fol. 582. & terg.

Ex Parte Bohuslao Balbino apud Continuatores Bollandi compulsat. in Processu super Fama Sanctitatis. fol. 592.

Vigesimo tertio. Illud permirum, neque minùs certum, & privi legiatum: quicunque Beati Joannis Tumulum calcarint, præsertim si contempserint, eos ipsa die infamiam incur-
rere, & vitare non posse, id omnium Catholicorum Pragensium nostræ, & superioris ætatis consensu, atque exemplis plurimis constat.

Vigesimo septimo. Ob hanc igitur causam, & sæva incalcantes exempla edita, cum jam pridem ferri Clathri ad unius ferè ulnæ altitudinem prætenti essent, Canonici novis aliis Cratibus Sepulchrum cinxerint qui Clathri facile tres ulnas altitudinem prætenti essent, Canonici novis aliis Cratibus Sepulchrum cinxerint, qui Clathri facile tres ulnas altitudine æquant, ut nisi ægerrimè vix esse cuiquam improbo, & injurio liceat, &c.

6.5.

Punitio supradicta cum relatione casus specialis.

De auditu à majoribus etiam secundo

Scivit ex lectione Historicorum.

Nil in contrarium auditum fuit.

Scriptores Historici.

Ex Joanne Thoma Pessina de Czechorod in Phosphoro Septicorni pagin. 583. impress. anno 1673. & compulsat. Process. fol. 313.

B. **I**D porro quòd ultionem divinam non evitent, qui locum Sepulturæ eius temerè, & per contemptum calcant, pluribus exemplis recentioribus, juxta, ac vetustis, & quidem tot, ut facile justum volumen efficerent, ostendere possem, sed propositæ brevitatis memor, cujus limites jam antea me hic non lemel excessisse fateri oportet, alterius operi, ut supra aliquoties jam monui, stylo uberiori, & ex constituto describenda relinquo, &c.

Ex Joanne Jacobo de VVeingarten in Speculo Principum, seu Monarchia Serenissimæ Domûs Austriacæ part. 2. fol. 221. impress. annò 1673. & compulsat. in Processu super Fama Sanctitatis fol. 618.

c. **A**C circa hunc locum Crates factæ sunt, ne ullus hunc locum dishonorare posset; siquidem, læpiùs miracula contigerunt, atque etiam hoc, ut ille, qui datâ operâ, seu studiò tantummodo unicum pedem super lapidem sepulchralem posuit, hanc diem sine infamia consummare non potuerit.

Concordan. cum supradictis Scriptoribus alii sequentes.

Laurentius Beirlink Theatro Vitæ Humanæ lib. 10. fol. 173. lit. L. compulsat. Process. fol. 294. terg.

D. Bzovius in Annalibus Ecclesiasticis Tomo 15 pag. 214. compulsat. Process. fol. 295. terg.

P. Odoricus Raynaldus in Annalibus Ecclesiasticis Tomo 17. pag. 248. compulsat. in Proc. super Fama Sanctitatis fol. 550. terg.

Joannes Thomas Pessina in Marte Moravico fol. 473. compulsat. Process. fol. 344.

P. Georgius Ferus in Fama Posthuma Joannis Nepomuceni compulsat. in Processu super Fama Sanctitatis fol. 624. tergo.

*Ex Parte Bohuslao Balbino apud Continuatores Bollandi
compulsat. in Processu super Fama Sanctitatis
fol. 595. & sequen.*

Num. 11.

Vigesimosextò Venio nunc ad narrandum exemplum, quò *Scriptores Hi-*
tristius ad Beati Joannis Tumulum accidit nullum. *At storici, & di-*
nescio sanè, quid illud esse oporteat, quod tantò semper odio *et Testium de-*
in Beati Joannis memoriam, & Sepulchrum hæretici ferantur. *ponentium de*
In illo, de quo modò dixeram, Hæreticorum in Bohemiæ Reg- *punitioe cæ-*
no post annum millesimum lxxcentesium decimum octavum, *litus sumpta*
cùm Calviniani Pragensis Ecclesiæ Metropolitanæ dimidium, *in Hæreticum,*
partem scilicet posteriorem occupassent, suâque profanâ, & *qui tempore*
umbratili cænâ contaminassent, habeant illi sinè dubio præ o- *Palatini ausus*
culis Sanctorum Patronorum, Viti, Sigismundi, & aliorum *fuit demoliri*
Divorum Corpora, ac ferebant placidè, unius tantum Beati *Crates appo-*
Joannis Nepomuceni humilem Tumulum videre non sustine- *ritas Sepulchro*
bant. Nequè modò Crates circa Tumulum evelere, sed ip- *B. Joannis.*
sum Beati Martyris Corpus (facinus profectò etiam in quo- *Scriptores Hi-*
cunque humano corpore indignum) exhumare, & in commu- *stori,*
nem locum abjicere statuerunt. Sed Joannes egregiè locum
tutus est. Mittuntur ad certam diem valentissimi, & confi-
dentissimi Satellites, quibus id datum erat negotii. Vix sacri-
legium tentârunt, & Crates ferreas ligonibus convellere cœpe- **A.**
rant, cùm ecce duo quasi è Cælo percussi, repentè in terram con-
cidunt, alter omnîò exanimis, nunquam vitam recepit. Al-
ter operi præfectus, Anglus homo Epheborum Friderici Pala-
tini (qui sese Regem Bohemiæ ferebat) Præceptor, semivivus,
ac ægrè spirans è Templo inter manus elatus, paulò post & ip-
se miseram animam efflavit: cæteri periculò, & damnò suorum
admoniti, unâ tantum Sepulchri parte Cratibus dejectis, opus
imperfectum reliquere. Res est tragica, sed eorum testificatio-
nibus firmata, qui adfuere, quos inter vivit, hodièque senex,
Capanis in Ecclesia Sancti Viti præfectus, rei gestæ olim specta-
tor. Historia hæc rota ante Beati Joannis Nepomuceni Sepulch-
rum tessellatò opere pereleganter in ligno expressa cum admi-
ratione Peregrinorum spectatur. Recenset hoc etiam triste mi-
raculum Germanicus Liber, cui titulus est Veridici, Augustæ
anno millesimo sexcentesimo trigésimo typis editus,
pagi-

paginâ octuagesimâ nonâ , & sequentibus , ac primùm Angli illius Calviniani Sepulchro insultantis ; sacrilegas voces , tum cælestem ultionem humi illis corpore , demum eâdem nocte inter horribilas vociferationes , ac ejulatus , ab igne quasi aliquô ureretur , infelicissimam mortem multis verbis describit. E.

B. Ejusdem prodigij plenè meminerunt Continuatores Bolandi in adnotatione sub litt. E. referentes ex aliis Authoribus, ut videre est ibidem in Processu super Fama Sanctitatis fol. 604. & seq.

C. Cum supradictis concordant nempe , Carolus Caraffa olim Nuncius Apostolicus in Commendariis de Germania Sacra restaurata compulsat. in Processu super Fama Sanctitatis fol. 516. & seq. Joannes Thomas Pessina in Marte Moravico compulsat. in Processu super Fama Sanctitatis fol. 613. & in Phosphori Septicorno ibidem fol. 524. & sequen. Georgius Bertholdus Pontanus in Bohemia Pia compulsat. in dicto Processu fol. 578. Joannes Adelsreiter. par. 3. Annalium Bogica Gentis lib. 5. pag. 80. compulsat. in d. Processu. fol. 538.

Ex Extractu Literarum , quæ Praga scriptæ fuerunt ad quendam notum amicum super devastatione Metropolitana Ecclesiæ impress. anno 1620. & compulsat. in Processu super Fama Sanctitatis fol. 620.

Paginâ secundâ.

D. FERIÂ secundâ Natalis Domini ex utraque parte penes Chororum , quâ ad Sepulchrum Divi Confessoris Joannis , uti , & ex altera parte sapud Sacristiam , quâ ad Sanctum Vitum circuitur , omnia tabulis , & asseribus , ac clavis fuerunt obfirmata ; de causa hujus rei , rarus , & diversus in communi discursus , totum celatur & suppressitur , nonnulli dicunt , quod quidam , qui temerè supra Sepulchrum Divi Joannis ivit , sicut furiosus ceciderit , & rugiebat , alii dicunt , quod præcipua quædam persona apud Sepulchrum Sancti Viti subitaneâ morte fuisset demortua , alii dicunt , quod aliquid mirabile circa hæc loca apud hos Sanctos contigerit.

Interrogatorium quinquagesimum tertium Process. fol. 135.

Ex qua traditione Testis evidenter scit, violationem Sepulchri fidelis Servi DEI Joannis Nepomuceni sub Friderico Palatino Regni Bohemiæ usurpatore contigisse, si id ipsum à maioribus suis habet, recenseat fideliter, unde illi majores hanc notitiam acquisiverint?

Dicta Testium

VIII. Testis ad 53. Process. fol. 497. tergo.

Respondit. Excellentissimi Domini Maximiliani Comitis à Kolowrat Dominus Parens, qui fuit octuaginta octo annorum, dum moreretur, & qui insultum Palatini recordabatur, ille solebat narrare de illo casu Invasionis, & violationis Sepulchri fidelis Servi DEI Joannis Nepomuceni, sic contigisse, prout Sepultura in tessellato labore ostendit.

IX. Testis ad 53. Process. fol. 600. tergo.

Respondit. De Insultu Palatini Avus, & Mater, qui tunc temporis vixerunt, sæpius mihi narrarunt, & addiderunt, quod illa pars, ubi Sepulchrum Sancti Joannis Nepomuceni est, ex mandato Friderici, assleribus clausa fuerit, quia nocturno tempore Cantus audiebantur, & Processiones viisæ fuerunt.

XI. Testis ad 53. Process. fol. 514.

Respondit. De hac re audiui à maioribus, & legi.

XII. Testis ad 53. Process. fol. 531.

Respondit. De Insultu Palatini audiui specialiter à Patre meo, & etiam legi.

XIV. Testis ad 53. Process. fol. 549.

Respondit. De Insultu Palatini Parentes mei, & Avia mihi narrabant, quodque cum Sepulchro Sancti Joannis Nepomuceni malè processerint, & ideò à Deo puniti fuerint.

Cum supradictis Testibus concordant. I. Process. fol. 372. tergo II. fol. 391. III. fol. 409. IV. fol. 425. V. fol. 444. VI. fol. 463. VII. fol. 487. X. fol. 617. tergo XIII. fol. 635. XV. fol. 566. XVI. fol. 583. tergo.

Ex Actis Visitationis Reliquiarum in Altari Visitationis B. Virginis è conspectu Sepulchri B. Joannis, aliorumque monumentorum expleta per Reverendissimum Archi-Episcopum cum assistentia Promotoris fiscalis & Peritorum die 26. Junij 1719. Process.

fol. 241. & fol. 245.

Posteà perventum fuit ad Opus, seu laborem tessellatū mī-

Num. 12.
*Regniti Op-
 ris tessellati posi-
 ti è regione Se-
 pulchri B. Joa-
 nis, ubi repa-
 sentur pueri-
 tio supradicti
 Hæretici, qui
 violare illud
 genaverat, ac
 dicta Testium
 de eodem opere.*

§. 1.
*Descriptio su-
 pradicta anim-
 advefionis ca-
 leftris in opere
 fculpta.*

§. 2.
*Judicium Peri-
 torum, quod
 opus pradictum
 fuerit confectum
 anno 1620.*

§. 3.
*Inscriptio p-
 antiqua posita
 sub dicto opere
 exprimens Mar-
 tyrium Sepu-
 turam, & mi-
 racula B.
 Joannis.*

ro artificio in ligno quercino constructum & sculptum, in cu-
 jus operis una parte directè è regione Sepulchri Venerabilis Ser-
 vi DEI Joannis Nepomuceni videre est Viros duos, ex hac, &
 illa parte elevatis malleis instare percussioni, & dejectioni ma-
 joris Clathi ferrei, quò Tumulus dicti fidelis Serv DEI cingitur,
 alij duo viri dejectam partem, quæ stetit versùs Arcem Pragen-
 sem humeris impositam exportant. Alij itidem duo viri è lo-
 co asportati Clathi, foras ejectum, & prostratum sacrilegum,
 unus apud humeros, alter apud pedes apprehensum, & humo
 levatum quasi exanimem capite, & manibus dependulis expor-
 tant. Adstat vir alius, levatâ dextrâ manu (prout graviter
 consternati, & de repentino malo indolentes facere consue-
 verunt) caput fricans, non procul indè stant duo alij attoniti ad
 invicem converfi, & mirabundi, quorum unus extensò brachiò
 alteri indigitat tristem casum.

Ubi memorati Statuarij lustrato penitus ejusmodi opere
 tessellatò, seu sculpturâ in ligno quercino facta, unanimiter e-
 dixerunt, hunc laborem, seu opus tessellatum omninò corre-
 spondere anno in ultima parte hujus tesselari operis insculpto,
 nempe millesimo sexcentesimo vigesimo.

Consequenter judicarunt, & judicant prænominati Sta-
 tuarij, opus hoc, seu tessellatum laborem circa hoc tempus, &
 annum supradictum fuisse factum, ac constructum.

Sub quo tessellato opere, seu labore, vicinissimè ad Tu-
 mulum, seu Sepulchrum sæpèmemorati Venerabilis Servi DEI
 Joannis Nepomuceni, exstat, & reperitur Inscriptio Idiomatis
 Germanici, antiquis litteris trabalibus (prout intuenti patet,
 & supranominati Scriptores, seu Antiquarij illas omninò ex
 forma, & positione earum per antiquas esse judicarunt, & judi-
 cant) in muro colore nigro exarata, quæ Inscriptio est, & con-
 sistit, in his formalibus.

Hic jacet sepultus Beatus Sacerdos Magister Joannes de Nepomuk, hu-
 jus Ecclesie Canonicus, & Confessarius Reginae, qui jussu regis Wences-
 lai Quarti, quia secretum Confessionis nullis tormentis revelare voluit
 tandem de Ponte Pragensi in Fluvium Moldavam præcipitatus fuit annò
 millesimò tercentesimò octuagesimò tertio, cuius Corpus à DEO prodigio-
 sis Lampadibus, & luminibus in aqua, atque etiam in hoc loco multis mi-
 raculis inclaruit.

Ad Articulum nonum Interrogatorium quinquagesimum secundum Process. fol. 135.

Viditne Testis hunc tessellatum laborem, qui è regione Sepulchri fidelis Servi DEI Joannis Nepomuceni in Tabula lignea extare dicitur, recenseat quam antiquus hic tessellatus labor sit, & an in illo annus sculptus reperiatur?

II. Testis ad 25. Process. fol. 390. tergo.

Respondit. Vidi hunc tessellatum laborem meis proprijs oculis, & judico ex ipsa fabrica admodum antiquum, & vetustum esse, de anno autem Sculpturæ non recordor.

III. Testis ad 52. Process. fol. 408. tergo.

Respondit. Vidi hunc tessellatum laborem frequentissimè, & est omninò vetustus, annum Sculpturæ autem non vidi.

IV. Testis ad 52. Process. fol. 425. tergo.

Respondit. Hunc tessellatum laborem oculis proprijs vidi, & apparet ideo vetustus, quia moderno tempore in ligno sic non sculpiri, annum autem Sculpturæ me recordor non vidisse.

Cum supradictis Testibus concordant. I. Process. fol. 372. tergo V. fol. 444. VI. fol. 462. tergo VII. fol. 480. VIII. fol. 497. tergo IX. fol. 600. tergo X. fol. 617. tergo XI. fol. 514. XII. fol. 530. tergo XIII. fol. 635. XIV. fol. 549. XV. fol. 566. XVI. fol. 583.

Die decimâ quintâ Aprilis anno millesimo septingentesimo decimo nono, horâ nonâ de mane, & subsequentibus habitata fuit, præmissis præmittendis, ac observatis observandis, Visitatio Sepulchri, & Corporis, seu Reliquiarum Venerabilis Servi Dei Joannis Nepomuceni, in Sancta Metropolitana Ecclesia ad Divum Vitum in Castro Pragensi, coram Illustrissimo, & Reverendissimo Domino, Domino Ferdinando, Dei, & Sanctæ Sedis Apostolicæ gratiâ Archi-Episcopo Pragensi, Domino Promotore Fiscali Joanne Francisco Blovsky, Domino Procuratore causæ Bernardo Henrico à Germeten. Ministris & Peritis, & alijs, vi Instructionis à Domino Judice deputatis, nec non Testibus pro sessione alias adhiberi solitis, & me Notario Actuario præsentibus, ubi clausis foribus Ecclesiæ, & omnibus alijs exclusis, deinde processum fuit ad præsertam Visitationem modo sequenti.

Posteaquam Illustrissimus, & Reverendissimus Dominus Dominus Archi-Episcopus, quâ Judex, supradictâ die, horâ dimidâ nonâ de mane, ex Palatio, seu Residencia Archi-Episcopali comitantibus eundem suis, quos habet, Aulicis, & alijs, ad supra-

Num. 13.

Dicta Testium deponentium de supradicto opere tessellato.

Num. 14.

Acta Visitationis Sepulchri, & Corporis B. Joannis expleta à Reverendissimo Archi-Episcopo process. fol. 209. & seq.

memorata[m] Ecclesiam Metropolitanam Divi Viti in Castro Pragen[si] advenisset, & coram majori Ara ibidem genuflexus aliquant[um] orasset, comparuerunt deinde admodum Reverendi Domini Joannes Florianus Hammerschmidt actualis Vetro-Pragæ in Theyn Curatus, & Wenceslaus Constantinus Potutzjek di-
ctæ Metropolitanæ Ecclesiæ Divi Viti in Castro Pragen[si] Sacristanus ad perhibendum testimonium veritatis, de loco Tumulationis, seu Sepulchri Venerabilis Servi Dei Joannis Nepomuceni, & eo designando per Nuncium deputatum juratum Michaëlem Zaltiera pridie oretenus citati. Quibus taliter, ut supra comparentibus, Illustrissimus & Reverendissimus Dominus, Dominus Archi-Episcopus, quâ Judex, detulit Juramentum veritatis dicendæ, & secreti servandi. Quod juramentum etiam sibi delatum & acceptum, ipsi in continenti in manibus alterutri Illustrissimi & Reverendissimi Domini, Domini Archi-Episcopi, qua judicis, singillatim, & unus post alterum flexis genibus deposuerunt, ac præstiterunt in forma.

Sequitur Tenor Formæ Juramenti.

Post quod juramentum ab utroque supranominatorum singillatim, ac unus post alterum corporaliter præstitum, & depositum, fuit unus post alterum interrogatus.

S. 1.

*Depositi-
o Te-
stis circa idem-
titatem Sepul-
chri B. Joan-
nis.*

Primò quomodo vocatur, & cujus est ætatis? Respondit: Vocor Florianus Hammerschmidt actualis Vetro-Pragæ in Theyn Curatus, sum annorum sexaginta sex die quarta Maij præsentis millesimi septingentesimi decimi noni anni completendorum.

Secundo interrogatus, Scitne locum Tumulationis, seu Sepulchri Venerabilis Servi Dei Joannis Nepomuceni, an & ubi illud in hac Metropolitana Ecclesia existat?

Respondit. Semper audiui & legi, & fuit talis fama publica, quod hic in Ecclesia Metropolitana Sancti Viti, in ambitu versùs Portam ex parte sitam sepultus jaceat, estque hoc publicum, & notorium, & vidi etiam ad hoc illius Sepulchrum homines flectentes, & orantes.

S. 2.

*Depositi-
o con-
similis alte-
rius Testis.*

Post hoc vocatus est alter, interrogatusque.

Ad primum quæsitum, ut supra.

Respondit. Vocor Wenceslaus Constantinus Potutzjek Sanctæ Metropolitanæ Ecclesiæ actualis Sacristanus, ætatis meæ sum annorum triginta quinque.

Ad secundum quæsitum autem,

R e-

Respondit. Scio usu quotidianò, quia video homines ad Sepulchrum hoc flecentes, devotionem peragentes, sicut & Sacerdotes Missas legentes, & etiam sic semper audivi, & legi, estque de hoc publica vox, & fama.

Post hanc factam depositionem, vocati fuerunt tres Medici, & duo Chirurghi superius in actis jam nominati, videlicet D. Joannes Franciscus Leo, seu Löw ab Erlsfeldt, D. Joannes Carolus Puchmann, & D. Sebastianus Fuchs Medicinæ, & respectivè Chirurgiæ Doctores, nec non D. Joannes Jacobus Schutzbreth, & D. Ferdinandus Schoberth de Hochenorth jurati Chirurghi; præterea duo Scriptores, seu Antiquarii, nominatim admodum Reverendi Domini Joannes Florianus Hammer-schmidt, & Wenceslaus Constantinus Potutziek supradicti.

§. 3.
Præstatio Juramenti veritatis dicendæ, & servandi secreti adimpleta per Medicos Chirurgos, & Antiquarios Visitationi Sepulchri assistentes.

Quibus omnibus Illustrissimus, & Reverendissimus Dominus Dominus Archi-Episcopus detulit Juramentum veritatis dicendæ, servandi secreti, quod Juramentum etiam sibi taliter delatum, & acceptatum, illicò in manibus a memorati Illustrissimi, & Reverendissimi Domini Domini Archi-Episcopi, quæ Judicis, in primis Medici, & Antiquarii supradicti, postea Chirurghi, ut intra singillatim, & unus post alterum flexis genibus præstiterunt, & corporaliter deposuerunt in forma.

Sequitur Tenor Formæ Juramenti.

Postmodum accesserunt supra recensiti duo jurati Chirurghi, & unus post alterum genuflexus præstitit Juramentum.

Sequitur Tenor Formæ Juramenti.

Quo Juramento à dictis Dominis duobus juratis Chirurgis, nempe Domino Joanne Jacobo Schutzbreth, & Domino Ferdinando Schoberth de Hochenorth corporaliter præstito, postea deductus fuit Illustrissimus, & Reverendissimus Dominus, Dominus Archi-Episcopus, quæ Judex, omnibus, qui ad Visitationem, & aperitionem Sepulchri spectabant, & necessarii erant, eundem à majori Ara ad ambitum supra nominatum in dicta Metropolitana Ecclesia situm comitantibus, cui ibidem constituto à Domino Joanne Floriano Hammer-schmidt, & Domino Wenceslao Constantino Potutziek ganter facte jurato, (ut supra) hoc in passu, auditis, ac examinatis, mon-

§. 4.
Existencia Mausolei, seu Cinctura ele-ganter faste an. 1692 ad præfatum Sepulchrum.

§. 5.
*Existencia
 Lampadum,
 Anathematū,
 Tabellarum,
 Cereorum, &
 & insignis
 Candelabre
 ubi supra.*

§. 6.
*Aperitio Se-
 pulchri B. Jo-
 annis.*

§. 7.
*Antiquitas la-
 pidis Sepulch-
 ralis.*

§. 8.
*Antiquitas
 Cratium ferre-*

Venerabilis Servi DEI Joannes Nepomuceni sepulcrum jacet ; ubi remoto, die antecedente per Fabros murarios, post depositum ab eisdem (ut supra in actis) corporali juramentū, Mausolæo, seu Cincturâ circa prædictum Sepulchrum venerabilis Servi DEI Joannis Nepomuceni, de anno millesimo sexcentesimo nonagesimo secundo affabre factâ ut forma ejus in Cupro excisa, & in rubro taffeta expressa, infra in actis apposita, plurimis Lampadibus potissimum ex argento, item Anathematibus, & Tabellis, atque Cereis magnæ crassitudinis, & ponderis supra, & circa prædictum Sepulchrum respectivè pendulis, & apposis (de quibus, uti & de insigni Candelabro, ex aurichalco, in lapide sepulchrali sæpèdicti Venerabilis Servi DEI Joannis Nepomuceni collocato, nunc autem inde levato, ac remoto in visitatione, & recognitione Lampadum, monumentorum, &c. infra agitur) indicatâque per Illustrissimum, & Reverendissimum Dominum, Dominum Archi-Episcopum, quâ Iudicem, ad captum omnium ibidem præsentium deputatorum, & qui alias necessarii erant, poenâ excommunicationis latæ sententiæ contra quemlibet, qui auderet, cujusvis devotionis prætextu, ex dicto Sepulchro, seu corpore, aut Vestibus Venerabilis Servi DEI Joannis Nepomuceni aliquid etiam minimum auferre, aut ibi quidpiam apponere.

Postea devenit ad aperitionem Sepulchri, levato prius à Sepulchro ejusmodi superimposito lapide Sepulchrali formâ oblongâ, coloris fusci ex marmore; longitudinis propè quatuor, & latitudinis propè duarum ulnarum, crassitudinis autem aliquid supra ulnæ quadrantem: una cum Clathris, seu Cratibus ferreis minoribus rudis operis lapidi infixis, longitudinis tantæ, quanta est lapis sepulchralis, nimirum propè quatuor ulnarum, & altitudinis unius ulnæ, per Fabros ferrarios, & ferrarios expost ad vicinum Sacellum depositis. Quod autem memoratus lapis sepulchralis, in sui per Fabros murarios facta, ex Sepulchro remotione, per medium fractus fuerit, dederant iidem Fabri murarii rationem scientiæ, quod lapis iste, sit antiquissimi laboris, & per temporis diuturnitatem hinc inde attritus. Post hoc vocati fuerunt Fabri ferarii, & ferrarii supranominati, qui de antiquitate dictorum Clathrorum, seu Cratium fer-

fer earum, vi à le præstiti Iuramenti unanimiter edixerunt, *arum apposi-*
 quòd opus hoc Cratium sit ab aliquod Fabro serario confectum, *tarum dicto*
 idque propter ligaturas, judicentque ex ipsiusmet operis rudi- *sepulchro, &*
 rate, esse ducentorum, vel trecentorum annorum; has Crates *ratio per Pe-*
 autem seu Clathros ferreos, ideò fuisse appositos, ne dehonore- *ritos allegata*
 tur hoc Sepulchrum, & circa huiusmodi Sepulchrum singulare esse *circa eandem*
 id, quòd apud alia, etiam Archi-Episcoporum & Episcoporum, at- *a positionem*
 que Canoniconum in Sancta Metropolitana Ecclesia Pragensi exi-
 stentia Sepulchra, quid simile non inveniatur. Quoad lapi- *9.9.*
 dem sepulchralem, autem testati sunt, & judicarunt, restantur, *Antiquitas*
 & judicant Periti, quòd lapis iste sepulchralis já trecentis, aut du- *prædicti lapi-*
 centis annis, & ultra videatur fuisse Sepulchro superimpositus, *dis.*
 cum ferme totus hinc inde sit multilatus, & ab igne, & incendio,
 quod hic Pragæ de anno millesimo quinquagesimo quadagesi-
 mo primo in Arce Regia exortum, est, adeò læsus, ut hinc in-
 de supra illum sint foramina ad crassitiem unius digiti.

Et quia per sedulam inspectionem compertum fuit, quòd
 super eodem lapide Sepulchrali, in summitate ejusdem incisa,
 seu insculpta sint caractere prorsus antiquissimò, sequentia vi-
 delicet:

JOANNES DE POMVK.

H Inc auditi, & exanimati de super Antiquarij, seu Scriptores
 practici characterum antiquorum supradicti, nempe Domi-
 nus Joannes Florianus Hammerschmidt, & Dominus Wences-
 laus Constantinus Porutzjek, vi sui à le (ut supra in actis) corpo-
 raliter præstiti Iuramenti, judicarunt, & censuerunt, judi-
 cant, & censent, quòd sit in hoc lapide sepulchrali
 talis character, prout illò tempore, videlicet de anno
 millesimo tercentesimo octuagesimo tertio in usu erat, ac etiam
 ex ea ratione, quòd apices literarum, in Sacello Sternbergico
 Beatissimæ Virginis Annuntiæ, Sepulchro Venerabilis Servi
 DEI Joannis Nepomuceni vicino, supra murum colore nigrò
 scripti, & apposti de anno millesimo biscentesimo trigesimo, &
 ex parte adversa de anno millesimo biscentesimo, septuagesi-
 mò octavo sunt consimiles, & ejusdem formæ, cujus sunt apices
 lite-

9.10.
 Inscriptio no-
 minis B. Joann-
 nis apposta
 lapidi prædi-
 cto cum recog-
 nitione anti-
 quitatis cha-
 racterum.

literarum super lapide sepulchrali d. Ven. Servi DEI Joannis Nepomuceni incisi, seu exsculpti.]

§. II. *Inventio corporis B. Joannis.* His peractis, deinde processum est ad ejectionem Terræ, seu expositionem de Sepulchro præfato, cujus longitudo trium ulnarum, latitudo autem unius ulnæ, & unius quadrantis fuit observata. Et postquam ejusmodi Terra ad bonas duas ulnas infra lapidem sepulchralem, ut supra, levatum, ac remotum, exposita fuisset, inventum fuit Corpus, quod jacuit in pleno ordine, prout positum erat, versus Orientem, sicut Sacerdotes tumulari solent, capite ad dextram partem aliquantulum inclinato, positus per Crucem manuum Ossibus sine carne, & sarcophago, præter aliquas minutias ejusdem lignei sarcophagi, quas jurati arcularii, circa hoc examinati partim ex quercu, partim ex pinu esse deposuerunt; sicut & minutias nigri coloris, quæ creduntur ex veste Clericali, & particellam materiæ subrubræ.

§. 12. *Depositio Medici pro recognitione d. Corporis.* Demum ad instantiam D. Promotoris Fidei Joannis Francisci Blowsky Juris Utriusque Doctoris vocavit Illustrissimus, & Reverendissimus Dominus, Dominus Archi-Episcopus, quæ Judex, Dominos Medicos, juramento obstrictos, una cum Chirurgis pariter juramento obstrictis, & petit d. Dominus Promotor Fidei, ut tam iidem Medici, quàm Chirurgi, in virtute gravissimi Juramenti circumstantialiter edicant, quid, & qualiter, de hoc Corpore sentiant, & an aliquid particulare, ac ultra naturale penes illud inveniant, & sentimentis sui congruam reddant rationem; lustrato igitur Corpore, edixerunt ad infra-scripta quæsitæ; Medicus primus D. Joannes Franciscus Leo, seu Löw ab Erlsfeldt.

Quæsitum primum.

Quomodo vocatur, & cujus ætatis?

Respondit. Vocor Joannes Franciscus Leo ab Erlsfeldt (sic enim Romæ in Academia de anno millesimo sexcentesimo septuagesimo quinto in anno Sancto immatriculatus invenior) ætatis septuaginta unius anni.

Quæsitum secundum.

Quot annis in Professione Medica persistit?

Respondit. Quadraginta octo anni lapsi sunt, à quo in Universi-

veritate Carolo-Ferdinandea Pragensi in Doctorem Medicinæ promotus sum! Professor autem in eadem Medicina, triginta aliquot annis. Senior verò, annis viginti, pluries Rector Magnificus, & facultatis Decanus, Aulæ Cæsareæ Medicus, & suæ Sacræ Cæsareæ, Regiæque Catholicæ Majestatis Consiliarius.

Quæsitum tertium.

Multasne per hoc tempus exercuit Anatomias.

Respondit. Romæ, & Paduæ plures. Hic autem Pragæ etiam plures, partim etiam præparavi.

Quæsitum quartum.

Respondeat in virtute gravis præstiti Juramenti, quid de Corpore hic exhibito Venerabilis Servi DEI Joannis Nepomuceni, & qualiter sentiat?

Respondit. Ego omni, quâ humanâ potest fieri observantiâ, & sedulitate, circumspeditione, & dexteritate, hocce Corpus, omni quidem Carne orbatum deprehendo. Ossa verò integerrimè, ita sibi unita, ut nullâ arte melius, & firmitus jun-

gi, ac componi potuissent. Unicum tamen Os Thoracis, Sternum dictum (quod meo judicio videtur à pondere lapidis, & copiosæ terræ incumbentis compressum) à Costis aliàs ipsi insertis, desunitum, & separatum invenio; Costæ autem omnes ferè integræ à parte postica Vertebrae dorsi firmissimè, & naturaliter junctæ sunt. Imo (quod admiratione dignum invenio)

lateris sinistri Costæ propemodum adhuc omnes succulentæ visu, & tactu apparent; Caput à multitudine incumbentis terræ versus Nucham, obliquè depressum, submissè aliquo modo jacens, conspicio externè integrum maxillis utrisque cum Dentibus ad invicem rite unitis, internè Ossibus Palati Alveolaribus, seu Nasi, aliisque vicinis, non nisi sine speciali DEI dispositione consumptis, nam dum Calvariam Terrâ repletissimam, sed e-

vacuatam intueor, ad stuporem, & admirationem massam quandam in figura, substantia, textura fibrosa, nec non colore rubro, adæquatè veram linguam repræsentantem conspicio, & reperio, qualem etiam tutâ conscientiâ esse assero, tanquam meo judicio Instrumentum, quo Sanctum Sacramentum servavit, custoditam esse firmiter credo. Præterea in Calvariae occipite, ex sinistra parte maculam quandam rubrofuscam, in

magnitudine duplicati aurei, similem paulò supra maculam magis nigricantem undiquè mollem (quæ compressa in for-

§. 13.

Observationes circa modum formam d. Corporis.

§. 14.

Præcipuum quoad Costas lateris sinistri, quæ repleta sunt pleno succo.

§. 15.

Status linguae B Joannis, ac si adhuc is viveret.

§. 16.

Existencia macularum in occipite, & ossis lateris sinistri.

*qua judicatur
causam habuisse
ex allisione
Corporis ad la-
pidem, quando
B. Joannes è
Ponte dejectus
fuit.*

mellem concidit) Calvariam penetrantem observo, prout in Osse (lateris ejusdem) scapulæ. Quas maculas forsitan ex dejectione tantæ altitudinis Pontis, & allisione in lapidem quendam, aut aliâ violentiâ illatâ inde subsecutas judico. Cæterum toti Corpori nihil prorsus deesse sedulo observo, præterquam dextri genu patellam, ac unum, alterumve Oculum metatarsi, quæ sensum meum hucusque effugerunt. Postea ad novam factam a D. Promotore Fiscali instantiam ex eodem D. Medico.

Quæsitum quintum.

Potestne Excellentissima Dominatio Vestra optima conscientia, & pro genuina veritate hæc omnia mox recensita edicere, præcipue autem ratione Linguae; & unde scit, quod ratione ejusdem Linguae aliquid plane extraordinarium, & supernaturale inveniat? Desuper.

*§. 17.
Afferitur esse
miraculosa præ-
dictæ lingue
conservatio, red-
dita optima ra-
tione.*

Respondit. Possum, & edico, quod autem linguam concernit, quod hæc citra miraculum, naturaliter conservari non poterit, inde infero; quia apud alia Corpora membrum lingue primum putrefactioni obnoxium est. Hic verò in tanta temporis intercapedine, quæ tria Sæcula excedit cum hac substantia, figura, & integritate, atque colore naturaliter conservari non potuit.

Quæsitum sextum.

Unde credit vestra Dominatio, quod præsens Corpus sit Corpus Venerabilis Servi Dei Joannis Nepomuceni?

*§. 18.
Attestatio venerationis
Corporis
B. Joannis.*

Respondit. Hoc ego ideò credo, quia inscriptum est lapidi Sepulchrali JOANNES DE POMUK. Item quia hoc toto tempore vitæ meæ ita audiui. Idem ex Historicis probatissimis legi, vidique Venerationem fieri ad hunc Tumulum. Item quia vidi particulas vestimenti nigri, & subrubei coloris, quod sepulturam Viri Sacerdotis denotat. Maximè autem me convincit tam succositas inconsueta Ossium, quam supernaturalis conservatio Linguae, & signa Concussionis Calvariae, & Ossis Scapulæ sinistrae. Firmum autem est, quod violenter de Ponte dejectus fuerit, & hinc hæc signa vulnerum, & concussionis monstrant.

*§. 19.
Deposito alterius
Medici pro
recognitione*

Medicus secundus D. Joan. Carolus Puchmann.

Ad quæsitum primum ut supra.

Respondit. Vocor Joannes Carolus Puchmann, ætatis meæ quinquaginta quatuor annorum.

Ad

Ad quæsitum secundum, ut supra.

Respondit. In Professione Medica persisto triginta annis. Promotus autem sum in Carolo-Ferdinandea Universitate Pragensi ante annos viginti quatuor, fui verò in praxi ante promotionem aliquot annis, quia apud D. Doctorem Medicinæ quondam Jacobum Dobrzansky de Nigroponte Socerum meum eandem praxim frequentavi, & cum ipso practicavi.

Ad quæsitum quartum ut supra.

Respondit. Dum omni sedulitate, & cum omnibus circumstantiis hocce Corpus sufficienter intuitus fuisseni, video quidem sine Carne esse; Ossa autem ita articulata sibi invicem, ut nullo modo melius componi potuissent; & ita quidem, quod nulla suspicio subesse possit, cum Ossibus his nunquam motum fuisse. Hoc tamen observo, quod os Sterni, seu Thoracis deorsum compressum sit à pondere Terræ; Costæ verò ferè integræ, partim protuberantes, partim fractæ, & partes in Terra intra Thoracem existentes inventæ; attamen Vertebrae Spinae Dorsi firmissimæ, & prorsus naturali modò cohærentes, & quod singulare est à parte lateris sinistri, Costæ propemodum omnes adhuc succulentæ visu, & tactu quasi oleoginosæ apparent. Caput respectu visæ peripheriæ externæ totum integrum; Maxilla utraque, superior nempe, & inferior, Dentibus in utraque integris adeò arte clausis reperitur, ut nè tenuissimum filum intra dentes imponi possit. Maxilla autem inferiore amotâ, adverto, terram intus esse, hac sepe ratâ, Calvaria exposita, adverto copiam terræ in eadem Calvaria esse, hac effusâ, invenio adhærentem paululum excidere aliquam peculiarem substantiam, eamque mollem, laxam, raram, & spongiosam, adeò quod nihil aliud iudicem esse, nisi veram linguam, maximè cum ad radicem Linguae, quatuor propagationes advertam, quas nil aliud esse iudico, nisi quatuor musculos, in principio cuspidata, debite sicut lingua solet esse, in medio latior, color verò prorsus linguae conveniens, rubellus. Calvariâ exemptâ, & à parte exteriori considerata, in Osse Occipitis parte dextra est macula subnigra duplex versùs partem magis inferiorem major, & dura; ac si tantum esset quædam suffusa nigredo; magis superius pars prorsus nigra, & mollis, quam dum premo, pertingo usque ad peripheriam interiorem Calvariae adeò quod perfectum foramellum maneat. Ex quibus iudico, tam foramellum hoc, quam maculam hanc magis infra sitam, esse factam ab ictibus ad Venerabile caput impactis, an verò citius,

ut supra.

§. 20.

Observationes circa statum dicti Corporis.

§. 21.

Costæ lateris sinistri plena succo.

§. 22.

Conservatio lingua ut supra.

§. 23.

Macula cum parvo foramine in parte occipitis, & lateris indicantes percussione.

quàm deorsum ad Flumen præcipitatus fuerit, facti sint hi ietus; an serius dum in flumen decidisset contusione facti fuerint, dici non potest, nam certum est, quòd pars contusa citius corrumpatur, quàm non contusa, & inde etiam totam reliquam Calvariam immunem mansisse iudico.

Ad quæsitum quintum ut suprâ.

§. 24.
Judicium, quod
sit miraculosa,
lingua conser-
vatio.

Respondit. Possum, & etiam dico, quòd autem linguam attinet, Deus peculiari, & linguæ taciturnæ convenienti miraculo hanc reposuit ad Occiput, quia Ossa Palati omnia consumpta sunt; Ita ut Calvaria exempta, sine omni fornice, seu sine omnibus Ossibus palati existat, & tantum Dentes in Maxilla superiore hæreant; quòd autem quid speciale, & supernaturale sit circa hanc Linguam, apparet exinde, cum lingua peculiaris sit substantia, eaque mollis, laxa, rara, spongiosa de saliva multum participans, adeoque facillimè corruptibilis, consequenter in quartum Sæculum, circa miraculum conservari non potuisset.

Ad quæsitum sextum ut suprâ.

§. 25.
confirmatur
identitas cor-
poris.

Respondit. Ego credo Corpus hoc esse Corpus Venerabilis Servi Dei Joannis Nepomuceni, ex eo, quòd non tantum super lapide Sepulchrali oculis meis viderim, & legerim inscriptionem JOANNES DE POMUK, sed etiam quia hoc loquuntur omnes Historiæ, & per totum tempus vitæ meæ ita audivi, quòd in hoc ipso loco jaceat Corpus Venerabilis Servi Dei Joannis Nepomuceni; cultum etiam ibi vidi, & signum Martyrii, dejectionis nimirum violentæ in aquam ex foramello, & concussionibus duabus, quæ in Osse Occipitis observo, me convincit, ac demum conservatio Linguae mihi tollit omne dubium.

Medicus tertius Dominus Sebastianus Fuchs.

Ad quæsitum primum ut suprâ.

§. 26.
Depositi ter-
tij Medici ro-
necognitio, ut
supra.

Respondit. Vocor Sebastianus Fuchs, Medicinæ, & Chirurgiæ Doctor, ætatis meæ quadraginta sex annorum.

Ad quæsitum secundum ut suprâ.

Respondit. Chirurgiæ Doctor promotus sum Romæ anno millesimo sexcentesimo nonagesimo; Medicinæ autem in universitate Carolo Ferdinandeæ Pragenfi anno millesimo sexcentesimo nonagesimo secundo; praxim medicam sequor ab isto tempore.

Ad quæsitum tertium ut suprâ. *Respondit.* Exercui hic publicè in Universitate Pragenfi binas, & plures privatas, & interfui tempore studiorum in diversis Universitatibus, in specie Romæ, Batavij, & alijs plurimis. Ad quæsitum quartum ut suprâ.

Respondit. Video, quod Corpus Venerabilis Servi DEI Joannis Nepomuceni ita jacuerit, ut non possit Corpus magis naturaliter compositè jacere, in illo loco, ubi per Historiam si-
 de dignam, scimus, illud ante tercentum triginta sex annos re-
 ligiosè depositum fuisse. Ab omni Carne quidem esse orbatum, *Observationes circa formam dicti Corporis.*
 integerrimè tamen ita esse conjunctum, ut nullà arte etiam ana-
 tomicà, ita naturaliter conjungi Ossa invicem potuissent. In
 sterno autem tanquam Os Thoracis à pondere Terræ compres-
 sum deprehenditur, ita ut à Costis illud ipsum Os sternum ne-
 cessariò disjunctum sit. De cætero Costæ sunt omnes ferè in-
 tegræ in parte postica vertebrae Dorsi firmissimè, & naturaliter
 connexæ. Admiratione autem dignum est, quod Costæ sini-
 stri lateris propemodum omnes succulentæ, & verè oleogino-
 sæ visu, & tactu sint, Caput in suo situ, & figura per suas ver-
 rebas Colli debitè annexum est, solummodò, quod parum ver-
 sus dextram partem obliquè depressum fuerit. Externæ ma-
 xillæ sibi invicem mediantibus dentibus limpidissimis corre-
 spondent, internè Ossa Palati Athmoidis, seu Nasi cum reli-
 quis vicinis consumpta sunt nonnisi speciali gratiâ DEI sic di-
 sponentis, ut conservaretur Lingua, quam, postquam Caput
 involutum fuisset cum copia Terræ ex Calvaria decidentem, re-
 perio; quam linguam secundum figuram, substantiam, textu-
 ram fibrosam, nec non colore rub. o naturali constitutam, aliam
 partem Corporis, vel aliud quid heterogennij minimè suspicari
 possum. In Calvaria præterea, & quidem in Occipite ex sini-
 stra parte observo maculam quandam rubrofuscam in magnitu-
 dine duplicati aurei, prout aliqua macula paulò supra aliquali-
 ter subnigritans, tota mollis, ita ut parum compressa in forame-
 lum deciderit. Quas maculas, prout, & illam, quam in Sca-
 pula sinistra observo, judico obvenisse ex aliqua violentia ante
 mortem introductas, sive ex allisione ad lapidem in dejectione,
 sive ex ictibus ante dejectionem illatis.

Ad quæsitum quintum ut supra.

Resp. ndit. Possum, & dico quoad miraculosam conser-
 vationem, & durationem Linguae, quod Lingua sit substantiæ
 tenerrimæ, & maximè corruptioni obnoxia; Omnis autem re-
 liqua pars carnosâ densior, tenacior, prout, & ipsa Ossa Palati,
 alio-
*Judiciū, quod sit miraculo-
 sa Lingua con-
 servatio.*

aliorumque consumpta fuerunt, hæc non nisi miraculose conservata dici potest.

§. 32.

Confirmatio

identitatis Corporis B. Joannis.

Ad quæsitum sextum ut supra.

Respondit. Credo primò ex inscriptione super lapide Sepulchrali, quam vidi, & legi tenoris sequentis JOANNES DE POMUK. Item secundò ex fide historica, ex monumentis ibi positis, & Cultu, qui quotidie fit ipsi. Item ex istis particulis vestimenti nigri, & cerulei coloris, ex quo conjecturam capio, Sacerdotem ibi depositum fuisse. Tollit mihi autem omne dubium miraculosa conservatio Linguae, & Maculae in Calvaria repertae, quæ sufficiens testimonium mihi præbent, Corpus Venerabilis Servi DEI Joannis Nepomucei illud ipsum esse.

§. 33.

Deposuit Chirurgi pro recognitione, ut supra.

Postmodum vocati Chirurghi infra nominati, qui singillatim, & unus post alterum ad eadem quæsitum, ut supra in Idiomate Germanico proposita deposuerunt, & edixerunt, ut sequitur.

Chirurgus primus D. Ioan. Iacobus Schutzbreth.

Ad quæsitum primum.

Respondit. Ego vocor Joannes Iacobus Schutzbreth, ætatis meae sexaginta quinque annorum.

Ad Quæsitum secundum ut supra.

Respondit. Ego ab infantia penes hoc sum educatus, siquidem meus defunctus Parens etiam Regni Chirurgus fuerit. Hic autem fui examinatus, & approbatus in hujate Universitate Carolo-Ferdinandea Pragenfi.

Ad quæsitum tertium, ut supra.

Respondit. Ego diversis Anatomis interfui, & etiam ipse semet ejusmodi operi manum apposui.

§. 34.

Observationes ejusdem Chirurghi quoad Corpus.

Ad quæsitum quartum, ut supra.

Respondit. Ego aliter edicere non possum, quàm quòd Corpus hoc quidem sine carne; Ossa tamen taliter sibi unita sint, quòd melius, & firmius jungi, & componi non potuissent. Præter os thoracis, quod sternum vocatur, & fortè ex pondere Terræ à Costis separatum invenitur. Costæ sunt omnes ferè integræ, & à parte postica vertebrae dorsi formiter, ac modò naturali sibi cohærentes, & quod singulare est, Costæ sinistri lateris sunt ferè omnes adhuc succulentæ, & quodammodò oleo-

§. 35.

Costa lateris sinistri plenè succo.

leo-

leogiosæ. Caput externè est integrum, ambabus maxillis cum dentibus ad invicem unitis; internè autem ossa Palati cum aliis vicinis consumpta. Ex Calvaria Terræ repleta, sed evacuata prodit quædam massa in figura, substantia, & colore rubro, veram linguam representans, prout etiam, quòd hoc ipsum vera figura sit, bonâ conscientia judico, & dico. Ultra inveniuntur in Calvariæ Occipite duæ maculæ, quarum una rubro fusca, & aliquantum dura, altera autem magis nigricans, & adeò mollis, ut digito compressa, foramellum apparuerit. Quæ maculæ conjecturaliter, vel ab impactis duris ictibus, aut in violenta illa præcipitatione ad aquam provenire debent.

§. 36.

*Conservatio
Lingua ut supra.*

§. 37.

Existencia macularum in occipite.

Ad quæsitum quintum, ut supra.

Respondit. Ità est, hoc possum edicere, & dico vigore à me præstiti Juramenti; quòd autem lingua miraculosè fuerit conservata, hanc reddo rationem. Cum lingua sit talis pars, & membrum corporis, quod facillimè corrumpi solet; ista pars autem jam ultra trecentos annos incorrupta reperiatur, ideo aliter judicare nequeo, quàm quòd hæc ejusdem conservatio sit supernaturalis, & vel eò magis, cum aliæ carnosæ, & duriores partes, præsertim autem Os Palati, corrupta sint, consequenter lingua citò in cavitatem Calvariæ decidere, & corrumpi potuerit; nihilominus tamen incorrupta fuerit conservata.

§. 38.

Affirmat, quod conservatio Lingua sit miraculosa.

Ad quæsitum sextum.

Respondit. Hoc inde judico, primo ex Inscriptione super lapide sepulchrali facta, quam vidi, & legi sequentis tenoris: JOANNES DE POMUK. Secundò, quia hoc ipsum ità, à quo Pragæ sum, nempe quadraginta tribus annis constanter audiui, quòd iste Sanctus in hoc loco sepultus jaceat. Tertio ponit me extra omne dubium supernaturalis conservatio Linguae, uti, & illæ in Calvaria inventæ maculæ [quas ego digito meo compressi] & desuper foramen apparuit. Quæ maculæ conjecturaliter, ex violenta præcipitatione, aut aliis duris percussionibus provenire debent.

§. 39.

Confirmat identitatem corporis B. Joannis.

Chirurgus Secundus D. Ferdinandus Schober.

Ad quæsitum primum, ut supra.

Respondit.

§. 40. *Deposito alterius Chirurgi pro recognitione, ut supra.* Respondit. Ego vocor Ferdinandus Schober de Hohen-vurt, quinquaginta unius anni senex.

Ad quæsitum secundum ut supra.

Respondit. Sum iuratus Chirurgus, quam professionem jam viginti annis exerceo, & practico. Sum in hac Arte Chirurgica ab hujate Carolo-Ferdinandea Universitate Pragensi examinatus, & approbatus, prout etiam ibidem Juramentum deposui.

Ad quæsitum tertium, ut supra.

Respondit. Ego multas Anatomias tam in Italia, Anglia, quam in Hollandia, & in Bohemia vidi, & ipsemer etiam multoties manum apposui, & etiam diversa Corpora anatomizavi.

Ad Quæsitum quartum ut supra.

§. 41. *Observationes circa formam corporis.*

Respondit. Quamvis Corpus hoc sine carne inveniatur, nihilominus tamen ita integraliter est conjunctum, ut Ossa melius, & firmitus componi non potuissent; Os Thoracis autem sternum dictum, à pondere Terræ compressum deprehenditur, ita ut à Costis necessario sit separatum, & disjunctum. De reliquo Costæ præfatæ inveniuntur ferè omnes integræ, à parte postica, Vertebriis dorsi firmiter, & prorsus naturali modo connectæ; & quod mirandum, Costæ sinistri lateris, potiori ex parte succulentæ, & oleoginosæ visu, & tactu apparent, Caput in sua situatione, & figura per suas vertebrae Collo debite annexum est. Ambæ maxillæ externæ, mediantibus dentibus, sibi invicem correspondent. Internè autem ossa Palati cum vicinis consumpta sunt sine dubio, ex speciali DEI gratia, ut conservaretur Lingua, quæ cum copia Terræ ex Calvaria decidentis prædiit, quam ego secundum figuram, substantiam, colorem rubeum, veram linguam judico, & firmiter pro tali teneo. Prætereà reperio in Calvaria occipite duo vulnera, seu maculas, harum unam rubrofuscam, & aliquantulum duram, alteram autem magis nigricantem, & adeo mollem, ut modicè digito pressa, in foramellum deciderit. Quæ vulnera, maculæ, meo judicio, vel ex duris percussionebus, aut ex violenta præcipitatione deorsum ad aquam proveniunt.

§. 42. *Costæ lateris sinistri plena succo.*

§. 43. *Conservatio Lingua.*

§. 44. *Macule in parte occipitis*

Ad quæsitum quintum.

Respondit. Ego possum dicere, & edico, in virtute gravis à me præstiti Juramenti. In quantum autem ad linguam attinet, rationem, quod conservatio illius miraculosa sit, hanc reddo: cum alias lingua sit subtilis substantiæ, atque ita faciliè corruptibilis, prout ego plura demortuorum capita in manibus meis habui, & observavi, ac animadverti, quod ibi internæ partes primùm fuerint contumptæ; Hic autem contrarium invenitur, ubi nempe Os Palati, & reliquæ carnosæ partes consumptæ sunt. Lingua autem in capite, seu Calvaria, ultra trecentos annos incorrupta reperitur.

Ad quæsitum sextum.

Respondit. Id me credere facit Inscriptio super lapide Sepulchrali, quam ibi vidi, legi & audivi. Item quia à juventute mea semper, & constanter audivi, quod Corpus hujus S., nempe Joannis Nepomuceni, in hoc loco quiescat; etiam conspexi, & vidi qualiter Is in eodem loco colatur, & honoretur. Præcipuè autem in hoc me dubitare non finit illa supernaturalis conservatio Linguae. Item illa supra recensita vulnera, seu maculæ, quas ego supra Calvariam inveni, quæ procul dubio in tortura, vel ex violenta eidem impacta percussione, aut ex deiectione deorsum in aquam provenire debent.

Posteà examinati supra nominati Murarij, & interrogati, quid sentiant de antiquitate Sepulchri Ven. Servi Dei Joannis Nepomuceni? qui, in virtute à se præstiti Juramenti, unanimiter edixerunt: Illud esse antiquissimum ex ratione, quod ab illo tempore, à quo fossum fuit, non fuerit apertum, & etiam quod hoc appareat ex ipsa super lapide sepulchrali apposita inscriptione, caractere antiquissimò factâ, & denique quod lapis sepulchralis in sui remotione, ut supra in actis, per medium fractus semper manserit superimpositus dicto Sepulchro, & nunquam ante hoc remotus.

Deinde repositum fuit Corpus, seu Reliquiæ, & Ossa vener. Servi Dei Joannis Nepomuceni suo ordine in Tumbam stanneam ad id ex professo constitutam, unâ cum Sacra Lingua Pyxidi argenteæ strictè acclusæ imposita. Quæ Tumba stannea serâ clausa, & clavi Illustrissimo, & Reverendissimo D.D. Archi-Episcopo, qua Judici, ad manus consignata, iterum imposita fuit in aliam Capsam ligneam quercinam Sigillò Illustris-

§. 44.

Judicium;
quod conservatio Lingua sit miraculosa.

§. 45.

Confirmatio Identitatis Corporis B. Joannis.

§. 46.

Judicium Peritorum circa antiquitatem Sepulchri.

§. 47.

Repositio sacri Corporis in Tumba, & lingua in Pyxide argentea.

rissimi, & Reverendissimi D. D. Archi-Episcopi supradicti, quæ Judicis, & Sigillò prænobilis, & Clarissimi D. Joannes Francisci Blovvsky Juris utriusque Doctoris Promotoris Fiscalis Curiae Archi-Episcopalis Pragensis Deputati obsignatam, quæ Capsa lignea, cum dicta Tumba stannea, in illam (uti supra) imposita, in locum pristinum, ubi Sacrum Corpus, exceptâ patellâ, seu Reliquia Ven. Servi Dei Joannis Nepomuceni postea reperta reposita, & Sepulchrum terrâ, quæ ex illo effossa fuit, iterum repletum, ac contextum, & lapis sepulchralis, super quo Inscriptio. -- JOANNES DE POMUK (de qua supra) eidem Sepulchro fuit superimpositus.

Ex Patre Bohuslao Balbinio apud Continuatores Bollandi compulsat. in Processu super Fama Sanctitatis fol. 580. tergo 581. & tergo.

Num. 15.
Scriptores Historici, & dicta Testium de solemnitate corporis B. Joannis expletâ statim post ejus Martyrium ab Ecclesia S. Crucis ad alteram Metropolitanam S. Viti Scriptor Historicus.

Decimosextò. At inferius in Sanctæ Crucis Ecclesia innumera hominum vis ad tantum Corpus videndum affluxit, primusque ille cultus Beati Martyris à Populo fuit: constantiam, & fortitudinem deprædicare, pedes, manusque certatim osculari, ejus sese precibus commendare, Sacrum Corpus reverenter contingere, nullum faciebat finem, præsertim quod ipsa Ascensionis Domini dies à laboribus vacua majus otium, & facultatem præberet. Non tamen se in familiares tenebras addiderat Imperator, ut quæ circa Corpus fierent, ignoraret, itaque (ut sunt omnium, qui tyrannicos habent animos, suspiciosa, & violenta consilia) ad Religiosos illos Viros Sanctæ Crucis Satellites cum mandatis dimittit. Nova re abstinere, Tumulum non concitare, arcerent Turbam, & Joannis Nepomuceni Corpus procul è conspectu in angulum aliquem abijcerent. Factum, quod Rex imperarat, sollicitè: sed majore Beati Joannis gloriâ: siquidem clausum Corpus tantam ex sese cælestis odoris fragrantiam effundebat, ut occultari non posset, magnoque iterum hominum concursu locus celebraretur. Jam parata erant funeri dicendo omnia, Canonici, Clerusque universus, comitante innumera Populi multitudine, Campanis totâ Urbe personantibus, supplicationem instruunt, & Beati Viri Corpus ex Sanctæ Crucis Ecclesia (tanto intervallò) ad Arcem Sancti Wenceslai in Ecclesiam Metropolitanam deportant. Obsequendum Populo petenti fuit, rursusque apertâ funerali Arca ad

ad venerationem ostensus est, ægros plurimos contactu Sacri Corporis curatos, vetera manuscripta testantur. Tandem, ut aliquando finis fieret, humatus est cum lacrymis. Pauperes præcipuè, quorum erat Pater, planxerunt, grandis lapis superjectus, inscriptio seriùs apposita, quam hodièque legimus --
Honorabilis Dominus Magister Joannes Nepomucenus hujus Ecclesiæ Canonici, reginæ Confessarius, qui Sacrosancti confessionis Sigilli Custos usque ad mortem fuit, à Wenceslao Quarto Bohemiæ Rege, Caroli Quarti Filio, tormentis tentatus, ex Ponte Moldavam præcipitatus, miraculis clarus hic jacet sepultus Annò Domini millesimò tercentesimò octuagesimò tertio.

A.

B.

Concordat cum supradictò Scriptore quoad Solemnem transportationem, Joannes Thomas Pessina in Phosphoro Septicorni impress. de anno 1673. & compulsa, in Processu super Fama Sanctitatis fol. 521. ter.

Dicta Testium

Ad Articulum tertium Interrogatorium decimum nonum Process. fol. 130.

Potestnè tutâ conscientia, dicere, quòd sæpeditus fidelis Servus Dei Joannes Nepomucenus mox post submersionem, & ex aquis levationem, cum communi opinione Sanctitatis, tamquam Martyr, & Sanctus specie publicæ, ac religiosæ Venerationis, & Cultûs à clero ipsam Ecclesiam repræsentante tumulatus fuerit?

Interrogatoria

Interrogatorium vigesimum secundum Proc. fol. 130. ter.

A quibus Majoribus Testis per veram traditionem habet rumulationem fidelis Servi Dei Joannis Nepomuceni nullatenus luctuosam, vel funebrem, sed gloriosam tamquam invicto Martyri debitam, idque in signum publici Cultûs exhibitam fuisse?

Interrogatorium vigesimum tertium Proc. fol. 130. ter.

Etiamnè hi Majores ad ipsum sic, & non aliter, neque cum alijs circumstantijs à Majoribus suis narrari audiverunt? reflectat se Testis super præstito gravi juramento &c.

Interrogatorium vigesimum quartum Proc. fol. 130. ter.

Quod si Testis scit de hac pompa gloriosæ sepulturæ se aliquid in Authoribus legisse, recenseat hos Authores, an rationi (quam Testis se à majoribus suis, illi verò iterum à suis Majoribus

bus habere dicit) in hac materia conformiter, an verò diffor-
miter scripserint?

Interrogatorium vigesimum quintum Proc. fol. 131.

An igitur verum sit, quòd super hac sæpèdicta gloriosa ru-
mulatione tanquam Martyris, & Sancti semper fama publica,
communis reputatio, inconcussa traditio, & nihil unquam in
contrarium dictum, aut scriptum fuerit?

*Ad Articulum sextum Interrogatorium trigesimum tertium Proce ss.
fol. 132.*

An non concursus Populi, & Cleri alia de causa fieri po-
tuerit, quàm Martyrij, aut Prodigiorum causâ, quæ in deporta-
tione Corporis fidelis Servi Dei Joannis Nepomuceni palàm,
& notoriè facta fuisse asseruntur; cùm Populus novitatum a-
mans ad omnia alia funera, sicut & ad quæcunque temporalia
spectacula ex sola consuetudine copiosus concurrere soleat?

*Responsiones
Testium.*

*I.
Solemnis
transportatio
cadaveris fa-
cta per clerum
absque ullo
signo luctus
ex fama pub-
lica auditu
Majorum, &
lectione Histo-
ricorum.*

II. Testis. Ad 19. Process. fol. 387.

Respondit. Non possum aliter dicere, quàm ex constanti
fama publica, & lectione Librorum.

Ad 22. fol. 387. & ter.

Respondit. Ex constanti auditu Majorum, & ex lectione
Librorum. *Ad 23.*

Respondit. Bonâ conscientia assero, me omne id, quod in-
terrogatur, à meis Majoribus, & Senioribus audivisse.

Ad 24.

Respondit. Omnes Authores, quos legi, concordant de
pompa gloriosæ Sepulturæ.

Ad 25. Respondit. Ego nunquam in contrarium aliquid au-
divi, & semper fuit talis fama publica, communis reputatio, &
inconcussa traditio. *Ad 33. Process. fol. 388. ter.*

Respondit. Nunquam aliter audiui, nisi quòd hic concursus
fuerit ex sola devotione causâ Martyrij & prodigiorum.

III. Testis. Ad 19. Process. fol. 404. ter.

Respondit. Hoc idem ex auditu, & lectione Librorum, bo-
nâ conscientia dicere possum.

Ad 22. Process. fol. 405.

Respondit. Hoc habeo ab auditu Majorum, ac etiam à Sæcu-
laribus, & Spiritualibus, nec non ex lectione Librorum.

Ad 23. Respondit. Nullum dubium quin majores mei id ipsum
à suis majoribus, sicut ego à meis narrari audiverim.

Ad

Ad 24.

Respondit. Authores, quos legi, ut supra recensui, scribunt conformiter, & sic sicut ego à Majoribus audiui, qui pariter conformiter mihi hæc narrabant.

Ad 25.

Respondit. Verum est, quod semper fama publica fuerit, communis reputatio, inconcussa traditio, nec unquam quidquam in contrarium audiui.

Ad 33. *Process. fol. 406. ter.*

Respondit. Hoc non est præsumendum, nec unquam legi, nec audiui, imò quod Populus semper ex pura devotione concurrerit, prout & nunc concurrir.

IV. *Testis Ad 19. Process. fol. 421. ter.*

Respondit. Sic audiui, & legi.

Ad 22. *Process. fol. 422. & ter.*

Respondit. Sic semper à Senioribus, & non aliter audiui.

Ad 23.

Respondit. Semper audiui, & aliter dicere non possum.

Ad 24.

Respondit. Historicos jam supra recensui, qui conformiter de hac pompa gloriosæ sepulturæ scripserunt, & de hoc etiam semper fuit fama publica, prout à juventute recordor.

Ad 25

Respondit. Ità est, & nihil in contrarium unquam audiui dictum, vel scriptum.

Ad 33. *Process. fol. 423. ter.*

Respondit. Ego nullam aliam causam audiui, nisi Cultus, & venerationis, nullatenus autem curiositatis.

IX. *Testis. Ad 19. Process. fol. 596. ter.*

Respondit. Sic semper audiui, quod cum summa solemnitate, & opinione Sanctitatis, & Martyrii ad Ecclesiam Metropolitanam deportatus, & ibidem tumulatus fuerit.

Ad 22. *Process. fol. 597.*

Respondit. Hoc habeo ab Avo, & Avia meâ, prout supra dixi.

Ad 23.

Respondit. Majores mei, & illorum Majores erant homines devoti, & qui hunc Sanctum colebant, & sic non aliud,

§. 3.

Solemnis transportatio cadaveris, & absque signo luctus ut supra.

§. 4.

Solemnis transportatio cadaveris ut supra.

nec aliter crediderunt , quàm quòd hic magnus Sanctus fuerit.

Ad 24.

Respondit. Authores jam suprà recensui , qui conformitèr narrationi Avi , & Aviaë scripserunt.

Ad 25.

Respondit. Ità , & verum est.

Ad 33. *Process. fol. 598.*

Respondit. Hoc nullatenùs fuit ex curiositate , sed quia statim pro Sancto , & Martyre habitus fuit.

XIV. *Testis Ad 19. Process. fol. 545 & ter.*

Respondit. Etiam hoc audivi , & legi.

Ad 22.

Respondit. Hæc omnia à meis Majoribus , & aliis Senibus referri , & legi audivi , atquè etiam ipse legi.

Ad 23.

Respondit. Nolo animam meam lædere , sed puram edico veritatem , quòd mea defuncta Avia narraverit , quòd hoc ità , & non aliter audiverit à suis Majoribus , & Senioribus.

Ad 24.

Respondit. Sicut Majores mei mihi narrabant , & à suis Majoribus audiverunt , sic etiam unanimiter scribunt Historici.

Ad 25.

Respondit. Hæc pura veritas est , & in contrarium nequè à Majoribus meis , nequè ab ullo alio quidquam audivi , nec legi.

Ad 33. *Process. fol. 546. ter.*

Respondit. Ego nullam aliam causam audivi , quàm de devotione , & quòd illum pro Sancto habuerunt.

XVI. *Testis Ad 19. Process. fol. 579. ter. 580.*

Respondit. Possum , quia sic semper audivi , & legi.

Ad 22.

Respondit. Jam sæpius dixi , à recensitis Majoribus , & Magnatibus.

Ad 23.

Respondit. A Patre , & Matre , & Avia mea hæc audivi , & prorsus non dubito , quin & ipsi id ipsum à suis Majoribus audiverint.

§. 5.

Solemnis
transpordatio
cadaveris , ut
supra.

§. 6.

Solemnis
translatio ca-
daveris ut su-
pra.

Ad 24.

Respondit, Authores jam supra recensui, & etiam Majores, qui conformiter traditioni, quam accepi, scribunt.

Ad 25.

Respondit, Est verissimum.

Ad 33. Process. fol. 581.

Respondit, Ego nunquam de concursu ex curiositate facto, quidquam audiui, sed bene ex devotione erga hunc Sanctum.

Cum supradictis Testibus concordant 1. Process. fol. 368. ter. 369. 370. V. fol. 440. & ter. 441. ter. VI. fol. 459. & ter. 460. VII. fol. 476. & ter. 477. ter. VIII. fol. 493. & ter. 495. ter. X fol. 613. ter. 614. 615. ter. XI. fol. 510 ter. 511. 512. XII. fol. 527. & ter. 528. ter. XIII. fol. 631. & ter. 632. ter. XV. fol. 562. ter. 563. 564.

Ex Patre Bohuslao Balbino apud Continuatores Bollandi compulsa. in Processu super Fama Sanctitatis fol. 585. & seq.

Sciendum in primis est; & si Beati Joannis memoria nulla, nequè Sacrificiò, nequè divinò Officiò honor, & mos in Templis, (quod sine S. Sedis auctoritate fieri non solet) reliquat tamen omnia, quibus Divorum nomina consecrantur, ad Sacrum ejus Tumulum adhiberi; itaque quoties ad salutandos Sanctos Bohemiæ Patronos, Vitum Wenceslaum, Sigismundum, Adalbertum, & eorumque Tumulos in Metropolitana Ecclesia honorandos Proceres, Nobiles, Sacerdotes Prælati, Canonici, Religiosi, Matronæ, verbo, -- minimi, maximique conveniunt, Beati Joannis Tumulum nunquam omitti videas. Hic provoluti genua supplicant, preces ad Deum fundunt, ejus opem implorant. Suspensa est ad Tumulum Tabella, Latinò, Bohemicò, & Germanicò Idiomate, in qua Oratio majusculis litteris ad Beatum Joannem Nepomucenum descripta est; eam recitare Populus consuevit. Pendent hinc inde cerea lumina, & varia Anathemata, tum Beati Joannis Imago radiata. Tumulus Cratibus ferreis duplici ordine præmunitur, laminis depictis, in quibus Beati Joannis nomen legitur vox Martyris, & Beati, Lampas ab omni memoria Tumulo imminet, argenteæ, alias facies cereas

Num. 16.

Scriptor Historicus de cultu ejusque variis speciebus præstitis B. Joanni ab ejus obitu.

§. 1.

Concursus Personarum cujusque conditionis ad Tumulum B. Joannis.

§. 2.

Oratio affixa eidem Sepulchro cum titulo B.

§. 3.

Lumina; Anathemata; & Imago radiata.

§. 4.

Titulus Beati, & Martyris, & accensio Lampadis, & cereorum.

cereas

§. 5. *Effigies B. Joannis tanquā patroni in candelabro.* cereas ferè quotidiana piorum hominum devotio accendit : earum quædam humani corporis magnitudinem æquant ; his facibus contumptis , novæ aliæ liberaliter apponuntur ab iis præsertim , qui se ad Beati Joannis Tumulum cæleste aliquod beneficium accepisse lætantur.

§. 6. *Veneratio exhibita Sepulchro B. ab Augustissimis Imperatoribus.* Serenissimus Leopoldus Austriæ Archidux Candelabrum perelegans (de quo postea sermo recurret) huic Divo statuit , & in eo Beati Joannis effigiem æream cum cæteris Bohemiæ Patronis affabrè fieri fecit. Reges , ac Principes nostri Beatum Joannem coluere semper. Ferdinandus Primus Imperator , quoties Pragensem adiret Ecclesiam , antè hunc Tumulum genua ponebat : idem actitasse pium Principem Ferdinandum Secundum , atquè etiam Tertium multi meminerunt. Hic postremus Cardinali Archi-Episcopo Prageni Ernesto Secundo in

§. 7. *Ferdinandus Tertius studuit Promovere canonizationem.* Consilium vocato , læpius de publico Beati Joannis Cultu , deque ejus ab Apostolica Sede petendo Canonismo (ut vocant) egisse narratur , sed piam optimi Cæsaris mentem primum Bella , deindè mors abrupit.

§. 8. *Cultus B. Joannis præstitus ab ejus obitu.* Decimo octavo. Jam verò Imagines B. Joannis ære incisæ habentur in manibus , in his , & Beati titulus Joanni apponitur , & capiti apex ardens cælesti lumine , ac circumfusus radiis spectatur. Neque honores isti nuper inventi , novique dici possunt , sed jam ab ipsa statim morte , & ab omni memoria hodiè viventium Hominum , & ab omnibus impensæ. In Sacrario Ecclesiæ Metropolitanae Pragensis Ara quædam est : super eam (ut fieri solet) depictæ in pariete antiquâ manu SS. Bohemiæ Patronorum visuntur Imagines Viti , Wenceslai , Adalberti , ac cæterorum , Pictura [quod apppositi indicant numeri annorum , & pingendi ipsa ratio Sæculis nostris ignota] centum , & octuaginta annos superat antiquitate. Has ergo inter Imagines Divorum Joannes Nepomucenus palmam sustinet manibus , radiatè capite und què illustris. Neve dubitare possis , quem cogitavit artifex , & quem Canonici depingi jusserint , trabalibus literis titulus legitur *Sanctus Joannes Nepomucenus*. Paucis passibus à Beati Joannis Tumulo in Ecclesia Metropolitana Pragensi Capella , seu Sacrarium est pretiosis Imaginibus ab arte , & mausolæo Berkarum Baronum Bohemiæ antiquorum spectabile ; in eo Sacrario sub marmore porphyretico aliè educto conditus jacet Joannes Wlaschimus Secundus ab Ernesto Primo Archi-E-

§. 9. *Imago ab antiquissimo tempore depicta cum signis cultus, & titulo Sancti inter Bohemiæ Patronos in Sacrario Ecclesiæ Metropolitanae.* piscos

Piscopus Pragensis. In Capellæ Altari vetustissimo certis diebus Sacra faciunt Sacerdotes. Altaris titulus manu propriâ Caspari Arsenii Sacræ Theologiæ Doctoris, & Ecclesiæ Metropolitanæ Decani scriptus hæc habet -- Anno millesimo sexcentesimo vigesimo primo 16. Julij per Illustrissimum, & Reverendissimum Dominum Joannem ejus nominis tertium Archi-Episcopum Pragensem consecratum est Altare in Capella è regione Sepulchri Beati Joannis de Nepomuk Confessarii in honorem Visitationis Beatissimæ Virginis Mariæ, ac Sanctarum Virginum, & Martyrum Lucie, & Ottilie, nec non Sancti Clementis Papæ, & Martyris, & Beati Joannis Nepomuceni, in quo incluse sunt istæ Reliquie &c. -- hanc tabellam Arsenij à se descriptam nuper mihi dedit in manum Reverendissimus Dominus Thomas Joannes de Czechorod Metropolitanæ ejusdem Ecclesiæ Decanus Archidiaeceseos Pragensis Officialis &c. Vir Officiò, Libris editis, aliisque meritis clarus; eumque titulum in hanc historiam jussit imponi.

Vigesimo. Pridem narraveram, Beatum Joannem Nepomuci in Bohemia ortum esse. Ex ea igitur Do no, in qua Joannes primam vitæ lucem aspexit, Oppidanorum pietas Sacellum Beati Joannis honori statim ab ejus morte extruxit; traduntque veteres memoriæ, neminem in ea Do no nocturnam quietem capere potuisse, omnesque insomnijs fatigatos semper coactos abscedere, donec ea in Sacrarium versa fuisset. Nostra ætate Illustrissimus Baro Franciscus de Sternberg, Nepomuci Dominus, Rev. P. Georgio Fero incitante, Sacellum hoc vetustate paulatim concidens, totum dirui jussit, novamque & formosam Ecclesiam Beati Joannis Nepomucensis honori magnis sumptibus extruxit. Benedici Ecclesiam illam Ernestus Archi-Episcopus Pragensis, & Cardinalis per alios voluit, cum ipse per invaliditatem adesse, & consecrare non posset. In summa novi hujusce Templi Ara Beati Joannis Imago radiata conspicitur, atque in veneratione habetur. Per hanc recens extructi Templi causam idem Rev. P. Georgius Ferus anno millesimo sexcentesimo quadragesimo primo libellum edidit, quem Famam posthumam Beati Joannis Nepomuceni inscripsit, in quo venustis Imaginibus summò Pictore Carolò Screra Bohemò operam commodante, vitam & mortem Beati Joannis brevissimis titulis triplici idiomate, Latinò, Germani-

§. 10.

Consecratio Altaris in honorem B. Joannis.

§. 11.

Constructio Sacelli facta in domo, ubi ortus est B. Joannes à tempore illius obitus.

§. 12.

Eadem Domus exinde in Ecclesiam conversa ibique adest Imago.

§. 13.

Libellus commemorativus Vitæ B. Joannis.

§. 14.

Celebratio Festi quot annis fieri solita à tempore memorabili, & consuetudo Populi.

§ 15.

Panegyrica oratio habetur die.

§ 16.

Ana exata Altari appensa.

§ 17.

Beneficiorum impetratio & intercessione Beati Joannis.

§ 18.

Veneratio Sepulchri ab immemorabili tempore.

Num. 17.

Dicta Titulum deponentium de praedicto Cultu à tempore tumultationis.

co, & Bohemico comprehendit. Aditur Beati Joannis Ecclesia supplicationibus multis. Parochi à multis passuum millibus ad certam diem ab operibus vacuam, Dominicis inter Pascha, & Pentecosten Populum adducunt, idque agitur à tempore immemorabili, Sacra de Beato Joanne non leguntur quidem, sed de Sanctissima Trinitate: Concio tamen ad Populum de Beati Joannis virtutibus habetur. Appensa visuntur ad ejus Aram Anathemata plurima, fatenturque diversi, ejus se meritis varia beneficia cælitus impetrasse. Pro comperto est, si Campi siccitate laborent, supplicatione unâ, alterâve ad hanc Ecclesiam publicè ductâ pluviam impetrari celeriter. Cantio quædam perverusta de Beato Joanne per hanc Viciniam circumfertur, quam Plebs rustica modulatur, libenter Beato Joanni Pecudes suas, & Jumenta cætera commendare solita, opemque sentire. In Peste, quæ Bohemiam anno millesimo sexcentesimo quadagesimo nono pervagata gravissimè afflixit, omnes, qui sese Nepomuci Beato Joanni commendârunt, periculò sunt erepti.

Vigesimo primo. Pragæ quoque Beati Joannis Tumulus ut antè dixeram, in summo habetur honore, & quamvis imperiti quidam, & in Religione nimium cauti, timidique ipsius Religionis prætextu in Beati Joannis veneratione obturbare aliquid tentârunt; Populus tamen, cæteri que omnes de constantia justæ pietatis dimoveri non potuerunt, rediitque semper sua Beato Joanni gloria, quidquid unus, & alter timidi conarentur, De ejusmodi verusta Religione, & Cultu Beatorum antiquo optimè dixit Vir eruditissimus, & in Gestis Divorum describendis, & illustrandis diligentissimus rerum istarum peritissimus Godefridus Henschenius: Venerationi Divorum, inquit, à tempore memoriam unius sæculi excedente Urbanus VIII. Pontifex Maximus nihil voluit derogatum, quò minus perpetua deinceps esset &c.

Ad Articulum tertium Interrogatorium vigesimum Process. fol. 130.

Potestne Testis tutâ conscientiam dicere, quòd mox post Sepulturam illi Cultus tanquam Beato, & Martyri exhibitus fuerit, & an non potius alicujus curiositatis gratia Populus ad Ecclesiam Metropolitanam concurrerit, ut tantum videre posset, ubi tumultatus jaceat!

Interrogatorium vigesimum primum Process. fol. 130. & ter.

Interrogatoria

Dicat Testis, an verum sit, & unde id ipsum scire possit, quod multum memorato fideli Servo Dei Ioanni Nepomuceno post suam tumulationem, nec in Metropolitana, nec alibi solitæ alias exequiæ habitæ, aut suffragia pro eius anima celebrata, aut preces pro refrigerio animæ persolutæ fuerint?

*Responsiones
Testium.*

III. Testis ad 20. Process. fol. 404. ter. 405.

Respondit. A Majoribus quoque meis, & ex lectione Librorum id ipsum dicere possum, quod non ex curiositate, sed ex devotione, & Cultu Beato, & Martyri exhibitio Populus tunc ad Tumulum concurrerit.

Ad 21.

Respondit. Hoc nunquam nec à Majoribus audivi, neque unquam legi.

IV. Testis ad 20. Process. fol. 421. ter. 422.

Respondit. Quod Cultus exhibitus fuerit tanquam Beato, & Martyri, sic semper audivi, & ut concursus fuisset curiositatis gratia, nunquam audivi, sed ex mera devotione,

Ad 21.

Respondit. Quia nunquam de hoc audivi à Senioribus meis nec legi.

VI. Testis ad 20. Process. fol. 459.

Respondit. Possum tuta conscientia dicere ex constanti auditu, & lectione Librorum, quod Populus non curiositatis gratiâ, sed ex devotione, & instinctu divino ad Ecclesiam Metropolitanam concurrerit.

Ad 21.

Respondit. Quia nunquam de his à Majoribus audivi, nec legi.

IX. Testis ad 20. Process. fol. 596. ter.

Respondit. De concursu populi ex curiositate nunquam audivi, sed ex pura devotione tanquam ad magnum Sanctum.

Ad 21. *Respondit.* Nunquam de his Exequiis ab Avo, & Avia mea quidquam audivi, vel legi.

XV. Testis ad 20. Process. fol. 562. ter.

Respondit. Semper audivi, quod à tempore Martyrii, & Translationis pro Beato, & Martyre habitus fuerit, & quod Populus ex devotione, & non ex curiositate concurrebat ad locum, in quo positus erat.

Ad 21. Resp. Nunquam hoc audivi, nec legi.

XVI. Testis ad 20. Process. fol. 579. ter.

Ad 21.

Q. 2

Re.

Respondit. Non possum dicere, quòd concursus factus fuerit ex aliqua curiositate, quia semper à Majoribus audiui, ex pura devotione tanquam ad Sanctum. & Martyrem.

Ad 21.

Respondit. Nunquam à Majoribus meis de hac re audiui. Cum supradictis Testibus concordant I. process. fol. 368. ter. II. fol. 387. V. fol. 440. VII. fol. 476. VIII. fol. 493. X. fol. 613. ter. XI. fol. 510. ter. XIII. fol. 613. XIV. fol. 545.

Ad Articulum septimum Interrogatorium trigesimum septimum. process. fol. 132. ter. 133.

Num. 18.
*Testium dicta
super appella-
tione Joannis
tanquam Beati,
Sancti & Mar-
tyris ab eius de-
mensione.*

Ex qua, & an fide digna relatione Testis scit, quòd Venerabilis Servus Dei Ioannes Nepomucenus mox à tempore demersionis in Moldavam, publicè fuerit nuncupatus, & habitus Beatus, Sanctus, & Martyr, an idipsum Testis à Majoribus suis narrari audiverit, & unà simul concientiosè dicere valeat, à suis Majoribus audivisse, quòd, & illi id ipsum iterum à Majoribus

Interrogatoria. suis audiverint?

Interrogatorium trigesimum octavum process. fol. 133.

Dicat Testis candidam veritatem, à quot annis post suam adeptam pubertatem audivit, fidelem Servum Dei Ioannem Nepomucenum Beatum, Sanctum, & Martyrem nominari?

Interrogatorium trigesimum nonum process. fol. 133.

*Responsiones
Testium.*

Recenseat Testis, à quibus personis, & an fide dignis, & quàm frequentè illum sic nominari audiverit?

Interrogatorium trigesimum nonum process. fol. 133.

Specificet Authores, in quibus legerat, quòd Martyr, Sanctus, & Beatus nominetur, quàm antiqui, vel recentes sint hi Authores? Et an non his titulaturis Sancti, Beati, & Martyris, aliquis contradixerit, reflectat se Testis bene.

I. Testis ad 37. Process. fol. 370. ter. 371.

§. I.
*Denominatio
Sancti de auditi-
one à Parente.*

Respondit. Aliter respondere non possum, quàm quòd Patris meus semper ipsum Sanctum appellavit, & ut talem veneratus fuerit.

Ad 38.

Respondit. A quinquaginta annis ætatis meæ semper ipsum audivi nominari Beatum, Sanctum, & Martyrem.

Etiam ab alijs.

Ad 39.

Respondit. A Parentibus, & alijs omnibus, quo nosco.

Ad 40.

Re-

Respondit. Legi in Hagecio, Paprochio, & alijs, quorum nominum non recordor, Hagecius satis vetustus est, quia scripsit sub Ferdinando I. & est approbatus pariter, & Paprochius, qui scripsit sub Rudolpho II. & ambo approbati à Statibus Regni.

IV. *Testis Ad 37. process. fol. 424.*

Respondit. Jam sæpius respondi, me hoc totum à Senioribus me; constanter audivisse, & illi, cum de visu scientiam habere non potuerint, necessario iterum ab auditu suorum Seniorum id habere debuerint.

Ad 38.

Respondit. Circiter à quinquaginta annis.

Ad 39.

Respondit. A Senioribus me, & passim ab omnibus fide dignis.

Ad 40.

Respondit. Authores, quos legi, iam suprà recensui, ut autem his titulaturis Sancti, & Beati, & Martyris aliquis contradixisset, nihil audivi, nec legi, nec etiam ipse recordor.

VI. *Testis Ad 37. Process. fol. 461.*

Respondit. Sicut etiam superius sæpius dixi, quod hæc omnia à Patre meo, Præceptoribus, & Professoribus habeam, qui indubiè id ipsum à suis Majoribus habuerint.

Ad 38.

Respondit. Plusquam à quinquaginta annis.

Ad 39.

Respondit. Jam dixi à Majoribus, & passim ab omnibus me Senioribus, qui semper illum, vel Beatum, vel Sanctum vocabant.

Ad 40.

Respondit. Authores nominavi suprà, ex quibus aliqui illum Martyrem, Sanctum, & Beatum dicunt, de aliqua contradictione autem mihi non constat.

VIII. *Testis Ad 37. Process. fol. 495. ter. 496.*

Respondit. Aliter dicere non possum, nisi quod sic à Majoribus meis audiverim, & in Authoribus legerim.

Ad 38.

Respondit. Ante, & post adeptam pubertatem constanter audivi illum nominari Sanctum, Beatum, & Martyrem.

Qq 3

Et ex lectione Historicorum.

§. 2.

Denominatio Sancti, B. & Martyris de

auditu à Senioribus. §. 3.

Testis ipse audivit per spatium 50. annorum à dictis Senioribus, & alijs fide dignis.

Nemo contradixit. §. 4.

Denominatio prædicta de auditu à Patre, & Præceptoribus, etiam de secundo auditu. §. 5.

Testis audivit per spatium 50. annorum à Majoribus, & Senioribus. §. 6.

Percepit etiam ex lectione Authorum, nec ultra fuit contradictio. §. 7.

Denominatio prædicta de auditu à Majoribus, qui audiverant etiam à suis Majoribus

Ad ut in Inte. 37.

§. 8.

Testis legit
Martinum Boregk , qui de
Martyrio Servi
Dei scripsit.

§. 9.

Denominatio
predicta de
auditu à suis
Majoribus.

§. 10.

Audivit ut su-
pra per 70.
annos ab ejus
Majoribus, &
aliis.

§. 11.

Percepit etiā
ex lectione Hi-
storiarum, &
nunquam au-
ditum fuit a-
liquā contrā.

§. 12.

Denominatio
predicta de
auditu à Viro
primaria Nobi-
litatis in reg-
no Bohemæ.
Prosequitur de
eodem auditu.

§. 13.

Percepit etiā
ex lectione
Scriptorum, &
nil fuit scrip-
tū, vel dictū in
contrarium.

Ad 39.

Respondit. Jam supra dixi passim à Majoribus , & omni-
bus Senioribus me , & universim ab omnibus.

Ad 40.

Respondit. Martinum Boregk A catholicum Wratislavien-
sem de anno millesimo quingentesimo octuagesimo septimo, qui
in sua Historia Bohemica , de suo Martyrio scripsit.

IX. Testis Ad 37. process. fol. 598. ter. seq.

Respondit. Majores meos à quibus audiui , jam supra re-
censui , sicut & etiam dixi , quòd aliter non credam , quàm quòd
illi Majores hoc vicissim à suis Majoribus audiverint.

Ad 38.

Respondit. Penè à septuaginta annis.

Ad 39.

Respondit. A meis Majoribus , & passim ab aliis omni-
bus.

Ad 40.

Respondit. Authores , & Libros suprā recensui , in qui-
bus sic nominatur , nec aliquem contradixisse unquam , audiui ,
nec legi.

XIII. Testis Ad 37. Process. fol. 633. & terg.

Respondit. Sic semper audiui à Domino Comite de Mar-
tinitz, & alijs & quomodo illi hæc mihi narrare poterant, nisi hoc
à suis quoque Majoribus audivissent?

Ad 38.

Respondit. Antè quinquaginta annos eum sic aplari au-
divi.

Ad 39.

Respondit. A sæpedito Domino supremo Burgravio ,
& etiam ab alijs fide dignis tam Ecclesiasticis , quàm Sæculari-
bus.

Ad 40.

Respondit. Hos Authores jam suprā nominavi , qui eum
Martyrem , & Beatum appellant , neque recordor , ut aliquis in
contrarium unquam scripsisset, vel locutus fuisset :

Cum supradictis Testibus concordant II. Process. fol. 389.
ter. III. fol. 407. V. fol. 442. & ter. VII. fol. 478 & ter. X. fol. 615.
ter. 616. XI. fol. 512. ter. XIV. fol. 547. & ter. XV fol. 564. ter
XVI. fol. 581. ter. 582.

Ad

Ad Articulum decimum , Interrogatorium quinquagesimum octavum Process. fol. 135. ter. 136.

Undè veritas fuit , & est , quòd ad Sepulchrum fidelis Servi Dei Joannis Nepomuceni à tempore immemorabili Clerus tam Sæcularis , quàm Regularis , & Populus summi , atque infimi , non secus , ac ad aliorum in Metropolitana Ecclesia conditorum Sanctorum tumulos in genua profusi , ejusdem Servi Dei cælestem opem , & patrociniū devotè invocant.

Interrogatorium quinquagesimum nonum process. fol. 136.

A quo tempore testis id ipsum recordatur , & an quadraginta annis post adeptam pubertatem suam ? &c.

Interrogatorium sexagesimum Process. fol. 136.

Viditnè Testis ipse propriis oculis Clerum tam sæcularem , quàm Regularem , ac universum Populum ad tumulum hujus fidelis Servi Dei in genua profusum ?

Interrogatorium sexagesimum primum Process. fol. 136.

Viditnè Testis ipsos Imperatores , Reges , Duces , aut alios Magnates ad sæpedictum Tumulum in genua profusos , & opem , ac patrociniū implorantes ? recenscat omnia circumstantialitèr.

Interrogatorium sexagesimum secundum process. fol. 436 & ter.

Audivitnè Testis à Majoribus suis , hi verò etiam à Majoribus suis , quòd jam tempore illorum non solum universus Clerus , & Populus , verùm etiam ipsi Reges , & Principes , Comites , & Barones antè Sepulchrum multum memorati fidelis Servi Dei prociderint , & patrociniū devotè invocaverint ?

Interrogatorium sexagesimum tertium process. fol. 136. ter.

Undè Testis scit hunc Cultum immemorabilem esse , audivit ne id à suis Majoribus , ipsi verò à suis Majoribus , quòd non fuerint recordati temporis , à quo Cultus iste incepit ?

Interrogatorium sexagesimum quartum process. fol. 136. terg.

Quomodò Cultus iste totaliter immemorabilis esse potest , cum dicatur , & scribatur , quòd fidelis Servus Dei Joannes Nepomucenus annò millesimò tercentesimò octuagesimò tertio (ob non revelatum sigillum Confessionis Regi Wenceslao Pigro) in Fluvium Moldavam præcipitatus sit ?

Interrogatorium sexagesimum quintum process. fol. 136. tergo.

Scitnè

- Responsiones Testium.** Scitnè Testis positivè, quòd huic profusioni ad genua antè Tumulum nemo unquam contradixerit, audivitnè Testis hoc à suis Majoribus, isti verò vicissim à suis?
- § 1.** **Concursus Cleri, & populi de visu, & auditu.** I. Testis Ad 58. process. fol. 373. & ter. 374.
Respondit. Ego hoc meâ vitâ audivi, & vidi.
Ad 59.
Respondit. Non tantùm post adeptam pubertatem, sed etiam ab infantia ita recordor.
Ad 60.
Respondit. Vidi quasi omni die, quia, dum ad Consilium vado, semper præviè Sanctos Patronos, in Ecclesia Metropolitana visito, & ad Tumulum ejus ipsemet preces meas fundo, in genua protusus.
Ad 61.
Respondit. Vidi Imperatorem Leopoldum, Josephum, & Carolum, & credo etiam firmissimè me vidiſſe, & alios Principes ibidem etiam flectentes.
Ad 62.
Respondit. A multis id ipsum audivi.
Ad 63.
Respondit. A Patre meo tantùm hoc scio, quòd illum conluerint, cæterùm de hoc Cultu immemorabili in Historicis legi.
Ad 64.
Respondit. Ego aliud respondere non possum, nisi semper immemorabilem fuisse Cultum.
Ad 65.
Respondit. Ego nec ipse nec à Majoribus meis aliquid in contrarium audivi.
II. Testis Ad 58. process. fol. 391. ter. 392.
Respondit. Hoc meâ vitâ recordor, me audivisse, & ipsemet vidi.
Ad 59.
Respondit. Non tantùm à quadraginta, sed antè quinquaginta annos, horum recordor.
Ad 60.
Respondit. Hoc totò tempore apparet, & hujus concursus à juventute recordor.
Ad 61.
- § 2.** **Specificat occasionem, qua vidit d. concursum, & deponit etiam de facto proprio.**
- § 3.** **Vidit Imperatorem Leopoldum, Josephum, & Carolum genua flectentes ad d. Tumulū.**
- § 4.** **Alia personæ prænobilis conditionis genua idem flexerunt, de auditu.**
- § 5.** **Concursus, ut supra de visu, & auditu.**
- Nunquam aliquid in contrarium auditum fuit d. concursui.**

Respondit. Leopoldum Imperatorem ibidem flectentem non vidi, quia illo tempore in Provincijs fueram, sed audiivi flexisse. Vidi autem meis oculis Imperatorem Josephum, & modernum Carolum Sextum, & modernam Reginam Lusitaniae (quæ adhuc ad Altare, non in Oratorio, sed inferius in scabello flectens, duo Missæ Sacrificia audivit) flexisse, & orasse. Quantum autem recordor, etiam omnes Magnates hujus Regni ibidem flexisse, & orasse, vidi, & adhuc moderno tempore, finito cantatō Sacro apud majus Altare, accedunt Tumulum, & ibidem flexis genibus orant.

Ad 62.

Respondit. Hoc non semel, sed sæpissimè à Majoribus audiivi.

Ad 63.

Respondit. Cultum à Patre meo traditum habeo, & ipse necessariò eundem à suis Majoribus traditum habuisse videtur, ex quo patet, quòd hic Cultus memoriam hominum excedat.

Ad 64.

Respondit. Ego tempus immemorabile intelligo, illud in hoc casu specifico, quod memoriam, & Patris, & Avi mei excedit.

Ad 65.

Respondit. Nunquam quidquam in contrarium tam Ego ipse, quàm à Majoribus audiivi.

VIII. Testis ad 58. Process. fol. 498. vergo 499.

Respondit. Hoc est palàm, & in dies fit ab omnibus, tam à Regularibus, quàm Sæcularibus, & universò Populò.

Ad 59.

Respondit. Ipsemet recordor à sexaginta annis.

Ad 60.

Respondit. Vidi sæpissimè.

Ad 61.

Respondit. Vidi ipsemet in Ecclesia existens Imperatorem Leopoldum, & modernum Augustissimum Carolum Sextum in genua profusos.

Ad 62.

Respondit. Vidi meum Avunculum, qui erat Canonicus,

§. 6.

Audiuit Imperatorem Leopoldum genua flexisse, ac vidit Josephum, & Carolum, & Reginam Lusitaniam hoc idem agentes, prout etiam Regni Magnates

§. 7.

Quod Reges, & Principes gentium ibidem flexerint.

§. 8.

Coniunctus praedictus servatus ab immemorabili.

Nil unquam audiri est in contrarium.

§. 9.

Coniunctus ad Tumulum, ut supra.

De V. su.

§. 10.

Vidi Imperatorem Leopoldum, & Augustissimum Carolum VI ad praedictum Tumulum in genua profusos, atque quos eximios.

ibidem flectentem, Supremum Burggravium Bernardum Comitē à Martinitz, & alios quàmplurimos.

§. 11.

Concurfus prædictus ab immemorabili.

Ad 63.

Respondit. Ego instantèr audivi, quòd semper colebatur, & non dubito, quòd & Majorum Majores de eodem Cultu audiverint, absquē quòd aliquis illorum initium Cultus recensere potuerit.

Ad 64.

Respondit. Immemorabilem ego dico, respectu recordationis meæ, & Majorum meorum.

Nil auditum fuit in contrarium.

Ad 65.

Respondit. Nunquam audivi à Majoribus meis de contradictione, nec etiam ipse scio.

§. 12.

Concurfus prædictus ad Tuum, de visu

X. Testis ad 58. Process. fol. 618. tergo 619. & tergo.

Respondit. A quo Ego vivo, semper hoc observavi, & observo, & de die in diem Cultus magis augetur.

Ad 59.

Respondit. Jam dixi à pueritia mea.

Ad 60.

Respondit. Vidi multoties tam Regulares, quam Sæculares.

§. 13.

Vidit, nec non audivit Augustissimos Imperatores venerabiles fuisse prædictum Sepulchrum.

Ad 61.

Respondit. Leopoldum Imperatorem gloriosæ memoriæ meis oculis vidi ibi flectentem, & piè orantem. Item recorder, quòd anno millesimo sexcentesimo octuagesimo in ipso Festo Sancti Joannis Nepomuceni, id est decimâ sextâ Maij prædicto Augustissimo Leopoldo defunctus Dominus Suffraganeus, & Præpositus Pragensis de Longavilla Symbola, & Inscriptiones Mausolæi, ad Sepulchrum tunc erecti, impressas exhibuerit. De Imperatore Josepho audivi, quòd & ille dicatur ibidem flexisse. De Carolo autem moderno Imperatore hæc scio, quòd per Confessarium suum Patrem Crisam Societatis JESU, Rotarium, Crucem, & Imaginem membranaceam sicut ad aliorum Sanctorum Bohemiæ Patronorum Reliquias, ità etiam ad Crates Sancti Joannis Nepomuceni attingi curaverit, Ipso ex Oratorio spectante.

§. 14.

San. Cajarea & Catholica Majestas Caroli VI curavit in signum venerabilis Crucis, Rotarium & Imaginem Sepulchro attenti.

Ad 62.

Respondit. Hoc audivi à Majoribus meis.

§. 15.

Cultus prædictus ab immemorabili.

Ad 63.

Re-

Respondit. Avus meus mihi nunquam recensuit, quando Cultus iste inceperit, ergò necessario jam ante ipsum fuisse hic Cultus debuit. Ad 64.

Resp. Ego voco Immemorabilem, cujus initij, nec Avus meus recordabatur: Ad 65.

Respondit. De contradictione, nec à Majoribus meis audiui, nec ipse recordor. XII. Testis ad 58. Process. fol. 531. terg. 532.

Respondit. A tempore adolescentiæ meæ vidi, & observavi Clerum tam Sæcularem, quàm Regularem, sicut & populum in genua profusos invocare ejusdem Servi Dei cælestem opem, & patrocinium. Ad 59.

Respondit. A quinquaginta novem annis ipsemet recordor.

Ad 60. Respondit. Vidi semper.

Ad 61. Respondit. Vidi Leopoldum Imperatorem anno millesimo sexcentesimo octuagesimo, Josephum, & modernum Carolum, & alios complures Magnates, ac Proceres hujus Regni.

Ad 62. Resp. Audiui à Patruo meo, & multis alijs, nec dubito, quin, & illi hoc à Prædecessoribus suis audiverint.

Ad 63. Respondit. De principio hujus Cultus nunquam aliquid audiui, nisi hoc, quod semper fuerit.

Ad 64. Respondit. Respectu recordationis meæ, & aliorum dico immemorabilem.

Ad 65. Respondit. Nunquam audiui contradictum fuisse.

XIII. Testis ad 58. Process. fol. 635. tergo 636. & tergo.

Respondit. Ego de his omnibus audiui, & hoc scio, & ipse conspicio à quinquaginta annis, & ultra.

Ad 59. Respondit. Ultra quinquaginta annos.

Ad 60

Respondit. Vidi, & fermè quotidie video sine numero.

Ad 61.

Respondit. Recordor Imperatorem Leopoldum, Imperatorem Josephum tunc Regem Romanorum, & hodiernum Imperatorem Carolum Sextum, dumquæ Rex in Hispanias pergeret, quod ad Sepulchrum Sancti Joannis Nepomuceni, flexerint, & oraverint. Recordor etiam Magnos Dominos, uti fuit læpeditus Dominus Comes Bernardus de Martinitz, qui nunquam in Consilium Locumtenentiæ Regiæ ibat, nisi

Nunquam audita est contradictio.

§. 16.

Concurfus ad Tumulum, ut supra de visis.

§. 17.

Vidit Augustissimos Imperatores, aliosque Magnates venerantes prædictum Tumulum

§. 18.

Cultus prædictus de auditu à Majoribus.

§. 19.

Hujusmodi Cultus fuit semper continuus. Nil auditum fuit in contrarium.

§. 19.

Concurfus prædictus ad Tumulum de visu, & auditu.

§. 20.

Vidit Augustissimos Imperatores & Magnates venerantes Tumulum prædictum

prius ad Sepulchrum Sancti Joannis Nepomuceni, & quidem primario orasset, & postea reliquos Sanctos Patronos Bohemiae visitasset. Similiter ipsius Dominus Frater Maximilianus, Comes Guilielmus de Kolovvrat, Comes de Trauttmansdorff, omnes Regij Locumtenentes flectebant, & orabant.

§. 21.

Concursus praedictus etiam quoad Supremos Principes ab immemorabili.

Ad 62.

Respondit. Hoc audiui.

Ad 63.

Respondit. Nunquam audiui à D. Comite Martinizio, & alijs, quando hæc Devotio, & Cultus inceperit, ut hoc narrassent, proinde ex hoc judico, eum esse supra memoriam hominum.

Ad 64.

Respondit. Voco eam immemorabilem, quia nunquam de illius initio audiui.

Ad 65.

Respondit. Nunquam audiui, quod quis aliquid in contrarium opposuisset.

Cum supradictis Testibus concordant III. Process. fol. 409. ter. 410. IV. fol. 426. tergo 427. V. fol. 445. tergo 446. VI. fol. 463. tergo 464. VII. fol. 480. tergo 481. IX. fol. 601. & tergo, XI. fol. 514. tergo 515. XIV. fol. 549. tergo 550. & tergo XV. fol. 566. tergo 567. XVI. fol. 584. & tergo.

Num. 20.

Dicta Testium prosequentiæ materiam venerationis præstita à Ministris Sedis Apostolicæ prædicto Tumulo.

Ad Articulum vigesimum quintum Interrogatorium centesimum vigesimum quartum Process. fol. 145. tergo.

Recordatur nē Testis unum, vel plures Nuntios Apostolicos, qui Pragæ existentes, Ecclesiam Metropolitanam visitarunt, Sepulchrum fidelis Servi Dei Joannis Nepomuceni viderunt, appensa Anathemata, Lampades, Tabellas, & Lumina, sicut, & Populum flectentem, & orantem viderunt?

Interrogatorium centesimum vigesimum quintum Process. fol. 145. tergo.

An Testis ab illis, vel directè, vel per indirectum non audivit his omnibus contradixisse, & dixisse, hunc zelum pietatis indiscretum esse? I. Testis ad 124. Process. fol. 416. tergo.

Responsiones Testium.

Respondit. Nuntium Apostolicum hic Pragæ non recordor me vidisse, sed Illustrissimum Dominum Albani, nunc Eminentissimum Cardinalem flectentem, & orantem ad Sepulchrum vidi

Ad

Ad 125.

Respondit. Nihil simile audivi.V. Testis. *Ad 124. Process. fol. 453.**Respondit.* Ego recordor Nuntij Davia, & Cardinalis Albani, de primo moraliter certus sum, quod fuerit ad Altare ipsius, & flexerit. Alterum autem ipse flectentem, & orantem vidi.

Ad 125.

Respondit. Nihil audivi, imò observavi, quod singularem devotionem erga hunc Sanctum conceperint.VI. Testis. *Ad 124. Process. fol. 470. tergo 471.**Respondit.* Ego quidem nullum ex Nuntiis Apostolicis ad Sepulchrum Sancti Joannis Nepomuceni flectentem, ac orantem vidi, sed audivi de Nuntio Davia, & nunc Eminentissimo Domino Cardinali Albani.

Ad 125.

Respondit. Nunquam audivi.*Ad Articulum quantum Interrogatorium vigesimum sextum. Num. 21. Process. fol. 131.*

An Testis Lapidem sepulchralem (qui fidelis Servus Dei Joannis Nepomuceni Sepulchro impositus est) benè & frequenter consideraverit, dicat cujus formæ, vel decoris sit, & an in illo aliquid speciale, quod signum Martyrii spiraret, sculptum, vel signatum reperiatur?

Interrogatorium vigesimum septimum. Process. fol. 131.

Quod si Testis Lapides sepulchrales Episcoporum, vel Canoniorum in Ecclesia Metropolitana dormientium benè illustravit, dicat circumstantialiter, in quo lapis (super Sepulchro fidelis Servi Dei Joannis Nepomuceni positus) ab aliis Lapidibus Sepulchralibus specialiter differat?

I. Testis. *Ad 26. Process. fol. 369.**Respondit.* Vidi Lapidem sepulchralem frequentius, quia multoties ad Sepulchrum ejus flexi, & oravi. Lapis sepulchralis est, prout apparet, fulci coloris à pulveribus, & cerâ multum maculatus, an autem in illo aliquid sculptum sit, ideò non attendi, quia ob multitudinem hominem nec locus, nec tempus datur.Testium dicta
quoad formam
Lapidis Sepulchri B. Joannis
diversam ab
aliis positis super
Tumulos Episcoporum, &
Canonicorum
in Ecclesia Metropolitana.
Interrogatoria.

§. I.

Lapis Sepulchri B. Joannis
describitur.

Ad 27.

§.2. *Respondit* Hæc est differentia inter Lapidem sepulchralem
 Discrimen in- fidelis Servi Dei Joannis Nepomuceni, & Sepulchra, ac Lapi-
 ter prædictos des Episcoporum, quia primus Lapis cinctus est Cratibus ferreis,
 Lapidem inter- quod ipsum quid speciale denotat, cum alij Lapidem id ipsum
 edit, quod ille non habeant.

superim posi- II. Testis. Ad 26. Process. fol. 387. ter. 388.

tus Tumulo B. *Respondit.* Lapidem sepulchralem ideò sæpiùs vidi, quia
 Joannis cingitur frequentius ad ejus Sepulchrum flexi, & oravi, Lapis per se est
 à Cratibus fer- oblongus, fusci coloris, ferreis Clathris circumdatus, an au-
 reis. §.3. tem in illo aliquid sculptum, vel incisum sit, non memini me vi-
 Descriptione La- disse.

pidis sepulch- Ad 27.

ralis B. Joann- *Respondit.* Mihi apparet illud speciale in Lapide sepulchra-
 nis. §.4. li Sancti Joannis Nepomuceni esse, quod ab antiquo tempore
 Signum speciale ferreis Clathris cinctus, & Lampadibus ex devotione appositis
 in d. Lapide, ornatus sit.

quod cingitur III. Testis. Ad 26. Process. fol. 405. ter.

ferreis Clath- *Respondit.* Vidi Lapidem sepulchralem, non semel, sed
 ris, & Lampa- sæpiùs, est oblongus, quadratus. An autem in illo aliquid
 dibus. §.5. sculptum, aut scriptum sit, non adverti, sed cinctus est Crati-
 Descriptio su- bus ferreis.

pr dicti Lapi- Ad 27.

dis. §.6. *Respondit.* Differt multum, quia alij Lapidem sepulchrales
 Recenset di- Episcoporum, & Canonicorum sunt simpliciter positi sine di-
 scrimen inter stinctione; hic autem Lapis sepulchralis cinctus est Cratibus, &
 da. Lapidem, ex diversis ornamentis ornatus.

quo illi Sepulch- VI. Testis. Ad 26. Process. fol. 459. ter.

ralis B. Joannis *Respondit.* Lapidem sepulchralem sæpiùs vidi, est oblon-
 cinctus est Cra- gus crisei coloris, an autem in illo aliquid sculptum, vel signa-
 tibus ferreis, tum sit, non accuratè attendi.

§.7. Ad 27.

Descriptio La- *Respondit.* Vidi aliorum Episcoporum, & Canonicorum
 pidis Sepulch- Sepulchra, & solos Lapidem nudos; Lapis autem sepulchralis
 ralis B. Joann. Divi Joannis Nepomuceni est Cratibus cinctus, quod ipsum
 §.8. speciale aliquid denotat.

Discrimen d. VIII. Testis. Ad 26. Process. fol. 494.

Lapidis ab a- *Respondit.* Lapidem hunc sepulchralem frequentissimè vi-
 lis ob cinctu- di, & ex devotione illum manu reigi. Est formæ oblongæ,
 ram Cratibus & pro-

& prout credo, ex marmore, an autem in illo aliquid signatum, aut sculptum sit, non potui observare.

Ad 27.

Respondit. Vidi alia Sepulchra Episcoporum, & Canonico-
rum, super quibus nil aliud est, nisi pedum; è contra Lapis
sepulchralis Sancti Joannis Nepomuceni est Cratibus ferreis
cinctus, quod ipsum aliquid peculiare denotat.

*Cum supradictis Testibus concordant IV. Process. fol. 422, tergo V.
fol. 440, tergo, VII. fol. 477. IX. fol. 597. X. fol. 614. & tergo, XI. fol. 511.
XII. fol. 527 tergo. XIII. fol. 631, tergo, 632. XIV. fol. 545, tergo. XV. fol.
563. XVI. fol. 580.*

*Ad Articulum nonum Interrogatorium quadragesimum quintum.
Process. fol. 134.*

Undè Testis scit, aut scire potest, quòd à tempore im-
memorabili Prælati, & Canonici Pragenses sepulchrum fidelis
Servi Dei Joannis Nepomuceni Clatris ferreis rudis operis cingi
curaverint?

Interrogatorium quadragesimum sextum. Process. fol. 134.

In quo Historico, unico, vel pluribus, Testis id ipsum
legerat, recenseat fideliter; maxime verò, an, illi Historici per
expressum scribant, has Crates ferreas ab immemorabili tem-
pore positas esse?

Interrogatorium quadragesimum septimum process. fol. 134.

Ex quo Testis ruditatem, vel antiquitatem hujus ferreæ
Cincturæ agnoscere potest, an non verum, quòd etiam ab an-
nis quadraginta similes Cincturæ ferreæ in eadem forma factæ
reperiantur?

Interrogatorium quadragesimum octavum. process. fol. 134. & tergo.

An ex sola hac Cinctura sufficienter, & genuinè Cultus, &
Venerationis signum erui possit, cum etiam aliorum demortuo-
rum hominum Lapides sepulchrales, & respectivè Mausolæa Cla-
tris ferreis cingantur, ut ab injuria hominum rura esse possint?

Interrogatorium quadragesimum nonum. Process. fol. 134. tergo.

A quo tempore Testis recordatur has secundas, & altiores
Crates ferreas appolitas fuisse, & undè scit, quòd & ille secun-
dæ Crates in honorem Martyrii, & signum Cultus publici a tem-
pore immemorabili appositæ esse dicantur?

§. 9.

Descriptio d.
Lapidis.

§. 10.

Discrimen La-
pidum sepul-
chralium, ut
supra.

Num. 22.

Dicta Testium
deponentium
de retentione
Cratium à
tempore im-
memorabili ad
d. Tumulum in
signum vene-
rationis.

Interrogato-
ria.

lxx

Interrogatorium quinquagesimum quintum. Process. fol. 135. & terg.

Recordaturne Testis à quadraginta annis has primas duplices Crates ferreas, dicat veritatem, & an etiam à Majoribus narrari audiverit, quòd hæ Crates duplices jam etiam illorum tempore steterint?

Interrogatorium quinquagesimum septimum. Process. fol. 135. terg.

Ergò nè verum est, quòd tam illæ priores duplices Crates, quàm etiam illæ ultimæ semper pacificè steterint, & de his omnibus, quòd semper fuerit publica vox, & fama, communis reputatio, & inconcussa traditio?

Responsiones

Testium.

§. 1.

Appositio Cratium subradicularum à tempore antiquissimo eruta ex lectione Hagecni.

I. Testis. Ad 45. Process. fol. 371. ter. 372.

Respondit. Hoc ipsum de propria scientia quidem non habeo, sed legi hoc in Hagecio, jam antè sua tempora, Crates ferreas rudis operis positas fuisse.

Ad 46.

Respondit. Jam dixi Authorem Hagecium, in quo legi, & qui Author ad hunc annum millesimum tercentesimum octuagesimum tertium scribit.

Ad 47.

Respondit. Rudilitatem ex ipso opere, qui admodum rudis est, & antiquus, colligo. An autem etiam antè quadraginta annos, similes Crates repertæ fuerint, non recordor.

Ad 48.

Respondit. Aliud non scio, nec etiam audivi, has Crates ex alia causa positas fuisse, quàm ex veneratione ipsius Sepulchri, & ne aliquis pedem temerè inferre possit.

Ad 49.

Respondit. Has secundas, & altiores Crates, à tenera meæ ætate jam stetisse recordor, & aliter non audivi, quam quòd in honorem Martyrii, & signum Cultûs publici.

Ad 55. fol. 373.

Respondit. Recordor plusquam antè quadraginta annos has primas duplices Crates stetisse; de illis autem me à Majoribus me is audivisse non recordor.

Ad 57.

Respondit. A quo Ego vidi, & recordor, semper pacificè steterunt, & de hoc semper fuerat publica vox, communis reputatio, & inconcussa traditio.

*§ 2.
Appositio ad Cratium ex causa venerationis.*

II. Tertis. Ad 45. Process. fol. 390. & ter.

Respondit. Hoc semper sic audivi.

Ad 46.

Respondit. Hagecius de his Cratibus apposis clarè scribit, & haud dubiè ipse ab antiquioribus id ipsum habuit.

Ad 47.

Respondit. Quòd rudis operis, & hinc antiquæ Crates sint, hoc apparet ex opere ipso, & quòd etiam ante quadraginta annos ejusdem formæ fuerint.

Ad 48.

Respondit. Non quidem ex sola Cinctura, sed concomitanter, & quia ad hanc Cincturam concursus Populi flectentis, & orantis invenitur, quod ad alios Tumulos non spectatur.

Ad 49.

Respondit. Scio appositas fuisse in honorem Martyrii, & signum Cultus publici, sed de tempore præcisè non recordor.

Ad 55. fol. 391.

Respondit. A juventute, & ultra quadraginta annos recordor. De istis duplicibus Cratibus autem à Majoribus meis, me audivisse non recordor.

Ad 57.

Respondit. Semper recordor, omnes triplices pacificè stetitisse, & semper publicam famam fuisse, communem reputationem, & inconcussam traditionem.

VI. Tertis. Ad 45. Process. fol. 462. & ter.

Respondit. Sic semper audivi, & legi.

Ad 46.

Respondit. Hoc jam superius dixi, & Authores nominavi, in quibus de his Clathris ferreis legi.

Ad 47.

Respondit. Est antiquus labor, quod ipsum ex ipso rudis opere dignoscitur, & Ego has Crates ità rudis operis, etiam ante quinquaginta annos recordor.

Ad 48.

Respondit. Non ex sola cinctura, sed ex concursu Populi, ad eandem Cincturam concurrentis, & ex fama publica.

Ad 49.

§ 1

§. 3.

Appositio prædictarum Cratium à tempore immemorabili.

§. 4.

Retentio Cratium in concursu Populi genua flectentis ad Tumulum prædictum est signum venerationis.

§. 5.

Appositio Cratium processit ex causa Cultus.

§. 6.

Appositio Cratium prædictarum à tempore à memorabili. de auditu à Majoribus, & ex lectione librorum.

§. 7.

Ex Cratium appositione, & concurrente Populi, & ex fama publica sumitur signum venerationis.

§. 8.
Appositio Cra-
tium prædi-
ctarum pro-
cessit ex causa
Cultus.

Respondit. Has secundas Crates etiam à quinquaginta annis
recordor, & aliter nunquam audivi, quàm quòd in honorem,
& signum Cultus publici appositæ fuerint.

Ad 55. fol. 463.

§. 9.
Appositio Cra-
tium ut supra
de fama publi-
ca.

Respondit. A quinquaginta annis has primas duplices Cra-
tes steterisse recordor, & etiam à Patre meo audivi, illius tempo-
re jam steterisse. Ad 57.

Respondit. Hoc totum verum est.

VIII. Testis ad 45. Process. fol. 496. ter. 457.

Respondit. Audivi semper à Majoribus meis, & etiam legi,
quòd has Crates Canonici fieri curaverint.

Ad 46.

§. 10.
Appositio Cra-
tium, ut supra,
de auditu, à
Majoribus, &
ex lectione li-
brorum.

Respondit. De his Cratibus præter supra recensitos Au-
thores, adhuc etiam scribunt Paulus Sessius, Pontanus, Hen-
schenius, Beyerlink, & alij.

Ad 47.

Respondit. Ego has similes Crates ipse à sexaginta annis
recordor, & opus ipsum ostendit, quòd sint vetustissimæ.

Ad 48.

§. 11.
Cinctura Cra-
tium cum Po-
puli concursu
venerationis
est signum.

Respondit. Non quidem ex sola Cinctura, sed quia Po-
pulus accurrit ad colendum Sanctum.

Ad 49.

Respondit. Etiam has secundas Crates Ego ipse à sexa-
ginta annis recordor.

§. 12.
Appositio Cra-
tium ut supra,
ex fama.

Ad 55. fol. 498. Resp. Has duplices Crates Ego ipse à sex-
aginta annis recordor, illas steterisse, & non dubito, quòd lon-
go tempore ante me steterint. Ad 57.

Respondit. Omninò est verissimum.

XII. Testis ad 45. Process. fol. 530. & ter.

Respondit. Sic semper audivi & legi.

§. 13.
Appositio Cra-
tium, ut supra,
de auditu, &
ex lectione li-
brorum.

Ad 46. Respondit. Recensui supra Authores, qui de his
Clathris ferreis scribunt, à primævo tempore positas fuisse.

Ad 47.

Respondit. Ipse labor rudis ostendit antiquitatem, &
huius Cincturæ à quinquaginta novem annis ipsemet recordor.

Ad 48.

§. 14.
Veneratio Tumuli
desumpta ex
Cratium appo-
sitione cum po-
puli concursu.

Respondit. Non ex sola cinctura, sed ex constanti con-
cursu populi, & devotione ad Tumulum Sancti habitâ.

Ad 49.

Re-

Respondit. A quinquaginta novem annis ipsemet recor-
dor has secundas Crates stetisse, & audiui, & legi, ideò posi-
tas fuisse in honorem Martyrij, & in signum Cultus publici.

Ad 55. fol. 531. & ter.

Respondit. Itarum duplicium primarum Cratium ipse
recordor a quinquaginta novem annis, & quòd iam ab antè ste-
terint, dubitandum non est, quia sic semper audiui.

Ad 57.

Respondit. Verissimum est.

Cum supradictis Testibus concordant III. Process fol. 408. & ter.
409. IV. fol. 425. 426. V. fol. 443. & terg. 444. & terg. VI. fol.
462. & terg. 463. VII. fol. 479. & ter. 487. & terg. IX. fol. 599.
terg. 600. & terg. X. fol. 617. 618. XI. fol. 513. & terg. 514. XII.
fol. 530. & terg. 531. XIII. fol. 634. & ter. 635. ter. XIV. fol. 548.
& ter. 549. XV. fol. 565. & ter. 566. XVI. fol. 582. ter. 583. & ter.

*Ex Actis Visitationis Reliquiarum existen. in Altari posito è
regione Tumuli B. Joannis, nec non signorum cultus expletæ per Reve-
rendissimum Archi-Episcopum cum assistentia Promotoris Fiscalis,*

& Peritorum in Ecclesia Metropolitana die 26. Junij

1719. Process. fol. 241. & 249, & seqq.

Post hoc Processum fuit ad visitationem, & recognitio-
nem Clathrorum, seu Cratium ferrearum secundarum majorum
& densiorum, quàm primæ sint, propter extructum novum
Mausoleum, seu Cincturam super monumento Venerabilis
Servi Dei Joannis Nepomuceni de anno millesimo sexcentesimo
nonagesimo secundo ex ferro, & marmore statuis ex hac, & il-
la parte collocatis, ex ligno quidem, sed inauratis affabre &c.
factum, remotarum; in quibus Cratibus secundis ferreis circa
circum ab extra sequens Inscriptio apposita legitur, quæ à
Scriptoribus practicis characterum antiquorum, seu Antiqua-
rijs juratis supranominatis, nimirum Domino Joanne Floriano
Hammereschmidt, & Domino Wenceslao Constantino Potut-
zek, clarâ voce lecta, & mihi Notario Actuario deputato ad ca-
lamum dictata fuit in formalibus -- Venerabilis Dominus Magister
Joannes Nepomucenus, hujus Sanctæ Ecclesiæ Canonicus, Re-
gina Joannæ Confessarius, quia Sanctissimæ Confessionis Sigilli
Custos fuit fidelis usque ad mortem, jussu Venceslai Imperato-

6. 15.

*Apposicio pradi-
cta facta fuit
in honorem Mar-
tyrij. & signum
Cultus. Appo-
sicio prædicta
de auditu.*

*Confirmat ex
fama publica.*

Num. 23.

*Recognitio su-
prædictarum
Cratium, &
Inscriptionum
inibi apposa-
rum facta per
Peritos*

6. 1.

*Existen. in Cra-
tium antiqua-
rum super Tu-
mulum B. Jo-
annis, nec non
Mausolei super
anno 1692. inibi
constructi.*

6. 2.

*Inscriptio appo-
sita dictis Cra-
tibus Marty-
rij B. Joan-
nis. & usque
causam referens.*

ris, & Bohemiae Regis, de Ponte Prageno in Moldavam precipitatur, meruit Coronam Martyrij, miraculis clarus, sepultus hic jacet annò millesimò tercentesimò octuagesimò tertio. Renovatum annò millesimò sexcentesimò septuagesimò nonò.

§. 3. *Alia Inscriptio consimilis ex parte interiori dictarum cratium Lingua Bohemica expressa.* Ad intra autem super iisdem Cratibus in circumferentia Bohemicè, hæc formalia scripta inveniuntur - Venerabilis in Deo Sacerdos, & Magister Joannes Nepomucenus, hujus Templi Canonici, Reginae Joannae Confessarius, ideò, quia Sigillum Sacrae Confessionis revelare noluit, mandato Venceslai imperatoris, & Regis Bohemiae, ex Ponte Prageno ad Moldavam precipitatus, Coronam Martyrij promeruit, miraculis clarus, hic sepultus jacet anno millesimo tercentesimo octuagesimo tertio; Renovatum annò millesimò sexcentesimò septuagesimò nonò -- quæ Bohemica Inscriptio cum latina quoad omnia, & singula concordat.

§. 4. *Judicium Peritorum, quòd Crates minores sint antiqua ab annis tercenti, alia vero majores ab annis biscentum.* Hac annotatione facta, & hic in actis (ut supra) registratâ postea singillatim audiri, & examinati fuerunt jurati Fabri Serarii, nempe Leopoldus Ecker ætatis suæ annorum quinquaginta, Civis, & Magister Faber Serarius Vetero-Pragensis, uti & Thomas Kuschel Civis & Magister Faber Serarius Micro-Pragensis, ætatis suæ annorum etiam, uti alter, quinquaginta, qui unus post alterum unanimiter edixerunt, & in virtute præstiti à se de veritate dicenda, gravis Juramenti, deposuerunt, testati sunt, ac testantur, quòd Crates ejusmodi ferreæ altiores, & densiores, quarum altitudo ad unum, & tres quadrantes ulnæ, longitudo ad semiquintam ulnam; latitudo autem ad duas ulnas sese extendit, sint circiter ducentis, minores verò, & primæ illæ Crates ferreæ ad locum pristinum cum lapide sepulchrali nupèr repositæ, trecentis annis antiquæ, idque propter vetustissimum, quem præseferunt modum, signa, & respectivè ruditatem: creduntque iidem Magistri Fabri Serarii, quòd sint tales Crates, quæ non ob ullam aliam rationem, quam propter Cultum positæ fuerunt.

Num. 24. *Dicta Testium de appositione aliarum Cratium, sive Mausolei ad prædictum Sepulchrum facta anno 1092 absque ulla contradictione.*

Ad Articulum decimum Interrogatorium quinquagesimum quartum process, fol. 135.

Recordatur nē Testis, quandò modernæ Crates, vel potius Mausoleum ex ferro, & marmore fabricatum appositum fuerit, & an verum sit, quòd illud annò millesimò sexcentesimo nonagesimò secundo contigisse dicatur? In-

[Interrogatorium quinquagesimum sextum Process. fol. 135. tergo.

Non recordatur Testis, quod annò millesimò sexcentesimo nonagesimò secundò (quando hoc adhuc in hodiernum diem extans Mausoleum erectum fuit) prò illo erigendo licentiam Ordinarii protunc expeti debuerit, aliàs quòd hoc opus novam erigi non potuisset? Quòd, si verò Testis licentiam petitam, & datam esse non recordatur, sic fateatur, à Ordinarius Loci huic operi novo per expressum non contradixerit, sed illud erigi pacificè toleraverit?

Responsiones
Testium.

I. Testis. Ad 54. Process. fol. 372. tergo 373.

Respondit. Has ultimas, & modernas Crates recordor, quandò appositæ fuerunt, & prout audiui, piæ memoriæ Dominus Tobias Joannes Becker, quondam Canonicus Ecclesiæ Metropolitanæ, & tandem Episcopus Reginae Hradecensis, propriis, & aliorum Benefactorum sumptibus apponi curavit.

Ad 56.

Respondit. Hujus non recordor, nec etiam ut Ordinarius contradixisset.

III. Testis. Ad 54. Process. fol. 409.

Respondit. Recordor quàm optimè.

Ad 56.

Respondit. Non scio, an fuerit expetita, nec etiam scio de aliqua contradictione Ordinarii.

VI. Testis. Ad 54. process. fol. 463.

Respondit. Recordor optimè, & annum erectionis ibidem sculptum vidi.

Ad 56.

Respondit. An licentia erigendi petita fuerit, nescio, sed scio, huic erectioni nunquam contradictum fuisse.

VIII. Testis. Ad 54. process. fol. 98.

Respondit. Recordor; Dominus Canonicus Becker, postmodum Episcopus Reginae Hradecensis, & erat causa hujus ultimæ Cincturæ.

Ad 56.

Respondit. Cum sit hoc opus erectum, haud dubiè, aut cum expressa licentia, aut saltem sinè contradictione illud factum.

X. Testis. Ad 54. process. fol. 6.

Sf 3

Re-

Respondit. Recordor hujus tertii operis. Director fuit piè defunctus Dominus Tobias Joannes Becker, Canonicus Metropolitane Ecclesie, & postmodum Episcopus Regine Hradecensis,

Ad 56.

Respondit. Aliud dicere non possum hic, quàm quòd Ordinarius huic operi non contradixerit, sed pacificè illud toleraverit.

Cum supradictis Testibus concordant. II. Process. fol. 391. IV. fol. 426. V. fol. 444. tergo VII. fol. 487. IX. fol. 600. tergo. I. fol. 514. XII. fol. 531. XIII. fol. 635. XVI. fol. 583.

9.25.

Dicta Testium de appositione insignis Candelabri super Sepulchro B. Joannis, ubi postea ad sculpta fuit Statua illius inter Sanctos Regni Bohemie Patronos. Interrogatoria.

Ad Articulum decimum quartum Interrogatorium septuagesimum septimum. process. fol. 138. tergo.

Dicat Testis genuinam veritatem, à quo tempore ipse recordatur, Tumulo fidelis Servi Dei Joannis Nepomuceni ingens Candelabrum ex Aurichalco superimpositum esse, & an à Majoribus suis audiverit, mox dictum Candelabrum ab immemorabili tempore superimpositum esse?

Interrogatorium septuagesimum octavum proc. fol. 138. tergo.

An ex sola hujus Candelabri superimpositione Cultus publicus erui possit, cum etiam super aliorum hominum Sepulchris Candelabra superimponi, & Cerei ingentes ex fundatione constanter, & per totius anni decursum ardere solent?

Interrogatorium septuagesimum nonum Process. fol. 138. tergo. 139.

Undè Testis scit veritatem fuisse, & esse, quòd annò millesimò sexcentesimo quadragesimò primò per Serenissimum Archiducem Leopoldum Guilielmum huic Candelabro impositæ fuerint Statuæ Sanctorum Bohemie Patronorum, & inter hos etiam Statua Venerabilis Servi Dei Joannis Nepomuceni?

Interrogatorium octuagesimum Process. fol. 139.

Viditne Testis ipse hoc Candelabrum, & has Statuas illi superimpositas?

Interrogatorium octuagesimum primum Process. fol. 139.

Si vidit, & benè consideravit, reflectat se, an verum non sit, quòd Statua fidelis Servi Dei Joannis Nepomuceni nullum radium supra caput habeat, sed solummodò Librum, & Palmam in manibus?

Responsiones Testium.

Interrogatorium octuagesimum secundum Process. fol. 139.

Undè Testis scit, quòd non tantùm primæ superimpositioni hujus Candelabri, verum etiam additamento Statuarum nemo unquam contradixerit?

III.

III. Testis Ad 77. Process. fol. 411. tergo. 412.

Respondit. Candelabrum hoc à mea pubertate stans vidi ,
& à Majoribus meis audivi pro priori jam steterisse.

Ad 78.

Respondit. Ex sola superinpositione Candelabri non ,
sed ex fama publica, concursu Populi , & lectione Missa-
rum.

Ad 79.

Respondit. Statuas Sanctorum Patronorum Bohemiæ, in-
ter quas etiam Sanctus Joannes Nepomucenus est, huic Cande-
labro superimpositas vidi, & audivi impositas fuisse ab Archi-
duce Austriæ.

Ad 80.

Respondit. Vidi.

Ad 81.

Respondit. Habet Librum, habet Palmam.

Ad 82.

Respondit. Quia nunquam à Majoribus meis, nec ab aliis
quidquam de contradictione audivi.

IV. Testis ad 77. Process. fol. 428. tergo 429.

Resp. Sic vidi, audivi, & legi.

Ad 78.

Resp. Ex sola appositione Candelabri quidem non, sed
ex constanti concursu Populi ibidem orantis, & Famâ publi-
câ.

Ad 79.

Respondit. Audivi hoc ipsum à Senioribus me, & ipse
vidi.

Ad 80.

Resp. Vidi.

Ad 81.

Resp. Sic observavi.

Ad 82.

Respondit. Quia nunquam aliquid de contradictione au-
divi.

§. 1.

Retentio dicti
Candelabri de
auditu à Majori-
bus, & de visu.

§. 2.

Ea em retentio
Candelabri una
cum Populi con-
cursu, & cele-
bratione Missa-
rum signum est
Cultus. §. 3.

Inter Statuas
Sanctorum Reg-
ni Bohemiae Pa-
tronorum dicto
Candelabro ap-
positarum adest
illa B. Joannis
cum libro, &
palma de visu.

Nunquam fuit
audita contra-
dictio. §. 4.

Retentio dicti
Candelabri ab
immemorabili
de auditu, &
eorum lectione
& de visu §. 5.

Appositio præ-
dicti Candelabri
cum Populi con-
cursu Cultus est
signum. §. 6.

Existencia Statu-
e libri in
dicto Candelabro,
tenentis ut
supra §. 3 de au-
ditu, & de visu.

§. 7.

Ex dicta statua
librum, & pal-
mam retinet.

VIII.

*Nulla contradi-
ctio audita est.*

§. 8.

*Recognitio predi-
cti Candelabri
de visu.*

§. 9.

*Junctio cum Po-
puli concursu ad
Tumulum indi-
cat cultum.*

§. 10.

*Statuas Joan-
nis inter Regni
Patronos ut su-
pra de visu.*

*Nulla contra-
dictio.*

*Nihil fuit audi-
tum in contra-
rium.*

Num. 26.

*Recognitio
predicti can-
delabri facta
per peritos.*

§. 1.

*Existencia di-
cti candelabri
super dicto Se-
pulchrum cum
ornatu Statua-
rum SS. Patro-
norum regni,
inter quas ad-
est illa B. Joan-
habens palmam,
& librum.*

VIII. Testis. Ad 77. Process. fol. 500 tergo 501.

Respondit. Illud Candelabrum recordor ipse à sexaginta annis stare.

Ad 78.

Respondit. Non ex sola appositione Candelabri, sed quia ex singulari Cultu ergà fidelem Servum Dei appositum.

Ad 79.

Respondit. Ex auditu, & lectione Librorum.

Ad 80.

Respondit. Vidi.

Ad 81.

Respondit. Ita est.

Ad 82.

Respondit. Quia nunquam contrarium audiui.

Cum supradictis Testibus concordant I. Process. fol. 375. tergo 376. II. fol. 393. tergo 394. V. fol. 447. tergo 448. VI. fol. 465. terg. 466. VII. fol. 482. tergo 483. IX. fol. 603. & terg. X. fol. 621. XI. fol. 516. ter. 517. XII. fol. 533. ter. 534. XIII. fol. 638. & ter. XIV. fol. 552. & ter. XV. fol. 568. ter. 569. XVI. fol. 586. & tergo.

Ex Actis Visitationis Sepulchri Reliquiarum existentis in Altari posito è regione Tumuli B. Joannis, necnon signorum cultus facta per Reverendissimum Archiepiscopum cum assentia promotoris fiscali, & peritorum in Ecclesia Metropolitana die 26. Junii 1719. process. fol. 241. & 249. tergo.

Deindè perventum fuit ad visitationem, & recognitionem ingentis, & elegantis Candelabri ex Aurichalco (cujus pes artificiosissimis Statuis Puerorum undiquè ludentium refertus) supra Sepulchrum Venerabilis Servi Dei Joannis Nepomuceni ab immemorabili tempore collocati, tractu temporis etiam per Serenissimum Archiducem Austriæ Leopoldum Guilielmum gloriosissimæ memoriæ Ferdinandi Tertii Imperatoris Dominum Fratrem exornati, dum ipse eidem Candelabro, idque de anno millesimo sexcentesimo quadagesimo primo in summitate ejusdem Candelabri, statuas Sanctorum Regni Bohemiæ Patronorum, quas inter etiam Statua Venerabilis Servi Dei Joannis Nepomuceni similiter, ex aurichalco, parique artificio cum bireto supra Caput, Palmam, & Librum in manibus spectatur, apponi fecit.

Ubi

Ubi auditi, ac examinati super antiquitate duo Cives, & Magistri Aritulores, nimirum Antonius Schonfeldt ætatis suæ quadraginta quinque annorum, & Valentinus Lissak ætatis suæ quadraginta annorum, unanimi voce, & vigore à se nuper præstiti Juramenti edixerunt, ac edicunt, pedem hujus Candelabri, una cum illa parte, quæ botris, ex ære fusis, exornata est, esse verustissimi laboris. Illam autem superadditam majorem partem cum Sanctis Bohemiæ Patronis (inter quos etiam Venerabilis Servus Dei Joannes Nepomucenus spectatur) fuisse, & factam fuisse illo anno, prout in illa noviore parte incisus cernitur, nimirum anno millesimo sexcentesimo quadragesimo primo.

Notandum autem est hic, in primis, & fuit specialiter observatum, patetque Intuenti, quod inter dictas Statuas Sanctorum Bohemiæ Patronorum, sola Statua fidelis Servi Dei Joannis Nepomuceni, habeat subjectam Tabellam æream, in qua incisa sunt formalia -- Sanctus Joannes de Nepomuk.

Notandum, & sciendum pro secundo, quod supramentionatum insigne Candelabrum ex aurichalco super Sepulchro Venerabilis Servi Dei Joannis Nepomuceni à tempore immemorabili collocatum steterit, & stet, super una basi lapideâ coloris albi, quæ basis habet inscriptionem perantiquo characterè Gothico in sui circumferentia nigro colore factam tenoris sequentis? *Istud est Candelabrum de Templo Salomonis in Hierusalem, vi armata receptum in Mediolano per Ducem, & Barones Bohemiæ anno Domini millesimo trecentesimo nonagesimo quinto hic locatum* †

Qui Character antiquus à Scriptoribus Peritis characterum antiquorum, seu Antiquarijs supranominatis lustratus, & accuratè fuit consideratus; qui unanimiter responderunt, judicaverunt, & vi à se nuper præstiti Juramenti judicant, Characterem hunc esse vetustissimum, & quidem ex ea etiam ratione, quod is similitudinem habeat cum characterè, & apicibus litterarum in Sacello Sternbergico Beatissimæ Virginis Annuntiæ, suprâ murum, colore nigro scriptis, & appositis, & quidem de anno millesimo biscentesimo trigésimo; & quod etiam character in basi lapidea præfata scriptus, cum characterè in muro scripto, in nullo differant, quam quod character in basi sit minor, & in muro sit character major.

§. 2.

Basis dicti Candelabri vetustissima, pars verò superior, & ubi ad sculpta est Effigies B. Joannis inter SS. Regni Patronos, confecta apparet anno 1641.

§. 3.

Predicta Effigies B. Joannis sola habet titulum, Sanctitatis.

§. 4.

Inscriptio denotans dictum Candelabrum fuisse collocatum super Sepulchro B. Joannis ab anno 1395.

§. 6.

Judicium Peritorum circa antiquitatem d. characteris.

Ad Articulum undecimum Interrogatorium sexagesimum sextum Process. fol. 136. tergo 137.

Num. 27.

Dicta Testium deponentium, quod B. Joannes colatur tanquam Patronus famam periclitantium.

Interrogatoria

Reflectat se benè Testis, ac à quo tempore pubertatis suæ recordatur, fidelem Servum Dei Joannem Nepomucenum usquè in præsens pro singulari apud Deum Patrono famam, & bono nomine Periclitantium, haberi, & coli, & an ipse Testis eundem pro tali habuerit, & coluerit.

Interrogatorium sexagesimum septimum Process. fol. 137.

Audivirne Testis à Majoribus suis, illi verò iterum à suis Majoribus, quòd non tantum illorum tempore, sed etiam ab antè multum memoratus fidelis Servus Dei Joannes Nepomucenus (idque finè quacunque contradictione) pro Patrono famam Periclitantium semper habitus, & cultus fuerit.

Interrogatorium sexagesimum octavum. Process. fol. 137.

Recenseat Testis Historicos, & Scriptores, in quibus se legisse credit, quòd fidelis Servus Dei Joannes Nepomucenus famam periclitantium Patronus esse debeat, & quòd de hoc semper publica vox, & famam, communis reputatio, & inconcussa traditio fuerit?

Ad Articulum duodecimum, Interrogatorium sexagesimum nonum. Process. fol. 137. & tergo.

Responsiones Testium.

A quo tempore Testis genuinam scientiam habet, quòd multi Deum in fideli Servo Dei Joanne Nepomuceno laudent, & deprædicent, & an verum sit, quòd hæc laus, & deprædicatio non aliò fine, nisi propter varias per ejus intercessionem, & merita à Deo obtentas gratias, & beneficia, præsertim conservationem famæ, & boni nominis facta sit, & in hodiernum usquè diem fiat?

*§. 1.
Patronus famam periclitantium.*

II. Testis ad 66. Process. fol. 392. tergo 393.

*§. 2.
De auditu à Majoribus etiam secundo, & ex l. etione Authorum.*

Respondit. Plusquam à quinquaginta annis recordor, quòd pro Patrono famam, & bono nomine Periclitantium habitus fuit, & ipse illum pro tali habeo, & colo.

Ad 67.

Respondit. Semper hoc à Majoribus, & Senioribus me, idque finè ulla contradictione audivi.

*§. 3.
B. Joannes prædicatur tanquam Patronus famam.*

Ad 68.

Respondit. Hoc legi in Authoribus suprà nominatis, & de hoc semper publica vox, & fama, communis reputatio, & inconcussa traditio fuit, & manet.

Ad

Ad 69.

Respondit. Indè hoc scio, quia sic, & non aliter semper audivi, & in hodiernum diem fama publica est.

III. Testis ad 66. Process. fol. 410. tergo.

Respondit. Jam ante dixi à quinquaginta annis, & etiam ipsemet illum Sanctum colo.

Ad 67.

Respondit. Audivi à meis Majoribus. & illi quoque sine dubio à suis Majoribus.

Ad 68.

Respondit. Historicos jam supra recensui, & de hoc semper publica vox, & fama, communis reputatio, & inconcussa traditio fuit, & est.

Ad 69.

Respondit. A quinquaginta annis ipsemet recordor, & à meis Majoribus audivi, & in hodiernum usque diem subsistit.

VIII. Testis ad 66. Process. fol. 499. & tergo.

Respondit. A sexaginta annis, & semper pro tali piè habui & colui.

Ad 67.

Respondit. Ab Avunculo meo hoc audivi, & passim ab alijs omnibus, qui extra dubium hoc iterum à suis Majoribus per traditionem habuerunt.

Ad 68.

Respondit. Authores jam supra specificati, qui hujus mentionem faciunt, & de hoc semper publica vox, & fama, & inconcussa traditio fuit.

Ad 69.

Respondit. A sexaginta annis horum omnium recordor.

IX. Testis ad 66. Process. fol. 602. & tergo.

Respondit. A juventute mea hoc audivi, illum colui, & in hodiernum usque diem pro maximo colo.

Ad 67.

Respondit. Hoc semper audivi ab Avo, & à Matre mea, qui illius magni Cultores fuerunt, & patrum ab omnibus.

Ad 68. *Respondit.* Authores, & libros jam supra recensui, & de his semper fuit constans fama, & vox publica.

Ad 69.

Respondit. Ab Avo, & Matre mea jam audiveram, quòd sæpè in ipso Deus fuerit laudatus, & deprædicatus, & quòd pro Patrono famæ, & boni nominis habitus fuerit.

T r 2

§. 4.

Recordatur se à quinquaginta annis audivisse B. Joannem habere pro Patrono, ut supra

§. 5.

Etiam de auditu Majorum, & secundo

§. 6.

De publica voce, & fama.

§. 7.

B. Joannes prædicatur tanquam Patronus fama.

§. 8.

Meminit se à 60. annis audivisse ut supra, & coluisse.

§. 9.

De auditu ab omnibus, & de secundo.

§. 10.

Ex lecti nelibrorum, & fama publica.

§. 11.

B. Joannes prædicatur tanquam fama Patronus.

§. 12.

Audivit à juventute, quòd B. Joannes sit Patronus fama, & simul tanquam talem coluit. §. 13. De auditu à Majoribus etiam secundo.

Cum

Cum supradictis Testibus concordant I. Process. fol. 374. & tergo IV. fol. 427. & tergo V. fol. 446. & tergo VI. fol. 464. & tergo VII. fol. 481. tergo X. fol. 619. ter. 620. XI. fol. 515. terg. XII. fol. 532. & terg. XIII. fol. 636. terg. 637. XIV. fol. 550. terg. 551. XV. fol. 367. terg. 568. XVI. fol. 584. ter. 585.

Num. 28.

*Dicta Testium
quod B. Joannes
ab antiquo
tempore habeantur
pro Patrono
Regni Bohemiae.
Interrogatoria.*

Ad Articulum decimum quintum Interrogatorium quinquagesimum tertium ex Processu super fama Sanctitatis fol. 360.

Etiame Testis à Majoribus suis audivit, quod fidelis Servus Dei Joannes Nepomucenus, non minus, ac alij Sancti Patroni Bohemiae ab hominibus cultus fuerit.

Interrogatorium quinquagesimum quartum.

An etiam hi Majores eundem pro Patrono Bohemiae coluerint.

I. Testis ad 53. Process. fol. 557. tergo

Respondit. Jam sæpius dixi, me de hoc audivisse, & famam talem fuisse. **Ad 54. Respondit. Etiam.**

II. Testis ad 53. Process. fol. 670.

Respondit. Audivi, & est notorium in toto Regno.

Ad 54. Respondit. Non tantum Majores mei, sed totum Regnum, & Ego ipse. **IV. Testis ad 53. Process. fol. 695.**

Respondit. Audivi, quod semper in Cultu fuerit sicut alij Patroni Bohemiae.

Ad 54.

Respondit. A quo ego recordor, semper eum coluerunt, & de hoc etiam narrabatur, quod Majores nostri eum, ut Patronum Bohemiae, venerati fuerint.

V. Testis ad 53. Process. fol. 707. ter.

Resp. Audivi omnino à Majoribus. **Ad 54.**

Respondit. Omnino jam dixi, omnes illos Magnates Martinitzianos, Kolovatianos, Slavvavianos, Rorbnianos, Sternbergianos semper Sanctum hunc coluisse, & de facto, antequam Moderni Magnates ad sua Tribunalia vadunt, Sepulchrum ejus genuflexi venerantur, immò, & ipsi Augustissimi Imperatores, Leopoldus, Josephus, & Carolus, dum Pragæ essent, & Sepulchra Sanctorum Patronorum visitarent, etiam Sepulchri Sancti Joannis Nepomuceni adgeniculati, & venerati sunt.

XIV. Testis ad 53. Process. fol. 818. & ter.

Respondit. Audivi cultum fuisse, & de facto colitur.

Ad 54.

Respondit. Etiam

Ad

*Responsiones
Testium.*

*Ad Articulum decimum nonum Interrogatorium centesimum primum
process. fol. 142.*

Num. 29.

Dicta aliorum

A quo tempore ipse Testis (a sua pubertate numerando) Testium profe-
recordatur , læpeditum Cultum auctum esse , & quidem longè quentium ma-
ferventior devotione , assiduitate , majorique Cultorum fre-teriam vene-
quentiâ , quàm aliis Sanctis Regni Bohemiæ Patronis præstari rationis præ-
soleat ; non minùs , an verum sit , quòd Effigies hujus fidelis Ser-stitæ B. Joanni
vi Dei Joannis Nepomuceni tam à majoribus , quàm minoribus uti Bohemiæ
Religiosis , & Sæcularibus , in pectore appensæ portentur , tole- Patron, & de-
rantibus , & non contradicentibus Ordinariis ? lationis Effigie

*Ad Articulum vigesimum secundum Interrogatorium centesimum de-
cimum. Process. fol. 143. tergo.*

Interrogato-
ria.

Ex quo fundamento Testis asserere potest , veritatem
fuisse , & esse , quòd Venerabilis Servus Dei Joannes Nepomu-
cenus absquè humano impulsu , vel affectata Capituli Metropo-
litani sollicitudine , aut cura , vel cujusvis alterius inordinato
studio , sed ex solo impulsu Devotionis de Cælo causato , ab
immemorabili tempore inter Sanctos Bohemiæ Patronos fuerit
numeratus , positus , & cultus ?

III. Testis Ad 101. Process. fol. 414.

Responsiones

Respondit. Hoc totum à quinquaginta annis ipse recordor Testium.
citrà omnem contradictionem.

§. 1.

Ad 110. Process. fol. 415.

Cultus B. Jo-

Respondit. Ex traditione Majorum , & ex lectione libro-
rum.

annis tanquã

Patroni, & de

lationis effi-

V. Testis Ad 101. process. fol. 450. tergo.

gierum.

Respondit. De Cultu recordor à quadraginta annis de die
in diem crescente , Charismata autem , seu numismata , quæ cum
Effigie ipsius ex devotione feruntur à fidelibus utriusque sexûs ,
à pluribus annis ab eisdem fidelibus portari vidi , tolerantibus ,
& non contradicentibus , Ordinariis.

§. 2.

Ratio sincerita-

tatis Cultûs

Ad 110. process. fol. 451. tergo.

præstiti B. Jo-

Respondit. Quia sic audiui à Senioribus me , & esse hunc
Cultum desuper cordibus fidelium inspiratum , confirmatum , & anni fundata
auctum , ex hoc etiam agnosci potest , quòd fervor devotionis in eo , quòd
ergà hunc Sanctum per tot revolutiones , & Bella interruptus propter revo-
lutiones , &
non fuerit , ac Servus Dei pro Patrono Regni habitus fuerit , ne-
que de ulla affectata cura , vel studio promovendi Cultûs mihi
quidquam constat.

Bella nunquã

fuerit interrump-

VI. Testis Ad 101. Process. fol. 468. & terg.

Respondit. Cultum auctum plusquam à quinquaginta annis recorder. Deportationes Medaliarum, vel Effigierum autem, plusquam à viginti annis recorder.

Ad 110. Process. fol. 469. terg.

Respondit Quia semper sic audivi à Majoribus, & me Senioribus, & nihil in contrarium.

VIII. Testis Ad 101. process. fol. 503.

Respondit. A sexaginta annis Cultum recorder, & quod semper augeatur, palam constat Imagines antiquas etiam plurimas, vidi à tempore annorum discretionis meae. Imagines autem in pectore appensas, à triginta annis recorder, sine omni contradictione Ordinariorum.

Ad 110. process. fol. 405.

Respondit. Hoc puto, & credo ex solo impulsu devotionis de Cælo causato, inter Sanctos Bohemiæ Patronos, numerarum, positum, & cultum fuisse.

IX. Testis Ad 101. Process. fol. 605. terg.

Respondit. Cultum à juventute mea fuisse, & in dies augeri recorder; & à plurimis annis recorder deportationem Numismatum.

Ad 110. Process. fol. 606. tergo. 607.

Respondit. Quia sic semper à Majoribus meis audivi, & multas Imagines vidi, in quibus inter Patronos Bohemiæ pictus est.

Cum supradictis Testibus concordant I. Process. fol. 378. terg. 379. terg. II. fol. 396. 397. ter. IV. fol. 430 ter. 432. VII. fol. 485. 486. ter. X. fol. 623. 624. XI. fol. 519. 520. XII. fol. 536. 537. tergo XIII. fol. 640. terg. 641. tergo XIV. fol. 554. terg. 555. terg. XV. fol. 571. 572. ter. XVI. fol. 588. ter. 589. ter.

Ad Articulum vigesimum Interrogatorium centesimum secundum
Process. fol. 142. tergo.

A quo tempore Testis recordatur, quod in die commemorationis fidelis Servi Dei Joannis Nepomuceni (idest 16. Maij) sicut, & per totam Octavam universus Populus ad Metropolitanam [ubi Corpus ejus quiescit] copiosissime confluat, ibidemque Sacram Confessionem, & Communionem devotè peragat?

Num. 30.
Dicta Testium
de magno populi concursu
ad Tumulum
B. Joannis die
illius annuæ
commemorationis.

Interrogatorium centesimum tertium process. fol. 142. ter.

Interrogato-

An non ille concursus tantum ex pia consuetudine practiceretur, & quia unus devotus alterum allicit, an vero ex eo, quod quamplurimi per intercessionem illius beneficia, petaturi, vel pro receptis gratias acturi, tam copiose concurrant.

Interrogatorium centesimum quartum process. fol. 142. ter. 143.

An Testis audiverit de hoc concursu etiam à suis Majoribus, illi vero vicissim à suis, & quod concursus iste semper constans, & nunquam interruptus fuerit, & in hodiernum usque diem permaneat, & an de hoc, quod semper fuerit, & sit vox publica, communis reputatio, & antiqua traditio, & quod huic concursui, & devotioni dicto, facto, vel scripto nemo contradixerit, & puram novitatem esse asserverit?

Interrogatorium centesimum quintum process. fol. 143.

Dicat Testis, quid & ipse de hoc concursu, & devotione sentiat, an revera ex zelo ordinato proveniat?

Interrogatorium centesimum sextum process. fol. 143.

A quo tempore Testis hunc ita ferventem zelum devotionis recordatur, & an prorsus unquam huic aliquid in contrarium, dictum, scriptum, aut factum fuerit, reflectat se bene Testis, ne conscientiam laedat?

I. Testis Ad 102. process. fol. 378. ter. 379.

Respondit. A juventute mea.

Ad 103.

Respondit. Audivi semper non ex curiositate, vel pia consuetudine, sed ex eo, quod plurimi per intercessionem illius beneficia petant, & pro receptis gratias agant.

Ad 104.

Respondit. A senioribus me hoc audivi, & Parens meus hunc Cultum practicavit. Cæterum à tempore recordationis meae semper fuit vox publica, de hoc concursu, & ut huic scriptio vel facto contradictum, vel novitas fuisset, nunquam audivi.

Ad 105.

Respondit. Omnino provenit ex zelo ordinato, vel petendarum gratiarum, vel de acceptis rependendarum.

Ad 106.

Respondit. Ab infantia hunc Cultum recordor, & nunquam aliquid in contrarium audivi.

*Responsiones
Testium.*

§. 1.

*Recordatus
concursus ut
supra die com-
memorationis
ex motivo im-
petrandi ali-
quod benefi-
cium vel red-
dendi gratias.*

§. 2.

*Ex auditu à
Senioribus e-
tiam secundo,
ut in interro-
gatorio.*

§.3.
Concursus in
die Commemo-
rationis ut su-
pra.

II. Testis ad 102. Process. 396. terg. 397.

Respondit. A juventute mea.

Ad 103.

Respondit. Ego aliam concursus rationem dicere non scio, nisi ex devotione, & quia ipsum pro patrocinio implorant, & pro obtentis per ipsum beneficiis, gratias agunt, & hinc copiose confluunt.

Ad 104.

§.4.
De auditu
continuo, &
publica.

Respondit. Hoc possum certò dicere, me semper audivisse, de hoc constanti, & nunquam interrupto cultu, qui in hodiernum usque diem permanet, & quòd de hoc semper vox publica, communis reputatio, & inconcussa traditio fuerit, nec unquam audiui novitatem aliquam esse, neque illi contradictum fuisse.

Ad 105.

Respondit. Omnino sentio, quòd ex zelo ordinato proveniat.

Ad 106.

Respondit. A juventute mea, & nunquam aliquid in contrarium audiui, aut legi.

§.5.
Concursus in
die commemo-
rationis ut su-
pra.

IV. Testis ad 102. Process. fol. 431. & tergo.

Respondit. A quadraginta duobus annis:

Ad I 3.

Respondit. Aliter nescio, quàm quòd concurrant, spe beneficiorum per intercessionem illius obtinendorum, & pro receptis gratias acturi.

Ad I 4.

§.6.
Ex auditu à
Senioribus.

Resp. Sic audiui semper à Senioribus me, hunc Cultum ab antiquo viguisse, & quòd in hodiernum usque diem vigeat, & augeatur, ipsemet scio, neque de contradictione, vel, quòd novitas sit, mihi aliquid constar.

Ad I 5.

Resp. Sic sentio, quòd ex zelo ordinato proveniat.

Ad I 6.

Respondit. Ab annis quadraginta duobus, & nihil in contrarium audiui, aut legi.

VI. Testis ad 102, process. fol. 458. tergo. 469.

Re.

Respondit. A juventute mea.

Ad 103.

Respondit. Non ex pia consuetudine, sed ex singulari confidentia in Sanctum, ad beneficia obtinenda, vel pro receptis gratias agendi. *Ad 104.*

Respondit. Concursum à Parente meo audiui, & etiam ipse vidi; de contradictione autem, vel assertionem novitatis nunquam aliquid audiui.

Ad 105.

Respondit. Sentio, quod ex zelo ordinato proveniat.

Ad 106.

Respondit. Plusquam à quinquaginta annis recordor, & nunquam aliquid in contrarium audiui vel legi.

IX. Testis ad 102. Process. fol. 606. & tergo.

Respondit. A juventute mea.

Ad 103.

Respondit. Iste concursus non est ex consuetudine, sed ex eo, quod plurimi per intercessionem ipsius à Deo gratias impetraverint, & pro receptis gratias agant.

Ad 104.

Respondit. Jam de hoc Cultu tam ab Avo, quam Matre mea audiui. Talis etiam semper vox publica, & antiqua traditio fuit, nec de contradictione mihi quidquam constat.

Ad 105.

Respondit. Teneo, quod ex vero zelo, & bene ordinato proveniat.

Ad 106.

Respondit. A juventute mea recordor, & nihil unquam contradictum fuisse.

Cum supradictis Testibus concordant. III. Proc. fol. 414. & ter. V. fol. 450. ter. 451. VII. fol. 485. ter. 486. VIII. fol. 503. & ter. IX. fol. 606. X. fol. 623. ter. 624. XI. fol. 519. & ter. XII. fol. 536. ter. 537. XIII. fol. 640. ter. 641. XIV. fol. 554. ter. 555. XV. fol. 571. ter. 572. XVI. fol. 588. ter. 589.

§. 7.

Concursus in die commemorationis ut supra.

§. 8.

De auditu à Parente, & de visu.

§. 9.

Recordatur concursus in die commemorationis ut supra §. I.

§. 10.

Etiam de auditu ab Avo, & Matre, & de fama publica.

Num. 31. Ex Libro, cui titulus -- Spiritualis Coronæ Bohemiæ Exaltatio --
Cratones, & Anthore Georgio Bartholdo Pontano à Breitenberg. impress. Anno
Hymnus in 1599. compulsat. Process. fol. 362. tergo 363.

honorem B.
Joannis, in

Oratio ad S. Joannem Confessorem.

quibus recen-
sentur ejus
gesta, Marty-
rium, Miracu-
la, & Cultus.

A.
Oratio.

*Sancte Martyr Patrone, & Advocate Joannes, qui ex Bohe-
miæ Oppido Nepomuk oriundus, hujus Sanctæ Metropolitanæ
Ecclesiæ Canonicus fuisti, quique ad Wenceslai IV. Regis pe-
titionem ex Te suæ Conjugis Confessionem rescire, & hōc
modō de memorata sua Coniunge ulcisci volentis, nec tortus,
nec rogatus manifestare voluisti, de Ponte in Moldavam deie-
ctus, innocenter submersus, & in certum tuæ innocentiae, &
sanctitatis signum nocturno tempore supra tuum demersum Cor-
pus multis ardentibus luminaribus inter aquas visis, propterea
hoc ex Moldava levatum, per universum Clerum, omnemque Populum,
magna cum reverentia, ac veneratione hūc sepultum, quique hodiē,
dum Sepulchrum tuum temerē dishonorat, mox, & certæ in-
famiae publicæ subijcitur, in quo mirum, inauditum, ac æter-
num Confessionis celandæ testimonium reliquisti. Per hæc tua
merita, atque à Deo concessam gratiam, Te fideliter securē-
que petimus, velis tua intercessione apud Deum omnipotentem
nobis omnem gratiam impetrare, ut ejusdem Omnipotentis
Dei ira placata, is propiciatus pœnam peccatorum, idest, Pe-
stem, Bellum, Famem, omnēque tribulationem, ac Corpo-
ris, & Animæ pericula à nobis avertat, peccata etiam nostra an-
tē obitum ex integro, ac devotē confiteri; pro his quoque satis-
facere, prætereà nulli Corporis, ac Animæ periculo, alterivē
Mundi infamiae, & offendiculo subijciamur, verum in nostris
munis, & actionibus Deo placere, Tibique adhærere, vitam
nostram laudabiliter finire, & ad vitam æternam pervenire va-
leamus. Per Jesum Christum Dominum Salvatorem nostrum,
Amen.*

*Ex Libro Hymnorum Sacrorum de Beata Virgine, & Sanctis
Patronis Regni Bohemiæ apud Georgium Bartholdum Ponta-
num edito anno 1602. compulsat. in Processu super Fama.*

Sanctitatis fol. 544. à ter. & sequen.

De Sancto Joanne Nepomuceno Canonico Pragensi Martyre.

H Y M N U S.

Inter tot celebres, Zechia quos colit,

Pa

B.

Hymnus.

Patronos, minimus non celebraberis
 Votis Jane Sacer, Presbyter optimè.
 Prognate è Nepomutio.

Non vitam, studium, non cano cætera
 In te magnifica, & quod fueris Pius
 Prælatu penès hanc Metropolitim Sacram
 Ædem, & tam Venerabilis.

Majus, quod memeror, quodque Bohemia
 Mire nostra colit, vix Regio extera
 Huic noscit simile hinc novimus ecquis
 Est Confessarius optimus.

Wenceslaus iners luxurians nimis
 Indulgens varijs tantus ineptijs
 Rex à multibona Coniuge carpitur,
 Secretò tamen, & piè.

Hostis Consilij iudicijque inops
 Execratur opus tam meritorium,
 Uxorémque suam Presbyterum dein
Te Sanctissimum in omnibus.

Vult dici sibimet crimina Coniugis
 Quæ maiora suæ, sic caperet necis
 Causam multiplicem, tolleret impiè
 Uxorem indè piissimam.

Respondens misero, Presbyter optime:
 Non sunt nota mihi crimina Coniugis;
 Quòd si nota quidem, non licitum mihi
 Hæc concredita prodere.

Rex actus furiis, Carcere condier
 Torquerique iubet Presbyterum bonum;
 Verùm corde premit summa silentia,
 Confessarius optimus.

Cum nil proficeret, Flumine mergier
 Cæcâ nocte iubet plurima protinus
 Lux undis rutilat nuncia Corporis
 Servati, & fidei suæ.

Agnoscit scelus hoc Rex reus omnium,
 Dilceditque alio crimine turbidus;
 Accurrit Populus, tollit in æthera,
 Hæc miracula maxima.

*Pralati roseum Corpus, ut auferunt
Ante Aras Mariæ in Metropolim suam
Condunt, & Tumulum marmore muniunt
Cum magna reverentia.*

*Discas presbytero Crimina credere,
Non illi ista homini pandere, Presbyter.
Et tu disce, Dei, qui geras hic vices:
Hæc Ecclesia præcipit.*

*Signis mirificis hæc Deus approbat.
Qui lædit leviter marmoreum locum.
Ridet Reliquias, sustinet hac die
Certum opprobrium ut impius.*

*O fulgens superis Martyr honoribus.
Hoc per Martyrium, per meritum tuum
Nos audi, petimus, respice sydere
Da patrocinium tuum.*

*Ut, qui de colimus, simus ab omnibus
Securi opprobrijs, nec nisi crimina
Confessi, has animas, fata ubi postulant.
Emittamus in æthera.*

*Sit laus summa Patri, gloria filio,
Sancto Spiritui, gloria numini
Trino, unique decus, gratiæ, & actio
Sit sit sæcula in omnia.*

*Ex P. Bohuslao Balbino apud Continuatores Bollandi in Actis San-
ctorum compulsat. in Process. super Famâ Sanctitatis fol. 601. à tergo,
ubi legitur sequens Oratio, quam tribus linguis, Bohemicâ, Germanicâ
& Latinâ Sepulchro B. Joannis affixam populus pië recitare consuevit.*

C.
Alia Oratio.

*Beatus Joannes Martyr, ac Patrone, Nepomuci in Regno Bo-
hemie oriunde, Templi Sancti Viti in Arce Pragensi Canonice.
& quod ad instantiam Wenceslai Quarti Regis, ulcisci se de
Conjuge sæpè illum de vita corrigenda monente, volentis, an-
tè, & post torturam Confessionem Augustæ propalare recusâ-
sti, in Flumen Moldavam ex Ponte præcipitatus, à luminibus
noctu supra Flumen, ubi Corpus tuum jacuit, apparentibus
certissimis tuæ innocentie, & Sanctitatis testibus ostensus solem-
niter ab universo Clero, & populo ad Cathedrale Templum deportatus
fuisse, ubi usque hodiè, qui tuum sepulchrum exhonorant, in-
famiam*

famiam effugere non solent. Tu enim admirandam, inauditam, ac sempiternam memoriam secreti Exomologeseos tuendi post Te reliquisti, per hæc tua merita, & dona, divinitus Tibi concessa precamur suppliciter, ac fiducialiter, apud omnipotentem Deum eam impetra nobis gratiam, ut ira ejus conquiescat, peccatorum pænas, uti Pestem, Bellum, Famem, aliasque tam Corporis, quàm Animæ plagas clementer avertat, & ut nos antè obitum confiteri, pro peccatis satisfacere, omne periculum, & sæculi dedecus, hominumque scandalum effugere, Deo placere, & adhærere, vitam laudabiliter concludere; & ad vitam æternam pervenire possimus, per Jesum Christum Dominum, ac Salvatorem Nostrium, Amen.

Ad Articulum vigesimum secundum Interrogatorium centesimum decimum primum Process. fol. 144.

An Testis Hymnos, (quos Bartholdus Pontanus quondam Præpositus Pragensis anno millesimo sexcentesimo secundo de Beata Virgine, & Sanctis Patronis Bohemiæ vulgavit) viderit, & legerit?

Interrogatorium centesimum decimum secundum process. fol. 144.

Etiamnè Testis inter hos hymnos de fideli Servo Dei Joanne Nepomuceno hymnum reperit, & legit?

Interrogatorium centesimum decimum tertium, process. fol. 144.

Recenseat Testis genuinè, cujus jussu vel qua, autoritate, & an præviâ censurâ supradicti hymni (& inter illos etiam hymnus de fideli Servo Dei Joanne Nepomuceno) typis vulgati fuerint.

Interrogatorium centesimum decimum quartum Process. fol. 144.

An non contra hos hymnos, præcipuè verò contra hymnum de fideli Servo Dei Joanne Nepomuceno aliquis contradi-
ctoriè scripserit, vel vulgari fecerit?

VIII. Testis Ad III. Process. fol. 504. & ter.

Respondit. Vidi, & legi.

Ad II2.

Respondit. Reperi, & legi.

Ad II3.

Respondit. Non dubito, quin vulgatus fuerit autoritate

Superiorum. Ad II4.

Respondit. Nihil vidi, nec legi.

XIII. Testis Ad III. process. fol. 642.

Num. 32.

Dicta Testium

deponentium

de supra rela-

to Hymno in

honorem B.

Joannis apud

Bartholdum

Pontanum.

Interrogatoria

Responsiones

Testium.

§: I.

Hymnus ut su-

pra de B. Joan-

ne appositus a

lijs Hymnis de

Sanctis Patronis

Regni Bohemiæ

de visu

Nunquam

auditus fuit.

Re-

§. 2.

*Hymnus appo-
situs ut supra.*

Respondit. Vidi & legi.

Ad 112.

Respondit. Inveni, & legi.

Ad 113.

Respondit. Utique cum licentia Superiorum.

Ad 114.

Respondit. Nihil de hoc scio, nec etiam legi.

XVI. Testis. Ad 111. process. fol. 589. ter. 590.

Respondit. Vidi, & legi.

Ad 112.

Respondit. Reperi, & legi.

Ad 113.

*Respondit. Recordor me legisse in hoc libello hæc forma-
lia -- cum licentia superiorum editum fuisse.*

Ad 114.

Respondit. Meâ vitâ nihil de hoc audivi.

*Nil fuit audi-
tum in contra-
rium.*

Cum supradictis Testibus concordant. I. Process. fol. 379. ter. 380. II. fol. 397. tergo. III. fol. 415. & ter. IV. fol. 432. & ter. V. fol. 452. VI. fol. 469. & tergo. VII. fol. 486. & ter. IX. fol. 607. X. fol. 624. ter. XI. fol. 520. & ter. XII. fol. 537. ter. XIV. fol. 556.

Ad Articulum decimum sextum Interrogatorium octuagesimum sextum. process. fol. 139. tergo.

Num. 33.

*Dicta Testium
de erectione
Altaris in ho-
norem B. Joan-
nis è regione
eius Sepulchri.
Interrogatoria*

Undè scit, veritatem fuisse, & esse, quòd fideli Servo Dei Joanni Nepomuceno à tempore (cujus memoria non extat) in Capella è regione ejus Sepulchri Altare erectum fuerit dicat Testis, quisnam illud erigi curaverit?

Interrogatorium octuagesimum septimum Process. fol. 129. ter. 140.

Undè Testis scit, aut scire potest, quòd (dum expulsò Fridericò Palatinò, Ecclesia Metropolitana per Calvinistas profanata, iterum reconciliata fuisset) supradictum Altare anno millesimo sexcentesimo vigesimo primo die 16 Julii per Joannem Lohelium Archi-Episcopum Pragensem eidem Venerabili Servo Dei Joanni Nepomuceno novitèr dicatum fuerit?

Interrogatorium octuagesimum octavum Process. fol. 140.

Vidit nè Testis hoc Altare in honorem ejusdem Servi Dei erectum, & dicatum?

Interrogatorium octuagesimum nonum. Process. fol. 140.

*Recordatur nè Testis toto tempore suæ vitæ multum me-
morat*

moratum Altare stetit, & an à suis Majoribus de erectione, consecratione hujus Altaris aliquid audiverit, vel de hac re in Historiis, & Scriptoribus legerit.

Interrogatorium nonagesimum process. fol. 140. & ter.

Habetne Testis notitiam, quod defunctus Dominus Vitus Episcopus Hyerapolitanus, & Suffraganeus Pragensis, iussu Illustrissimi & Reverendissimi Domini Archi-Episcopi Pragensis saepedictum Sepulchrum visitaverit, & ibidem antiquissimam Tabellam repererit, in qua scriptum esse dicitur, quod multum memoratum Altare in honorem fidelis Servi Dei Joannis Nepomuceni consecratum sit, viditne Testis hanc Tabellam.

Responsiones Testium.

§. 1.

Erectio Altaris, ejusque nova Consecratio post expulsum Palatinum.

§. 2.

Vidit praedictum Altare.

§. 3.

Tabella u. Consecrationis.

II. Testis Ad 86. process. fol. 395.

Respondit. Illud Altare semper erectum recordor.

Ad 87.

Respondit. Hoc audivi, & etiam Tabellam Consecrationis legi.

Ad 88.

Respondit. Vidi.

Ad 89.

Respondit. Recordor toto tempore vitae meae, hoc Altare Consecrationem illius autem non habeo quidem à meis Majoribus, sed illam legi in Tabella, quam in manibus meis habui.

Ad 90.

Resp. Vidi hanc, prout supra jam dixi, Tabellam Consecrationis, & in meis manibus habui, & legi.

§. 4.

Erectio altaris

V. Testis Ad 86. process. fol. 448. ter. 449.

Resp. Hoc erectum Altare vidi, quis illud erigi curaverit, mihi non constat, sed apparet admodum vetustum esse.

Ad 87.

Resp. Hoc audivi, & legi.

Ad 88.

Resp. Vidi.

Ad 89.

Resp. Recordor toto tempore vitae meae hoc Altare stetit. De Consecratione autem illius à Senioribus me audivi, & legi.

Ad 90.

Resp. Interfui visitationi, Tabellam vidi, & legi, & inter Sanctos, in quorum honorem consecratum fuerit hoc Altare legi nomen Beati Joannis Nepomuceni.

VII. Testis ad 86. process. fol. 483. ter. 484.

§. 6.

Vidit praedictum Altare

Resp.

§. 7.
Erectio prod. &
Altaris à tempo-
re immemora-
bili ex fama
publica.

§. 8.
Nova conscrati-
o ut supra §.
5.

§. 9.
Vidit Tabellam
sup. adiectam
consecrationis.

§. 10.
Erectio Altaris.

§. 11.
Il. us nova con-
secrati post Pa-
latini expulsio-
nem, ut supra.

§. 12.
Testis vidit vi-
dit.

§. 13.
Tabella d. recon-
secrationis.

§. 14.
Erectio pradi-
Altaris de audi-
tu, & ex lectione

§. 15.
Non Consecratio
ut supra.

§. 16.
Testis vidit di-
ctum Altare.

§. 17.
Tabella d. Re-
consecratio is.

§. 18.
Erectio d. Alta-
ris.

§. 19.
Nova conserva-
tio, ut supra.

Resp. Ex fama publica hoc habeo.

Ad 87.

Resp. Sic audiui semper à fidedignis, & etiam legi.

Ad 88.

Resp. Vidi hoc Altare.

Ad 89.

Resp. Hoc Altare toto cursu vitæ meæ recordor stare;
de erectione autem illius non memini me à Majoribus audivisse.

Ad 90.

Resp. Vidi hanc Tabellam, & legi.

X. Testis ad 86. process. fol. 604. & ter.

Resp. De hoc erecto Altari audiui, quis autem illud erigi
curaverit, non scio.

Ad 87.

Resp. Sic audiui, & legi.

Ad 88.

Resp. Vidi. Ad 89.

Resp. Illud Altare à juventute mea stare recordor, sed de
erectione illius à meis Majoribus nihil audiui.

Ad 90.

Resp. Vidi hanc Tabellam, & legi quoque.

XII. Testis ad 86. process. fol. 534. ter. 535.

Resp. De illo Altari audiui, & legi, erectum fuisse, quis
autem illud erigi curaverit, mihi non constat.

Ad 87.

Resp. Hoc audiui, & legi.

Ad 88.

Resp. Vidi. Ad 89.

Resp. Stare totò vitæ meæ tempore recordor, de conse-
cratione autem illius tantum audiui, & legi.

Ad 90.

Resp. Vidi hanc Tabellam, & etiam legi.

XIII. Testis ad 86. process. fol. 621. ter. 622.

Resp. De hac erectione Altaris audiui, & legi in Phosporo
Pessinae. Ad 87.

Resp. Hoc audiui, & legi. Ad 88.

Resp. Vidi. Ad 89.

Resp. Hoc Altare stare totò tempore vitæ meæ recordor;
de erectione autem illius legi.

Ad 90.

Resp.

Resp. Vidi hanc Tabellam.

Cum supradictis Testibus concordant. 1. Process. fol. 376. tergo
377. III. fol. 412. ter. IV. fol. 429. ter. VI. fol. 466. ter. 467. VIII.
fol. 501. ter. X. fol. 621. ter. 622. XI. fol. 517. ter. 518. XVI. fol.
587. & tergo.

Sequens Tabella servatur in Sacratio Ecclesie Metropolitanae,
eamque fuisse confectam anno 1621. affirmant Periti, prout in Process.
fol. 166. & 167. tergo, & compulsata est ibidem fol. 309 &
tergo.

ORDO.

Altarium in Metropolitana Ecclesia Pragensi, & Annota-
tio dierum, quibus eadem Altaria post reconciliationem ejus-
dem Ecclesie Anno Domini millesimo sexcentesimo vigesimo
primo per Illustrissimum & Reverendissimum Principem Archi-
Episcopum Pragensem consecrata fuerunt.

SANCTI VITI PATRONI.

Altare summum in
Choro, memoria
Consecrationis
hujus Altaris
die vigesima octava
mensis Februarii,
Anniversaria cele-
britate recolitur.

Visitationis Beatæ Mariæ
Virginis, Sanctæ Lucie,
& Ottiliæ, nec non Sancti
Clementis, & Beati Joannis
Confessarii.

In Sacello, quod est è regione
Sepulchri Sancti Joannis
de Nepomuk Confessarii
consecratum est decima
sexta die mensis Julij.

Casparo Arsenio à Radbusa
tunc temporis existente Decano.

9. 12.

Tabella d. nova
consecrationis.

Num. 34.

Tenor Tabellæ
Consecrationis
Altarium in
Ecclesia Metro-
politana per-
fecta anno 1621.
& cujus memi-
nerunt Testes
dati in presenti
Sum. n. 27.

Ex Actis Visitationis Sepulchri Reliquiarum existentis in Altari positi & regione Tumuli B. Joannis peractæ à Reverendissimo Archi-Episcopo die 26. Junij 1719, Proc. fol. 241. & seq.

Num. 35.

Recognitio ch-
darum dupli-
Consecrationis
prædicti Altaris

§. 1.

Scheda Conf-
secrationis secuta
anno 1621. in
honorem signan-
ter B. Joannis.

Quò Sepulchro apertò, & Capsula cum Sacris Reliquiis exemptâ, ac reſerata, inventa fuit etiam ibidem appoſita duplex ſchedula in membrana exarata, quarum prima eſt tenoris ſequentis.

Anno Domini Milleſimo ſexcenteſimo vigesimo prima decimâ ſextâ Julij. Nos Joannes Dei & Apoſtolice Sedis gratiâ Archi-Epiſcopus Pragenſis Princeps, Legatus natus &c. conſecravimus Altare hoc in honorem Beatæ Mariæ Viſitatæ, Sanctæ Lucie, Sanctæ Ottiliæ, Sancti Clementis, & Beati Joannis Confeſſarij, & Reliquias Sanctorum, Sanctæ Lucie, Sanctæ Ottiliæ, de Pallio Sanctæ Eliſabethæ, Sancti Clementis Papæ, Sanctæ Cæcilie, de Sepulchro Beatæ Virginis, Sancti Juliani Martyris, Sanctæ Felicitatis, Sanctæ Theclæ Martyris, in eo incluſimus, ſingulis Chriſti fidelibus, hodiè unum annum, & Anniverſariò ipſam devotè viſitantibus, quadraginta dies de vera Indulgentia in forma Eccleſiæ conſuetâ concedendo.

Alterius autem Scheda in membrana ſcripta tenor ſic habet.

§. 2.

Alterâ Scheda
Conſecrationis
ſecuta pariter
in honorem B.
Joannis, ut ſu-
per a anno 1700.
in qua ſit men-
tio de priori
Scheda relata
in §. 1.

Anno Domini milleſimo ſeptingenteſimo ſexto, die vigesima nonâ Aprilis, ad instantiam Venerabilis Capituli hujus Sanctæ Eccleſiæ Metropolitanæ, annuentæ Reverendiſſimo, & Celiſſimo Principe Joanne Joſepho Dei gratiâ Archi-Epiſcopo Pragenſi; Ego Vitus Dei gratia Epiſcopus Hierapolitanus Suffraganeus Pragenſis Sacri Ordinis Præmonſtratenſis Eccleſiarum Montis Sion, & Miloricenſis Abbas, & per Cæſareas Provincias Viſitator Generalis, ac perpetuus &c. Præſentibus ex Capitulo Reverendiſſimis Dominis Daniele Joſepho de Mayern Præpoſito, & ejuſdem Celiſſimi Principis in Spiritualibus Vicario Generali, & Officiali Adamo Mladato de Solopisk Decanò, Paulo Axlar Scholaſtico & Joanne Adamo Comite Wratſlav de Mitrowitz Canonico; Item extra Capitulum Reverendiſſimo Domino Joanne Maria Hloſek Aſſeſſore Conſiſtorij, ac Domino Joanne Guilhelmo Grünner ejuſdem Conſiſtorij Secrerario, & Authoritate Pontificiâ Notario publico, his duobus Teſtibus, ad hunc actum ſpecialiter rogatis, & vocatis, Sepulchrum Reliquiarum in hoc Altari, dum olim conſecraretur, recondidarum, aperui, & viſitavi, Schedam Conſecrationis (quæ hic adjacet) inveni, legi, & omnibus prænominaris, præſertim Teſtibus legendam exhibui, ſpecificatas in ea Reliquias omnes inveni, & videndas ejuſdem præbui. Quod

Quod totum eo fine actum est, ut omnimoda certitudo haberetur, hoc Altare etiam in honorem Beati Joannis Confessarii (aliàs de Nepomuk dicti) consecratum fuisse. Tertia die, idest prima Maij, idem Altare hoc in honorem eorundem Sanctorum, Beatæ Mariæ Visitantis, & Reliquorum, quorum numina præfert verus Scheda, & specialiter iterum in honorem Sancti Joannis Nepomuceni, cum ex causa Cultus ejusdem Sancti idem Sepulchrum apertum fuerit, reconsecravi. veterem Schedam reacclusi, novas Reliquias, videlicet Sanctorum Marci Evangelistæ, Victorini Episcopi Martyris, & Sanctæ Margarithæ superaddidi, sigilloque meo obsignavi.

Ad Articulum vigesimum tertium Interrogatorium centesimum decimum quintum Process. fol. 144. ter.

Recenseat Testis Ecclesias, & Cappellas, quæ in honorem Fidelis Servi Dei Joannis Nepomuceni ædificatæ esse dicuntur, & an hæc ædificia scientibus, & tolerantibus pro tempore Ordinarijs extructa sint?

Interrogatorium centesimum decimum sextum Proc. fol. 144. ter.

Quàm multas Statuas, & à quo tempore erectas Testis recordatur. *Interrogatorium centesimum decimum septimum process. fol. 144. ter.*

Audivitne à Majoribus suis, & illi vicissim à suis Majoribus quòd jam antiquitus Statuæ in honorem Fidelis Servi Dei Joannis Nepomuceni erectæ steterint?

Interrogatorium centesimum decimum octavum proc. fol. 144. tergo.

An Testis unquam audivit, quòd Altaria, & Statuæ, quæ in honorem fidelis Servi Dei Joannis Nepomuceni ædificatæ, vel erectæ fuerunt, iterum removeri, & cassari debuerint?

II. Testis ad 115. Process. fol. 398.

Respondit. Sunt innumeræ, nec unquam audivi ab Ordinarijs contradictum fuisse. *Ad 116.*

Respondit. A juventute mea innumeras vidi, tam in Ecclesijs, quàm in vijs publicis, & Pontibus collocatas esse.

Ad 117. Respondit. Hoc certò audivi.

Ad 118. Respondit. Nunquam audivi.

IV. Testis ad 115. Process. fol. 432. ter.

Respondit. Sunt innumeræ in universo Regno, & etiam in proprijs meis Ecclesijs scientibus, & tolerantibus Ordinarijs ædificatæ. *Ad 116.*

Respondit. Innumeras à quadraginta duobus annis.

Ad 117.

X x 2

Num. 36.

Dict. Testum de Ecclesijs, Capellis, & Statuis erectis in honorem B. Joannis tolerantibus Ordinarijs Interrogatoria.

Responsiones Testium.

§. 1.

Ecclesia, & Capella.

§. 2.

Statua in Ecclesijs, in publicis, & Pontibus.

§. 3.

De auditu à majoribus etiam secundo, & nunquam contradictum.

§. 4.

Ecclesia, & Capella.

§. 5.

Statua erecta;

§. 6.

De auditu à majoribus etiam secundo, & un-

Re-

quam contra-
dictum.

§. 7.

Ecclesia, &
Capella.

§. 8.

Statua erecta.

§. 9.

Ecclesia, &
Cappella.

§. 10.

Statua erecta.

§. 11.

De auditu eti-
am secundo. &
nunquam con-
tradictum.

§. 12.

Ecclesia, &
Capella.

§. 13.

Statua, & I-
magine in-
quam plurimis
locis.

§. 14.

De auditu eti-
am secundo, &
nunquam con-
tradictum.

§. 15.

Ecclesia, &
Cappella.

§. 16.

Statua erecta.

§. 17.

De auditu eti-
am secundo &
nunquam con-
tradictum.

Respondit. Etiam audiui. Ad 118.

Respondit. Nunquam audiui.

V. Testis ad 115. Process. fol. 452. & ter.

Respondit. Sunt innumeræ, partim tolerantibus Ordinarijs,
partim concedentibus sunt instauratæ.

Ad 116. Respondit. Innumeras recorder à quadraginta, &
pluribus annis. Ad 117.

Respondit. Non audiui quidem, sed ipsas pictas antiquis-
simas vidi. Ad 118.

Respondit. Nunquam audiui.

VI. Testis ad 115. Process. fol. 469. ter. 470.

Respondit. Sunt innumeræ per totum Regnum, & de con-
tradictione Ordinariorum nunquam aliquid audiui.

Ad 116.

Respondit. Innumeras, & à juventute mea.

Ad 117.

Respondit. A Parente meo audiui.

Ad 118.

Respondit. Nunquam audiui.

X. Testis ad 115. Process. fol. 624. ter. & 625.

Respondit. Sunt innumeræ, & credendum, quod cum licen-
tia Ordinarij. Ad 116.

Respondit. Innumeras à juventute mea, quia nec est Oppi-
dum, nec Pagus, nec locus aliquis publicus, in quo Statua, aut Imago
illius non videatur. Ad 117. Resp. Ab avo jam audiui.

Ad 118. Resp. De hoc nunquam audiui.

XI. Testis ad 115. Process. fol. 520. ter.

Resp. Sunt per totum Regnum Bohemiæ innumeræ, &
aliter non scio, quia cum consensu, & tolerantia Ordinarij erectæ.

Ad 116.

Respondit. A juventute mea, & plurimas vidi.

Ad 117.

Respondit. Hoc audiui.

Ad 118.

Respondit. Nunquam audiui.

Cum supradictis Testibus concordant I. Process. fol. 380. III.
fol. 415. ter. VII. fol. 487. VIII. fol. 504. ter. IX. fol. 607.
fol. XII. 538. XIII. fol. 542. XIV. fol. 556. XV. fol. 573.
XVI. fol. 560. Ad

Ad Articulum decimum tertium ubi agitur de Anathematibus, Num. 37.

Effigie B. Joannis, necnon Lampadibus existentibus apud ipsius Sepulchrum. Process. fol. 46. & ter. Interrogatorium septuagesimum quintum Process. fol. 138.

Dicta Testium de Anathematibus, Effigie B.

Viditne Testis hæc Anathemata, & Effigies fidelis Servi Dei Joannis Nepomuceni in Æthere collocati, radium circa Caput & Palmum in manibus tenentis, recenseat quàm antiqua sint hæc Anathemata, & Effigies, & Lampades à piis Clientibus, & Cultoribus spontè oblatae, & an in illis annus, & dies reperiatur?

Joannis cum Radio & Palma, necnon Lampadibus existentibus penes ejus Sepulchrū.

Interrogatorium septuagesimum sextum proc. fol. 138. & ter.

Interrogatoria

Dicat Testis à quot annis ipse recordatur hæc Anathemata, & Lampades oblatae esse, & an his omnibus oblationibus nemo [præsertim verò Ordinarius Loci] contradixerit?

Responsiones Testium.

II. Testis. ad 75. process. fol. 393 ter.

§. I.

Respondit. Vidi hæc Anathemata, & Lampades, sicut & Anathemata, Effigies, meis oculis, quorum aliquæ de anno millesimo sexcentesimo vigesimo primo factæ reperiuntur.

Lampades, & effigies, quæ factæ reperiuntur ab ann.

Ad 67.

Respondit. A juventute mea, nec de contradictione quidquam audiui.

1621. devisu.

V. Testis ad 75. Process. fol. 447. & ter.

§. 2.

Respondit. Vidi Anathemata plurima, & Effigies, inter alias verò vidi in muro depictam antiquissimam Imaginem, in qua inter alios Sanctos depictus est, & videtur Divus Joannes Nepomucenus cum palma Martyrij in manibus, aliam Effigiem opere ressellato efformatam ejusdem Servi Dei cum radio, & palma, vidi supra antiquissimam Portam Ecclesiæ Metropolitanae propè Campanile, aliam vidi antiquissimam Statuam ad Ecclesiam Præmonstratensem spectantem.

Anathemata imagines, & Statuæ antiquissimæ de visu.

Ad 76.

Respondit. A quadraginta, & pluribus annis recordor sine contradictione Ordinarii, aut cujuscunque Postestatis Ecclesiasticæ.

§. 3.

X. Testis ad 75. Process. fol. 620. ter.

Anathemata, & Lampades, & imagines antiquissimæ.

Respondit. Anathemata, & Lampades vidi à juventute mea, Imagines autem vidi sequentes, unam antiquissimam cum radio, adjuncto Hymno de Sancto. Item in muro inter Patro-

nos Regni super Portam, qua itur ad Ecclesiam Sancti Viti. Item in Porta Ecclesiae versus Sanctum Wenceslaum, & in Berkiano Sacello ad Altare, in quo antiquissima Statua hujus Sancti spectatur.

Ad 76.

Respondit A juventute mea sine omni contradictione.

XIII. Testis ad 75. Process. fol. 638.

Respondit. Tales Imagines, tam intra, quam extra Pragmam in Districtibus cum radio, & palma sine numero, uti, & oblata, & Lampades vidi, quam antiqua autem illa sint, non attendi.

Ad 67.

Respondit. Ultra quinquaginta annos ipse recordor, ut autem his adversaretur Archi-Episcopus, nescio.

XVI. Testis ad 75. process. fol. 585. ter. 586.

Respondit. A juventute mea recordor haec Anathemata, & Effigies, ac Lampades, & etiam audivi à Parente meo, quod jam antè illius tempora Anathemata, Effigies, & Lampades affixae fuerint, & appensae.

Ad 76.

Respondit. A quadraginta, & pluribus annis, & nunquam de ulla contradictione audivi.

Cum supradictis Testibus concordant. I. Process. fol. 375. III. fol. 411. IV. fol. 428. VI. fol. 465. tergo VII. fol. 482. ter. VIII. fol. 500. IX. fol. 603. XI. fol. 516. tergo. XII. fol. 533. XIV. fol. 551. ter. XV. fol. 568. tergo.

Ad Articulum decimum quintum Interrogatorium octuagesimum tertium Process. fol. 139.

Recenseat Testis loca, & loca locorum, in quibus Imagines fidelis Servi Dei Joannis Nepomuceni cum radiis circa Caput, & aliis notis Sanctitatis, sicut & cum subscriptione Beati pictas, vel sculptas vidit?

Interrogatorium octuagesimum quartum Process. fol. 139. ter.

Dicat Testis quam antiquae, vel recentes hae Picturae, aut sculpturae sint?

Interrogatorium octuagesimum quintum process. fol. 139. ter.

An Testis etiam à Majoribus suis notitiam habeat, quod jam antè tempora illorum Effigies fidelis Servi Dei Joannis Nepomuceni cum radiis, atque aliis notis Sanctitatis pingi, vel sculp-

S. 4.

Imagines, &
Lampades.

S. 5.

Anathemata,
Effigies, &
Lampades.

Num. 38.

Dicta Testium
de aliis imagi-
nibus B. Joan-
nis cum signis
Sanctitatis à
tempore anti-
quo.

Interrogatoria

sculpi consueverint, & an his sculpturis, vel Picturis nemo unquam contradixerit?

II. Testis Ad 83. process. fol. 394. ter.

Respondit. In omnibus Ecclesiis hujus Triurbis, & passim in toto Regno similes Statuæ cum subscriptione Beati pictæ, vel sculptæ reperiuntur.

Ad 84.

Respondit. Dixi jam antè ab anno millesimo sexcentesimo vigesimo primo aliquas Imagines cum radio pictas reperiri, alias vide recentiores.

Ad 85.

Respondit. Nullatenus dubitò, quin tempore Majorum meorum similes Effigies extiterint, & non recordor unquam contradictum fuisse.

V. Testis ad 83. process. fol. 448. tergo,

Respondit. Ità copiosa vidi, & numerari non possunt.

Ad 84.

Respondit. De Antiquis jam suprà dixi, recentiores autem patent omnium oculis.

Ad 85.

Respondit. Audivi à Senioribus me, illorum tempore jam taliter pictum fuisse. De nulla contradictione huic ab eisdem Senioribus audivi, vel legi.

X. Testis ad 83. process. fol. 62 r. tergo.

Respondit. In omnibus Ecclesiis millenæ Statuæ, & Imagines reperiuntur.

Ad 84.

Respondit. Multæ antiquæ, multæ recentiores.

Ad 85.

Respondit. Jam Avus meus in Libello precatorio Imaginem illius habuit, nunquam autem audivi, ut his Picturis, vel sepulturis aliquis contradixisset.

XII. Testis Ad 83. process. fol. 534.

Respondit. Non tantum in totius Triurbis Ecclesiis, sed per univèrsam Regnum in publicis locis, & Pontibus, partim cum radio, partim cum palma, & Crucifixo.

Ad 84.

Respondit. Partim antiquæ, & partim recentes.

Ad

Ad 85.

Respondit. Audivi à Patruo meo, quòd jam tempore illius Statuæ, & Effigies ipsius sculptæ, & pictæ fuerint.

XIII. Testis ad 83. process. fol. 638. ter. 639.

Resp. Non solum in omnibus Ecclesiis Pragensibus, sed etiam in Oppidis, Pagis, in Viis publicis, Pontibus, & aliis locis, tales Imagines cum radio, & inscriptione visuntur.

Ad 48.

Resp. Aliquæ antiquæ, aliæ recentiores.

Ad 85.

Resp. Tales antiquæ picturæ, & figuræ inveniuntur, & patent in Ecclesia Metropolitana Sancti Viti, quas Ego conspexi; ut autem talibus Picturis, vel Sculpturis quispiam contrariatus fuisset, nescio.

XVI. Testis ad 83. process. fol. 586. terg. 587.

Resp. Sunt innumeræ non tantum in Regno Bohemiarum, sed etiam in Provinciis, quas supra recensui, & in quibus ipse fui & de die in diem augetur.

Ad 84.

Resp. Aliquæ antiquæ, aliquæ recentiores.

Ad 85.

Resp. Hoc audivi, & ipsemet vidi, nullò contradicente.

Cum supradictis Testibus concordant. I. Process. fol. 376. & terg. III. fol. 412. IV. fol. 429. VI. fol. 466. & terg. VII. fol. 483. & ter. VIII. fol. 501. IX. fol. 604. X. fol. 517. & ter. XIV. fol. 552. ter. XV. fol. 569. ter.

Num. 39.

Recognitio

Lampadum

Anathematũ

Tabellarum

& imaginum

B Joannis exi

stentũ in Me-

tropolitana fa

cta per Reve-

rendissimum

Archi-Episco-

pum, proc. fol.

230. & seq.

Supramentionatâ die vigesimâ Maji anno millesimo septingentesimo decimo nono horâ quartâ factâ fuit visitatio, & recognitio Lampadum, Votorum, Tabellarum, uti, & Imaginum pictarum in Sancta Metropolitana Ecclesia Divi Viti in Castro Pragensi, tam apud, & circa Sepulchrum Venerabilis Servi Dei Joannis Nepomuceni, quàm in aliis dictæ Ecclesiæ locis reperibilium, ac existentium coram Illustrissimo, & Reverendissimo Domino, Domino Archi-Episcopo Pragensi, qua Judice, in præsentia Domini Promotoris Fiscalis Domini Procuratoris Causæ Bernardi Henrici à Germeten Juris utriusque Doctoris, Aurificum, seu Argentariorum supranominatorum, necnon Testium ad id vocatorum, & rogatorum professione alias adhibitorum, nempe Admodum Reverendorum Dominorum Werne-

ri Conradi Boinck, & Josephi Francisci Helffer, modò sequenti.

Posteaquàm Illustrissimus, & Reverendissimus Dominus, Dominus Archi-Episcopus Pragensis, qua Judex, ad mentionatam Sanctam Metropolitanam Ecclesiam Divi Viti in Castro Pragensi veniendo aliquantum orasset, mox ad Sepulchrum Venerabilis Servi Dei Joannis Nepomuceni se contulit, & post orationem morulâ aliquâ, flexis genibus pariter ibidem peractam, ad visitationem respectivè, & recognitionem Lampadum Anathematum, ac Tabellarum, ad & circa Sepulchrum supradictum pendularum, & respectivè in peculiaribus Repositorijs, & Gazophilacio ejusdem Venerabilis Servi Dei Joannis Nepomuceni, reperibilium fuerat processum, & compertum fuit.

Primò Lampades, quæ fundatæ sunt, sequentes omnes argenteæ.

§. I.

Nonaginta tres Lampades argenteæ, quæ vel assidue, vel interpolatè ardent ad umulum B. Joannis.

Prima à Domino Abbate Langheimensi, & Monasterio ibidem cum tribus minoribus, major semper ardet, reliquæ tres autem minores, certis dumtaxat anni temporibus.

Secunda Viennensis à quondam Anonymo, quæ semper ardet.

Tertia Bavarica.

Quarta Coloniensis.

Quinta Kupperwaldiana.

Sexta Mayeriana.

Septima Ecclesiæ Metropolitanæ -- Pro

Secundò -- Aliæ Lampades ardentes, quæ nondum plenè sunt fundatæ, quarum.

Prima Viennensis,

Secunda Saxonica.

Tertia Gildejana -- Pro

Tertio -- reliquæ Lampades omnes argenteæ

sunt universim octuaginta, dico

80.

Repositoria ex parte Sepulchri Venerabilis Servi Dei Joannis Nepomuceni, super muro, vitrò obducta, & feris munita ex ligno quercino, collocata, & meris respectivè aureis, atquè argenteis Anathematibus, Votis, & Tabellis, repletissima sunt numerò decem, in quibus reperiuntur.

Primò. Variæ argenteæ Tabellæ majores, & minores

Secundò. Imagines Venerabilis Servi Dei Joannis Nepomuceni

§. 2.

Series luvium Anathematum repositorum penes Sepulchrum

22.

92.

Ter-

prædict m. quæ pro majori parte

Y y

<i>sunt argentea</i>	Tertiò. Personæ viriles, & muliebres	-	-	-	159.
<i>& nonnulla</i>	Quartò. Oculorum paria	-	-	-	10.
<i>ex eis aurea</i>	Quintò. Mandibulæ cum dentibus	-	-	-	5.
	Sextò. Manus diversæ	-	-	-	14.
	Septimò. Pectorales Imagines	-	-	-	17.
	Octavò. Diversa Corda, ex quibus cum adamantibus	-	-	-	1.
	Nonò. Aurea	-	-	-	8.
	Decimò. Inaurata	-	-	-	9.
	Undecimò. Argentea magna, & parva	-	-	-	185

§. 3.

*Ornamenta
conspicua Al-
taris dicati B.
Joanni, nec
non copiosa, &
dives suppellex
pro celebra-
tione Missæ ad
idem Altare
spectans,*

Duodecimò. Insigne Tabernaculum ad Altare Venerabilis
Servi Dei Joannes Nepomuceni, ex parte anteriori fi-
tum, laminâ argenteâ, inauratâ, & pretiosis lapidibus ex-
ornatum, una cum quatuor Candelabris, eodem opere
affabrè elaboratis.

Item cum Antipendio similis operis, & tribus Tabellis, ac
Missæ Sacrificium spectantibus

Decimo tertio. Statuæ Beati Joannis Nepomuceni ex ar- gento fussæ	-	-	-	-	3. - s
Decimo quarto. Crucifixi	-	-	-	-	3. --
Decimo quinto. Ciboria	-	-	-	-	2. --
Decimo sexto Calices.	-	-	-	-	13. --
Decimo septimò. Majorum, & minorum Candelabrorum paritèr ex Argento paria	-	-	-	-	5. --
Decimo octavò. Urceolorum cum peluibus partim inau- reorum paria.	-	-	-	-	7. --
Decimo nonò. Amphorellæ argenteæ pro floribus impo- nendis	-	-	-	-	6. --
Vigesimo Clausulæ, inter quas materia auro & argen- to intexta.	-	-	-	-	20. --
Vigesimo primò. Pluvialia nitida	-	-	-	-	4. --
Vigesimo secundò. Dalmaticarum paria	-	-	-	-	3. --
Vigesimo tertio. Antipendia	-	-	-	-	12. --

§. 4.

*Exhibitio unius
lampadis. r-
gentea, qua à
Peritis judicatur
confecta an-
te annos centum
ad minus.*

His visis, ac lustratis, postea producta, ac exhibita fuit una me-
diocris Lampas argentea, de cujus antiquitate auditi, & examina-
ti fuerunt supranominati jurati Aurifabri, seu Argentarii depura-
ti. Quorum primus vigore à se præstiti Juramenti, Dominus
Georgius Lux civis Micro-Pragensis, ætatis suæ quinquaginta
trium annorum, edixit, & testatus est hanc sibi exhibitam, & à se
accuratè recognitam Lampadem argenteam, esse ad minimum
antè centum annos confectam, addendo rationem scientiæ, quia

ipsemet tempore sui Magisterij durante, consimiles antiquas lampades igne liquefecit, & novas ad modernum modum, & formam construxit. Auditus etiam desuper alter Aurifaber, seu argentarius Joannes Kogler Civis, & Magister ibidem Micro-Pragensis, qui in virtute à se (ut supra in actis) præstiti juramenti, idem quod supra recensitus primus Aurifaber, seu Argentarius euixit, & quoad omnia cum illo coincidit.

Quoad cæteras ipsis exhibitas Lampades argenteas autem dicunt, & credunt esse ex illis aliquas sexaginta annorum, & alias recentiores.

Cujus occasione etiam fide dignâ relatione fuit recensitum, fuisse adhuc Lampades antiquiores, sed easdem, v. l. tempore Insultus Palatini, vel Belli Suecici, dum Sueci anno millesimo sexcentesimo quadragesimo octavo per prodicionem Castrum Pragensis cum minori Civitate Pragensi occupassent, probabiliter ablatas fuisse, vel deperditas.

Præter à Franciscus Pauer Regiæ Superioris Civitatis Hradischanensis Pragensis Civis, & apud Sanctam Metropolitanam Ecclesiam Divi Viti in Castro Pragensi, jam per viginti quinque annos continuos existens Cappellarius, ætatis suæ quadraginta octo annorum vigore à se nuper præstiti juramenti, testatus fuit, & edixit, de una Lampade Viennensi ad Sepulchrum Venerabilis Servi Dei Joannis Nepomuceni fundata; quod ipse in aures suas audiverit, tam à suo Socero Elia Schrotter, dum is vixerat, dictæ Civitatis Regiæ Hradischanensis municipe, & quondam apud prædictam Metropolitanam Ecclesiam per multos annos Seniore Capellario sexaginta trium annorum sene, non minus, ac ab altero nominatim Luca Kaliwoda, dum is viveret per annos plurimos, apud eandem Sanctam Metropolitanam Ecclesiam Divi Viti in Castro Pragensi, existente jurato Campanatore, & plusquam centum annos ætatis habente audiverit, dictam Lampadem iam tempore illorum semper, & constanter apud Sepulchrum Venerabilis Servi Dei Joannis Nepomuceni arsisse.

Præter hoc etiam idem Capellarius Franciscus Pauer testatus fuit, & edixit, quod à suprâ recensitis duobus senibus, & fide dignis Viris, in suas aures sæpius narrari audiverit, pro priori etiam aliquas Lampades ex aurichalco apud memoratum sepulchrum Venerabilis Servi Dei Joannis Nepomuceni appensas fuisse, & lumen in ijs arsisse; postquam autem argenteæ fuissent obla-

§. 5.

Aliæ Lampades exhibuæ judicantur confecta ab anno

sexagesimo, & infra. §. 6.

Observatio quod alia lampades anti-

quiores extabant, sed ex causa Bellorum perierunt.

§. 7.

Deposito testis de visu, & auditu à Viris

longeva ætatis semper. & asserere duo arsisse ad

prædictum tumulum lampadem Viennensem.

sem. §. 8.

De antiqua retentione a-

liarum lampadum accensarum, qua olim

erant ex aurichalco. §. 9.

Appensio vatariorum Anathe-

matum, &
Tabellarum ad
d. sepulchrum.

§. 10.

Appensio insigni-
um cereorum.

§. 11.

Appensio The-
saurum tam Phi-
losophica Scien-
tia dicatarum
B. Joanni.

§. 12.

Appensio diver-
sarum precum,
qua ad Tum-
ulum recitari so-
lent.

§. 13.

Imago B. Joan-
nis in Altari B.
Virginis Mariae
Visitantis, qua
judicatur à Pe-
nitentis depicta
1693.

§. 14.

Alia Imago e-
iusdem existens
in Altare Sacelli
Sancti Wences-
lai Martyris,
inter alios Regni
Patronos, cum
signis Sanctita-
tis, & Titulo
Beati, qua à
penitentis judica-
tur depicta ante
annos quinquaginta.

tæ, lumen ad easdem Lampades argenteas translatum, Lampades autem ex aurichalco remotas fuisse.

Postea visis, ac lustratis alijs, quæ sunt penè sine numero, Anathematibus, Offertorijs, & Tabellis, ad, & circa sepulchrum Venerabilis Servi Dei Joannis Nepomuceni appensis partim in Tela, partim autem in asserculis, pictis, tam antiquis, quam recentioribus, item plurimis grandis ponderis Cereis, quorum aliqui centum libras excedunt, ad murum Sacelli Beatissimæ Virginis Visitantis, mox è regione Sepulchri fidelis Servi Dei, siti appositis, & circulis ferreis circumdatis. Item plurimis Thesibus tam Theologicis, quam Philosophicis dicto venerabili Servo Dei Joanni Nepomuceno dedicatis, hinc inde appensis, & collocatis, non minus, ac varijs precationibus, & oratiunculis, tam in vario idiomate impressis, quam scriptis ad sæpedictum sepulchrum reperibilibus, quas flectentes ibidem diversæ conditionis homines piè, ac devotè fundere, & recitare solent, fuit recognita vetus Imago in Tela picta (ubi Venerabilis Servus Dei Joannes Nepomucenus, eleemosynam distribuens, & ex parte Confessionem Reginae Joannæ excipiens pictus visitur) in Altari Sacelli Beatæ Virginis Visitantis, quod est è regione Sepulchri ejusdem fidelis Servi Dei Joannis Nepomuceni, collocata, & publicæ venerationi exposita, de qua memorati Pictores edixerunt, illam correspondere picturæ, seu pennicillo de anno millesimo sexcentesimo quinquagesimo tertio usitato, cum etiam idem annus in eadem Imagine sit appositus, & expressus.

Altera Imago Venerabilis Servi Dei Joannis Nepomuceni fuit recognita super Altare Reliquiarum in Sacello pretiosæ structuræ, in quo reconditum jacet Corpus Sancti Wenceslai Martyris Ducis, & Patroni Regni Bohemiæ, reperibili, & ante plurimos annos ad expensas piæ memoriæ Illustrissimi, ac Excellentissimi Domini Bernardi Ignatii Borzitæ Sacri Romani Imperij Comititis à Martinitz, quondam primarij Regij Locumtenentis, & supremi Burggravij Incluyti Regni Bohemiæ, apposito, ac ibidem exstructo, eleganter picta inter reliquos Sanctos, quos præ alijs, à tempore immemorabili, Bohemia Colit, ut Regni Patronos collocata, radiato capite cum palma in manu sinistra, & libro in manu dextra cum subscriptione — *Beatus Joannes Nepomucenus* — Quoad hanc Imaginem judicârunt, & judicant supradicti pictores illam facile ante annos quinquaginta, si non ultra, fuisse pictam.

Tertia

Tertia Imago ejusdem Venerabilis Servi Dei Joannis Nepomuceni, fuit recognita cum radio, & palma picta, ac inter alios Sanctos Regni Bohemiæ Patronos pariter, & quidem de anno millesimo sexcentesimo vigesimo primo in Altari laterali Sanctæ Barbaræ, & Sanctorum Patronorum in Ecclesia Metropolitana sito, pictos posita; quod Altare à defuncto Illustrissimo Domino Joanne Ignatio libero Barone de Putz, & Adlers- thurn, dum is viveret, tanquam vetus depositum, & aliud in formam meliorem, ad modernum modum locò veteris extructum, ac munificè fundatum reperitur, antèrius verò vetus Altare ad aliam Ecclesiam extrà Pragam fuit datum, ac donatum. Circà hanc Imaginem, & Picturam censuerunt, ac censent præ- acti jurati Pictores illam correspondere picturæ, quæ de an- no ibidem appositæ, nimirum millesimo sexcentesimo vigesimo primo communiter in usu erat.

§. 15.

Alia Imago ejusdem Beati collocata in- ter Patronos Regni in Alta- ris Barbaræ, & Sanctorum Patronorum picta a. 1621 juxta adnota- tionem inibi factam, & Ju- dicium Peri- torium.

Quarta Imago sæpèdicti Venerabilis Servi Dei Joannis Nepomuceni fuit recognita, ubi in pariete super Porta Ecclesiæ Metropolitanæ Divi Viti, vicina Sacello, seu Cappellæ, in qua Corpus Beati Regis, & Martyris Sigismundi reconditum est, Venerabilis Servus Dei Joannes Nepomucenus, inter Sanctos Regni Bohemiæ Patronos pictus, ac in Æthere, sicut cæteri Sancti Patroni, ibi collocatus cum palma in manu dextra, & bireto in capite cernitur.

§. 16.

Alia Imago pi- cta super Por- tam Ecclesiæ Metropolitanæ collocata inter regni Patronos & cum Palma

Et quia totius Picturæ in dicto pariete factæ, ubi Christus Dominus in Cruce positus conspicitur in medio, in parte infe- riore autem flectunt plures respectivè Cæsar, Reges, & Re- ginæ coronatis capitibus, flexo in terram poplite precabundi, annus est expressus, nempe millesimus sexcentessimus trigesi- mus primus. Ideò supramentionati jurati Pictores judicârunt, & judicant, Picturam ejusmodi correspondere Picturæ, dictâ æ- tate usitatæ, cum & Pennicillus, qui ejusmodi picturam appo- suit, ac formavit, ipsis notus sit &c.

§. 17.

Judicium Peri- torum, quod dicta postrema Imago depicta fuerit a. 1631

Ex Actis Visitationis Sepulchri Reliquiarum, aliorumque signorum Culiûs Beato Joanni præstiti, factæ in Metropolitana à Reverendissimo Archi- Episcopo die 26. Junii anno 1719. Proc. fol. 243. à tergo, & sequen.

Num. 40.

Prosecutio re- cognitionis Sta- tuarum, alia- rumque ima- ginum repræ- sentantium B.

Deindè exhibita fuit Statua Lignea Venerabilis Servi Dei Joannis Nepomuceni coloribus obducta, ex Ecclesia Reveren- dorum

Joannem cum signis Sanctis- tis, & Marty-

§. 1. dorum Patrum Præmonstratensium in Monte Sion, vulgò *Statua lignea* hœc Pragæ, ubi in dextra superiore parte Altaris Privilegiati, & erecti sub titulò Sanctorum Patronorum, Regni Bohemæ collocata repe hemiæ, steterat, ad Ecclesiam Metropolitanam Divi Viti, ad ritur in Altari recognoscendum allata.

dicato SS. Re-

gni Patronis quem dicti loci Religiosi, mortuarium appellant, & in quem in Ecclesia PP. nomina inferunt illorum, qui in Ecclesia ipsorum sepeliuntur; in quo libro de supramemorato Altari sequentia formalia inscripta, ac inde desumpta leguntur.

Præmonstratensium.

Altare Privilegiatum ab Illustrissimo Domino, Domino Henrico Barone de Kolovvrat Sacræ Cæsareæ Majestatis Consiliario, Cubiculario, & in Regno Bohemæ Feudorum Supremo Judice, propriis sumptibus extructum, & ornatum.

Obiit Illustrissimus Dominus, Dominus Henricus Liber Baro à Kolovvrat Supremus Regni Præfectus secundus Congregationis nostræ Rector, Loci hujus Benefactor, & Fautor, in Ecclesia nostra antè Altare Patronorum Bohemæ Privilegiatum, quòd ipse extruxit, sepultus anno millesimo sexcentesimo quadragelimo sexto.

Qua annotatione visâ, ac ex libro præfato desumptâ, postmodum examinati fuerunt super antiquitate supramentionatæ Statuæ lignæ Venerabilis Servi Dei Joannis Nepomuceni circiter quinque quadrantum ulnæ altæ, duo jurati Statuarii nominati: Matthias Wenceslaus Jeckelannorum, sexaginta quatuor, Civis Neo-Pragensis, & Statuarius annis propè quinquaginta hanc Professionem, quam ab uno famoso Magistro Statuario per annos complures etiam Romæ existente, hauserat, exercens, & alter Joannes Udalricus Mayer ætatis suæ quinquaginta quatuor annorum, Civis, & Magister Statuarius Micro-Pragensis, ejusmodi Professionem, quam Viennæ Austriæ didicerat, annis triginta octo pariter exercens, qui ad quæstiones sibi sigillatim propositas, unanimiter responderunt, quòd uterque illorum turissimâ conscientia, & vigore a se (ut supra in actis) præstiti Juramenti, edicere, ac deponere possit, edicat, ac deponat, quòd Statua hæc lignea Venerabilis Servi Dei Joannis Nepomuceni, sit antè centum annos, & ultrà facta, dântque rationem suæ scientiæ, quòd modus iste sculpendi, qui pro tunc fuit, se ipsò antiquitatem hujus Statuæ, seu figuræ præbet, ac mani-

§. 2.

Judicium Peritorum, quod d. Statua sit confecta antè centum annos.

§. 3.

Deposito eorūdem Peritorum quòd prædicta statua reperitur in supradicta Ecclesia.

manifeste, & quòd hanc Statuam in Ecclesia Strahoviensi, at- 6.4.
què in hac figura, & forma inter alios Sanctos Regni Bohemiæ Imago B. Ioan-
Patronos invenerint, ac conspexerint. nis insculpta

Postmodum visitata, atque recognita fuit Imago Venerabi- in magna lig-
lis Servi Dei Joannis Nepomuceni cum aliis Sanctis Patronis Bo- nea porta Ec-
hemiæ sculpta, & incisa, in eleganti, atque affabre facta mag- clesiae Metro-
na lignea Porta, quâ ad Ecclesiam Metropolitanam ex parte politana, cû a-
Turris intratur. Hæc Imago in ipso ligno Portæ forinsecus

exsculpta est cum aliis Sanctis hoc ordine, & subscriptione: San- nis, & titulo
ctus Procopius, Sancta Ludmilla, Sanctus Joannes (sequitur Sanctitatis.
verbum germanicè expressum) id est, Confessarius, S. Franci- 6.5.

scus. Est autem figura fidelis Servi Dei Joannis Nepomuceni Descriptio e-
cum capitis radio Sanctis apponi solito, & subscriptione germa- jusdem imagi-
nica jam dicta, Porta insculpta sub Imagine, sub qua etiam cer- nis, & Martyri
nitas insculpta ejusdem Venerabilis Servi Dei Joannis Nepomu- B. Joannis.

ceni dejectio ex Ponte Pragensi in præterlabentem Fluvium Mol- 6.6.
daviam. In superiori parte hujus Portæ autem incitus legitur Adnotatio an-
annus fabricatæ Portæ sic: anno millesimo sexcentesimo tri- ni 1630.
gesimo.

Quoad hanc Imaginem exsculptam, ac super ejusdem an- Judicium Peri-
tiquitate auditi, & examinati supradiçti duo jurati Statuarii, torum circa
unanimitè responderunt, judicârunt & judicant, sculpturam tempus conse-
hujus imaginis correspondere anno super Porta prædicta inciso, tionis dictæ
videlicet millesimo sexcentesimo trigesimo, consequenter scul- Porta corre-
ptam fuisse Imaginem fidelis Servi Dei Joannis Nepomuceni an- spondens supe-
rè octuaginta novem annos &c. riori adnota-

Post hæc exhibiti fuerunt plurimi Libri, seu Codices Ec- tioni.
clesiæ Metropolitanæ Pragensis, potissimum in Corio sub fusco Proc. fol. 251.
compacti formæ oblongæ, ad crassitudinem duorum digitorum & seq. 6.8.
singuli (in quos libros de anno in annum erectos, quilibet Sacer- Exhibitio lib-
dos quodocunque in dicta Metropolitana Ecclesia, in honorem, rorū Ecclesia
& venerationem Venerabilis Servi Dei Joannis Nepomuceni, Metropolita-
apud contigua ad, & propè ejus Tumulum erecta Alcaria, & na, in quibus
vel maxime in die commemorationis ejusdem fidelis Servi Dei, apparet à lon-
in decimam sextam Maij cadente, Sacrosanctum Missæ Sacrifi- go tempore
cium celebrat, se de nomine, & cognomine inscribere solet) & fuisse celebra-
ab Illustrissimo, & Reverendissimo Domino, Domino Archi- E- ta quotannis
piscopo, quâ J. dice, in præsentiarum Domini Promotoris Fi- plura millia
scalis Joannis Francisci Blovys, y juris utriusque Doctoris, ac Missa. ū m. ho-

Te-norē B. Joann

§. 9.
*Augmentum
 numeri dicta-
 rum Missarum
 triennio, mox
 elapso.*

Testium recogniti, ubi compertum, quod jam à longiori, ac retroacto tempore, multa millia Missarum, quotannis, modo supradicto celebrentur, quemadmodum etiam fuit observatum, & inventum quod ultimis tribus annis, nempe millesimo septingentesimo decimo sexto anno, septem millia triginta quatuor, subsequente millesimo septingentesimo decimo septimo anno, sex millia nonaginta viginti; & de anno præterito millesimo septingentesimo decimo octavo septem millia centum nonaginta duo Missæ Sacrificia in honorem, & venerationem sæpemenorati Venerabilis Servi Dei Joannis Nepomuceni, in sola supradicta Sancta Metropolitana Ecclesia Divi Viti in Castro Prageni fuerint, & sint celebrata.

§. 10.
*Imago B. Joannis
 existens in
 Cappella posita
 ante Ecclesiam
 Metropolitana
 ubi jacet
 Corpus S. Adalberti
 Martyris.*

Porro ad supracensita, ac specificata in actis anterioribus Imaginum monumenta, addenda venit etiam in primis Imago Venerabilis Servi Dei Joannis Nepomuceni, virilis staturæ, quæ in speciali Cappella antè Ecclesiam Metropolitanam Pragenlem sita, in qua reconditum jacet Corpus Sancti Adalberti Martyris, & Episcopi quondam Pragensis, in fornice circulari, penes alios Sanctos Patronos Regni Bohemiæ, modo supradictio visitata, atque recognita spectatur, radiatò capite. & palma in manibus cum annotato infra Martyrij anno millesimo tercentesimo octuagesimo tertio.

§. 11.
*Alia Imago B.
 Joannis in antiquissima
 Cappella Curie
 Civitatis Vetero-
 Prage.*

Demum extat alia adhuc vetus Imago ejusdem Venerabilis Servi Dei Joannis Nepomuceni in decenti, & antiquissima Cappella, de anno millesimo quadringentesimo octuagesimo primo (ut in Porta ejusdem intrinsecus annotatum est) renovata, Curie Civitatis Regiæ Vetero-Pragensis antè plura sæcula extructæ; in qua Cappella communiter celebratur Missæ Sacrificium antequam Senatores, seu Viri Consulares dictæ Civitatis ad Consilium, seu sessionem curialem procedant.

§. 12.
Visitatio d. Imaginis.

Fuit itaque, & hæc Imago vetus, coram Illustrissimo, & Reverendissimo Domino, Domino Archi-Episcopo, quæ judice se ad dictam Curiam, & Cappellam personaliter conferente, &

§. 13.
*Descriptio d.
 Imaginis cum
 signis, & titu-
 lo Sanctitatis,
 & Martyrii.*

ibidem constituto, in præsentia Domini Promotoris Fiscalis Ioannis Francisci Blowsky juris utriusque Doctoris, Domini Procuratoris Causæ Bernardi Henrici à Germeten, ac Testium supranominatorum, modo, ut supra, præscripto, ac visitato, visitata, atque recognita.

Quæ Imago Venerabilis Servi Dei Joannis Nepomuceni super muro in Cappella præfata ex dextra parte

parte depicta est virilis staturæ penès Imaginem S. Joannis Bapti-
stæ eodem penniculo depictam, stans, ac radium formæ, ac figuræ
antiquæ circa caput habens, cum Rochetto, & Vario Canonica-
li, atque cum subscriptione hac -- *Sanctus Joannes Nepomuc M. sub-*
mersus millesimo tercentesimo octuagesimo tercio -- ubi super antiqui-
tate hujus Imaginis in præasserta Capella Curie Vetero-Pragen-
sis, super muro ex parte dextra depictæ Venerabilis Servi Dei Jo-
annis Nepomuceni, auditi, & examinari fuerunt supramemorati
duo jurati, & Periti Magistri Pictores, videlicet, Dominus Joan-
nes Ongers ætatis suæ quinquaginta octo annorum, Civis Vere-
ro-Pragensis, artem pictoriam annis circiter triginta exercens,
& Dominus Joannes Iacobus Brunner ætatis suæ quinquaginta
trium annorum, pariter Civis, & Artis pictoriæ viginti aliquot
annis Magister, qui in virtute præstiti à se nuper juramenti, una-
nimitè edixerunt, judicârunt, & judicant, dictam Imaginem ve-
nerabilis Servi Dei Joannis Nepomuceni, pictam esse antè nona-
ginta novem annos, rationem suæ scientiæ addentes, quia, & pe-
nicillum illius, qui pinxit, & Hariny vocabatur, & modum
picturæ pro tunc usitatæ norunt.

Ad Articulum vigesimum primum Interrogatorium centesimum octavum
Process. fol. 143. ter.

Viditne Testis Candelas, Apparamenta Sacra, quæ in ho-
norem hujus fidelis Servi Dei Joannis Nepomuceni donata sunt?

Interrogatorium centesimum nonum Process. fol. 143. ter.

An etiam Testis in alijs Ecclesijs pari fervore devotionem
erga hunc fidelem Servum Dei Joannem Nepomucenum exer-
ceri, Anathemata, & alias oblationes offerri viderit, & an nihil his
omnibus in contrarium scriptum, aut dictum sit, reflectat se Te-
stis valdè bene? IV. Testis ad 108. Process. fol. 431. rer. 432.

Respondit. Vidi quamplurima. Ad 109.

Respondit. Non tantum in Metropolitana Ecclesia, sed etiam
in alijs multis, ac in mea propria Ecclesia.

V. Testis ad 108. Process. fol. 451. & rer.

Respondit. Vidi quamplurima. Ad 109.

Respondit. Vidi Imagines plurimas in alijs Ecclesijs, & qui-
dem etiam in Ecclesijs mihi commissis, & ubiquè devotionem
observavi. VI. Testis ad 108. Process. fol. 459.

Respondit. Vidi quamplurima. Ad 109.

Respondit. Ego in plurimis Ecclesijs vidi Altaria, & Statuas,
& Anathemata affixa, & in his omnibus nunquam aliquid in

5. 14.

Judicium pe-
ritorum quod
d. Imago fue-
rit depicta an-
te annos no-
naginta no-
vem.

Num. 41.

Dicta Testium
de Donarijs
Candelarum
Paramentorū
Sacrorum, a-
liorumque A-
nathematum
factis in hono-
rem B. Joan-
nis tam in Ec-
clesia Metro-
politana,
quàm in alijs.

contrarium dictum, aut scriptum mihi recorder.

VIII. Testis ad 108. Process. fol. 504.

Respondit. Vidi quamplurima. Ad 109. *Respondit.* Cultus etiam quidem in alijs Ecclesijs est fervens, & Anathemata quamplurima appenta vidi, licet non in tanta copia, sicut ad Sepulchrum ejus. IX. Testis ad 108 Process. fol. 606. ter.

Respondit. Vidi plurima Ad 109. *Respondit.* In omnibus quasi Ecclesijs, ubi Altaria & Statuæ illi in honorem erectæ sunt Anathemata, & alias oblationes vidi, ac devotionem erga ipsum exerceri sine ulla omnino contradictione.

XI. Test. ad 188. proc-fol. 520. *Respondit.* Vidi plurima. Ad 109.

Respondit. Vidi in plurimis alijs Ecclesijs, & ipsa devotio etiam in mea Ecclesia ad ipsius Altaria habetur sine ulla contradictione. *Cum supradictis Testibus concordant* I. Process. fol. 379. ter.

II. fol. 397. III. fol. 415. VII. fol. 486. X. fol. 624. XII. fol. 537. XIII. fol. 641. ter. XIV. fol. 555. ter. XV. fol. 572. ter. XVI. fol. 589. t.

Ad Articulum duodecesimum Interrogatorium septuagesimum tertium, Process. fol. 137. tergo 138.

Recordaturne Testis à tempore pubertatis suæ, quod in sola Ecclesia Metropolitana ad Altaria fidelis Servi Dei Joannis Nepomuceni ultra sex millia Missarum votivarum per anni decursum legantur, & quod plurimi homines pœnitentes ad eadem Altaria Sacra Synaxi reficiantur?

Interrogatorium septuagesimum quartum Process. fol. 138.

An verum sit, quod etiam in alijs Ecclesijs in Tri-Urbe Pragensi fitis, ad Altaria huic fidei Servo Dei Joanni Nepomuceno in honorem erecta, eadem devotio & quidem sine omni contradictione Ordinariis frequentetur, & an Testis à suis Majoribus habeat, quod jam illorum tempore hæc devotio (licet non tam frequens & copiosa) fuerit?

Ad Articulum vigesimum primum Interrogatorium centesimum septimum Proc. fol. 143.

A quo tempore testis tot, tantæque Missæ Sacrificia) quamvis solum de tempore, vel Festo occurrente, aut votiva de Sanctissima Trinitate) in honorem tamen Venerabilis Servi Dei Joannis Nepomuceni ad contigua Tumulo ejus Altaria scit lecta esse, quæ pii Clientes frequentissime, & quidem per multa millia per annum legi procurarunt, unde Testis hanc genuinam scientiam habet?

I. Testis ad 73. Process. fol. 375.

Respondit. Audivi à pubertate mea, magnam copiam Missarum

Num. 42.
Dicta Testium
de celebratio-
ne sex millium
& ultra Missa-
rum, & sus-
ceptione Sacrae
Eucharistiae in
honorem B Jo-
annis in Eccle-
sia Metropoli-
tana per totum
anni cursum.
Interrogatoria

*Responsiones
Testium.*

S. I.

Celebratio Mis-
sarum, & sus-
ceptio S. Eucha-
ristiae, ut supra.

rum legi, & quod plurimi homines ad Altaria Sepulchri reficiantur Sacra Synaxi, hoc omnibus pater. Ad 74.

Respondit. Non tantum frequens concursus est in Ecclesijs totius Tri Urbis ad Altare ipsius, verum etiam in toto Regno, à Patre meo, prout sæpius dixeram, cultus fuit, & tempore illius, & audivi etiam ab omnibus illum jam tempore illorum cultum fuisse. ad 107. Process. fol. 379. & tergo.

Respondit. Ab Infancia semper audivi, & à multis annis ipse vidi, & video. III. Testis ad 73. Process. fol. 411.

Respondit. Hoc ipse non tantum vidi à pubertate mea, sed etiam in consignatione vetustissima legi, quam magna copia Missarum lecta fuerit, & in dies legatur. Ad 74.

Respondit. Sic est, in omnibus Ecclesijs totius Tri-Urbis, sicut & extra Pragam, imò in toto Regno talis devotio ad illius Altaria, Statuas, & Sacella habetur, prætereà etiam à meis Majoribus audivi, quod illorum tempore constans devotio fuerit.

Ad 107. Process. fol. 414. ter.

Respondit. A juventute mea, & à Majoribus meis semper id audivi, & in consignatione antiquæ Tabellæ legi.

IV. Testis ad 73. Proc. fol. 428.

Respondit. Recordor, & etiam consignationem Sacrorum legi. Ad 74. *Respondit.* Audivi, & etiam in mea Ecclesia Altare in honorem Divi Joannis Nepomuceni erectum habeo ad quod frequenter Sacra leguntur, & Populus orat sine ulla contradictione Ordinariorum. Ad 107. Process. fol. 431. ter.

Respondit. A quadraginta duobus annis, & ipsemet apud Altaria ipsius frequentissimè Missas legi.

VI. Testis ad 73. Process. fol. 465. & tergo.

Respondit. Vidi à juventute mea, quod in honorem illius copiosissima Sacra legantur. Ad 74.

Respondit. Hoc verum est, & ipse Altaria, & Statuas in alijs Ecclesijs erectas, sicut & concursus populi vidi.

Ad 107. Proc. fol. 469. *Respondit.* Vidi, quod in honorem illius plurima Sacra lecta fuerint per constitutos specialiter ad id Sacerdotes.

Cum suprascriptis Testibus concordant II. process. fol. 393. & 397. V. fol. 447. & 451. VII. fol. 482. & 486. VIII. fol. 500. & 503. ter. IX. fol. 602. tergo & 606. X. fol. 620. ter. & 624. XI. fol. 516. & 519. tergo XII. fol. 533. & 537. XIII. fol. 637. ter. & 641. ter. XIV. fol. 551. tergo & 555. ter. XV. fol. 572. XVI. fol. 585. ter. & 589.

§. 2.

De supradicta celebratione Missarum in honorem B. Joannis de visu.

§. 3.

Supra dicta Missarum celebratio in Metropolitana.

§. 4.

In omnibus Ecclesijs Praga, & in toto Regno Bohemia etiam de auditu à majoribus.

§. 5.

Celebratio supradicta Missarum in Metropolitana.

§. 6.

Etiam in alijs Ecclesijs.

§. 7.

De facto proprio celebrationis Missarum ad Altaria B. Joannis.

§. 8.

Celebratio Missarum, ut supra in Metropolitana.

§. 9.

Etiam in alijs Ecclesijs, a simul deponit de Altaribus & Statuis in honorem B. Joannis.

Num 43.

Ad Articulum sextum Interrogatorium trigesimum quartum fol. 132.

& ter.

Dict. 1. st. in
deponentium
quod B. Jo-
nes à tempore
Martyrij secuti
anno 1383. & p-
tetur in possessio-
ne Cultus.

Interrogatoria.

Responsiones

Testium.

§. 1.

Affirmat de su-
pradi. ta posses-
sione Cultus de
auditu à majori-
bus, & de visu

§. 2.

Recordatur de
visu à quinquaginta annis, &
nunquam fuit
turbata dicta
possessio.

§. 3.

Depont de au-
ditu à majori-
bus etiam se-
cundo.

§. 4.

Possessio Cultus
ut supra, etiam
ex fama publica.

§. 5.

De auditu: nec
pradicta posses-
sio unquam tur-
bata extitit.

§. 6.

De auditu à
Majoribus etiam
secundo.

§. 7.

Possessio Cultus
ut supra, de au-
ditu à majori-
bus.

Potestne Testis illa conscientia asserere, fidelem Servum
Dei Joannem Nepomucenum ab anno millesimo tercentesimo
octuagesimo tertio (à quo in Moldavam præcipitatus esse dici-
tur) in possessione famæ Martyrij, & Cultus fuisse, constanter
mansisse, & usque in præsens manere?

Interrogatorium trigesimum quintum fol. 132. ter.

A quo tempore Testis hanc imperturbatam possessionem
Cultus meminit, & an unquam audiverit, quod signa Cultus ei-
dem fidei Servo Dei Joanni Nepomuceno exhibiti, aliquando
interdicta, & prohibita fuerint?

Interrogatorium trigesimum sextum fol. 132. ter.

Dicat Testis qualiter de hac sæpedita possessione Cultus à
suis Majoribus narrari audiverit, & an vicissim illi de eadem pos-
sessione à Majoribus suis veritati conformem habuerit notitiam?

III. Testis ad 34. fol. 406. ter. Respondit. Possum, quia sic
à Majoribus semper audivi, & ex lectione librorum, atque ex
propria scientia à quinquaginta annis mihi constat.

Ad 35. Respondit. A quinquaginta annis, ut dixi, ut autem
Cultus iste fuerit interdictus, aut prohibitus, nunquam audivi.

Ad 36. Resp. Sic audivi hæc, & scio, quia Mater, & avia, si-
cut & patrueles meus illum constanter coluerunt, ipsius Imagi-
nes in Officijs, & Libris precatorijs deferrebant.

IV. Testis ad 34. fol. 423. ter.

Resp. Possum bonâ conscientia asserere, sic me semper
audivisse, & talem constantem fuisse famam, mansisse talem,
& usque in præsens manere.

Ad 35.

Resp. A juventute mea audivi, & recordor, ut autem a-
liquando Cultus interdictus, aut prohibitus fuisset, nec ipse
recordor, nec à Senioribus me audivi.

Ad 36.

Resp. Desuper jam supra respondi, quod à Senioribus
me audiverim semper, & constanter cultum fuisse, & illi id ip-
sum à suis Majoribus indubitanter habuerunt, & nihil in contra-
rium.

VII. Testis ad 34. fol. 477. tergo 478.

Respondit. Omnino, quia sic semper à Majoribus meis au-
divi.

Ad

Ad 35. Respondit. A' juventute mea, & nunquam audiui in-
terdictum, aut prohibitum fuisse. Ad 36. §. 8.

Respondit. Dixi jam in supra, quod Parens, & Mater mea ip-
sum coluerint constanter, & me etiam ad hunc Cultum stimulâ-
runt. Proinde credo firmiter, quod hunc stimulum à suis Majo-
ribus habuerint. IX. Testis ad 34. fol. 598. & terg. De auditu à ju-
venute & nil
in contrarium.

Respondit. Hoc semper à Majoribus meis audiui, quod talis
vox, & fama constans fuerit, & ipse recordor, quod in hodie-
rum usque diem maneat. Ad 35. §. 9.

Respondit. Ego ipse recordor à juventute mea, ubi nunc
octuagesimum secundum annum ago, & de prohibitione toto
hoc tempore nihil unquam audiui. Ad 36. §. 10.

Respondit. Avus meus, & Mater mea illum coluerunt, &
etiam me ad Cultum stimulârunt, & non dubito, quod & illi hoc
à Prædecessoribus suis habuerint, quomodo alias ita narrare
potuisset? X. Testis ad 34. fol. 615. ter. Poss. Jho. Cultus
ut supra §. 1. de
auditu à Ma-
joribus.

Respondit. Possum, quia sic semper à Majoribus meis au-
divi, & legi. Ad 35. §. 11.

Respondit. A' juventute mea usque in præsens recordor, &
nunquam Cultum hunc interdictum, aut prohibitum fuisse, sed
indies augeri. Ad 36. Et reco- datur
semper vixisse
per annos octua-
ginta duos pro-
priae aetatis, &
nil in contra-
rium. §. 12.

Respondit. Parens, & avus illum coluerunt, & non dubi-
to, quin, & meus Proavus tanquam Catholicus eundem colue-
rit. Testis. ad 34. fol. 528. terg. 529. De incitamento
præstito ab Avo,
& Matre ipsi
Testis, ut coleres
B. Joannem.

Respondit. Possum, quia sic semper à Patruo meo, & Ca-
nonicis, sicut, & ab aliis Senioribus me constanter audiui, &
legi. Ad 35. §. 13.

Respondit. A' quinquaginta novem annis ipse recordor,
nec unquam audiui Cultum interdictum, vel prohibitum fuisse. Ad 36. Poss. Jho. Cultus
ut supra de au-
ditu, & ex lecti-
on.

Ad 36. Respondit. Patruus meus narravit, quod illum sem-
per coluerint, prout, & ille ipse illum colebat, & me ad parem
Cultum ipse cum alijs à Majoribus suis traditum habuit. §. 14.

Cum supradictis Testibus concordant I. Proc. fol. 370. & ter. II. fol. 388.
ter. V. fol. 441. ter. VI. fol. 460. ter. VIII. fol. 495. ter. XI. fol. 512. ter. XIII.
fol. 632. ter. XIV. fol. 546. ter. XV. fol. 564. XVI. fol. 581. & tergo. Poss. Jho. Cul-
tus de auditu ut
supra.

Ad Articulum duodecimum Interrogatorium septuagesimum primum
Process. fol. 137. ter. §. 16.

Audivimè Testis à suis Majoribus, & ii vicissim à suis
quam magnus Cultus illorum tempore huic fidei Servo Dei Jo-
anni Nepomuceno exhibitus fuerit? D. visu nam,
nec in la contra-
dictio. §. 17.
possessio Cultus
antiqua de am-
ditur.

- Num. 44.** *Interrogatorium septuagesimum secundum Process. fol. 137. tergo.*
Dicta 1. p. in **Recenseat Testis diversas Mundi Partes, in quibus hæc devo-**
deponendum **tio diffusa esse dicitur? I. Testis ad 51. Process. fol. 374. ter. 374.**
de magno Cultu
pra. uob Joan. **Respondit. Audiui semper. Ad 72.**
Interrogatoria. **Respondit. Vidi non tantum per Bohemiam, sed Italiam,**
Dicta 2. stium. **totum Imperium Catholicum, Belgium, & in Locis exteris, in**
§. 1. **quibus fui. II. Testis ad 71. Process. fol. 393.**
Mag. us Cul- **Respondit. Hoc audiui sæpè. Ad 72.**
tus de auditu à **Respondit. In omnibus Terris hæreditarijs, in toto Impe-**
Majoribus etiam **rio, Belgio, Gallia, & Italia. III. Testis ad 71. proc. fo. 410. ter. 411**
sc. cundo. **Respondit. Audiui semper, quod fuerit magnus Cultus. Ad 72.**
§. 2. **Respondit. Quantum mihi constat, in Bohemia, per omnes**
Prædictus Cul- **Districtus, & in Provinciis hæreditariis, immò in toto Imperio**
tus propagatus **Catholico. IV. Testis ad 71. proc. fol. 427. ter. 428.**
in alias Provin- **Respondit. Audiui à Senioribus me, semper magnum Cul-**
cias d. visu. **tum exhibitum fuisse. Ad 72.**
§. 3. **Respondit. Præter Bohemiam, etiam in Bavaria, Austria,**
Mag. s. Cultu **Moravia, Silesia, Hungaria, toto Imperio Catholico, prout fide-**
ut supra §. 1. **liter audiui. V. Testis ad 71. proc. fol. 446. ter. 447.**
§. 4. **Respondit. Audiui à Senioribus me, quod jam illorum tem-**
Enumeratio **pore cultus fuerit, ut Sanctus. Ad 72.**
plurium locorum **Respondit. Per omnes Provincias hæreditarias, Bavariam,**
ubi propagatus **Germaniam, Poloniam, Hungariam, & etiam in Italia.**
st cultus. **VI. Testis ad 71. Proc. fol. 465.**
§. 5. **Resp. audiui magnum Cultum exhibitum fuisse. Ad 72.**
Mag. us Cul- **Respondit. Præter Bohemiam audiui etiam in aliis Terris,**
tus. **nempè in Austria, Moravia, Bavaria & toto Imperio Catho-**
§. 6. **lico, ejusque devotionem, & Cultum frequentari.**
Extensio d. Cul- **Cum supradictis Testibus concordant VII. Proc. fol. 482. VIII. fol. 499.**
tus per divo Jas **IX. fol. 602. ter. X. fol. 620. XI. fol. 516. XII. fol. 533. XIII. fol. 637. tergo.**
Pro in ias, **XIV. fol. 551. XV. fol. 568. XVI. fol. 585.**
§. 7. **Ad Articulum decimum nonum Interrogatorium nonagesimum no-**
Mag. us Cultus **num Process. fol. 141.**
semper strasti-
us de auditu à
Majoribus
Num. 45. **Quod, si Testis de augmento Cultus publici fidelis Servi**
Dicta 1. p. in **Dei Joannis Nepomuceni genuinam veritatem testificari vult, sic**
deponendum **dicat ante omnia, quid, & qualiter de hoc Cultu à Majoribus suis**
de augmento **narrari audiverit, quam magnus, & fervens illorum tempore**
narrandi Cul- **fuerit. Interrogatorium centesimum Proc. fol. 142.**
stus. **Recenseat Testis, an Majores sui narraverint, quod hic**
Interrogatoria **Cultus jam illorum tempore, & quàm multum crescere coepe-**
rit,

rit, & an etiam jam tunc Reges, Principes, Regni Proceres, universus Clerus, Graduati, & Populus omnis ad Tumulum fidelis Servi Dei flexerint, & preces fuderint.

I. Testis. ad 99. proc. fol. 378. & ter.

Respondit. Testor Cultum augeri semper de die in diem, & etiam à Majoribus meis audivi, semper cultum fuisse.

Ad 100.

Respondit. A Parente meo audivi cultum fuisse, nam, & ipse eundem coluit, ut sæpius dixi; an autem, & tempore illius, Reges, & Proceres, ad genua provoluti fuerint, hoc quidem ab iplo Patre non audivi, sed ab aliis, & etiam in Historiis legi.

II. Testis. ad 99. proc. fol. 396. & ter.

Respondit. Quod Cultus frequens fuerit, hoc à Patre meo, & aliis me Senioribus habeo, quòd autem de die in diem auctus fuerit, & augeatur, hoc à juventute recordor. Ad 100.

Respondit. A juventute mea recordor, & quòd Parens meus illum coluerit, dixi superius, sicut & quòd credam hunc Cultum a Patre suo sibi traditum habuisse.

IV. Testis. ad 99. proc. fol. 430 ter.

Respondit. Audivi à Senioribus me, jam illorum tempore hunc Cultum multum viguisse. Ad 100.

Respondit. Audivi à Senioribus me, & jam illorum tempore Cultum hunc viguisse, & crevisse. V. Test. ad 99. proc. fol. 450.

Respondit. A Senioribus me audivi, fuisse etiam illorum tempore Cultum specialem, & frequentem. Ad 100.

Respondit. Audivi, quòd cultus fuerit ab omnis conditionis hominibus. XI. Testis ad 99. proc. fol. 518. ter. 519.

Respondit. A patre, & amita mea audivi, quòd jam tempore illorum magnus, & frequens fuerit. Ad 100.

Respondit. Audivi à parentibus meis, quòd totò illorum tempore hic Cultus fuerit, & quòd ad Tumulum illius Regii proceres, & universus populus flexerint, & preces fuderint.

XIII. Testis ad 99. process. fol. 640. ter.

Respondit. Dominus Comes Bernardus de Martinitz, & etiam alii narrabant, jam eorum temporibus Cultum ejus magnum fuisse. Ad 100. *Respondit.* Hoc ita audivi.

Cum supradictis Testibus concordant III. process. fol. 414. VI. fol. 468. VII. fol. 485. VIII. fol. 502. à ter. IX. fol. 605. X. fol. 623. XII. fol. 536. XIV. fol. 554. ter. XV. fol. 571. XVI. fol. 588.

Responsiones
Testium.

§. 1.

Augmentum
predicti Cul-
tûs.

§. 2.

Augmentum
predicti Cul-
tûs etiam tem-
pore Majorum.

§. 3.

Augmentum
predicti Cul-
tûs etiam tem-
pore Majorum.

§. 4.

Augmentum
predicti Cul-
tûs etiam tem-
pore Majorum.

§. 5.

Augmentum
Cultûs, ut su-
pra.

§. 6.

Augmentum
Cultûs de au-
dit à Seniori-
bus.

Num. 46. *Ad Articulum vigesimum quartum Interrogatorium centesimum decimum*
Dicta Testium deponentium de propagatione Cultus prædicti extra Regnum Bohemæ Interrogatoria
nonum proc. fol. 144. à terg.
 Undè Testis scit verum fuisse, & esse, quòd Cultus publicus Venerabili Servo Dei Joanni Nepomuceno à tempore immemorabili exhiberi solitus, non tantum per Regnum Bohemæ, & conterminas ei provincias, sed per totum ferè Orbem se explicaverit, quòd utique ejus Imagines cum radio, & palmâ, sicut, & Ecclesiæ, Altaria, & Capellæ in honorem illius constructæ, atquè Lampades fundatæ reperiantur?

Interrogatorium centesimum vigesimum proc. fol. 145.

Recenseat Testis veritatem, in quibus exteris provinciis has Statuas, Sacella, & Lampades viderit, & an hæc omnia cum consensu, & approbatione horum exterorum Locorum Ordinariorum extracta, & appensa fuerint, & an nemo his omnibus contradixerit?

Interrogatorium centesimum primum proc. fol. 145.

Si Testis scit, à quo tempore in exteris provinciis pro honore multum memorati fidelis Servi Dei Ecclesiæ, & Sacella erecta, & Lampades appensæ sunt, nominet illa, & specificet?

Ad Articulum vigesimum quintum Interrogatorium centesimum vigesimum secundum proc. fol. 145. & ter.

Undè Testis scit, veritatem fuisse, & esse, quòd huic Cultui (qui fideli Servo Dei Joanni Nepomuceno exhibitus fuit, & hucusque exhibetur) nemo Ordinariorum Loci, & nequè Nuntius Apostolicus, vel quæcunque alia potestas, contradixerit, vel contradicere audita fuerit?

Responsiones Testium.

§. I.

Extensio Cultus, ut supra.

§. 2.

Innuat Regiones, de quibus in præfenti

Summ. num

44. §. 2.

Interrogatorium centesimum vigesimum tertium proc. fol. 145. ter.

Dicat Testis, quot Ordinarios Pragæ recordatur, & an nunquam audiverit, quòd aliquis ex ipsis huic Cultui se opposuerit?

I. Testis ad 19 proc. fol. 280. ter. 381.

Respondit. partim ipsemet vidi in diversis Locis, partim ex libris legi, partim ex relatione Seniorum me id totum habeo. *Ad 120.*

Respondit. Jam suprâ dixi, in quibus Terris, & provinciis ipsemet viderim, & credo tolerantibus Ordinariis Locorum factum fuisse, de contradictione autem nila. *divi.*

Ad 121.

Respondit. A triginta novem annis, & in provinciis exteris, sicut suprâ retuli.

Ad 122.

Respondit.

Acta utriusque processus in causa canonisationis b. Ioannis Nepomuceni
martyris super fama sanctitatis, virtutum & miraculorum iuxta exemplar
Romae excusum

Veronae 1725

Augsburg, Staats- und Stadtbibliothek -- 4 Th L 1
urn:nbn:de:bvb:12-bsb11228119-7